

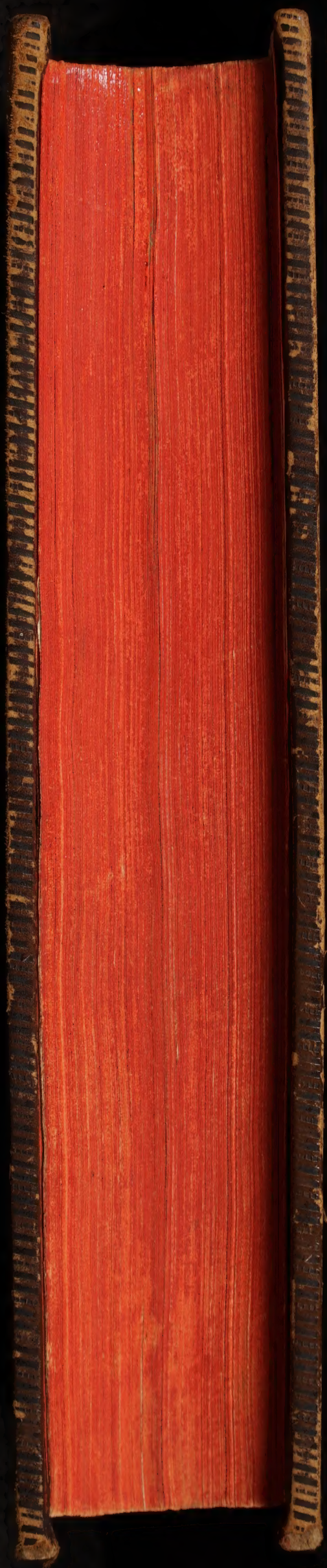

PLATEA.

M.CCCC.LXXII.

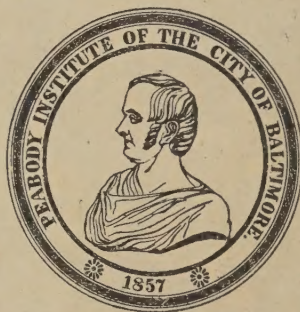

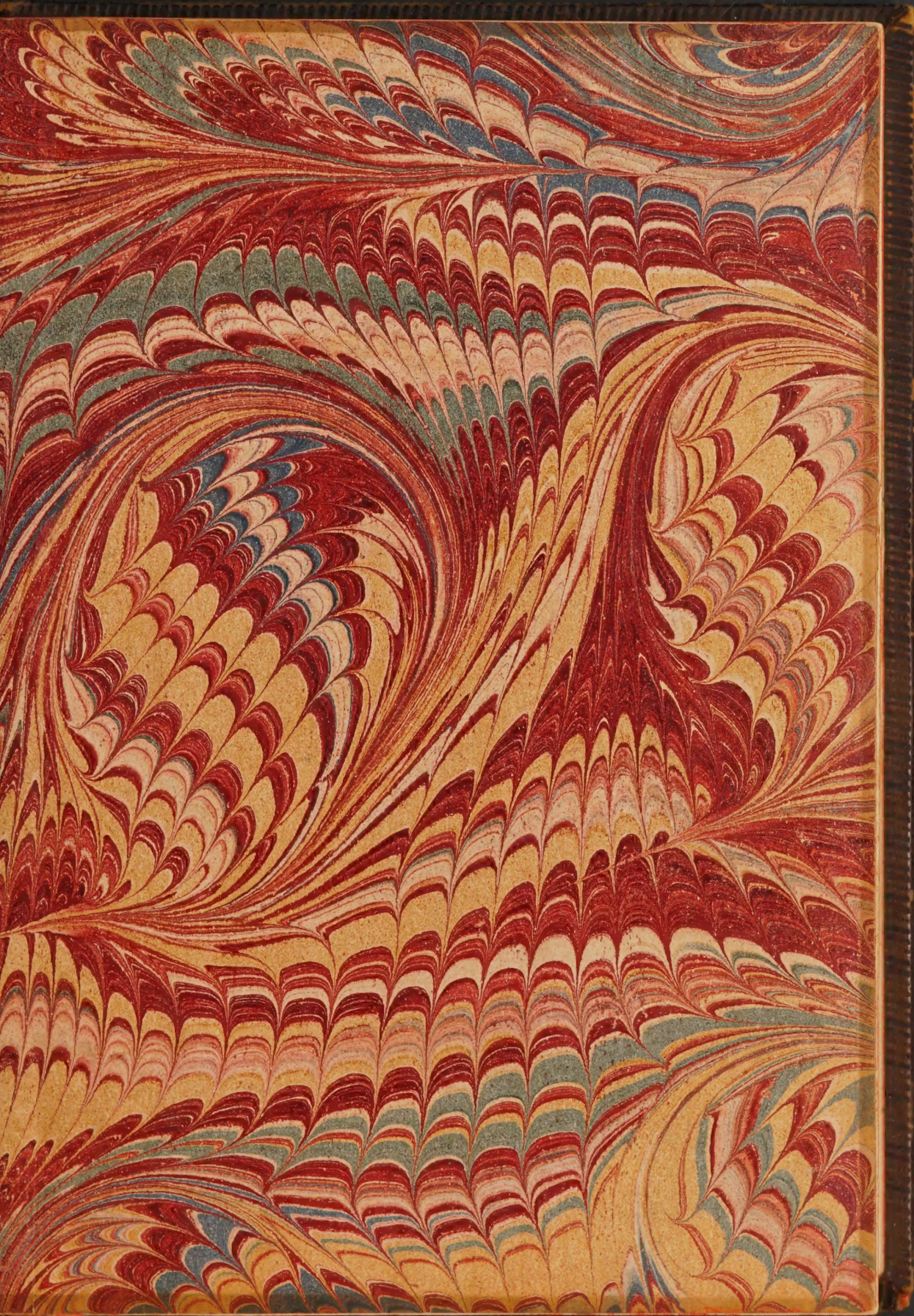
man.
1472
P683
R.E

PEABODY INSTITUTE
LIBRARY

BALTIMORE

Platea, Franciscus
Opus ... 1472

Coll. perfect
224 leaves
Bound vol IV. 689

1/2 in * 13035

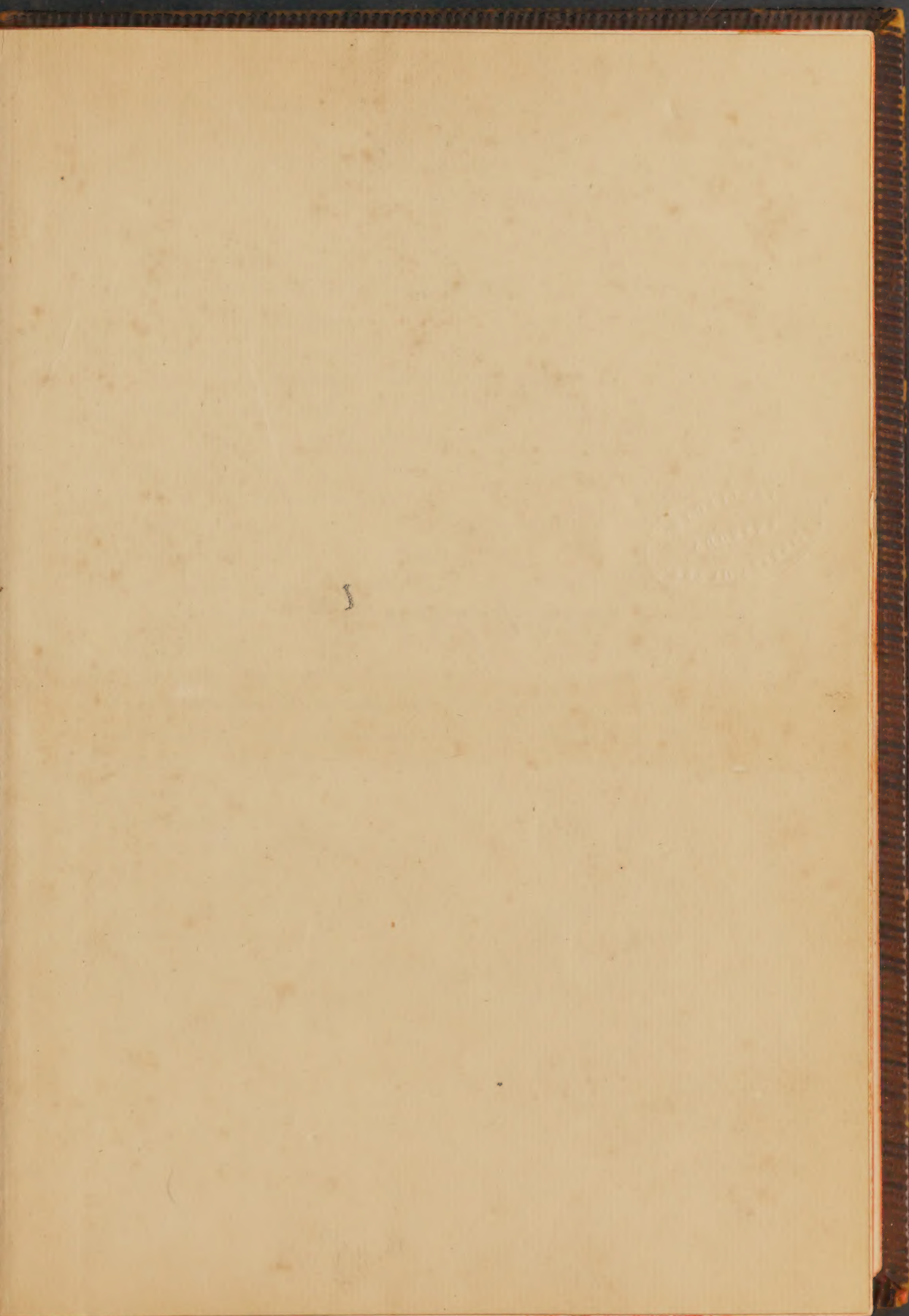
329 PLATEA (Fran. de) Opus Restitutionvm Vsvrarvm et Excomvnicationvm, sm. 4to, ROMAN LETTER, long lines, initials in RED by hand, head margins slightly stained, modern calf, blind tooled after the antique manner, carmine edges, RARE, 2 guineas Venetiis, Barth. de Cremona, 1472

The first edition, according to Brunet, and a singularly handsome example of that small regular Roman letter printing, which the Kelmscott Press strove so nobly to reproduce. For collation see Hain *13035.

F. P.
Platea (Fran. de)
28 guineas

mpk
1472

67842

INCIPIT TABVLA RESTITVTIONVM VSVRA-
RVM ET EXCOMVNICATIONVM EDITA PER
VENERABILEM DOMINVM FRATREM FRANC
ISCVM DE PLATEA ORDINIS MINORVM.

RESTITVTIO PRIMO.

Vtrū Restitutio sit de necessitate salutis.	§. i
Restitutio. 2.	§. i
Quis teneat ad restitutōnem.	§. i
DE Restitutōe dānificatiūz ī bonis aīe.	
Quid si aliq̄s retraxit aliquē a religionis ingressu.	§. 2
De his qui īducūt aliq̄s ad peccatum.	
Vtrum inducēs aliquem ad peccatū consulēdo & cetera teneat ad restitutionem.	§. 3
Quid de illo q̄ tēptat pudicitiam alicuius mulieris.	§. 4
Quid de illo qui uituperauit aliquē iuste.	§. 5
Ad qd teneatur seducēs uel deflorans uirginem.	§. 6
Ad quid teneatur confessor absoluens aliquē quem non poterat.	§. 7
Ad qd teneat dānificās aliquē ex fraudulēto consilio.	§. 8
Ad quid teneatur clericus qui dimittit officium.	§. 9
Quid d̄ illo q̄ fecit pñiaz sibi ipoītā ī peccō mōtali.	§. 10
Quid d̄ sacerdote q̄ p̄sit dicere missas s̄cti Gregorii.	§. 11
Quid de dominis t̄p̄ralibz q̄ denegant pñiaz dānatis ultimo supplicio	§. 12
DE Restitutōe dānificatiūz ī bōis cōpis.	
Ad qd teneat dānificās.	§. 13
Quid si statī mōit nec aliq̄ expēse fecē sūt ī medicis.	§. 14
Quid si nullā hūit artē.	§. 15
Vsq̄ ad qd t̄pus estimabūt opere qbz caritur⁹ ē.	§. 16
Ad qd teneat occidēs aliquē ī necessitate ieuitabi- li. i. gr̄a sue defēisionis.	§. 17

- Quero cū in crīe lese maiestāt ex sola scientia
teneat reuelare ad quid teneat nisi reuelauerit. § 18
- An isti partiales cadāt in crīm lese maiestatis. § 19
- Ad quid teneat qui cōmittit pditionē contra unū
tyrannorum italie. § 20
- Quid de statuētibz leges fures occidi. § 21
- 10 Quid de spiculatore cui p̄cipit iterficere p iudicē.
lata sententiā. § 22
- 10 Quid de dominis terrarum qui mutilant hoīes
pp aīalia que capiūt q̄ eoz uolūtatem. § 23
- 10 Quid si ex domo tua p̄iectum est aliquid pp qd̄
mortuus est pater meus. § 24
- 10 Quid si equus tu⁹ calce me pcussit § 25
- 10 Quid si pecunia accepta intelligatur remisisse
actionē iniuriarum. § 26
- 10 Quid si qs p̄curet aliquē iuste ī fuitatē redigi § 27
- 10 Quid de medico imperito ex cuius culpa moritur
īfirmus. § 28

DE Restitutione dānificatiū ī bonis fōtūe.

- 10 De raptore. § 29
- 11 Restituere tenetur fur rē cū fructibz perceptis &
que percipi possūt. § 30
- 11 Vtq̄ necessitate famis ul̄ nuditatē liceat furari. § 31
- 11 Vtrū liceat furari cā pietatis. § 32
- 11 DE nouē ḡneribz fautorū q obligāt īsolidū
- 12 Iussio. 1131 1131 § 33
- 12 Cōsiliū §. 34. Cōfēs⁹ §. 35. Palpo. i. adulator §. 36.
- 13 Recursus §. 37. Participans §. 38. Mutus §. 39.
- 14 Nō obstās §. 40. Nō manifestans. § 41

DE Restitutione eīntiū de furto p̄da
uel rapina.

- 11 De rapina § 42

	Quid de predaz emētibus.	§. 43
	Quid si ēptor hoc nesciebat pbabiliter tamen b credebat.	§. 44
	Quid si sciebat factū sz ignorabat ius facti.	§. 45
	Quid si raptor donator uł uēditor satisfecit ple narie de preda data uł uēdita.	§. 46
	Quid si qs emat rē d pda bona fide ut restituat.	§. 47
17	Quid si n pōt repiri dñs uł nesci.	§. 48
	De restitutōe comedētiū de rapina usura uł furto.	
	De his q comedūt uł i alios us ⁹ conuertunt.	§. 49
17	Quid de his q comedūt & iduūt.	§. 50
17	Quid de pdicatoribus q comedūt.	§. 51
10	De restitutōe acq̃sitorū p meretriciū.	
10	An meretrix teneat restituere.	§. 52
10	Quid d m̃iere que recepit pecuniā p ope cānali.	§. 53
10	Quid de seculari q recipit p ope caris a giugata.	§. 54
17	Vtq regularis possit auctoritate ppria restituere qd accepit.	§. 55
10	Quid de filiis illius q uiuēte uxore sua duxit aliā	§. 56
20	Quid de adultera q̃ cepit filiū ex adulterio.	§. 57
20	Quid si mulier hz filiū d adulterio occulto.	§. 58
	De restitutione dotis.	
21	An dos restitui debeat mulieri adultere.	§. 59
21	Quādo dos debeat restitui.	§. 60
21	Cui debeat dos restitui.	§. 61
21	Quid si fūd ⁹ estiatus dat ⁹ est in dotē.	§. 62
21	An uir possit cogere prēz:ut det dotē filie sue.	§. 63
22	An maritus possit expellere uxorem: non soluta dote promissa.	§. 64
24	Quid de uiro qui recipit filiam raptoris uł usu rarii i giugez.	§. 65

De restitutōe bellātium.

- 22 An capta ī bello subiaceāt restitutioni. § 66
- 22 De qñq; cōditionibus requisitis ad hoc ut bellū
sit iustū. § 67
- 23 Quid si aliqd̄ predictōꝝ defuerit. § 68
- 23 Quid de sequētib; dñz ī iusto bello. § 69
- 22 Quid si probabiliter dubitant utrū iustū uel iu-
stum sit. § 70
- 23 An sequētes ip̄m dñm teneāt īsolidū. § 71
- 24 Quid si neuter raptorū erat dñs: s; simp̄ conue-
nerunt equaliter. § 72
- 24 Quid si omnes sequūt̄ et si un⁹ sol⁹ potuisset p-
se facere an tenent īsolidū. § 73
- 24 Quid si post multa dāna fiat pax & dāna hinc
inde remittantur an remissio se extēdat ad
homines utriusq; partis. § 74
- 24 Quid de subditis mouentib⁹ bellū ex imperio
dñoz suoz. § 75
- 24 Quid de his q̄ rapiūt ī eccl̄iis ī bello iusto. § 76
- 24 Quid de his q̄ icēdūt eccl̄ias ī bello iusto. § 77
- 25 Vt; sacrilegis regib; indicētib⁹ bellū teneāt sub-
diti milites obedire. § 78
- 24 An occupata hodie per p̄cipes xp̄ianos ī bello
auctoritate prop̄a subiaceāt restitutioni § 79
- 24 Quid de comitib; q̄ sine auctoritate p̄ncipis
uasallos p̄pos bello exhereditant. § 80
- 24 Quid de bellis factis ab una ciuitate alteri ciui-
tati sine auctoritate p̄ncipis. § 81
- 24 Quid de partialibus expulsis contra ciuitatē
bellantibus. § 82
- 24 Quid de socialib⁹ gentium armorū q̄ ad suum
libitū discurrunt. § 83

Quid d̄ his que recuperāt ab hostib⁹ p milites.	§ 84
An ī bello iusto liceat pugnare non solū q̄ iuri antē. s; et q̄ suos uasallos.	§ 85
Vtrū recuperās rē sibi subtractam furto uē uiolē lentia uē equipollentem furtiue uē uiolē teneat restituere	§ 86
De famulo furtū subtrahēte a dño propter mercedem negatam.	
An teneat restituere qd subtraxit.	§ 87
DE restitutione acquisitorū ī ludo.	
An acq̄sita in ludo subiaceāt restitutioni.	§ 88
DE restitutiōe notarioꝝ dānificatiū aliquē pp imperitiam.	§ 89
Quid si faciat falsū istrumētū.	§ 90
Quid de artificib⁹ assentib⁹ se peritos in arte sua: si ignorantia aliquem ledant.	§ 91
De Restitutōe medicorum.	
De medico curam egri dereliquēte uē male secāte egrum.	§ 92
Quid de medicis qui grā lucri plōgāt mōbos.	§ 93
Quid de medico imperito.	§ 94
DE restitutione acquisitorū per litigiū & p de accusatorib⁹ criminū.	
An taliter acq̄sita subiaceāt restitutōi.	§ 95
Quid d̄ illo q pecuniā accepta d̄sistit ab accusatōe	§ 96
De restitutione iudicis q dolo seu īpe ritia iniquē iudicat.	§ 97
Quid si sufficiēs ē: s; negligit studere & sic ma le iudicat.	§ 98
Quid si recipit pecuniā ut iniquē iudicet.	§ 99
Quid si accepit pecuniam ut bñ iudicaret aut simpliciter ut iudicaret.	§ 100

Quid si accepit pecuniā ut n̄ iudicaret aut ut male. §. 101

Cui fiat restitutio cum datio sit mala itē tōe. §. 102

Quid si iudex male iudicauit ignorā p̄ ip̄rudē,
dētiam assessoris. §. 103

Quid de officialibz iudicum incitātibus eos ad
iniuste iudicandum. §. 104

Quid de iudicibz & admīstratoribus q negligūt
facere iustitiam & defēdere oppressos. §. 105

Quid de iudice q omittit qdēnationē expēsarū. §. 106
De restitutōe aduocatoz.

De eo q fuerit ī culpa. qā non erat idoneus puta
de psonis p̄hibitis. §. 107

Quid si recepit imoderatū salariū. §. 108

Quid si per ignorātiā uel negligētiam cliētulus
suus amisit litem. §. 109

Quid de illis dolo qz cōtīgūt dāna uel fraudes. §. 110

DE Restitutione testium.

De corruptis testibz. §. 111

Vtrū testis possit accipe sūpt⁹ necessarios. §. 112

Cui reddet testis pecuniā acceptā p̄ testimonio.
lato. §. 113

Quid de teste nolēte manifestare ueritatē; &
una pars leditur. §. 114

De extōquētibz elemosyās p̄ mē-
daciū & hypocrisim.

Vtrū qui simulatōe religionis requirit aliquid
teneat ad restitutionē. §. 115

Quid de diuite mētiēdo se pauperē acqrente
aliquid. §. eodem.

De mēdicatibz ualidis q figūt se īfirmos. §. 116

Littera quā debent h̄re questores elemosynarū
ab ep̄is. §. eodē.

De restitutōe faciētū eīas d' aliō.

An cōmittant furtum. .§. 117

Vtq monachus possit facere eīaz. §. eodē

Vtq uxor possit facere eīaz sic licētia uiri. .§. 118

Vtrum filiusfamilias possit facere elemosynam
sine cōsēsu patris. .§. 119

Vtq fur faciēdo elemosynā de furto libereī. .§. 120

Vtq liceat furari cā pietatis. .§. 121

De restitutōe acq̃sitorū p malos ātifices.

An talia subiaceāt restitutioni. §. 122

De restitutōe clericorum symoniacorū

De illo q recipit bñficiū symoniacē sciē. .§. 123

Quid de symoniacō i ordine & dignitate. .§. 124

Quid fiēdū d pecūia symoniacē accepta. .§. 125

Quid d recipiēte simplex bñficiū symoniacē. .§. 126

Quid de clericis male admīstratibz administra-
tionem ecclīe. .§. 127

Quid de his q donāt sua i hōestis psonis. §. 128

Cui fiet restitutio a talibz psois male recipiētibz. .§. 129

An isti ecclesiastici q male dederūt debeāt resti-
tuere d bonis ecclīasticis an pñonialibz. .§. 130

Quid de p̃latis ecclīarū q aliqd legatiz ip̃dūt
ut a subditis p̃ extorqueant. .§. 131

Quid de cōico cui ep̃us confert beneficiū ut co-
gnoscat matrē uī sororē. §. 132

De restitutōe suspensorum.

An clericus suspens⁹ ab officio teneat ad resti-
tutionem bñficii & fructuū. .§. 133

An impediens aliquem a q̃secutione beneficii
teneat ad restitutionē. .§. 134

Quid de illo q uiolēter occupat bñficiū aut sci-
enter se i trudit i eo. .§. 135

Quid de excoicato reconciliato an fructus tēpore
excoicationis restituat.

§. 136

Quid de his q steterūt ī snia lōgo tpr.

§. 137

Quid de qferētib⁹ talib⁹ bñficia sciēter.

§. 138

De restitutōe religiosorum.

An monasteriū teneat restituere egrediēti id qd
tpr īgress⁹ ipe donauerat eidē monasterio.

§. 139

Quid de religiosis q obligati erāt ī seculo aliqd
restituere.

§. 140

An regularis possit restituere ppa auctoritate.

§. 141

De restitutōe dñor⁹ temporaliū.

An male acq̃sita p eos debeāt restitui.

§. 142

Quid si restitutio sit difficilis qa forte nō suffici-
unt bona.

§. 143

An possit dñs aliqd exigere a subditis.

§. 144

An auferētes res q bannū portatas teneantur
restituere.

§. 145

Quid de dñis exigētib⁹ a subdit⁹ talias.

§. 146

Quid de exigētib⁹ pedagia & tholonea ātiqua.

§. 147

Quid de iponētib⁹ noua pedagia.

§. 148

Quid de cōdētib⁹ leges iniquas.

§. 149

Quid si dñs non facit id pp qd ipositum est pe-
dagium.

§. 150

Quid de dñis negligētib⁹ facere iustitiā mīsis ac
defendere.

§. 151

Quid de utētib⁹ malis officialib⁹ & nō corrigē-
tibus eos.

§. 152

An solus p̃nceps possit iponere collectas.

§. 153

Quid de uedētib⁹ officia publica.

§. 154

De restitutōe subdito⁹ faciēda dñis.

Vtq⁹ tales teneāt ad restitutōez dñis d male ablat⁹.

§. 155

De fraudantib⁹ pedagia.

- 42 An fraudātes datiū teneāt ad penā ipoītā ī fore
 cōsciētie. §. 156
 42 Quid de portātibz merces p̄hibitas ad partes
 paganorū. §. 157
 42 Quid de furāte xp̄ianos captiuos a saracenis
 detentos. §. 158
 42 Quid si xp̄ian⁹ captiu⁹ fureē a faceno qui eū
 detinet. §. eodē
 42 Quid de subditz damificātibz dños. §. 159
 De restitutiōe subditoꝝ int̄ se
 de his qui ad iuicē extorquent.
 43 De ciuibz q collectas diuisiūt sup alios. §. 160
 43 Quid de estimātibz res p̄ ul' min⁹ odio ul'
 inuidia. §. 161
 44 Quid de malis electoribz. §. 162
 44 Quid de exactoribz t̄butoꝝ p̄ exigētibz d̄bito. §. 163
 De restitutiōe ḡhētū.
 44 Ad qd tales teneantur. §. 164
 44 Quid de cōmodatario. §. 165
 44 Quid d̄ utēte cōmodato ultra locū d̄miātū. §. 166
 44 Qui dicāt casus fortuiti. §. 167
 44 Quid de depositario. §. 168
 44 Quid de bidello cui assignasti librum tuum &
 alteri tradidit. §. 169
 44 Quid de creditore pignoris. §. 170
 44 An iter ēptorē & uēditorē cadat restitutio. §. 171
 44 De q teneat socius. §. 172
 De restitutōe ei⁹ q ob cāz accepit &
 causa non est secuta. §. 173
 44 Quid de illo q accepit pecuniam pp nuptias &
 non sūt secute. §. 174

44 Quid de accipiēte aliqd ut suum manumittat
& non facit. §. 175

De restitutōe gerētū aliena negocia.
45 De tutore ob cui⁹ cāz adulto uł pupillo dānum
illatū est. §. 176

46 Quid si qs uolebat dare aliqd pupillo & tutor
impediuit. §. eodē

De restitutiōe negotioꝝ gestoris qñ
dānū incurrit sua causa. §. 177

De restitutione socioꝝ. qñ alter in ea
facit expēsas uł ali⁹ est dñs. §. 178

47 De restitutiōe accipiētis idebitū. §. 179

De restitutōe dānoꝝ datorū ab aīalib⁹
si aīal tuum mihi dānū intulit. §. 180

48 Quid si equus tu⁹ calce me pcussit & crus fregit. §. 181

49 Quid si aīal tu⁹ incitauit meū & meum dedit
alteri dānum. §. 182

50 Quid si bos tu⁹ cōedit hā meā & caīs cānes. §. 183

51 Quid si aīalia qs mittit in cāpū meū & fruges.
depascuntur. §. 184

52 Quid si p se peccora intrauerūt ī cāpū & frūntū
comederunt. §. 185

53 Quādo dñs se liberat dādo aīal dānificans &
quando non. §. 186

54 Quid si aīal mōdax tenes iux uīā & ledit hoīez. §. 187

55 An si iuenio ouē tuā in cāpo meo possū tenere
illā qulz mihi satisfeceris. §. 188

56 Quid de ledētib⁹ agrū uł domū alteri⁹ igne aut
iūmēto maliciose. §. 189

57 Quid de boue cornupeta non custodito a dño
& ledit aliū. §. 190

58 Quid si equus tu⁹ īfidiando mulā meāz crus meū

frangat.

§. 191

Quid de hñtibz colūbaria.

§. 192

Quid d uenatoribz q 9cpcāt agros qz caēs occidūt
aīalia pauperum & similia.

§. 193

De restitutōe excōmunicatorum.

Vtrū durāte excōmunicatōe cleric⁹ possit recipere
fructus sui bñficii.

§. 194

Oīs excoīcat⁹ tēnet ad restitutōem.

§. 195

Quid de his excoīcat⁹ q tpr excoīcatōis acqrūt
aliquid.

§. 196

De restitutōe iuētoꝝ a cāu & fōtuna.

An talia subiaceāt restitutioni.

§. 197

Vtrū qs possit phiberi piscari ī flumibz publicis.

§. 198

Quid de feris bestiis piscibz & uolucribz.

§. 199

An fera bestia a te uulnerata efficiat tua si alter
capiat eam.

§. 200

An apes & uolucres sup ābore tua sint tui iuris.

§. 201

Quid de feris factis mansuetis ut pauones apes
colūbe.

§. 202

Quid de aīalibz māsuētis.

§. 203

Quid de thesauro inuento.

§. 204

Quid de insula nata in mari.

§. 205

De restitutōe acq̄sitorū ī naufragio.

§. 206

De restitutōe dāni qd cā alicui⁹ datū ē.

§. 207

Quō possit exēplificari dānū c̄p̄a 9rigisse.

§. 208

Quid de eo q apuit cisternaz: & animal alterius
cecidit in eam.

§. 209

Quid si īmic⁹ tu⁹ icēdit doumū tā: & mea uriē.

§. 201

Quid si heres uēdit rē depositā aut cōmodatā
defuncto.

§. 211

Quid de officiali q negligit īgrere: an officiales
sui recte gerant se in officiis.

§. 212

- 92) Quid de officiali q negligit punire criminosos. §. 213
- 93) Quid si qs culpabili negligētia dānū dedit. §. 214
- 94) Quid de his q sūt ī mora tradēdi res dñis. §. 215
- De restitutione fame.
- 95) An ifamans aliquē teneat restituere. §. 216
- 96) Quot mōis dānificet qs aliū ī sua fama. §. 217
- 97) Vtrū aliqs possit reuelare malum alicuius sine peccato. §. 218
- 98) Quot modis fiat detractio. §. 219
- 99) Quid si qs de diūsis & a diūsis ifamat. §. 220
- 100) Quid si qs n̄ iponit crīm s̄ murmurat idiscrete. §. 221
- 101) An accusatus negans uey crimen sibi ī publico impositū peccet mortaliter. §. 222
- 102) Vtrū satisfaciēdū sit dtractoribz qbz mōis pōt. §. 223
- De restitutōe q unus tenet p alio.
- 103) An pater teneat ex gētu filii facti cū exneo. §. 224
- 104) Quid de mercatoribz q preponunt institores suis apotecis. §. 225
- 105) An dñs & pater teneant ex gētu gesto p suum & filium. §. 226
- 106) An pncipal teneat fideiussori suo p eo qd soluit. §. 227
- 107) Quid de eo q facit fugere debitore. §. 228
- 108) Quid de occultate officialēz tpr scidicat. §. 229
- 109) Vtrum uxor teneat si marit⁹ male administret officium publicum. §. 230
- 110) Quid de uxore q fecit furtū añ mñioniū uł pus. §. 231
- 111) Quid d notariis gficiētibz istrumta usaria. §. 232
- 112) Quid si filia doteē in fraudē creditorū. §. 233
- 113) Quid de uiro q accepit filiā raptoris uł usarii. §. 234
- 114) Quid de sepeliētibz usurarios. §. 235
- 115) Quid de ministris usurarioy. §. 236
- 116) Quid de pcuratore tutore & curatore. §. 237

De restitutiōe edificatiū ī solo suo
cū dāno vicini. §. 238

De restitutiōe edificatiū ī solo alieno
de sua mat̃ia & aliis m̃p̃tis casibz. §. 239

Quid si qs plātet plātā ī alieno solo. §. 240

Quid si seminaui ī agro tuo frum̃tū meū. §. 241

Quid si scripsi ī aliena carta uł pinxi ī tabula
aliena. §. 242

Quid si qs ex aliena mat̃ia uł ex sua & aliena
fecit materiatiū. §. 243

Quid si qs bona fide fuit uestimēto suo manicā
de aliena purpura. §. 244

Quid si qs cōfūdāt materiā ppriā cū aliena. §. 245

De restitutione fructuū pceptorū. §. 246

Quid de asportatibz fructus de cāpo. §. 247

Quid de iuasore rei alteri? imobilis. §. 248

De restitutiōe alienatiōis scē ī fraudē
creditorū. §. 249

De restitutiōe alienatiōis facte p metū. §. 250

De restitutiōe faciēda ei q utiliter gessit
negociū meum.

Quid si soluiſti creditori meo & me liberaſti. §. 251

Quid si tutor more ciuitatis mixta exenia magrō
nōie pupilli. §. 252

Quid si redimo filiū tuum ab hostibz sine man-
dato tuo. §. 253

De restitutiōe expēsarū ī iudicio scāz.

De his q temere litigāt. §. 254

De restitutiōe recipiētiū ab his q alie-
nare nō pnt. §. 255

De restitutiōe utētiū rē alienā contra
domini uolūtātē. §. 256

Restituere tenet q cōmisit furtū i usu rei licet
n̄ i ip̄a re ad estiatōez illi⁹ usus. § eodez.

De restitutōe faciētū fraudē legis. § 257

De restitutōe dānificātiū aliū i seruo
uē debitore uē animali.

De occidente alienū suū uē animal. § 258

Quid si qs 9pellit aīal ali⁹ p̄cipitari. § 259

Quid si ex misericordia dissolui seruū alienum
uē debitorem. § 260

De restitutōe miscēntis t̄pitudinē in
uino alieno. § 261

De restitutōe dānificātiū aliqūē p̄ficiē
do uē effūdendo aliqd de domo. § 262

De restitutōe dāni dati ab ābore uē a flumīe. § 263

Quid si p̄ aluuiōē tra agri mei adiiciat tuo. § 264

De restitutōe dānificantīū rēpublicaz
aliquo mō.

De exactorib⁹ t̄butoz q aliqd retinēt. § 265

Quid de eo q pecuniā sibi datā i admīstratione
rei. pu. partez retinet uē totā. § 266

Quid de his q faciūt ut ānona carior uēdat. § 267

De restitutōe plagiarioz. i. q subtrahūt
filios patribus. § 268

Quid de abducentib⁹ uxore alterius. § 269

De restitutōe raptoz uirginū uiduaz
& sanctimonialiū. § 270

De m̄tiplici restitutōe fiēda rei. pu. § 271

De restitutōe uēdētīuz officia publica
& dignitates. § 272

De restitutōe iniuriarū. § 273

De coīcatōe fratrū faciēda post mōrē
patris. § 274

71	De restitutōe heredū.	§. 275
72	De ordine restituendi creditoribus & legatariis.	§. 276
73	Quid d' expēsis factis ab herede.	§. 277
	Pro quota pte teneant heredes si sūt plures simul.	§. 278
74	Pone q' aliq's moriēs habet tres marchas auri q' una est de usura & dimittit eas trib' filiis suis non determinās que sit de usa s' generaliter dicit unam illaz esse.	§. 279
75	Pone q' uni cōstat q' duo uolūt restituere.	§. 280
	Restitutio tertio.	
76	Cui debet fieri.	§. 1
77	Quid de illo q' p'hibet tene' & uult partē soluere cum nō possit totū.	§. 2
78	Qui sūt potiores int' creditores.	§. 3
79	Cui sit faciēda restitutio rei furtiue.	§. 4
	Restitutio quarto.	
80	Quando debeat fieri.	§. i
81	Quid si is q' tene' restituere nō potest induci ad restitutōem statim faciendā. nec creditor uult dare dilationem.	§. 2
	Restitutio qnto.	
82	Quēadmodū ut debitō apud deum & homines satisfaciāt.	§. i
83	Quid si aliq's offert totā pecuniā creditori ostēdēs plenariā uolūtātē: cū nō habeat.	§. 2
84	Vtrum remissio semel scā p' pñiaz reuocet.	§. 3
85	Quot sūt modi satisfaciendi.	§. 4
	Restitutio sexto.	
86	Quid sit restituendum.	§. i
87	Vtrū debeat iungi i foro conscientie q' q's soluat	

	penā quā incurrit defraudādo pedagium.	§. 2
	Quid teneat restituere fur.	§. 3
	Quid de emente eam.	§. 4
	Restitutio septimo.	
	Vbi facienda sit.	§. i
	Restitutio octauo.	
50	Quādo debitor nō ē soluendo.	§. i
50	Quādo debitor nō ē soluendo an teneat petere ueniā uel dilationem.	§. 2
	Quid si debitor non potest induci ad restitutio- nem statim.	§. 3
50	Quid si fur uel raptor sit ī extrema necessitate.	§. 4
81	Quot sūt modi restituendi q̄b̄ consuli debitori ne ī despationē labat̄.	§. 5
91	An qñ debitor nō ē soluendo sacerdos possit dare dilationem.	§. 6
81	Quid de illis q̄ si uellēt dimittere supfluas expēsas possent rapta restituere.	§. 7
82	Quid agere deb̄ penitēs qñ nō ē soluēdo.	§. 8
82	Quid si discrepant inter se spoliati in danda dilatione.	§. 9
	Restitutio nono q̄tū ad ordinem.	
72	Cui prius fienda sit.	§. i
	Restitutio decimo.	
82	Quib̄ deb̄ fieri restitutio incertorum.	§. i

FINIT TABVLA RESTITVTIONVM

INCIPIT TABVLA VSVRARVM.

VSVRA PRIMO SCILICET IN CONTRACTV MUTVI.

- 83 Quid sit usura. § 1
83 In quibz rebz committitur. § 2
87 An sit mutuum si qs dederit. 10. ulnas panni p
aliis. 10. reddēdis ad certū terminum. § 3
83 An usura excuset ex pacto quētionali ptiū. § 4
83 Vtrū sola spes faciat usurarium. § 5
87 Vtrū usurarius itētionari⁹ teneat ad restitutōez. § 6
84 Quare usura sit peccatum. § 7
87 Quare recipere aliquid ultra sortem in mutuo
sit peccatū: & pro re locata non. § 8
84 Quare iudex secularis patitur usurarios uiuere cū
sint fures: & alios raptōres non. § 9
84 Quare iudex ecclesiastic⁹ plus intromittit se de
pena usurarioꝝ q̄ aliorū furum. § 10
84 Vtrū in lege ueteri pmissuz erat iudeis dare ad
usuram alienigenis. § 11
84 Vtrū mutuans posset naturalem obligationem
deducere in ciuilem. § 12
84 Vtrū mutuans posset ultra sortez recipere fructiū
facti uel uerbi. § 13
84 Vtrū mutuās pecuniā rustico ut laboret posselli
oēz ei⁹ sit cēsendus usurarius. § 14
84 Respōdeo ad argumentū ī cōtrariū. § 15
84 Quid si uellem emere usq̄ ad certum tempus
frā fructificatē. 10. siglō āno: & fecisti me cessa
re a tali ēptiōe & tē mutuari pecuniā. Et ego
dico q̄ q̄tētor tē mutuari cum hoc q̄ tenearis
mibi dare singulo anno tm̄ quantū eēt fruct⁹

- 64 illi⁹ possessionis si emisset. an sit usura. § 16
 Pone q^d habebam pecuniam & uolebam ire ad
 nūdinas & ibi merces emere & ad aliū locū
 deferre u^t seruare certo t^ēpre ut lucrarer. Tu
 indiges pecunia illa: recipis illam mutuo offe
 renste patum illam restituere cum lucro spa
 to an sit usura. § 17
 65 Quid si carissimum est frumentū: & data nunc
 certa pecunia sit pactum q^d certo t^ēpre reddat
 ei tantum frumēti quātū tunc potest h^āre pro
 illa pecunia an liceat. § 18
 66 Quid si mutuo tibi frumentū ad renouandum
 an liceat. § 19
 67 Quid si q^s accepit pecuniam ad usū & postea
 eandē mutuauit amico suo ut restituat sortem
 & dictā usuram usurario. § 20
 68 Vt^q inimicis q^b potest licitū bellū iⁿferri liceat
 dare ad usuram. § 21
 69 Quid de his qⁱ uolunt dare dilatione^m debitori
 ueniēte t^ēpr solutiōis nisi p^{er} pecunia. § 22
 70 Vtrum liceat mutuare cum hoc pacto ut des
 aliquid pauperibus. § 23
 71 Pone q^d q^s mutuauit pecuniam ticio ut uadat ad
 molendinum suum alias non mutuaturus: an
 est usura. § 24
 72 Sⁱ cui fiet restitutio in p^{re}dicto casu. § 25
 73 Sⁱ q^d si molēdinarius donat pecuniā ut uadam
 potius ad molendinū suū q^m uicino^{rum}. § 26
 74 Vtrū iⁿ aliq^uo casib^{us} liceat recipe ultra sortem:
 dicit^{ur} q^d sic in .iij. casib^{us}. § 27
 75 Primo ratiōe feudi. § 28
 76 Secūdo rōne b^{en}eficii uolēter occupati. § 29

Tertio rōne dotis. §. 30. usq; ad .	§. 34
Quarto rōne interesse.	§. 35
Quīto rōne liberaꝝ donatōis.	§. 36
Sexto rōne more.	§. 37
Septimo rōne pene.	§. 38
Octauo rōne termini.	§. 39
Nono rōne retraditōis rei uendite.	§. 40
Decimo rōne dubii.	§. 41
Vndecimo qñ pecunia sigillata ꝓcedit uꝑ locat.	§. 42
Duodecimo qñ accipit usura ab inimicis fidei.	§. 43
Quid si mutuauit tibi. 10. corbes frumēti usq; ad pasca qñ ualeat corbis. 20. solidos & postea ī pasca qñ est tꝓus solutōis ualeat. 40. an ē uꝑa si. 10. corbes frumēti recipiam.	§. 44
Pulchre cōclusioēs ī matia montis. §. 45. &	§. 46
Quid si qꝛ mutuauit nauiganti uꝑ eūti ad nūdinas certā pecunie quātitatē recepturus aliqd ultra sortē ꝓ eo qꝛ recipit ī se piculū pecuñe uꝑ mercium. i. si pecuniam uel merces saluas pōtauerit.	§. 47
Quid de illo qꝛ mutuauit pecuniam recepturus ad terminum alterius generis monetam uel aurum uꝑ āgentum.	§. 48
Pone qꝛ debitor usurarii mutuauit socio pecuñā eo pacto qꝛ restituat usurario sortē & usuras deide currētes: an talis mutuans sit usariꝑ.	§. 49
Quid de illo qui mutuauit pecuniā coītati hoc pacto qꝛ durāte debito ñ teneret ad collectas.	§. 50
Pone qꝛ iurias ituli sēpronio quā ob rē mibi ini micat ꝓ ꝓ qđ me opōtet subire expēsas flo renorum. 10. in mēse ꝓ securitate mea. Vñ	

ipſi ſepronio egenti mutuo centū cum pacto
q̄ mihi remittat iniuriam: uſq̄ ē sine pacto ſz
hac ſpe duct⁹ p̄maria: ut ei⁹ grā uſq̄ bñuolētia
uſq̄ ueia ab eo recepta ceſſēt expēſe p̄dicte. Nō
aūt ex aliqua charitate quā habeam ad illum.
an ſim uſurari⁹.

§. 91

Quid ſi mihi debes. io. que nō poſſū recuperare
& mutuo ē alia. io. tali pacto ut mihi ſatiſdes
q̄ iſra dictū t̄pus mihi ſoluas. 20. an ſit uſa.

§. 92

VSura ſecūdo circa aīalia.

Quero quare locādo equum ſz aliqd accipere &
nō mutuando pecuniam.

§. i

Vtrū qñ cōmittūtur aīalia nutriēda puta oues
boues & porci poſſit iſueire fraus uſaria.

§. 2

Quid de ill⁹ q̄ emunt oues uſq̄ boues a pauperib⁹
q̄s forte non hñt.

§. 3

Pone q̄ do alicui peccora cū pacto q̄ percipiam
omnes fructus peccorum q̄aduſq̄ cōſeq̄r totū
meū capitale & poſtea ſit coīa.

§. 4

Quid de illis q̄ tradūt boues ad mediationē pro
certis ſextariis bladi eo pacto q̄ ſi moriantur
uſq̄ deſiorant q̄ductor ſubeat medietatē piculi
ſi aūt meliorantur hēat medietatē cōmodi.

§. 5

Quid de ouib⁹ & aīalib⁹ que tradunt ad iēmētū.

§. 6

Pone q̄ dedi aſinā meaz in ſocidā i qñquēniū &
eſt de cōſuetudine q̄ i ſie qñquēni diuidatur
aſina & fetus uſq̄ pecudes & fructus eay: iñtim
aſina p̄t naturaliter nunquid ruſticus mihi
tenebit ad aliquid.

§. 7

Pone q̄ dedi boues cuidā cū pacto q̄ dare debe
at. 20. ſtaria grani i anno.

§. 8

VSura tertio in emptionib⁹.

62. Verū liceat emere redditus prediales ad uitā sine
iurio usure § 1
63. Quo iure uēdēs aliqd ad uitā pōt illd retinere qñ
emēs parū supuixit ēptionem. § 2
64. Quid de his q emūt reddit⁹ aliq̄s ad uitā uēdito/
ris seruatis debitis circūstātiis ex etate & sani/
tate emptoris. § 3
65. Vtrū liceat emere redditus prediales hēditarie. § 4
100. Nūqd possūt uēdi reddit⁹ p̄cipiendi p̄tio minori
eo q statim emens soluit q̄ si solutio singulis
annis differetur. § 5
101. Vtrū grā expectatiōis rei uēdite liceat p̄ accipe
a uēditore uł minus dare ab ēptore. § 6
101. Quid de illis q agro semīato emūt fruct⁹ p̄cipi/
endos illo anno. § 7
102. Quid si qs debeat tibi soluere cētū ducatos post
tres ānos & ad p̄sens soluit cū pacto q̄ retineat
sibi .iij. ducat⁹ p̄p̄tercurrentes t̄pus triū annoꝝ
q̄q̄ terminū preuenit; an sit uſa. § 8
102. Quid si emi ab hñte possessiōēs censū .io. corbiū
frumenti pro p̄tio q̄ hēret possessiōes ex qb
hēret x̄similiē dictē .io. corbēs adiecto q̄ de
oībus bonis suis me idifferentē soluere teneat. § 9
103. Quid de his qui emūt ab eccl̄iis uł monasteriis
certas possessiōes tenendas toto tēpore uite
sue ita ut post eoꝝ mōtē ad eccl̄ias redeāt. § 10
102. Quis petit a me mutuum offerens p̄ securitate
mutui hypotechā suoꝝ bonoꝝ. ego nolo mutua
re s̄z patus sū emere p̄ eodē p̄tio & usq̄ ad certū
t̄pus reddere pro eodē. § 11
103. De q̄tu ēptōis cū pacto de reuēdēdo. § 12
104. Quid si qs uēdat p̄cipiēdoꝝ reddituoꝝ ius qd t̄p̄r

contractus ualet centū & q̄a expectat solutōez
fiendam certis t̄minis uult h̄re. 100. 20.

§. 13

Quero an aliq̄ casu liceat uendere ad credētia. §. 14

Vtrū liceat emere reddit⁹ pecuniarios heredita-
rie uel ad uitam.

§. 15

Quidā pulcher cas⁹ de āticipatōe solutōis p̄tio
rei uēdite. §. 16. 17. &

§. 18

Quid si rē puta frum̄tū non erā uēditurus & ro-
gasti me ut tibi uēderē: an possū petere illā qd̄
ualebit tēpore q̄ itēdebā uēdere.

§. 19

Quid si uendat p̄tio qd̄ ad presens currit s̄z si p̄
ualet usq̄ ad pasca uult qd̄ illā p̄ sibi det̄: si
uero minus ual̄z n̄ uult qd̄ p̄tiū minuāt.

§. 20

Quid si habens merces uolebat eas portare ad
aliū locū ū uerisimilif̄ erant cariores: & inuenit
in loco ubi erat q̄ sibi dat t̄m q̄tū h̄re potuiss̄z
ī loco ad quē illas intendebat deferre.

§. 21

Pone uendit q̄s fructus terre predii ad temp⁹
puta. 10. ānoꝝ pro mille: cū fructus illi⁹ predii
coīter ualeant ānuatim cētū q̄nquaginta: est ne
licitus iste ḡctus ex parte emptoris.

§. 22

Pone q̄ petrus habet cētū libras in bācho alicui⁹
recipiendas usq̄ ad q̄tuor mēses utrū alicui li-
ceat emere eas p. 80.

§. 23

Quero de tali casu aliquis portauit sal ianue &
uendidit ip̄m coītati pro certo p̄tio p̄cipiēdo
q̄n aliis q̄ ante portauerūt sal q̄ ipse & eidez
coītati uēdiderūt fuerit satisfactū. talis autem
uendēs nolens tāto tēpore expectare solutōez
fiendam: uendit iura sua que h̄z sup̄ coītatem
m̄iori p̄tio q̄ debeat recipere.

§. 24

Pone q̄ q̄s emit terrā ab aliq̄ multo minori p̄tio

q̄ ualeat restitatur? eā p̄ p̄tio eodē infra certū
t̄pus: siue q̄ncūq̄ uoluerit uenditor. §. 25

106. Quero de hoc casu Petrus existens ianue emit
a Martino turonenses recipiendos in francia
in talibus nundinis. §. 26

107. Quid si uēdo ē bladium uel rem meam ut reddas
mibi tātum quātū ualebit in tēpore q̄ cari⁹ ēit
hoc anno: an liceat. §. 27

108. Quid si qs uendit bladū alteri pro. 20. solidis in
mense qd̄ est t̄m. i. q̄. i. prefixo t̄mino s̄m boni
uiri estiationē ualituruz & postea ueiat caristia
& dcūs illd̄ bladū uēdat: nunqd̄ p̄m⁹ uenditor
aliqd̄ ēptori restituere tenet. §. 28

109. Quid si t̄p̄r quo m̄suradū ē granū p̄ quo tibi nūc
centū dedi: puta do ē pretiū tēpore messium
& m̄sure debēt in pasca q̄n granū p̄ ualebit §. 29

V Sura quarto ī ḡctu societatis.

110. Quero de hoc casu aliqs ciuis ianuenſis q̄mittit
pecuniam bone fidei alterius ut inde lucret̄ &
iuste & hab̄ inde partem in lucro. Vtq̄ liceat. §. 1

111. Quero q̄uo in cōmissiōe talis pecuniē q̄mittat
usura. §. 2

112. Quot modis uariatur ḡctus societatis. §. 3

113. Pone q̄ aliqs ponit in societate operā t̄m: alius
ponit libras. 30. ad t̄tiā partē lucri & dāni hoc
ē ad lucrū & dānū. 10. libras. 20. remanentibus
sēp̄ saluis: an liceat. §. 4

114. Quid de his q̄ mutuante pecuniā ad negociādū
hoc pacto q̄ capitale sit saluum: & si qd̄ lucruz
interueniat illd̄ diuidatur. §. 5

115. Quero q̄n un⁹ ponit pecuniā t̄m & alē opaz ex
q̄b̄ p̄tib̄ itelligūt socii tā ī lucro q̄ ī dāno. §. 6

Pone q̄ i diuisione societatis post longa t̄pra & multos labores precedētes non iuenitur nisi solū capitale saluū: an totum ipsum capitale debeat habere idem ille qui ipsum posuit: an uō debeat equaliter diuidi. §. 7

110 . Pone q̄ ipsū capitale est perditū uel diminutum aduersa fortuna: nunqd ille qui ponit operam teneatur aliqd offerre ei qui posuit pecuniā §. 8

111 . Pone q̄ i societate uterq̄ ponit mixtim pecuniaz & operam sed unus maiore pecuniā q̄ alter: nunqd ptes lucri erūt equales. §. 9

111 . Quero exēpla de dānis. §. 10

111 . An dans pecuniam mercatori ut de lucro partē habeat committit usuram. §. 11

112 . Pone q̄ pactuz est inter duos q̄ un⁹ ponit mille alter operam: de his mille parum restat casu fortuito: unde operarius nō uult op̄a ponere uel rem suam que magna est cum re socii que parua est. qd iuris sit. §. 12

112 . Pone q̄ duo sūt socii oīuz bonorū puta fili⁹ legitimus & spurio: modo pater instituit filiū legitimū herede: queritur utrum aliquid acquiratur spurio. §. 13

112 . Pone q̄ plures sunt socii omniū bonorum unus istorum ex usuraria prauitate quesuit multa & coīcauit socio uel fratri. §. 14

112 . Pone q̄ ego & tu contraximus societate duraturam qnquēnio hoc pacto q̄ ego ponā mille & tu operam: deinde casu fortuito ante quinquēniū perierūt: nunqd ego cogar itato ponere. §. 15

112 . Nunqd ille q̄ dz ponere op̄a puta nauigādo uel circū cīca negociādo dbeat pōere istā op̄a suis expēsis. §. 16

112 In quot casibꝫ possit qꝯ dare pecuniā suā & inde recipere lucrū. §. 17

113 Duo alii pulchri casus in societate. §. eodē

VSura qnto in gētu locationis.

115 Quō gmittit̃ usā ī hoc cōtractu. §. 1

116 Nota differētiā gētus. §. 2. & §. 3

117 De nautico fenore. §. 4

118 An cōductor teneat̃ de casu fortuito. §. 5

119 An locator teneatur remittere mercedē gductōi. §. 6

120 In quot casibꝫ īquilinus potest expelli de domo per ipsum conducta. §. 7

VSura sexto in gētu pigneris.

121 Vtrū tenēs aliquā rē pigneratā teneatur eā restituere cum fructibus si sibi soluitur capitale p quo fuit pignērata. §. 1

122 Pone qꝯ qꝯ pignērat equū pro mutuo sibi facto & soluit cibaria eiꝰ: & ille cui pignēratus est utit̃ eqꝫ ad negocia: an est usā. §. 2

123 Alius pulcher casus similis. §. 3

VSura septimo ī cōtractu pmutatōis in arte numulariorū.

124 Vtrū ars cāpsoria sit licita. §. 1

125 Quot modis dicit̃ pmutatio. §. eodem

126 Quare cāpsor potest recipere lucrū pmutando pecuniam. §. 2

127 Pone qꝯ qꝯ dat marcham argenti pro alia marchā soluenda ī certo termino: an sit usura. §. 3

128 Pone qꝯ aliqꝯ habēs pecuniam quā timet tēpore futuro minorādā suo pretio sꝫ statuta terre: & iō nō uult eā dare mutuo nisi reddat̃ sibi ī eqꝫli pretio ī qꝫ est tēpore mutui: an liceat. §. 4

129 Pone qꝯ deposui pecuniā apud cāpsorē sine aliqꝫ

paſto qui cāpſor cum dicta pecunia fuit mltū
lucratus & ſoluit mihi pecuniam cum .io. pro
.ioo. an ſit uſura. § 5

111. Pone recipit qſ pecuniā uebendā ultra mare &
ibi reddēdam certo p̄tio qſtituto: an ſit uſa. § 6

112. Quero cāpſor cābiendo recipit unum denarium
p floreno: uſq̄ ī diſtāti loco facit pecuniāz nume
rari: & ego hic do: an ſit uſura. § 7

113. Quid de cāpſore q accipit aliqd ut pecuniāz quā
ſibi hic ſoluo faciat alibi numerari. § 8

VSura octauo q̄tū ad reſtitutionem
ſcilicet quid reſtituendum ſit.

114. Vtrum quis teneatur ad reſtitutionē uſurarum. § 1

115. Vtrū qſ teneat rem eandem numero reſtituere. § 2

116. Vtq̄ ſufficiat q qſ n̄ reſtituat pluſq̄ accepit. § 3

117. Vtrū homo teneat reſtituere ea q̄ legitia mer
cantia lucratus eſt de bonis uſurariis. § 4. & § 5

118. Vtrum uſurarius teneat ad damnum qd̄ incurrit
ille a quo uſuras extorſit. § 6

VSura nono quantum ad reſtitutio
nem cui facienda ſit.

119. Cui debet fieri reſtitutio uſurarū & caſus ī q̄bo
nō debet fieri ei a quo ſunt extorte. § 1

120. Pone q̄ prelatuſ eccleſie iniuſte ſubtraxit: cui
fieri debet reſtitutio. § 2

121. Pone q̄ xp̄ian⁹ recepit uſas a iudō cui reſtituet. § 3

122. Pone q̄ eſt culpa ex parte accipiētis & danti: ſz
tamē eſt ſine iniuria alicuius. Vtrum accipiēs
poſſit retinere. § 4

123. Sed quid ſi pecunia data ſit ſymoniace in iuriā
eccleſie. § 5

Vſa decio. ſ. qſ tneat ad reſtitutionē.

- Quero an notarii qui scienter qficiunt iſtrūta
ſuper uſas teneant ad reſtitationem. §. i
- Quid de prelatiſ ſigillatiſ & ſubſcribentibſ ſe
i iſtrumentis uſurariis. §. 2
- Quid de hiſ q tpre meſſiū uſ uidemiarum emūt
uiliſ fruīta & uina ut uēdāt carius. §. 3
- Quid de mercatoribſ q ea intētiōe emūt mone
tas & alias reſ uenales. §. 4
- Pone q uſurarius emit prediū de pecunia uſaria
& donat rem illā alteri & poſtea fit non ſoluē
do. Vtrū ille q ſoluit uſuras poſſit cum effectu
petere rem emptā de uſuris ab ipſo poſſeſſo
re cui donata eſt: & utrū ille in foro penitētie
teneat reſtituere. §. 5
- Quid ſi talis poſſeſſio pueniat ad illū q ſoluerat
uſuram ex cauſa lucratiua. §. 6
- Quid de heredibſ uſurarii. §. 7
- Quid ſi alter heredū ſcūſ ē non ſoluēdo: nunqd
alter teneat inſolidū. §. 8
- Quid de illiſ dñiſ q multa recipiūt a iudeiſ uſu
rariis per uim. §. 9
- Quid de genero raptoris uſ uſurarii nūqd pōt
accipere dotem a ſocero. §. 10
- Quid de creditore nunquid poteſt accipere qd
ſibi tenetur ab uſurario. §. 11
- Quid de ſeruitoriſ uſurariorum q eiſ ſeruiunt
in officiō fenerandi. §. 12
- Quid d eo q cum uellet alicui mutuare pecuniā
gratis i duxit me q n mutuare niſi ſub uſiſ. §. 13
- Quid d eo q qſulit alicui: ut feneret. §. 14
- Quid de eo q pecuniā dat amico: uſ qſanguineo
gratis ut feneret. §. 15

124 Quid de eo qui ꝑbit societate cū alio ad
fenus exercēdū.

§. 16

125 Quid de eo qui mutuatur pecuniāz usurario ad parti-
cipatiōez lucris usurarū

§. 17

126 Quid de eo qui pecuniāz depoñt apud usarios.

§. 18

127 De usurario itētionario.

§. 19

128 An mutuās secundario sub spe aliqd hñdi peccet
& teneat ad restitutionē.

§. 20

129 Vtrū creditor cui ex charitate mutuati debitor
aliqd ultra sortē ꝑtulit non uoluntarie, sed ne
indiscretus reputetur uꝑ ꝑ cetero non iueiat
mutuantē teneat ad restitutionē.

§. 21

130 Quid si non sit corrupta intentio creditoris ꝑbi-
tor tamē ꝑꝑ mutuū acceptū uꝑ ulterius reti-
nēdū dat ei aliqd: nūqd creditō tñt restituere.

§. 22

131 Quid de illꝑ qui adueniente solutiois tñio nolunt
dare dilationem debitori qui iuramēto astrictꝑ
est soluere nisi data ei pecuniā uꝑ eqꝑollēti:

§. 23

132 Nunqd clerici usuras quas habuerunt de rebus
ecclesie restituere pñt.

§. 24

133 Quidā consuluit ꝑꝑ feneraret uꝑ dedit alicui pe-
cuniāz gratꝑ ut feneraret nūquid iste tenetur
insolidū ad restitutionē.

§. 25

134 Vtrū uxor teneat ad restitutionem pro marito
defuncto usario.

§. 26

135 Vtrum uxor uiro uiuēte & ipso ignorante possit
restituere.

§. 27

136 Vtrū uxor & familia teneat ad restitutōez eorū
que cedūt in usū uite eorū.

§. 28

137 Quid de recipiētibꝑ ab usurariis munera elemo-
synas & oblationes.

§. 29

138 Quid ꝑ uxore usarii ꝑꝑ qꝑqd hꝑ ē de usa.

§. 30

Quid de curatore & tutore q dāt pecuniāz pupilli
uel adulteri ad usuram. § 31

Quid de fuentibz & mercenariis usurariis & d
emētibz & uēdētibz ab eis. § 32

Vtrū fautores uel retinētes usarios ī fra sua tñeāt
ad restitutionem. § 33

Quid d illo q mutuauit noīe alieno ad usaz. § 34

Quid de tutore & curatore. § 35

Quid d illo q gerit negociū alienū & sic mādato
ei⁹ fenerat ad op⁹ illi⁹ cui⁹ negociū gerit. § 36

Quid de illo q bona fide rogat usariū ad īstatiā
paupis: ut illi mutuet. § 37

Quid de ciuitatibz & collegiis dātibz pecuniā ad
usaz: nūqd oēs tenēt ad restitutionē. § 38

Sz nūqd tenēt oēs insolidū. § 39

Quid de regibz & aliis dñis q cogūt debitores
soluere usuras. § 40

Vsa ūdecio qñ. s. dbeat fieri restitutio.

Quero qñ dz fieri restitutio usarū. § 1

Pone q aliqs n pōt restituere sic grādi dispēdio.
suorū bonorū: fōte qa n iuenit q uelit bona sua
emere uel qa ille cui restitutio fiēda est nimis
distat nec hz q uelit ad eū deferre pecuniā. § 2

Pone q ille q dz restituere ē multū idigēs. § 3

Vtrū sufficiat usario ī piculo mortē existēti qdre
testamētū sup restitutōe male ablatoz. § 4

Quid si is q usas extorsit ad iopiā deuenerit. § 5

Quid agēdū sit ī foro pnāli de tali inopi. § 6

Quid si qs det usario modiū bladi p usa qd mō
ualz. 10. & p⁹ annū ualz. 20. nūqd usari⁹ teneat
restituere modiū bladi illi q dedit ī ualore ī q
mō est uel q fuit qñ dedit. § 7

Vsa duodecio. s. q̄tū ad locū ubi debet
fieri restitutio.

Quero ū dz fieri restitutio male ablatoꝝ. §. i

Vsa ttiodecio q̄tū ad ordineꝝ & modū
restituendi.

Vtrū restitutio usarū dz fieri publice uł puare. §. i

Vtrū pus sit fienda restitutio male ablatoꝝ: q̄ so
lutio debitoꝝ & legatoꝝ. §. 2

Vtrū p^o restituēda sūt male ablata q̄ soluēda d̄bita. §. 3

Vtrū fiēda sit restitutio pus uni q̄ alteri. §. 4

Quid si hereditas nō sufficiat ad satisfaciēdū oīb.
nūqd satisfaciēdū sit p ueniētib. §. 5

Vsa q̄rtodecio q̄tū ad penā usarioꝝ.

Quero de pena usarioꝝ. §. i

Quid si certū ē & notoriū aliquē fenebrē pecuniā
exegisse & q̄stat q̄ d̄bitores q̄ soluērt n̄ remit
tūt: sꝫ repetere n̄ audēt pp potētiā exactoꝝ. §. 2

Vsura q̄ntodecio q̄tum ad accipientē.

An licitū sit recipere ad usuram. §. i

FINIT TABVLA VSVRARVM.

INCIPIT TABVLA EXCOMMVNICATIONVM.

EXCOMMVNICATIONES maiores. excō/
municatio p̄ q̄tra p̄soās ecclesiasticas. §. i.

Quicūq̄ gerit se pro papa nō elect⁹ a duab⁹ ptib⁹
cardinaliū cum oīb⁹ consentientib⁹ sibi. §. i

Episcopus grecus non obediēs latino per quem
fuit deputatus. §. 2

Quicūq̄ clerici audiūt leges uł phisicā. §. 3

Clerici q̄ manifestis usurariis alienigenis ad fen⁹
exercendum domū locant. §. 4

Clerici & q̄cūq̄ alii q̄ in cimiteriis corpa sepeliūt
tēpore interdicti. §. 5

Clerici religiosi & moniales q̄hētes m̄fioniū. §. 6

Cleric⁹ hñs officiū uicecomitis. §. 7

Clerici & religiosi iducētes ad uouendū ut sepul/
turas apud ecclesias suas eligant uel electam
non mutent. §. 8

Clerici q̄ sciēter hereticos & eorū fautores tradūt
ecclesiastice sepulture. §. 9

Sacerdotes absoluētes ab excoīcatōib⁹ p̄p̄cessu
Eugenii quarti p̄mulgatis. §. 10

Contra religiosos. §. 2

Religiosi q̄ exeunt claustrū suū ad audiēdū phi/
sicam uł leges. §. i

Religiosi p̄fessi q̄ temere hītū suū dimiserint §. 2

Religiosi religionū abolitay recipientes aliquēz
ad suū ordinē. §. 3

Religiosi m̄dicātes qui de nouo recipiunt loca
sine licentia sedis apostolice. §. 4

Religiosi qui quouis mō retrahūt audiētes a
solutiōe decimarum. §. 5

134. Religiosi q̄ confitentib; sibi non faciunt q̄sciam
de decimis soluendis & predicatoribus requisiti
non predicantes. §. 6
135. Religiosi q̄ decimas eccl̄ie debitas sibi approp̄at
sive alio mō defraudant. §. 7
136. Inuentores nouarū religionū uel capiētes ipsarū.
habitum. §. 8
137. Religiosi qui non seruant iterdictum qd̄ ecclesia
matrix seruat. §. 9
138. Fratres minores recipientes fratres uel sorores
de tertio odie ad diuina t̄pre iterdicti. §. 10
139. Monachi uel regulares canonici trāfferētes se ad
curiā romanam ut p̄latis suis aut monasterio
dānū iſerant. §. 11
140. Monachi iſra septa monasteriorū suorū tenētes
arma sine licētia abbatis. §. 12
141. Mulieres q̄ begine uocāt & eas fouentes. §. 13
142. Religiosi q̄cūq; q̄ absq; licētia proprii sacerdotis
solēnizāt matrimonia. sacra eucharistie q̄ferūt
& extreme ūctionis. §. 14
143. Religiosi q̄ excoīcatos a canone absoluūt. §. 15
144. Religiosi inducentes aliquos ad uouēdū ut eligāt
sepulturas apud eos uel electas n̄ mutant. §. 16
145. Religiosi q̄ t̄p̄r iſdicti ſepeliūt corpora i cimi-
teriis aut excoīcatos publice aut usurarios
aut interdictos. §. 17
146. Religiosi q̄bētes matrimoniū. §. 18
147. Religiosi q̄ tradūt hereticos eccl̄iastice ſepulc̄e. §. 19
148. Religiosi mēdicātes q̄ trāseūt ad aliquē ordinē
monachalem. §. 20
149. Religiosi q̄ pcurarēt usurpari p̄ aliquē patronatū
custodiā alicuius uacantis ecclesie. §. 21

Abbas uſq; por faciēs ſubſeruari aliquē cōfici p laicū. §. 22

Contra impugnatores fidei. §. 3

Quicūq; incidit ī heretiſm iā dānatā uſq; nouā ad-
inuenit. §. 1

Officialis ſecularis q cognosceret de criē hēſis. §. 2

Inqſitores hereticoꝝ non recte exercentes offi-
cium ſuum. §. 3

Inqſitores hereticoꝝ q quis modo extorquent
pecuniam a qbusuis ſub p̄textu officii ſui. §. 4

Qui p aſſaſinos quēpiam xp̄ianū iſfici fecerit. §. 5

Quicūq; hereticis & uiocleſiſtis arma ſeu p̄ſidia
miniſtrant. §. 6

Portātes arma ſeu uēdentes q xp̄ianos piraticis
ſaracenoꝝ aut qbuslibet aliis ip̄pendentes auxiliuꝝ
qſiliū ī diſpēdiū terre ſācte. §. 7

Ordīati ad ordines p ſciſmaticos aut ab eis reci-
pientes eccleſiaſticas dignitates. §. 8

Cōtra ip̄ugnatores eccleſie & mini-
ſtroꝝ eius. §. 4.

Qui dicit romanā eccleſiā nō eſſe caput omniuꝝ
eccleſiarū nec ei tāq; capiti obediēdū. §. 1

Qui icēdit uſq; frangit eccleſiā uſq; locū religioſuꝝ
uſq; que in eis ſunt. §. 2

Incēdiarii aliaꝝ rex q eccleſiaꝝ. §. 3

Faciētes ſtatuta ſeu obſeruātes uſq; ſuari mādātes
q libertatem eccleſie. §. 4

Quicūq; de nouo uſurpant cuſtodiā uacantium
eccleſiarū uſq; piorū locoꝝ. §. 5

Offendentes quīſmō romipetas & peregrinos
romā accedētes. §. 6

Falſificantes litteras domini pape uſq; falſis utē-
tes ſcienter. §. 7

- 126 Impugnās lras pape añ coronationē. §. 8
- 127 Insecutores cardinaliū & eorū participes. §. 9
- 128 Officiales q non fecerint obseruare ea que statu-
untur q̄ insecutores cardinaliū. §. 10
- 129 Insecutores epōrū quouismō: & insecutorib̄ p̄bētes
assensum. §. 11
- 130 Imponentes ecclesiis uel clericis exactiōes aliq̄s
uel grauamina. §. 12
- 131 Cōpellētes p̄latos seu capitula seu ecclesiasticas
p̄sonas ad submittēdū se laicis uel alienādum
bona īmobilia & usurpantes. §. 13
- 132 Quicūq̄ exigūt datiū ab ecclesiasticis p̄sonis. §. 14
- 133 Domini tēporales q subditis interdicūt ne p̄so-
nis ecclesiasticis aliquid uendant uel obsequia
exhibeant. §. 15
- 134 Iniiciens manus uiolētas in clericū uel religiosum
uel conuersū. §. 16
- 135 Impedientes ne uictualia adducantur ad curiam
romanam. §. 17
- 136 Quicūq̄ detinēt uel īuadūt hostiliter ciuitates
& insulas curie romane subditas. §. 18
- 137 Quicūq̄ quouismodo offendunt recurrentes ad
sedē apostolicā aut p̄curatores eorū sup̄ cāis
& negociis aliq̄b̄. §. 19
- 138 Facientes pactū uel ex pacto recipiētes aliqd pro
aliqua iustitia uel grā obtinēda ī curia romana. §. 20
- 139 Eūtes ad trā s̄ctā sine licentia sedis ap. §. 21
- 140 Recipiētes in curia romana litteras pape ab alio
q̄ a uicecācelario uel a papa uel bullatorib̄. §. 22
- 141 Quicūq̄ dederint licētiā grauandi illos q s̄nias
excoīcatis ptulerūt uel q̄ occasione plate
sūt uel ipsas obseruantes. §. 23

- 140 Cōcedentes reprefalias ꝯ eccleſiaſticas ꝑſonas. §. 24
- 140 Quicūqꝫ ꝑedit officiū delegati uel iudicis eccleſiaſtici uꝫ ꝑetratoris litterarū domini pape ſuper cāis que de iure ſpectant ad forū eccleſiaſticū q̄min⁹ libere iuſtitiā obtineāt. §. 25
- 140 Dñi tēporales cōpellentes clericos reassignare ſua bñficia. §. 26
- Contra ꝑugnatores religionū. §. 5.
- 140 Gloſantes in ſcriptis declarationē Nicolai tertii ſup regulā fratrum minoꝝ. §. 1
- 140 Ingrediētes monaſteria monialiū ordinis ꝑdica- torū ex casus ꝑceſſos. §. 2
- 140 Ingrediētes monaſteria monaliū ſācte clare ſine licentia pape ex casus ꝑceſſos. §. 3
- 141 Qui iniecit manus uiolētas ī religioſū religiois approbate uꝫ conuerſuꝫ uꝫ nouitiū: & madās ſeu ratū habens ſuo noīe factū. §. 4
- 141 Impediētes ī officio ſuo uiſitatores monialiū. §. 5
- 141 Doctores uꝫ magiſtri qꝫ ſcienter docent dimit- tentes habitum. §. 6
- Cōtra ꝑugnatores ſacramētoꝝ & ꝑ baptiſmi. §. 6.
- 141 Grecus rebaptizās baptizatū a latino & lauans altare ī q̄ latinus celebrauit. §. 1
- Matrimonii.
- 141 Contrabentes matrimonia ſcienter in gradib⁹ conſanguinitatis. §. 2
- Penitentie.
- 141 Extorquētes aliquo modo abſolutionē a ſuſpē- ſione & cetera. §. 3
- Eucharistię.
- 141 Cōpellētes celebrari ī loco interdicto & ceſa. §. 4

Cōtra ipugnatores sepulchre. §. 7.

141 Qui corpus alicuius defuncti iciderit uſq; decoxeit
p ossibus transferendis. §. i

141 Qui sepeliūt corpora tēp interdicti aut publice
excoicatos uſq; interdictos. §. 2

141 Clerici & religiosi q; iducūt ad uouēdū d eligēdo
sepulturam apud eos. §. 3

141 Sepelientes hereticos & defensores & fautores
eorum. §. 4

Contra impugnatores electorū &
malos electores. §. 8.

141 Grauantēs per se uſq; per alios electores uſq; ami-
cos eorum. §. i

141 Qui loq; secrete uſq; mittit alicui cardinali occa-
sione electiois pape qn sūt inclusi. §. 2

141 Rectores & officiales q; nō seruāt q̄stitutionē. C.
ū piculū. ex de elec. §. 3

141 Dirigentes moniales ī electionib; nisi abstineāt
ab his p que posset inter eas discōdia oriri. §. 4

Eligentes uſq; nōiantes imperatōrē p̄cipē aut
quēuis alterius potestatis seu dignitatis ī ppe-
tuum seu ad temp⁹ in senatores romanū seu
ultra annū & obediētes eis. & electi si q̄sēnt
et fautores eorum. §. 5

Cōtra ipugnatores grē spūs sancti. §. 9.

142 Oīs symoniacus q̄cūq; modo. §. i

142 Facientes pactum uſq; p̄missionē p aliq; grā aut
litteris obtinendis a. se. apo. §. 2

Quidā cas⁹ speciales. §. 10.

142 Magister uſq; scholaris tractans cuz aliquo ciue
bonon. d cōductiōe hospitii n̄ req̄sit iqlinis. §. i

142 Quādo papa aliq; excoicauit nōiatī sol⁹ absoluit. §. 2

- 141 Quando quis participat cū excoīcato ī crīe dādo
auxilium & cetera. §. 3
- 42 Procurans q̄ q̄seruatores p̄uilegiorū dati se in-
tromittant de his que nō l̄z eis. §. 4
- 43 Fingens aliquē casū p̄p̄ quē aliq̄s iudex uadat ad
aliquā mulierē p̄ testimonio. §. 6
- 44 Qui absolut⁹ fuit in mortis articulo si adueīente
sanitate non se represētat ei a quo fuerat ab-
soluendus. §. 6
- 45 Qui absolutus ē a sede apo. uē a legatis & iūgiū
ei q̄ se represētet ordiariis uē aliis susceptur⁹
penitētiā & offēsis satisfaciāt si nō fecerit cū
commode possit. §. 7
- 46 Rectores ciuitatū & officiales q̄ statuta faciūt p̄
q̄ q̄s q̄pellatur soluere usq̄s & cetera. §. 8
- 47 Oēs pirate & latrūculi marini & receptores eorū. §. 9
- 48 Imponētes noua pedagia ī terris suis. §. 10
- 49 Excoīcatus a legato pape post ānū a solo papa
potest absolui. §. 11
- 142 Qui īpedit sequestratōez fructuū illi⁹ q̄ bñficiū
ante per trienniū non possederat lata contra
īpm fētentia in curia. §. 12
- EXcoīcatio secundo. de eo q̄ gēit se p̄ papa
nō elect⁹ a duab⁹ partib⁹ cardinaliū. §. i.
- 42 Quid si cardinales dent potestatez nominandi
papā duob⁹ uē tribus. §. i
- 43 Quid si cōfētūt ī illum q̄ gessit se pro papa cū
non esset a duab⁹ partib⁹ elect⁹. §. 2
- 44 An papa possit eligere sibi successorē. §. 3
- 45 An alii cogāt si un⁹ uē duo nolūt q̄promittere. §. 4
- 46 An elect⁹ a mīori pte gerens se pro papa uitet
excōmunicationem. §. 6

- 146 An in numero duarū partiū cōputeſ electus. §. 6.
- 147 An cardinales possit tollere tales cōstitutionem
& aliter ordinare. §. 7.
- 148 Quid si papa sit hereticus. §. 8.
- 148 Quid si symoniacus. §. 9.
- 147 Quid si bigamus. §. 10.
- 145 An uxor poteſt petere electū ī papā. §. 11.
- 149 Quid de infante. §. 12.
- 149 Quid d̄ laico. §. 13.
- 144 Quid si non sit canonice elect⁹. §. 14.
- 144 Quid d̄ itronizato p̄ seditioēz uſ ī geniū. §. 15.
- De ep̄o greco d̄putato p̄ ep̄z latinū. §. 2.
- 144 Quādo ciuitas hab̄ populū diūse lingue non pp̄
hoc hēbit plures ep̄iscopos: s̄ ep̄us p̄uidebit
uiros idoneos. §. 1.
- 144 An ep̄us grecus non obediens latino sit ip̄o iure
excōmunicatus. §. 2.
- 144 Rōne loci pōt un⁹ ep̄us p̄esse alteri. §. 3.
- 144 An de iure possit un⁹ ep̄iscopus aliū sibi uicariū
cōstituere. §. 4.
- 144 An talis uicarius hēbit iurisditōnez ordinariā uſ
delegatā. §. 5.
- De clericis p̄sonatus h̄ntibus q̄ audiunt
leges uſ p̄hſicam. §. 3.
- 144 Quid est p̄sonatus. §. 1.
- 144 Quid de his q̄ habēt b̄nficia q̄b̄ est cura aīarū
annexa. §. 2.
- 144 Quō intelligit̄ nisi īfra duorū m̄siū spatiū. §. 3.
- 144 Quō faciūt p̄dicti cū leges sit utiles & ecclesia
eis utat̄ ī iudicando. §. 4.
- 144 De locatib̄ domos suas uſariis publicis
alienigenis. §. 4.

- Quid si constitutio facta est pro florētios & alios uidebim. § 1
 Ad hoc ut hec constitutio habeat locum requiritur ut
 non sit inde oriundus. § 2
 Qui dicantur usurarii manifesti. § 3
 Quis dicatur oriundus in ciuitate. § 4
 Quid si talis sit oriundus in una ciuitate: & tamen in alia
 ciuitate eiusdem domi permittitur habitare. § 5
 Queritur quando currat tempus trium mensium. § 6
 Quid si unus simpliciter denunciatur domino. § 7
 Quid si locum usurario quem usurarium ignorabam uel
 non locum ad exercendum fenus. § 8
 Quod intelligitur hec clausula. Vel alio titulo concedatur. § 9
 An expulsis usurariis fructus erunt interdicti. § 10
 De his qui tempore interdicti sepeliunt corpora
 in cimiteriis. § 1.
 Nota quod intelligitur de quocumque masculino. femina. clerico.
 laico. religioso. § 1
 Nota quod intelligitur de cimiteriis ab episcopo solē
 niter benedictis. § 2
 Nota tres rationes quare corpora sepeliuntur in cimiteriis. § 3
 Quid si sepeliatur in ampliatio cimiterii. § 4
 Quid si sepeliatur corpora clericorum suorum interdictum. § 5
 An tempore interdicti liceat sepelire in quatuor festi-
 uitatibus. scilicet natiuitate domini. pasce. pentecostes. &
 assumptionis uirginis marie. § 6
 Nota quod intelligitur de excoicatis maiori excoicatione. § 7
 Quis dicatur publice excoicatus. § 8
 Quando quis tempore interdicti sepelit excoicatos. uel
 interdictos necessaria est cimiterii reconciliatio. § 9
 Si quis esset occulte excoicatus & sepeliens sciret non
 est locus huic pene. § 10
 Quis dicatur usurarius manifestus. § 11

- 14- Quid si in tali appareāt signa q̄tritōis: an potēt
sepeliri. §. 12
- 14- Quid si sepeliens ignorabat istū quē sepeliuit
ufariū uł excoīcatū & cetera. §. 13
- 14- Quid de portantib; ad sepulchrū: uł q̄mittētib;
funus aut fodientib; sepulchrū seu platis & cle-
ricis ecclesiarum illarū in q̄b; sepeliunt. siue
de portātib; cercos & cruces: similiter dīcētib;
officiū supra funus. §. 14
- 7- Qui dicant nōiatim interdicti. §. 15
- 14- Quid de sepeliente publice excoīcatū: nōiatim
interdictū: & ufariū māifestū t̄p̄r it̄dicti. §. 16
- 148 An tales sepulti debeant exhumari. §. 17
- 148 Quib; deb; fieri satisfactio. §. 18
- 148 An h̄ pena b̄eat locū ī sepeliētib; eos ī aliis caib;. §. 19
- 148 An excoīcatis minori excoīcatione neganda sit
ecclesiastica sepultura. §. 20
- De clericis in sacris & religiosis con-
trahentib; matrimoniū. §. 6.
- 148 Quid si coacte contrahāt: an incidāt ī hāc penā. §. 1
- 148 Quid si q̄bat sed non cōsumit. §. 2
- 148 Quid si q̄xit solū sp̄salia p̄ x̄ba de futuro. §. 3
- 148 An itelligat d̄ religiosi p̄fessis tacite uł exp̄sse. §. 4
- 148 Quis dicat tacite p̄fessus. §. 5
- 148 Quid si q̄s q̄xit cū moniali ignorās eā eē mōialē. §. 6
- 148 An tales possint absolui ab ep̄o. §. 7
- 148 An papa possit disp̄sare ut existēs ī sacris q̄bat. §. 8
- De clerico q̄ hab; officiū uicēcomitis
uł prepositi secularis. §. 7.
- 148 In sacris q̄stitut⁹ n̄ pōt h̄re officiū aliq̄d t̄p̄rale. §. 1
- 148 Quid de cōstitutis ī minorib;. §. 2
- 148 Quid de officio annexo dignitati sue. §. 3

143. An sit canon late sententie. §. 4
 Contra religiosos.
 De religiosis exeuntibus claustrū ut
 audiant leges uel phisicā. §. 8.
144. Quare facta sit hec phibitio. §. 1
145. Quid si non exeant claustrū sed studeant aut le-
 gant in claustro. §. 2
146. Quid si uadit ad audiendū ut honoret amicū suū
 in principio studii. §. 3
147. Quid si uult continue exire ut honoret ipm. §. 4
148. An persona ecclesiastica possit aliquo sociis puatī
 legere uel audire leges in claustro. §. 5
149. Quādo incipit cursus duorum mēsiū. §. 6
150. Quid si post exitū mutato pposito uadit ad theo-
 logiam. §. 7
151. Quid si destiterit infra duos mēses postea iterato
 ceperint. §. 8
152. Quid si tū tēpus fluxit de duobus mēsi-
 bus ut non possit infra duos mēses redire ad claustrū. §. 9
153. Quid monachi non pnt studere ī scia humana. §. 10
154. An hec pena hēat locū ī tacite uel expresse pfectis. §. 11
155. Cōtrafacientes sūt puati spe pmo-
 tōis ad dignitates non ad ordines. §. 12
156. Quid si quis accedit ad studium theologie sine
 licentia & cetera. §. 13
157. Quid si prelati religioso studioso & docili nolit
 dare licentiam studendi. §. 14
158. De quo prelato intelligit. §. 15
159. Quid si abbas uult accedere ad studia sine licen-
 tia alicuius. §. 16
160. Quid si uadit ad studendū sine licētia p-
 lati: s; nō dimittit hīc uel ecōtrario. §. 17

	De religiosis q̄ temere h̄itū sue reli-	
	gionis dimiserint. §. 9.	
176	Quid si portet h̄itū sed abscoſū.	§. i.
177	Quare dicitur temere.	§. 2.
177	An in lectulo debeat deferri habitus.	§. 3.
177	De fratrib̄ cassate religionis q̄ n̄ nouo	
	aliquē reciperēt. §. 10.	
172	De religiosis m̄dicatib̄ q̄ domos uel	
	loca de nouo reciperēt. §. 11.	
172	Quō intelligit̄ istud de nouo.	§. i.
172	Quia dicit̄ sine licentia pape. An sufficiat licētia	
	legati a latere.	§. 2.
172	De religiosis dicētib̄ aliq̄ ūba ut retra-	
	hāt a solutione decimar̄. §. 12.	
172	Ad hoc ut hec pena habeat locū duo requiruntur	
	uide ibi.	§. i.
172	Intelligit̄ hec pena ī oībus q̄buscūq̄ s̄monib̄ puat̄	
	seu publicis.	§. 2.
172	Hec pena non se extēdit ad c̄licos seculares.	§. 3.
	De religiosis q̄ cōfiteb̄ sibi n̄ faciūt	
	consciāz de decimis. §. 13.	
172	An sit absoluēdi retētores decimar̄ si q̄ iueiant̄.	§. 1.
172	Nota de predicatorib̄ requisitis nō predicantib̄	
	& de eorum pena.	§. 2.
172	An teneāt talia predicare c̄licis.	§. 3.
172	An teneāt si nō fuerint requisiti.	§. 4.
172	Quid si requirūt ī aliis t̄prib̄ q̄ ī q̄tēt̄ ī textu.	§. 5.
172	Q̄ tenēt̄ īformare p̄p̄m q̄līt teneāt ad decimas.	§. 6.
172	Qui sūt isti a q̄b̄ p̄nt̄ requiri.	§. 7.
	De religiosis qui decimas ecclesiis de-	
	bitas usurpāt. §. 14.	
172	Hec pena nō h̄z locū in c̄licis secularib̄.	§. 1.

- Hec pena 9prehēdit et feminas religiosas. §. 2
- Hec pena intelligit i decimis eccl'is d'bitas: s; si
aliis priuatis p'sonis d'beret nō habet locū. §. 3
- A q' officiis sit suspēsi q'faciētes. §. 4
- De religiosis non seruantib' i'dictum
q' matrix ecclesia seruat. §. 15.
- Hac 9stitutōe nō ligat c'ici seculares. §. 1
- An intelligat de i'terdicto a iure. §. 2
- Pone q' matrix eccl'ia tale i'terdictū uult ob'suare
an religiosi nō ob'suantes sit exco'icati. §. 3
- Que sit matrix ecclesia. §. 4
- Quō intelligit matrix eccl'ia ob'suare i'terdictū. §. 5
- An ecclesia metropolitana dicat matrix quo ad
i'terdictū toti' p'uinicie ita ut religiosi non
ob'suantes ligent hac pena. §. 6
- Quid si sit i'terdicta uilla u' castrū non habēs
matrix ecclesiam. §. 7
- Quō intelligant religiosi scire q' matrix eccl'ia
seruat i'terdictū. §. 8
- Quid si i'terdictū sit nullū p'p' appellationē. §. 9
- Quid si matrix ecclesia nō seruat ū est s'uandū.
an religiosi teneant s'uare. §. 10
- S; qd si r'epus mandat s'uari & capitulū mandat
contrarium. §. 11
- Nota penas quas incurrūt. §. 12
- De fratrib' minorib' recipiētibus ad
diuina fratres de tertio ordine. §. 16.
- Quid si alii religiosi u' c'ici eos recipiāt. §. 1
- Hec pena h; locū nō ob'statib' q'buscūq' p'uilegiis. §. 2
- Quid si fratres minores recipiāt eos: sed nō in
i'uis ecclesiis. §. 3
- Isti de tertio o'die gaudēt p'uilegio clericali. §. 4

De monachis & canonicis regularibus
q̄ trāsserūt se ad curias p̄cipū §. 17.

174 Hec pena habet locū ī eis q̄ hēnt aliquā admi-
nistationem. §. 1

175 Duo requirūt ad excōicationē hāc. §. 2

176 Quid si intrāt curiā aīo dānificādi & tamen non
dānificāt. §. 3

De monachis q̄ sine licentia abbatū
īfra monasteria tenēt arma. §. 18.

177 Hec pena n̄ extēdit ad regulares canonicos. §. 1

178 Quid si teneāt arma ex monasteriū. §. 2

179 Quid ītelligit̄ noīe armorum. §. 3

180 Quid si teneāt arma non ad offēsā sed ad ali-
um usum. §. 4

181 An clerici portātes arma peccēt mōtaliť. §. 5

De religiosīs mīstratibz sacramēta eu-
chaīstie absq̄ līna p̄pi sacerdotz. §. 19.

182 An credat religiosus parochiano dicēti se habe-
re licētiā. §. 1

183 Quid de secularibz mercenariis & similibz. §. 2

184 An sufficiat licētia parochialis q̄ nōdū ē p̄sbit. §. 3

185 An sufficiat licētia uicarij q̄ gerit curā ōdiariā
illius ecclīe parochialis & ē 9stitut⁹ ab epō. §. 4

186 An sufficiat licētia dyocesani. §. 5

187 Quid si parochianus dicat do tibi licētiā ut
recipias a quo uis. §. 6

188 Quid si parochianus dicat do tibi licētiā ut des
sacramēta meis subditis. §. 7

189 An religiosi 9ferētes sacramēta baptismi icidāt
excōmunicationē. §. 8

190 Quilibet sacerdos pōt sibi assumere quēcūq̄ ī
adiutorium ad t̄ps sine cuiusq̄ licētia. §. 9

De religiosis q̄ absoluūt excoīcatos a
canone. §. 20.

- 146 An religiosi absoluētes a sentētia lata ab hoīe
icidāt ī excoīcationem. §. 1
- 147 Qui sūt isti casus ī q̄b possūt absoluere. §. 2
- 148 Quid si religiosi habēt priuilegiū ut possit ab/
soluere a casibus ī iure positis. §. 3
- 149 Que sūt iste sentētie a q̄b non pnt absoluere. §. 4
- 150 An p̄lati collegiatarū ecclesiāz possit facere sta/
tuta sine cōsēsu ep̄i uē capituli cathedraliū. §. 5
- 151 Quid si absoluāt sociū uē religiosū a p̄dictis. §. 6
- 152 An absoluti icidāt tāq̄ p̄cipātes ī et̄ie. §. 7
- 153 Pone q̄ frater minor absoluat pcussorē clerici
nō a snia excoīcatiois s̄z a peccato: nūquid
ligat̄ hac pena. §. 8
- 154 An p̄cūtiēs clericū & īgrediens religionē possit
absolui. §. 9
- 155 An sacerdos absoluēs aliquē ab illis peccatis a
q̄b nō pōt peccet mortaliē. §. 10
- De clericis secularibz & religiosis idu/
cētibz ad uouēdū iurādū uel p̄mittēdū
de eligēdo sepulturā apud eos. §. 21.
- 156 Nota si q̄factū fuerit talis electio erit irrita. §. 1
- 157 Quid si iducāt ad iurādū & ce. s̄z iducūt ut eligāt. §. 2
- 158 Quid si iducāt ad uouēdū & ce. de eligēdo sepul/
turā apud n̄ suā ecc̄liam. §. 3
- 159 Quid si q̄s p̄prio motu iuraret uē uoueret. §. 4
- 160 De restitutione faciēda ab illis q̄ illicite sepeliūt. §. 5
- 161 Quare ex delicto unius talis q̄faciētis tota ec/
clesia patiat̄ dānū. §. 6
- 162 Quid si ecclesia cuius cleric⁹ sic deliq̄t ē pochia/
lis sepeliēdi. §. 7

145 Quid si ecclesia apud quam iure debebat sepeliri
erat interdicta. § 8

146 An illa que debebat restitui ecclesie in qua debe-
bat de iure sepeliri si non fuisset interdicta debe-
bit ecclesie ad quam corpus transfertur. § 9

149 Quid de viatoribus decedentibus. § 10
150 Pone quod quis in ecclesia non potest sepeliri: quia ciuitas
erat interdicta & alibi sepultus est de facto & multa
oblata sunt ibi. An illa ecclesia debeat habere
illa vel parochialis de illis quartam. § 11

De quocumque qui incidit in heresim iam damnata vel
noua aduenit & generaliter de quocumque heretico. § 22

151 Quis dicatur hereticus. § 1

152 An heretici possint reconciliari post mortem. § 2

153 Quis dicatur hereticus propter dubium fidei. § 3

154 An iudei sint excommunicati tamquam heretici. § 4

155 An heretici occulti sint excommunicati. § 5

156 Qui dicunt credentes hereticorum. § 6

157 Quid de audientibus sermones & predicationes eorum. § 7

158 Qui dicant receptatores eorum. § 8

159 Qui dicant defensores eorum. § 9

160 Qui dicant fautores eorum. § 10

161 Vtrum quis dicatur fauere hereticis uerbis. § 11

162 De dominis temporalibus qui cognoscunt de officio
inquisitionis. § 23.

De inquisitoribus qui quomodo omittunt

et procedere contra hereticos. § 24.

163 Quid si omittant timore vel propter uitium scilicet ad alium. § 1

164 Quis dicatur suspectus & pro qua suspicionem potest
quod quicquid procedi. § 2

165 Quid si uacat sedes apostolica: an possit absolui
a collegio cardinalium. § 3

An pene suspensiois & excōicationis ligēt occēptos. §. 4
De īq̄sitorib; q̄ extorquēt pecūias
ratione sui officii. §. 25.

Quantū debēt satisfacere. §. 1
De his q̄ mādāt xp̄ianos occidi p
assassinos. §. 26.

Qui dicāt assassini. §. 1

Quid si mādāt occidi iudeos uel paganos. §. 2

Quid si mandauit q̄s occidi xp̄ianos & re inte
gra reuocauit. §. 3

De scismaticis & q̄ īnituntur eoꝝ
ōdiationibus. §. 27.

An ordinat⁹ a scismatico recipiat carācterē. §. 1

An suspēsiō pcedat ī īfinitū. §. 2

Quis dicāt pprie scismaticus. §. 3

Vtrū sint heretici & īcurrāt penas hereticoꝝ. §. 4

Vtꝫ oēs scismatici sint excōicati. §. 5

Que differentia sit īt scisma & heresim. §. 6

De ferētib; ferrum arma lignaia ad
īpugāndū xp̄ianos. §. 28.

Quid si huiusmodi sunt delata sꝫ ea ītētione ut
impugnētur. §. 1

An sit alia pena ultra excōicationem. §. 2

Quid cōtineat appellatione armorum §. 3

Quid de his q̄ exercēt gubernationē ī piraticis
nauib; saracenoꝝ non q̄ xp̄ianos. §. 4

De fractorib; seu icēdiariis ecclesiāꝝ
& aliorū locorū. §. 29.

Differētia īter icēdiarios ecclesiāꝝ & religiosorū
locorū & aliarū rerū. §. 1

Qui dicāt icēdiarii. §. 2

An ille q̄ habet ius īdicēdi bellū iustū icēdiari⁹

	dicat uel qui eius nomine icedit.	§ 3
	Quid de illo q icedit ppria domu uel segete.	§ 4
164	Quis dicat fractor ecclesie.	§ 5
165	An fractor occultus sit excõicat ⁹ ipo iure.	§ 6
167	An sacrilegi sint excõicati.	§ 7
169	Quid si aliqs cõmittit i ecclesia aliqd enorme.	§ 8
169	A quo debet denũciari tales.	§ 9
169	An uigore cõsuetudinis tales sint excõicati.	§ 10
169	An excuset met ⁹ u ⁹ coactio quecũz cõdiciõalis.	§ 11
	De statuẽtibz q libertatẽ eccleie. §. 30.	
170	An scriptores cõsiliarii rectores & ceteri sint ipo iure excõicati.	§ 1
172	Querit qñ dicat negligẽtes i delẽdo.	§ 2
172	Quid si certificat de nocte u ⁹ i die festo qñ cõsiliũ gñale n põt fieri u ⁹ certificat dũ e ifirm ⁹ .	§ 3
174	Quid si consiliarius dedit cõtrariũ qñsiliũ.	§ 4
176	An liget uniuersitas pp statutũ factũ p aliquos.	§ 5
176	Quid itelligit fieri q libertatẽ ecclesie.	§ 6
176	An ipatores & reges qñfaciẽtes liget hac pena.	§ 7
177	Qualit debet idonee cauere.	§ 8
177	Quid si fiat cõtra particulares cõsuetudines aliquarum ecclesiarũ uel personarũ.	§ 9
178	Quomodo itelligat fieri q libertatẽ ecclesie.	§ 10
178	Statutum factũ p laicos non coartat clericos.	§ 11
178	Vtq violatores non tñ ecclesie sz et imunitatis sit ipo iure excõicati.	§ 12
179	An clerici uel scholares ad sua cõsilia possit i ecclesia cõgregari.	§ 13
179	An ordinarii possint dare licẽtiam laicis cõtra imunitatẽ ecclesie.	§ 14
179	Que sint uetita i ecclesiis fieri	§ 15
178	An qñctus facti i ecclesia teneat.	§ 16

Quid si fieret statutū q̄ n̄ posset eccl̄iis donari. §. i. 7

Quid si fiat statutū ḡn̄ale qđ ueiat icludere
clericos. §. i. 8

De his q̄ usurpāt sibi custodiā uacatiū
ecclesiarum. §. 31.

An mulieres que hoc facerēt sint excōicate. §. i

Que dicantur regalia §. 2

Quando dicatur de nouo. §. 3

Quomodo dicantur talia procurare. §. 4

Clerici pro t̄p̄e quo nō defēdūt eccl̄iā puētus
recipe prohibentur. §. 5

Quid de illo qui iusto titulo debet habere custo
diā uacatis eccl̄ie. §. 6

De falsificantibus l̄ras dñi pape. §. 32.

Quid si falsitas est ita latens q̄ uideri etiā a pito
non possit. §. i

An ipetrans litteras dñi pape tacita ueritate
uel snggesta falsitate sit ipo iure excōicat⁹. §. 2

Quid d̄ illo q̄ utitur litteris apostolicis sub alio
noīe ipetratis. §. 3

Qui sūt modi falsificādi litteras papales §. 4

An iueniēs litterā dñi pape cuius efficacia iā
expirauit ludo non itētiōe utēdi litterā
male formatā reformet uł pūctū. §. 5

De isecutorib⁹ cardinaliū. §. 33.

Nota decē & nouē penas q̄ isecutores cardinaliū. §. i

Quid si qs p̄ceteret cādinalē se defēdēdo. §. 2

Multis modis dicit⁹ qs deliq̄re hostili⁹ isequēdo. §. 3

Quid si receptator isequētis cardinalē sit cōsan
guineus receptati. §. 4

Quid si qs talē isecutionē habuit ratam; tñ n̄
fuit noīe eius facta. §. 5

- 171 Dicitur hic qd eius edificia debent dirui: qd si habuerit eodem domum. §. 6
- 172 Que dicantur uicine ciuitates. §. 7
- 172 Quod dicatur cauere idonee. §. 8
- 172 Quid si christiani nihil possideant ultra mare quam tales debent pergere acturi penam. §. 9
- 172 Quod intelligatur quod dare auxilium & fauorem. §. 10
- 172 DE Rectoribus ciuitatum qui non puniunt infectores cardinalium. §. 34.
- 172 DE Insecutoribus episcoporum & cetera. §. 35.
- 172 Nota decem penas eorum. §. i
- 173 An hec pene habeant locum in persecute episcopum qui renunciat episcopatu. i. loco non ordini. §. 2
- 173 An habeat locum hec pena in persecute electum non dum consecratum. §. 3
- 173 Quid si quis percutit episcopum se defendendo. §. 4
- 173 Quid si quis mandauit talia fieri & tamen non est secutum maleficium. §. 5
- 173 Quid si ista non sunt facta ei? nomine & is ratum habuit. §. 6
- 173 Quid si aduocatus uult tale defendere in iudicio. §. 7
- 174 An persecutorum filii qui inhabiles sunt ad beneficia obtinenda in tali dyocesi sit habiles in alia. §. 8
- 174 An tales prout beneficiis iam obtentis. §. 9
- 174 Quid faciendum de illis cadellis cum quibus sunt excoicandi. §. 10
- 174 Quod intelligatur quomodo posse se repentare se. ap. §. 11
- 174 An in hoc credatur absoluto. §. 12
- 174 An credatur in foro penali. §. 13
- 174 An capiens equum per quem equatur uel res quod se potat excoicatus sit. §. 14
- 174 An hic facta satisfactio abolutum sit interdictum ciuitatis. §. 15
- 174 An socius excoicatus teneatur euitare socium excoicatum. §. 16
- 174 Das consilium incurrit excoicationem. De quo consilio intelligitur hic. §. 17

Quō dicat ciuitas dēliquere i ep̄ ut iūdcō subiaceat. §. 18

Si qs insultauit aliqm̄ sub pōticu:ā dicat insultasse
ad domū.

§. 19

DE exigētib⁹ & extorquētib⁹ talias uel
collectas a clericis. §. 36

Quid si nō exigūt ab iuitis: s; clerici spōte soluūt. §. 1

Eccliaſtice p̄ſone nō debēt grauari angariis. §. 2

Quid d̄ fratrib⁹ tertē ordīs ſcī frāciſci & huiusmoī. §. 3

Quid si occurrit neceſſitas nec t̄pus cōſulēdi papā
utrū si grauet ecclia icurrāt he pene. §. 4

Que dicant expeditiones. §. 5

Que munera seu collecta ſubeat eccleſia. §. 6

De q̄ h̄t rectō tal̄ ſatiffacere aſq̄ abſoluat. §. 7

Quid si nou⁹ ſucceſſor opā dedit q̄ hō dānū emda
ret: ſed nō pōt. §. 8

DE his q̄ p̄pellūt p̄latos seu capla ad
ſūmittēdū laicis uel alienādum bona
imobilia. §. 37.

Hic exp̄mit̄ cā q̄re h̄ ḡſtitutio facta ſit. §. 1

Hec p̄hibitio ſolū h̄t locū i reb⁹ imobilib⁹ & iuri
bus eccleſie. §. 2

Iura i corporalia int̄ imobilia iudicant. §. 3

Modi ſūmiſſiois p̄hibite i textu numerati. §. 4

Pena p̄latoꝝ & cleroicoꝝ q̄facientiū. §. 5

Prop̄i delictū dñi terra pōt i terdicto ſubici. §. 6

DE exigētib⁹ pedagia & guidagia a
perſonis eccleſiaſticiſ. §. 38.

Quid ſignificēt pedagiu t̄butū uectigal cēſ⁹ pēſio. §. 1

Clerici immunes ſunt in reb⁹ quas nō deferunt
cauſa negocii: ergo ſi cauſa negocii deferunt
immunes nō ſunt. §. 2

Cui deb⁹ ſatiffieri de tali trāſgreſſione. §. 3

- 144 An ēptores reddituū clericorū uſq; rex eiſdē puile-
giis uti poſſint. §. 4
- 145 Quis dicat pprie negociator. §. 5
- 146 An clerici teneāt uēdēdo fructus de p̄benda ſi fiat
ſtatutū q; ſi q; uēdat teneat dare duos denarios
regi & ce. §. 6
- De his q; cōcedūt rēſſalias q; p̄ſonas
eccleſiaſticas. §. 39.
- 147 Nō penas tā qcedētū rēſſalias q; utētū q; tales
perſonas. §. 1
- 148 An h̄ pena hēat locū ſi cleric⁹ p̄ncipal̄ d̄bitō capt⁹
ē cui⁹ occasione rēſſalie ſūt qceſſe. §. 2
- 149 Que ſūt p̄ſonē eccleſiaſtiche q; q; n̄ d̄bēt qcedi rēſſalie §. 3
- 150 Vtrū poſſit qcedi p̄ credito clerici unius dyoceſis
q; clericos alterius dyoceſis. §. 4
- 151 An p̄ iſtā d̄cretalē cōrigat illd̄.c. q; qcedūt rēſſalie
qñ ciuitas uīdicare negligit qd̄ a ſuis iprobe
factum eſt. §. 5
- 152 Quid ſi iſra m̄ſe ſūt eccleſiaſtica p̄ſonā p̄ alio p̄grata §. 6
- De ipeſſetib; officiū cuiuſcūq; iudicis
eccleſiaſtici. §. 40.
- 153 Vtrū tal̄ p̄ſonā ſit i puata p̄ſonā & qd̄ d̄cl̄ico ſic agēte. §. 1
- 154 Que ſūt cauſe q; ſpectāt ad ſor̄ eccleſiaſticū. §. 2
- DE Cōpellētib; reaſſignare b̄n̄ficia &
d̄tinētib; citatos romā ne uadāt. §. 41.
- 155 Quid ſi q; detinet laicū citatū romā. §. 1
- 156 Quid ſi eſſent alibi citati. §. 2
- 157 Quid ſi citat⁹ p̄curat ſe capi p̄ platū eccleſiaſticū. §. 3
- 158 Quid ſi detineāt mulieres regulares. §. 4
- 159 Ad penā excoīcatōis icurrēdā ſola captio ſufficit. §. 5
- 160 An tales q; puāt b̄n̄ficiis obtētis: et ad obtinēdā
ſint inhabiles. §. 6

- 161 Iste suspensiones sūt sciēde qā ēt occultos ligant
in foro pñali. §. 7
- De pcutiēte religiosū uel qñsū. §. q. 2.
- 81 An qñs ecclesiā seculariū gaudeāt tali pñlegio. §. i
- 82 Quid si qs pcutit unū dñtō oñie sancti Frāncisci. §. 2
- 82 An mādās occidi clericū & moriēs añ reuocationē tunc
icurrat excoicationē qñ nūci⁹ mādātū exeqt. §. 3
- 82 Qualiter intelligat enormis iñctio. §. 4
- De ipediētib⁹ officiū uisitatoꝝ moñaliū seu cāoicaꝝ. §. q. 3
- 82 An debeat pcedere monitio ipediētū uē eō ut sit locus
huic pene. §. i
- 82 An sufficiat monitio generalis. §. 2
- De doctōrib⁹ q sciēter docēt illos q dimiserunt
bitū sue religionis. §. q. 4.
- 82 Quid si moāch⁹ bz domū iux scholas & audit i domo sua. §. i
- 82 Quid si monach⁹ n̄ uult exire: a possit expelli ex scholas. §. 2
- 82 Quid aget doctōr si nō pōt expelli. §. 3
- De qñtētib⁹ mñioniū i gradu qñguinitat. §. q. 6.
- 82 Quid si qs qñbat cū hñte maritū uē iudea uel pagana uel
cognata spiritali uel legali. §. i
- 82 Quid si qs qñbat ifra grad⁹ qñguinitat uē affinitat cum
dispensatōe pape. §. 2
- 82 Quid si qs qñberet ignorāter ignorantia facti probabili
nō affectata. §. 3
- 82 Quid si qs igrabat ius usq ad qñtū gradū extēderēt pñbitō. §. 4
- 82 An ābo ligēt si solū un⁹ qñtētiū sciēt qñxit. §. 5
- 82 Quid si ignorāt qñxit a pñcipio postea supuenit notitia. §. 6
- 82 Quid si qñxi cū ea quā credbā qñguineā: s; i xitate n̄ erat. §. 7
- De his q pñ uē metū extōqñt absolōēz ab excoicatōe. §. q. 6
- 82 Quid si iniusta erat excōicatio. §. i
- 82 De qua suspēsiōe loquat hic text⁹. §. 2
- 82 Quid si excoicatio ē p metū extorta. §. 3
- 82 Quid si qs itulit metū tñ iudex pp h̄ noluit absoluerē. §. 4

- 163 Quid si nō excoīcat⁹ itulit metū: s; alius. § 6
- 163 An ī predicto cāu excoīcat⁹ & ce. icurīt hāc penā si ali⁹
p eo ul⁹ ei⁹ noīe metū intulit. § 6
- 163 Quid si absolutō q p metū absoluerat postea ratū hūit. § 7
- 163 Quid si q; n̄ iferat metū ī corpe s; p penā aīssiōis rerū. § 8
- 163 Quid si qpulit p uanū metū. § 9
- 163 Quis dicat iustus metus. § 10
- 163 Quō cognosceī utq; metu publice potestati aliqd geraī. § 11
- 163 An met⁹ cōminatē excoīs sit cēsendus iustus. § 12
- 163 Sicut requirīt met⁹ q possit cadere ī qstātē uiz ita requirīt
dol⁹ q possit cadere ī prudētissimū. § 13
- De qpellētib; celebrari ī loco īterdicto. § 47.
- 164 Quid si episcopi cōpellant. § 1
- 164 De quo īterdicto hic loqīt text⁹. § 2
- 164 Quid si occultū ē q loc⁹ sit īdcūs: tñ cūc⁹ scit. § 3
- 164 Quid si phibeāt excoīcatos exire nō a missa: s; ab aliis
diuinis officiis. § 4
- 164 De qua admonitōe loqīt textus. § 5
- 164 Quid si faciūt celebrari ī suis oratoriis. § 6
- 164 An tpr īterdicti possint cāpane pulsari pp p̄dicatōez ul⁹
capitulū cōgregādū. § 7
- 164 Publice excoīcati & īdcī si moīti n̄ exeūt cū diuina cele-
brāt aliā incurrūt excoīcationem. § 8
- 164 An ligat⁹ plib; sniis possit una absolutōe absolui. § 9
- DE Sepelientib; hereticos. § 48.
- DE grauātib; electores eo q noluerūt eligere eos
pro qb; rogati sunt. § 49.
- 167 Quid si epī hoc faciant. § 1
- 167 Que dicant p̄sone ecclesiastice. § 2
- 167 Ad q; spectat electio de iure cōī. § 3
- 167 An p̄ces inducant symoniā. § 4
- 167 Cas⁹ sp̄alis ī q pcutiēs laicū ē excoīcat⁹. § 5
- 167 An grauātes eos q noluerūt p̄ntare illū p q rogati sunt

sint excoīcati.

§. 6

De mittētib⁹ cardinalib⁹ ī qclauī positis grā electōis
pape nūciū uel epistolā. §. 50.

De rectorib⁹ ciuitatū ī qb⁹ fueīt celebrāda electio
pape q n faciūt suari qstitutionē ordinatā. §. 51.

Mortuo papa rectō ciuitat⁹ illi⁹ dz p̄stare iuramētū q ordi
nē illi⁹ qstitutionis obsequabit.

§. i

Penas q̄s incurīt si nō facit diligētē obseruari.

§. 2

Districte p̄cipitur p̄lat⁹ ecclie & p̄dicatorib⁹ ut exhōtēt
cler⁹ & populū p̄ electōe pape orādū.

§. 3

Que sūt illa ad q̄ tenet dñs ciuitat⁹ ī q̄ mōit⁹ papa facere
obseruari.

§. 4

¶ Cardinales in electōe pape nō citāt⁹: s̄ expectāt⁹ per
.10. dies: sec⁹ ī aliis electioib⁹.

§. 5

An si cardiales aliq̄ sit ita absētes q n possēt ueīre īfra
t̄minū. 10. dieꝝ. Alii statī añ p̄fatū t̄minū possint ad
electionē p̄cedere.

§. 6

An aliq̄s cardinal⁹ n̄ d̄bito t̄p̄r expectat⁹ possit agere
de q̄tēptu.

§. 7

Quid si isti p̄sētes eēnt pauciores q̄ tertia pars.

§. 8

Que sit nec̄itas q̄ cādia⁹ possit h̄re duos s̄uitores ī qclauī.

§. 9

An cādia⁹ p̄p̄ īfirmitatē possit uoci renūciare & rediēs iteꝝ
admittat⁹.

§. 10

An cardinal⁹ ueniēs post diē ī clusure octauū teneat uitā
sicut alii agere ī pane & aqua.

§. 11

Vbi debeāt queīre cardinales qñ papa morit⁹ ī mari.

§. 12

Quid si electio pape sit facta ī ciuitate īndicta.

§. 13

Cardinales tenēt eligere idoneū.

§. 14

Quid si laicū illitteratū eligant.

§. 15

Nota cautellaz adhibēdaz circa cōclauē.

§. 16

De his q̄ uocāt⁹ ad dirigēdas moīales & ce. §. 52.

Qui sūt isti q̄ p̄nt icurrere hanc excoīcatōez.

§. i

Quid si uocarēt muleres cōtrafaciētes.

§. 2

144 Hec pena et se extendit i electōe illarū q̄ uiuūt sicut cano-
nici seculares. § 3

De electoribz & electis ad regimū urbis rome. §. 53.

148 Ratio q̄re facta fuit hec q̄stitutio. § 1

156 Pene quas tales incurrunt. § 2

155 Ciues rōani pnt eē senatores dū mō n̄ ultra ānū. § 3

De magrīs & scholaribz bononiensibz q̄ducētibz hos-
pitia alioz ān q̄ductōis t̄pus sic licētia ipsoz. §. 54.

155 An locatores incidāt i hāc excoicationē. §. 1

148 An h̄ q̄stitutio astrigat locatorē ad locādū s̄o anno. §. 2

157 An hec cōstitutio i aliis scholaribz sit suada sic bonoie. § 3

156 An sufficiat ep̄o bononie facere legi p̄ scholas. §. 4

156 An hec q̄stitutio sit late sentētie. § 5

156 An hec q̄stitutio extēdat ad scriptores. § 6

De p̄cipate cū excoicato a papa in diuinis. §. 55.

156 Quisq̄ requirūt ad h̄ut hec pena habeat locū. §. i

De p̄cipate cū excoicato nedū a papa: s̄z a q̄cūz
in crimine. §. 56.

156 Hoc itelligit de excoicato post latā sētēciam. §. i

156 Quid si p̄cipat i locutōe orōne dormitione. §. 2

156 Hic itelligit de cōsiliū dante directe. § 3

De his q̄ p̄curāt q̄ cōsuatores dati se itromittāt de
his q̄ eis nō l̄z. §. 57

156 Cōsuatores dāt a papa & solū cogiscūt d̄ manifesti iurris. §. i

156 Qui dicant cōsuatores. §. 2

156 Quid si neget offensa notoria. §. 3

156 An q̄suator possit punire offēsa i ferendā. §. 4

156 Quid si pp̄ ignoratiā se itromittūt de nō manifestis. §. 5

156 An tales q̄faciētes sint et suspēsi a bñficio. §. 6

156 An alius q̄ papa possit dare istos q̄suatores. §. 7

De eo q̄ figit aliquē casū pp̄ quē iudex uadat up̄ mit-
tat ad aliquā mulierē p̄ testimonio. §. 58.

156 Quare fuit facta ista q̄stitutio. §. i

- Quid si uolentes ire uolūt. §. 2
- Quid de matre tutrice filiorū. §. 3
- An b̄ pena hēat locū ī iudice laico. §. 4
- Si qs procurator uel pars nominat aliquam mulierem
in testem ad finem hunc: ut iudex uadat uel mittat
ad eā ē excommunicatus. §. 5
- An eo ip̄o q̄ quis figat contra istam cōstitutōnem sit
excoīcatus. §. 6
- De eo q̄ absolutus fuit ī articulo mortis cessāte cā
ut p̄ntet se illi a q̄ fuerat absoluend⁹. §. 69
- Quō intelligit cōmode. §. i
- Propter iustū īpedimētū pōt qs absolui ab alio q̄ ab eo
a q̄ fuerat absoluendus. §. 2
- An illa absolutio que cōcedit̄ p̄pter iustū īpedimentū
& cetera hēat locū in excoīcatis alia rōne contracta q̄
per manuū iniectiōē. §. 3
- Cum qs absoluit̄ ab excoīcatōe deb̄ satisfacere iux̄ p̄pas
facultates. §. 4
- Vtrū legati de latere possint absolvere īiicientes manus
uiolentas in clericū. §. 5
- An in aliis casib⁹ resuatis pape possint legati absolvere. §. 6
- An absolutio ab excōmunicatione possit p̄ pcuratorem
peti. §. 7
- De rectorib⁹ ciuitatū q̄ faciūt statuta per que quis
compellat̄ soluere usuras. §. 60
- Paria sūt aliqd̄ facere p̄ uia directam uel indirectam. §. 1
- Feneratores debēt cōpelli ad pducendū in iudicio libros
rationū per censam ecclesiasticā. §. 2
- ¶ predictus cas⁹ est specialis ī q̄ qs cōpelliť pducere
rōnes cōtra se. §. 3
- ¶ appellatōe ecclesiastice cēsūre itelligit̄ excōmuni-
catio. suspensio. interdictū. §. 4

Quid si dicat usurarius uel heres suus se non habere libros
rationum uel perdidisse eos.

§ 5

Quid de herede usurarii qui non scripsit rationes in libro.

§ 6

Iuramentum factum super iuramento iniuncto statuto non ualet.

§ 7

Quid de statuto quod est bergomi.

§ 8

Quid si fiat statutum quod nullus pro usura recipiat nisi duos
denarios pro libra in mense.

§ 9

Excoicatio tertio.

Quidam casus in quo percutiens clericum excoicatus est.

§ 10

Expliciunt tabule operum utilissimorum. scilicet Restitutionum
Usurarum & Excoicationum reuerendi fratris Francisci
de platea bonorum ordinis minorum premissi in utroque
iure ac in sacra theologia.

LAVS DEO.

INCIPIT OPVS RESTITVTIONVM VTILISSIMVM
A REVERENDO IN CHRISTO PATRE FRA-
TRE FRANCISCO DE PLATEA BONONIENSE
ORDINIS MINORVM DIVINI QVE VERBI PRE-
DICATORE EXIMIO EDITVM.

RESTITVTIO. Primo. Vtrum restitutio sit de
necessitate salutis. Rñdeo secūdū Sco. i quarto.
di. i. ar. ii. q. iiii. § i. i principio q̄ sic: Quia sicut
auferre alienū ē peccatū mōtale: & q̄ p̄ceptū di-
uinū negatiuū. s. Non furtū facies: Ita & tenere
alienū. Et ideo sicut necessariū ē seruare p̄cepta negatiua: Ita
necessarium ē non tenere alienū iūto dño: & p̄ consequēs: uel
actu statī reddere: uel statī uelle reddere cū fuerit opportuni-
tas. Vnde ē restitutio necessaria: ut ps quedā satisfactiois: nec
generaliter accipiēdo satisfactionē nec specialiter. Generali-
ter eīm accepta reddit p̄ peccato equalēs ei i quē peccat. Nō
sic ista restitutio: q̄ absq̄ oī redditione p̄ peccato posset red-
di pxio quod suū ē: sicut i mutuis reddit̄ creditori absq̄ oī sa-
tisfactione ptinēte ad reconciliatioēm peccatōis. Consiliter
non ē satisfactio specialis que ē tertia ps peniē: q̄ de congruo
requiit restitutio: añ oēm ptē peniē: sicut cessatio uoluntatis in
actu uel facto a peccato. Sed satisfactio que ē tert̄a ps peniē nō
requiit añ alias duas ptes peniē: Immo seq̄ contritionem &
confessionē ut iūctā a sacerdote. Restitutio eīm non iungit a
sacerdote: sed a lege diuina: & ē sile in aliis peccatis si teneret.
Adulterā restituere uiro suo: n̄ est nisi cessare a peccato: uel a
trāsgressioē huius p̄cepti. Non mechaberis. Et illud p̄cedit
oēm ptē penitētie accepte: Et ideo sicut tenens adulterā non
ē capax penitētie sed irrisor: & ideo si talis ueniat ad penitētiā

addit peccatū peccato. Ita & detinēs alienū uolūtate & facto: dū talis n̄ ē capax alicuius ptis penitētie. Hec ipse ad litteram Cōcor. Lādul. ī quarto di. iſ. Et Asten. ī sum. li. ſ. ti. xxix. dicēs q̄ restitutio ē de necessitate salutis: q̄a ē actus iusticie commutatie: Ad obseruādū autē iustitiā oēs tenēt. Ideo q̄libet tenēt rei ablate iuste ad restitutionē. Vnde Augu. ī epistola ad Macedoniū. Et habet. iq. q. 6. c. i. Non remittit̄ peccatū nisi restitatur ablatum (si restitui potest) Hec Augu. Et si non potest restitui: debet redditio fieri ī equalēti. si sit possibile. extra. Ne lite pēdēte. c. 2. Si uero equalēs reddi n̄ possit: tenet q̄ dānū intulit restituere quod potest ad arbitriū bonorū uiroꝝ. Hec ille. Quid si p̄cipit a confessore ut statim restituat. Respōdet Fran. de mar. ī quarto. q̄ si non facit mortaliter peccat: quia p̄ceptū de nō retinēdo rē alienā obligat sēp & ad semp.

Restitutio. Secūdo. s. quis teneat ad eā. Quero quis teneatur ad restitutionē. R̄ndeo secūdū Sco. di. iſ. & secūdū Ric. ibidē. q̄ dānificans: tam p̄cipalis q̄ fautor tam bonorū aīe q̄ cōpis q̄ fōtune & fame. Vnde primo dicet̄ de dānificātibus ī bonis aīe. Secūdo de dānificātibus ī bonis cōporis. Tertiō de dānificātibus ī bonis fōtune.

De restitutione dānificatiū ī bonis aīe.

2 **Q**uid si aliq̄s retraxit aliquē a religionis īgressu. R̄ndet Sco. ī quaro. di. iſ. ar. 3. q. i. in prin. q̄ si abstraxit aliquē iā obligatum ad religionē: Intelligo obligatione p̄fessionis: tenetur ad restitutionē. s. agere q̄ ille redeat. Sed si aliquē dispositum ad intrādum retraxit ne intraret: Quia interest inter habere et p̄pe esse: non tenet̄ ad tātam restitutionē religiōi ad quātā si fuisset in religiōe sed tamen ad aliquā restitutionē: ut puta ad aliquā inductionē alterius equalētis ad ingressum istius religionis: Et hoc intelligēdum ē si aliquē retraxit intētiōe dānificādi religionem: Si autē intētiōe cōsulēdi utilitati p̄prie sine

fraude: nō teneť religioni: sed in primo casu. Et sō teneť pso-
ne quā retraxit: ut in p̄suationibus & aliis bonis spiritualibus
& eqpollētia bonis illis in qbus illum retrahēdo dānificauit.
Concor. Asten. in sum. li. 9. ti. 29. Itē. Ric. in quarto. di. 19. ar. 9.
q. 4. dicēs q̄ retrahēs utilē psonā religioni ab ingressu eiusdē
itētiōe dānificādi religionē: teneť illi religiōi ad itēē ad arbitriū
bonoꝝ uiroꝝ. Si autem hoc faciat nō ppter hoc: sed ut cōsu-
lat utilitati sue siue temporali siue spirituali non suggerens
aliquod falsū nec in fraude: nō teneť religiōi ad aliquā restitū-
tionē: sed p̄sone cuius p̄fectū spiritualem īpediuit. tenetur in
sp̄ualibus facere restitutionem quā pōt. Fran. uero de mar. i. q.
dicit. Quid de illo q̄ impediuit aliquem ab īgressu religiōis.
R̄ndet q̄ teneť eū efficaciter inducere ad hoc ut melius a quo
retraxit eū. Sed si q̄s exire faciat aliquā psonā de religiōe: uel
īpediat ingressū. dicit q̄ debet se ipsū dare. p̄ illo. uel p̄curare
equalentē: uel facere quod in se est.

De his qui īduxerunt aliquos ad peccatū.

Utrum īducens aliquem ad peccatū consulendo: suadēdo:
rogādo & cetera: teneatur ad restitutionem. Respondet Sco. ū
sup. ar. iii. q. i. q̄ sic. mō sibi possibili. s. īducendo eū ad peniā
efficaciter & ad actus uirtuosos. & si sola inductio nō sufficiat.
q̄a facilius ē puertere: q̄ cōuertere: tēť & p se orādo: & p alioꝝ
rū orōnes pcuratas īpetrare sibi cōuersiōem: & p alios p̄sua-
sores efficaces: dū tñ illis n̄ pdat peccatū occultū alterius. Et
p hoc patet q̄tū peccatū ē & piculū: aliū sollicitare & īducere
ad peccatum: q̄a potest uix digne restituere: cum uolūtātē iā
allectā ad peccatū uix possit p̄sasioibz & aliis multis uis re-
ducere ad x̄tutē. Rō huius satis patet: cū x̄tutis bōa sit maxīa
s̄m Augu. p̄ retractationū. Plus dānificat q̄ ī istis dānificat: q̄
ī qbuscūq̄ aliis. Et p̄cōsequēs plus s̄m iustīa teneť ad restitū-
tionē p̄xiō q̄tū sibi possibile ē. Idē Asten. li. 9. ti. 29. Qui
querit. Vtrū dānificās aliquē ī bōis aīe teneat ad restitūtionem.

Et rñdet q̄ sic multo magis q̄ dānificās ī boīs cōporis: q̄a bōa anime sūt multo meliora aliis. Vñ. 6. q. i. c. Sūt plurimi. dicit̄. Multū dāna mox distāt a dānis reꝝ tēporaliū: Cū ista sint ex nos: illa uero ī nobis sint. Nullus autē dānificare aliū potest in bonis aīe nisi dispositiue. s. eū inclinādo uerbo uel exemplo ad peccādū. Et ideo talis tenet ad restituōē. s. eū disponēdo put pōt ad bonū: bono ybo & exēplo p eo orādo uel oratioēs p eo impetrando. Idē Ric. in quarto. di. i. 9. ar. 9. q. 2. Quid de illo q̄ attētat pudiciā. i. castitatē mulieris: interpellādo eā de luxuria: & ei psuadens blādo s̄mōe pollicēdo ei maria & mōtes. Rñdet Io. de pla. insti. de. iniuriis. §. Iniuria uer. siue Cuius q̄ tē ei actiōe iūriay: & uiro eius: q̄a eius pudiciā cōrūpere tentat. Siliter īsectās mulierem & post eā uadens: q̄cūq̄ uadat tenet ei iūriay: q̄a ppter assiduā eius frequentiā & īsectationē Infert mulieri multā īfamiā: ut dicto §. Iniuria. Et est testus ī l. Item apud Labeonem. §. Appellare. & §. Aliud. Secus si non frequenter īsectet: sed aliquādo gratia solacii & ludi honesti: Et hoc ueꝝ quando īterpellat de luxuria mulierem honestam. Secus si ueste meretricali esset īduta: q̄a tūc eam appellās & īsectās n̄ tenet ī iuriay. dicta. l. Item apud Labeonem §. Si quis uirginem. ff. De iuriis. Quid de illo q̄ uituperauit aliquem iniuste. Rñdet Asten. ū sup̄ s̄m Tho. q̄ sicut dignitatem p̄sone eius in opiniōe hominum maculauit pillatioēm cōtumelie: sic reparaet eū p exhibitiōem reuerentie. Vtrū seducēs uel deflorās uīginē tēat ad restituōē eā ducēdo dotādo. Respōdet. Hosti. ī sum. in ti. de matrīonio: rubrica qualiter q̄biū uer. Hec in iudicio q̄ ubi cā decipiendi & tantū carnalem copulā extorquēdi consensit aliq̄s ī aliquā. si deceptō uult yag agere penām necesse habet illā sine fictiōe aliqua ducere in uxorem: uel si hoc non pōt facere debet ei dare uīꝝ cōueientē uel aliter satisfacere s̄m Ray. ī. c. i. & 2. de adulte. 26. q. 2. Tria Concor. Alexander de ales ī s̄o tractatu de stupro. Cōcor. Ric.

in quarto di. iſ. ar. ſ. q. 2. Concor. lo. de pla. Inſti. de publicis
 iudi. ſ. Itē lex iulia dicēs qualiter puīat ſuprū de iure cāoico
 dicit. q̄ mulier non punit: ſed ſuprās & ginē cogit eā dotare:
 & i uxorē recipe: ſi ipſa & pater eius uelit. Alias ſi nolit: cogit
 ſolū eā dotare iux ipſius ſupratoris facultatē & puelle dignita
 tē: & habita cōſideratiōe q̄ tū plus rōne deſloratiōis data ē alī
 uiro: aut ſi ſupratō noluit eā recipe in uxōē: tūc & beriba caſti
 gatus a iudice put ei uiſū fuerit: ac etiā excoīcatus detrudat i
 moāſteriū acturus penā. Hec oīa habēt c. i. & ſo. de adulte.
 Et nō q̄ l3 hec ſit pēa legis uetis: tū ſm ſco. qū lex buāna cōcō
 dat cū lege ueteri eſt ſuanda. Hec dicit in quarto di. iſ. Vtrū
 cōfeſſor q̄ de facto abſoluit aliquē quē de iure abſoluere non
 poterat: teneat ei ad reſtitutiōem. ſ. notificādo q̄ eū abſoluere
 n̄ potuit. Rūdet Guil. q̄ ſic & peccat mōtaliter ſm Ric. i. q̄. di.
 28. ar. 2. q. ſ. Vtrū dānificās aliquē i boīs aīe uel corporis ex
 fraudolēto cōſilio teneat ad reſtitutiōnē. Rūdet Ric. in p̄. di. iſ.
 ar. ſ. q. 2. q̄ ſic. Et dicit q̄ appellatione fraudolēti cōſilii con
 tineſ malū cōſiliū datū ex ignorātia: q̄uis bonū cōſilium dare
 crederet: ſi hō debitā diligētia nō adhibuit ad ſciēdū. q̄a negli
 gētia craſſa ppe dolū ē di. i. c. Sepe. Quid de clerico q̄ tenēt
 ad officiū & ex negligētia uel laſciuiā illud p̄termittit. an tēat
 ad reſtitutiōnē. i. ut redicere teneat: cū dānificauerit ſe i boīs aīe.
 Aſten. li. 6. ti. 21 dicit ſm Hēricū. q̄ ſi aliq̄s dimittat aliq̄ bo
 rā ex iduſtria ſine neceſſitate: mōtaliter peccat. ſecus ſi ex ob
 liuione. Quādo tū illā negligētia recolit: tenet ſupplere uel il
 lud quod omiſit uel equalens. Sed primū credo melius. Inno.
 uero i. c. i. de celebratiōe miſſay dicit. Videt q̄buſdā q̄ ſiue ex
 neceſſitate ſiue ex nolūtate: uel etiā ex negligētia accurata p̄
 mittat clericus officiū ad quod tenebat: n̄ q̄ ultius peccet ſi of
 ficia omiſſa non redicit: ſed penitētia ē ei i dicēda de peccato
 omiſſiōis. Tamen ſatis ē cōueniēs q̄ ſacerdos i eo: ei penā i
 ponat: i q̄ deliq̄t. ſ. i dicēdo eadē officia que omiſit. ſ3 ſi i hoc

7

8

9

n̄ crederet ei p̄ficere mutabit ei ī aliā penā. Idē dicit Hostien. Nisi esset tāta multitudo officii reficiendi q̄ quasi esset īpossibile reficere de re. iu. īpossibiliū de pactis c. fi

io Quid de illo q̄ fecit penā sibi iūctam in peccato mortali: uel ieiunauit in peccato mōtali uel p̄termisit ieiuniū uel p̄termisit audire missā uel fregit quadragesimā: an tēneatur ad restitutionem reficiēdo oīa ista: Et an sit sibi iūgēdū p̄ penā q̄ reficiat. R̄ndet Ric. ī p̄ sui q̄libet. q. 20. q̄ nō. Cōcor. Sco. i. q̄. di. i. tractās de penā. i. de satisfactiōe facta ī peccato mōtali. Et dicit q̄ non pōt satisfactio exterior fieri de uno peccato ita q̄ remaneat ille satisfaciens ī alio peccato: Et p̄bat: q̄ placeret deo: & tñ esset inimicus: Et quo ad hoc oportet satisfactiones esse cōiūctas ī uolūtate saltē habitualiter licet n̄ in effectu nec in uolūtate tunc actualiter. Sed ista sentētia uidet̄ nimis dura q̄ peccatores: & occasio maiōis obstinatiois: Si enim uere iste hodie peitēs & huiliter recipiens satisfactionē: puta ieiuniū triū dieꝝ: cras recidiuet ī peccatū mōtale & de illo nō peitēs: s̄a die ieiunat q̄a sibi īpositū ē. Si dicas q̄ ieiuniū istud s̄e diei n̄ est aliqua satisfactio exterior magna ē occasio inducēdi hunc iā lapsū ut s̄a die nō ieiuet. Et p̄ cōsequens ad nouum peccatū mōtale: q̄a transgrediēdo penā a sacerdote receptā: uidet̄ peccare mōtaliter: cum sit trāsgressio p̄cepti ecclesie et uicarii dei ī isto actu. Ex hoc posset fōmari talis ratio si post lapsum & āte penā nouā nō exeq̄ penā pristinā sibi īpositā: peccat mōlter nouo peccato. Igīt si exeq̄ bñ facit: q̄a facit actū obīe: sed n̄ facit actum obīe: nisi iqtū illd īpositū ē sibi ut p̄s satisfactiois. Ergo dico sine p̄iudicio. q̄ q̄ semel uere penitet & recipit penā uel satisfactionē cōdignā sibi īpositā ab ecclesia (clauē non errante) q̄tuncq̄ postea recidiuet nunq̄ tenebitur nisi ad illā unicā satisfactionē īplēdā & si eā īpleat ī caritate melius ē: q̄a nō tātum soluit penā: sed meret̄. Sed si īpleat eā uolūtarie ex caritatē soluit penā: sed nō meret̄

grām. si autē ipsa a deo exigat ex caritatē soluit qdē penā licet ipse nō soluat. Et i p qdē ē satisfactio simpliciter: qā recōciliās & placās. In sō autē ē satisfactio qā uolūtaria redditio: sed nō simpliciter. qā nec recōciliās nec placās. In tertio ē satisfactio ultra quā nō exigit ulterior pena. Ex sō mēbro seqt q si magnā pte satisfactiois ipōite expleuit i peccō mōli: & post itē peitet d peccō. nō ē iterato ipōnēda satisfactio p p peccato de quo satisfecit l3 ex caritatē. s3 tantū de nouis peccatis que fuerūt cā q satisfactio fuerit mōtua. Et si arguas fuit mōtua: ergo nō fuit satisfactio. nō seqt nisi i tātū q nō ē satisfactio recōciliās & placās i aīcī. Et si arguas igit: nō ē satisfactio nō seqt qā sufficit dō q aliqs uolūtaria soluat penā debitā ad pūitiōē peccati qīssi qā sufficit q multo magis uidē satisfactio: qd patet in actibus huānis. Si ei alicui offēle i regē cōrespōdat pēise s3m legem abscisio manus: & isti etiā iūto abscidat māus satis patit: et regi satisfecit sufficiēter qā s3m iustiam non debet ab eo exigere ulteriorem penam: & tñ nō recipit eū i grām & aīciciā. Multo magis posset sufficere p pūitiōē culpe: si aliqs debitam sibi penā iūligeret: l3 nō ad grām uel aīciciā iudicis offēli. Ex tertio mēbro posset dici q si talis ppter nouū peccatū i qd recidiuit dīnaret aī q totā pñiam sibi ipōitā cōpleuisset pūiretur i inferno tēpōali pēa cōrespōdēte illi que non fuit hic soluta post aliqd tēpus nō pūiret aliqua pena p illis peccatis. p qbo fuit ista pena ipōita sicut & de ueniali: qā moriens i peccato mōtali simul cū ueniali nō pūiret eternaliter p ueniali ut dicet iherius: & eodē mō i pūito ex quo ei s3m pleām iustiam pūitiuā semel ē ipōita pena tēpōis isti de peccato de q peituit uere: nūq̄ isti p isto peccato debet nisi pena tēporalis & ista soluta: nulla. s. debet.

Quid de sacerdote. Vtrū sacerdos q pmitit dicere. 30. missas dictas siue appellatas bēi Gregōi decē pōis s3 pati: satisfaciat dicēdo solū. 30. an uō teneat dicere p qlibet istō: decē quibus

pmisit dicere. 30. & si dicat solū. 30. oībus decē teneat ad resti-
tutionē & satisfactionē & supplemētū aliarū oīū: quasi dānifi-
cās ī bonis aīe istos qbus pmisit uel mortuos eorū. dñs Bona. in
q̄ di. 4. ar. 4. q. 3. dicit hāc questionē. querēs cui magis p̄sūt
suffragia: an ei q̄ magis meruit: an ei p̄ quo specialiter fiūt. Et
rñdet q̄ aliq̄ opinio fuit ut prepositiui: q̄ suffragia ecclesie
siue specialiter siue generaliter facta: magis p̄sūt ei q̄ magis
meruit: Et ponūt exēplū sicut si cādela accēdat corā diuite n̄
tātū p̄bet sibi lumē: s̄ etia aliis: & eis q̄ melius uidēt maius lu-
men p̄bet. exēplū etiā ponūt ī lectione que tātū ualet si legat
oībus ī cōi q̄tū si ī speciali: & plus ualet assistētī qui melius in-
telligit etiā si p̄ alio legat specialiter q̄ minus itelligit. Si er-
go ita ē ī luīne creato multo magis ī sacro: etiā si ita ē ī lecti-
one q̄mō nō ī orōne? absq̄ dubiō ita dicūt. Et si obiciat. cōis-
mos ecclesie rñdet q̄ hoc qd̄ specialiter ecclesia magis facit p̄
aliq̄: n̄ ē p̄pter hoc q̄ magis illi p̄sint sed q̄ libētius facit hō
p̄ eo quē diligit specialius: & magis aīat ad faciēdū. Vñ si istd̄
esset notū simplicibus nō ita libētē facerēt suffragia. S̄ istd̄
n̄ credo. q̄a sicut dicit Augu. de cura p̄ mōtuis agēda q̄ sepu-
lta ualet ī loco sacro p̄pter orōnem factorū q̄ orant p̄ eo ad cu-
ius tumulū mōrāt āplius suffragiā sūt ad soluēdū pena siue reatū
s̄ plus ē satisfacere p̄ debito multorū q̄ unius et facilius satisfcit
p̄ debito unius. ergo pluribus indigēt suffragiis duo q̄ unus
solus. Si ergo diuidūt iter eos uterq̄ habet minus. ergo non
uidēt q̄ equaliter se extēdāt ad oēs. Et ideo dicēdū q̄ illud nō
ē sile: q̄a ibi īmē totā spēm rei ī se defert ad oculū: & silitē
lectio totā silitudinē uocis: s̄ n̄ sic ē ī solutiōe sicut ī aspectu
& cōsideratiōe: q̄uis ei duo creditores equaliter possit & simul
uidere unū aurū: n̄ tñ pōt equaliter solui duobus: sic itelligēdū ē
ī p̄posito qd̄ p̄ suffragia fit. Vñ refert. Vtrum fiat p̄ pluribus:
an p̄ uno: & ideo distinguēdū ē hic q̄ suffragia ecclesie: aut fiūt
ī cōi aut ī speciali: si ī cōi p̄sūt ei magis q̄ magis meruit &

prodeēt aliis cōdicioibus pibus: quā n̄ tātū dignitas. sed etiā necessitas cōsiderat̄: & sic probat prime rōnes. Si aut̄ fiat ī spīali: ei magis possūt p̄ q̄ fiūt: & sic probat oēs rōnes sequētes. Concor. Ric. ī q̄ eadē di. & ar. & q. q. dīc. Vtrū suffragia facta pro pluribus tātū possūt cuilibet q̄tū si fierēt p̄ illo solo. Et r̄ndens ad istā questioēm dixit Prepositiūs & sui sequaces. q̄ suffragia facta p̄ pluribus tātū possūt cuilibet q̄tū si fierēt pro illo solo: nisi q̄ sibi maior reuerētia fieret: sicut accēsa cādela p̄ pluribus & lectio lecta p̄ pluribus: tātū quēlibet iuuat q̄tū eū iuuaret: si p̄ illo solo cādela accēderet uel lectio legeret. Sicut enī spīritus existēs ī qualibet pte sui loci cuilibet tñ p̄sēs ē totus: sic spūale bonū pluribus cōdicatum a quolibet totū hēt. alias ei recipiēti multos ad p̄ticipationē bonorū suorū: sua bōa opa eēnt minus utilia. qđ falsū ē: cū talis receptio: opus sit caritatis. Alii dñt cōtrariū quā si ita eēt: ut dicit opīo p̄dicta: ille q̄ p̄ uno defūcto tenet dicere unā missā & unā p̄ alio si diceret unā p̄ illis duobus cuilibet solueret illud ad qđ sibi tenet. Preterea bonū finitū qđ sufficeret ad plenariā liberatōē unius aīe de purgatorio sufficeret ad purgationē omīū aliarū ad equalem penā obligatā. Preterea cōuetudo ecclesie eēt inutilis quē suffragia aliquā facit p̄ spālibus p̄sōis. quē oīa falsa sūt. Itē p̄ hac opīōe facit. 17. p̄positiōes de cāis. oīs uirtus unita plus ē q̄ multiplicata. i. uehemētioris uirtutis ut patet ī comēto. Ergo suffragiū cōdicatū pluribus: mīoris ē uirtutis respectu cuiuslibz q̄ si ad unū solū eēt unitū. Tenēdo ergo hāc opīōē quā tenet ipse Ric. n̄ obstat si dicas. q̄ cū plura fiūt suffragia p̄ diuitibus q̄ p̄ paupibz melioris cōditōis eēnt diuites q̄ paupes. q̄ illd. Math. 5. Bt̄i paupes spīritu & ce. Quia r̄ndet idē Ric. q̄ suffragia possūt defūctis & p̄ uia satisfactiōis & cōsolatiōis: eo q̄ p̄ caritatē cōmūē quilibet de bono alterius q̄solat. Priō mō suffragia facta specialiter p̄ uno tātū magis possūt illi q̄ aliis. īmo alius n̄ possūt de lege cōi. Secūdo mō adhuc magis possūt illi q̄

aliis si caritatē habēt equalē: q̄a ceteris paribus magis gaudet
quilibet de bono suo q̄ alterius tñ alius pōt tantā caritatē ha-
bere q̄ plus q̄ solat de suffragio q̄ sit p̄ alio q̄ ille p̄ q̄ sit. Quod
ergo arguis q̄ melioris cōditōis eēnt diuites q̄ paupes cū plu-
ra suffragia fiat p̄ eis. Dico q̄ n̄ ē icōueniēs paupes simpliciter
esse melioris cōditōis q̄ diuites: q̄uis diuites in hoc melioris
q̄ditōis sit iux illd̄ p̄uerbio 4. 13. Redēptō aī uiri: diuitie sue: q̄
uis s̄m glo. ibi p̄ diuitias bōa opa itelligā. Itē nō obstat dictū
Iero. de cōsecre. di. 5. c. Non mediocriter ubi dicī. q̄ cū p̄ cē-
tū aīabus psalmus uel missa dicī nil minus q̄ si p̄ uno q̄libet
ip̄d̄ dicere accipit. q̄a Rñdet Ric. dicēs q̄ uerbū Iero. debet
itelligi de ualore p̄ uia cōsolatōis ut dicūt qdā. S3 tñ adhuc nō
uidetur ueī q̄a plus gaudet q̄libet de bono proprio q̄ alio 4.
Dicit ergo q̄ referēdo alio 4 op̄ioēz ibi loq̄ Iero. Itē non ob-
stat q̄ bōa glorie pluribus cōmunicata non minuūt singulis.
ergo a simili nec bōa grē. Suffragia autē bōa gratie sūt. ergo
q̄a rñdit idē Ric. q̄ non ē: q̄a gloria respicit oībus unū bonū
cōe & p̄sens: sed suffragiū gratie respicit reatū pene ī **sigulis**
diuersū. Ad exēpla autē que p̄ priā op̄ione adducebāt. Rñdit
q̄ n̄ ualēt: q̄a lumē cādele & uox doctōris se coīcāt p̄ naīe ne-
cessitatē: s̄d suffragia coīcāt p̄ suffragātis intētiōem. Ad illud
etiā qd̄ tactū fuit ī questioē. s. q̄ recipiēti multos ad p̄cipa-
tionē bono 4 suo 4: sua bona op̄a minus eēnt utilia. dicēdū q̄
n̄ seq̄t: q̄a plus cōfert sibi illud opus caritatis ī bōa sua coīcādo
q̄ sibi detrahaī etiā q̄ ad pene tūe reīssionē de fructu bono 4
suo 4 coīcato 4 & bona etiā sic coīcata faciēti ea ī nullo sūt mi-
nus utilia s3 magis quo ad augumētū p̄mii ī uita eterna. hec
Ric. Itē n̄ obstat s̄m Bona. q̄ oblatio p̄cii ī cruce equaliter p̄-
sit: ac si eēt oblata cuilibet p̄ se: & tātū p̄dest cuilibet q̄tū meruit.
ergo oblatio sacrificii ī altari pari rōne (cū sit illius oblationis
mēōriale) q̄a rñdit idē Bona. q̄ q̄uis idē sit: n̄ tñ utrobīq̄ uni-
fōmiter op̄at. Nā ī cruce effusū fuit p̄ciū ī oīmoda pleītudine

sed i altari hēt effectū deteriatū: cū quottidie assumat & pp
hoc prima oblatio. s. i cruce nō iterat sed sa iterat: & iō illa nō
ualet rō: qā pcedit ac si eēt equalis effectus: & itē illa p oībo est
oblata. hec aut spālī pōt fieri: Nec obstat illd Iero. qd cū p cētū
aīabus psalmus uel missa diciē nil minus q̄ si p uno qlibet di
ceret accipit: dicēdū eī q Iero. sicut patet ex adductis loq̄tur
q̄tū ad meritū faciētis: nō q̄tū ad utilitatē eius p quo fit. hec
Bona. Concor. Tho. i quarto di. 4. licet Archi. aliter dicat in
dicto. c. Mediocriter in glo. Quid de dominis tēporalibus qui 12.
dānādis ultī supplio denegāt sacramentū pnie: & eos sine con
fessioe occidi faciūt. Rñdeo. p̄cipit eis ne hoc faciāt: sed peten
tibus pmitat cōfiteri & p̄cipit ordinariis ut eos moneāt & si
necesse fuerit ecclesiastica cēsura cōpellere nō omittere. alia aut
restitutio hic fieri nō pōt: nisi q̄ erit aīa taliū dñoz p aīa taliē
occisoz sū penitētia ut i c. i. de peni. et remis. i clemētis.

De restitōe dānificatiū i bonis cōporis.

Quero ad quod teneatur dānificans aliquē i bonis cōpōis. 13.
Respondit Sco. i q. di. 19. q̄ aut intulit ultimum dānū. s. mōtē:
aut dānū aliqd citra ultimū. i. citra mōtē. & illud ē duplex. s. re
mediabile & irremediabile. exēplū. hoīcidiū ē irremediabile
& mutilatō. qā ipedit ex toto actum huānuz q̄ cōpetit hōi sū
illud mēbz: puta abscidit manū dextrā. Remediabile sū cura
bile ut uulneratō uel alia lesio curabilis. Si i mutilatōe: hoc du
pliciter uel qā enōmis que ex toto ipedit aliquē actū humanū
q̄ cōpetit hōi sū istā pātē āputatā ut in āputatōe manus dex
tre uel nō enōmis. i. nō ipediēs actū humanū: ut ē āputatō di
giti uel partis eius. Pro primo dāno. s. uite ablatōe regulariter
i multis cōitatibus statuta ē lex taliois. s. ut homicida moriat
& rōnabiliter qā hoc nō sōlū cōpetit legi Moyli s; et nālī rōi
& approbatū & cōfirmatū i lege euāgelica Mathe. 26. Omīs
q̄ gladio occidit. gladio peribit. & p cōseq̄s ubicūq; lex talis

de uita p uita reddenda. ē statuta iuste. de hoc Rodo. ut dicit
Asten. i. sum. li. i. ti. 33. q. quāta i pri. de hoc ē i. sum. cōfessio 4
li. 30. ti. 6. q. tertia debet hō patienter soluere istā penā: q̄ si
aliter nō sit sibi statuta. nullus debet sibi inferre mōtez. quia
nullus debet esse homicida sui sū spālī p̄cepto dei: sed expe-
dit sibi q̄ exponat uitā suā in oī cā iusta: utpote q̄ īnīcos ec-
clesie & p̄ restitutōe faciēda illi cuius uitā abstulit: q̄ si tāta
restitutōez nolit facere: nō pōt oīo eē īmunis sine restitutōe
Sicut qdā fatui absoluunt homicidas nō eis oīdētes restituti-
onē necessario icūbētē: q̄i facilius possit p̄trāsire homicida q̄
(ut ita dicā bouicida & canicidā) q̄a si occidisset bouē p̄ximi
sui uel canē nō absolueret sine restitutōe. Tenēt ergo ad resti-
tutōez spālē faciēda equalētē uite quā abstulit sicut pōt eē eq-
ualētia i talibz nec hoc solū: s̄ si īfectus sustētabat aliq̄s. s. p̄rēz
& matrē uel p̄pinquos tenēt īterfēcō oībus illis ad tantā re-
stitutōez q̄tā illis abstulit p̄ īterfēcōez illius p̄sone: & quia
uix posset aliq̄s digne recōpēsare p̄ actiones illud qd̄ abstu-
lit hōicida expediret simplicit̄ aīe talis q̄ solueret p̄ passiōes uo-
luntarias uel patiētē susceptas ut. s. occidatur pro homicidio.
& ideo optime a coītatibus prouisū est ut occidens occidat.
Idē Ro. ut dicit: Asten. i. sum. li. i. ti. 33. q. quāta i pri. & de hoc ē
i. sum. cō. li. 30. ti. 63. q. tertia. In alia uō dānificatōe i cōpōe. s.
i. mutilatōe enōmī uel nō enōmī cōmuīt nō ē statuta i ecclesia
restitutio nisi pecuniaria & illa debz cōrespōdere nō solū dā-
no qd̄ icurrit q̄s p̄ mutilatōez p̄ toto tēpore futuro q̄ usurus
eēt q̄s: mēbro isto absciso: sed ē expēsas expoītas in curatōe.
eē de iur. & dam. da. c. i. & suīt exo. c. 21. ubi dicit. Si p̄cusse-
rit alter p̄ximū suū: & ille mōtuus nō fuerit sed iacuerit i lec-
to. q̄ p̄cusserit: opas eius & expēsas i medicos restituat ultra
placatōez ipīus legis que req̄reret ēt si nō eēt talis mutilatio.
Itē debet cōrespōdere restitutō consolatōi ipīus afflictī: quia
p̄petua ē sibi desolatō de tali mutilatōe. Plus enī ē pōderāda

mutilatō paupis q̄ diuitis: q̄a magis idigebat p̄te abscisa ad
uictū necessariū acq̄rēdū: q̄a plus fuisset usus parte illa ad sibi
necessaria p̄curāda. licet ex alia p̄te sit aliqua cōditio p̄pon-
derās. s. dignitas p̄sone: sed hoc p̄ax ē respectu prime cōditō-
nis. Cōcor. Lan. i. quāto di. i. q̄ dicit: q̄ dānificās aliquē in mē-
bro cōporis: puta mutilādo: tenet ad restitutōē p̄ cura me-
dici persoluēda p̄ uictu assequēdo quo caret p̄pter membrū
mutilatū toto tēpore uite sue. ut i. c. i. de iur. & dā. da. & ff. ad. l.
acq̄leā. l. qua actiōne. Itē tenet ad cōsolatiōē afflicti: & q̄ hu-
miliet se sibi. uide ēt de hoc Astensē i. sum. li. 6. ti. 29. q̄ allegat
dictū Sco. Itē dicit Speculatō i. ti. de iur. & dam. dato. § seq̄t
uer. s. nūqd dices. S. nūqd p̄ libero hoīe occiso pōt agi acq̄-
lea. Rñdeo sic: & cū liberū cōpus n̄ recipiat estimatiōē. ut. ff. si
qua pau. fe. di. l. 10. ageēt ad mercedes medicoꝝ & alias expēsas
factas i. curatiōē. Veiet ēt estimatiō operarum q̄bus pater occisi
caruit & cariturus est aut estimatiō libertatis uel cicatricum
uel mēbrorū eius. ff. de iur. l. Ex hac lege. & ff. de his q̄ deiece-
rūt uel effuderūt. l. si. Concor. Ric. i. q̄ di. i. 19.

Quid si statī obiit nec aliquē ip̄se i. medicis facte sūt. Rñdet i. q̄
idē īspeculator ubi supra. q̄ tunc estimabūt ope q̄bus pater occisi
caritū: uel ē si pater occisus ē: extīabit heres opas illas quas
amisit et habere potuit tēpore uite sue: puta quia erat cerdo
uel pelliparius uel mercatō uel aduocatus

Quid si nullā hūit artē. dicit idē ū supra: q̄ estimabit īteresse. ut i. 19
ar. ff. de libe. cā. l. si. et ar. ff. de usu. Arboribus. § de illo

Sed usq̄ ad qd tēpus estimabūt ope q̄bus caritū ē. Rñdit idē i. 16
q̄ usq̄ ad tēpus q̄ uerisiliter ē illū occisū uiuere potuisse iuxta
estimatiōē legis. ff. ad. l. fal. l. hereditatū cōputatiōē. ff. de trā-
fac. l. Cum hi.

Sed quid si qs occiderit in necessitate ineuitabili. i. gratia sue i. 17
defēsiōis mōtē aliter euitare n̄ ualēs suū occidit uel mutilat
inuasorē. Rñdit sic testus dicit in clemen. i. de hoīcidio: q̄ nul-

lam penā incurrit nec irregularitatē: et dicit ibi glosa ut quia
sic artatus erat q̄ fugere non poterat: nec se clamore uel ali-
ter iuuare: nam defensio siue ppulsatio iniurie est de iure natāli:
ut institu. de iure naturali gentiū et ciuiliū. §. Ius aut gentiū:
dūmodo fiat cū moderaie inculpate tutelē: qđ modera men-
cōsistit circa tria uidelz. In scōꝝ qualitate. in tēpōis cōgruita-
te. & in necessitatis euitabilitate s̄m glo. in. l. i. c. Vnde ui.
Primo ergo in scōꝝ qualitate debet eē paritas: ut equa lāce
& eq̄ mō & actū cōgruenti resistat. Vnde offēsus sine armis
non potest cū armis offēdere nisi aliud suadeat uiriū iēquali-
tas. Vñ si pugnus unius plus pōt q̄ ēsis alteris: licitū est ense
pcutere: ut ibi uult glo. ff. de penis: q̄a defectū uiriū pōt sup-
plere cū iuuāne armōꝝ. p̄sumit eī iuueis potētior siue adole-
scens ad labores corporis suppōtādos: & sanus potētior ifirmo
l. aut datū. §. q̄cūq̄. Et ibi loq̄tur glo. ff. de penis & de renū-
tatiōe. c. i. & C. de mēdicātibz & ualidis. l. 24. l. i. xi. & ibi. glo.
ff. de penis & de renūtiatiōe c. i. & sanus potētior ifirmo. C.
de men. uali. l. i. l. xi. Quid si quis insultauit me cum baculo
& ego euꝝ pemi cū gladio: an puniar. Bal. decidit p̄ theoricā
glo. dicta. l. i. C. unde ui. q̄ aut insultatus poterat se aliter de-
fēdere: & puītur: aut ñ poterat. & tūc ñ puīt. Et eodeꝝ mō di-
cit de eo qui insultauit me sine aliq̄ genere armōꝝ uolēs mihi
dare maxillatā manu uacua: Ego ne hoc accideret: cū ñ debeat
expectare me prius pcuti. ut dicit glo. i. dicta. l. i. eū gladio p̄-
emi: nā si poterā me aliter defēdere tūc punior: q̄a non suau-
modū defēsiōis: s̄d fuit excessus nimis ultra teriōs defēsiōis &
uīdictā assumpsi. Si aut cōstet q̄ aliter euadere nō poterā qñ
cū uituperio pcuteretur: & tūc nō puniō. Nā si hoc licet pp̄ res
defendēdas ut dicta. l. i. multo fōtius pp̄ psonā & cōpus nost-
rum qđ ē dignius ut. l. In s̄uoz. §. fi. ff. de penis. In dubio aut.
Vtrū potuerī me aliter defendere. p̄sumit q̄ sic inter pares:
secus inter ipares pp̄ iēqualitatē uiriū: ut dictū ē. Vnde multe

circūstātie pōderande sūt: ut aliter notat ī dicta. l. C. de sicca-
riis. Sd̄ quero an qs teneat̄ aufugere. Rndit q̄ sic: cū sibi n̄ no-
cet & alteri pdest. l. 2. §. Itē uariis. ff. de aqua plu. arcēda. Fal-
lit ubi īferē uiolētia circa res ad earū occupationē uel destru-
ctionē. q̄a fuga traheret secū piculū circa res. l. 3. §. si qs autē
ff. d̄ ui. & ui. āma. & l. i. C. quādo liceat sine iudi. se uindi. Secū-
do fallit ū īferē uiolētia circa psonas: & fuga eēt periculū alla-
tura. puta q̄a inimicus ē sibi ad spatulas & uertēdo tergū ad
fugā posset d̄ facili uulnerari. ff. ad. l. acqle. l. Sciētiā. §. q̄ q̄ ali-
ter. Tercio fallit qñ fuga ipōtat piculū honoris q̄a honō ē oī
lucro pferēdus. l. Iulianus. & in glo. Sigs oīssa cā. testī. Dixi sō
q̄ moderamē q̄sistit ī tēpōis cōgruitate: nā debz īcōtinēti: fla-
grāte adhuc maleficio uiolētie: iuasor repelli. l. 3. §. Cū igit̄. ff.
de ui. & ui. ar. et hoc ē uerū de uiolētia illata p̄sōe ī qua uidet̄
fieri ad defēsā: ne iterato pcutiat̄ si fiat īcōtinēti. l. si ex plagis
. §. tabernarius ad. l. acqle. & c. olī de resti. spoli. Si autem fiat
rixa separata & sic nō ī cōtinēti. tūc uidet̄ fieri ad uīdictā. idō
nō licet ut notat glo. ī uerbo repellere ī. c. significasti de hoī-
cidio. Si tñ pcussus īsequat̄ pcussorē fugiētē: & eū pcutiat mi-
tius puniet̄. l. tāq̄ culpabilis: n̄ tāq̄ dolosus. q̄a difficilimū est
iustū obtēperare dolorē. l. Si adulteriū §. īperatō. ff. de adul.
Sd̄ quero cū n̄ debeā expectare me percuti: cū nullo remedio
tollat̄ illata percussio: ut notat ī. l. Si quis puocatus. C. de ap-
pella. & l. In bello §. fieri. ff. de capti. An debeam expectare
aliquē actū fieri ab offēdēte glo. dicit q̄ sic. in dicta. l. Vt arīs
īsultari clamore & minis terreri. Nā oīa ista puenire n̄ possū:
q̄a īceptō rixe ē ille q̄ pōt īpune offēdi. l. Si ex plagis §. ta-
bernarius. ff. ad. l. acqleā. An aut̄ nūc sūt sufficientes aliter suf-
ficiēs metus terrō glo. tāgit ī. l. Metus. ff. ex q̄bo ca. maio. &
i§. q. 5. c. i. & Bar. in. l. Metū. C. eo. dicit q̄ sic: si ē hō q̄ cōsueuit
exeq̄ fctō: aliter n̄ ut sic ex psonis hoīnū fctā pēsemus. l. i. C. si
qs īperatō male Bal. dicit. q̄ uerbis q̄ vba ē resistēdum: n̄ ad

manus & ferruz ueniēdū Ad qđ facit qđ notat Speculatō ī ti.
de accusa. §. iste uer. Quid si uocauī te latronē & hoc nisi mo/
ra eēt periculū allatā: ut qā fōte minatō expectabat socios ue/
niētes qbus resistere nō potuisset. qā tunc licet ante tpūs oc/
currere. l. i. C. qñ li. sine iudi. uindi. & ce. Dixi tertio q̄ mode/
ramē q̄sistit circa necessitatis euitabilitate: nā modeāte & ad
defēsiōēz dicit̄ fieri q̄ ex necessitate fit: ut dicta. l. Sciētia. §.
quia cū aliter. ff. ad. l. acqleā. nec curamus equalitatē ubi non
possumus euitare necessitatē. Nā necessitas facit delictū p̄ba
bile & excusabile qđ alit̄ nō eēt. ff. de manu. testa. l. q̄ potue/
rūt. cessate eīm necessitate: dicit̄ potius offensio uel uindicta
q̄ defēsiō. ut innuit glo. ī dicta. l. 2. C. unde ui. In dubio aut̄: an
q̄s itelligat̄ p̄cutere ad defēsa uel uindictā. Dicit bal. in dicto
§. tabernarius: q̄ scilicet dū es ī actu percutiendi. percutio te
prius & tūc est ad defēsa. Secus si percutio ē ī cōtinēti postq̄
me percussisti. qā tūc dicit̄ ad uindictā: nisi facerē ne iterato per/
cuteres. Si uō nō apparet que p̄cussio p̄cesserit ī dubio. p̄sūt
culpa eius q̄ puocauit. l. i. Prouocauit. §. cū arietes. ff. si qua/
dru. pau. fi. di. Et ibi dicit bal. q̄ insultatus ī dubio p̄sūt fecisse
ad sui defēsiōē: p̄ q̄ uide glo. ī. c. significasti. 2. de homicidio
& p̄ Inno. ī. c. si uō de sūtiis excoīcatōis. Et adde q̄ ū ē licita
offēsiō ē illicita defēsiō. s̄z debet eq̄ aīo tollerare. ut ī glo. te/
net ī. l. ut uim. ff. de iure iurā. & hoc ē clāz ubi īferē a publica
p̄sona. ut a iudice uel executōe iustitie suū officiū exercēte. l.
Qui restituere. ff. de rei uen. & l. Si q̄s missus. ff. ne ius fiat ei
& l. Nō uideēt. §. q̄ iussu: & ī glo. ff. de regu. iuris: & ideo licite
captū a familia potestatis recalcitrātem & resistētē l̄z familie
ī subsidiū occidere. l. Si s̄uus. C. de his q̄ ad ecclesiaz cōfugiūt
& l. quēadmodū. §. quāto. ff. ad. l. acqle. Idē ē ubi īferē licite
a priuata p̄sōa. ideo nō licet filio resistere patri cōrigēti nec
seruo dñō. l. Nec quanq̄. §. cōminari. ff. de offi. pro consu. &
lega. C. de emēdatōe s̄uoz & de emēda p̄ximi. l. i. nisi eēt ni/

mia seuitia: q̄a tūc licet eis officiū iudicis īplorare si fiat seui-
tia q̄ officiū pietatis: supra de his q̄ sūt sui uel alieī iuris. §. fi.
Itē Alexāder de ales ī tertio sup illo p̄cepto. Nō occides dicēs
q̄ qdā distīguūt necessitatē euitabilē & īeuitabilē. Si sit necessi-
tas euitabilis q̄ possit aliūde euadere: nō occidēdo: & occidat
ē hoīcida. alias secus p̄ ut dicit Augu. sup Math. cū aliquis ab
hoīe occidit multū distat: Vtrū ulciscēdi cupiditate fiat sicut
fit ab inīco uel īiuste aliqd auferēdi sicut a latrone uel obedi-
ēdi ordīe sicut a iudice uel euadēdi uel subueniēdi necessitate.
p̄ casu hoīcida ē. s̄o nō.

Quero cū ī crimine lese maiestatis ex sola sciētia q̄s teneat 18
ū reuelauerit ut. l. Quisq̄s. C. ad legē Iuliā maiestatis: P̄de q̄ q̄s
sciat tñ n̄ pōt p̄bare an eū puniens sit homicida: Rñdit Io. de
pla. instituti. de publicis iudiciis. §. publica autē iudicia q̄ sic.
nā illud qd̄ dicit q̄ ex sola sciētia q̄s teneēt: itelligit qñ sciētia ē
p̄babilis p̄. l. q̄ accusare. C. de edēdo: Ad qd̄. n. tñ q̄s reuelare
qd̄ nō potest p̄bare: certe nemo teneēt se subicere tormentis
que hoc casu dilatori īfligūt. l. tertia. C. ad legē Iuliā maiestatis
nec subicere se s̄q̄ lori carceris. C. de accusa. l. Nulla. n. ē culpa
in discriminē uite se nō ponere. ut uoluit glosa in. l. neminē. C.
de infamibz: q̄ ergo solū audiuit & nō reuelauit q̄a p̄bare non
poterat immunis ē a delicto per testū in. l. Nostris in fi. C. de
calumnia. Et idē dicit cōsuluisse Baldus ī qdā suo cōsilio quod
incipit. Quāq̄ ablata sint multa & pulcra: q̄ dicit Assessores
euntes p̄ officia & occidētes hoīes p̄pter solū nō reuelare se-
cretū nō p̄babile oēs sūt homicide: & p̄ consequēs tenent ad
restitutōez de qua supra: q̄a uisus uidet uelit uel nolit auris au-
dit uelit uel nolit: q̄a s̄s̄us & primi motus nō sūt in potestate
nostra. ut notat glo. ī. l. i. §. ius nat̄ale. ff. de iusti. & iur. ī x̄bo
coniugatio.

Quero an seditōes & cōspiratōes que fiūt tota die ī ciuitatibz 19.
ū sūt ptialitates p̄ quas cōspiratiōes una ps cōspirat aduersus

aliā deponēdā & statū assumdū cadant ī crīm lese maiestatis ut
sic bona publicē & alie pene. dicta. l. Quisq. C. ad legē Iuliā
maiestatis uēdiēt sibi locū. glosa uoluit q̄ sic ī. l. fallaciter. C.
de abolu. ī xbo p̄dita. alia glosa uoluit q̄riū ī. l. 2. ff. eodē ī xbo
in urbe. Salicetus cōcōdat in dicta lege Fallaciter q̄ si hoc fit
ut eruat ciuitas de subiectōe īperii uel pape: tūc ē crīm lese
maiestatis: Si autē fiāt p̄p deponēdū regētes tūc ē crīm seditōis
q̄d l̄z sit capitale nātāliter uel ciuilit̄r s̄m cōditōez p̄sonaz ut
notat in. l. 1. C. de seditio. tñ nō īfligit oēs penas p̄ crīe lese
maiestatis īpositas: nisi f̄leret ī urbe romana: ut ī dicta glosa &
ibi p̄ Andreā de perusio.

20 Quid autē si q̄s cōmittit p̄ditōez q̄ unū ex istis tirānis Italie
q̄ hodie regnat: nūqd hēat locū p̄ea lese maiestatis: R̄ndit idē
ū supra: aut nō recognoscit sup̄iorē & n̄ hēt locū & de eo ut de
pr̄cipe ē iudicādū ar. eoꝝ que notāt doctores ī. l. Hostes. ff. de
captiuis. Aut recognoscit ut q̄a ē uicarius īperii & tūc l̄z crīm
lese maiestatis hēat locū. l. i. §. cuius ne opa. ff. eodē nō tamē
pena īcapacitatis extēdit ad filios ut dicta. l. eoꝝ s̄m Salicetū
ī dicta. l. Quisq. C. ad legē Iuliā maiestatis.

21 Quid de legibus statuentibus fures occidi. R̄ndit Scotus ī. 4.
di. 18. q̄ sūt iniuste & p̄ cōsequēs occidētes sūt hoīcide Ad
argumētū Scoti dicēdū q̄ lex uetus penā talioīs dedit: Sed lex
euāgelica nullā statuit penā. Lex autē nātālis penas statuit & iō
lex euāgelica nō punit illū s̄z lex nātālis: & hoc ē q̄ dicit̄ no
uis sup̄ueniētibus que p̄tinēt ad legē nouā Vetera p̄cietis que
indicit lex uetus & comedetis uetustissia uet̄. i. utemini q̄b̄z
p̄tinēt ad legē nātālē hec s̄tēntia hēt in .3. Petri. 1o. di. 39.
in. 7. p̄cepto ū tenet q̄ l̄z occidere furē. Nā s̄m q̄ habet in
.23. q. 6. c. Si nō l̄z Et intitulat̄ Augustinus ī p̄ de ciuitate dei
q̄ dicit q̄ his exceptis q̄s lex iusta generaliter uel specialiter
iubet occidi q̄s hoīez occiderit crīm̄s reus erit. que autē sit
lex iusta Ip̄e determinat ī libro de libero arbitrio q̄d breuiter

nulla nisi que : uel que descēdit a .l. diuina sicut cōclusiones pra-
ctice a p̄icipiis practicis uel que cōcōdat legi diuine uel admi-
nus nō discordat de materia. uide p̄ Hostiēse ī sū. libro. i. ti. 33.
.q. 4. i. p̄cipio q̄ allegat Rodonēse Itē uide ī sūma cōfessor
libro 8o titulo. 6. q. tertia. Ad p̄positū lex diuina absolute p̄bi-
buit hoīez occidi & nulli l3 īferiori ī. l. supioris dispēsare. Ergo
nulla lex positiua cōstituēs hoīez occidi iusta ē si in illis casib3
statuat ī qbus deus nō excipit. Excipit autē ī multis ut patet ī
exo. s. blasphemia homicidio adulterio & multis aliis. Hoc ue-
uide ī nisi furto adiūctū fuit homicidiū uel ī re uel ī p̄sūptiōe
uel cōtēptus iudicis uel frequētia uel huiusmōi tūc uide ī posse
occidi ut poīt glo. p̄uerbio 4. 6. sup 8bo & liberabit se. Nullus
igi ī iuste s̄m legē occidit ū si lex positiua īfligit hoīcidiū si nō
excipit ille casus a deo p̄hibēte hoīcidiū: Immo lex diuina uo-
luit furē puniri pena pecuniali & nō pena mortis. Concor.
Lādul. & ē lex hūana ciuilis. s. generalis nisi ī frāgēte pacē &
stratā q̄ pōt ēt p̄ qnq̄ solidis suspendi. ut ī decia collatōe de
pace tenēda. §. si qs quīq̄ solidos.

Quid de p̄posito liētorē siue spiculateore cui p̄cipiūt īfficare
lata sētētia p̄ iudicē. R̄ndet Alex. ū supra q̄ si sētētia iudicis
expriat errorē uel īiustitiā nō tenet eū īfficare: s3 tenet facere
qd ī se ē ut liberet īnocētē. q̄ si nō possit credit nō peccare. tūc
.n. īputabit iudici nō p̄posito & ī hoc casu ualet illa auctoritas
Ille facit cuius auctoritate fit. Augu. in libro. i. de ciui. Nō ille
occidit q̄ ministeriū deb3 iubēti sicut adminiculū gladii. 33.
.q. 8. miles. ū dicit glo. sup 8bo īperii q̄ rōne mādati excusat
aligs ēt si q̄ cōsciētā faciat. ex de officio dele. iudi. pastoralis
. §. qa uero

Quid de dñis terraz q̄ excecāt uel mutilant hoīes p̄lepores
ceruos & huiusmōi aīalia que capiūt q̄ eoz uoluntatē. R̄ndit
Astēsis in sūma li. 8. titulo. 29. q̄ mortali peccant & si faciūt
libidīe uidiēte aut amore huiusmodi aīaliū aut libidīe uenandi

22

23

huiusmōi aīalia que nllius sūt hoīs aut si pp unicū actū hoc faciāt cū nō debeāt ita seuerē pcedere nisi q̄ q̄suetos ad talia. Credo ēt q̄ si sit q̄suetudo loci illius q̄ p uno actu īstigať tāta pena cōsuetudo ē iniqua nec obfūada & obfūates eā mōtalit̄ peccant.

24 Quid si de domo tua deieētū uel effusū est aliqd pp qđ pater meus mortuus ē uel corpus meū debilitatū an mihi tenearis ad expēsas medicoꝝ Rñdit Specu. ī titu. de iuriis. §. sequit̄ uer. Quid si de domo tua q̄ sic. Itē possū petere opas qbus carui & cariturus sū: ut. l. i. §. i. & l. penul. ff. de his q̄ de ie. uel effu. & ff. de acti. & obli. l. ex malificio. §. is q̄q̄.

25 Quid si equus tuus calce me pcussit: an tenearis mihi ī expēsas medicoꝝ uide infra. §. i. 96.

26 Quid si qs pecunia accepta remittat iuriā nūqd intelligat̄ remississe actiōez iuriarū. Rñdit Specu. in titu. de accusatore uer. qđ si uulneratus q̄ nō: qā ex iniuria due nascūt̄ actiones & actio de una pōt agi de altera: ut. ff. de qđicti. fur. l. Si p fure §. i. & ff. de iuriis. l. Pretor finali ūde remittit̄ actio iuriarū nō autē expense.

27 Quid si aliqs pcuret aliquē iuste ī fuitutē redigi Rēspōdit Astēsis libro. 8. titu. 32. fm Ricardū q̄ dānificās aliquē iniuste in sua libertate. s. iniuste pcurādo eū ī fuitutē redigi: teneť se facere suū p eo si nō pōt eū aliť restituere libertati nisi forte eēt talis cōditio p̄sone que itulit dānū q̄ hoc notabiliter redū daret in cōis boni p̄iudiciū q̄ casu nō teneť se facere suū. qā ut diciť. ff. de regulis iuris. Libertas īestimabilis res ē.

28 Quid de medico ip̄ito ex cuius culpa ignorātia uel negligētia moriť infirmus: uide īfra titu. uigesimo fo.

De restitutōe dānificatiū in bonis

Et primo de restitutione raptorū

29 **R**estituere teneť manifestus raptor & si restituat uel de restituyendo caueat ī uita uel ī morte ad penitētiā & ad sepulturā

admittit. S3 si i uita cauere nō uult cū tñ possit & i morte nō pōt. Clerici illius sepulture itersse nō debēt: nec elymosinā accipe. aliter clerici q̄ faciētes uel eius crīs participes sūt depo nēdi ppetuo ab ordie & bñficio irrecuperabili: qđ intelligit sine licētia pape fm̄ Antoniū de butrio hec bēnt p tex. i. c. fo. ex de raptorib3. Nota fm̄ Antoniū de butrio qđ nō satis faciēti de dāno rapie uel securitatē nō p̄stati i horrorē delicti denegať sepulťa nō solū illius peccati: s3 alioꝝ penitētia: qā nō dimittit peccatū nisi & ce. Et illđ Iacobi: defleat peccator & ce. Circa qđ crim̄ nota tres casus: qā si raptor durat i q̄tumacia satisfaciēdi usq; ad mortē & penitētia sibi denegať qñz in uita p̄seuerat i q̄tumacia: In ar. aut mortis paratus ē satisfacere uel cauere: & tūc nō denegať ei penitētia nec corpus christi nec sepulťa: penitētia tñ n̄ ē ex toto fructuosa q̄tū ad penā tēpalē purgatorii: Clerici n̄ debēt itersse sepulťe nec elymosias ab eis recipe. Et ex isto nota itellektū regule. Nō reititit pecca. & ce. Quia aut nō restituit qā nō uult & p̄cedit regula: aut qā n̄ pōt & sic eius cessāte culpa dimittit. Tertius casus ē quādo fuit in culpa i n̄ restituendo i uita & n̄ pōt i morte dū tñ q̄terať reititit peccatū quo ad penā eternā n̄ q̄tū ad penā tēpalē purgatorii nec quantum ad penam ecclesie: quia eius sepulture clerici itersse n̄ possūt. uide Alexādy. i. 3. Cōcordat Monaldus i summa in uer. Raptor.

De restitutione furis & ce.

Restituere tenet fur rē cū fructibus perceptis & q̄ p̄cipi potuissēt: & si res p̄eat perit sibi: & ad restitutioēz tenet. isti. de obli. que ex delicto nascūt. §. furti & l. In re furtiua. ff. de q̄dicatione furti: Et p furto manifesto tenet fur ad quadruplū. p nō manifesto uero ad duplū: ut isti. de obli. que ex delicto nascūt. §. furti pena: que pena ēt de iure canonico peti pōt licite i q. q. 6. c. finali i glo. ulti. nisi sit furtū domesticū a filio patri factū uel ab uxore marito. ut. ff. de penis. l. Respiciēdū §. furta

domestica & l. Si qs uxori. §. i. & fo. ff. de furtis. In foro tñ cōsciētie s̄m doctores qs tenet stare cōtētus q̄ sibi restituat̄ siplū cū oī dāno sibi ex tali furto secuto.

31 Sed utrū necessitate famis uel nuditatis liceat furari: glo. dicit q̄ sic i. c. 3. ex de furtis sicut licet occidere cū se aliter tueri n̄ pōt. ut i clemē. 1. de hoīcidio . Hic. n. casu necessitatis multa alia p̄hibita q̄cedūt & p̄cipue usus reꝝ: tali. n. tēpore oīa sūt coīa de iure nātali & ciuili: ut insti. de reꝝ diui. §. i. & fo. & nota. q. q. di. sicut hi. Vnde talis nō dicit̄ i dolo q̄ utit̄ re cōi: quia poterat credere in tali necessitate doīnū p̄missuꝝ & peccaret mōtaliꝝ si negaret: ut dicto. c. sicut hi. 28 di. pasce. & hoc casu monachus pōt facere elymosinas sine licētia abbatis. Cōcor. Ricar. in. 3. di. 37. ar. 3. q. q. Addēs q̄ nullū ius positiuū posset statuere q̄ tēpore necessitatis nō liceret furari qđ tñ p̄prie furtū nō dicit̄: q̄a furtū ē q̄trectatio rei aliene tēpōe necessitatis q̄trectat̄ res facta p̄pria iure nātali qđ fortius ē positiuo: quia ē imutabile: ut insti. de iure nātali. §. s̄z naturalia qđ ē: nā ius naturale pōt tollere positiuū: sed nō ē q̄rio. Concor. Monal. & addit. q̄ si necessitas nō esset magna restituere debz & agere p̄nīaz de furto. ex de furtis. c. si qs i glo.

32 Vtrū liceat furari cā pietatis rē usurarii uel auari ut inde fiat elymosina. Rñdit Alex. i. 3. i tractatu huius p̄cepti: q̄ furari alienū ut de furto subueniat̄ aliis peccatū ē: Illa uō auctoritas Iob. 29. Cōterebā molas iniq̄ & a dētibz illius auferrebā p̄dā: Intelligit̄ de iudicibus q̄z it̄erest: ut fures puniāt & furta restitui faciant.

De nouem generibus fautoꝝ.
qui obligātur in solidū.

SEq̄ uidere de restitutōe dānoꝝ circa bona fortune. Vnde Ricardus i. q. di. 15. ar. q. q. q. dicit q̄ n̄ tñ ille q̄ executor est: dānificat iniuste: & ad restitutioēz tenetur i solidū: S̄z ēt oēs p̄ticipātes i illo crīe ad restitutioēz tenet̄ i solidū. Participare

aūt quēnit nouē modis q̄ his uersibus cōtinētur s̄m Ricardū
Alex. de ales Sco. i. q. di. i. q. s̄a ar. 2. uer. s̄o & Alexād̄ de
alexādria & Monal. Iussio cōsiliū q̄fessus palpo. recursus.
Participans mutus. nō obstās. nō manifestās.

Primo iussio. Ille. n. q̄ iubz fieri p̄cipalior cā uidetur q̄ exe/
quēs: ē. n. cā. i. & sicut dicitur. i. p̄positiōe de cāis. Causa. i. pl⁹
influit sup cātū q̄ s̄a. Vnde s̄m Alex. de ales i. q. in tractatu
restitutionū p̄iceps q̄ p̄cipit subditis ut faciāt furtū uel rapi/
nā tñtur ad restitutionē: nisi ille q̄ rapuit restituat: q̄a ille facit
cui⁹ auctoritare fit. Vñ Math. s̄o mittēs Herodes occidit oēs
pueros q̄ erāt ī bethleē. Nā occidisse dicit q̄ p̄cepit occidi: Nec
ualet argumētū q̄ nihil hēt de furto uel rapina: ergo nō tenet:
q̄a l³ nihil habz: tñ tenet: q̄a fuit in cā furti uel rapie. Quid si
pater p̄cipiat filio & magister discipulo quē tenet sub uirga q̄
rapiat uel fureť. Rñdit Alex. de ales ubi s̄. q̄ tenet restituere
nec fili⁹ uel discipul⁹ tenet obedire magistro uel patri. Pone
q̄ aīcus p̄cipit aīco paup̄i q̄ rapiat uel fureť uñcūq̄ possit ut
diues fiat: an teneat ad restitutionēz. Rñdit Idē ū s̄ existio q̄ n̄
rōne qua p̄cipit. q̄a nō habz auctoritatē p̄cipiēdi. Vñ p̄ceptū
suū nō habz ū p̄cepti: sed potius īpretādū ē cōsiliū absz illo
q̄silio alias nō fecisset: ut īfra p̄xīe diceť. & iō iubēs occidi chri/
stianū p̄ assassinos ē excoīcat⁹ p̄cipalit̄ & tñ ad restitutōez
de qua dictū ē s̄. s̄. i. ut habet ī. c. p̄ hūani de hoīcidio li. 6.

Cōsiliū. i. q̄do qs alicui q̄suluit ut furetur uel rapiat tñtur ad
restitutioēz. ut insti. de obli. que ex delicto nascūtur. § Inēdū
si ille alias sine suo q̄silio nō fuisset furat⁹: ut ibi dicit glo. Et
s̄m Alex. de ales & Alex. de alexādria Ric. & Sco. secus si fu/
isset alias factur⁹. i. fuisset ī firmo p̄posito furādī: illā nec plus
nec min⁹ facit pp̄ q̄siliū sibi datū. Vñ Iob. 12. Adducz q̄siliarios
in stultū finē. hec Alex. Et hoc habet locū tā ī cōtractib⁹ q̄ ī
delictis q̄do q̄siliū ē fraudulēt datū: alias nō tenet: ut ī. c. null⁹
de regulis iuris li. 6 ū dicit reglā: null⁹ ex q̄silio dū fraudulētū

33

34

nō fuerit obli. & l. Cōsili. ff. de regulis iuris. & rō hui⁹ regule
colligit ex canone. i. q. i. q. p̄cipit & i. c. Cū olī de arbitris: &
.l. 2. i. fine. ff. mādati isti. mādati. §. tua gratia. Vñ possūt pōi
mīta exēpla tā i q̄tibz q̄ i delictis f. 3. glo. i. dicto. c. null⁹: i q̄ti
bus ponit dñs Iohānes exēplū i dicto §. tua gratia dicēs puta
cū scires eū cui mutuabā facultatib⁹ labitu cā tui lucri idoneū
fore affirmasti q̄sulēdo: ut mutuarē qd dicit. Notādū q̄ p̄sone
tos q̄ sepe fraudulēt⁹ iducūt ad emdū & uēdēdū sui lucri cā nā
tenet de suo q̄silio fraudulēto. l. si. ff. de p̄soneti. Itē i eo q̄ co/
modauit uasa uitiosa & fraudulēt⁹ q̄suluit ut ponerē uinū in eis
& hoc fecit aīo ut destrueret uel effūderet: ut. ff. q̄modati. l. In
comodato. Si aut nō sit fraudulētū cōsiliū datū i q̄tibz n̄ tñt
cōsulēs si bona fide cōsuluit. Itē si aliq̄s uolebat alicui legare uel
donare i testāmto uel aliā bñficiū facere: & ego odio uel iuidia
mot⁹ q̄sului & p̄suasi ne legaret uel faceret: tale bñficiū & ex
x̄bis meis mot⁹ ē nō facere qd sic x̄bis meis fecisset: teneor
ad restitutioēz f̄m fratrē aluax p̄ testū in clemē. Religiosi de
priuilegiis. In maleficiis aut sēp ē fraudulētū. & iō tñt q̄sulēs
nō tm̄ illi cui cōsuluit: s̄ q̄ quē cōsiliū dedit. Nā si q̄suluit occi/
di hoīcida ē. 90. di. si q̄s uiduā. & de hoīcidio. c. sicut dignū: &
ibi uide plura p̄ i nocētū. Itē si q̄suluit f̄uo ut fugeret uel furtū
faceret tñt furti uel f̄ui corrupti. ff. de f̄uo corrup. l. i. §. p̄sua/
dere. Itē si cōsuluit ut mihi fieret iniuria: tenet mihi aētiōne
iniuriarū de pe. di. 1. n̄ solū: idē ubicūz cadat nom̄ maleficii: hec
glo. in dicto. c. null⁹. Itē cōsiliarii ciuitatū q̄q̄ cōsilio episcop⁹
bānit uel p̄cutit uel p̄secutioēz patit i clemē. si q̄s suadēte de
penis. Itē cōsiliarii ciuitatū in q̄bus fiūt statuta q̄ ufe soluāt:
uel solute nō repetāt. Vt in cle. ex graui de uis. & iō beati sūt
illi cōsiliarii hodiernis tēporibz de q̄bz dici pōt: Beatus q̄ nō
abiit in cōsilio ip̄ioz uel si uadit nō cōfētīt more illi⁹ Ioseph
iusti de q̄ dicit. hic nō q̄fēserat cōsilio & aētibz eoꝝ: sed heu &
pauci sūt. Puniunt ēt qñz cōsiliarii i pl⁹ q̄ p̄cipalis deliquēs

.86. di. tāta: ū redarguit presbiter q die dñico āte celebrationē
exarabat messē & parciť ei rōne senectutis & q̄siliarii excōicāt.
Itē cōsiliarii ciuitatū ī qb⁹ fiūt statuta q̄ libertatē ecclesie ultra
excoīcatioēz tenēť ad dānū: qđ tñ icurrūt si uolūt absolui: ut ī. c.
nouit & .c. grauē de sētētiis excoīcatōis.

Cōfēs⁹. i. qđo qs cōfētit furi ī furto alias nō furatō expresse 35
cōfēsu sine q̄ dānificatio nō fuisset secuta. *sa. q. i. notū sit.* Vbi
uideť q̄ faciētē & cōfētiētez par pena q̄strigit puta cū a p̄sīde
peteret licētia īpune furādī q̄fētit. Vñ p̄ ad roma. Qui talia
agūt digni sūt morte nō solū q̄ faciūt: s; q̄ q̄fētiūt faciētibz. i.
q̄z auctoritate deliq̄t. ut notat glo. ī dicto. c. Notū & .83. di. si
qs episcop⁹ fornicatiōez p̄sbiteroz dyaconoz p̄cio ul p̄cibz
īterueniēte q̄fēserit ab officio suspēdať. Et iō q̄ cōfētit aliquē
spoliari iuste & eici ab ecclesia sua tenēť ad p̄curatioēz ut re/
stituāť. ut ī dicto. c. notū. Itē q̄secrās & q̄fētiēs q̄secrari a symo
niaco ē suspēsus. i. q. i. decetero. Itēz īcestuosi & eis q̄fētiētes
sūt īfames 3. q. 4. Cōsanguineoz. Itē raptor facultatū ecclesie
& q̄fētiētes tenēť. i. 7. q. 4. oēs.

Palpo. i. adulator qñ ī tñ laudat & strenuū reputat rapientez 36
uel iuste dānificātez & sibi se familiarē exhibz qđ mltū p̄ba/
bilit̄ p̄sumit q̄ ex hoc motus fuerit ad dānificādū: uel ad n̄ re/
stituēdū dānificato qđ itendebat restituere: q̄a talis adulatio ē
qđā cōsens⁹. 93. di. Si inimic⁹: nā ut dicit̄ ī. l. i. §. p̄suadere. ff. de
huo corrupto: nō oportet laudādo augeri maliciā. Et Ysaie. 9.
Et erūt q̄ beatificāt populū istū seducētes & q̄ beatificāt pre
cipitati.

Rekursus. i. ille apud quē latet latro cū spoliis dūmō hēat spo 37
lia ī potestate sua tenēť illa restituere uō dño. nec ē crīe p̄di
tiois redarguend⁹ si spolia furto habita restituat: imo potius
exeq̄ť qđ iustitia requirit nec ex hoc fidē uiolat: q̄a in t̄pi uoto
dñi rescīdi fides: ut dicit ysaī. Immo si illa recipet cū aīo cō/
ter. i. d. furcul sibi īpi eīset furti particeps & reus mortis sm

legē hūanā: pp qđ necesse habz illa restituere qđ itelligim⁹ esse
sine pđitōe psonē & si imineret aliqđ piculū sibi ut si tīeret
ne crim furti sibi iponereť posset illa 9mittere psonē ecclesie
.f. sacerdoti sub sigillo 9fessionis ad restituēdū. p hoc ysa. 3.
Rapīa paupis ī domo uestra. hec Alex. de ales. Cōcor. Ric. ū s
dicēs qđ ille ad quē ē dānificātiū recur⁹ sicut ad patrociniū psta
tē. 2. q. 3. q cōfētīt ū dicit q 9fētīt peccātibz & defēdit aliū de
līquētē maledict⁹ ēīt apud deū & hoīes & corripieť īcrepa
tōe seuerissīa. Hīc ēť qđā sctīssim⁹ pat̄ ait. Si qs peccātē de
fēdit acius qđ ille q peccauit coherceat &. 24. q. 3. c. q aliorū
dicit. Qui aliorū defēdit errorē multo ē dānificabilior illis q
erāt. qā nō solū ille erat: s; ēť erroris aliis offēdicula pparat.
Vñ notat s̄m glo. ī cle. i. de penis qđ ē qđā defēsor. i. auctori
zator delicti: & talis graui⁹ punit qđ agēs de offi. dele. c. i. Est
alius defēsor qđ ēť post delictū defēdit: puta īpediēdo ne deli
qns ad iudicē ueiat exānād⁹: ū pūēd⁹. 27. q. i. Si custos facit
21. q. 5. p totū ū ne fiat executio de offi. dele. ex litteris & ī. c.
felicis post p̄icipiū ibi postea receptaueīt uel defēsaueīt li. 6.
dicit tñ ibi glo. qđ nō itelligiť si defēdit ne ledat a priuato se
uīdicare uolēti. uel cōsāguineis ei⁹. Itē de illo q celat rē furtiuā
pp qđ īpediť. restitutio s̄m Monal.

- 38 Participās. i. q īferēdo dānū assistit coadiuuās dānificātē parti
cipat in pda. qā talis maximū pstat fauorē. 23. q. ulti. si quat
tuor. ex de hoīcidio. c. sicut dignū. s. illi aut. hec Ric. Vñ ysa.
p̄ p̄iceps tui īfideles & socii suz & psalm⁹ Si uidebas furē
currebas cū eo. Prestās ergo opē & auxiliū furto teneť furti:
ut īsti. de obli. que ex delicto nascūt. s. Inēdū. l. Is q opē. ff. de
furtis &. l. Nihil ītest de sicca. puta s̄m dñm Io. dicto. s. īēdū
cōmodat scalas uel ferraīta ad furtū faciēdū sine qbz factū nō
fuiisset. Nota tñ qđ socius delicti dicitur duob⁹ modis s̄m glo.
ī cle. i. de penis: nā qñ plures sūt socii qñ null⁹ ē p̄cipalior
qñz un⁹ ē p̄cipalis alť coopans. Quid ergo si p̄tes raptōres

quasi pares q̃a nullus ĩducit aliũ ad eũdũ nec ẽ dñs aliq̃s alit̃r:
s̃z q̃libz p se uadit. Rñdit Monal. ĩ sũma ĩ tractatu restitutionũ.
q̃ si uadũt ĩsimul quasi un⁹ exercit⁹ q̃libz tñt ĩ solidũ qñ un⁹
sine aliis nō auderet ire ul̃ nō posset dānũ ĩferre: q̃a ĩ tali casu
q̃libz iuuat alios & facit eos fortiores: & sũt quasi squame sese
p̃ntes & oēs sũt cohōpatores ar. ex de hoĩcidio. c. sicut dignũ.
Si uõ nō iuerũt simul: s̃z q̃libz p se faciebat dānũ nō puocans
alios ad dānũ dandũ: tũc tenet q̃libz p eo qđ facit uel forte in
utroq̃ casu posset tollerari q̃ q̃libz satisfaciāt de his que hũit
& ĩducāt alios p posse ad satisfaciendũ. Hui⁹ op̃iois fuit: Innocẽ.
in. c. sicut dignũ de hoĩcidio: S̃z qđ p dictũ ẽ tuti⁹ uidet̃. & hoc
ĩtelligit̃ qñ un⁹ sine alit̃r adiutorio uel societate dedisset dānũ
alioqñ ex eadẽ eq̃tate. Idẽ eẽt dicẽdũ ĩ eodẽ casu cũ exercit⁹
aliq̃s q̃ subest uni dño facit rapinã. s. q̃ q̃libz de illo exercitu
excepto p̃cipali dño tenet̃ p illa pte dāni quã ĩtulisset. Cer
tũ ẽ. n. q̃ dñs q̃ actor ẽ p̃cipalis ĩ solidũ tenet̃.

Mut⁹. i. ille q̃ uidet̃ aliũ dānificari iuste & scit q̃ x̃bo suo s̃ie
piculo suo facere posset ut subueiãt ĩuriã patiẽti & tacet. Vñ
p̃uerbio. 24. Erue eos q̃ ducũt ad mortẽ & q̃ trahũt ad ĩtũ
liberare ne cesses. hec Ric. & Alex. de ales. Vñ. 26. q. 2. de pu
ellis dicit̃ eos q̃ rapiũt puellas cohōpãtes & coadiuuãtes rap
torib⁹ decreuit sãcta synod⁹: ut si qđ clerici sũt decidãt a p
prio gradu: si uõ laici excoicẽt̃. Coadiuuare. n. ẽ scire reatũ cui
põt puideri & claudere oculos figẽdo nō uidere sicut faciunt
officiales. Quero utrũ teneat̃ q̃s defẽdere p̃xim̃ tex. Ambro.
in li. i. de officiis & trãscriptiue. 23. q. 3. nō ĩferẽda dicit̃: q. n. nō
repellit a socio suo ĩuriã si põt tã ẽ ĩ uitio q̃ ille q̃ fecit. Vñ
sãct⁹ Moyses cũ uidisset ebreũ ab egyptio patiẽtẽ iniurias se
defẽdit: ita ut egyptiũ p̃sterneret atq̃ ĩ arena abscõderet. Itẽ
Anastasi⁹ ad Damasũ. 23. q. 3. c. q̃ põt dicit̃. q̃ potuit obuiare
& p̃bare p̃uersos & nō fecit nihil aliud ẽ q̃ fauere. nec caret
scrupulo societatis occulte q̃ maĩfesto facĩori desinit obuiare.

Itē Aug. 23. q. 3. c. ostēdit dicit ostēdit ppheta ī psalmo ū dicit.
Eripite paupē & egenū de manu peccatoris liberate nec illos
īmunes esse a scelere q̄ pmiserūt p̄cipib⁹ christū īficere cū
p̄ multitudīe timerēt & possēt illos a facto & se a q̄sēsu libe/
rare. Qui desinit obuiare cū possit q̄sēt: & q̄ iurat n̄ nocere
ītelligit iurare q̄ phibebit ne alius noceat: ut. ff. locati. l. ī lege
& ff. de x̄boꝝ obli. l. In illa stipulatōe. & notat glo. 23. q. 5. c.
de forma. de hoc tñ uide qualī ītelligat ī §. pxio.

40 Nō obstās. i. ille q̄ n̄ obstat dānificatib⁹ iuste cū possit & sibi
ex officio icūbat & manifesta sit sibi iuria. 83. di. error q̄ ne/
gligere cū possis pturbare puerfos nihil aliud ē q̄ fauere: nec
caret scrupulo societatis occulte q̄ manifesto facinori desinit
obuiare. ex de hoīcidio, c. sicut dignū §. illi aut uel fm Sco. n̄
obstās faciēdo restitui ablatū cū sibi ex officio cōpeteret. ūde
. 83. di. c. i. dicit. Si qs episcop⁹ fornicatioēz p̄sbiteroꝝ dya/
conoꝝ: uel crim̄ icesus ī sua parochia p̄ce uel p̄tio ītueniente
q̄sēlerit uel q̄missū auctoritate officii sui nō ipugnaueit ab of/
ficio suspēdat: & i. c. cōsētire ea. di. dicit. Cōsētire uidet errati
q̄ ad resēcāda que corrigi debēt nō occurrerit. Et iō nō defē/
dēs clericū cū ad ei⁹ officiū ptinet ne pcutiat icidit ī canonē:
q̄ fauere uidet q̄ cū possit: desinit manifesto facinori obuiare
de sen. ex. q̄ti. 23. q. 5. admīstratōes. S3 utq̄ qs tñeat defēdere
pximū si nō sit ī potestate q̄stitut⁹ glo. i. c. nō īferēda. 23. q.
. 3. ū dicit: q̄ nō repellit iuriā a pxio si pōt tā ī uitio ē q̄ ille q̄
facit. Exponit si pōt. i. si ē ī potestate posīt⁹: alias nō tñt. 23.
. q. 4. forte ī fine. Si. n. q̄lib⁹ tñret aliū defēdere: ergo si aliq̄s
recipet pecuniā p̄ defēsiōe alicui⁹ teneret eā restituere: qđ nō
ē ueꝝ. ut. ff. q̄ met⁹ cā. l. Metū §. s3 l3 & ff. de dona. l. si pat. §.
. i. Cuilib⁹ tñ licitū ē defēdere aliū si uult: ut. ff. q̄ met⁹ cā. l. s3 &
part⁹. Archi. ī dicto. c. nō īferēda dicit q̄ pōt defēdere si uult
. i. sine peccato: s3 nō tenet si nō ē ī potestate posīt⁹: nec obstat
qđ hic dicit de Moyse q̄ defēdit ebreū ab egyptio opp̄ssū n̄ ē

tñ agumtū a mīori qđ dicat si Moyſes hoc faciēdo ñ peccauit
qđ ad hoc tñbat mīto pl⁹ qđ potestatē hz. uide qđ nōt Innocē.
de ſētē. exco. ſi uō: Sz uideť qđ qlibz tñeat: alias crudeľ ē. 23. q.
.4. ipā pietas ū dicit. Itē ſi duo aliq ī una domo ſimul hītarēt
quā certiffie ſcirem⁹ ruiturā: nobis qđ pñunciātibz illā nolent
credere atq; ī ea manere pñſterēt. Si eos in poſſem⁹ eruere
uť iuitos qbz illā ruinā pñdemōſtrauim⁹ ut ulťius redire ſub ei⁹
piculo nō auderēt: niſi facerem⁹ puto nō īmerito crudeles iu/
dicaremur. Hec ſūt ſba Auguſtini ad Bonifaciū. Alex. de ales
ī. 3. ī tractatu iudicialiū pñceptoꝝ dicit qđ l3 Moyſes hoc feceť
ad defēſioēz ipſi⁹ iſraylite: nō tñ excedere debebat modū. Ex/
ceſſ⁹ aut fuit ī occidēdo qđ patet p Augu. loquētē de Moyſe
& Petro qđ dicit. Vterq; nō deteſtabili īmanitate: ſz emdabili
aioſitate iuſtitie regulas exceſſit. Si ergo peccauit Moyſes cū
adhuc nullā legittimā potestatē gereret: nec diuinit⁹ acceptā
nec hūana ſocietate ordinatā. Vñ Math. 26. Oīs q acceperit
gladiū gladio pibit. Accipe. n. gladiū uideť cū nulla ē qſtitut⁹
iudiciaria potestate: Vñ Aug. 9 Faufťū. Ille utit gladio q nulla
ſupiore ac legittīa potestate: uť iubēte uel qcedēte ī ſāguine
alicui⁹ aīat. Nō obſtat dictū Ambroſii ī dicto. c. ñ īferēda: qđ
rñdit Alex. qđ l3 nō peccauit defēdēdo ebreū peccauit tamē
modū excedendo.

Nō manifeſtās. i. ille qđ ītrogať a iudice uel ab alio ad quē pti/
net ſi ſciat illū qđ res acceptas īuſte detinet & celat ſciēt cū tñ
ſciat ſe poſſe ſic ullo piculo ſuo reſpōdere ueritatē. ex de fur/
tis. c. qđ cū fure. 9. q. 3. Quifq; Vbi dicit: Vťq; reus ē & q uerita/
tatez occultat & q mñdaciū pñfert: qđ ille pñdeſſe nō uult & iſte
nocere deſiderat: Hec Ric. Idē Sco. Nō manifeſtās. i. reqlit⁹ ī
iudicio ū poſſet ſētēcialit⁹ reſtitui res dño ſuo: & tñ dicēdo ue/
ritatē ñ īminet ſibi piculū ſui ſtat⁹ uť pñſone & qlibz pñdictoꝝ
tñt ī ſolidū. Vno tñ reſtituēte alii ñ tenēt reſtituere dñificato:
Sz ſi pñtē aliquā hūerūt reſtituere tenēt illi qđ totū reſtituit ſin

qi

Ric. i. q. di. i. & Sco. ibidē. Nō ergo q̄s tenet̄ indicare furē ut
di. to. c. q. cū fure. Vbi dicit̄: Nō solū fur: s̄z ille reus tenet̄ q̄ fur
ti q̄sciū querēte possessore nō indicat. Glo. & Innocē. adducūt
m̄tas q̄cōdātias: S̄z an peccet q̄s accipiēdo pecuniā. ut indicet
cū ad hoc t̄neat̄: R̄ndit An. de bu. q̄ d̄ iure ciuili pōt recipere: sec⁹
de iure canoico s̄z Hosti. q̄ dicit q̄ l̄z s̄z leges n̄ qpellaūt indicare
furē: iudex pōt t̄n ex officio ip̄m qpellere. ff. de offi. p̄si. l. 3. i
fine. Itē s̄m cāones nō debz indicare ū adest piculū mortis. i. 2.
. q. 2. Ne q̄s. Pōt t̄n s̄m utrūq̄ ius (facta indicatiōe) recipere p̄tiū
gratis oblatū ut i. c. dilectus & de symonia. Idē dicit Antoni⁹
de butrio q̄ nō tenet̄ indicare furē si ē i piculo mortis aut de/
trūcatiōis m̄bri si indiceat̄ & hoc maxie i clerico. Et hoc patet
ad s̄sū. Ad hoc faciūt notata i. c. dilect⁹ de testib⁹ cogēdis.

De restitutōe em̄tiū & de
preda furto uel rapina.

42 **R**estituere tenet̄ em̄tes de rapina i q̄b⁹ sic p̄cedēdū est s̄m
Monal. i. sūma i tractatu restitutionō. Quia si scit uēditore iuste
& i iusto bello habuisse licite pōt emere nec tenet̄ restituere
durāte bona fide. Qui uō nesciebat de iusto bello: s̄z credebatur
p̄babilit̄: nā oēs uicini sui uel maior ps admin⁹ sapiētes crede/
bāt: ita put sibi ēptori uidebat̄: iste sibi n̄ t̄nt durāte hac bona
fide: s̄z si postea sciatur: restituere debz. & rē & fruct⁹ extātes.
De q̄suptu. n. nō tenet̄ bona fide durāte. Siliter si iudicialit̄. i.
auctoritate & p̄ s̄ntetiā iudicis restituerit pōt auctoritate uel
a uēditore ēt iusto p̄tiū petere. 22. q. 2. ultane. Si uēō simplicit̄
sine auctoritate iudiciaria i p̄nā restituerit tenet̄ uēditō i pe/
nitēiali iudicio ad it̄esse s̄z & i iudicio carū n̄ poterit ad hoc
cogi. ff. de ēptio. l. si rē. & ex de ēptōe & uēditōe. l. si uēditori.
Itē q̄ emerūt de rapina. Et i iudicio aīe dicūt illd̄ fecisse igno/
rāter: si fuit ignorātia iuris nō excusat i hoc casu. Si ignorātia
crassa & supia. s̄. q̄a oēs uicini uel p̄ maiori pte uel ēt pauciores
s̄z sapiētes dicebāt illd̄ bellū ēē i iustū & q̄tra deū uel forte q̄

ecclesia prohibebat uel excoicabat publice auctores & pticipes ipsi⁹ belli tenet ad restitutioēz. i2. q. 2. q. & hūanis.

Quid d^r pda emtibz. Rndit Hosti. i ti. d^r peni. § qb⁹ x. Quid d^r pda. q^d si qs emat sciēt uel credēs pbabilit^r q^d pda sit: tenet iⁿ distictē nec liberať uēdēdo: nec qualiscūq³ alienādo: nec aīssiōe uel mōte rei: uel aliq³ alio casu ītueniēte q^d minus teneat restituere p^rciū s^m q^d plus ualuit ex q^d emit uel pl⁹ uēdidit q^d emēit u^l t^pre q^dctus ualuit & qcqd ex re habuit uel habere potuerit nullas expēsas deducēdo: q^d talis q^dctādo rē alienā furtū q^dmit tit & fur sēp i mora ē. ad hec. C. de furtis. l. 2. & ff. de furtis. l. q^d iūmta. ff. de condiōe furti. l. i re furtiua. ff. de como. l. si ut certo. §. i terdū. C. de rei uēdicatōe. l. certū & q^d dictū ē de p^rēptore. Idē itelligas de s^mo t^pio & millesio q^d si p^r plures man⁹ ābulaue^rit idē iuris est. ff. de mino. l. s^m u^l. ff. de peti. here. l. s^m si lege §. siue aut. Si aut^{em} scit q^d de iusto bello ē: oīo excusat cū a uō d^rno emat. Idē dicit Monal. i sūma i tractatu restitutionū addēs. q^d p^rciū q^d dedit nō pōt repetere ab eo cuius ē res nec expēsas quas ibi fecit & oēs utilitatē q^d ex illa re habuit tñ restituere & si restituat rē deteriorē q^d ad ipm puenit nō liberať. Siliter si i aliq³ medio t^pre res fuit melior q^d fue^rit t^pre ēptiois siue cū postea uēdidit al^li ei⁹ q^d pluris fuit: estimatio est faciēda ad maiorē estimatioēz toti⁹ t^pris medii ut dicta. l. qui iumenta.

Quero q^d si ēptor hoc nesciebat pbabiliter tñ hoc credebat puta q^d oēs uicini sui u^l maior ps & maxie sapiētes & honesti hoīes ita credebant: durāte hac bona fide nō tenet. Si postea andie^rit ueritatē & curet alias cauti⁹ negociari. C. de furtis. l. 2. Et si iudice sētētiāte restitutōēz fece^rit pōt agere q^d uēditorē ut ipm s^muet idēnē. i2. q. 2. Vultariane. ecclesie. Si aut^{em} hoc faciat ad p^rceptū sacerdotis i foro penitētiāli i eodē foro iducēd⁹ ē uēditor: ut ipz idemnez. Si i foro q^dtētiōso ipm nō poterit emptor quenire. ff. de euic. l. si rē. c. si. de q^dhenda ēpti.

43

44

45 Quid si sciebat factū ēptor: s; ignōbat ius: uel ignorātia facti
duēt⁹ crassa & supia nō pbabili rē raptā emeīt. Rndit Hosti.
ū s; q; tñt ī iudicio aīe ad restitutioēz de cle. ex. mīs. c. aposto/
lice. Dicit aut crassa & supia ignorātia qñ coīter alii uicini di/
cebāt & credebāt q; res esset de pda & de bello iusto. ff. de
xboz significatōib⁹. l. late culpe: uel qñ ecclesia hoc phibebat
& tales publice excoīcabat: uñ n̄ excusat ēptor tali ignorātia
duēt⁹. i2. q. 2. Qui & hñanis. i6. q. i. Si cupis de ordia. ab epō
q; resignat episcopatū. c. i. §. fi. & c. 2. Et si de hoc nihil cogi/
tabat qñ emit nec inq̄siuit q̄tū potuit ī culpa ē: idē Monal.

46 Quid si raptor idēq; donator uel uēditor satisfecit plenarie de
pda data uel uēdita. Rndit Hostien. ū s; Donatariū uel ēptorē
liberatū. Verū qcqd habz de lucro & pcipit añ restitutionez
factā debz ī uel⁹ paupū errogare ū fuit male fidei. ar. i4. q. 5. q.
hētis & . §. sequēti. Et s; m Ray. hoc itelligi pōt de q̄silio. Nā
purgatū ē uitiū ex q; dicit plenarie satisfactū q; ad restitutionē
faciēdā: uel si aliqd deest q; ad restitutioēz restituendū ē dānū
passo. Vel dic q; ēt ū plenarie satisfactū ē: sibi talis pñia iūgē
da ut puniat ī eo ī q; deliquit de tēp. ordi. litteras. Et ut pñia
sibi ī q̄rium iūgat. Idez Monal. ī sūma ī tractatu restitutionū
& ce.

47 Quid si qs emat rē de pda sciēter: tñ hoc facit bona fide nō
ut lucret: s; ut ipam restituat dño recepto p̄tio & itesse suo cū
alias dñs rē suā recuperare posset nullo mō uel nō ita de facili.
Rndit Hostien. ū s; q; talis nō q̄mittit furtū. ff. de furtis. l. fals⁹
. §. i. imo utiliter gereīt negotiū eius. Et iō totū poteīt recu/
perare p̄tiū & itesse suū ēt si res sine culpa sua pimat uel amit/
tat: ut tñ qcqd p̄cepit ex tali re uel occasiōe ipsi⁹ totū q̄p̄set
uel ad q̄titatē q̄currētez s; m Ray. ar. ff. de negotiis ges. l. sed
an ultro. §. 2. de actionib⁹ cū delicti. §. fi. Idē Monal. q; addit
breuiter dicēdo q; quicqd sibi adest ex illa re: ut pensio merces
fruct⁹ & filia tñcat restituere. Et qcqd sibi abest pōt repetere.

Et ē rō qā gessit negotiū illi⁹ cui⁹ est.

Quid si nō pōt repiri dñs uel nescit ū sit. Rñdit Hostiē. ū s̄ q
debz paupib⁹ errogari & hoc ēt publice fiat p̄missō bāno ī ec- 48
clesia & diligēti īq̄sitōe facta ut oīs suspitio euite^r de clan. des/
pōsatōe; cū nubitio & q̄ matrimoniū accu. possūt. c. cū ī tua: &
si hoc facto nō īueniat cui⁹ res sit liberabit: dādo paupib⁹. l.
p̄ aīa illi⁹ cui⁹ res ē qā ī hoc utiliter gerit negotiū suū. ar. 12.
.q. 2. quatuor circa finē. Idē Monal. dicēs. Sz qd si fecit diligē^r
īq̄ri postq̄ emit rē bona fide. Inq̄ri dico ut restitueret rē uero
dño & nō potuit īuenire cui⁹ esset res: q̄sulēd ē ei īmo d̄ neces-
sitate dicēd q̄ qcqd illa res ualeat ultra id qd sibi debet̄ eroget
ī pias cās p̄ aīa illi⁹ cuius res fuit & hoc fiat publice ut euite^r
oīs suspitio & eīt liberatus.

De restitutōe comedētū
de rapina ufa uel furto.

Restituere tenēt s̄m Alex. de ales i. q. ī tractatu restitutōnū 49
q̄ comedūt u^t ī alios u^t cōuertūt aliqd de ufa furto u^t rapia
sciēt siue sit religiosi siue alii. Et siliter si dubitēt an sit hui⁹/
cemōi ne q̄mittat se discrimini. Hēt. n. p̄ regula q̄ qcūq̄ habz
cōsciētiaz de re q̄ sit aliena tene^r illā restituere: p̄ hoc facit
Thobie. 2. c. uidete ne furtū nobis sit. qā nō l3 aliqd ex furto
edere uel q̄tigere. Idē Hostien. q̄ dicit. Quid de comedētibz
de p̄da siue recipiētibz ex dono siue sciēt siue ignorāter: sed
postea audiūt ueritatē. Rñdit ī ti. de peni. §. q̄b⁹ x. qd de his:
q̄ quaten⁹ habuerūt tenēt restituere. ff. si certū pe. l. si & me
& ticiū. ff. de q̄ditiōibz īde. l. nā hec na^{ta}.

Sz qd de his q̄ comedūt & īduūt. Rñdit idē ū s̄. Vide^r q̄ uxor 50
& familia q̄ nō habēt uñ aliūde uiuāt excusēt: dū tñ peccato n̄
q̄sētiāt: Si raptorē ad restituēdū īducāt: & corrigēdū ar. ii. q. 3.
qm̄ multos. ex de sētē. ex. īter alia & c. si uō. Et hoc dixit. Ray.
ue^r eē si spes sit de correctōe & cū moderamīe tali: ut p̄ hoc
nō subtrahat̄ facultas restituēdi spoliatori ī totū uel ī magna

parte ar. 2. q. 6. anterior legū. §. illud.

¶ **Si** Quid de p̄dicatorib. R̄ndit idē ū s̄ q̄ q̄ gerūt negotiū expo
liatorū ī hoc casu pp̄ hoc excusāt de peni. & re. cū uolūtate. i.
R̄ndeo. §. i. & cū modificatōe tñ que p̄xime dicta ē s̄ §. p̄
xio de uxore. Cōcor. Monal. dicēs. Itē q̄cūq̄ accipit de rapia
ex dono uel comedēdo uel bibēdo: uel ī alios usus necessarios:
ut uxor raptoris & ceteri de familia tenēt de oīb. que sic acci
piūt: uel expēdūt nisi ī cāu cū agūt spoliatorū negotiū monēdo
& īducēdo ip̄m raptorē p̄ posse ad restituēdū: q̄a tūc n̄ tenēt.
qm̄ q̄ alterius negotiū geīt utilit̄ ēt ignorātis & absētis licite
recipit expēsas siue secuta fueīt utilitas siue nō. Vñ p̄dicato
res q̄ uadūt ad raptores ut eos īducāt ad p̄nāz ī generali p̄di
catōe aut ī p̄suasione speciali a restitutōe faciēda excusāt si co
medūt apud illos maxie si comestionez nō possūt apud alios
īueire. ii. q. 3. qm̄ m̄ptos & ff. de nego. ge. l. 2. & ex de accusa.
ex pte de sētē. exco. c. cū uolūtate §. p̄dicatores. Et hoc itel
ligas qñ habet sp̄s. pbabili de correctōe raptoris uel pp̄ eoꝝ
expēsas ip̄i raptori nō subtrahāt ī toto uel ī magna pte facul
tas restituēdi. ar. 2. q. 6. c. anterior. §. illd. Alex. de ales ī. 2. in
tractatu de perplexitate q̄sciētie dicit q̄tū ad uxore q̄ q̄uis
mulier sit subiecta uiro suo ī his que p̄tinēt ad thoꝝ s̄m q̄ di
cit apostolus. i. Cor. 7. c. mulier nō habz potestātē corporis
sui: s̄z uir tñ nō debz coicare uiro ī his que sūt ī q̄tumeliā crea
toris. Vñ abstiere debz a re fenebri & lucrari ope manuū suaz
uel querere sibi necessaria a parētib. uel aliqñ ab aliqb. bonis
uiris m̄dicare. Si uō cogeret eā ad utēdū bonis illis illicite acq
sitis pōt dimittere eū ad t̄pus q̄ ad thoꝝ pp̄ casū fornicatōis
spiritualis. Monal. ī sūma ī x. restituere tenet q̄libz ī solidū di
cit. Itē uxor & familia qñ nō habet sp̄s de correctōe raptoris
uel uiderit eū uergere ad inopiā & fieri nō soluēdo: tūc si sūt
ibi aliqua de iusto de illis seperatī pōt expēdere & comedere:
aliqñ de rapia. i. de ip̄a re rapta ī sp̄e uel de oue rapta uel capra

uel de fetu ei⁹: ē nato uel ꝓcepto apud raptorē nullo modo
comedat nisi sit cas⁹ ultīe necessitatis. Si aut sit res ēpta de
re rapta poteīt in comedere ēt sine casu ultīe necessitatis cū
ꝓposito eā restituēdi: uł aliūde sibi uictū querat ab aīcis & cō
sāguineis suis uł laborādo manib⁹ suis uł alio qꝓ mō hoēsto:
tñ nec reputat qꝓtū ad hoc īhonestū querere ī tali casu ely
mosinas hostiatī. Sīliter dicēdū ē si sūt ibi aliqua de iusto: sed
ita mixta qꝓ nō possūt discerni uł lꝓ possit discerni maritus
iniqtate plen⁹ nō ꝓmittit eā comedere nisi de reb⁹ raptis. Si
tñ mixta sūt licite pōt comedere nisi de reb⁹ raptis si marit⁹
ē soluēdo dū tñ hēat ī mte & itēdat comedere dē licite acqꝓsitis
que sūt mixta. Si aut nō ē soluēdo qꝓ qꝓqd habꝓ nō sufficeret
ad satisfactioē: tūc idē dicēdū ē qđ ī ꝓcedēti cāu qñ nihil habꝓ
nisi de rapīa. Itē qñ nihil iuenit uxor apud uirū nisi de rapina
tūc ne moriat fame subest ei triplex auxiliū. Vnū ē si pōt ha
bere de dote quā pōt recuperare ēt ꝓstāte mñionio qñ uir ꝓgit
ad iopiā. Secūdū remediū ut denūtiat talib⁹ aīcis qꝓ ei suadāt
qꝓ possūt ꝓdesse & nō obesse & si necesse ē pōt adhibere epm
ut ꝓpellat eum pascere ipāꝓ de iusto. 2. q. 1. si peccauēit. 22.
. q. 5. hoc uideť de iure iurādo. c. quēadmodū uł tradat ei spō
salitiū: uł ꝓtē uł ꝓmittat alicui ꝓsone honeste que de honesto
lucro pecunie que fuerat data ī dotē de qua negotiabit illa ꝓ
sona cui ꝓmitteť & ꝓuideat ei: ut ex de pigno. c. ex litteris &
ī. c. ꝓ uestras de dona. ꝓꝓ nuptias. Tertiū remediū ē qꝓ si ē in
arto: ꝓposito qꝓ nec iueniret qđ comederet ēt ꝓ elymosinā nec
posset ultī⁹ sine ꝓiculo subsistere seu substiere necessitatē faīs:
tūc si aliud nō haberet & dē rapīa & de aliis ūdiqꝓ uiuere posset
qꝓ necessitas nō habꝓ legē. ex de regulis iuris. c. qꝓ nō ē & de
ꝓsecra. di. i. sicut. Itē qꝓqd expēdit uxor & familia de reb⁹ rap
tis debeat & ī aīo ꝓponat firmitꝓ qꝓ cito poteīt ēt necessitate
coacta qꝓqd in expēdēit restituere. In oī tñ casu teneť uxor
debitū reddere uiro nisi subsit aliud īpedimētū. 33. q. 5. si dicat.

Dicūt tñ qdā q̄ uxor feneratoris uel raptoris nullo mō debet comedere de usura uł rapīa nisi hēat unde restituere possit: & tñ comedere pōt cū pposito restituēdi īmo pl⁹ debz dimittere cohabitationēz uiri cui cohabitare nō debet si eā cōpellit peccare. Quod. n. dicit apostol⁹. Mulier nō habz potestātē sui corporis: s; uir. uerū ē q̄ l; nō cohabitēt tñ tñ debitū reddere uiro p loco & tpre. Et si dicat q̄ uxor nō debz dimittere uirū nisi cā fornicatōis. Dicēdū q̄ hoc itelligit s̄m glo. nō solū de fornicatōe corporali: ēt ī spiritali que ē ī oī peccatō mōtali. Teneat aut mulier obedire uiro saluo dño sūmi spōsi. Idē dicēdū de familia eorūde: qā n debz comedere nec stipēdia recipe de rapīa usura & furto.

De restitutōe acq̄sitorū
per meretricium.

92 **U**trū acq̄rēs aliqd p fornicatōēz puta meretrix meretricādo teneat ad restitutōēz. Rñdit Alex. de ales i. q. i. tractatu restitutiōnū q̄ q fornicādo aliqd acq̄rit iure possidet qd acq̄rit. Dicit ēt Augu. q̄ meretrix īpiter agit qā meretrix: s; n īpiter agit qā recipit. Vñ l; acq̄rat meretrix meretricādo n teneat restituere qā n 9mittit fraudē acq̄rēdo. Recipit. n. ptiū sui corporis locati ad fornicatōēz ppetrādā. Nō tñ l; facere publicā oblatiōēz. uñ deutro no. 23. Nō offeres mercedē postribuli. nec ptiū carnis ī domo dñi dei tui. Quicqd illd ē qd uoueris abhoiatio ē apud dñm deū tuū. Nō tñ s̄m eūdē ubi s̄. q. ultia. Oīs oblatio acq̄sita p meretriciū ē abhoiabilis dño: s; publica oblatō que fit cū scādalo. Illa. n. abhoiabilis ē sicut si meretrices traherēt currū ad fabricā ecclesie uł darēt pānū sericū uel fenestrā uitreā ī ecclesia: talia n debz ecclesia recipe a 9gregatōe meretricū ne uidaat approbāe op⁹ earū: s; puatas elymosinas dare paupib de pecuīa sic aq̄sita licitū ē: ut offerre cādelas & hui⁹ mōi licitū ē eis. Vide Ric. i. q. di. i. f. ar. f. q. 8. Monal. uō ī sūma ī tractatu restitutionē i x. restituere teneat ī casu querit.

Quid d[icitur] muliere que recipit pecuniã p[ro] ope carnali. & R[es]p[ondet] Si 83
 recipit ab aliq[ui] d[icitur] reb[us] p[ro]p[ri]is n[on] ecclesiasticis n[on] t[ame]n restituere
 Si sit monialis cui dat[um] e[st]: nec acquirit sibi: s[ed] acquirit monasterio
 q[uo]d sic accepit. Honest[us] t[ame]n e[st] q[uo]d monasteri[um] n[on] retineat. s[ed] erro-
 get i[n] pios us[us]. Si aut[em] a clerico seculari dat[um] e[st] de reb[us] ecclesie:
 faciend[um] e[st] restitutio ecclesie s[ecundu]m q[uo]d dicu[n]t magistri nisi episcop[us]
 uelit disp[en]sare cu[m] illa que recepit q[uo]d retineat illud si secularis e[st]
 mulier aut cu[m] monasterio si regularis. Si aut[em] accepit a p[er]sona
 regulari de rebus monasterii q[uo]d p[re]sumdu[m] e[st] nisi de g[ra]tio q[ui]set.
 Distigue q[uo]d aut recipit ab hab[er]e adm[ini]stratio[n]e aut a simplici
 claustrali. In p[ri]ncipali facienda e[st] restitutio monasterio uel p[ro]curatori
 uel adm[ini]stratori de cui[us] bo[n]is dat[um] e[st]: & p[otes]t fieri restitutio eid[em]
 p[er]sone que dedit si adhuc remaneat i[n] adm[ini]stratio[n]e illa max[ime] si
 i[n]a credat[ur] co[n]rect[us]: uel secur[us] e[st] q[uo]d ei n[on] reddat[ur] s[ed] fiat q[uo]d dictu[m] e[st]. Si
 t[ame]n tali n[on] co[n]recto facta e[st] restitutio libera e[st] que accepit. Si
 aut[em] amor[us] e[st] ab adm[ini]stratio[n]e illa aut si claustr[us] sit simplex qui
 dedit faciend[um] e[st] restitutio monasterio uel p[ro]curatori uel adm[ini]stra-
 tori: nec libera[re] si solue[re]t illi q[uo]d dedit: nisi t[un]c d[omi]nu[m] quersu[m] sit i[n]
 utilitate monasterii p[ro]curat[us] uel adm[ini]strato[is] nec poterit reti-
 neri a monasterio regularis mulieris hui[us]m[od]i q[uo]d accepit a re-
 gulari aliu[m] loci nisi de q[ue]su abbatis & co[n]ue[n]t[us] si magnu[m] fue[re]t
 donu[m] aut abbatis soli[us] si paru[m] aut mediocre. Q[uo]d aut[em] dictu[m] e[st]
 de reb[us] talit[er] datis a p[er]sonis reg[ular]ib[us]. Id[em] itelligas d[icitur] reb[us] datis
 p[er]sonis secularib[us] & laycis q[ui] sui iuris n[on] su[n]t: sicut e[st] suus & fili[us]
 familias q[ui] donat ob tal[em] ca[us]a de reb[us] et peculiarib[us] nisi illaru[m]
 rex ita libera[re] h[ab]eat adm[ini]stratione[m] q[uo]d q[ui] pater familias possit
 disponere de eisde[m]. It[em] q[uo]d dictu[m] e[st] de moniali respectu uiri regu-
 laris teneas e[st] g[ra]tio q[ui] uir reg[ular]is recipit aliqd a muliere re-
 g[ular]i. Co[n]tra habet[ur] i[n] restitutio[n]ib[us] s[an]c[t]i Bernardini s[er]mo[n]e. 39. ar.
 .2. c. 3. ultra mediu[m] q[uo]d q[ui]mocu[m]q[ue] pecunia data sit deb[et] dari illi i[n]
 cui[us] iuriã data est.

Quid de seculari q[ui] recipit p[ro] ope carnis a co[n]iugata R[es]p[ondet] id[em] 84

ū s̄ q̄ restituere debz marito si illa dedit d̄ rebz dotalibz aut coi-
bus. Si aut de rebz parafrenalibz ū de q̄suetudinē hēnt mulieres
parafrenalīa aut si mulier soluta sui iuris dedit amasio aliqd d̄
rebz ppriis l̄z honestū sit: q̄ illd̄ expēdat ī pias cās nō tñ cre-
dēdū est q̄ teneat nisi uelit. poterit ēt restituere ei. q̄ dedit q̄
meli⁹ uideat si peniteat uel egeat.

95 Sz nūqd regularis p̄sona poteat auctoritate ppria qd̄ accepit
p̄ carnali ope uel qd̄ habuit de furto uel rapia restituere. Rndit
idē ū s̄ q̄ si cuiq̄ q̄petit date rei repetitio. Distigue si extat ad-
huc res data penes illū cui data ē: sz nō audet aut timet aut nō
pōt īpetrare q̄ fiat restitutio p̄ prelatū collegiū: tūc restituat
auctoritate ppria s̄m formā s̄dictā ēt q̄dicēte p̄lato qa pl⁹ ē
obediēdū deo q̄ hōini. Si aut nō extat qa iā cōsūpta ē tūc ī-
anis ē actio quā excludit īopia debitoris. Si aut nō ē cōsūpta
penit⁹: sz querla ē ī utilitatē monasteriū: uel habz aliqd qd̄ q̄pe-
rauit ex re sibi data si nō pōt aut nō audet aut timet īpetrare
q̄ fiat restitutio p̄ p̄latū gerat bona fide negotiū monasteriū
restituēdo cui debet sicut dictū ē uel si fuit datū de boīs eccle-
sie secularis īpetrādo dispēsatioēz ep̄i q̄ possit retineri a mo-
nastio uel errogari ī pios ul⁹ nō tñ q̄dicēte p̄lato hoc fiat pp̄
bonū obediētie nisi sit illa res q̄perata de pecuniā ecclesie aut
p̄sone p̄uilegiatē ī hoc q̄ tūc rē ēptā de sua pecuniā possit uē-
dicare sicut miles & pupill⁹: ī q̄ casu ēt q̄dicēte p̄lato pōt eā
restituere si eā hēt: ut dictū ē de re adhuc extāte penes eā p̄so-
nā que accepit.

96 Quero qd̄ de filiis illi⁹ q̄ uiuēt uxore sua duxit aliā tā ip̄o q̄
s̄dicta sciētē īpediūtū de filiis iq̄ susceptis de s̄o m̄rimonio
illo: nūqd possūt succedere ī hereditatē patris & an tñeāt totū
restituere filiis p̄mi matrimonii aut aliis ueris heredibz. Rndit
idē ū s̄ q̄ si p̄scripserūt eā bona fide nō tenēt aliqd restituere
maxie si adhuc post q̄pletā p̄scriptioēz retinēt bonā fidē. Si
aut nō ē completa legitia p̄scriptio tenēt totā hereditatē cū

fructibꝫ male fidei consũptis restituere q̃tũcũq; oportet eos
idigere uel m̃dicare nisi q̃tũ fueĩt eis datũ uł remissũ a ueris
herediõ & hoc qñ parati sũt huiꝰmõĩ possessores sine dolo
& fraude totũ eis restituere si uelĩt recipe.

Quero qđ de adultera que q̃cepit filiũ ex adulterio qui filiꝰ 67
putatiꝰ mariti defraudat ueꝝ heredẽ hereditate an teneat
ad restitutionẽ. Rñdit Sco. i. q. di. i. q. 2. ar. penul. q; circa hec
diuersa ẽ sentẽtia. Vno mō q; ip̃a habz reuelare crim̃ suũ filio
suo spurio & inducere eũ ad dimittẽdã hereditatẽ uõ heredi.
q; iuste occupat cũ ip̃e nõ sit heres. Alii dicũt q; minꝰ ualet
q; debz reuelare culpã suã marito: ut assignet hereditatẽ uero
heredi qđ licitũ ẽ s; iura ip̃erialia nisi testã s p̃ i testam̃to isti-
tuit heredẽ. Cõtra p̃mã determinatioẽz arguit sic. q; aut filius
credet matri aut nõ. Si aut crederet nõ ẽ p̃babile q; pp hoc
dimitteret hereditatẽ q; pauci iueiũt ita p̃fecti q; pp iustitiã
suãdã in foro dei dimittat magnas possessioẽs q; possũt tñre
iure exteriori: nec põt hoc maĩ p̃sumere: nisi m̃ktũ p̃ expta
fuiſſet uolũtatẽ filii sui: nõ aut debz se exponere certo piculo
diffamatiõis apud filiũ suũ pp icertã correctioẽz filii si uõ nõ
credit: tũc sequũt duo mala q; & ip̃a tũc ẽ ifamata & ip̃e tenet
hereditatẽ ut pus & ce. Cõtra secũdã determinatioẽz arguit sic:
q; si dicit uiro: p̃ se diffamat & se expoĩt piculo mōtis & ma-
ritũ piculo uxoricidii q; talis posset eẽ zelotipꝰ: ut sũt m̃kti
q; ip̃az occiderẽt uel saltẽ ppetuo hẽrẽt odio & a se & ab actu
giugii depellerẽt. Ad ista mala diffamatõis mortis uel saltẽ
odii uł discordie que sũt ualde p̃babilia uideĩt ut i p̃hib euẽta
nõ debz se mulier exponere pp icertũ bonũ hereditatis resti-
tuẽde. Et p̃ter hoc iterris u p̃genitꝰ uĩuersaliĩ ẽ heres pater si
crederet uxori ñ posset auferre a spurio hereditatẽ nisi i foro
publico p̃baret cãz talẽ. & tũc oporteret mulierẽ diffamari ñ
tãtũ apud maritũ: s; apud totã patriã. Dico ergo q; mulier de-
bz laborare q̃tũ põt q; ad hoc ut reddat hereditas uõ heredi.

q̄tū ī se ē. Dico ēť q̄ n̄ deb̄ se diffamatiōi expōere: s̄ ex aliis
cāis honestis filiū spuriū q̄tū pōt īducere: ut dimittat heredi
tatē. Vn⁹ mod⁹ hōest⁹ ē: ut ītret religiōē: ali⁹ ut fiat cleric⁹
& recipiat bñficia ecclesiastica & his q̄ sufficiētib⁹ q̄tē⁹ here
ditatē dimittat alii fratri layco remanēti ī seculo. S̄ si p̄ nullā
honestā p̄suasiōē pōt mať flectere cor filii spurii ut dimittat:
nō uideť q̄ debeat se p̄dere illi: q̄a nō ē certa q̄ talis īp̄suasi
bilis ab ip̄a & aliis honestis p̄sois p̄ illd̄ flecteret immo for
ti⁹ & tenaci⁹ teneret q̄cipiēs ne p̄ talē dimissionē notaret spu
ri⁹ ifamia. Et talē notā multū cauēt male nati & tūc deb̄ mu
lier laborare aliūde restitutioē fieri uō heredi q̄tū pōt & cō
respōdētīa iustitiē q̄a n̄ dico q̄ teneat restituere equalēs toti
hereditati q̄a m̄ltū differt habere & p̄pe esse. Iste. n. nūq̄ hūit
hereditatē l̄z p̄pe fueīt s̄m iustitiā. Et iō minus q̄ equalēs he
reditati sufficit sibi p̄ restitutōē & illd̄ min⁹ det̄minet ābitrio
boni uiri. Videt̄ tñ q̄ sibi debeat p̄uidere de uictu honesto &
uestitu si fueīt hereditas p̄guis ut possit sufficere heredi ad
duplū uť ad triplū isti⁹. q̄ si nec hoc possit eē faciat qđ dicīt
ī. c. 3. ex de solutionib⁹ Oldard⁹. Cōcor: Lādulf⁹ ī. q. di. i. 6. &
Ric. ī. q. di. i. 6. ar. 6. q. q. dicēs.

98 Quid si mulier hēt filiū uť filios de adulterio occulto: pōt ne
facere eos heredes saltē ī ptē hereditatis sue cū legitīos filios
nō habeat uel si hēt: nūqđ possūt de q̄sēu eorū quasi legitimi
admitti ad portioē hereditatis. Siliter q̄tū pōt ip̄a uť q̄cūq̄
alienare de hereditate sua. Rñdit Monal. ū s̄. Ad p̄mū s̄z iura
scripta pōt q̄lib⁹ siue ex̄neū dū tñ nō sit t̄pis uť p̄sona īdigna:
siue unū de filiis quē malueīt heredē īstituere ī totū uel ī ptē
refuata legitīa liberis suis. S̄z aliud ē d̄ q̄suetudīe ī aliqb⁹ locis.
In questiōe ergo p̄posita retinēda ē q̄suetudo regiōis. Mater
ēt de q̄sēu legitimoꝝ filioꝝ uť heredū alioꝝ pōt facere legi
timos filios suos coheredes. s̄. legitimoꝝ nisi repugnet q̄suetudo
loci.

De restitutōe dotis.

Quero an mulieri adultere cui⁹ occasiōe facta est sepacio
cohabitatiōis tñeat uir: uel ei⁹ heredes reddere dotē. Rñdit Io.
de platea isti. de publicis iudiciis. §. Itē lex iulia q^d nō: q^d mu
lier p^{er}bato adulterio p^{er}dit dotē que cedit lucro uiri. l. si dotē. C.
de iure dotiū & l. l. utius. ff. soluto matrimonio & i. C. plerūq^{ue}
de dona. in^{ter} uirū & uxorē. An at heredes uiri possūt obicere
uxori adulteriū & p^{er} q^{ui}sequēs dotis amissionē sicut ip^{se} uir: de
hoc sūt opinioēs. Vide dñm Anto. de butrio i dicto. c. qcūq^{ue}
Quero qñ dos deb^{et} restitui. Rñdit Io. de pla. isti. de actiōib^{us}
. §. fuerat atea. q^d si dos q^{ui}sistit i pecuniā marit⁹ uel ei⁹ heredes
hēnt dilatiōez āni. Si at q^{ui}sistit i imobilib^{us} deb^{et} restitui iⁿtinēti
post solutū m^{at}rimoniū dicto. §. fuerat & l. i. §. exactio. C. de
rei uxo. actiōe. Et si heres mariti uel ali⁹ obligat⁹ ad restitui
tōez. nō restituat iⁿfra dictā t^{em}p^{or}a tūc post morā imobilib^{us} tñt ēt
ad fructus ut dicto. §. exactio & l. fruct⁹ soluto m^{at}rimoio s^{ed} i
solutiōez. l. diuortio. ff. soluto m^{at}rimoio. S^{ed} i reb^{us} mobilib^{us} uel
i corporalib^{us} que hoc casu loco mobiliū cōtineēt l^{ib} alias faciāt
t^{em}tiā s^{ed} p^{er} se. l. mouētiū. ff. de x^{ib}boz signifi^{ca}. teneēt restituere
eos & u^{er}as eaz estimationis usq^{ue} ad t^{em}tiā cētesie que sūt. 33. &
t^{em}tiū p^{er} cētenario & hoc de iure ciuili: ut dicto. §. exactio: s^{ed} de
iure canonico q^{ui} p^{ro}hibēt u^{er}se solū pōt petere iⁿtesse q^{ui}d iⁿcurrit
post morā s^{ed} i lo. an. i c. salubriter de u^{er}is. Et attēde diligēter
q^{ui}d l^{ib} marit⁹ uel ei⁹ heres hēat dilatiōez: ut nō teneat restituere
mobile nisi iⁿfra ānū: s^{ed} solū post ut sūt naues iūmta & s^{ed}ilia: tñ
fruct⁹ p^{ro}cepti ex dictis reb^{us} mobilib^{us}: ut p^{ro}sioēs nauū & iūm
toz & ce. non lucrat: s^{ed} i tñ hab^{et} q^{ui}modū medii t^{em}p^{or}is & teneēt
restituere una cū reb^{us} post ānū. Sec^{us} i eo q^{ui}d lucrat cū pecuniā
quā deb^{et} restituere p^{ro} dote: q^{ui}a illd^{um} lucrū sibi acq^{ui}rit & nō restitui
it: & ita itelligit. Salicet⁹ & Angel⁹ i dicto. §. exactio. Barto.
i. l. si q^{ui}stāte. §. q^{ui}tiēs. ff. soluto m^{at}rimoio. Itē attēde q^{ui}d l^{ib} iⁿfra an
nū marit⁹ & ei⁹ heredes nō tñeāt restituere res mobiles datas

59

60

in dotē: tñ tenet̃ ifra añū alere uxore si nō hab̃ uñ se alat. Et
notat̃ i dicto. §. exactio. Et hoc casu cū heredes dicāt qđamō
substinere onera mrimonii pp̃ p̃statioēz alimtoꝝ lucrāt fruc/
tus: ut ē glo. notabī & ibi p̃ Bar. i. l. diuortio. ff. soluto mrimonio
qđ tñ ibi itelligit. Bal. usq; ad cōdecetē q̃titatē alimtoꝝ: & ab iñ
s̃ dbēt fruct⁹ restituere uxori ar. l. si. ff. d̃ pc. here. & l. i. fulā. §.
fruct⁹. ff. soluto matri. Limitauit tñ hoc qđ dictū ē s̃ qđ tenet̃
p̃stare alimta si nō hab̃ uñ aliūde se alat. Hoc uerū si heres tñ
hab̃ qđ p̃stare possit. Si at̃ ñ habeat nisi q̃tū sufficiat sibi soli.
Tūc oīs ordinata caritas icipit a se ip̃o. l. p̃sēs. C. de xui & aq̃
Et hoc uult glo. i. paruula i. l. si marit⁹. §. illd̃. ff. soluto mrimo/
nio nisi heres eēt artifex. ut aliūde posset sibi querere uictū ut
uoluit alia glo. i dicta. l. si marit⁹.

- 6i Sz cui dñ dos restitui. Rñdit idē ū s̃. Qñ qñ mulier ē sui iuris
& dat dotē uł ēt qñ ē i potestate & dat dotē aduētitiā: tñc deb̃
sibi dos restitui & ip̃a ē illa que agit i iudicio p̃ dote ēt sic q̃sē
su patris ut tenet glo. i auctētica qđ locū. C. de collatio. & i. l. 2.
i p̃ici. ff. soluto mrimonio. Et idē i dote aduēticia sibi donata
a patre qđ donatio ualet fauore dotis: cas⁹ ē i. l. Pōponi⁹ phila/
delf⁹. ff. fa. horreis. Si aut̃ pat̃ dat dotē p̃fecticiā p̃ filia i pote/
state tñc ē q̃munis actio patris & filie nec un⁹ pōt̃ p̃iudicare
alēi. Post talē acq̃sitiōēz pat̃ tñ bene hab̃ exercitiū actiōis q̃sē/
su filie que sēp p̃sumit̃ nisi hēt iustā cāz q̃dicēdi. l. 2. §. uolūtātē
. ff. soluto mrimonio. Et postqđ filia ē facta sui iuris mōte patris
uel emācipatōe uł ēt si fuisset exheredata actio de dote i totū
q̃solidat̃ i p̃sonā filie ēt si pat̃ sibi soli fuisset stipulat⁹ ut tenet
glo. i. l. una. §. uideam⁹. C. d̃ rei ux. actio. Si at̃ ex̃ne⁹ dat dotē
p̃ muliere tñc i dubio acq̃rit̃ actio mulieri nisi fuẽt pact⁹ uł
stipulat⁹ sibi reddi. Et itelligit̃ ex̃neus. Oīs qđ nō hab̃ i potātē.
Et iō si pat̃ dat p̃ filia emācipata pat̃ cēlet̃ ex̃ne⁹ & acq̃rit̃ actiō
filie nisi fuẽt pact⁹ uł stipulat⁹ ut dicta. l. unica. §. accedit &
§. ex̃neū de re ux. actus.

Quid si fūdus estimatus dat⁹ ē ī dotē . Rñdit idē ubi surpa q talis estimatio facit ēptionē & trāstert piculū ī maritū nec p teneť ad fūdū: s; ad estimationē. l. plerūq. §. si aut. ff. de iure doti. & l. estimate. ff. solu. matrimo. Et iō si mulier cuius ulū atriuit uestes datas ī dotē tñ marit⁹ teneť reddere ei⁹ estia/ tioē. l. mor. §. res ī dotē. ff. d. dona. cā mōtis. Sec⁹ si n̄ fuerūt estiate: ut dicta. l. plerūq. ī pñcipio.

62

Quero pone q qs recipit uxore simplici nulla habita mētiōe dotis. An postea possit cogere patrem: ut cōstituatur sibi dotē fm qditionē psonaz & q̄titatē sui pñionii: put pōt pat cogi facere officio iudicis āte mñionii. l. que liberos. ff. d. ritu. nup. & l. si. C. de dotis pmissiōe uel si pat ē absēs & ipedit⁹ iudex q̄stituit dotē. l. pfectitia. & l. si ppoas. ff. d. iure doti. Rñdit idē ū s q glo. uult q sic ī. l. obligamur. ff. d. actōe & obligatōe. S; Bar. g. Rō qā cū sit nupta cessat cā pp quā pri⁹ cogebat. s. ut nubere posset & ē cas⁹ ī auctētica d. nup. §. si qs sub potāte q̄stitut⁹ collatōe. q. Dicit tñ Bar. q si filia se maritaret & dotē pmitteret eo q pat eā n̄ maritabat q tūc posset pat cogi. l. si fili⁹. ff. ad macedo. & l. iō. §. si. ff. de ī rē & sis

63

S; nūqd marit⁹ possit expellere uxore remittēdo eā ad domū patris ex q pater nō soluit sibi dotē pmissā. Bal. dicit q sic. l. si donatur⁹. ff. de qditōe ob cāz qā marit⁹ nō deb̄ decipi: nec uxore habere sine dote. 30. q. 5. nullū sine dote & allegat glo. quā dicit hic īnuere ī auctētica de nō eligē. secū nubē. §. fina. collatōe pma & addit tex. ī. c. p uestras de dona. iter uiu & ux. ibi q uxore suā a se repulerat ū uideť cas⁹.

64

Quid de uiro q recipit filiā raptoris uť uřarii ī uxore q nihil hab̄ nisi de malo acq̄sito. Rñdit Alex. de alexādia s; qsdā q dotē quā accipit cū filia n̄ teneť reddere si n̄ crassa uť pbabili ignorātia ē duct⁹ qā credebat socrū n̄ esse uřariū aut pter illā dotē habere sufficiētiā ad restituēdū. Tu uō dic q ex q scit q dos accepta erat necessaria ad soluēdū alia debita reddere tñť

65

nec pōt talē dotē cū bona q̄sciētia retinere: si certī sūt hīi q̄b̄
pri⁹ debebat q̄a de reb̄ alioꝝ nullatenus s̄m deū potuit illa
dotari. Si tñ uxor ei⁹ nō pateret illā reddi: tūc forte sufficit
illi q̄ ip̄e nō p̄cipiat de bonis illis. Astēsis. ī sūma tenet p̄mā
opinionē libro. 3. ti. 4.

De restitutōe bellātīū.

- 66 **AN** capta ī bello subiciāt restitutōi. Rñdit Monal. ī sūma q̄
nō tenēt nec p̄cīpes: nec milites si bellū ē iustum. i. di. ius
gētīū. 23. q. 7. si de rebus.
- 67 Bellū aut̄ ad hoc ut dicat̄ iustū requirit q̄nq̄. s. Personā. Rē. Cāz.
Animū. & Auct̄oritātē. Primo p̄sonā. s. ut sit p̄sona cui liceat
bellare. s. secularis n̄ ecclesiastica cui n̄ l̄z s̄guit̄z fūdere. 23. q. 8.
clerici & c. his nisi ī necessitate īeuitabili. Res. s. ut fiat p̄ reb̄
repetēdis usq̄ sit ei satisfactū de oī dāno ab hostib̄ illato ar.
. 23. q. 2. c. i. & q. 3. fortitudo & q. 8. si nulla. Cā. s. necessaria p̄
defēsiōe. ex de resti. spo. olī cū cā sit licitā. Anim⁹. s. ut n̄ ex
odio ul̄tiōe uel cupiditate: s̄z ad correctiōē uel p̄ caritatē ius
stitiā & obediētiam. 23. q. i. qd̄ culpāt & c. militare. Vbi dicit̄.
Militare n̄ ē delictū: s̄z p̄ p̄dā militare peccatū ē. s̄z ut p̄ bellū
pax querať. Auct̄oritas sup̄ioris. 23. q. i. qd̄ culpāt & q. 2. c. i.
Dicit̄. n. īperator. Nulli p̄rsus nobis īsciis atq̄ īq̄sultis q̄lib̄
armoꝝ mouēdoꝝ copia tribuat̄. C. ut armōꝝ usq̄ īscio p̄cīpe
īterdict⁹ sit. l. i. li. ii. Itē Hostiē. ī sūma ī ti. de peni. §. q̄b̄ uer.
qd̄ de rapia & p̄da q̄ addit q̄ fieri pōt et̄ cū auct̄oritate eccle/
sie: p̄cipue ū pugnat̄ p̄ fide. Cōcor. et̄ Alex. de alexādria. Vide
s̄ bellū. Et si aliqd̄ p̄dictoꝝ q̄nq̄ defuerit dicet̄ bellū īiustū
Secūdū Monal. Idē addit Io. de pla. q̄ iustū bellū ē qd̄ indicit
īperator uel papa uel sui legati uel officiales q̄a aliq̄ se rebel/
lauerūt īperio uel ecclesie ut notat Bar. i. l. hostes. ff. de capti.
& īsti. de actiōe. §. rur̄s⁹ ī glo. & qcqd̄ capīt ī isto bello efficit̄
capiētis. ut īsti. de rerū diui. §. Itē ea nisi capiāt uictis hostib̄
q̄a tūc capta debēt poni ad butinū: ut distribuāt īter milites

¶m merita ut. l. ius militare. ff. de capti. i. c. ius gē. di. i.

Sz si qd p̄dictorū qnq̄ defuit: nunqd tenebit restituere qcqd adept⁹ ē d̄ hui⁹ mōi bello ille q mouit illd: Rndit idē Monal. q̄ quis bellū nō sit iustū ex cā & ex aīo & ex p̄sona & ex auctoritate si tñ res subsistit. s. q̄a p̄ reb̄ repetendis factū sit: nō teneť q mouit bellū restituere qđ ibi cepit nisi cepit uť dānificauerit aduersariū suū ultra q̄ ipe aduersari⁹ habuerat uel dānificauerat iuste de bonis mouētis sibi bellū: & hoc ē dicēd̄ ¶m iudiciū fori penitētiā uť hab̄ locū q̄p̄satio ē ut liqd̄ ad liqdū q̄ nō hab̄ locū ī foro cōtētioso. Vñ si qs ī foro peitētia. q̄fiteat se p̄ furtū habuisse decē de reb̄ illi⁹ q̄ maifeste abstulerat ei. io. facere cōsuevit & bñ iudex penitētionari⁹ recōp̄satioēz nec iūgat ei restitutionē illoz. io. nisi aduersari⁹ ei⁹ postmodū restituat ei. x. ablata. Iniūget ei tñ peitētiā d̄ furto cōmisso. Cōcor. Hostiē. ū s̄ q̄ dicit. Hoc tñ teneas q̄ is q̄ iuste pugnat nō teneť ad restitutionēz p̄de. s̄ fit capiētis. di. i. ius gē. .23. q. 7. Si de reb̄. Et hoc itelligas siue capiat de reb̄ iniuste pugnātis siue uassalloz siue hoīm suorū q̄usq̄ iuste pugnāti de debito suo uť iuria: uť offēsa illata uť dāno dato sibi uť suis & interesse suo sit iux̄ ppriā & sanā q̄sciētiā plenarie satisfactū uť donec hostis parat⁹ sit satisfacere uť iuri pitoz offerat. Illos at̄ itelligas suos q̄ p̄ hoiez q̄ deū timētes sequūt dñm suū ī bello illicito q̄ illd̄ qđ legiť. ii. q. 3. Iulian⁹ & c. dñs. Alios at̄ qui ei nō p̄stāt q̄siliū auxiliū uť fauorē nō credim⁹ puniēdos. q̄a pena suos nō deb̄ egredi auctores. ex de his que fi. a. maio. p̄ ca. c. quesuiť. 96. di. satis p̄ uersū de q̄stitutioib̄. c. cognoscētes. i. .q. quarta. c. i.

Quod at̄ dictū ē illos teneri q̄ dñm ī iusto bello sequūt itelligas qñ de hoc certi sūt uť pbabiliť credūt iustū eē bellū maxie ū ecclesia hoc p̄hibebat & tales excoīcabat. Si uō certi esēt uť pbabiliť crederēt q̄ iustū esset ī nullo tenerēt nisi fōte hēret corruptā cupiditatis intētionē: s̄ hoc reputo piculosū

ga sola 9sciētia nō facit iustū bellū: imo auctoritas iuris uel iudicis ē q̄tū ad hoc ptinet requēda. Hec Hostiē.

70 Quid si pbabili dubitat utrū iustū sit uel iustū. Rndit idē ū s q̄ adhuc pp bonū obediētie excusat. 23. q. i. qd culpa ē s Ray. Hoc dicas uerū si i9sui q̄tū potuit & pitiores 9sult & sēp dubi9 remāsit aliqñ affectator ignorātie sicut nō exps scie pūet de clan. despō. cū inhibitio. §. si qs uō. Nec excusat pp tiorē aittēdi feudū uel icurrēdi dānū a dño tpra. 32. q. 5. ita ne l3 met9 culpā i ptē atenuet q̄ ad pnāz iūgēdā certa ieiūia & oratōes. ex q̄ met9 ca. c. sacris s3 auctoritas iuris uel iudicis requit Vbi ergo hēt auctoritas iudicis dici pōt q̄ si iudex errauerit ad pugnātis tñ 9sciētiā recurrať & i hoc pōt habere locū disti ctio dcā i foro pnāli. Sec9 i 9tēioso nisi error apte dtegeret suo tpr. ut patet in his que notant de sen. & re. iudi. sub rubrica q̄ eius spēs. hec Hostiē. Cōcor. Ric. in. q. di. 15. ar. 5. q. 4. dicēs q̄ q i guerris sciēt inferūt dāna inocētibz tenent illis ad ad restitutionē. Illi aut i guerris inocētes nō sūt q̄ hēnti iustū bellū fauet directē uel idirectē de psonis uel rebz. hec Ric. uide ifra. §. 72. & 82.

71 Sed nūqd bi q sequūt tenēt i solidū. Distigue utrū scirēt pda 9mitti debere uel ignorarēt tñ timētes a pda nō abstinerūt: imo alios adiuuerūt & tales ēť bi q 9silio uel auxilio uel adulationē uel detractiōe seu cā fili induxerūt. tirānū ad pda faciēdā uel guerrā mouēdā iuste tñēt i solidū si pp hoc sciūt uel credūt q̄ tirān9 ad hoc sit iduct9 alias factur9 uel nō factur9 tm q̄ ad id q̄ pp fecisse credit ex tali instigatiōe ar. de hoīcidio. c. sicut dignū. i. 7. q. 4. oēs & q. 2. uotū. 83. di. c. error & c. faciētis. Si uō sciūt uel credūt q̄ pp hoc adhuc nō fueit mot9 nō pp talia pp uel min9 fecit: tūc n tenēt nisi i9ptū ad eos pueit uel de his expēderūt & i9ptū dānū dederūt p se uel familiā suā directē uel occasiōaliť. ad hec de sē. & re iudi. c. cū. i. & ex. de. eta. & q̄li. c. tuā. ii. q. 3. qm multos. ff. si certū petat. l. si & me & ticiū de

iniuriis. c. fina. hec Hostiensis.

Quid si neu⁹ raptorū dñs erat nec unus magis aīauit alium q̄
ali⁹ ipm: s; simul quenerūt de faciēdo tali īsultu uel tali rapia
gmittēda. Rñdit idē ū s q qlib tenet in solidū.

72

S; nūqdoēs q sequūtēt si un⁹ sol⁹ potuisset p se hoc facere te/
nēt ī solidū. Rñdit idē q sic: ut pbat apte. ff. ad. l. acqle. l. si ita
uulnerat⁹. §. fi. & ff. arborū furtū Cesar. l. si plures. ff. d furtis. l.
uulgaris & ff. si qs testāto liber esse iuss⁹ fueīt. l. i. Alii q tñ
dicūt q sufficit q qlib p parte sua satisfaciāt: s; pmū nō solū
tutius ē: sed uerius.

73

S; pone q guerra fuit īter duos milites u⁹ p̄cipes & hīc īde
multa dāna data sūt: & postea facta ē pax ītē ipos & dāna hīc īn
data remissa sūt nūqd hec remissio extēdit ad hoīes utriusq̄.
Rñdit Hostiē. ī sūma. ī ti. de peni. q n̄ uidet nisi esset d̄ q̄sēsu
eorūdē sic facta ar. C. de trans. c. l. i. & l. trāfactiōis placitū & l.
p̄sēs & l. ū pactū de maio. & obe. c. fi. ff. de trāfac. l. 3. & l. q cū
tutorib; & l. nulli. ff. de pactis. l. un⁹. §. pacta & ī sūma & l. si
quenerit. Vel ū forsitā alibi aliē nō posset haberi pax. Ibi. n.
utilit̄ partis gerit̄ negotiū utriusq̄ & sic pōt ītelligi. ff. d̄ pactis
. l. quētionū. Aliē qmō possū reittere ius hoīs mei cū nec possē
ab eodē tñdē extorquere sine rapia. hec Hostiē.

74

Quid de subditis mouētib; bellū ex ipio dñorū suorū. Rñdit
Monal. ū s q subdit⁹ q mouet bellū p dño sibi mādāte & scit
bellū eē iustū nō tenet ad restitutioēz eorū que accepit ab ho/
stib; iux editū dñi: nec peccat nisi hēat cōruptā ītētiōez p̄cupi
ditatē u⁹ odiū u⁹ silia. Si at̄ sciebat bellū eē īiustū tenet resti/
tuere: qā p̄ timuit hoīez q̄ deū. Si uero dubitabat utrū bellū
esset iustū siue rōne p̄sone siue rei aut cause aut aī aut auctori/
tatis. Ex his. n. oib; causis posset bellū esse īiustū: ut dictū ē s
eadē parte. §. i. ū tractat de bello iusto u⁹ īiusto nō teneēt. Vñ
si uassail⁹ ducis u⁹ comitis uocet̄ ad bellū mouēdū ab eodē co/
mite uel duce q̄ hostē suū q̄ quē non licet ei auctōritate p̄pria

75

mouere bellū excusat uassall⁹ si dubitet ut⁹ idē comes u⁹ dux
habeat auctoritatē a rege sup hoc excusat. n. pp bonū obedi-
ētie l⁹ fōte peccet q̄ deū ibi male participādo. 23. q. i. qd culpa
aliter culparis. Sed nūqd siliū excusat aīci & cognati mouētis
bellū q nō sūt ei subditi & milites ēt fūiētes stipēdiarii & ex-
nei si credebāt iustū eē bellū. Rndit idē ū s q n: qā nō excusat
bonū obediētie sicut subditos nec debēt se 9mittere discrimi
& i dubio ut iuuēt aliquē i p̄iudiciū alī⁹. Quia sicut dicit Am-
brosi⁹. Si nō pōt alicui subueniri qn grauet alter: 9modius ē
neutrū iuari q̄ grauari alterū. i. q. q. 6. deniq. Nec ē simile de
aduocato quē excusat bona fides q̄ diu credit esse iustam cāz
quā fouet l⁹ i ueritate sit iusta qā ibi ē iudex supior q cāz ex-
amiat & iudicat d allegatis. In bello uō siue guerra uirib⁹ cor-
poralib⁹ negotiū nitit n pp rōnē diiudicātis.

76 Quid de his que rapiūt in ecclesiis aut de bonis clericor⁹ aut
ecclesiar⁹ que sūt i terra illi⁹ q̄ quē iustū gerit bellū nūqd q
rapiūt ea tenēt ad restitutionē. Rndit idē ū s q sic nisi aucto-
ritate p̄lati ecclesiastici hoc fiat. Quid de illis q confugiūt ad
ecclesiā iminētib⁹ hostib⁹ & ibi capiūt ab eis: nūqd capientes
debēt eos dimittere liberos. Rndit idē ū s q sic: nisi icastella-
uerit ecclesias aut in ipugnauerit hostes. In hoc. n. casu cū ipi
imunitatē ecclesie uiolēt ipugnādo n debēt gaudere imunita-
te ecclesie. Siliter dicēdū s ibi reponāt uictualia sua de qbus
substētāt i ipugnatōe hostiū suor⁹. s. q si rapiāt ab aduersariis
iuste bellātib⁹ nō tenēt ad restitutionē: & forte nō peccant ēt
rapiendo.

77 Itē qd d illis q icēdūt ecclesias i bello iusto: nūqd tenēt d dāno
dato. Rndit idē ū s q si nō sūt incastellate & hoc ex pposito
tenēt. Si at sūt icastellate aut si nō ex pposito icēdāt. s. cāu dū
illi iuste bellātes p̄stāt opā rei licite dū icēdūt machias hostiū
aut castrū aut uillā quā alias n pnt expugnare 9mode dicēdū
ē q nō tenēt.

Vtrū sacrilegis regibꝫ indicētibꝫ bellū teneāt subditi milites obedire. Rñdit Alex. de ales i. 3. i tractatu iudicialiū pceptoꝝ qꝫ uir iustꝫ si sub hoīe sacrilego militet recte pōt illo iubente bellare si uere pacis ordinē sꝫas qꝫ sibi iubet uidet nō esse qꝫ dei pceptū: uꝫ utrū sit certū nō ē. Et iō legio Thebeoꝝ potiꝫ uoluit mori qꝫ iubēte sacrilego īperatore pseqꝫ christianos ut legi i legēda Mauritiū & socioꝝ eiꝫ. Vñ Augu. qꝫ Manicheos. Si humana cupiditate bellū gerit supple & pꝫcipe nō nocet factis. i. subditis i qꝫ nō habꝫ qlqꝫ potātez nisi a deo siue sinēte siue iubēte.

78

Quero an occupata hodie pꝫ pꝫcipes christianos īter se bella & guerras pꝫpria auctoritate uꝫ temeritate mouētes & qꝫ unꝫ qꝫete & pacifice possidet & ab ātiqꝫ possedit aliqꝫ denuo uiolēt occupāt. An licite teneāt? Rñdet Anto. de butrio. c. qꝫ supꝫ his de uoto sꝫm Hostiē qꝫ nō uidet qꝫ iuste teneāt nec uidet qliter qꝫfellores eoꝝ peccata qꝫqꝫ notoria palpitēt & dissimulēt nec qliter ab eisdeꝫ castra & possessioēs & alias elymosinas sciēter accipiāt & absoluāt: & pꝫ qꝫseqꝫs nō uidet qliter i italia pꝫscribi possit de pꝫscriptōe. c. fi. Vñ dicit. Caueāt & sibi qꝫsulant: unde timdū ē ne cateruatī ad īferos īnumerabiles populos secū trahāt. q. o. di. si papa. Peiteāt ergo & qꝫd sciūt eē alienū restituāt. i. q. q. 6. p. totū & q. 6. c. i. si uoluit pꝫ ueram pꝫnīaz reparari de sūma trinitate. c. i. 5. sacꝫrū.

79

Quid de comitibꝫ nostris qꝫ tota die sine auctoritate pꝫcipis arma sumūt & sumi faciūt & uassallos pꝫprios exhereditāt. Rñdet idē Hostiē. de treu. & pace. §. qꝫd sit iustū. Nō dubito qꝫn ad restitutionez teneāt nisi sꝫuēt iuris ordinē qꝫ ē: ut si uassallus uult stare iuri audiat. Si qꝫtumax ē īpugnet qꝫd pōt fieri auctoritate iuris uꝫ iudice pꝫcipiēte. ff. de rei. uē. l. qꝫ restituere. Nulli. n. l. 3. arma mouere ad aliū īpugnādū sine auctoritate iuris uꝫ iudicis. Aliē penā īcurrit cū ītelligat uiolētīā īferre. ff. qꝫ metꝫ cā. l. extat. Si ergo dñs qꝫ īmediate subest principi de uassallo

80

pprio q̄querat & uellet tutiorē partē eligere. f. q̄ ad aīaz: q̄sulo
q̄ nō dicat sibi ius: s̄z uē auctoritate p̄cipis gladiū assumat
uē ad dyocesānū uassalli recurrat ad cui⁹ moitioēz si obedire
nolueit excoīcabit rōne peccati. ex de iudi. c. nouit & d̄ maio.
& obe. c. solite de cēsi. c. oīs aīa & si p̄ ānū steteit excoīcat⁹
ex tūc dyocesān⁹ ip̄m & res ei⁹ exponet. hec Hostiē.

81 Quid de istis bellis īdictis quotidie ab una ciuitate alteri sine
auctoritate p̄cipis. R̄ndit Io. de pla. īsti. q̄ mo. ius. patri. po.
sol. §. s̄z ab hostib⁹ q̄ dicūt latrūculi: iō ab eis capta subiācēt
restitutōi: ut. l. q̄a latronib⁹. ff. de testa.

82 Quid de istis partialib⁹ ciuitatū q̄n una pars expulsa indicit
bellū ciuitati. R̄ndit idē ū s̄ q̄ nō dicit bellū: s̄z diffēsio ciuiliis
ex q̄ res publica ledit: & iō ī tali bello nō hēnt locū statuta de
bello licito. l. si q̄s ī gemīa. §. ī ciuilib⁹. ff. de captiuis & iō ī eo
capta subiācēt restitutioni.

83 Quid de istis socialib⁹ gētū armoz q̄ ad suū libitū discurrūt
territoria ciuitatū faciēdo redimere. R̄ndit idē q̄ latrones sūt
& de oīb⁹ p̄ eos q̄missi tāq̄ latrones puniēdi sūt: ut. l. hostes
de captiuis.

84 Quid de his que recupāt ab hostib⁹ p̄ milites & stipēdiarios.
R̄ndit Io. de pla. īsti. q̄ mo. ius patrie potestatis soluit. §. si ab
hostib⁹ q̄ debēt ī pristino statu repōni: uñ bestie ablate p̄ ho/
stes & a nostris stipēdiariis recuperate debēt restitui eis q̄q̄ p̄
erāt. di. i. sicut liberis & l. ab hostib⁹. l. 2. ff. de captiuis: Et hoc
uerū ē ī reb⁹ que hēnt postliminiū qd̄ ē ius qd̄ debet captiuis
postq̄ a captiuitate liberati sunt sicut sunt eq̄ naues onerate
curr⁹ & boues & alia p̄p̄ usū belli parata de qb⁹. l. 2. & l. 1. ff. de
captiuis. Itē fallit ī armis recupādis que nō restituūt illis qui
amiserāt: q̄a uitupose amittūt. l. i. ff. de captiuis: s̄z ī reb⁹ hostiū
captis distiguit aut sūt res imobiles & debēt publicari nō aut
efficiūt capiētū. l. si captiuis. §. expulsis. ff. de captiuis. Si sūt
res mobiles efficiūt capiētū. l. si qd̄ ī bello. ff. de captiuis nisi

capiāt uictis hostibꝫ q̄a tūc debēt distribui s̄m merita ut dictū ē s̄. §. 6.

Quero an ī iusto bello nō solū q̄ p̄cipalē iuriatē sit licitū pugnare ip̄m & p̄sonas suas capiēdo sꝫ et uasfallos & subditos ac cōplices & eū q̄ iustitiā adiuuātes. R̄ndet Innocētī. i. c. sicut de iure iurādo q̄ aliq̄ dicūt q̄ sic ar. de officio dele. c. i. Alii dicūt q̄ p̄nt q̄diu sūt ī actu belli nō aliter si pugnāt q̄ mouētē bellū uł nisi de rebꝫ eoꝝ: puta si ī castris uł edificiis aliis lederēt.

Vtꝫ ille q̄ recūpat rē sibi subtrahā furto uł uiolētia uł eq̄pollētē furtiue uł uiolētē teneat ad restitutionē rei quā sic recūpauit. R̄ndit Alex̄ d̄ ales i. q. i. tractatu restitutionū sine p̄iudicio opinādo iux̄ aliqꝫ sētētiā q̄ cū aliq̄s furtiue uel uiolētē recūpat rē nō suā: sꝫ eq̄pollētē rei sue: si hoc īcōtinēti fiat. s. sic īt̄pella- tōe t̄p̄ris nō teneat ad restitutionē rei illiꝫ nisi fur uł raptor restituat illd̄ qd̄ abstulit ei. q̄a licitū ē uī ui repellere īt̄tinēti. Exēpli gratia. Aliq̄s aufert alii equū suū uł furat: ille cui ablatꝫ ē equus īsurgit statī ī eū & cū nō possit ei auferre equū quē spoliator abstulit illi: aufert illi suū. In hoc casu n̄ teneat ad re- stitutionē nisi fur uł raptor restituat illi qd̄ abstulit nisi forte melior fueīt equus spoliatoris q̄ spoliati: q̄a tūc teneat ad re- stitutionē tāti q̄tū ualet p̄p̄ seu p̄ualet. q̄ aut̄ possit recūpare rē suā īcōtinēti rapiēdo uł eq̄pollētē rei sue uidet̄ p̄ sile sūptū ī. l. deuterominii. 19. Vbi loq̄t̄ q̄ cū aliq̄s nō de īdustria īt̄sece rit aliquē pp̄iquus occisi ip̄une poteīt īcōtinēti occidere oc- cisorē dūmō dolore stimuleat̄ lꝫ p̄or occisor n̄ fueīt reꝫ mōtis. Multa. n. p̄petrata īstāte dolore remanēt īpuīta que si cessāte dolore fierēt eēnt puniēda: uñ spoliatꝫ re sua si īcōtinēti ma- nēte dolore ex dāno sibi illato recūparet rē sibi furtiue uł uiolēter subtrahā furto uł rapīa rei eq̄pollētis facta spoliatori: n̄ credo q̄ teneat ad restitutionē. Sꝫ si t̄p̄r īt̄pellato cessaret do- lor nō uidet̄ mihi q̄ posset cū recta q̄sciētia rē suā recūperare furto uł rapīa rei eq̄pollētis. q̄a hec res nūq̄ fuit sua: sꝫ p̄iudiciū

85

86

rē suā debet recuperare. Si uō rē ppriā recuperet furto uł rapia. uł uiolētia nō teneť ad restitutionē. Nō obstat qđ nemo debet sibi facere ius: cū nō sit iudex qđ rñdit idē qđ hō dicit pp 9 sua-
tionē reipublice. Periculū. n. maximū imineret reipublice si qlibz faceret sibi ius. Vñ ū nullū piculū reipublice utpote qñ aliqs sine oī scādalo recuperat rē sibi ablatā: bñ l3 sibi facere ius nec teneť ad restitutionē. Sic sm modū pdictū dicendū ē ad pdicta iux sētētiā iurispitoꝝ qđ sm diffinitionē illoꝝ qđ sunt iurispiti i iure diuino pōt dici qđ q sine scādalo rē suā latēter uł p uiolētiā accepit: uł rē eqpollētē rei sue nō tñet restituere. qđ simpliciter nō facit furtū. Et si dicat qđ gētat rē alienā dicēdū qđ nō ut alienā.

De famulo furtū subtrahēte a domino ppter mercedē negatā.

87 **Q**uid de illo qđ seruiuit dño fidelit & dñs nō uult ei reddere mercedē suā & furat dño equalēs mercedi sue: an teneat ad re-
stitutionē? Rñdet Alex. de ales ū s qđ nec tpr negare merce-
dis nec post licitū ē ei spoliare dñm suū qđ nihil qđ dñs hēat ē uł fuit suiētis neqđ ipe suiēdo & iā qpleto suiēdo efficit qđ suū ē: s3 qđ suū eē debebat. Cā. n. efficiēs meritoria nō ē uere & pprie cā mercedis quā meret: s3 ipe dans uł reddēs mercedē sicut cū aliqs p caritate meret uitā eternā ipe nō ē pprie cā uite etne: s3 deus qđ eā dat: nec ē simile. Iosue. 8. Vbi dicit qđ filii israhel cepūt ciuitatē Ay p īsidias. Vt dicit Augu. Cū qs iustū bellū suscepit: utrū apta pugna an īsidiis uicat nihil ad rē ptinet: qđ dñs iā qutulerat trā pmissionis filiis israhel. Itē nō obstat exo. 30 qđ filii israhel postulauerūt mutuo ab egyptiis aux uł argē tū & nō reddiderūt eis: qđ fuerūt sui egyptioꝝ nec habuerūt mercedē: qđ illd pcepit dñs cui9 maxie erāt res egyptioꝝ. uñ trāstulit dñm eay. Idē Ric. i. q. di. is. qđ dicit qđ peccat i mō recipiēdi l3 nō ad restitutionē teneat. i. q. q. 6. nō sane. Cōcor. Astēsis i sūma libro. 6. ti. 29.

De restitutōe acq̃sitorū ī ludo.

Quero an acq̃sita ī ludo subiaceāt restitutōi. R̃ndet Ric. i. q. di. i. s. ar. s. q. 8. **Q**uā qdā ludi sūt ita p̃hibiti q̃ tñ nō p̃cipiūt restitui hōi qd̃ lucrat̃ s̃m legē illi⁹ ludi sicut sūt torneam̃ta. Vñ illi q̃ lucrat̃ tali ludo q̃uis peccēt & q̃a faciūt q̃ p̃hibitionē ecclesie tñ restituere nō tenēt. Sūt & alii ludi p̃hibiti ita q̃ ē p̃cipiūt restitui illd̃ qd̃ ludēs tali ludo lucrat̃ cui⁹ mōi ē lud⁹ alea rū & taxilloꝝ. Et q̃ tales sūt ludi p̃hibiti habet̃ di. 35. ep̃us & ff. de allea. p̃ totū & ī auctētica de s̃ctis ep̃is. §. Int̃dicim⁹. & ex de uita & hōestate clericoꝝ i. c. clerici officia ī tex. & glo. Nō tñ ē p̃hibitū ludere nisi ex cupiditate & p̃ g̃muni quiuio faciēdo. ff. de al. l. ultia q̃ ī quiuio uescēdi cā poit̃ ī eādē rē familia ludere p̃mittit̃. **Q**uā aut̃ ludēs restituere teneat̃ qd̃ lucrat̃ ī ludo alleaꝝ uē taxilloꝝ s̃m q̃ p̃hibit⁹ ē ī dicto. c. ep̃us & glo. & ff. de alle. l. ultia. ī dicto. c. clerici officia ī glo. **Q**uā aliq̃ sic eē credūt itelligēdū. s. q̃ p̃ iudicē ad restituēdū pōt̃ d̃ iure p̃pelli: si tñ p̃ s̃ctētiā iudicis n̄ p̃pelliūt restituere nō tenēt. q̃a talis restitutō p̃cipiūt ī penā lucratiū tali ludo nec iura ad hoc allegata dicūt qd̃ teneat̃ restituere ip̃o iure: s̃ q̃ ab eo pōt̃ d̃ iure peti. Aliq̃s. n. qñz aliqd̃ licite retinet añq̃ p̃ s̃ctētiā dimittere p̃pellaūt qd̃ tñ p̃ s̃ctētiā iuste latā restituere p̃pelliūt. electio. n. excoīcati minori excoīcatōe nō ē irrita ip̃o iure. tñ ē irritāda. ex de cle. ex mi. §. si celebrat. Interficiēs ē hōiez iuste pōt̃ p̃ s̃ctētiā iuste p̃uari hereditate: s̃ tñ añ s̃ctētiā nō tenēt illā dimittere Cōis tñ opinio que ē securior tenet q̃ eo mō q̃ lud⁹ taxilloꝝ ē p̃hibit⁹ hō tenēt de iure ad restituēdū illd̃ qd̃ lucrat⁹ ē p̃ talē ludū q̃a nō tm̄ p̃hibet̃ ille lud⁹: s̃ ē acq̃sitio lucri p̃ talē ludū. q̃a tñ ut aliqb̄ p̃babiliter uideēt talis restitutio n̄ p̃cipiūt p̃ ius canonicū: s̃ tm̄mō p̃ ius ciuile n̄ uideēt q̃ ad hāc restitutioēz sūt obligati de necessitate nisi illi q̃ de iure legib̄ subsūt ip̃erialib̄ nisi alibi sit talis q̃stitutio p̃ q̃suetudinē approbatā. Videēt tñ aliis p̃babiliter q̃ talis restitutio p̃cipiat̃ ip̃licite ī

iure canoico q̄a leges ip̄iales n̄ ḡrias iuri diuio nec abrogatas
p̄ ius canoicū nec p̄ aliquā ḡriā q̄suetudinē rōabilē iura cāoica
obſuādas decreuerūt. iō. d̄ies de capitulis i. c. q̄s aut̄. & duob̄
his im̄mediate ſequētib̄. Itē Hoſtiē. i. ti. de pe. §. q̄b̄ uer. ſed &
ſūt addit dicēs. S; & ſūt p̄ſone q̄b̄ ē id̄iſtictē reſtituēd̄ q̄cqd
ab eis i ludo lucrātū ſiue extortū ē: puta furioſi p̄digi m̄iores
iſ. ānis & maxīe pupilli. Itē i m̄tecaptis ſurdi ceci & p̄petuo
morbo laborātes q̄b̄ tutores & curatores datī ſūt: & ſic p̄ ſe ē
p̄pria nō libere adm̄ſtrāt. ff. de poſtu. l. i. i. fi. & l. 2. & iſti. de
cura. i. R̄ndet idē de monacis & clauſtralib̄ ar. 12. q. i. nolo. & c.
nō dicatis & de teſta. mo. c. cū ad monaſteriū. Idē i uxore lu
dēte res mariti & i filio familias ludēte res paternas & i adm̄
ſtratore eccleſie ludēte res eccleſie que paup̄ ſūt. in q̄b̄ oib̄
tutori uſq̄ curatori abbati marito patri eccleſie ē reſtitutio faci
enda. Ray. aut̄ diſtinguit. Vtrū aliq̄s ludēs uolūtari⁹ ex cupidi
tate amiſeīt & talis nō pōt repetere & ſi lucreſ ſaltē i iudicio
aīe tñt reſtituere. Vel coact⁹ iuit⁹ attract⁹. Vel p̄ nimia ipor
tunitatē iduct⁹: & ſi talis amittat pōt repetere & ſi lucrāt nō
teneſ reſtituere. Deb̄ tñ paup̄ib̄ errogare. Et idē dicit d̄ illo
q̄ cū iſfirm⁹ eēt cā recreatōis modicū luſit dū tñ aliū iuitū nō
q̄pulerit. Et ſm̄ hāc diſtictiōnē dicit Hoſti. iura & opiniones
ſdictas poſſe ad q̄ſonatiā reduci ar. ad hāc di. i. q. §. n̄ ſane. ex
de ſymo. dilect⁹. i. ff. ſi q̄drupes paup̄iē feciſſe dicaīt. l. i. §. cū
arietes. c. ad. l. iuliam de. ui. publica uel p̄uata. q̄m m̄pta & ff.
ad. l. acq̄leā. l. ſi ex plagis §. tabernarius. Alex. uero de alēs in
. q. i. tractatu reſtitutionū dicit q̄ alleatores niſi fraudē imiſce
āt i ludis ſuis nō teneſ de ſtrictō iure ad reſtitutionē pactū iſ
uenit i ter partes q̄ utriq̄ parti placet & obligatio q̄dicti. Vñ
ſm̄ pactū illd̄ & obligationē cōdicti. nec ille q̄ amiſit pōt de
iure repetere nec ille q̄ lucrāt⁹ ē teneſ reſtituere: & q̄a antiq̄
iura iubēt illd̄ reſtitui & q̄cedūt actiōnē repetēdi magis uidet̄
eē ciuilis ſatiſfactō & pena p̄ peccato q̄ obligatō ad reſtitu

tionē. Nō ē. n. honestū huiusmōi lucrū nec honesta occupatō
ī talibz: imo sepe multū dānosa efficit reipublice cū rōne ludi
distrabāt possessiones & exheredēt successores & posterī. Vñ
& Iustinian⁹ dicit q̄ alleaz us⁹ p̄dit ī lacrimas. Vñ ad cōba-
bitatōez mali sequētis data ē illa lex de alleatoribz sicut & ī
foro pñiali iūgit sepe satisfactō pecuniaria n̄ solū eis q̄ lucrati
sūt: s; ēt eis q̄ amiserūt: ut rep̄ma ībōesta occupatio & malū
subsequēs. Sco. uō ī. q. di. i. f. dicit q̄ illa lex ulti. de aleatoribz
que pmittit repeti p̄ditū ī ludo et p̄ gsequēs restitui: ligat solū
illos q̄ uiuēdo pollicite subsūt legi īperiali q̄ forte nulli sunt
hodie: q̄a ū lex illa. s. īperialis gsueuit habere locū municipia
p̄iudicāt īperialibz. ut patet ī italia.

De restitutione notarioz.

Quid de notario q̄ damnificat aliquē pp̄ ei⁹ īperitiā. Rñdet
dñs Io. de pla. īsti. de obli. que ex q̄i male. na. ī prī. q̄ tenet ad
it̄ereē partis ut. l. fi. c. de magistratibz queniēdis. hinc ē q̄ tñet
iura scire saltē ad ei⁹ officiū spectantibz ut a ḡctibz illicitis se
abstineāt: ut notat glo. ī. l. generali. c. de tabula li. io.

Quid si faciat falsū istrūm̄tū. dic q̄ m̄lto magis punit. ut īsti.
de publicis iudiciis. §. Itē lex cornelia de falsis ū ipoīt pena
mōtis suo & deportatiōis & publicatōis bonoz libero hōi q̄
sciēt falsū testam̄tū uł istrūm̄tū scripsit signauit recitauit
uel signū adulterinū iposuerit ū uide plura pulcra p̄ dñm Io. &
ī. l. aptiores. C. de exac. tributoz li. io. ū dicit q̄ exactores tri-
butorū tenēt scribere nom̄ soluētis mēse. et. diē & q̄tū soluit
ex q̄ cā ut. l. i. C. de apo. publicis. aliter icurrūt magnū dānū &
man⁹ āputationē ut ī auctētica de man. prī. §. coges colla. 3.
Et eadē pena punit ēt notari⁹ scribēs ḡct⁹ alienatōis phibite
ut ī auctētica d̄ phi. feu. alie p̄ fede. C. īpialē. §. scriba uō colla.
quarta.

Quid de aliis artificibz cui⁹ cūz artificii asserētibz se pitos ī āte
sua. Rñdet idē īsti. d̄ obli. que ex q̄si male na. q̄ tenet si aliquē

89

90

91

ignorantia ledat. l. fi. §. i. & 2. ff. si me. fal. mo. di. & notat glo. i.
l. si qs fūdū. §. cels⁹. ff. locati.

De restitutione medicorū.

92 **S**Eq̃ de restitutōe medicorū un̄ dicit tex. insti. ad. l. acq. §.
p̄terea si medic⁹. Q̃ medicus curā egri dereliquēs u^l male
secās egri ē i culpa. & iō acq̃lea tenet ad restitutionē ali⁹ esti
matioēz s̄m q̃ti p̄kimi ualuit i fra ānū. Cōcor. l. q̃a actiōnē. §.
fi. cū. l. se. ff. ad. l. acq̃leā. Et nota s̄m Io. de pla. i dicto. c. p̄terea
si medic⁹: q̃ culpa 9mittit ān factū nō p̄uidēdo & i ip̄o facto
ut male secādo & post ip̄m factū: ut dereliquēdo egri: ut dicto
§. p̄terea. & notat glo. i. l. idē iuris. ff. ad. l. acq̃leā. Vñ nota s̄z
eūdē q̃ medic⁹ dereliquēdo curā egri ē in culpa saltē leui uel
leuissia s̄m q̃ i firm⁹ erat i qualescētia & sic dereliquēdo uidet
p̄bere cāz mōtis: & iō punit. Si āt medic⁹ gratis curabat dicit
glo. i dicta. l. idem iuris q̃ tenet de culpa leui ad similitudinē
gestorū negotiorū. Itē nota s̄m eūdē q̃ ip̄itia medici ānuēra^t
culpe. ut dicto. §. p̄terea & l. si qs fūd⁹. §. cels⁹ locati & ff. d
re. iu. c. n̄ ē sine culpa. & ibi glo. i. q. i. c. nō ē putāda i fi. 29. di.
. c. fi. de eta. & q̃li. c. ad aures de boīcidio. c. tua. Et hoc uerū in
medico & iudice & q̃cūz artifice asserēte se pitū i arte sua: q̃a
tene^t n̄ solū de dolo & lata culpa: s̄z ēt de ip̄itia & iō medic⁹
ip̄erit⁹ tene^t de sua ip̄itia: ut i iurib⁹ allegatis & l. illicitas. §.
sicuti. ff. de offi. p̄si. Quia ip̄it⁹ medic⁹ reputat⁹ p̄ nō medico:
ut notat. In. l. q̃ si nolit. §. mācipiū. ff. de edilio edicto. Et fa
uore publice utilitatis medic⁹ semel approbat⁹ pōt reproba
ri si n̄ ē sufficiēs. l. s̄z & reproba^t. ff. de excu. tu. Sili⁹ iudex eo
ip̄o q̃ locat se p̄ iudice & assessore uidet asserere se pitū & iō
tene^t. ut. l. si iudex. ff. de uariis. & ex or. cog. & notat glo. i. l. 2.
ff. q̃ q̃ iure. quinimo rōne asserite pitie lata culpa eq̃pat
dolo. ut. l. ad 9mētariensē. ff. de custo. reorū.

93 Quid de medicis q̃ gratia lucri p̄tellāt morbos i firmis d̄ q̃b⁹
dicēdū q̃ abs̄z dubio ad restitutioēz tenet. q̃a si medic⁹ bonorū

fortune. i. iudex & aduocat⁹ ex ptellatōe litis tene^t ad restitu-
tōez petēdo supfluas dilatōes multo magis ptellās ifirmitatē
ī detrimtū corporis ifirmātis.

Quid d^r medico iperito. Rndet Hosti. ī sū. ī ti. de pñia. §. q^b uer. Tene^t ē^t iudex q^d medic⁹ iperit⁹ tene^t ad restitutionē d^r eta. & q^{li}. c. ad aures & is q^d talē sciēter eligit de culpa ipsius tene^t de officio. Archi. c. ea. que. Itē idē hosti. ī sū. ī ti. d^r hoīci. . §. pe. x. Iō l³ dicit sic. iō l³ medico ipute^t culpa añ factū puta qa itromittit se de medicā cū sit ydiota & culpa ī ipō facto: puta qa l³ discret⁹ sit ī āte n^o tñ seq^t traditōēs ātis s^z capitaneā uolūtātē: & culpa post factū puta qa perit⁹ erat ē^t traditioēs artis seq^t: s^z nō adhib^o diligētīā circa custodiā ifirmi si tñ nez añ factū neq^z ī facto neq^z post factū ī culpa deprehendat nō iputa^t ei si ifirm⁹ alit fatuitate sua uel auaritia u^l cāu fortuitu moriat^r. Recurrat ergo q^{lib} medic⁹ ad q^{sci}etiā suā. ut^s d^r eta. & q^{li}. c. ad aures & d^r homi. tua. ff. d^r offi. p^{li}. l. illicitas. §. sicuti. ff. ad. l. acq^{le}ā. l. idē iuris & isti. ad. l. acq^{le}ā. §. i. iperitiā. S^z in hoc casu pp graue scādalū iterdice^t ei executio q^{uis} nihil d^{li} querit de homi. c. ex litteris. Est ē^t q^{si}iliū Gof. q^d p^{mo}ti & maxie p^{mo}uēdi ad sacros ordines ab ope practicali & potissie cirurgico q^d icisionē & adustionē requirit abstineāt. ex ne cle. u^l mo. c. sētetiā de homi. c. tua nos cū ī nullo uacillare debeat cōsciētia p^{mo}uēdi. 33. di. layci. hec Hostien.

De restitutōe acq^{si}ito^r p^r litigiū.

Quero an male acq^{si}ita p^r litigiū subiaceāt restitutiōi & p^{mo} q^d de accusatorib^z & denūtiatorib^z criminū. Rndet Hosti. in ti. de pñia. §. q^b uer. q^d de denūtiatorib^z q^d si calūniose hoc fecerit tene^t ad restitutionē dāni dati. Itē tene^t pñiaz agere si ex odio ad hoc pcedāt: qa ex caritate debēt talia pcedere. 23. q. 6. pdest. 21. q. 6. c. nō uos ī. c. si peccauerit. 6. q. 3. c. i.

Itē s^z Monal. crim cōcussionis cōmittit & tene^t ad restitutōez q^d pecuīa accepta d^{si}istit ab accusatōe ī sū. ī tractatu restitutōn

94

95

96

uel q accepit pecuniā ut accusaret tñeē ad restitutioē ei ī cui⁹
iuriā uē ei q dedit qñ nō īpiter dedit. i. q. 3. iubem⁹.

De restitutōe iudicis.

- 97 Quid de iudice q dolo seu imprudētia. i. ignorātia sua iniquā
fētētia tulit. Rñdet Monal. q teneē ad totū īfesse illi q ex tali
fētētia les⁹ ē nisi possit īducere illū p q fētētia tulit ad plenā
satisfactioēz leso. C. d. pena iu. q. ma. iudi. l. ultia & ii. q. 3. qtuor
Et fm leges mktas alias penas deb⁹ sustinere. Deb⁹ ēē & tñeē
pp īprudētia restituere leso fm leges ad ābitriū boni uiri iur
dicātis. ff. de uariis: & ex or. cog. l. ultia. & isti. de obli. que ex
qsi male nascūt ī pñcipio. qd ītelligit dñs lo. de pla. uerū nisi
pars appellauerit & succubueēt. qā tūc nō teneē. l. a p⁹sulib⁹.
.C. de appellatōib⁹. In iudicio ēē aīe teneē. qā fuit ī culpa cū
sciuit uel scire debuit se īsufficiētē & tñ iudicare talē cāz pre
sūpsit. Sz hoc uideē qbdā qtuā ad iudices delegatos adminus
qb⁹ delegāt cāe sciēter a papa p eo q sūt boni uiri l⁹ iuris
ignari: n. n. uideē q isti teneāt si ferūt iniquā fētētia dū tñ hoc
faciāt bona fide & de qsilio peritoꝝ: aliē bene tenēē si ī reqrē
do cōsiliū fuerūt negligētes aut culpabiles. Itē dicit Hosti. ū s
x. teneē ēē. ū sic dicit. Tenēē ēē iudices uē assessor q se sciebat
īpitū & se de iudicio ītromittit isti. de obli. que ex qsi male.
nascūt. i. Rubri. negligētia.

De negligētia iudicis rubrica.

- 98 **S**ed qd si sufficiēs ē quo ad sciētia si uellet libros reuoluere
& studere: sz qā negligēs ē & nō uult studere: ita q quē debuit
cōdemnare absoluit uē equerso. Rñdet Monal. ū s q teneē si
omittit alqd de cōtigētib⁹ dādo opā rei illicite: miti⁹ tñ agēdū
ē cū isto q cū illo q dolo fecit.
- 99 Sz qd si recipit pecuniā ut inique iudicet. Rñdet q tūc teneē
restituere nō tñ ei q īpiter dedit. sz ei ī cui⁹ iuriā accepit. i. q.
.i. iubem⁹. & ar. i 7. q. 4. si qs ī atrio. ff. de calū. l. generalit. §.
aliud. Idē Alexā. de ales q de hoc tractat in tertio in tractatu

iudicialiū p̄ceptor.

Sz qd si accepit pecuniā ut bñ iudicaret aut s̄p̄liciter ut iudi- 100
caret. Rñdet Monal. ū s̄ q̄ cū ex officio suo teneat iudicare bñ
& gratis t̄p̄iter accepit & crim̄ q̄cussiois q̄mittit. Crim̄. n. q̄cuf
sionis ē cū q̄s ī officio q̄stitut⁹ extorquet aliqd p̄ metū a sub/
ditis aut qñ nō uult facere ad qd̄ tñet nisi pecunia sibi data: aut
cū aliqs officialis aut miles ultra sibi q̄stituta stipēdia extor/
quet q̄ illd̄. Estote q̄tēti stipēdiis uestris & tñent̄ p̄dicti ad re/
stitutōez. Idē Hostiē. ū supra.

Similit si accepit pecuniā ut nō iudicaret uel ēt ut male iudi- 101
caret. i. q. i. iubem⁹. ii. q. 3. l. 3. i. q. 5. nō sane. ex de symo. nemo
& c. dilectus. li. i. & tenet̄ restituere illi q̄ dedit si bona itētōe
dedit. s. ut ius & eq̄tatē sibi s̄uaret ut dicto. c. sane & c. dilect⁹.
Si uō dedit ut aīm iudicis sibi mala itētione īclinaret nō tñet̄
illi: sz pauperib⁹ uel illi ī cui⁹ iuriā data fuit talis pecunia resti/
tuēda ē: ut dicto. c. nō sane.

Itē tenet̄ iudex ad litis estimationē ei q̄ p̄ eius negligētia les⁹ 102
ē qñ nullo mō noluit sn̄iaz ferre. 23. q. 2. dñs & q. 5. admīstra/
tores.

Itē si iudex p̄ īprudētia assessoris male iudicauit ignorāt erit 103
excusat⁹ & eīt culpa assessoris q̄ p̄p̄ sciētia p̄cipue eligi deb⁹
.ff. q̄ q̄s iuris. l. 2. Idē Hostiē. si iste assessor ab oīb⁹ iustus &
perit⁹ credebāt & ip̄e tenet̄. Itē tenet̄ officialis q̄ hab⁹ certos
redditus assignatos q̄cqd a litigatorib⁹ extorquet. 86. di. nō
sane. 23. q. 1. militare. Sec⁹ tñ si n̄ hēt stipēdiū sibi assignatū
.i. q. 5. non sane.

Quid de officialib⁹ iudiciū q̄ icitat̄ iudicē ad iuste iudicādū ex 104
certa sciētia & q̄ q̄sciētia. Rñdet Hosti. ū s̄ q̄ tñent̄ ad restitū/
tionem.

Quid de iudicib⁹ & aliis secularib⁹ admīstratorib⁹ q̄ negligūt 105
facere iustitiā & defēdere oppressos ecclesiasticos uiduas & pu/
pillos. Dic q̄ ip̄o iure sūt excoīcati post tertiā monitionē nec

pro sit absolui nisi pri⁹ de dāno satisfaciāt .ut dicit tex.iuncta
glo.i.c.admīstratores.23.q.6.uide ifra. §.cētesimū qdrage/
simū sextū.

5 Quid de iudice q omittit qdēnationē expēsa⁴. Rñdet Io.de
pla.i.l.obfuare.C.decurio.li.io.q. tenet de suo refūdere eas
parti.l.pperādū. §. sin at alterutra.C.de iudiciis.& i glo.& i
dieta.l.obfuare. Quod itellige si fuerūt petite.aliterius perit
cā negligētie. l.ptis nō petētis & iudicis nō cōdēnātis. melior
ē cā queniētī. l. si fuū. §. si seqt. i fi. ff. de xbo⁴ obli. Pōt tñ cō
dēnare si uult l3 nō sit petitū cū h emergat post litē qtestatā
& sic ad ei⁹ officiū expectet. l. ediles. §. sciēdū. ff. de edilicio
edicto. Quid de iudicib⁹ faciētib⁹ baratarias dic q debēt puiri
.l. iulia repetēda⁴. ut istitutis de publicis iudiciis. §. sūt ptea
ubi uide plene p dñ Io. de pla.

De restitutōe aduocato⁴.

107 **Q**uid si aduocat⁹ fuerit i culpa qa nō erat idone⁹ puta erat
de psonis pphibitis aduocare. ut religios⁹ u⁹ i sacris. Respōdet
Hosti. i sū. ti. de pñia. §. absz aliter qb⁹ uer. qd de aduocatis q
in h cāu nō credit q teneat ad restitutionē illi a q accepit sa/
lariū si aliter diligēt officiū suū exeq⁹ nec i culpa sit amissiois
cāe. s3 aliter ē ei iniūgēdū. ut illd expēdat i pias cās & subueiat
peccatori oñonib⁹ & suffragiis ecclie & illo⁴ q elymosinam
recipiūt ar. iq. q. 6. nō sane. i2. q. 2. g⁴ epi & c. au⁴.

108 S3 qd si recipit imoderatū ptiū seu salariū. Rñdet idē ū s⁹ q ad
p⁹ tenet restituere illi a q p⁹ extorsit.

109 Quid si p ignoratiā u⁹ negligētiā cliētul⁹ suus amisit litē. Rñ/
det idē ū s⁹ q tenet restituere salariū & dānū qd ad h cliētul⁹
sue icurrit. ar. ff. ad. l. acqleā. l. idē iuris & d eta. & q. c. ad aures
Itē si p cauillatōez abstulit aduersario suo bonā cāz u⁹ ipsam
grauauit uel i aliq petēdo dilationē supflua uel allegādo falsa
q psciētiā u⁹ faciēdo positionē duplicē u⁹ cauillosā u⁹ p i struc/
tionē falsi testis u⁹ qa induxit cliētulū suū ad ueritatē negādā

tenet i solidū q ad uey itereffe . Cōcor. Monal. i sū. i tractatu
restitutionum.

Itē tenē aduocati de dānis q̄tigētibz eoꝝ dolo & fraude puta iio
qñ uolūt ipedire admīstrationē alicui⁹ tutoris faciūt eū accu/
fari de suspecto sciētes q̄ lite q̄testata i cā suspitiōis imediate
iterdiciū tutori admīstratio aliter ut. ff. de solu. l. q̄ si forte &
insti. q̄b modis tute. fi. §. d̄sinūt. Itē tenē ad restitutionē pti
aduerse d̄ oī dāno illi aduocati q̄ iſtruūt cliēticulos suos nega/
re ueritatē & falsū r̄ndere. de q̄b ut dicit glo. i. c. i. de q̄fessi. li.
.6. & q̄nq̄gesia di. sepe. Que ē dicit q̄ solent aduocati dicere
cliētulo si h̄ cōfiteris pdes cāz: nec dicūt pdes aīaz si negaueris
. ex de symo. c. Mathe⁹. Item qui petunt supfluas dilationes
& terminos de q̄b dicit p glo. in. c. statutū. §. si de rescriptis
. li. 6. ū dicit. Cōsueuerūt aduocati sua doloſitate & ipitia nesciē/
tes aliē partes iuuare dilationes iuris petere ad testes ultra
marinos uē ex p̄uiciaz pducēdos. 3. q. 3. spaciū. Vñ pōt iudex
si de malicia p̄sumit. s. ut id fieret cāptellandi negotiū suū sa/
cramtū exigere: s; si iurabaſ uidebaſ dāda dilatio. Cōsueuerūt
iudices & aliter puidere s̄m formā decretalis de fideiusso. cō/
stitutis. s. ibi q̄mittere receptioēz testiū recepta cautōe ab illo
q̄ uadat uē mittat ad uidēdū illos iurare. Sup q̄ uide qd̄ ibi no/
taſ hodie puto meli⁹ p̄uissū p hāc litterā. Si. n. dicet p̄s habeo
testes ultramarinos & iudex r̄ndebit parat⁹ sū illos citare &
expectare depone salariū p expēsis testiū i eūdo ueiēdo stādo
q̄ si facere nolet cāz nō differt iudex. Quid de illis aduocatis
q̄ sequūt doctrinā sathane positā a Specu. i. ti. de aduocato. §.
cōsequēt &. §. seq̄t &. §. utriusq̄ ū describit cautellas q̄s d̄bēt
h̄re aduocati tā auctori q̄ rei & q̄ utriusq̄ ptis. l; in fine di/
cat q̄ h̄ doctrina salutē aīe nō iſformat imo sicut dicit psalm⁹
q̄ malignā exterminabūt. Vñ dicit q̄sulo q̄ cōpareat i f̄mīo
fideliter & se uiribz & non fraudibz tueat. Tñ p̄ dat doctrinā
dicēs q̄ aduocat⁹ aīoris h̄eat astutiā s̄pētis ne alterius iſidiis

supplāteť. 6. q. i. ex merito in fi. i. 6. q. i. si cupis. Immo potius
habeat uulpinā simplicitatē. Ostēdat. n. se simpliciē & sic aduersa/
ri⁹ ei⁹ eū minus uerebit & q̄ eū parē sibi puidebit. Si. n. eum
astutū estīaret sollicit⁹ eēt ad uulpiculā capiēdā. ex de pugna.
cano. inē sollicitudinē. i. Rubri. lux illd. Da occasionē sapiēti &
sapiētior eēt. 23. q. 3. uide ī fine. Itē sit caut⁹ tāq̄ inops spāliū
sēp stet ī generalib⁹. ut sic simplicitas p̄tendat ne ei⁹ itētio co/
gnoscat. ff. de iure fisci. l. ita. Itē utat & abiguīs & duplicibus
fmonib⁹ tāq̄ pprioz ignarus. ut possit ad diuersos trahi sēs⁹
. 37. di. relatū. Ille. n. dicit reginā īterficere bonū ē. tīere nolite
Et si oēs q̄sēserūt ego nō q̄dico. Hec. n. xba possūt ad bonū &
ad malū retorqueri ītellectū & tūc accipiēt uerba p̄ eo & ei⁹
stabit ītētioni & īterp̄ratōi. ff. de iudiciis. l. si qs̄ abigua. ff. de
xboz obli. l. ī stipulātē. §. i. Itē caueat ne alleget publice legē
p̄ eo expresse faciētē. s̄z eā iudici cū necessitas fūerit ad aurē di/
cat & p̄ eā ip̄m īformet ne aduersari⁹ q̄ illā sese ualeat r̄nsio/
nib⁹ p̄munire. q̄a nihil tā īdubitātū ē q̄ nō recipiat q̄ndā solū/
citā dubitationē ī auctētica de tabellio. §. si uō colla. q̄rta. Itē
caut⁹ sit ne aliqd corā iudice reuocet ī dubiū & sup̄ hoc faciat
iudicē p̄ eo īterloq̄ ne reus eū postea ualeat recusare. In causa
crimīali caut⁹ p̄cedat. Deb⁹. n. aduocat⁹ accusatoris q̄mēdare
p̄sonā ī quā crim̄ dicit esse cōmissū ar. ff. de re. mī. l. oēs. §. i. &
eq̄liter & q̄liter potātes debēt esse speculū successorib⁹. C. de
p̄ua. car. l. i. & q̄liter facilitas uenie ī centinū tribuit deliquēdi
. C. ut clericoz de uita & hōesta cle. Quātū āt ad aduocatū rei
dicit q̄ ī p̄mis officiū ei⁹ ē cāz extenuare fugere & differre ī
auctētica de litigio. §. oēs colla. octaua sic tñ fugiat ne q̄ eū ex
nimia fuga iudex p̄sumat. 3. q. nona decernim⁹. Itē die t̄mini
ñ op̄pareat mane: s̄z sinat aduersariū p̄ueire & tādiu expectare
donec tedio affect⁹ recedat & tunc ueniat uel saltē ultia hora
diei iudice p̄ tribunali sedente: q̄a tota dies ei cedit nisi dictū
sit. ut hora certa diei cōpareat insti. de xboz obli. §. iudicem

Et si uiderit aduersariū absētē pōt tēpestiue uēire & cū iudici accusare & pūsq̃ uenerit recedere. Tñ aētoze recedēte uel si ultia parte diei uenerit pmissa de mora q̃liscūz excusatione ostēdet se uolūtariē pparere & paratū ī cā pcedere & d̃ dilatōe dolere ut sic iudici placeat & n̄ puocet. Si uō aētoz īstet sedat aduocat⁹ rei & taceat et se dormire figat sicut sagaces sepe faciūt aduocati. Et cū iudex dixerit ei rñde obiect⁹ tūc lente et pigre surget q̃si excitat⁹ a sōno et supplicet iudici p audiētia benigna deiñ iuicē cōmēdet & q̃tū poterit blādiat ei. Itē sit caut⁹ ut si speret sniaz q̃ se ferri n̄ adsit eo tpr q̃ ferē. Ad qd at teneāt tales falsi & cauillofi aduocati ex dictis ī pcedēti. §. q̃prehēdi pōt. Itē sit caut⁹ ut a q̃spectu iudicis sine aduocato aētoz nō discedat ne ille aliqd ī ei⁹ absētia pponat qd iudicē mouere possit.

De restitutione testiū.

Quid d̃ testib⁹ cōruptis. Rñdet Hostiē. ū s̃ q̃ si p dictū ipoz falsū aliq̃ ptiū amiserit cāz suā teneē ad restitutionē faciēdā ei q̃ dānificat⁹ ē ar. i. 7. q. 4. si qs ī atrio. ff. de calū. l. generalit. §. illd. i. q. i. iubem⁹. Si autē recipit pp testimoniū uex ferendū teneē hoc paupib⁹ erogare. nā & uenalia testimoia sicut & iudicia uenalia phibēt q̃uis testis expēsas suas modratas recipe possit. Cōcor. Monal. ī sum. ī xbo restitutio & ī xbo testis dicēs. q̃ testis falsū dicēs pter penā falsi teneē in iudicio aīe ad oē iteresse parti quā suo testionio lesit. ar. ex. de testi. sicut & Ric. i. q. di. i. f. dicit q̃ testi nō l3 uēdere testioniu: q̃a q̃lib⁹ iterrogat⁹ loco & tpr teneē testioniu ueritati perhibere: aliter ē symoniac⁹ si recipit aliqd p ueritate dicēda. Sz aduocat⁹ pōt uēdere patrociniū suū & iurisperit⁹ cōsiliū qñ a iudice uel a curia nō recipiūt salariū suū p q̃ ad ista adhibēda teneāt nec pōt dici q̃ isti uēdāt iustitiā & ueritatē: s3 laborē suū & sollicitudinē. Alexan. uō dicit q̃ solū ē symonia facere testioniu p pecunia ī causis eccl̃iasticis ī aliis uō graue peccatū.

- 112 Vtrū testis possit recipere sūptus necessarios. Rñdet Alex. de ales i. 3. tractatu iudicialiū pcepto 4. q. aliud ē p testificatione munus accipe aliud sūpt⁹ necessarios pcipe. Primū. n. nephas ē & puatio ueritatis. Vnde Grego. Si spes muneris subtrahit cōfesti a gressiōe iustitie recedūt. Vñ dicit de iusto. Qui excutit manus suas ab oī munere ille ī excelsis habitat. Et idē de iudice. i. q. 1. nō sane. Vñ Beda sup Marcū. Abiit Iudas ad sūmos sacerdotes & gstituerūt illi pecuniā dare. dicit cum p munerib⁹ falsū q̄ quēlib⁹ testioniū dñt q̄ pfecto ueritatē p pecuniā negāt q̄si dñm p pecuniā uēdūt. Ipse. n. dixit. Ego sū ueritas. Secūdu uō licitū ē. s. sūpt⁹ necessarios pcpue ī p̄dicto casu cū o3 ad locū remotū p testionio ferēdo pcedere. Nemo. n. tñet ppriis sūptib⁹ militare. Et iō dicit ī decretis. q. 1. c. uēturis & 2. q. 3. nō l3. Per q̄s fuerit postulati sūpt⁹ gpetētes mīstrēt. Et si ī pecuniaria cā sit testes ab altera parte pducēdi sūpt⁹ dico ī eūdo stādo & redeūdo. C. de testib⁹. l. qm̄. & notat glb. in. c. statutu. §. fi. de rescriptis. l. 6. Immo nedū sūpt⁹: sed etiā mercedē dīx q̄b⁹ stetit occupat⁹ p testioio reddēdo & amīsit opas suas deb⁹ b̄re. ut notat la. butrigari⁹ i. l. si qñ. C. d. testib⁹ u dicit. Nō o3 p alienis gmodis suas iueire difficultates.
- 113 Sz cui reddet testis pecuniā quā accepit ut testioniū ferret. Rñdet Monal. fm̄ q̄sdā nō restitui ei q̄ dedit: q̄a uidet testem cōrūpere uoluisse ar. ff. de cōdic. ob t̄pē cāz. l. 2. Et alii dicūt q̄ si nō dedit eo aīo ut testē cōrūperet. sz ut sibi iustitia ob̄ueat ar. i. q. 1. q. 1. nō sane. ex de symonia dilect⁹.
- 114 Vtq̄ testis q̄ noluit maifestare ueritatē pp q̄ pars dānū icurrit teneat ad restitutionē. uide ū s. §. 40.

De extorquētib⁹ elymosinas.
per mendaciū uel ipocrisim.

- 115 **U**trū q̄ simulatōe religionis aliqd acqrit sicut facit Ipocrita teneat ad restitutionē. Rñdet Alex. de ales i. 4. i. tractatu restituzionū q̄ sic: & rō bui⁹ ē q̄ ille q̄ dat aliquid ipocrite quem

estiat bonū & religiosū nō dat p se loquēdo ipocrite: s; iūptat
uiro religioso. Vñ n̄ trāssert dñum rei date ad ipocritā. Vñ
ipocrita nō ē possessor iust⁹ rei date: s; uſpatue & iūito dño.
ergo rei aliene q̄tor ē pp qđ tenet ad restitutionē. Nō obstat
q̄ ille cui q̄fert p̄bēda ab ep̄o q̄ credit eē bonus licet n̄ sit nō
teneat ad restitutionē. q̄a rñdit idē q̄ non ē simile q̄a l; ille q̄
cōfert illi p̄bēdā credat illū eē castū tñ ille cui cōfert fraudem
nullā q̄mittit pp quā illi q̄fert. q̄a nō simulat se castū tali itē/
tōe. Vñ l; igrediēs sit mal⁹ ut puta fornicator licitus ē igress⁹
ī p̄bēdā: uñ nō tenet restituere: s; acq̄rēs aliqd p ipocritā tñet
q̄a igrediēs ē uitios⁹ & uitios⁹ igress⁹: q̄a fraud & dolo igredit
s; si ingrederet pp fornicationē sicut si ep̄us matrē uſ fororē
c̄fici cognosceret & ob h̄ ei daret: tñ c̄fic⁹ resignare cognita
x̄itate. Vt; si diues m̄tiēdo se paupē acq̄rat aliqd tñeat ad re/
stitutionē. Rñdet idē Alex. ū s̄ q̄ tñet ad restitutionē ei⁹ qđ p
simulationē acq̄siuit: s; nō tenet restituere ei a q̄ accepit q̄a
ille meritū habet apud deū q̄ dedit ituitu pietatis & paup̄tatis
s; tenet dare paup̄ib; q̄b; ille dedisset si nō errasset si cōstet
illi q̄ sūt. Nō obstat de iacob. q̄ substulit p̄genita Esau frau/
dulent q̄a Rñdet idē Alex. ū s̄ q̄ nō fuit ista fraudulētia sonās
in malū. Licuit. n. iacob subripe p̄geita Esau tāq̄ uiolēto pos/
sessori. q̄a dñs cōtulerat p̄genita iacob q̄ itellexit Isaac cō/
firmādo bñdictionē dicēs & eris bñdict⁹.

Quid de mendicantib; ualidis q̄ figūt se ifirmos & sicut dicit
glo. i. l. i. de mēdi. ual. li. ii. possūt figere cū herbis & aliis me/
dicantib; d̄formitates m̄broꝝ & egritudīes cōpoꝝ. Rñdet dñs
Io. d̄ pla. q̄ īspiciēda ē cōditio eoꝝ. ut si eis fuerit corpoꝝ ite/
gritas & ānoꝝ robustas eoꝝ inertia sine ulla miseratōe puāt
h̄ mō. Vt si fuerit fui subdūt dñio accusatoris: si uō liberi effi/
ciūt ei⁹ coloni ascripticii & h̄ qñ figūt ifirmitatē. Sed qñ ē
ualid⁹ & nullā figit ifirmitatē tūc si ē forēsis expelliēt & ad suas
remittit partes si autē ē de urbe deb; cōpelli ad opa & artes &

exercitia publica opāda. ut dicta. l. i. & i auctētica de questione
.5. si uō iuris. colla. 6. Nā ut dicit ibi glo. cū sit robusti & sani
auferūt panē uere debilib & ifirmis & p cōsequēs tenent ad
restitutionē. Esuriēti. n. panis uiriliter tollit ut ei⁹ iertia cobi/
beat. 5. q. 5. nō oīs. & ut dicit glo. super Math. Iustius feceris si
iuste petētē correxeris q̄ si ei qd dederis. Vñ de qditionib
elymosine ē glo. 86. di. nō satis & i. c. qescam⁹. 42. di. Siliter
puiūt hospitalariū facti. lo. q mittūt laycos & illitteratos p que
stis & falsi questuarii. ut i. c. tuar. ex. d pui. ū dicit tex. Vex q
pūlegiū meret amittere q pmissa sibi abutiē potāte fratitati
tue mādā⁹ q̄tin⁹ si q̄s clericos aut laycos a dictis fratrib p
colligendis elymosinis cruce false signatos iueneris his a q̄b
ip̄os missos esse q̄stiterit p totam pūciā exhortatiois officiū
indicas: si layci fuerint excoīcatōis mucrone pcellas si clerici
officio bñficioq̄ suspēdas nullo p̄sus pūlegiū bñficio uē apo/
stolico remedio pualēte. Et i cle. de peni. & remis. dicit. Abu/
sionib q̄s nōnulli elymosinarū questores i suis pponūt p̄dica/
tionib: ut simplices decipiāt & aurū subtili uē fallaci poti⁹ i ge/
nio extorqueāt: ab eisde aīarū cedat piculū & scādālū p̄limo⁹
uīa put ē possibile pcludere cupientes iux statutū q̄silii gñal
duxim⁹ p̄hibēdū districte ne questores aliq nisi apostolicas
uē dyocesani ep̄i litteras exhibuerit q̄mōlib admittāt nec p/
mittāt cū solū ip̄is q̄putat idulgētias sibi cōcessas i sinuare po/
pulo & caritatiua subsidia postulare simpliciē ab eodē populo
nullaten⁹ ip̄i populo p̄dicare nec aliqd exponere q̄ q̄ i lris
cōtineēt s̄dictas lras quoq̄ apostolicas dyocesani ep̄i ne quid
fraudis q̄mitti ualeat p easde aīq̄ admittant questores ip̄os
examinēt diligēt. Ad h cū aliq ex hui⁹ mōi questorib sicut ad
nram audiētia ē platū nō solū m̄pta temeritate audacia & de/
ceptione m̄tiplici aīarū idulgētias populo motu suo p̄prio d
facto cōcedāt. sup uotis dispensāt a piuriis & hoīcidiis & alus
peccatis sibi q̄sitētis absoluāt male ablata icerta data sibi aliq

pecunie q̄titate remittāt tertiā uł q̄rtā ptē aliis de penitētiis
iunctis relaxēt aīas tres uł p̄es parētū uł amicoꝝ illoꝝ qui
elymosinas eis q̄ferūt de purgatorio ut asserūt mendaciter &
abstrabūt & ad gaudia paradisi pducūt. bñfactoribꝫ locoꝝ q̄q̄
questores existūt remissionē plenariā oīuꝝ peccatoꝝ idulgeāt
& aliq̄ ex ip̄is eos a p̄nā & culpa ut eoꝝ x̄bis utamur absoluāt
Nos ab ulꝫ huiꝫ mōi p̄ q̄s cēsura uilescit ecclesiastica & clauiuꝝ
eccleie auctoritas deducit ī q̄tēptū oīmode abolere uolētes ea p̄
q̄sq̄ questores fieri uł attētari de cetero districtiꝫ iubemꝫ oīa
& singula p̄uilegia si q̄ sup̄ p̄missis uł eoꝝ aliq̄ sūt aliqbꝫ locis &
ordinibꝫ uł p̄sonis questoy huiꝫ mōi q̄mōcūꝝ cōcessa ne ip̄oꝝ
p̄textu sit eis mā talia ulterioꝝ p̄sumēdi auctoritate apostolica
q̄tū ad p̄missa penitꝫ reuocātes. Questores aut̄ q̄ deiceps in
p̄missis uł aliq̄ p̄missoy deliquerint uł aliis ēēt q̄buscūq̄ suis
p̄uilegiis abusi fuerint sic p̄ locoꝝ ep̄os puniri uolumus nullo
p̄sus p̄uilegio ī hac parte suffragāte. Et ī. c. cū ex eo de sen.
exco. dicit. Qui aut̄ ad querēdas elymosinas destināt modesti
sint & discreti nec ī tabernis aut aliis locis icōgruis hospitēēt
nec iutiles faciāt aut sūptuosas expēsas cauētes oīo ne false re/
ligioīs habitū gestēt.

LITTERA: Q̄ VAM DEBET HABERE
HOSPITALE SANCTI IOANNIS.

I Tē ibi exp̄mit forma l̄raꝝ quā debēt h̄re ab ep̄is. s. talis.
Quoniā ut ait apostolꝫ oēs stabimꝫ āte tribunal x̄pi re/
cepturi put ī corpore gessimꝫ siue bonū fuerit siue malū: oꝝ
nos diē messionis extreme misicōdie opibꝫ p̄uenire ac et̄noꝝ
ituitꝫ seminare ī terris q̄ reddēte dño cū m̄ultiplicato fructu
recolligere debemꝫ ī celis firmā sp̄ē fiduciāq̄ tenētes. q̄m qui
parce seminat parce & metet & q̄ seminat ī benedictioibꝫ de
bñdictioibꝫ & metet uitā eternā. Cū igit̄ ad sustētatioēꝝ fratꝫ
& egenoy ad tale cōfluētiū hospitale pprie n̄ suppetāt facul/
tates. uniuerstatē uestrā monemꝫ & exhortamur ī dño atq̄ ī

remissionē iūgim⁹ uobis peccatoꝝ q̄tin⁹ d̄ bonis uobis a deo
collatis pias elymofias & grata eis caritatis subsidia erogetis
ut p̄ subuentionē uestrā ip̄oꝝ iopie cōsulat & uos p̄ hec & alia
bona que dño iſpirāte feceritis ad et̄na possitis gaudia p̄uēire.

De reſtitutiōe faciētū elymofinas de alieno.

ii7 **Q**uid de datis p̄ ipocrifi & p̄ an faciētes elymofinā d̄ alieno
gmittāt furtū. R̄ndet Alex. d̄ ales ī t̄tio ī tractatu noui p̄cepti
q̄ sic & p̄hibet p̄ illd̄ p̄ceptū. Vtrū monac⁹ uel ali⁹ religiosus
possit facere elymofinā. R̄ndet Hosti. ī sū. ī ti. de peni. §. q̄b
x. qd de faciētib⁹. Videt q̄ nō q̄a nō uolūtātē nec p̄priū hab
.i2. q. i. nolo. & c. nō dicatis. Et h̄ ueꝝ ē d̄ puro clauſtrali nullā
admīstratiōēz uel nullū officiū habēte nisi hoc faceret de licētia
abbatis de rebus gmunib⁹. i6. q. i. placuit. c. monaci d̄ postu. c.
expte de gsecre. di. 6. n̄ oꝝ uel nisi uideat hoīez ad mōtē esuriē
tē tūc. n. h̄ pōt facere d̄ licētia sūmi abbatis. i. dei. 88. di. pasce
& c. n̄ satis q̄a ī tali casu oīa sūt coīa. q. 7. di. sicut hi. n̄ obſtātē
et̄ gdiētiōe abbatis iſerioris. ii. q. 3. q̄ resistit. 8. di. que ḡ mores
Si uō admīstratiōēz habi tūc nō solū pōt: s̄ deb⁹ q̄cqd̄ supeſt
paupib⁹ erogare. ii. q. i. q̄a tua ī fi. & c. aux. 86. di. n̄ satis. q. 7.
di. sicut hi. i6. q. i. q̄m q̄cqd̄. S̄ qd si religiosus accedat ī schoꝝ
uel aliter in peregrinatiōēz uadit de licētia abbatis: nūqd̄ pōt
facere elymofinā. R̄ndet idē ū s̄ dicas q̄ sic. q̄a eo ip̄o q̄ abbas
licētiavit ip̄z uidet̄ gcessisse q̄ faciat oīa bona que hōesti scho
lares & peregrini facere ḡsueuerūt. ar. ff. d̄ p̄cu. l. ad rē mobilē
& l. ad legatū de of. dele. p̄terea. ff. de iu. iurā. l. 2. ff. de iudi. l. si
lōgi⁹: ita tñ q̄ moderate h̄ faciat.

ii8 Quid de uxore nūqd̄ sine licētia uiri pōt elymofinā facere.
R̄ndet Hosti. ū s̄ q̄ si habi res paraſrenales & p̄prias p̄f̄ dotē
pōt iñ facere elymofinā et̄ uiro iuito. C. de pac. quen. l. hac. l.
S̄ & d̄ q̄busdā reb⁹ uiri. s̄ d̄ pane & uino & similib⁹ que bono
& approbato more ḡsueuerūt ad disp̄satiōēz uxoris p̄tinere
pōt tēpate dare p̄ deo formās sibi cōſciētā q̄ marit⁹ debeat

hoc gratū hñe l3 forte hoc phibuerit aliquñ marit⁹. Solēt enī
mariti phibere talia ad terrorē & sic ut si nō ī toto tñ tēperet
se a tanto. pōt ēt sibi formare 9sciētā ex q̄litate paupis de q̄
credit q̄ si marit⁹ eū uideret ei porrigeret. ar. īsti. de obli. que
ex delic. nas. §. placuit: s3 & de licētia uiri h̄ pōt & deb̄ facere
īdistīcte. Si āt modis oīb̄ credit q̄ marito displiceret si daret
nec pōt suā cōsciētā formare tūc doleat: q̄a dare n̄ pōt. Nulla
tenus tñ det cū scādalo mariti. Sic itellige. 33. q. 6. q̄ deo. Et h̄
ē ueꝝ nisi uiderit paupē fame mōiētē. tūc. n. posset elymosinā
facere de licētia sūmi spōsi sicut dixi s̄ de monaco. Et nota
q̄ sicut de reb̄ mariti n̄ pōssūt uxores dare elymosinā: sic nec
de reb̄ dotalib̄ q̄rū dñs ē marit⁹. C. de rei uēdi. l. dote & C.
de iu. do. l. ī reb̄. Itē caueāt uxores a mēdacio. s. ne cū dederit
mentiāt dicētes se nō dedisse forte pp̄ metū uiroꝝ ne ī t̄p̄alē
et̄na quā meruerāt retributio 9muteā. sicut legit̄ d̄ obstitricib̄
.22. q. 2. si q̄libet.

Quid d̄ filiofamilias. Rñdet idē ū s̄ q̄ d̄ castrēsi & q̄i castrē/
si peculio pōt facere elymosinā. Nā q̄tū ad illd̄ paterfamilias
cēseā. ff. ad mace. l. i. §. si. & l. 2. C. de ino. testa. l. si. De aduēti/
cio aut̄ & p̄fecticio q̄uis p̄mū suū fit q̄ ad pp̄rietatē: s̄m uero
q̄ ad spē successoris & sic itellige q̄ q̄dāmō dñs reꝝ pat̄naꝝ ēt
uiuēte patre itelligit̄. īsti. de reꝝ q̄li. de differētia. §. s3 & sui n̄
pōt nec deb̄ facere elymosinā nisi sicut s̄ dixi d̄ uxore & mo/
naco & aliis casib̄ ī q̄b̄ pōt aliter donare q̄s notauī de dona.
. §. q̄s possit & q̄ dixi. Qui cas⁹ sūt q̄tuor. s. si iusta rōe motus
cā mortis donec si hab̄ peculiū castrēse uē q̄si si hab̄ liberam
admīstratioēz peculii p̄fecticii & h̄ ip̄m specialit̄ ei 9cessū sit.
Itē ū ē fili⁹ comitis uē marchiois uē senatoris aliter n̄: q̄tūcūz
magnus sit & discret⁹. ff. de dona. l. filius fa. ī pri. & §. i. & 3.
Nō uouit elymosinā dare de p̄fecticio peculio pōt dare 9sid/
rata patris uolūtate & elymosine q̄titate: ut notat idē Hosti.
ī. ti. de uoto. §. q̄s ponere & q̄d ergo si uouerit. Cōcor. Ricar.

in. 4. di. 18. ar. 2. q. 6. dicēs q̄ ordo nātalis exigit: ut īferiora a
 ſupiorib⁹ regulēt: & iō illi q̄ ſūt ſub aliena poteſtate q̄ſtituti d̄
 his in qb⁹ aliis ſubiiciūt ordinare nō debēt aliter q̄ eis fueīt
 a ſuperiorib⁹ cōmiſſū. & q̄a null⁹ hō ē alii ſubdit⁹ q̄tū ad īfio-
 res ītellect⁹ & uolūtatis actus niſi ſoli deo: iō d̄ illis bonis orā-
 do & corde remittēdo iniuriā oīb⁹ elymoſinā facere l3. ſed q̄a
 monac⁹ ppriū nō hab⁹ iō de bonis extiorib⁹ n̄ pōt facere ely-
 moſinā ſic licētia abbat⁹ expreſſa uł pbabili⁹ p̄ſūpta niſi diſ-
 pēſatio aliq̄rū bonoꝝ monaſterii ſibi ſit ab abbate commiſſa
 tūc. n. de illis pōt facere moderatas & rōnabiles & ppōtioēz
 bonoꝝ que ſibi cōmiſſa ſūt ad diſpēſadū. q̄a ē uir ē admiſtra-
 tor bonoꝝ tāq̄ mulieris caput. iō nō deb⁹ dare mulier elymo-
 ſinas ſine q̄ſēu uiri expreſſo uł p̄ſūpto exceptis coīb⁹ elymo-
 ſinis & paruis p̄ q̄paratiōēz ad poſſeſſiones eoꝝ niſi p̄ter dotē
 que ordinat ad ſuſtētanda m̄ionii onera hēat aliq̄s res uł ex
 p̄po lucro uł p̄ aliū licitū mōz: tūc. n. d̄ ilł īreſq̄ſito aſſēſu ma-
 riti pōt facere elymoſinas moderatas. Filii at̄ familias pprias
 poſſeſſiōēs nō habēt: nec ēt ſui īmo ſui ſūt poſſeſſio dñoꝝ. iō
 facere elymoſias n̄ debēt niſi forte aliquas modicas d̄ qb⁹ pōt
 p̄ſumere q̄ patri uł dño placeat niſi aliq̄rū bonoꝝ eſſet. eis a
 patrib⁹ uł dominis diſpenſatio cōmiſſa. Oēs tamen p̄dicti
 licite debēt & poſſēt ī cāu neceſſitatis extreme īdigētib⁹ ſub-
 uenire & aſſēſu ſupioꝝ nō habito expreſſo uł p̄ſūpto.

120 Vtrū fur faciēdo elymoſinā de re furtiua liberet̄ a reſtitutōe.
 Rñdet Alex. i. q. in tractatu reſtituti. q̄ nō. īmo p̄ peccat q̄
 ſi apud ſe reſuaret. Vnde nō l3 ei eā dare ne ſe reddat ī potētē
 ad reſtituēdū. Eccleſiaſtici. 34. Qui offert ſacrificiū d̄ ſubſtātia
 paupis q̄ſi q̄ uictiat filiū ī cōſpectu patris: ergo peccat mōtali⁹
 dādo rē alienā uł furtiuā. q̄a īpotētē ſe reddit ad reſti. Vñ per
 ip̄z nō ſtat qn paup cui abſtulit rē ſuā moriat̄ fame & ob hoc
 cōparat̄ hoīcide. Vñ ſeq̄t. Panis egētū uita paupis ē. Et q̄ de-
 fraudat illū hō ſāguis ē. Vñ peccat fur uł latro ſi dat rē furtiuā

Peccat et mortaliter accipiens eam gratis nisi ualde sit ei neccia
ut puta in ultima necessitate: quia dat occasionem peccati mortalis
ipsi furi. Et ideo tenetur eam restituere domino cum consciencia furis: et tunc
uterque liberatur.

Verum liceat furari contra pietatis rem usurarii uel auari ut in fiat ely- 121
mosina uide §. 3.

De restitutioe acqfitorum per malos artifices.

Quero an acqfita per malos artifices subiaceant resti. et per querit 122
Hosti. in super. in tit. de peni. §. quibus. et quod ergo dicemus. Quid ergo fa-
ciat sacerdos de pellipariis sutoribus pictoribus mercatoribus et si-
milibus qui uix uidentur sex minutas aliquarum rerum quoniam septies metiantur
uel deierent: et multis aliis modis isti peccant non de consuetudine:
sed de longissima corruptella. Respondet ad hoc dicendum quod quoties talis menda-
cium scienter dixit mortaliter peccauit et quoties per mendacium proximum
suum decipit uel carius quam deberet uendit ad resti. tenetur. Si autem igno-
rater mentitus est uel ex improviso: quia lingua labilis est: uel et scienter hoc
intendit et scit illud sibi prodesset: ut sic fruetur se idem et proximo non
obesse: quia scit ualere res pretium quod dat. et sic non est deceptio in ualor-
e nec in re quia non uendit unam rem per aliam nec aliquo alio modo: tunc potest
dici ueniale et sic potest intelligi. 22. q. 2. primum §. Ray. Venerunt ex
quo assidue et de consuetudine mentitur quicquid dicat Ray. ex equitate et
benignitate tamen de ueritate mortale dicitur: sicut et ebrietas si
assidua sit mortale est. 28. di. §. alias. Si uero iurat et deierat mor-
taliter peccat aliquando et aliquando uenialiter §. 3. quod notauimus de iuramento.
§. quod pena. Vnde sacerdos debet tales in uiam rectam dirigere et indu-
cere quantum potest: ut recto fine laborent et rectam intentionem habeant et
sine omni fraude officium suum exerceant bona fide et consulere talibus quod
de licentia sui episcopi scirent quantum possunt uendere uel lucrari in mensura
bladi uini et similia uel quantum per libra possunt ultra quam emerint uendere
in recompensatorem laboris et expensarum et si sic uenderent sine mendacio
ipso credere esse in tuto quod ad peccatum negotiatiois ar. de contrahendo.
ep. c. i. Et de uoto. c. i. et c. magne. §. si. io. q. i. regenda. Et sic

possum⁹ itelligi. 88. di. fornicarii. Hi at q⁹ h⁹ n⁹ faciunt sic piculo
uix euadunt. Et sic pot⁹ itelligi q⁹ dicit Leo. Difficile esse inter
emētes & uēdētes cōmertū nō iteruenire peccatū de penitē.
di. 7. q⁹litas & c. sequētib⁹.

De restitutōe clericorū & symoniacorū.

123 Quero qd de illo q recipit bñficiū symoniace sciēt. Rñdet
Mo. i sum. sua i xbo symoniac⁹ i ordie: q⁹ q recipit beneficiū
symoniace sciēter sec⁹ si ignorāter tenet renūtiare beneficio
& restituere oēs fruct⁹ pceptos & q picipi potuissēt a posses/
sione sufficiēti diligētia. i. q. 6. si res. ex de resti. spoli. grauis
Gñaliter. n. possidēs sine ti. tenet ad oīa dāna & lucra pcepta
& picipēda. ff. de re mili. l. si nauis. §. gñaliter. Et uocat⁹ hic tr.
iustū initiū u⁹ cā possidēdi: ut ēptio uēditio donatio & similia.
Similit⁹ si hab⁹ talē ti. q. p nō ti. ē hñdus: ut q t⁹piter q⁹ legū iter/
dicta mercat⁹ ē: ut si qs dolo u⁹ metu iducat aliquē ad uēdēdū
u⁹ dādū sibi aliqd. C. de agri. & cēsi. & coloīs. l. quēadmodū &
ff. q⁹ met⁹ cā. l. si part⁹. q fruct⁹ restitui debēt deductis expē/
sis. Itē itellige de fructib⁹ qs nō expēdit i utilitatē ecclie: s⁹ i
alios u⁹. nā & q depredādi aīo. i. dānificādi u⁹ furādi siue alio
mō ad negotia mea querēda accessit hab⁹ q⁹ me actiōez nego/
tiōz gesto⁹ nō in illd qd sibi abest: qā iprobe ad negotia mea
accessit. S⁹ i q ego locupletior fact⁹ sū. ff. d. nego. l. si pupilli
§. s⁹ & si qs. Siliter dicas de illo q sciēte & q⁹sētiente qmissa
fuit symonia u⁹ statī cū sciuit nō renūtiavit. ex de symo. c. de
symo. & c. sicut circa fi. Alias si eēt bone fidei possessor. i. qā
ipō nesciēte qmissa ē symo. & diu possedit bñficiū. s⁹ post sta/
tī cū sciuit renūtiavit bñficiū tenet tūc dñō rei nō de q⁹sūptis
s⁹ d extātib⁹ tñ. C. d. rei uē. l. certū. Et h⁹ ē pena cl⁹icoz. Layci
uō debēt excoīcari. i. q. i. repiūt et. c. si qs ep⁹us.

124 Quid de symoniacō i ordine et dignitate. Rñdet idem u⁹ s⁹ q⁹
suspē⁹ ē nec hab⁹ executionē: et iō qcqd facit gerēdo officiū
dignitatis dēcipit aīas subiectōz ex. de elec. dudū. El. fo et idē

dicas in bñficio aīaꝝ bñte. qā de his duobꝫ idē Iudiciū ē bñdū:
ut dicto. c. dudū et ar. ex de filiis presbiteroꝝ. c. fi.

Quid siēdū de pecunia symoniace accepta. Rñdet idē ū s q 125

restituēda ē a symoniaco et qcqd symoniace accepit illi ecclie
ī cuiꝝ uerecūdia fuit accepta: maxie si pecūia illa d rebꝫ ecclie
fuit nisi eēt monacꝝ symoniace receptꝝ ī p monasterio et pp
b trāsferat ad aliud. qā tūc sꝫ monasterio huiusmōi pecunia
dari dñbꝫ. q ad usūfructū. ut sicut hñt onus ita hēas emolumētū.

Quid de recipiēte simplex bñficiū symoniace. Rñdet Mo. ū s 126

q tā dās q recipiēs si ē occultū ē suspēꝝ īpo iure q ad se. sicut
qlibꝫ ī peccato mōtali qstitutꝝ. i. q. i. sacerdotes. si uñ notoriū
ē de iure uꝫ de facto suspēꝝ ē q ad alios. ex de tēpoꝝ ordine
.c. 6. Nā & accusatꝝ de symonia phibet exeq officiū suū accu/
satōe pēdēte maxie si ē ifamatꝝ. ex eo. ti. c. accusatū. alias secꝝ
.6. q. i. s. utrū ī prī. & ar. 2. q. i. ī p̄mis.

Quid de p̄latis & aliis cl̄icis tenētibꝫ admīstratōez eccl̄iasticā 127

& male admīstrātibꝫ: nūqd tñēt eccl̄iaz reddere idēnē. Rñdet
Hosti. in ti. de peni. s. qbꝫ & q q sic. i. c. q sicut. s. fi. de elec.
Et hñtelligas siue p̄latꝝ de rebꝫ eccl̄ie expēdat ī meliorationē
pprii patrionii uꝫ ēt pp nimīā diligentīā pprioꝝ negotiorū
neglexit negotia eccl̄ie pcurare & sic eccl̄ia ē passa dānū: sꝫ
& de culpa seu negligētia pcuratoris sui seu uicarii uidet tñri
de officio. Archi. ea que de sta. mona. cū ad mona. s. i. ff. de
custodia & exhibitōe reꝝ. l. fi. Sꝫ & si de suo aliqd expēdit ī
negotiis eccl̄ie illa pōt recupare: uꝫ ēt heres suus: ut sic fiat
quedā qp̄satio. hñc īde. 2. q. 7. lator. i. 2. q. 7. c. i. & 2. & de rebꝫ
eccl̄ie nō alie. c. ep̄us. Hoc aut̄ itelligas qñ grauis ē lesio uꝫ
ē q ad alienatōez uꝫ diminutōez reꝝ īmobiliū uꝫ m̄cipioꝝ
eccl̄ie uꝫ ēt reddituū suoꝝ. Nec. n. phibet p̄latꝝ qminꝝ possit
de fructibꝫ & pceptꝫ redditibꝫ q̄s suos faciūt aliq̄ erogare.

Quid de his q donāt sua īhonestis mulieribꝫ uꝫ mīnis uꝫ io/ 128
culatoribꝫ pp peccata que qmittūt uꝫ pp carnalitātē uꝫ fauorē

seculi. Rñdet idē Hosti. ū s̄ q̄ peccāt mortali. 86. di. donare.
& tenēt restituere ecclesie si ppriū hñt. De his aut̄ qui talia
receperūt nō ē dubiū q̄ tenēt ad resti. 24. q. 6. si res. Si uō cā
elymosine & substētatiōis nature tribuāt nō peccāt: nec tenēt
ad resti. dñ tñ abstineant alias a peccatis. 86. di. pascē. 12. q. 2.
9sulo & c. gpa epī. q. 7. di. sicut hi. & h̄ maxie cā hospitalitatē
licet qñ cāu fōtuitu ueniūt nec alias que comederent d̄ facili
iuenirēt ar. q. 2. di. qescam. ii. q. 3. qm̄ m̄ptos.

129 S3 cui fiet restitutio ab Istriōe uel meretrice q̄ nō debuit hoc
recipe pp̄ peccatū 9mittēdū nūqd̄ restituet illi q̄ dedit. Rñdet
idē ū s̄ q̄ nō: s3 successori suo uel sup̄iori q̄ h̄ utilitatē ecclesie
expēdat ar. i. 7. q. 4. si qs̄ i atrio d̄ officio or. c. cū uos d̄ cle. 9iu.
.c. diuersis fallaciis i fi. Nec obstat de deci. i. c. tua nobis. §. i.
.x. p̄textu. q̄ illd̄ itelligit qñ is q̄ tenēt ad resti. nō accepat a
clerico illd̄ q̄ tenēt resti. & sic n̄ erat cleric⁹ particeps i d̄dicto:
s3 ū ē particeps nō fit ei resti. ut puniāt i eo i q̄ deliqt: ut in. c.
pastorali d̄ iu. patro. & d̄ tēpor. or. c. lras. Mo. uō i tractatū resti.
sic dicit. Restituere tenēt p̄lati eccl̄iax & alii clerici bona ec
cl̄astica paupib⁹ debita que nō sumūt in us⁹ illicitos dādo ea
meretricib⁹ & Istriōib⁹ uel filib⁹ ipib⁹ p̄sonis. Simili dādo ea
9sanguineis potentib⁹ n̄ pp̄ natē substētationē: uel aliā licitā cāz
& honestā. s3 ut faciāt eos diuites notabili⁹ ultra statū 9ditōis
generis eor⁹ uel parētelle: ut cū epī & alii clerici de humili gñe
nati 9sanguineas suas maritāt baronib⁹ & similia. & h̄ q̄a 9ctāt
rē alienā iuito dño. Bona. n. eccl̄astica paupū sūt s̄m Hiero. &
Augu. i. 6. q. i. qm̄ qcqd̄. 23. q. 7. q̄ at. & q. 8. cōuenior & i. 2. q. i.
.c. ultimo.

130 S3 nūqd̄ tenēt hanc resti. facere de bonis patrimonialib⁹ si ea
hñt aut sufficit q̄ illā faciāt de fructib⁹ eccl̄ie q̄s iā habent uel
bituri sūt. Rñdet idē ū s̄ q̄ cū qcqd̄ sup̄ eo⁹ usib⁹ d̄ puētib⁹
eccl̄iax debeat paupib⁹: ut dictū ē nō sufficit facere resti. de
talib⁹ fructib⁹ eccl̄iax cū bēant bona patrimonialia uel aliūde

q̄ de ecclia acq̄sita nisi q̄tin? subtraxerint sibi de necessariis
 uel q̄ncūq; expēderēt circa utilitatē ecclie d̄ boīs p̄moialib;
 aut aliūde q̄ p̄ ecclia acq̄sitis Itē meretrices Istrioēs & alie
 īpes p̄sone p̄dicte que pascūt d̄ bonis ecclie & ēt q̄sanguinei.
 qa ut dictū ē ditanē notabiliꝛ ultra statū sue q̄ditiōis ad resti.
 tenēt eoꝝ que hūerūt d̄ bonis ecclie: nisi p̄dicte p̄sone recep̄t
 cā elymosine q̄n ī necessitate erāt: i. q. 3. si res aliena. 86. di.
 pascē. Diuites uero & potēres sīkiter tenēt q̄n p̄ fraudes uel
 minas uł īportuitatē nimia uł alias recipiūt sine iusta cā: sec⁹
 tñ si p̄p necessitatē uł hospitalitatē recipiūt ar. ii. q. 3. qm̄ m̄
 tos. & 42. di. q̄escam⁹. Similiter si sūt bene meriti honesti &
 spirituales uiri: p̄fertī qa iā ipēderūt ecclie suū fuitiū uł d̄fē/
 derūt eā q̄ p̄dones uł p̄stauerūt patrociniū ī cā uł dederūt de
 ppriis bonis & sīkia. Talib; n. tenēt ecclia repēdere uicē. i. 2.
 . q. 2. q̄cūq; & c. scias. Itē nota q̄ h̄ resti. debet fieri ecclie cui
 sic iūriose ablatū ē uł ēt ei⁹ dē loci paupib; si h̄ expedire ui/
 debiꝛ penitētiario. si tñ sup talib; disponēdis hēat potatē ar.
 . i. 7. q. 4. si qs ī atrio. Et h̄ cōueniēs ē q̄ paupib; det cū idigeāt
 & ecclia habūdet. alioqn si ecclia paup ē meli⁹ ē q̄ ī utilitatē
 ecclie conuertatur.

Quid de p̄latis eccliarū q̄ p̄curationē uł fuitiū aliqd̄ ipēdūt 131
 legato uł aliis q̄ plus sibi extorquēt subditis q̄ soluāt. Rñdet
 Mo. ū s̄ q̄ sic extorta restituere d̄bēt: & tñdē paupib; erogā
 & si superior cui querela p̄poniꝛ negligens fueꝛt ī executōe
 huiusmōi statuti deb; puniri. ex de īmu. ecclie. q̄ pleriq;.

Quid de clerico cui ep̄us q̄fert bñficiū: qa cognoscat carnalitē 132
 matrē uł sororē ipius clerici uide s̄. §. iif.

De restitutōe suspēsoꝝ.

Quero an cleric⁹ suspens⁹ ab officio teneat ad resti. bñficii 133
 & fructuū q̄s t̄p̄r suspēsiōis suscepit. Rñdet Hosti. ī ti. de sus/
 pēsiōib;. §. si. q̄ īcipit. Quis sit effect⁹ q̄ sic. ut ī. c. de diūsis
 fallaciis de cle. cōiu. & de cle. p̄ ea. c. si. de suplē. negli. p̄lato. c.

lras. Sz nūqd suspēſ⁹ ab officio itelligat suspēſ⁹ a bñficō. Rñd⁹
Inno. q. sic. c. si quis pſbiter. 7. q. i. ii. q. 3. c. si epō foret. 8i. di.
eos i. c. pastoralis. ū b dicit d̄ appel. glo. i. cle. cupiētes d̄ penis
in xbo suspēſi. Intelligit b uey qñ ex magno criē uſ ex ma/
gna cā suspēdit̄ uel qñ q̄tēnit suspēſionē: nā qñ suspēſio fit ex
leui cā: ut pp ifamiā uel scādālū. & tūc nō subtrahet̄ pp b bñ/
ficiū qd̄ ex magna cā subtrahi deb. i. 6. q. i. iuētū. Paruū at̄ criū
dicit̄ qñ dubitat̄ an sit mortale: & ibi uide mltos cāus suspē/
ſiois q̄s glo. enumerat & multos cas⁹ suspēſionū papaliū uide
p Hosti. i. ti. de suspēſionib⁹. §. si q̄s possit dispēſare x. sūt alii
casus. Cōcor. Gof. cū Io. an. f. q. nō suspēdit̄ a bñficio qñ ē sus/
pēſus ab officio nisi sit ex magna cā ab officio suspēſ⁹ Hosti.
et̄ i. sū. de cle. exco. ministrāte an. §. i. x. puīat̄ dicit q̄ dormi/
ētes i. snia exco. & suspēſiois bñficia que acqrūt tenere n̄ pnt:
nisi cū eis mīficōditer fueit dispēſatū: & ē rō q̄a bñficiū rōe
officii q̄ferē. 8i. di. c. si q̄s a mō & c. si q̄s sacer. & c. eos. ergo n̄
pōt eis dare bñficiū q nō pnt facere officiū: qñimo nec fruct⁹
bñficioy suoꝝ antiqꝝ p̄cipe debēt. q̄diu i. snia dormiūt q̄a n̄
q̄sueuit nec p̄cipe deb⁹ bñficiū: q̄a nō facit fuitiū. ex d̄ appel.
.c. pasto. §. si. 32. di. c. p̄ter b.

134 Quero an īpediēs aliquē a q̄secutōe alicui⁹ bñficii teneat̄ ad
restī. Rñdet Scot⁹. i. 7. di. i. 8. q. tenet̄ restī. bñficiū nō totū. q̄a
multū iterē iter h̄re & p̄pe eē: sz aliquā portione. cōrespōdētē
alicui parti ualoris bñficii. Et b si directe abstulit sibi bñficiū
itētōe dānificādi eū: si at̄ directe. f. pcurādo sibi ip̄i & cū hoc
dānificādo aliū itēdebat puidere sibi. & sic pcurat sibi & p cō
sequēs alius p̄ter itētioēz isti⁹ dānificet̄. ille ad n̄bil tenet̄ illi.
q̄a l̄z unicuiq̄ sibi puidere alio neglecto. ff. de noui opis nun/
tiatōe. l. 2. ū dicit̄ q̄ si p̄scido uenas i. fūdo meo p q̄s deriuabat̄
aq̄ ad puteū alteri⁹ nocēdi itētōe teneor sibi ad restī. dāni. sz
si b facio sine fāude & itēdēs q̄sulere utilitati pprie. ut q̄a mi/
hi utile ē facere muꝝ q nō pōt cōueniēter fūdari sic p̄scisiōe

illarū uenarū nō dānifico illū qā ius habeo faciēdi utilitatē meā
ī fūdo meo: ut. ff. d. re iu. l. nemo dānū facit nisi is q id facit qd
facere ius non habet. iste aut hēt ius sibi pcurādi bñficiū suatis
circūstātiis iustis & honestis. Cōcor. Ric. i. q. di. 15. ar. 5. q. 4.

Qui uiolēter occupat beneficiū cū cura seu sciēt se intrudit ī eo
ē ipso iure priuat⁹ beneficio. similiter qd cū cura habebat & iō
occupātes ppria temeritate psonat⁹ aut alia quecūq bñficia
ecclesiastica ipso iure sūt puati oī iure si qd ī ipsis habebāt. & iō
teneēt tā ad beneficiū resti. q̄ fructuū. tex. ē ī. c. cū q bñficiū
de pbē. li. 6. Si ergo hēat ecclesiā curatā & postea uiolēt occu-
pet simplex bñficiū nō uacat pmū: s; pdit ius si qd hēat ī sō. S; qd
si hēt curatā ecclesiā & ui occupat pbēdā uē simplex beneficiū
cui ē annexa ecclesiā curata nūqd uacat pma? dicit q nō: s; pdit
ius si qd hēt ī s. b. glo. ī dicto. c. cū qui.

S; nūqd recōciliat⁹ fruct⁹ medii tēpris q excoīcat⁹ extiterat
recupabit. Rūdet idē Hosti. ū s q nō: sicut nec regressio iuris
postlimii restituūt stipēdia ei⁹ tēpris q apud hostes fuit. C. de
re mili. l. stipēdia. li. 12. Oīa pdicta ponit et Hosti. ī ti. de sen.
ex. §. q̄ sit effect⁹: & addit q clerico excoīcato & suspēso fru-
ct⁹ medii tēpris q excoīcat⁹ uē suspēl⁹ fuit restitui pnt ex grā
nec deb tñ de facili fieri ne qdēnat rigor canoce discipline
ar. qnq̄gesima di. c. i. de cōsue. c. cū iter nos de gressio. pben. c.
qā diūsitatē. Si at iusta appareat snia. tūc sūt ei restituēdi. 7.
.q. 5. sup causas.

Quid de his q steterūt ī snia lōgo tēpr. Rūdet idē ū s q si ste-
terūt lōgo tēpr puta biēnio uē triēnio uē et āno pnt oib bñfi-
ciis s̄scriptis ppetuo spoliari. ad h de cle. exco. nimis. c. postu-
lastis de cle. cōiu. c. diūsis de cle. nō resi. c. ad h. ii. q. 3. Rurs⁹. &
.c. q̄cūq d peni. c. fi. de here. c. excoīcam⁹. §. i. & 2. & §. cre-
dētes: & tales nec eligere possūt nec eligi d̄ gsue. c. cū dilect⁹
. §. qā nobis d̄ elec. c. cū iter de eta. & q̄li. c. cū bone de cōces.
pben. c. qā diuersitatē.

135

136

137

138 Quid de conferētibz talibz beneficia sciēter dic q a collatōe suspēdūt donec sup h ueniā mereant: ut puniāt i q deliquerūt: ut in. c. postulastis de cle. exco. mi. Sed p quē merent ueniā & dispēsari pnt: dic p supiorē nisi forte hac decā i q silio suspēs⁹ eet. s. qā cōtulisset bñficia talibz: qā tūc a solo papa posset dispēsari ar. de elec. nihil de pben. graue.

De restitutōe religiosoz.

139 **Q**uero an monasteriū restituere teneat res q̄s expresse donauit īgrediēs t̄p̄r sui īgress⁹ l3 postea egrediat dūmō tēpore donatōis fuit bone fidei possessor. Rñdet Monal. in tractatu resti. i xbo restitutio furti faciēda ē q̄ n. nisi grā facere uellet ar. 12. q. 2. nulli liceat: & ex de cōdic. apposi. c. uey & in auctētica de mona. s. si uero s3 si hui⁹ mōi restacite & nō expresse donate ad monasteriū puenerūt. tūc sequūt psonā que si egrediūt res hui⁹ mōi s3 monasterio dari debent: quod ē dicēdū ē de clericis q eccl̄iis aliqd donāt ar. ex de cle. giu. c. qd a te. ubi de h. i glo. i6. q. 6. de lapsis.

140 Quid d̄ religiosis q obligauerāt aliqd i seculo restituere. Rñdet Mo. i sū. i tracta. resti. i xbo restituere tenēt i casu. s. Itē nūqd q tenēt petere ueniā de dāno dato p se uł p īterpositā personam.

141 Quero an regularis possit restituere p se & ppria auctoritate qd accepit p carnali ope uł de furto uł rapia. uide s. s. 63.

De restitutōe dñorū temporalīū.

142 **Q**uero an male acq̄sita p dños t̄p̄rales subiaceāt restitutōi. Et p qd de talis q̄s iuste exigūt ultra ātiquū statutū & ordinationē. Rñdet Hosti. i ti. de peni. s. q̄b x. Quid de questis q tenent ad restitutionē si uiolēter illd̄ exigūt. i4. q. 6. si res: sec⁹ si subdit⁹ spōte offerat nō exactus tacite uł expresse sic fraude & dolo ar. 18. di. d̄ eulogis. i. q. 2. placuit l3 ē īhoneste exigere ī honeste tñ recipiēt. ff. d̄ uariis ex or. cog. l. 2. s. ē qdē res factilia & c. dilect⁹. ex de symonia. c. et si questioēs. s. si.

Cōcor. Monal. i sū. i tractatu restitutionum.

Sz qd si difficilis sit restitutio: qā forte tot exegit dñs uł pre- 143
decessores sui q si uēderet qcqd habi nō sufficeret ad restitu-
tionē. Rñdet idē ū s q scripsit Ray. q pōt ei mederi. s. q re-
mittat hoīb i recōpēsationē aliq fuitutē ad quā tenēt ei in
ppetuu uł ad tēpus ad aliquā certā imunitatē seu liberalitatē
uł faciat in aliqd hospitale uł aliā elymosinā cū qsefu & uolū-
tate dāna passorū uł successorū eorū. Cōcor. Monal. ū s.

Sz an possit dñs aliqd exigere a subditis. Rñdet Monal. ū s q 144
sic puta p defēsiōne patrie cū iuste iuadiť ab hostib. Ad hoc
.n. tenēt oēs nō solū res suas ipātiri: s. ēt corporalit laborare
muniēdo se i castro uel ciuitate & uigilare: ut sic seipos & res
suas saluēt. 24. q. 3. fortitudo. ex de imunitate ecclīarū pueit.
Sikī qñ dñs maritat filiā suā: aut filiū facit militē aut releuat
feudū suū aut auget nouū feudū cōparādo & cū talia uideant
respicere qmodū subdito p eo q cū dñs maritat filiā acqrit
sibi amicos & augēdo feudū fit ditiō & in meli⁹ pōt post par-
cere subditis q āte. & cū facit filiū militē potētior est ad defē-
dēdū terrā. dicūt qdā q n sūt dānādi q talia exigūt ū qstitutū
ē. uł cōsuetum si tñ ad ābitriū exigi q̄lueuit cū moderamine
exigať. Itē pōt recipe dñs a suis suis & petere auxiliū mode-
ratū cū uadit i exercitū seu bellum iustū p expēsis ibi factis.
Similiť qñ i eodē exercitu capereť similiť qñ uadit ad pñcipē
& pcurat pacē subdito q̄luare & p aliis similib cāis pōt pe-
tere. ut dictū ē moderatū auxiliū sīe uiolētia tñ. ar. io. q. 3. unio
circa mediū. Et de cēsi. c. cū apostolus.

Sz nūqd dñi auferētes res q bānū portatas tenēt restituere ilł 145
a qb ablata sūt. Rñdz Monal. q nō: si statutū uł edictū factū
fuit cū qsilio regētū ciuitatē & p cōiutilitate. nā i talib amit-
tēdi n cōpetit repetitio & p qsequēs accipiēs reddere n tñet
qā melior ē cōditio possidētis. tñ facerēt meli⁹ q ad eū si red-
derēt ne ex auaritia uideāt rapere.

146 Quero qd de dñis q exigūt a subditis taleas & quest⁹. Rñd³ Monal. ū s q si exigūt a subditis taleas ul⁹ questus que sibi & antecessorib⁹ suis soluta sūt ab ātiq⁹ si h⁹ sciūt. & p⁹babili⁹ credit⁹ q⁹ ex iusta cā iposita fuerunt & soluta licite exigere pñt: si tñ nō sciūt nec credit⁹ q⁹ ex iusta cā: tñc nō debēt exigere: s³ restituere debēt si possūt qd cū mala fide receperūt. 14. q. 6. si res. S³ qmō h⁹ sciri pōt. Rñd³ idē q⁹ pōt sciri: si sup⁹ h⁹ cōfectū est istrumētū si ē ita suatū ē a t⁹p⁹ a q⁹ nō extat memoria: s³ q⁹sdā p⁹sumedū ē q⁹ ex cā iusta fuerūt iposita ar. 12. di. illa. qd⁹ sat⁹ credēdū ē nisi uiolēta p⁹sūptio sit ī g⁹riū: p⁹ferti cū dicat⁹ q⁹ ī lōgis⁹ simis p⁹scriptionib⁹ nō o⁹ p⁹bare titulū: s³ ex lapsu t⁹p⁹is p⁹sumit⁹ titulus iteruenisse q⁹ allegat⁹.

147 Quid de dñis exigētib⁹ pedagia & tholonea ātiq⁹. Rñd³ Mo. q⁹ licite exigere pñt si sūt a p⁹icipib⁹ ul⁹ regib⁹ iposita p⁹pter defēsiōnē strate ul⁹ maris dūmodo exigētes faciāt illd⁹ p⁹p⁹ qd⁹ fuerūt iposita aliter nō: si uō nesciūt a q⁹b⁹ fuerūt iposita: credit⁹ tñ q⁹ ab illis q⁹ potuerūt p⁹p⁹ defēsiōnē patrie ul⁹ p⁹ alia simili cā fuerūt īstituta ul⁹ si nō cōstat de cā: extat tñ q⁹suetudo cui⁹ nō extat memoria s⁹m Hosti. recipi pñt. Simili⁹ idē dicēdū ē si iste nō laborat mō nec facit expēsas cū nō sit necesse parat⁹ ē tñ labores & expēsas ipēdere t⁹p⁹ necessitat⁹ ita q⁹ nō solū q⁹ tūc acciperet: s³ ē si erit necesse: ut q⁹ fieret cōpēlatio an⁹ no⁹ ī q⁹b⁹ ul⁹ nihil expēdit ad illos ī q⁹b⁹ o⁹ eū m⁹ktū expēdere Si h⁹ ita gesserit pura & bona fide secure recipe pōt. Cōcor. Hosti. ī ti. de cēsi. §. ex q⁹b⁹ x. s³ nūqd.

148 S³ qd⁹ si dñs noua pedagia iponit. Rñdet Monal. ū s q⁹ nullo mō pōt occasiōe illo⁹ ab adueniētib⁹ & trāseūtib⁹ aliqd⁹ accipe sine peccato nisi certū sit illd⁹ a p⁹ricipe ul⁹ rege fore statutū p⁹p⁹ eminētē necessitatē aliq⁹ de subdit⁹. & tūc pcedat p⁹ oīa ut dictū ē d⁹ ātiq⁹. 24. q. 3. si q⁹s romipetas. ex de treu. & pa. c. ī nouam⁹ de cēsi. puenit & c. cū apostol⁹. ff. d⁹ publi. & uecti. l. uectigalia. Vñ si ultra formā p⁹dictā aliqd⁹ ē acceptū restituēdū ē illi a quo

iniuriose ē acceptū si fieri pōt sināt cū q̄silio ecclesie paupib⁹
eroget qđ notat q̄ dños q̄ uendūt datiū baratarie & q̄similiū.
Quid de cōdētib⁹ leges iniq̄s. Rñd⁹ Hosti. i. ti. d. penis. §. q̄b⁹
x. qđ de cōdētib⁹. q̄ si sūt q̄ ius nat̄ale q̄ i lege & i euangelio
cōtine⁹ ip̄o iure nō tenēt. 8. di. que q̄ mores. 32. q. 7. flagitia.
Idē ē si layci statuāt i p̄iudiciū eccl̄ie de consti. que in eccl̄ia
& c. eccl̄ia & obligāt i solidū statutarii cōsiliarii scriptores &
iudicātes & ea s̄uātes uel exequētes. ut. c. nouē it d. sen. ex. & c.
gradu. Idē si fiat q̄ ius positiuū ad paupes opprēmēdos & iustitiā
ip̄edēdū & de talib⁹ pōt itelligi qđ legi⁹ ysa. io. Vhe q̄ cōdunt
leges iniq̄s & scribētes iustitiā. Scripserūt ut opprimerēt i iu
dicio paupes & uī facerēt cāe huiliū populi mei: ut eēnt i p̄da
eorū & pupillos diripēt qđ faciet i die uisitatōis & calamitatē
de lōge ueniētes ad cui⁹ fugiet auxiliū. ubi dereliquet gloriā
uestra ne icuruemini sub uiculo & cū iterfectis cadat. Cōcor.
Monahū s̄ q̄ addit q̄ q̄ cōdūt leges de soluēdis uis uel solutū
nō repetēdis et similia: si aliq̄ dānificati sūt occasiōe talis legis
uel statuti tales leges ip̄o iure n̄ ualēt cū sit q̄ dñm. 8. di. que q̄
et. 32. q. 7. flagitia: si p̄ter tenēt i solidū q̄ p̄icipē iduxerūt ad
cōdēdū hui⁹mōi leges. Similiter ob̄uātes mortali⁹ peccāt et
tenēt resti. que occasiōe taliū leguro sūt lucrati.

Quid si dñs t̄p̄ralis nō facit id pp̄ qđ ip̄ositū ē pedagiu. Rñd⁹
Hosti. u. s̄ q̄ grauit̄ peccat. nō tñ tenēt ad resti. uel qđ acce
pit ex tali pedagio dñmō fecit ad qđ tenebat. nisi cōstaret q̄
hac decā fuisset cōcessū q̄uis teneat ad satisfactiōē plenariā
q̄ p̄ ē si i defectū iustitie iueniat. 22. q. 2. dñs: et. q. 8. adm̄stra
tores. 3. q. 7. q̄ sine peccato i auctē. ut disse. iudi. §. i. in fi. col.
nona. C. de appella. si appellationē. ff. de iudi. l. filius insti. de
obli. que ex q̄si delic. na. i. Ru. si. n. sn̄ia Ray. uera eēt uix aut
nūq̄ aliq̄s pedagia recipiētū saluaret.

Quid de dñis t̄p̄ralib⁹ q̄ negligūt facere iustitiā miserabilib⁹
p̄sonis et defēdere ab opp̄sionib⁹. Dic q̄ sūt excoīcati ip̄o iu.

149

150

151

post tertiā monitiōē nec pnt absolui nisi satisfaciāt de dāno
qd icurrent ille pſone miserales. ut dicit tex. iuncta glo. 23.
q. 5. c. administratores ū dicit. Administratores plane seculariū
dignitatū q ad ecclesiāz tutionem pupilloz & uiduaz ptec/
tionē rapaciūq refrenationē qſtuiti eē pculdubio debēt qti/
ēs ab epis & ecclīasticis uiris cōuēti fuerit eoz querimonias
attēti⁹ audiāt & sz q necessitas expetieit absz negligētia ex/
aminēt & diligēti studio corrigāt. q si dei timorē p oculis nō
hntes negligere post ſam & tertiā monitiōē iuēti fuerit oī
se nouerit comuniōe usq ad dignā satisfactionē puatos. Vnde
nota q iponētes stipēdiarios i ecclīasticis dōibz ul hospitalibz
q dissipāt bona pauper.

152 Quid de dñis tpralibz q utūt malis officialibz & negligūt eos
corripē ul officio priuare. Dic q tenēt d dānis eoz sicut dixi
i iudicibz s. §. iio. & §. 209.

153 Quero an sol⁹ pſceps possit iponere collectas & supdictas
.i. accrescimonia datioz p aliq necessitate emergēte ad tpus
Rñdz dñs Io. i. l. i. C. de supindicto. li. io. q sic imo punit alius
iponēs sic iussu principis: ut. l. placet. C. d. execu. mu. li. io. Q
ē uey qñ iponūt p occurrēti necessitate fiscali: sz p occurrēti
necessitate ciuitat ul puicie ul alteri⁹ municipii: ipa ciuitas
ul puicia ul municipiū pōt sibi iponere imo cogit si pecuīa
nō sit i coī: ut dicit glo. i. l. i. §. qbz. ff. q cuiusq uni. no. & l. fi.
& l. oīs puiciaz. C. de ope publi. & c. d. imu. ne. cōce. l. fi. & q
notat Inno. i. c. grauē d sen. ex ū dicit q uniūſitas cōdēnata p
soluēda pena iponit collectā p solidū & librā: uide de hac mā
in. l. i. d. i. oēs. C. de āno et tribu. p dñm Io. Et h patet ſm eū
q ciuitas uolēs iponere collectā. ut dēt pſcipi nō pōt de iure
cū cessat cā occurrēt necessitat et cessat auctoritas supioris et
nisi esset ciuitas libera q n recognoscit supiorē de q i. l. nō du/
bito. ff. de capti. alias null⁹ pōt iponere sine auctoritate supio/
ris ut dicta. l. i. et. l. placet.

Quid dñs tēpralibz q uēdūt officia publica. Dic q tū uēdētes
q̄ emētes debēt puniri. l. iulia ābit⁹. l. unica. C. eo. isti. d. publi/
cis iudiciis: §. sūt p̄terea si ī cētū aureis & ē īfamis. ut dicta. l.
unica uide īfra. §. 268.

197

De restitutōe subditoꝝ de
male ablatiis dñis faciēda.

Quero an subditi teneāt ad restitutōez male ablatoꝝ a dñis
suis qbz sub sūt & p̄ qd d pedagiiis an d fraudātes ātiq̄ uē noua
rōnabiliter ordiata teneāt ad restitutōez. Rñdz Monal. q sic
dūmō exigētes pedagia faciāt illd p̄p qd īstituta sūt alioqn si
nō pūt restitui illis qbz debet. debēt paupibz erogari. Si at n̄
faciāt illd p̄p qd īstituta sūt. nō tenēt qā frangēti fidem fides
frangat eidē ar. 61. di. §. his oibz. ex de iure iuran. puenit. l. 2.
Itē caueāt mercatores sēp m̄daciū: qā si illi ut dictū ē faciāt qd
suū ē & aliqd isti subtraherent rapina uel furtū esset: uñ p̄cise
tenerēt eis ad restitutionē & agere īsup pñiaz de furto & mē
dacio sicut de aliis peccatis ibi commissis: s; si iniuste accipet
ille isti mercatores furtiue subtraherēt p mēdaciū peccarent
ad minus uenialiter p̄p m̄daciū: ad restitutionē tñ nō tenēt s̄m
q̄sdā. Cōcor. Hosti. ī ti. d. cēsibz. §. ex qbz ī fi. dicēs q tā exigēs
iniustū pedagogiū q̄ nō iustū soluēs tenēt ad restitutionē.

198

S; nūqd defraudatibz datiū ē iūgēdū in foro pñie: ut soluant
penā quā icidūt. Rñdz idē ū s̄. Dicūt qdā q nec in p̄dicto casu
nec ī simili teneēt qs ad soluēdū emēdā penay nisi fueīt iudi/
catū q̄ ipm ī foro cāy: qā talia nō debēt nisi tūc demū cum qs
cōdēnat⁹ ē p sñiaz ī forma iudicii. Vñ si qs furti asportauit
pedagogiū uē icideīt alienā siluā uē q̄miseīt furtū aut sacrilegiū
aut symoniā sup qbz statuta ē pena corporalis uē pecuniaria p
legē uel p canonē. nō ē iūgēdū ī foro pñiali q soluat hui⁹
modi penas. nisi tūc demū cū fueīt cōdēnat⁹ ad illas soluēdas
s; sufficit q soluat īteresse & satisfaciāt ad ābitriū boni uiri si
iuriam itulit.

196

157 Quid d̄ christiañs q̄ t̄p̄r guerre accedūt ad ptes paganorū & portāt illuc merces p̄hibitas & ip̄i saraceni seu pagani tenēt eis fidē defendēdo eos ī territorio suo & ī mari a latronib⁹ uel pirratis. R̄ndit idē ū s̄ q̄ tūc debent ip̄i christiani soluere eis pedagiū fideliter s̄m statutū uel pactū. alias tenēt eis ad restitutōē si possūt. alias debēt paupib⁹ erogare. q̄a fides ē hosti. s̄uāda ē. 22. q. 4. Innocēs. 23. q. 1. noli. Et itellige de illis saracenis q̄ nō sūt uiolēti possessores terrarū q̄s tenēt ēt q̄ n̄ detinēt terras cōsecratas christi ī habitatōe.

158 Quid si qs fureſ christianos captiuos & a saracenis detentos. R̄ndit Hosti. ī ti. de peni. §. q̄b. uō. x. qd si qs. q̄ nō teneſ. ar. 23. q. 2. dñs. & q. 8. ut p̄dē. & h̄ itelligas qñ nō ē t̄pus treuge. S3 qd si treuga sit. Dic q̄ tūc tñt restituere rē subtractā et ex tractionē hoīs uſq̄ alterius rei sublate. Et oīs dāni dati. ar. 23. q. 1. noli. q̄ intelligit Ray. nisi forte saraceni p̄pellant captiuos ydolatrare in q̄ cāu eripeſ captiu⁹ ī libertatē ar. 44. di. nulla & tūc nō tenēt suripiēs eū ex q̄ de peccato mortali uſq̄ subūsiōe fidei agit magis sit deo q̄ hoīb⁹ obediēdū. ii. q. 3. Iulian⁹. & c. q̄ resistit. Quid si christian⁹ captiuus fureſ saraceno q̄ eū captiuū detinet. R̄ndit idē ū s̄ q̄ si fuit captus dū erat treuga quā frāgebat & sic inueniſ ī culpa. 23. q. 1. noli. & nō iminebat famis necessitas tenēt ad restitutōē: si āt alias t̄p̄r belli capt⁹ fuit uſq̄ necessitas famis iminebat cū talē teneat saracen⁹ pascere nō tenent ad restitutōem s̄m Ray.

159 Quid de subditis dānicatib⁹ dños. R̄ndit Monal. ū s̄ q̄ restituere tñt subdit⁹ sicut fur q̄ subtraxit de his q̄ soluere debēt dño absq̄ uolūtate dñi sui. Soluere. n. deb⁹ ea que iter ip̄m & ātecessores suos plane bona fide sine dolo & coactiōe quenic sicut solet fieri cū māl⁹ uſq̄ uille cōcedūt d̄ nouo coloīs uſq̄ aliis p̄sonis de q̄ cōsuevit fieri īstrumtū q̄ ponit cēs⁹ & ānus & ponit alie s̄uitutes & pactiōēs hīc inde & iō oīa talia dūmō nō sit t̄pia & q̄ dñm peti possūt & soluēda sūt. Nā q̄lib⁹ ī traditōe

rei sue pōt ponere legē quā uult dūmō honestā. ex de cōdic.
apo. c. uer. 18. q. 2. Eleuteri⁹. ū tñ idiffinite positū ē ī īstrumto
aliqd tale xbu collecta talia quēsta uel similia. itelligēdū ē q
deb eā moderate petere. Inspecto honore & facultatib sub
dito. ex de cēsi. cū apostol⁹ ī fine &. 10. q. 3. c. si. Similit cū in
īstrumto cōtiet q talis dñs pōt facere taliā ad iussū uel ad pla
citū aut qñ ē talis cōsuetudo sine scripto: tūc illd iussū aut pla
citū moderatū ē ad ābitriū bōi uiri īspect facultatib subdito.
Cōcor. Hosti. ī ti. de peni. §. qb uer. quid de quēstis & taliis.
Quero ā ī foro qsciētie tñeat q s iūgere pñiaz. ut soluat penā
quā icurrit ex pedagio nō soluto. Rñd3 Monal. ū s. Dicūt qdā
q ī pdicto casu nec ī similib tñet q s ad soluēdū emdā penariā
nisi fueit iudicatū q ipm ī foro iudiciali. qā talia nō debēt nisi
tūc demū cū q s cōdenat⁹ ē pñiaz. Vñ si q s furti asportauēit
pedagionē uel iciderit alienā siluā uel q miserit furtū aut sacrile
giū aut similia sup qb statuta ē pena corporalis uel pecuniaria
p legē uel p canonē nō ē iūgēdū penitēti ī foro penitētonali
ut soluat hui⁹mōi penas nisi tūc demū cū fuerit cōdenat⁹ ad
illā: s3 sufficit q soluat interesse uel satisfaciat ad ābitriū boni
uiri si iuriā itulit. Idē dicit glo. 12. q. 2. fraternitatis.

De restitutōe subditoꝝ iter se
de his que ad iuicē extorquēt.

Quero an subditi teneāt ad restitutionē eoꝝ que it se iuste
extorquēt. Et p qd de ciuib q collectas dimiserunt sup alios.
Rñdit Monal. ū s q si sciēter aggrauāt sup alios aliqd ultra q
debēt iuidia uel odio tenēt ad restitutionē ei. Si aut se uel alios
aleuiāt peccāt mortalit: s3 nō tenēt ad restitutionē coitati. qā
nō aggrauāt eā in h. s3 inimicos. Et h ē qñ qtitas sūme ē a coi
determinata. Si uero collecta ē antiq & debita dño tprali &
aggrauāt inimicū tenēt ei ī tm. si at se aleuiāt dño tenēt ī tm.
Si uō aicū aleuiāt tenēt similit dño nisi amic⁹ pus restitueit.
Si at ē collecta a dño nouo iuste poita puta ad ppriā utilitatē

160

dimiserunt

posita nō tenēt exactores dño restituere nisi inimico si grau-
uerit eū. p̄terea dño nō debēt obedire q̄ cōsciētiam ī collecta
iniusta. Itē nota q̄ collecta fit duobz modis ī ciuitate. s. p̄ alios
& p̄ se. p̄ alios duobz mōis. s. determinate & īdēminate. deter-
minate. s. qñ determinat sūma a coi illis q̄ aliis ad soluēdum
īponūt. & tūc si aleuiāt se uł aīcos nec aggrauāt cōe: s. īmī-
cū tñ. & iō tenēt tñmō illi. Indeterminate uō fit qñ sūma nō
determinat eis: s. dicit q̄ īponāt ciuibz. iō. denarios p̄ libra. Et
tūc si se uł aīcos aleuiāt cōe defraudāt. S. s. q̄sdā nō tenent
ei ad restitutioēz. q̄a dicūt h̄ nō eē de iure diuino institutū: sed
publico uł ciuili. s. p̄ bonū patrie: peccāt tñ mortalit̄: p̄ iura-
mētū pmissoriū īfra t̄pus q̄tū ad exactioēz. s. n̄ q̄tū ad solutū
q̄a hoc mō iurauerūt. s. h̄ mihi nō placet. Itē qñ fit collecta p̄
se: fit sibi duobz modis. Primo qñ debz hō maifestare iuramto
qcqd habz. & tūc si habz mile & iurat se tñ cētū h̄re ē piurus:
s. nō tenēt restituere. q̄a h̄ datio nō ē de iure diuino: ut dicūt.
Similiē s. mō fit qñ hō iurat se missuz. iō. denarios p̄ unaq̄q̄
libra quā h̄t ī archa repoīta alicui ad t̄pus īfra t̄pus illd̄ sēp tñē
& elapso t̄p̄ piurus ē si nō facit qd̄ iurauit. s. s. q̄sdā n̄ tenēt
ad restitutōez. q̄a nō q̄tauit rē alienā. qm̄ adhuc dñiuz rei nō
recessit ab eo & dicūt q̄ h̄ datio nō ē de iure diuino. ut dictū
ē. Hec. n. opinio cū p̄cedēti nō placet mihi p̄p̄ dolū & fraudē
quā q̄tinet q̄ nulli debz patrocinari s. m̄ canones. Si at̄ iurauit
tñ dare coi tenēt sēp ex uirtute iuramēti.

161 Quid de discussoribz. i. estiatoribz p̄rionioz q̄ dolo odio uel
iuidia p̄p̄ & min⁹ estimāt & p̄ximū & rēpublicam dānificāt.
Rñdit Io. de pla. in dicta. l. i. C. de discussoribz li. iō. q̄ siue sit
discussor ad īuestigādū & discutiēdū q̄ sit publici debitores &
aliquē inique declaret uł describat eē publicū debitorē q̄ n̄ sit
uł dicat esse debitorē maioris q̄titatis q̄ sit tenēt ad restitu-
tioēz: & ipe remanet obligat⁹ s. lico ī illa q̄titate ī q̄ aliū d̄scri-
psit inique: siue sit discussor p̄rionioz cā ponēdi ī estimo pro

collecta uel alio grauamēte reali soluēdo sūm q̄titatem p̄ionii
cui⁹ q̄ certe ī id ī q̄ pperā: & inique p̄l estimat facultates ali
cui⁹ q̄ ualeāt ip̄e tenet p̄tex. ī dicta. l. i. Caueant ergo estiāto
res bonorū p̄ioniorū aliorū. q̄a tenēt ad illd qd̄ male estiānt siue
estimēt p̄ collectis publicis siue ad puatū q̄modū: ut p̄ fideius
soribz dandis a tutore sūm ualorē p̄ionii pupilli. q̄a si estiātor
min⁹ estiet & pp̄ b̄ fideiusor minoris q̄titatis dat⁹ est/tenet
pupillo. l. fi. C. de magistra. l. cōueniē. & l. i. §. diu⁹. ff. Eodē. ti.
siue sit estimator dat⁹ ad fideiussores approbandos. s. an sint
sufficiētes. l. arbitrio q̄ satq̄ dare cogāt. Et similiter teneēt messor
agri edificii frumti uel uini si dolo uel lata culpa. Inique metiat
l. si messor. §. i. & 2. ff. Si messor falsū modū dixerit. Et si h̄
tabernari⁹ q̄ ī cōputatōe fefellit. l. fi. ī fi. eo. ti. de q̄ ē. l. 2. C. d̄
iure fisci. Vbi cūz ei generaliter q̄s inique facit id ad qd̄ assūp
tus ē a iudice uel a p̄tibz: ut cū notari⁹ assūpt⁹ ē ad q̄putatōez
l̄raz & male cōputat teneēt. l. q̄putatōis. C. de fidei. instru. Vel
medic⁹ pperā refert de q̄litate uulnez teneēt: ut ī. c. significasti
de hoīcidio uel obstetrix. de p̄gnatura uētris. l. i. ff. de uē. inspi.
teneēt. hec ille.

Quid de malis electoribz. Rndit Io. de pla. ī. l. obfuare. C. de i62
curio. l. i. io. Ex q̄ ad officiū rectoris ciuitatis ptinet quocare cō
siliū & facere eligi officiales & electis nūtiare ut possint si ex
pedient appellare & q̄ male noīauerit aliquē sciēs eū habere
excusatōez & sic eū cā uexādi uel ex odio noīat teneēt ei ad oēs
sūpt⁹ litis: q̄s ille noīat⁹ faciet ī cā appellatōis se excusādo ne
ei⁹ calūnia & temeritas trāseat ipunita: ut dicta. l. obfuare. &
C. de sūptuū recuperatōe. l. unica. & l. i. §. q̄ excusatione. ff. de
uaca. munez & l. sciueit. C. de excusationibz tutoz.

Quid de exactoribz tributoz q̄ p̄ debito exigūt. Rndit idē i63
in. l. i. de exactoribz tributoz l. i. io. q̄ tenent furci si p̄ debito
exigūt sub terrore & p̄eminētia dignitatis: ut dicta. l. ē. p̄ ali
mētis suis & sue familie uel eq̄z. l. 2. C. de lucris aduocatoz. li.

.12. & tenet i duplū ei a q̄ exegit. l. i. C. desup exactioib l. i. io.
De restitutōe cōtrahētū.

164 **Q** Vero ad qd teneant q̄bētes. Rndit Io. de pla. isti. q̄b mōis
cōtrahit obli. §. i. Quia si q̄tus celebrat grā dātis t̄m ut i de
posito. tūc recipiēs t̄nt solū d dolo & lata culpa. Si grā recipiēt
t̄m. ut i cōmodato tunc tenet de dolo & oī culpa. l. lata leui &
leuissia. Si grā utriusq̄ ut i locatōe tūc tenet d dolo lata culpa
& leui. ut. l. si ut certo. §. 2. ff. cōmodati. In mutuo aut q̄a trās
ferē dñiuz iō recipiens mutuū tenet de dolo lata culpa leui &
leuissia & de casu fortuito. ut insti. q̄b modis recōtrahit obli.
§. primo.

165 Quid de cōmodatorio. Dic q̄ q̄nq̄ tenet solū d dolo & lata
culpa. Quādoq̄ ē de leui q̄nq̄ ē de leuissia q̄nq̄ ē de cāu for
tuito: ut notat glo. i dicto. §. i. x̄bo exactissimā insti. q̄b mōis
recōtrahit obli. nā d dolo solo tenet. puta. Si cōmō uxori mee
ut cōpra. i. ōnata ueniat ad me: ut. ff. cōmodati. l. si ut certo. §.
Nūc uidēdū. & §. Interdū q̄nq̄ dolus & culpa ei⁹ leui. ut si cō
modo ē ciphū ut oēs amici iuitent ad cenā. ut. ff. cōmodati. l. i.
reb. §. hec ita q̄nq̄ leuissia. & b̄ gñaliter. Vt hic inēdū cāus ut
si culpa p̄cedit dicta. l. i. reb. §. alioqn. b̄ glo. Itē notat s̄z eūde
dñm Io. q̄ colligit ex tex. i dicto. §. i. x̄. nec suffic. q̄ l̄z re sua q̄s
possit male uti cū i ea sit moderator et arbit̄. ut i. l. in re ma
nifesta. C. mādati. t̄n i deposito uel cōmodato ē determinatuz
q̄ deb̄ adhiberi exactissia custodia et diligētissia q̄ leuissimā
culpā excludit. Et iō si q̄s i s̄scriptis reb̄ erat diligētissimus
pariter deb̄ eē i cōmodatis: s̄z si i suis erat diligētior certe in
cōmodat deb̄ esse diligētissim⁹. et iō tūc deb̄ adhibere ma
iorē custodiā reb̄ comodat q̄ suis. Nā tūc i suis culpa culpāda
ē. s̄z i alienis ē puniēda: ut dicto. §. i. et dicta. l. si ut certo. et. l.
in reb̄ i pri. ff. cōmodati. S̄z qd q̄nq̄ ē i suis erat diligētissim⁹
et nō pōt nisi unā rē saluare. Rndit idē dñs Io. q̄ tūc locus est
gratificatōi. q̄a pōt saluare quā uult d q̄ glo. in dicta. l. si ut cō.

Sz qd si qs utit̃ cōmodato ultra locū determinatū. Rñdit idē ũ 166
s̃ q̃ i culpa ē & ad eū spectat piculū: ut dicto. §. i. y. alioqn: et
dicta. l. i. reb̃ imo tñc 9mittit furtū usq̃ insti. de obli. ex delicto
. §. placuit.

Quero q dicāt casus fortuiti. Dic q illi q enumerāt i dicto. §. 167
. i. et dicta. l. in reb̃. et. l. que fortuiti. C. de pignorib̃ actiōe. Nā
casus cui resisti nō pōt diciť mors suoz cōmodatoz que eius
culpa n̄ iteruenit latronū hostiū ue icursus qñ res ē cōmodata
ad pegrinādū pp pirataz insidias. Naufragiū icēdiū fuga q̃ ser
uoz q custodiri nō solent. Sz quero an furtū cōputeť it casus
fortuitos. Rñdit idē ũ s̃. q̃ nō. iō nō excusat comodatariū. l. cū
duob̃. §. dāna. ff. cōmoda: & insti. qb̃ modis recōtrahit obli
gatio. §. si. nisi fiat a persona domestica de q̃ nō suspicabaris
ut not. Cynus in. l. i. C. depositi. & l. Eū q. §. idē scripsit. ff. de
furt̃. Sz an icēdiū cōputeť cōmodatario inter casus fortuitos.
Rñdit idē ũ s̃. q̃ nō si incipit i domo sua. qa sine culpa ihabi
tatiū nō oriť icēdiū. l. nā salutē. ff. de offici. p̃fecti. uigi. sz si in
domo aliena & comodatari⁹ rē euitare nō pōt h̄t regressū q̃
eū q̃ ē i culpa icēdiū. ut. l. si suus suam. §. si fornicari⁹. ff. ad. l.
acq̃leā. Et notat. glo. i dicto. §. si. isti. qb̃ mōis recōtrahi obli.

Quid de depositario dic q̃ teneť solūmō d̃ dolo & lata culpa 168
& mala electio d̃positarii ē i culpa inde ēť qñz tñeť d̃positari⁹
de casu fortuito. ut nota. glo. isti. de q. mo. recōtrahit i eo. §. si.
Quīq̃. n. sūt s̃z Io. de pla. que faciūt depositariū teneri d̃ cau
. s. cōuētio. i. pactū dolus culpa mora obligatio: ut notat. ff. de
positi. l. i. §. sepe.

Quid de bidello cui assignauisti librū tuū & eū tradidit alteri 169
an teneať. Rñdit Io. de pla. dic si tradidit tuo socio uť famulo
tuo cōsueto uť alt̃i portati tuū signū cui uersimilit̃ credere de
buit nō teneť si aut uon assignasti ei: sed simpliciter posuisti
teneť. id similitudinē locatoris s̃m. l. dñs orreoꝝ. ff. loca.

Quid de creditore pignoris. Rñd; idē ũ s̃. q̃ teneť de dolo & 170

lata culpa & leui. q̄a q̄ctus celebrai gr̄a utriusq̄. ut dicit tex.
in. §. si. isti. q̄ mo. recōtrahit obli. & iō nō tenet d̄ leuissia cul-
pa nec de casu fortuitu nisi fuerit i culpa.

171 **Q**uero an iter ēptorē & uēditorē cadat restitutio. R̄ndeō q̄
multiplex. ut patet ifra i xbo ēptio.

172 **Q**uero de q̄ teneat socius. Dic q̄ tenet ad restitutionez dāni
emergētis dolo & culpa sua lata & leui que leuis culpa estiat
si nō adhibe tāta diligētiā i coibz rebz q̄rā adhiberi solebat: in
ppriis t̄pre societati. ut isti. d̄ socie. §. soci. l. socius. ff. p̄ socio.

De restitutōe eius q̄ ob cāz accepit & cā nō ē secuta.

173 **R**estituere tenet q̄ accepit aliqd ob cāz & cā nō ē secuta ut
puta. Si dedi ē pecuniā: ut p̄me ires ad s̄ctū Iacobū & n̄ iuisti.
Sec⁹ si p̄ te n̄ stetit. ut. l. si pecuniā. ff. de cōdic. cā data. ū d̄r. Si
pecuniam iō accepis: ut capiā eā. dein pato ē ad p̄ficiscēdum
cōditio t̄pris: uel ualitudis īpedim̄to fuerit q̄min⁹ p̄ficisceris
an cōditio possit. uidēdū ē & cū p̄ te nō steterit pōt dici repe-
titionē cessare. S; cū liceat penitere ei q̄ dedit p̄culdubio re-
petet id qd̄ datū ē nisi forte tua iter sit nō accepisse te ob hāc
cāz pecuniā. Nā si ita res se habz: ut l; nūdū p̄fect⁹ sit ita tamē
rē q̄posueris: ut necesse habeas p̄ficisci uel sūpt⁹ q̄ necessarii
sūt ad p̄fectionē iā fecisti. ut manifestū sit te p̄ forte q̄ acce-
pisti erogasse cōditio cessabit. S; si min⁹ erogatum sit: q̄ditio
locū habebit: ita tñ ut idēnitas ē p̄stet ei⁹ qd̄ expendisti.

174 **Q**uid si dedi pecuniā uiro cui nuptura erat mulier. dein nō sūt
secute nuptie. dic q̄ ad restitutionē tenet. l. si mulier. ff. d̄ cōdi-
tōe causa data cā nō secuta.

175 **Q**uid si dedi ē ut suū manumittas & nō manumisisti uel me
penitet añq̄ manumittas dic q̄ ad restitutionē mihi teneris
.l. i. §. i. ff. de cōditōe ob cāz.

De restitutōe gerētū negocia.

aliena & primo d̄ tutore.

176 **R**estituere tñet tutor & curatō oē dānū qd̄ pupillo uel adulto:

pcessit eorū dolo lata culpa uel leui negligētia. Nō at leuissima
 ut. l. qcqd. C. arbitriū tutele uel dicit. Quicqd tutoris dolo uel la-
 ta culpa uel leui siue curatoris miores amiserūt uel cū possūt nō
 acq̄sierūt ī h iudicio uenit. ut. l. i. de tutelis & rōni. distra. dī.
 in oīb que fecit tūtor cū facere nō deberet. Itē in his que nō
 fecit cū facere deberet rōnē reddere tenet p̄stādo dolū & cul-
 pā & q̄tā ī rebz suis diligētiā haberet. Idē ī plato. ut in. c. Cū ī
 officiis de testa. Itē s̄m lo de pla. insti. de obli. que ex q̄i q̄ctu-
 na. §. tutoris qñ tutor fuit negligēs ī exigēdis noībz d̄bitoꝝ
 pupilli q̄ facta sūt postea cā nō idonea ad soluēdū cū p̄us eēnt
 idonea t̄pre tutele tenet: ut. l. 2. C. arbitriū tutele. Itē tutori
 īputat & ad interesse tenet si cāz pupilli despātā ducat. C. de
 admīstra. tutoꝝ. l. bona. & l. si nō ē ignotū & ff. d. admīstratōibz
 rez ad ciuitatē p̄tinētū. l. q̄tiēs. §. sicut ignoscēdū ē cū illi q̄
 bōaz fidē agnouit. ut. ff. mā. l. q̄nt⁹. hec spec. i. ti. d. aduocato. §.
 utriusq̄. & itē ēt caueāt. Quid si q̄s uolebat legare uel donare
 pupillo & tutor īpediuit dicens. lega uel dona mibi. glo. ponit
 hāc questionē sabbatinā & nō soluit ī dicta. l. qcqd. s̄z dici pōt
 q̄ tenet pupillo ad restitutioēz ar. cle. i. de p̄ui. & p̄cipiūt religio-
 sis: ut nō īpediāt testatores qñ legēt parochialibz uel matrici-
 cibz eccl̄iis. Vt dicit frater Aluar⁹ q̄ alias peccāt mortaliter &
 tenent ad restitutionē. Nā h̄ regula q̄ q̄tiens q̄s aliquē īpedit
 a cōsecutōe alicui⁹ b̄ficii tenet ad restitutionē uel s̄. §. 134.

De restitutōe negotioꝝ gestorū.

Restituere tenet negotioꝝ gestor oē dānū illi cui⁹ negocia
 gessit qd dānū pcessit dolo suo: uel lata culpa uel leui: uel ēt leuif-
 s̄ia quā alius diligētior erat gestur⁹. ut. isti. de ob. q̄ ex q̄i q̄ctu-
 ī pri. an aut teneat de cāu fortuito glo. ibi enumerat sex cāus
 ī q̄b tenet ī x̄bo obligatū & eā tenet ad expēsas q̄s fecit ne-
 gocioꝝ gestor illi cui⁹ negocia gesta sunt. Fallit ī p̄libz casibz
 enumerat p dñm Io. ibi & ī. l. uēleni⁹. ff. de nego. ges. l. prim⁹
 qñ pcessit protestatio q̄ nō gerat. ut dicta. l. uēlenius. Secūd⁹

qñ gessit paterna affectōe ut si nutricius p̄stitit alim̄ta p̄uigno
uē i eū erudiendū expēdit. l. q. paterno. C. eo. Terti⁹ qñ marit⁹
gessit maritali affectōe puta fecit expēsas et curādo uxorem
egrā. Nā socer nō tenet eas satisfācere nec 9putā i restitutōez
doti. Nā marit⁹ tenet facere curare uxore suis expēsis: nisi qñ
nō habet dotē uē eēt expēsa magna ultra dotē: & uxor haberet
patrē q tñt ad h: uel ip̄a habet aliūde. i. alia bona ex qb̄ posset
curari. Nō tenet tñ marit⁹ qñ ex cōpa uxoris nō habet eā i suo
obsequio s̄m iacobū de are. s̄ ad expēsas funeris uxoris tenet
ille cui remanz dos p ea parte p q̄ deuenit dos ad eū: ut. l. q̄a
i uxore. C. de negociis gest. Quart⁹ p̄ domesticā affectionē
& pietatē. ut si mat̄ expēdat i faciēdo dari tutorē pupillo. l. i.
.C. de nego. & l. is q. ff. eo. de hac mat̄ia uide infra. §. 224.

De restitutōe sociorum.

178 **Q**uid si duo sūt socii hñtes rē cōmunē & alter i ea. facit ex-
pēsas. Rñdit lo. de pla. isti. de obli. que ex qī gētū. §. Itē si inē
aliq̄s q̄ alter tenet 9tribuere ptē suā restituēdo ei q̄ fecit ex-
pēsus de suo. ut. l. si iter fratres. §. 2. ff. p socio. & l. si ut p̄pois
.C. de here. puat. Itē nota s̄m eūdē q̄ ū un⁹ ex sociis ē rixos⁹
& deui⁹ uē nō curat laborare terrā cōmunē uē locare domum
cōem pōt soci⁹ accipe sibi ptē suā q̄ ad usū & laborare & sibi
fruct⁹ recipe glo. ē notabilis i. l. iubem⁹ i vbo diuidere. C. de
sacro sac. ecc. & alia glo. i. l. luci⁹. ff. fa. herc.

De restitutōe accipiēt̄ i debitū & cetera.

179 **Q**uid de soluēte i debitū ignorat. Rñdit q̄ recipiēs tenet et
ad restitutōez p̄inde ac si mutuo accepisset ex q̄li contractu
insti. de obli. que ex q̄li gētū nascūt. §. si. & insti. q̄ mo. recō-
trahit obli. §. Itē si p̄ errorē. sec⁹ si soluat sciēter q̄a tūc dōare
uideat. ut. l. cāpan⁹ de opere libertorū.

De restitutōe dānoꝝ ab aīalib⁹ datoꝝ.

180 **Q**uid si q̄drupes puta equus uel asin⁹ tu⁹ nāli feritate mihi
dānū itulit: puta fregit uasa mea uē uegetē & uinum effusum ē.

Rñdit Spe. i. ti. de iniuriis. & damno dato. §. seqt. x. pōro mihi teneris uł reficere dānū uel dare aīal p noxa. ut insti. si qđru. paup feci di. in prin.

Quid si equus tu⁹ calce me pcussit & crus fregit uł brachiū i81
uł oculū effodit uł aurē dētib⁹ scidit uł me uulnerauit pp quā plagā oportuit me dare. io. medicis & alia. io. ipēdi i curatiōe an petere possū sō & opa qb carui: & caritur⁹ sū. Dicit Specu. ubi s q sic uł q das aīal p noxa. tex. e. ff. e. l. ex hac lege.

Quid si tuū aīal icitauit meū ita q meū aīal ddit alteri dānū: a i82
tenearis. Specu. ū s undeť sētire q sic idē dicit glo. isti. si qđru. pan. fa. di. in pri. i xbo feruore ne aīal tuū moueat ad dānū dā dū. Sui lasciuiā & facilitate siue icētiuō amore & psecutiōe al teri⁹ aīal: ut si equus tu⁹ psequēdo equā meā frangit hostiū do mus mee uel mea blada in trā cōterit uł aliter dānū mihi dat siue suo corpore siue mediāte alio instrō. ut si bos uł equus sic culpa gducēt plaustrū obtruiit aīal meū uł aliud dānū dedit. ut. ff. e. l. i. §. si aūt.

Quid si bos tuus comedit herbā meā uł canis tu⁹ carnes meas i83
uel porc⁹ farinā uł murileg⁹ lardū uel mustela cōrodit pānos an mihi tenereis ad emēdā dānū uel dādū aīal p noxa. Rñdit Spe. ū s q sic. ut. l. qnt⁹. §. i. ff. ad. l. acql. & l. q suādox. §. si. d pscip. x. Et p Bartho. i. l. h āpli⁹. §. de his. ff. de dāno ifecto.

Quid si oues uł alia aīalia qs mittit i pdiū meū & frumētū & or i84
dū uł glādes depascūt. Rñdit Specu. ū s q mihi teneris

Quid si p se peccora itrauerūt cāpū & depasta sūt frumētū. i85
Rñdit Spe. idē. f. q mihi teneris. idē Io. de pla. i. §. i. isti. ad. l. acqui. & h p. l. q suādox. ff. de scrip. Sz qñō estīabiť dānū datū in frumēto dū ē in herba. Rñdz idē ū s q uł expectabiť tēpus messiū ut sciať qđtū ex tāto uł simili frumto hēbiť uł qsidrabiť qđt⁹ fruct⁹ i āno pterito ex tanto et simili habitus ē. ar. ff. ad. l. acqleā. l. acquilea si deletū. ff. de tabulis exhibēdis. l. locū. §. cōdēnatio. ii. q. 3. nolite.

- 186 Sed nūqd dñs se liberat dādo aīal p noxa. Rñdit idē ū s q nō. si illd imisit ut insti. si qdrupes paupē fecisse dicat: sec⁹ si causa lit inrauit.
- 187 Quid si leo ursus ap quē tenes ligatū iuxta uīā publicā dānū dedit. Rñdit Specu. i. ti. de ēptiōe & uen. §. nūc dicēdū. §. sz pone ibi qrtō gpetit q teneris p tex.. §. si. insti. si q pau. fe. di. Vñ ibi dicit Io. de pla. Caueāt ergo sibi q tenēt canes mō daces ursos uł simias uł alia aīalia ferocia ī locis publicis qa si ledūt hoīez liberū: cōdēnāt tenēs ī expēlis curatōnis & oparū amissay & amittēday īqntū iudici equū uidebit facta estiatōe qrtū lesus uiuere poterat fm distiātiōē etatū: ut. l. hereditatū. ff. ad. l. falsi. & glo. dicit ī. l. ex hac. l. ff. si q pau. fe. di. Et iō n liberat dādo ferā bestiā dānū datē p noxa. ut. c. si. de iū. & dāno dato.
- 188 Sz pone q inuenio pecudē tuā ī mea segete dānū datē nūqd ppria auctoritate illā capere possū & tenere donec de dāno mihi satisfaceres. Rñdz Spe. i. ti. de actor. §. sz pone q inueio q nō possū capere: ut teneā qī loco pignoris donec mihi satisfactū sit. possū tñ capere & tenere donec sciať dñs q̄ quem agere possū.
- 189 Quid d his q cū iūmto uł igne malitiose appposito uł ap. ledūt agrū uł domū alteri⁹. Rñdit. Mo. i. sū. in tractatu restitutōnū. i. c. de restitutōe aduocatoꝝ. §. Itē tenēt ad totū dānū q tales tenēt ad restitutionē totius dāni. Et si uolūtarie apponit ignē nō adhibuit diligētīā debitā tenet ī qdruplū maxie īfra annū. ex de iniur. c. si egressus & si leserit ū de h i. c. si qs. & ff. d icē. l. i. Si aut aīal pascat in alieno nō dānificādo dñs nō tenet de pa. tenē. l. qm. §. si. coll. io. nō tñ fm glo. & Anto. de butrio ī dicto. c. si leserit q dñs liberať dādo aīal p noxa.
- 190 Quid si bos alicui⁹ cornupeta erat & dñs eū n custodiuit nec diligētīā adhibuit egressū bouē uicini occidit. Rñdit Monal. q dñs bouis corūpete tenet dare aliū bouē uiuum equalētem

& mōtuū accipe: ut dicit tex. in. c. si bos. ex. de iniur. & dā. dā.
exori. Intelligēdū tñ qñ dñs sciuit cornupetā q̄ p̄sumit ifra
tres dies scire et pp̄ h̄ dicit tex. q̄ corūpetā erat ab heri & nu/
di? Terti? qñ uō ignorauit. puta qā q̄ nāz sui gñeris isurrexit &
q̄ naturā suā: puta qā q̄sueuit eē domestic? tūc nō tenet ex edi/
cto. l. acqlee: sed ex dicto. l. si q̄drupes paup̄e fecisse dicat̄ fm
Host. & Goffre. Itē itellige f̄z glo. in dicto. c. si bos cū ille bos
q̄ dānū dedit aggress? ē aliū & occidit: f̄z ecōūso nō tenet. i. qñ
bos mortu? icitauerat aggrediēdo bouē cornupetā. ff. si q̄dru.
pauperē fecisse dicat̄. l. i. §. cū arietes. & ff. ad. l. acql. l. ita. Seu
cū dubiū ē qā bos p̄ aggressus. ff. ad. l. acql. l. scīaz. §. cū strā/
m̄ta. Et ad itelligētiā dānoꝝ datoꝝ ab aīalibz nota ut ex dictis
hosti. q̄p̄hēdi & colligi pōt q̄ duplex ē actio q̄ tenet dñs aīal
dānū dātis. s. lex acql. & hac tenet dñs aīal dānū dātis qñ c̄p̄a
sua aut negligētia aīal dānū dedit: puta si te īstigate equū ipse
dolore concitat? recalcitrauit uł dānū dedit. aut si q̄drupes. p̄
iusto onerata dānū dedit uł si aīal tuū ī segetē meā misisti tñris
ad toti? dāni estiationē. Alia ē actio que uocat̄ de paupie qua
mibi teneris qñ nō culpa tua q̄drupes dānū dedit q̄ naturā &
q̄suetudinē sui gñeris. l. z sua q̄suetudo talis sit: puta si sit equus
recalcitrās. Nā maior pars n̄ recalcitrauit uł bos cornupeta nā
maiō ps n̄ cōnupetit & tūc liberaris dādo aīal dānificās p̄ noxa
l. z dānū excedat q̄drupedis estiationē. Si aut sit fera bestia tūc
dando illd̄ aīal p̄ noxa: non liberaris. s. z teneris ad toti? dāni
estiationē. qā bui? mōi aīalia nō debēt teneri ī publico siue so/
luta siue ligata ū publicū iter ē. alias dñs tenet ī duplū. ut insti.
si q̄drupes. §. iterdicim?. §. si. & nihilomin? actio de paupie
.i. p̄ dāno dato locū habz: & ē tenet ad ip̄ēlas ī curatōe factas
& ad op̄as amissas uł q̄s amissur? ē pp̄ debilitatē. nā p̄hibet q̄s
x̄rē aprū canē ursū leonē pātherā & gñralit̄ oē aīal qđ nocere
possit tenere f̄z Hosti. ī ti. de paupie. §. qñ. x. Et notādū. Hec
colligūt ex tex. & dictis doctoꝝ in. c. si. ex. de iur. & dāno da.

& p Hosti. in sū. eo. ti. §. qñ. & i. ti. de paupie. §. qñ. §. qñ. §. qñ.

191 Quid si equus tuus insidiando mulā meā olphaciat & mulā mea recalcitrās crus meū frāgit. Rñdit Hosti. in. ti. de paupie. §. qñ. §. si uō q q te agere possū d paupie. ut. ff. si qdru. pau. feci. di. l. agofo.

192 Quid de detinētibz colūbaria. Rñdit Astē. in sū. li. §. 33. Dicūt aliq q si nō pnt teneri sine p̄iudicio & dāno alterius mortaliſ peccāt q tenēt. qdā tñ tenēt q colūbe p̄p̄ficiāt fr̄is q̄s frequē tāt stercorizādo & mala semia colligēdo q̄ noceāt. uñ n̄ uidet tutū sup h aliud affirmare.

193 Quid d uenatoribz q cōculcāt agros & uineas alioꝝ q̄ canes occidūt anseres & oues & agnos paupū. Rñdit idē ū s. Credo q tenēt restituere estiationē dāni uł peccāt mortaliſ si nō restituant: nisi ita modicū dānū esset q̄ p̄babiliter nō curarēt illi quibus fieret.

De restitutōe excoīcatorū.

194 **U**t r̄ clericus excoīcat⁹ possit p̄cipere fructus sui beneficii durāte excoīcatōe. Rñdit Innoc. q̄ nō. i. c. pastoralis d̄ appel. p̄ illū tex. ū diciť. Illi puēt⁹ ecc. merito subtrahūť. cui eccl̄ie co muio denegat. Sec⁹ si appellaret. Nā tūc n̄ credim⁹ q̄ posset nūtiari excoīcat⁹. ar. ex̄ d̄ sē. exco. p̄ tuas: nec ēť bñficia subtra bi debēt: imo cū ip̄e se n̄ debeat gerere p̄ excoīto & ministri p̄bēdaꝝ tāq̄ mercenarii possūt ei coīcare. ii. q. 3. Quoniā d̄ sē. exco. iter. Alii tñ aliť dicūt & ē ctū q̄ post absolutiōez fruct⁹ medii t̄p̄is poterit repetere. 2. q. 6. §. sup cā. l3 fuerit iniuste excoīcat⁹. Sec⁹ aut si iuste. ar. C. de re. milita. l. cū allegat. Hec Inno. Cōcor. Hosti. uide s. §. i3i. uł. i36.

195 Oīs excoīcat⁹ tenet restituere si uult absolui: q̄a hec ē una de cōditōnibz requisit̄ ad h. ut q̄s absolui possit s̄m. doc.

196 Quid de his q̄ excoīcati t̄p̄ excoīcatōis acq̄rūt negociādo uł ex dono recipiēdo. Itē d̄ his q̄ aliť illicite acq̄sierūt bñficia ec/ clesiastica uł castra uł alia et idē m̄ta p̄cepūt. Rñdit Hosti. ū

ſi q̄ tenet totū restituere ſi aīas ſuas ſaluare uolūt: ut p̄baſ de
eta. et qua. cū bone de cle. exco. mi. poſtulaſtis. d̄ cle. c. p̄ iſſi
tionē. et de p̄bē. c. dilec. in ſi. de his que fiūt a p̄la. cōtinebat d̄
iure patronat⁹ cū dilect⁹ in ſi. de ſymoīa. c. Matheus.

De reſtitutōe iūetoꝝ a caſu & fortuna.

Quero ā iūeta a cāu & fortūa ſubiaceāt reſtitutōi. R̄ndit Ric. 197
in. q. di. i. §. ar. 9. q. 9. **Q**uedā ſūt cōmunes oī iure nāli
ut uolucres nō domēſtice & piſces maris & ēt ſimilia. inſti. de
rex di. §. & quedā. & §. fere beſtie. Quedā ſunt uniūſitat⁹ ut
illā qd ē ciuitatis ī cōmuni: ut theatra ſtadia & ſilia: ut inſti. de
rex diui. §. uniūſitat⁹. Quedā ſūt p̄prie ſiguloꝝ. uñ ſi q̄s iueīat
aliquā rē de p̄ mō dictis reſtituere n̄ tenet & de talib⁹ reb⁹ dic
tis aliter dicit in dicto. §. fere. **Q**ue ī nulli⁹ bonis ſūt nāli rōe
occupātī cōcedūt. Si q̄s at res que ſūt cōitatis aliq̄ cāu iueīet
reſtituere cōitati tenet. Similiſ rē q̄ ē alicui⁹ ſingularis p̄ſone &
ſic ītelligit q̄ dicit ī. 14. q. 9. ſi qd iueniſti ū dicit Si qd iueniſti
& n̄ reſtituiſti rapuiſti & ea. q. c. multi dicit. Diſcant h̄ peccatū
ſimile eē rapie ſi q̄s iūeta nō reddat ſi ſciat cui⁹ ſūt. & ſi cui⁹
ſūt ignoret tamē retinere nō pōt: ſz deb⁹ facere qd in ſe ē: ut
ſciat cui⁹ ē. q̄a ut dicit. ff. de fur. l. falſ⁹. §. q̄ alienū. Si q̄s aliqd
iacēs in terra lucri faciēdi cā ſuſtulit furti obſtrigat⁹: ſiue ſcit cu
i⁹ ſit ſiue ignoret. Et h̄ rōnabile ē: q̄a ex q̄ ſcit rē ſuā nō eē
p̄ſupponere deb⁹ eā de iure ad aliū p̄tinere. Si at n̄ pōt iueīre
cui⁹ ſit illi cui īcūbit cura de republica reſtituat. Cōcō. Hoſti.
in ti. de peni. §. q̄b⁹. & qd ſi q̄s iuenerit dicēs. Quid ſi q̄s iue
nēt pecuniā uł aliā rē ī uia publica uł alibi dicas q̄ deb⁹ face
re p̄conizari & ī eccleſiis loci illi⁹ ū res iūeta ē: & adiacentiū
denūtiari publice corā populo q̄ talis res iūeta ē. Et ſi repiat
dñm ei reddat: p̄ tñ dicat ei circūſtātiās p̄p̄ q̄s certifice: ut &
ſit dñs is q̄ petit aliter forte m̄lti nō dñi peterent. ad h̄. ff. de
furt⁹. l. falſus. §. q̄ alienū. Et ſi nō iuenit dñm pōt eū q̄ſilio ec
cleſie ip̄az rē retinere & oret p̄ eo cui⁹ res ē. Et h̄ ītelligas qñ

ē paup q iucit aliū pauperibz eroget. Alioqn si nō restitueret
iuxta posse fur eet. Et sic intellige illd Hiero. & Grego. i. q.
.s. si qd iueisti & duobz. c. se. Cōcor. Sco. in. q. di. i. f. Qui addit
q iterū debz tradi publice psonē custodiēda.

198. Quero an qs possit p̄hiberi piscari in fluminibz publicis &
ppetuis sicut padus & rhen⁹. Rñdit Io. de pla. insti. de diui. in
.s. flumia q nō: similiter nō pōt p̄hiberi qs applicare naues
ad portū & ligare naues ad ripas siue ad arbores existētes sup
ripis. Lz tñ ripe et ābores sūt publice q ad usū siue sūt i coī usū.
tñ pprietas ripaz & ābores nate i eis sūt eoꝝ qꝫ sūt p̄dia qb
adherēt. Et iō si cōcurrūt dñs agri uolēs icidere āborē existē
tē i ripa flumis & exneus piscatō uł nauta uolēs ligare nauē ad
illā āborē uł apēdere retia siccādo p̄fert dñs. qa nemini debz
ius suū d̄trahi. ut isti. d̄ his q sūt sui uł alieni iuris. .s. s. & ma
ior. Sz ū cōcurrūt exnei: tūc si un⁹ p̄tēdit publicā utilitatē &
alius puatā p̄fert p̄tēdēs publicā: s. si uterq̄ p̄tēdit publicā &
uterq̄ puatā p̄fert q p̄ occupauit f̄m Iacobum butrigariū i. l.
ripaz. ff. de aq. re. do. Sz si uterq̄ parit occupauit loc⁹ ē gra
tificatōi uł sorti sicut dicit glo. ū plaustris iuicem obuiātibz in
arta uia dū querit q plaustrū retrocedere debeat. l. i. .s. h̄ iter
dictū. ff. ne qd i loco publico.

199. Quero qd d̄ feris bestiis piscibz & uolucribz. Rñdit idē ū s. .s.
singuloꝝ: q qa in nulli⁹ bonis sūt iō nāli rōe occupāti qcedūt.
ut dicto. .s. singuloꝝ: & iō dicit q licitū ē: ingredi alienū fūdū cā
aucupādi et uenādi. s. si dñs p̄uidet añq̄ ingrediariis pōt te p̄hi
bere ingredi q si postea ingrediariis teneberis iuriarū: si tamē
nō obstāte p̄hibitione ingrediariis ad aucupādū q capies tuū
efficit: nec pōt ē p̄ dñm auferri: ut tenet glo. i. l. diuus defui.
ru. p̄dii. e. ff. de aq. re. do. l. 3. insti. de re. diui. .s. aprū. l. 3 glo. in
dicto. .s. singuloꝝ teneat ḡriū et male.

200. Quid si uulnerasti letaliter ferā bestiā ut aprū cū et similia.
et eā fugiētē p̄sequis. Rñdit idē ū s q non pp̄ h̄ efficit tua nisi

postq̄ eā ceperis. Et iō iterū alius eā capiēs ēt itra laqueū tuū.
ut. l. i. laqueū de aq. re. do. eā acqrit. isti. de re di. §. illud quesitū
et. ff. de aq. re. do. l. 3. §. illud. Et ē rō ut dicit tex. in dicto. §.
illd̄ quesitū: q̄a m̄pta accidere potuissēt: ne eā cepisses. Nā īspi
cim⁹ qđ euenire pōt qñ res ē ad aliud nāliter destinata. aliter
sec⁹. ut. l. i. ff. de i litē iurādo. et i. l. fi. idē cā eodē. ff. de iur. om.
iudi. tñ dicit glo. i dicto. §. illd̄ q̄ q̄suetudinē uenatoꝝ alit̄ suat:
& iō stādū ē q̄suetudini. ar. l. Q̄ si nolit. §. q̄ assidua. ff. d̄ edi. e.
Quid si apes uł uolucres sūt s̄r arborē tuā uł nidi eaz. Rñdit
idē ū s̄ q̄ sicut dicit tex. i. §. apiū. insti. de re. di. Apiū & uolu
crū nā fera ē. Et iō l̄ apes uł aues uł nidi eaz q̄sistāt s̄r arborē
tuā: nō tñ sūt tui donec eas ceperis. Et iō interī alius occupare
pōt. & apes & fauos mēlis ibi factos & aues nidificantes supra
acqrit nec tenet ē furti nec alia actōe: ut dicto. §. apium. & l.
nālē. §. apiū. ff. eo. & l. si apes. ff. de furtis. s̄z bñ tenet ē i iuriarū
si añq̄ intraret cāpū tuū uł ascēderet āborē tuā p̄hibuisti: ut
dicto. §. apiū. x. plane q̄ si tñ capit post p̄hibitionē suū effi
ciť. ut s̄ dictū ē: sec⁹ aut si apes a te possideāt q̄s tenes i aluea
ribz reclusas que uadūt & redeūt uł aues q̄s similiter possides
que uadūt & redeūt. q̄a occupās eas q̄mitteret furtū. ff. de aq.
posse. l. 3. §. aues. & l. Pōponi⁹ in fi. ff. familie herci: s̄z examē
apiū uolās ex alueo tuo durat tuū q̄diu nō aufugit aspectum
tuū nec ei⁹ p̄secutio ē difficilis: ut dicto. §. apiū. i his tñ m̄ptū
attendiť cōsuetudo: ut dicit glo. i ybo examē i dicto. §. apiū.
insti. de re. diui.

201

Quid de aīalibz nāliter feris: s̄z accidētaliter factis māsuetis: ut
pauones colūbe apes zui q̄ habēt q̄suetudinē eūdi & reūtēdi.
Rñdit idē ū s̄ i §. pauonū q̄ i istis habz locū regula q̄ tā diu sūt
occupātis possidēt q̄diu detinēt aīuz & q̄suetudinē reūtēdi. Et
postea fiūt occupātis. Et iō cū cōsuetudo īducat ex duplici ac
tu. ut notat glo. i. l. d̄ q̄b. ff. de lege. & l. 3. c. de episcopali audi.
uidet q̄ si ista aīalia nō reūtāt duabz uicibz horis uł diebz q̄suet

202

203 qđ pōsuerūt aīuz & cōsuetudinē reūtēdi & postea fiūt occupāt
Quid de aīalibz nālīf mansuetis ut gallinis & anfibz dome/
sticis Rñdit idē ū supra .s. gallinaz qđ quantūcūq; effugiāt cō/
spectū dñi possidēt & alio se trāsserāt tñ manēt ei? & n̄ acq/
rūt apphēdētī: imo apprehēdēs cā lucrādi ea ūp oua ūp pēnas
cōmittit furtū & pōt accusari furti: ut dicto. .s. gallinarū. & ff.
de acq. re. do. l. nālē. .s. pauonū. & .s. gallinaz. ū notat glo. qđ
ēt ī uno ouo cōmittit furtū l3 sit modici ptii.

204 Quid de thesauro iūeto. Rñdit idē ū s. .s. thesauros qđ thesau/
rus iūet? ab aliq i agro suo ūp i loco religioso efficit īueniēt
& sibi totū acqrit: s3 iūet? i agro alieno puato ūp publico ūp
cesaris ūp ciuitatē acqrit p medietate iūetori & p alia medietate
dño agri: ut dicit tex. i dicto. .s. thesauros & glo. i. 14. q. 5. Si
qd īuenisti et glo. i dicto. .s. thesauros declarat qđ sit iste the/
saurus: & rñdit qđ ē pecūia ab ignot dñis uetustiori tpr absco/
dita cui? pecūie depositionis memoria nō extat. & ff. de acq.
re. do. l. nūq. .s. thesaur. nā si de eo extaret memoria ūp qđ
aliqs abscondisset cā lucri ūp met? ūp custodie. iprope dicitur
thesaur. iō nihil acqrit iūetori: s3 ē ei? q abscondit ūp ei? here/
dis: ut dicto. .s. thesaur. ff. ad exhibēdū. & l. itē labeo. .s. fami/
lie herciscūde. & l. a tutore. ff. de rei uendi. Et iō mercenarius
laborās in alieno & casu thesaurū īueniēs acqrit sibi medie/
tatē. ut dicit glo. in dicto. .s. thesauros in xbo i suo sec? si nō
sit thesaur? puta qđ mercenari? i domo alicui? nouit ēpta ī/
ueniet pecūiā i sacculo iuolutā i fenestra: qđ tūc cū n̄ sit the/
saur? n̄ ē ēptoris nec iūetoris. s3 ē uēditoris: ut dicta. l. a tutor.
Et ita cōsultū fuit florētie p plures doctores. Et attēde qđ i suo
licitū ē dare opam īuenire thesauz dūmō nō arte magica. qđ
tūc eēt fisci: sed i alieno nō sufficit dare opā ad thesauz īueui/
ēdū ēt de uolūtate dñi: s3 debz esse iūet? casu fortuito: ut acq/
rat iūetori dimidiū: aliter si data opa īuenit totū acqrit dño. l.
unica. c. d thesau. li. io. Itē nota. qđ l3 lapilli Gēme & Margarite

- & alia p̄tiosa iuēta ī littore maris acq̄rāt iuētōri. l. postq̄ app̄-
hēdit nō aī. tū h̄ ē itelligēdū d̄ lapillis & gēmīs nat̄ & p̄duct̄
in littore maris. sec⁹ si repies gēmā que cecidisset alicui illinc
trāscūti. ut insti. de re. diui. §. itē lapilli et. §. si.

Quid de īsula nata in mari. R̄ndit idē ut s̄ qd̄ ī nulli⁹ bonis ē 209
et iō occupāti cōcedi: s̄ īsula nata ī medio flumīe ē cōmunis
h̄ntiū p̄dia iux̄ flumē ex utraq̄ pte s̄ si nō ī medio. sed ē p̄xi-
mior alteri pti ē cōmuīs tm̄ h̄ntiū p̄dia ex pte illa. Ager uō a
flumine diuiso circūdat⁹ remanet ei⁹ cui⁹ erat p̄ & si flumen
mutauit alueū. p̄m⁹ alue⁹ efficiē eoꝝ q̄ circa eū p̄dia possidēt.
Et secūd⁹ alue⁹ ē public⁹ q̄ secūd⁹ alue⁹ flumine redeūte ad
ātiqū alueū efficiē eoꝝ q̄ circa eū p̄dia possidēt. Itē ager iūda
t⁹ aq̄ recedēte ager remanet ei⁹ cui⁹ p̄ erat. Hoc dicit tex. isti.
de re. diui. §. īsula. S̄ q̄nō pōt sciri q̄ īsula nata ī flumīe sit ī
medio uł ad quā ptē magis p̄det. r̄ndit glo. ī ybo mediā ptē
q̄ h̄ sciri poterit accepto cordulo ī pūcto posito ī medio iter
utrūq̄ agrū. Et facit ad questionē q̄ si aliq̄ uilla uł domus uł
ecclesia sit iter t̄ritoria duarū ciuitatū & sit contētio cui⁹ sit q̄
p̄sumat̄ & iudicet̄ esse illi⁹ ciuitat̄ cui sit p̄ximior. sed si non
appareret cui sit p̄ximior dicat̄ ptinere ad ābas & sit coīs. ut
hic. & ff. eo. l. deo. §. īsula. & l. ticie testores. ff. de legatis. i.
fm̄ dinū. in dicto. §. īsula.

De restitutōe acq̄sitorū ī naufragio.

Quid de acq̄sitū ī naufragio. R̄ndit Mo. ī sū. ī tractatu restitu- 206
tionū q̄ restituēdū ē qcqd̄ de ip̄o naufragio iuētū ē. siue illud
sit acceptū de ip̄o naufragio siue de mari siue de littore. ff. d̄
incē. rui. & nau. l. si qs ex naufragio. Itē ultra restitutionē nō
excusat̄ a peccato mortali qcūq̄ surripit aliqd̄ de naufra. nisi
ea itentōe recipiat ut restituat ei cui⁹ ē. nec excusat̄ aliqs aliq̄
q̄suetudinē uł statuto uł p̄cepto cū h̄ sit q̄ p̄ceptū dñi. Et ultra
hoc ē excoīcat⁹: ut i. c. excoīcatōi. ex de rapto: & h̄ ip̄so facto
lata sn̄ia. fm̄ lo. an. & Anto. de butrio: s̄ expoliās n̄ naufrago:

nauigātes ē excoīcād⁹. Vñ ep⁹ usq; qlib; p̄lat⁹ q tātī crīs esset
 particeps usq; q̄sētiēs deb; deponi. ex de accusatōe. c. cū dilecti
 Layc⁹ uō nisi admonit⁹ satisfecerit deb; anathematizari &
 .24. q. 3. si q̄s de potētib; & c. illi. q̄a ex de treu. & pace. c. In
 nouam⁹ ē f̄m leges īfra ānū ī q̄druplū tenet post ānū ī s̄iplū
 .ff. de incē. rui. & nau. l. i. Et h̄ nō intelligas de naufragio pira
 tico usq; saracenico. ut īstitutiōe noua Federici ad dec⁹: l3 nō sit
 ī corpore decretaliū & p̄dicte pen. s. d̄ expoliātib; naufragos
 habēt locū f̄m doc. oēs nō solū qñ q̄s patiēs naufragiū ī mari
 expoliāt: s3 qñ nauigat ē p̄ alia loca & nō naufragat & expo
 liat ē excoīcād⁹ nō faciēdo d̄fraz siue nauiget p̄ mare siue per
 alia loca.

De restitutōe dāni qd culpa ope
 īperitia seu negligētia aliis datū ē.

207 **R**estituere ē tenet ille cui⁹ culpa ope īperitia seu negligētia
 dānū datū ē: usq; iniuriā irrogatā nec ignorātia excusat si scire
 debuit ex facto suo iniuria uerisimiliter posse cōtingere usq; iactu
 rā. ut in. c. si. ex de iuriis & dāno dato. Hec culpa qñq; p̄cedit
 casū: ut ī eo q cisternā fodit & ipsā aptā dimisit & bos ī ea ce
 cidit. ut in. c. 2. de iniuriis & dā. da. usq; ī mulione q male ponit
 lapides ī plaustro usq; ī rustico q ignē apposuit ī stipulam ī die
 uētofo. Et ideo talis tenet. q̄a q cāz dāni dat & cetera. Porro si
 omnē diligētā adhibuit ita q̄ nihil omisit de q̄tīgētib; n̄ tñet
 .ff. ad. l. acq. l. lege q occidit. §. in hac. & l. q foueas. & l. idē iur.
 .§. ad mulionē & l. si f̄uus. §. si ex plaustro. & ex de iuriis. c.
 .si. Quādoz culpa seq̄t factū. ut ī medico q bñ sciuit ule⁹ & po
 stea circa curā negligēs fuit. Quādoz ī facto: ut si medic⁹ īpite
 secauit. ff. ad. l. acq. l. lege q̄ actōe. §. si. & l. Idē iuris. Et p̄bāt
 hec tria de eta. & q̄. c. ad aures & de homi. c. tua nos. Culpā uō
 sēp ītelligas sic. ut dolus noīe culpe ītelligat sicut apte iueniē
 .ff. ad. l. acq. l. l. §. §. iuria: s3 nō cōtūit q̄ ū ē culpa sit dol⁹.
 Quandoq; tñ de culpa nō agit. q̄a culpa uni⁹ cū culpa alteri⁹

9pēlat. At uō qñ ex una parte dol⁹ 9mittit & ex altera cōpa
dephēdit dolus culpe pōderat. uñ iputat illi q se tōderi p
it i loco piculoso ū 9suetudie cū pilla ludebat: uñ n̄ teneť tōsō
& forte nec pcussor nisi data opa illum q radebat pcusse it sic
intellige. ff. ad. l. acqleā. l. Itē si obstitrix. §. si. & l. itē nulla. & l.
si ex plagis. §. si. Si itē non teneť q putat āborē sup eū locū p
quē n̄ ē iter publicū uť puatū nisi data opera i trāseūtē ramū
iecerit. sed si iter erat & pclamauit nō teneť: ut isti. ad. l. acq.
. §. Itē si putator. & deb̄ ita tēpestiue clamare q transiēs pōt
sibi pcuere & euitare piculū fm lo. de pla. dicto. §. Itē si pu
tatō. idēq; distīguīt in eo q facit foueā cā ceruorū capiēdoz. ff.
ad. l. acqleā si putatō. & l. q foueas. 9o. di. hi q āborē. Hec Hosti.
i. ti. da. dāno dato. §. Quādo. y. hic at culpa & cetera.

Quero qñ pōt exēplificari dānū culpa cōtigisse: dic ut i reg.
iuris nō ē sine culpa li. 6. ū dicit. Nō ē sine culpa q rei que ad
eū nō p̄tinet se imiscet. Cōcor. l. culpa. ff. de regu. iu. & glo. po
nit exēplū i clerico iaciēte lapidē & ceco sagittate q teneť ex
dāno dato. 9o. di. cōpico ē. i. 9. q. i. §. ut itaq; & i monaco cirugico
s de homi. c. tua. i. Rñso. Scire eī deb̄ q suū nō ē ad alios per
tinere. C. unde ui. l. cū querebat. Est etia z i culpa ductor aīalis
cui⁹ ductoris ifirmitate uť iperitia dānū datū ē ab aīali: q te
neť. l. acqleā: ut dicit tex. i §. ipetu. insti. ad. l. acqleā. Est ergo
i culpa. fm lo. de pla. q ascēdit equū quē nō ualet retinere pp
ipotetiā uť iperitiā. & iō teneť si aliquē ledat. Currēs ergo sī
equū q ei⁹ repētino cursu puellā trāseūtē pemit ē i cōpa. ma
xime si currebat p locū phibitū: ut p plateā uť i strata publica
gētib; plena: et iō punit. Sec⁹ si i cōpa n̄ fuit: puta ut cū equus
nō bñ peret habenis: s; pter sessoris arbitriū saltim lasciuiet
et ipe ut ei⁹ refrenaret ipetū freno uī itulit equūq; calcarib;
stimulauit cūq; fracto freno equus pprio reliet⁹ ābitrio curre
ret festināter: mulier ex obliquo ifātulū baiulās obuiauīt i quā
equus inians pcul abiecto sessore puey oppressit. cū. n. nec

actu nec uoluntate homicidium perpetravit nec opera rei dāe illicite n̄
 puniet et q̄min⁹ possit diuina officia celebrāe. dicit tex. in. c.
 dilectus fili⁹ de homici. & c. significasti eo. ti. ū dicit q̄ si sessor
 sciebat eq̄ uitium & equū ore durū & sic se nō sufficere sciret ad
 ei⁹ retentionē q̄ tūc ē in culpa p̄ tex. in dicto §. ipetu. Et ideo
 Io. de platea inducit hoc ad. q. q̄ si biruarii q̄ uadūt ad capiē/
 dū hoīez debitorē & post capturā pp̄ eoz imbecilitatē & infir/
 mitatem eū nō ualēt retinere qm̄ alii sani retinuissēt tenēt ex
 culpa: q̄a infirmitas sua alii nō debet esse nociua. ut dicit tex. in
 dicta. l. iuris §. i. similiter si iudex cōmisit alicui custodiā alicui⁹
 captiui qui aufugit eo inuito tenet iudex q̄a mala electio fue/
 rit in culpa. ut insti. qui. mo. recōtrahit obli. §. p̄terea. & insti.
 man. §. si. s̄z nūqd liberat iudex exhibēdo ip̄m familiārē de/
 liquētez. f. q̄ captiuū dimisit aufugere uide Bar. i. l. i. §. si. ff. de
 publicanis

209 Quid de eo q̄ apperuit cisternā loco publico & nō cohope/
 ruit eā & aīal alicui⁹ in eā cecidit & mortuū ē Rndit Monal.
 in sūma in tractatu restitutionū q̄ tenet ad restitutionē unius
 aīalis uiui uel ad p̄ciū mortui & mortuū qd̄ cecidit in foueā suū
 erit. ut dicit tex. in. c. 2. & extra de iuriis & dāno dato: q̄a q̄ cāz
 dāni dat dānū dedisse uideēt. ff. ad. l. cor. de sicca. l. nihil interest
 ff. ad. l. acq̄leā. l. q̄ occidit. §. penul. & l. ita uulnerat⁹ i prin.
 sec⁹ si fodit i loco puato. ut dicit glo. i dicto. c. 2. & l. Qui fo/
 ueas. ff. ad. l. acq̄leā

210 Sz p̄de q̄ inimic⁹ tu⁹ cui forte occidisti patrē icēdit domū tuā
 mee uicinā ex q̄ ē mea cōbusta ē. quero utz tu tenearis mibi.
 Rndet Specu. i ti. de iniur. & dāno dato. §. seq̄. v. sed pone.
 Quidā dicūt q̄ sic cū icēdiū culpa tua factū sit q̄ guerras hēs
 pp̄ homicidiū qd̄ cōmisisti. ex de iuriis. c. si. ff. solu. matri. l. i bis
 .i. Rñso. & ff. locati & conducti. l. si merces. §. culpe. iō uideris
 cāz dāni dedisse. Vber. dicit q̄ i nullo teneris. Nec obstat q̄ oc/
 casionē dāni & cetera. Quia illd̄ uez ē nisi aliud mediū itueiat

sicut hic i pposito iteruenit: ut. ff. loca. & con. l. q domū. Absit
.n. ut ea que pter uolūtātē nrāz accidūt. & cetera. 33. q. 5. d. oc-
cidendis. Nota q ignorātia ascribitur culpe: ut isti. de obli. q ex
qū ma. na. in pri. tā i iudice. ut s. §. 97. In medico. ut s. §. 94.
In notario. ut s. §. 89. q i qūqz artifice ut s. §. 91.

Quid si heres uēdit rē depositā uē cōmodatā defūcto quā tñ 211
ignorabat cōmodatā uē depositā. Rñdit glo. i. c. cū qs d reglis
iur. li. 6. q excusa i bi ei dicit. Cū qs i ius succedit alterius iustā
ignorātie cāz cēse i hīe. et iō nō tenet ad restitutōez rei: s3 ad
estiatōem rei: ut. ff. depositi. l. i. i. fi. et. l. 2.

Quid de officiali q negligēs ē i certiorādo se. an sui officiales 212
bene uē male gerāt officiū. Rñdit Io. de pla. q teneē p dīcto
familie sue cōmissō ptextu officii i q suos preponit officiales.
textus ē i. l. i. ff. ad. l. iulīā repetendā. & i. l. obfuare. ff. p fici sci
. ff. d. officio p cō. & lega. eos tñ exhibēdo liberat. l. si post de/
positū. c. de assesso. Et rō qa debz esse solicit9 & uelle cōtorari
an sui officiales bene uē male gerāt officiū & si male gert pui/
dere aliter de negligētia punit. ut i auctētica ut iudi. sine qūz
suffragio. §. uolum9. & sciētibz coll. 2. & cetera.

Quid de officiali q negligit punire crimīosos. Rñdit Io. d. pla. 213
in. l. pēcipit. C. canone largitionaliū tituloz. q debz puniri eadē
pena q crimīos9. nā iudex q repertū nō iudicat facin9 tegere
ut cōsci9 criosa festinat. l. 2. in fi. C. de comer. & mer. & l. i. de
pua. car. Nā ē qdā tacit9 q sēl9. l. placet de excu. mu. li. io.

Quid si qs culpabili negligētia dānū dedit: puta si ignē non 214
cohibuit ne ad domū alioz uagaret. Rñdit Innocen. in. c. sicut
dignū ex de hoī. q teneē. l. acqlea ut. ff. ad. l. acql. l. si suus suū
. §. si arbuſtū. S3 tñ i foro pñali nō uidet q teneat ad emēdā
dāni. s3 tñ pñia ē ei iponēda de negligētia nō de dāno satisfā/
ciēdo. ar. i9. q. 2. c. iebriauerūt. Lex aut ciuilis q icēdit circa cō/
ſuationē pñionoz cōstituit q ē ad restitutōez dāni teneret
bñ tñ fatemur q si aliq mō p ignē itēderet dare dānum q ē

tūc ī foro pñali cōdēnaret. & idē dico ēt si nō itēderet: s; lata culpa eēt: ut si ignē pñceret ī domū plenā stipulay.

215 Quid de his q sūt ī mora tradēdi res q̄s dare tenēt. Dic q si pereūt tenēt ad restitutōez. ut ī reglā iuris. l. 6. ū dicit. Mora sua cuiuslibet ē nociua. Cōcor. ff. de reglīs iuris. l. ī cōdēnatōe. §. unicuiq; & glo. ī dicto. c. mora ponit exēplū: puta in eo q ē ī mora soluēdi decias. q̄a peūt piculo suo ēt si casu fōtuito peāt. i. 6. q. i. c. decie. Idē ī comodatario u; depositario q fuit ī mora reddēdi rē sibi comodatā u; depositā: ut ī. c. uico de comodato & ī. c. bona fides de depoīto. Idē ī fure q sēp ē ī mora. c. d. furt. l. subtracto. circa hāc tñ reglā nota s; glo. in dicto. c. mora q ad h ut q̄s dicat morosus requit q sciat se debere u; scire dbeat: itē q īpellat⁹ fueīt a die uel ab hoīe & q hūeīt possibilitatem dādi. Hoc habes. ff. de re credi. l. q te & tūc tenetur moros⁹ de casu fortuito. Etia si eodē mō fuisset res apud dñm pitura s; m accursiū l; Martin⁹ §. ut notā. ī dicta. l. q te. Et pbat. ff. delega. in. l. cū res. §. ulti. fortassis. n. dñs rei uēdidisset & apud aliū periisset. & hic tenet Ber. s; de comoda. c. unico & dicto. c. bona fides. Itē nota q dicit mora sua. Nā ī duob; reis debēdi altero īterpellato alter liberať īteritu sp̄ei: s; īpellat⁹ tenet. ff. de u; l. mora ī fi. Itē mora fideiussores sibi noc; n̄ reo q̄minus libereť īntitu sp̄ei. Sec⁹ ecōtrario. ff. de xbo obli. l. cū fili⁹. & l. mora: & h q̄a fideiussores hab; cāz a reo: n̄ reus a fideiussores. Itē notat q si debitor fuit ī mora p soluēdi & postea creditor ī mora recipiēdi u; e; q̄ ultiā mora noc; ut. ff. de u; l. debitor. & uide q notat decīs. c. cū hoīes d mora at & mltiplici ei⁹ effectu plene notat. ff. de u; l. mora.

De restitutōe fame.

216 **Q**uero an īfamās aliquē teneat ad restitutōez. Rñdit Hosti. ī ti. de peni. §. q̄b; uer. qd de accusatorib; q obligat ad restitutōez. s. ū p se u; p aliū dicit cantilenā u; libellū famosū legit. Et ī aliis locis q̄b; sctit aliū dicto u; facto suo īfamatū publice

recognoscat errorē suū & dicat q̄ ē mētīt⁹ p̄ os suū. ar. d̄ pur-
gatōe canoīca. c. īter solitudīes. §. p̄cipias. q̄ itelligas si n̄ ex
tali recognitōe publica magis īfamaret īfamar⁹. Ergo nō di-
cat ego d̄ tali factō īfamauerā talē specificādo crimī: s; sic dicat
in genere ego talē īfamauerā de eo de q̄ ē īter uos infamatus:
bñ sciit qd ē illd̄. sciit q̄ ego tāq̄ maliciōs⁹ & maliuol⁹ iueni
& mēdaciū ē qcqd dixi nō dicat falsū. s; mēdaciū: q̄ q̄ mentē
dicebat p̄ximū īfamādo. Et tñ uerū pōt esse qd dicebat. S; qd
si de diūsis īfamar⁹ ē. & a diuersis. nā ibi necesse q̄ specificet.
Hic dicerē q̄ ad ābitriū īfamati uel si grauit̄ arbitraret̄ ad ābi-
triū iudicis d̄b se purgare. ar. de iur. c. ueīes & c. q̄nta uallis
de ar. c. 2. S; & ab īfamato tenet̄ ueniā postulare. ad h. i. q. q. 6.
Si res. §. q. i. qdā. 6. q. i. de iores. 37. di. legāt. Ric. uō i. q. di. i. §.
ar. §. q. 3. dicit q̄ restitutō ē act⁹ iustitiē q̄mutatiue. ad obliuādū
āt iustitiā oēs tenemur. Quilib; ergo tenet̄ ad restitutōez rei
ablate iuste si restitui pōt & si n̄ pōt restitui deb; fieri resti-
tutio ī equalēti si possibile ē. ex. Ne lite pēdēte. c. eccl̄ia s̄cte
marie: si at nō pōt reddi equalēs tenet̄ ille q̄ dānū itulit resti-
tuere qd pōt ad arbitriū boni uiri & q̄nto fama ē res nobilior
q̄ possessiones tāto magis tenet̄ ad restitutionē ille q̄ aliū dā-
nificat iuste ī fama: q̄ ille q̄ dānificat aliū ī bonis extiorib; ce-
teris parib;. Itē Alex. de ales i. 2. ī tractatu de uitio d̄tractōis.
S; dices q̄ ad ipossibile nemo tenet̄: ī potestate at̄ detrahēt nō
ē mutare op̄ionē hoīnū malā quā ex detractōe q̄cepūt. Rñdit
idē q̄ tenet̄ dicere bonū de eo sicut dixit malū illis q̄b; dixit
malū & ostēdat se deliq̄sse ex q̄ forte mutabit̄ opinio: sicut. n.
exhibuit mēbra iustitiē s̄uire iniquitati ad iniquitatē. ita tenetur
exhibere mēbra sua s̄uire iustitiē ī s̄ctificatōez & cetera. Sed
iteꝝ dices q̄s. n. pōt scire apud q̄s sit fama denigrata. Rñdit
idē q̄ apud oēs apud q̄s detraxit & alteri⁹ opinioēz lesit q̄ntū
in ipo ē: tenet̄ famā restituere uel resarcire.

Quero quot modis q̄s dānificet aliū ī sua fama. Rñdit idē ut s̄

q̄ t̄plicit̄ uno mō ueꝝ crīm īponēdo nō ſuato ordīe & modis
debiꝝ & talis nō tenet̄ reſtituere famā dicēdo ſe falſū dixiſſe.
Teneꝝ tñ alleuiare infamiā dicēdo ſe nō bono mō ꝑceſſiſſe.
Quia h̄ ē ueꝝ qđ dixit & teneꝝ ei ad aliquā recōpenſatiōez ad
arbitriū boni uiri. Alio mō dānificat aliq̄s aliū ī fama iniuſte
falſū crīm īponēdo: & taꝝ teneꝝ fidelit̄ facere poſſe ſuū de red
dēdo famā leſo & teneꝝ dicere ſe falſū dixiſſe ēt ſi ex h̄ reddat̄
īfamis: q̄a q̄uis magis teneat̄ q̄s ſuare famā ſuā q̄ alienā cetis
paribz. tñ magis teneꝝ reſtituere alteri famā iuſte quā ſeruare
famā ꝑꝑriā iniuſte. q̄a teneꝝ bonū aīe ſue ꝑꝑonere bono ſue
fame. Tertio mō dānificat q̄s aliū iniuſte ī fama indirec̄te fal
ſuz crīm ſibi īponēdo. cū .ſ. negat ueꝝ crīm ſibi impoſituz ab
alio & talis quāuis ꝑec̄cet q̄a mēt̄it̄: tñ poſtea nō teneꝝ tētiōe
neceſſaria ad ſalutē alii reſtituere famā recognoſcēdo crīm
ſibi īpoſitū ueꝝ eſſe. Vt dicūt qđā & ꝑꝑabiliꝝ: q̄a cū alius nō
ſuaueꝝt iuſtitiā ī accuſādo uꝝ dñūciādo & ꝑꝑoſuit q̄ corā iudi
ce ꝑꝑonēdū nō erat & qđ ꝑꝑbare nō poꝛat uideꝝ eſſe ꝑꝑmaria
cā & ꝑꝑriꝑal̄ īfamatiōis ſue. Alii tñ dicūt q̄ teneꝝ qđ ſat̄ duꝝ
uideꝝ: q̄a qñ crīm ſibi īpoſitū ē tale q̄ ſuſꝑederet̄ & filii ſui ex
heredarēt̄ ſi iſtud cognoceret publice & ce. Certū ē tñ q̄ tñet̄
penitere de ꝑec̄cato qđ īcurrit mēt̄iēdo. Idē Sco. i. q. di. i. q.
.q. dicit q̄ ī genere pōt̄ q̄s t̄ꝑꝑr̄ aliū infamare. Vno mō falſuz
crīm īponēdo. Secūdo mō ueꝝ crīm tñ occultū nō ſuato ōdiē
iuris. ſ. ī publico ꝑꝑonēdo. Tertio mō ueꝝ crīm: ſz occultū ī pu
blico tñ ſibi īpoſitū negādo: q̄a ī hoc negās notat̄ īponētē de
calumnia. In ꝑꝑ dico q̄ oꝝ reſtituere famā retractādo x̄bū ſuū
uꝝ q̄ ſibi īpoſuit. Et ita ī publico ſicut ī publico ſibi īpoſuit.
q̄a aliter nō ſuat iuſtitiā ī reddēdo ꝑꝑxiō qđ ſuū ē. Nō obſtat q̄
magis debz zelare famā ſuā q̄ ꝑꝑxi: ſz retractādo ſe īfamaret:
q̄a illd̄ ē ueꝝ ōdiāte & ſine detrim̄to fame ꝑꝑxi quē īfamauit
iuſte accuſando. In ſco dico q̄ nō teneꝝ retractare x̄bū ſuū qđ
ꝑꝑoſuit ī publico q̄a h̄ faciēdo mēt̄ireꝝ cū ſciat h̄ qđ īpoſuit eē

ueꝝ. & nō teneſ mēiri pp qđcūq; bonū reddēdū alteri: ſz teneſ
alio mō licito reddere ſibi famā: utpote p h̄ ſba. Nō credat
eū talē eſſe: male dixi fatue dixi & lꝝ hec ſba ſit tñ fatue dixi
qā n̄ ſuato iuris ordie: ppoſui. n. i publico qđ nō ē ueꝝ publi/
cū n̄ reputet iſtū eē malū bon⁹ ē qā qlibꝝ pſumēd⁹ ē bon⁹ dōc
pbeſ q̄riū. ex de ſcruti i ordine facti. c. unico. In tertio mēbro
dico ſi piter q; nō teneſ retractare negationē ſuā q̄ negauit in
publico ueꝝ crim̄ ſibi i poſitū: qā n̄ teneſ q̄cūq; ſtatī i iudicio cō/
fiteri ſe reū: n̄ ſtatī cōiūctus teneſ. tñ p quedā ſba ſobria put
dictū ē i pꝛio articulo reſtituere famā illi accuſatī quē i dire/
cte notauit de calūnia dicēdo n̄ habeatis eū p calūniatore: qā
credo q; habuit bonā itētioēz pponēdo forte ſe credidit poſſe
pbare itētū ſuū & decept⁹ fuit. Alexā. uō de ales dicit q; ſex
ſūt differētie detractatōis q̄rū q; teneſ reſtituere famā. Prima
cū negat bonū qđ ſcim⁹ ab aliq; factū ſicut illi dicebāt. Io. c. 9.
đ miraculo ceci nati. Da gloriā deo qā nos ſcim⁹ qā hic homo
peccator ē. & ſic negabāt factū a chriſto. Secūdo cū tꝛe quo
laudād⁹ ē aliq; tacem⁹ ſicut habeſ ul. mat. đ militibꝝ q; nouērt
rōnē ſurrectiois chriſti & accepta pecunia tacuerūt. Tertia eſt
cū bonū qđ n̄ pōt negari puertiſ dicēdo mala itētōe eē factū
ſicut habeſ. io. Ecc. Bona & mala cōuertēs inſidiaſ & i electis
ponit maculā. Quarta cū occultū reuelat eo mō q; nō deberet
ecc. 27. Qui denudat archana aīci ſui pdet fidē. Quīta ē mali
augmētatio ecc. ii. Ab una ſcītilla auget ignis & a doſo au/
get ſāguis. Sexta ē mali adiuētio ecc. ii. Attēde t̄ a peſtifero:
fabricat eī malū & ce.

Vtrū aliq; poſſit reuelare malū alicuius occultū ſine peccato.
Reſpōdit idē ubi ſ̄ q; reuelare malū pꝛimi ex fine & circum/
ſtantiis ē diſtinguendū. Si ei dicat ei q; poteſt & uult pdeſſe
& ordine quo debꝝ & quo fine oportet & aliis circūſtantiis ad
alterius correctionē & cautelā nocumti: tūc bonū ē ſi uō deſit
qđitiōes debite p q; trahiſ ad bonū. tūc reuelare malū pꝛimi

malū ē: maxie itētōe detrahēdi uł cū tenet celare sicut ē ī eo
qd fuit detestū p 9fessionē sacramtalē uł qd ē testū p secreti
obligatiōē nisi forti9 uiculū supueniat. In oīb9 aut his cautela
maxia ē adhibēda ne reuelet malū cui nō ē reuelādū uł qd odie
uł qd mō nō ē reuelādū & ita de aliis. Pōt. n. error uł libido de
facili admisceri. Et p hec pōt patere qd ex unaq9 pte obiectū
ē. Reuelare. n. malū alteri9 rōne detrahēdi uł ex leuitate siue
ipetu cū ē occpādū malū ē. Et s3 b itelligit illd ecc. i 7. denu-
dare amici misteria ē despatio aīe ifelicis. Itē puer. Qui ābulat
fraudulēter reuelat archana qd at fidelis ē: celat amici cōmissū.
Reuelare tñ ē ī casu bonū sicut cū suat ordo correctiōis carita-
tiue de q mat. 18. si peccauerit iter frater tuus & cetera. Vel cū
interuenit pceptū supioris in his que ptnēt ad suū officiū cū
aut fit denudatio ei cui deb9 fieri ad cautelā nocūti qd pōt ac-
cidere: ut si qs machineť mortē alicui9 uł uirginis dfloratōez:
uñ dicit ī decret. Qui pōt deťbare pūlos & nō facit nihil aliud
ē qd fauere impietati eoz. Nec caret scrupulo societati occulte
qui manifesto facinori desinit obuiare. Et Augu. Qui desinit
obuiare cū possit cōsēt. Itē leuitici. 5. Si peccauit aīa & au-
dieit uocē iurāt testif9 fueit qd aut ipe uidit aut cōsciū ē. nisi
idicaueit portabit iniquitatē suā.

219 Quero quot mōis fiat detractatio. Rñdit Astē. ī sū. li. 2. ti. 19.
qd mltiplicit9: qd qñq fit xbis planis qñq xbis artificiosis. i.
artificiose excogitat9 siue cātilenis qñz nutib9 & signis: qñz ē
ī scriptis q dicūt libelli famosi: ut cū qs scribit cartā ī iuriā &
ifamiā alteri9 & piicit occpē ī ecclesia uł ī platea uł domo in-
uēta & lecta ali9 ifameť & talis mōtaliter peccat. Et q 9fecto-
res taliū libelloz necnō & q iueniētes eos & nō statī dstruētes
sed dolose manifestātes pene grauissie sūt īstitute tā secūdū
leges qd fm canones ut flagellatio & excoicatio fm canones
.5. q. 6. Qui ī alteri9. & c. hi q & si cōstet qs feceit pōt accusari
& deponi cū sit graue peccatū & accusatione dignissimum &

9dēnatōe. 28. di. si qs famosū. i foro aut pnie tñ ad restitutōez
dāni dati si tñ aliter sine hui⁹ ifamatiōe n̄ icurrisset illd dānū
teneē et ad restitutōez fame: si forte alius ē pp h infamat⁹ qđ
fiet h mō. s. u publice dixit xbis uł p cātilenā uł p se uł p aliū
uł et u piecit libellū famosū necnō & in aliis locis u itelligit
illū q̄ quē acta sūt ifamatū: hoc ē occasiōe sui dicti uł facti uel
signi publice & simpliciter recognoscat errorē suū & culpā p se
si audet uł p aliū si nō audet & p posse remoueat uel saltē alle/
uiet ifamiā. Teneē et secū 9ponere de iūria & huīliter ueniaz
postulare i ppria psona si audet uł p aliū si non audet q p se
postulet tacito suo noīe. Probat hoc. 14. q. 6. si rē. 5. q. 1. Quidā.
Hec Ray. Si tñ hō ille qui ifamauit ex recognitiōe erroris sui
magis ifamaret ifamatū n̄ dicat ego i tali facto ifamauerā talē:
s3 dicat sic ego ifamauerā talē de eo de q̄ ē iter uos diffamat⁹
bñ scitis ē illdisciatis q ego tāq malicios⁹ & malus h adiueni
& mēdaciū ē qeqd dixi. nō dicat dixi falsū: s3 mēdaciū: qa 9tra
mētē dicebat pximū ifamādo & tñ uerū pōt esse qđ dicebat.
S3 qđ si de diūsis ifamat & a diuersis: tūc ē necesse q specifi/
ceť. Rñdit Hosti. q faciat h ad ābitriū ifamati. s3 si grauit ābi/
trať ad arbitriū iudicis deberet se purgare. ar. ex de iur. iuran.
.c. ueniēs. & .c. Quīta uallis. & .ar. c. 2. Hec Hosti. Nō ergo sapū
cōsiliū p cōfessorib: ut qñ aliqs ifamauit publice aliquē psua/
deat ei. ut tacito noīe ei⁹ si ifamat⁹ ignorat eū uellit q 9fessō
uadat ad ifamatū & ābitrio ei⁹ fiat restitutio & ce.

220

Quero qđ si aliqs nō iposuit crīm i publico: s3 murmurat idif/
crete cū alio uł alicubi corā mlt narrat tñ nō tāq sibi certū:
s3 sic se audiuisse: nunqd teneē restituere. Rñdit Sco. u s. Rara
fides ideo qa mlti mltā loquūt. Et iō dicēs se audisse nihil ex
mō dicēdi ostēdat aliquā maiore certitudinē q̄ ex coi relatōe
nō aufert ex nā act⁹ de opinione illoꝝ alioꝝ famā isti. qa & si
illi firmit 9cipiāt illū de q̄ ē fmo crimosū eē leues sūt qa q
cito credit leuis i corde Ecc. 19. Verūtñ qa a scādalo pusilloꝝ

221

oz cauere iux illd pau. pe. co. si pximū scādalizarē n̄ māducabo
carnes in eternū. Et iō m̄pti sūt tales pusilli leues ad credēdū
malū: iō piculosū ē. corā eis talia audita ex relatu eis referre &
hoc si fiat aio ledēdi illū de q̄ ē fmo nō ē facile excusare q̄ nō
sit q̄ caritatē. Et p cōsequēs mortale peccatū. Si at faciat corā
talibz ex incōsideratōe durū est q̄ exeat gen⁹ peccati ueia^l:
qa līgua in lubrico posita ē. Et q̄ nō offēdit x̄bo hic pfectus ē
uir. f̄m Iacobū. Cōcor. Lādulfus i. q. di. 18. Qui dicit q̄ q̄ dicit
se aliqd audiuisse de tali nō tene^t restituere nisi sic dicēdo ille
notā ifamie icurrisset: qa tūc tene^t se dicere falsū audiuisse &
se min⁹ caute locutū fuisse. Cōcor. Astē. i. sū. li. 6. ti. 29.

222 Quero an accusat⁹ negās ue^x crim qd nō pōt ī publico pbari
peccat mortali^l. Rndit Sco. i. q. di. 18. q. 4. Videt^r q̄ sic qa m̄tiē
mēdacio pnicioso reipublice que īpedit ab ei⁹ ipunitōe iusta
& nocet accusati q̄ icurrit notā de calūnia. Rndeo iuste q̄ iustū
ē exequeris. ut dicit^r d̄ utero. c. 16. Nō ergo debz respublica oīa
mala punire: s̄z que cū h̄ q̄ sūt puniēda pōt illa potestas iuste
punire. Alia aut sūt que corā iudice reipublice n̄ possūt suffi-
ciēter pbari: & iō nō ledit respublica si diuinū iudiciū excedat
iudiciū ei⁹: ut illa refue^t iudicio diuino s̄r que nō pōt eē iustū
iudiciū reipublice. qa hō uidz ea q̄ patēt. dñs at intuet^r cor/pec-
cōrū. 12. Et ī h̄ patet solutio ar. de p̄iudicio reipublice. Et cū di-
cit^r q̄ ē pniciosū q̄ caritatē pximi q̄ eū accusauit dico q̄ nō: s̄z
īpe ē sibi pniciosus qa non eo mō pponit q̄ deberet pponere
īmo deberet nō pponere & īputet sibi si q̄ ifamia seq̄t. qa īpe
ē cā. nō at ē negās. qa defēdit īnocētiā ī publico. ū. s. ī publico
n̄ ē nocēs nec h̄ndus p nocēte donec fue^rit quistus. S̄z remanz
difficultas si peccat mētiēdo p se. Dux uidet^r q̄ qlibz accusat⁹
ī publico ab uno statī teneat de necessitate salut^r ī publico q̄fi-
teri. Et sic statī exponere se piculo & ī iudicio sāguinis: s̄z ē
h̄ndo occp̄tū n̄ tm̄ ad penā: s̄z ad honestā & īhonestū n̄ appet
q̄ ille honeste & f̄m rectā rōnē debeat q̄fiteri corā tali iudicio

qa ipe plusq̃ q̃cūq̃ ali⁹ sig̃laris accusas aufert sibi ipi⁹ famā:
 qa cōfitei q̃ se in iudicio credit. Quid ergo? Dāda ē rñsio iuri/
 starū. nego. narrata put narrāt & pposita put pponūt & qdē
 sine mēdacio pnt dici i pposito. qa pponūt i publico & ut pu/
 blica & publice pbāda sic ea negare pōt q̃ si scit ea nō posse
 pbari i publico q̃ si iudex urgeat eū: ut q̃fiteat ppositū uel ut
 publice neget rñdere pōt q̃ ipe rñdit sufficiēt ad accusatōez:
 & sic ē mod⁹ iurispitis rñdere nec ab illa rñsiōe uult declinare
 faciet iudex ex accusate qd iuris ē. Concor. Lādulf⁹ i. q. di. 15.
 Sed nūqd si neget itēdēs tñ negare. ut ppositū ē. s. ut publicū
 sicut facit sacerdos de sibi cōfesso dicēs nihil mali scio istū fe/
 cisse. qa loq̃t ut publico audiuit āt eū i puato. Nūqd iste tenet
 q̃ sic negauit d̃ ista negatōe penitere. Rñdit Sco. ū s. q. 4. Q̃
 bonaz mētiū ē ēt ibi culpā cog̃scere ubi culpa n̄ ē. di. 7. ad ei⁹
 & ititulae Gre. m̃to g̃ magis ū dubitat ā sit c̃pa & q̃lis c̃pa
 bone mētis ē culpā ag̃scere. Et iō in tali casu tutū ē post talē
 negationē penitere idistictē tāq̃ de tali q̃le ē: ut puta sub tali
 distictōe si mōtale ē tāq̃ d̃ mōtali: si ueniale tāq̃ d̃ ueniali.
 Vtq̃ satisfaciendū sit detractorib⁹ qb⁹ mōis fieri pōt. cū dicat
 gre. q̃ uocādi sūt detractores & trāq̃lle admonēdi eisq̃ satisfac/
 cere oīb⁹ modis debem⁹ sciētes q̃ de iudeis ueritas dicit. Ne
 forte scādalizem⁹ eos. Rñdit Alex. de ales in fō i tractatu de
 uitio detractōis. Q̃ satisfactō accipit duob⁹ mōis. Vno modo
 ē i remediū p̃p̃ri peccati. Alio mō ē i cautelā aliēi. Quādo ē
 i remediū p̃p̃ri peccati: nō o3 iustū satisfacere peccatori q̃ de/
 trahit. Q̃ n̄ uō ē i cautelā peccati alieni o3 satisfacere: & exci/
 dere cāz scādali f̃m q̃ scādālū ē dictū uē factū min⁹ rectū pre/
 bēs occasionē ruine: si uō nō oīo pōt subtrahi occasio in ipsis
 detrahētib⁹ faciēdū ē f̃m q̃siliū euāgelii. dixit. n. dñs dicēti sibi
 scis q̃ audito h̃ x̃bo scādalizati sūt iudei. Sinite illos ceci sūt
 & duces cecoz & cetera.

223

De restitutōe q̃ unus p̃ alio tenet.

Quero an pater teneat ex contractu filii facto cum exneo si est
 filius in utilitate patris. Respondit Io. de pla. isti. q. cum eo. §. sicut ait
 q. sic quantum est filius in utilitate patris: unde si totum est filius in utilitate
 patris: solidum tenet pater. Si pro parte tenet. Et ideo quando queritur
 in re necessaria patri pater tenet: puta si recipit pecuniam mutuo
 pro soluendo creditori paterno uel ut putatiuo. ut. l. 3. §. in re. ff. de
 in re suo uel ut re patris uel domini ruente reparet. Secundo si domum
 exonerat expensis uoluntariis quia non dicitur filius nisi ex mandato domini
 fecerit: sed pater tenet dimittere auferri si sine lesione domus au-
 ferri possit: ut dicta. l. 3. §. si si mutua. Item tenet pater si recipit
 frumentum ad alimoniam familie patris: uel uestimenta pro pauca pro fami-
 lia patris uel pro se secundum consuetudinem patris. secundum modum qui pater
 consuevit eum induere: ut dicto. §. in re aut. et si illud frumentum est utrumque
 & repositum in horreum patris corruptum sit quod sufficit quod utiliter emit.
 ut dicta. l. 3. §. idem labeo. uel si filius mutua pecuniam accepit pro do-
 tando filia sua uel sorore quantum minus pro filia uel nepte datur sit
 & creditor habet actionem mutuauit: ut patris negocium gereret: ut. ff. de
 in re suo. l. 1. & actio. §. si. cum. l. se. de hac materia uidetur per eundem isti. de actio
 . §. in persona. Quid si filius uel suus deceptit creditorem asserendo
 se uelle utere in utilitate patris uel domini nec queritur. Respondit idem Io.
 quod non tenet pater uel dominus et si suus uel filius sic accipiens fuerit
 consuevit condutere: ut. ff. de in re suo alias quod cum eo. l. 1. quod si suus. §. si
 si sic accepit nec caliditas & malitia filii uel sui nocere patri uel
 domino debet. Quid si mutuauit frumentum patri uel marito ex quo nutriuit
 filios uel uxorem an uxor & filii subsidium teneant quod in eorum utilita-
 te filius sit. Respondit idem uel si quod non: sed Bar. tenet contrarium in l. cum is pro illu-
 tex. ff. de condi. inde. Quid si mutuauit filio familias in re patris
 condutenda & ipse lusit deinde reuicit & in re patris queritur: an mihi
 teneat pater de in re suo. Respondit idem uel si quod non: per glo. in l. minor
 . 25. annis filio familias. ff. de man. q. si ex noua acquisitione non ex
 mutuo dicatur facta filio pro quo facit lex. Quid ergo. ff. de dona. in
 uirum & uxorem. Hoc uerum dicit Bar. in dicta. l. maior si in alio ludo

ex intervallo uicit:sec⁹ si icōtinēti i eodē ludo.ar.l. pleriq⁹.ff.
de ritu nup. Quero an pater teneat p filio cōdēnato i iudicio
ex delicto soluere cōdēnationē de sua legitia:Rñdit Io. isti.de
obli.que ex qī gētū. §. filius q nō.ut ē casus i.l. si qdēnam⁹.ff.
de noxalib⁹ actio. Vide ē p eūdē insti. p q⁹s psonas nobis acq-
rit. §. fili⁹.S; qd si pater qfēt i decurionatū filii dic q tenet
p eo isolidū de idēnitare reipublice & ipsi⁹ p⁹is heredes:scā
tñ pus excusatōe de ipō filio p⁹icipali dbitore.l.i. d⁹ decurioib⁹
li.io. Et dicūt decuriones sm Io.i.cōsiliarii q habēt dliberare
cū p⁹orib⁹ cui⁹cūq⁹ ciuitatib⁹.l.i. ff. de decret⁹ ab ordie faciēdis.
Quid si filius nō uertit i utilitatē p⁹is s; hab⁹ peculū ipe fili⁹.
nūqd pat tenet d⁹ peculio.Rñdet idē isti. Quod cū eo. §. p⁹tea
q sic:deducto tñ pus qd patri dbe⁹.l. s; si dāni. §. peculū. ff. d⁹
peculi. Et h⁹ itelligit de p⁹fetitio. Similit tenet pat ex male-
ficio filii de peculio qñ peculū ē locupletatū p ip⁹ maleficiū
puta p furtū factū a filio.l. l3. §. ex cā furtiua. ff. de cōdi. fur.

Quid de mercatorib⁹ & aliis artificib⁹ q pponūt istitores suis
apotecis an ex eo⁹ qtractib⁹ teneat. Rñdet idē ū s. §. istitoria.
q sic si qtractus noie dñi facti sūt & maxie qñ i eorū utilitatē
ē x⁹lū.ut.l. qcūq⁹. §. i. & .2. ff. de istito. & .l. 3. eo. ti. un si scribat
in. li. q apud m⁹lā sui dñi Titi⁹ hab⁹ cētū i deposito tene⁹ dñs.
Quero an dñs & pater teneat ex qtractu gesto p suū & filiū
eo⁹ iussu. Rñdet idē ū s. §. i. & .fi. q sic:ut.l. i. ff. q iussu. nā pat
& dñs uidēt qhere cū p aliū qhūt . ut i reg⁹la iuris. q p aliū fa-
cit & cōtrahētes s⁹l⁹ it uidētur cōtrahere cū pponēte qñ con-
trahūt cū pposito .ut.l. si istitorē. ff. si certū peta. idē i exerci-
tōe nauis idē qñ ūsū ē in utilitatē aliq⁹ istoy. l. i. in prin. ff. de
in rē ūso.

Quid de fideiussore an pncipal⁹ teneat ei ad restitutōez ei⁹ qd
p eo soluit Rñdet Io. de platea q sic insti. de fideiuss⁹. §. si q⁹s
aut p illum tex. Sed nūqd fideiussor pōt soluere spōte & non
expectāe q fiat sibi mādātū. Rñdet idē ū s q sic: put dicit glo.

225

226

227

in dicto §. si qs autē. Nā tenet agnoscere bonā fidē. l. idē. §. fideiussores. ff. mādati. Sz qd si iudex p iuriā aliquē qdēnauit ā possit agere mandati. Rndet idē qd nō. si nō appellauit. l. si p ea in fine. C. mādati. Quero an fideiussor possit repetere usuras a debitore quas p eo soluit. Rndet Io. an. in. q. mercuriali in regula dānum qd qs sua culpa sentit libro .6. p cuius intelli gētia dñs Lau. ponit plures cōclusiones extractas ex Io. an. Prima cōclusio non repetit a debitore fideiussor usuras quas soluit creditori: nec aliud indebite solutū si obligationem fideiussoris debitor ignorauit. l. si qs. ff. de nego. gesto. Secunda non repetit fideiussor a debitore sciēte: & cōtradicēte usuras suo solutas creditori: nec etiā sortē uel qcqd aliud utilit̃ ipensū. ff. māda. si p te: & l. si remuērādi. §. si passus. C. de nego. gest. l. si. Plus est enī cōtradicere qd nō cōsentire: ut i. c. Sicut tuis de symo. & i. c. Petrus de homi. fatuus. n. fuit i gerēdo negocia debitoris eo iuito. Tertia cōclusio nō repetit a debitore sciēte & patiēte: sz nō mādāte obligatioēz fideiussor usas uel ī debitū solutas uel solutū creditori. qa sibi iputet i hoc. qa se obtulit ad soluēdū idēbitū. ar. c. Bōa fides d̃ deposito & ff. ea. l. i. Repetet tñ sortē & debitū qd soluit. C. mādati. l. fideiussor. & ff. māda. l. si remunerādi. §. si passus. Quarta cōclusio nō repetit a debi tore sciēte & patiēte & mādāte ipm obligari tñ p sortē fideiussor soluēs usas tū qa fines mādati excessit. ut. ff. mandati. l. diligēter tū qa ad illas obligat⁹ nō erat. ut. ff. de fideiussorib⁹. l. fideiussor. & C. eadē. l. & fideiussor. Quinta cōclusio nō repetit fideiussor usas a debitore sciēte & mādāte ipm i omnē cāz uel simpliciter obligari siue fideiubere generalit̃: qa i generali mādato nō icludit qd se obliget ad idēbitū. s. ad usas de qd ēt i spali uerisimilit̃ nō mādasset. ff. de cōdi. idē. l. si pcure. & c. fi. d̃ officio uica. li. 6. & c. i generali de re. iu. li. 6. Sexta cōclusio nō repetit a debitore sciēte & mādāte p usis fideiuberi ipse fideiussor soluēs usas si nō iurauit creditori uel iterfuisset debitoris pp

pignora data uſq̃ aliã cãz & h̃ i foro iudiciali: ſz i foro q̃ ſciẽtie & z
theologos tenet debitor fideiuſſorẽ ſuare idẽnẽ. Septiã q̃clu-
ſio q̃ repetit fideiuſſor uſas a debitore ſciẽte & mādãte ip̃m
p uſis ſub noĩe ſõtis icluſis: ut ẽ moris obligari ſiue fideiube-
re q̃n iuſte credere potuit illas eſſe de ſõte. puta q̃a mutuabat
creditor. io. duc. & dixit in iſtruĩto de. 20. p q̃b fideiuſſor ſe
obligauit q̃n iuſte credere potuit illos eẽ de ſorte. ex d̃ p̃ſup.
.c. q̃a uerifiſimili. ff. de p̃ba. l. cũ i debito. Et ſic itelligit. lo. an.
decretalẽ ſecũdã de fideiuſſoribz. Octaua q̃cluſio q̃ fideiuſſor
repetit uſas ſolutas a debitore ſciẽte & mādãte noĩati p uſis
fideiuberi ſi iurauit illas ſoluere. Et hec ẽ coĩs opinio. q̃a rõne
iuram̃ti ñ põt fideiuſſor recipe q̃ creditorẽ uſas petetẽ: ut i. c.
debitores de iur. iuran. l. 3 qdã dicat: h̃ uerũ ſi nõ potuit petere
obſolutionẽ a iuramẽto p decretalẽ. i. de iure iurã. Et ita ſet̃it
Hoſti. in ſũ. de fideiuſſo. ff. ad qd fideiuſſor & Specu. in ti. de
fideiuſ. §. i. x. Sz qd de fideiuſſore. Alii dixerũt q̃ neutro caſu
a debitore repetit licet tñ a creditore cui ſoluit. ſed primã ap-
pbat lo. an. reſpondens ad ſecundam q̃ licet fideiuſſõ teneat
excipere nõ tñ ẽ iure expreſſũ q̃ teneat agere. Item fideiuſſõ
põt omittere exceptionẽ ihoneſtã ex p̃ſona ſua. ff. madati. l.
idẽ. §. generalit̃. Et bñ facit. ut. ff. e. l. Quĩt? muti? alias icipit
ſub uſis. Vbi dicit q̃ bñ facit fideiuſſor p̃cẽs pudori ſuo ſoluẽ-
do uſas q̃s p̃miſit l. 3 in ſtipulatõe ñ uenerit & illas repetit. Si
ergo põt omittere exceptioẽz m̃lto magis actioẽz ſi talis ex-
ceptio grauaret opinioẽz ſuã poſſet. n. a uulgaribz de fidei fãc-
tione notari de iure. iurã. c. tua q̃ ſibi ñ expedit: ut alias cũ ipe
indiguerit inueniãt creditores. Habz ergo fideiuſſor opinionẽ
ſoluẽdi uſq̃ abſolutionẽ petendi a iuram̃to. Ad tertiã opinionẽ
Rñd3 ſimilit̃ q̃ habz opinionẽ licite repetẽdi a debitore ex q̃
licite ſoluit forte. n. execrat litẽ cũ creditore q̃ ẽ cõmdabile de
xbo ſigni. c. 2. l. 6. ff. de alie. iudi. l. Itẽ ſi. Et ſic bñ. Concor. lo.

an. l. Quid? muti? que uidebat ob stare. Preterea nihil p̄cipuū haberet fideiussō q̄ sic culpa soluit ad illū q̄ fuit ī culpa. Nona cōclusio repetit a debitore sciēte & mādāte noīatī pro uluris fideiuberi ip̄e fideiussor uſas creditori solutas & si nō iurauit creditori illas soluere: s̄ ip̄e fideiussori debitor idēnitatē iura/ uit: uſ ē si dictā indēnitatē nō iurauit dūmō alias pp̄ pignora data uſ aliā cāz debitori fueīt expediēs uſas solui. ut. ff. mādati .l. si q̄s p̄ eo. & sic legit Hosti. decretalē puenit de fideiussoribz. Decima cōclusio q̄ oī casu q̄ pōt a debitore fideiussor uſuras repetere debz itelligi si nō iterueit fraus p̄sone ad p̄sonā. s. p̄sone se cōstituētis fideiussorē: ut facit qñz unus uſarius ut alter lucret: ut notat de p̄ui. c. q̄nto. & i. c. significāte de pigno. p̄ lo. an. Vndecima cōclusio q̄ oī casu q̄ fideiussor a debitore uſuras repetere neq̄ illas repetet a creditore cui soluit. ff. mādati. l. si fideiussor. §. i. oībz f̄m lo. an.

- 228 Quid de illo q̄ eximit uſ corporaliter subtrahit uſ arripit uſ alio mō fugere facit debitore detētū tā p̄ debito fisci q̄ puati. Rñdet lo. de pla. in. l. q̄tiēs de exac. tributo. l. io. q̄ tenet illud totū qd̄ ille debebat fisco uſ puato: ut dicit tex. ī dicta. l. q̄tiēs.
- 229 Quid de occultatē officialē tēpore sc̄dicatus uſ ei? officialis. Rñdet idē ū s̄ q̄ tenet ī q̄druplū f̄m Bal. l. 3. & Bar. C. d̄ assello.
- 230 Quero utrū uxor teneat si marit? male adm̄stret officiū pu/ blicū. Dic q̄ n̄. tex. ē ī libro uxorē. C. de decurio. li. io. nā reḡla ē. q̄ uxor nō teneat p̄ marito. l. ob maritorz. C. ne uxor p̄ ma/ rito & eq̄ūso marit? n̄ tenet p̄ uxore nisi qñ nutrix s̄o nup̄sit nō reddita rōne nec p̄uiso pupillo de tutore. l. 2. C. ī q̄. causis pignus tu. cōtrahit.
- 231 Quid de uxore q̄ fecit furtū añ matrioniū uſ ē post p̄ se uel cū uiro. Et qd̄ si uir sol? furat? ē aliquid & uxor participauit q̄sētiēdo uſ comedēdo uolūtarie uſ inuite. nūqd̄ licebit uxori de rebz cōmunibz sibi & uiro satisfacere eo iūto damnificato.

Rñdet Monal. in sum. in tractatu restitutionū ī xbo restitutio
furti faciēda ē q̄ ū de cōsuetudinē regionis uir & uxor q̄muicāt
sibi debita & credita ex q̄ctu uel maleficio si res furtiua quaz
mulier subripuit añ m̄rioniū uel post m̄rioniū sola uel cū uiro
uel q̄a uir sol⁹ subripuit añ m̄rioniū uel post & stat adhuc ī eoꝝ
potestate dicēdū q̄ pōt illā rē restituere uō dño ei⁹ q̄dicente
marito. Si aut̄ q̄lūpta ē uel si uir sol⁹ furat⁹ ē & si mulier par/
ticipauit cōfētiēdo uel comedēdo spōtanea uel iuita pōt uxor
si uir n̄ q̄dicat negociū mariti gerēdo & se ip̄az liberādo estia/
tionē rei cōsūpte restituere uō dño latēter de q̄muib⁹ bonis si
aliter nō pōt nec erit furtū: q̄a nō ē fraudulēta contractio nec
aīo lucrificiēdi: p̄hibēte at̄ uiro nō ē faciēda hui⁹ restitutō s̄z
q̄sdā cū ip̄a nō habeat rerū administrationē de reb⁹ q̄munib⁹:
sed marit⁹: si tñ ī hoc casu faceret restitutionē de reb⁹ q̄muib⁹
bona fide latē nō ē dicēdū q̄ eēt ei p̄nā iūgēda q̄ī p̄ mōtali
aut q̄ peccaret mortalit̄. i. q. 6. c. fi.

Quero an notarii cōficiētes īstrum̄ta usaria teneāt ad restitu/
tōē. Rñdet Alex. de alexā. q̄ cartarii q̄ solū stāt p̄ illis q̄ uolūt
recipe mutuū ab usario nō tenēt: q̄ uō p̄ arte & lucro usurarii
tenēt. Si tñ sic sūt coopati ad h̄ q̄ abs̄ eoꝝ coopatōe illa usar/
ia p̄statio nō esset facta: it̄er p̄cipuos at̄ coopatores cēsēdi sūt
p̄rīpēs q̄ ī fauorē usarioꝝ cogūt reddi usuras aut ex q̄rū in/
debito fauore potētius usas exercēt. Notarii uō q̄ sciēt faciūt
cartas debito usarū ac si sit debitū legitimū & abs̄ usā tenēt
reddere usā acceptā. q̄a eoꝝ īstrum̄tū ē efficacit̄ coopatiuū ad
h̄: ut usario soluat usā. Si uō ī nota uel ī instrum̄to scō ē exp̄ssa
m̄tio de usā tūc n̄ tenēt. q̄a tūc nō coopat nisi ū eēt q̄suetudo
p̄ talia īstrum̄ta cogere debitores ad soluēdas usuras usariis.
Cōcor. Giral. obdonēsis. Vide archi. i. c. si qs obligat⁹. i. q. q. q.
& i. c. sicut nō suo. 66. di. Et lo. de ligna. i. c. s̄r eo de usis.
Quid si filia doteē ī fraudē creditoꝝ. Rñdet lo. de pla īsti. de
actio. §. Rurs⁹ q̄ talis dos reuocat a creditorib⁹ & gener tñēt

232

233

eis ad restitutōez. ff. *Que ī frau. creditorū. l. fi. §. i. C. eo. l. 2.*
234 Quid de uiro q accepit filiā raptoris uel ufarī in uxore uide s
. §. 6.

235 Quid de sepeliētibz ufarīos uide ī xbo exco. &. §.

236 Quid de ministris ufariorū. Rndz Girar. obdonēsis q si absq
oī iductōe tradūt eoz pecuniā ad ufā nec postmodū coactiue
exigūt eā nō tenēt fm qsdā restituere nisi solū illa q sibi de
ufis retinuissēt. Illi uō q p iudicia & litigia coactiua eas exigūt
tenēt. qā isti efficacit coopant & pmi sūt solū qī uasa ī media
ita q absz ipis ille ufe fierent & darēt. Quidā tñ distinguunt
d ministris qā qdā sūt ad utilitatē officii ufarīi destinati ita q
apud eos residet qī pīcipalis auctoritas dñi sui & istos dicūt
teneri. Quidā uō sūt ad solū actualē & maualē tributionē mā
cipati. ita q ipi nō taxāt ptiū ufarū nec cū eis cōtrahit pactū
de ufa qūis ipis psetibz & pecuniā tradētibz fiat. Et tales non
tenēt restituere pp cāz pdictā lz mortaliē peccēt uide in xbo
usura.

237 Quid de pcuratōe tutore & curatore. Rndet Hosti. ī sū. i. ti. de
usuris. §. fi. ī fine. & Goffre. eo. ti. §. itē qd si qs. & archi. in. c.
sicut nō suo. & An. de butrio ī. c. Michael. ex de ufis. Et ita di
cit Lau. d pinu. ī practica suari. Et dicūt oēs pdicti doctores
q solū tenent ī subsidiū ad restitutionē usurarū qs extorserūt
. i. qñ pīcipalis nō ē soluēdo alias nō. Inno. uero ī dicto. c. Mi
chaeli disticte tenet q tenēt. Monal. uō dicit q tenēt qñ pīci
palis nō ē soluēdo uel nō uult soluere uide īfra ufā.

De restitutōe edificatiū ī solo suo cū dāno uicini.

238 Quid de his q edificāt ī solo suo cū dāno uicini puta qā pci
dit uenas putei uicini que trāsūt p domū edificāt uel alterius
tollit edificiū uel obfuscat luminibz uicini domū. Rndet glo. in
regla iuris. l. 6. locupletari nō debz aliqz cū alteri⁹ iniuria uel
iactura: dici solet cū facio aliqd ī meo ex q alii noceo aut imit
to puta trabē ī alienū parietē: & tūc nō lz: ut. ff. si fui. uēdice. l.

si testatrix. & l. alti. C. de fuitu. u. dicit. In pariete uero tuo si fenestram uel clauem fecisse conuicatur quis supertibus suis opus tollere & integrum parietem restituere compellitur: & loquitur de eo qui fenestram facit in pariete uicini. ut. l. i. patres. C. de serui. rusti. p. dio: dicitur quod permittitur quod aqua ducere de flumine publico ita dominum si sit alteri iniuria illa fiat. & ff. de fuit. ur. p. dio. l. si fistulam aut non imitto nec opus facio in alienum: sed in meo. & tunc aut id dolo facio: ut noceat alteri: & tunc prohibeor. ff. de aq. plu. ar. l. i. aut non facio dolo. sed solum eo proposito ut mihi possit: sed per illam alii noceat & non prohibeo. ut. ff. de aqua plu. ar. l. i. §. idem quod u. dicit. Denique Marcellus ait cum eo qui in fundo suo fodiens uicini fontem auertit nihil posse agi si non animo nocendi uicio: sed suum agrum meliorem faciendo id facit. Nam quis potest eleuare edificium suum usque ad celum. Vnde in dicta. l. alti. dicit. Alti quod de tollere edificia si domus fuit non debeat domus eius minime prohiberi. C. cor. et glo. i. c. cum ecclesia uulterana de electione in libro iniuriarum. & i. c. Nisi spiritualis auctoritate & usu palii quod dicitur quod quis potest uti iure suo et si alteri noceat dummodo non faciat animo nocendi. sed quoniam aliquis sibi non predest & alii nocet non debet quis audiri. l. i. fundo. ff. de re. uedica. uide §. i. 34.

De restitutione edificiorum in alieno solo de sua materia & aliis multis casibus.

Quid si aliquis edificat in alieno solo de sua materia an dominus terre teneatur ad restitutionem edificii: uel edificat in suo de aliena materia an teneatur ad restitutionem materie. Respondet idem Io. de pla. isti. de re. diui. §. cum in suo per textum & glo. ibi quod aut quis edificat in suo solo de aliena materia & habet locum quod dicitur in dicto. §. cum in suo: quia efficitur dominus edificii cum edificium cedat solo non autem efficitur dominus materie. scilicet tignorum & lapidum: imo remanet dominus qui per erat: sed et remaneat dominus non tamen potest uedicare materiam: puta tignum. id est suam trabem positam in edificio. Etiam si edificans uellet tignum eximere & sibi restituere: & hec est ratio. scilicet ne edificium deforme ruina: ut dicto. §. cum in suo. & l. 2. C. de edi. priua. & l. pres. p. uicie in scriptis inspectis

.ff. d. officio p̄sulis. s. edificas tñet ei ad estiatioēz tigni. ut. ff. d. tigno iūcto. l. i. sed si fecit sciēt & mala fide tenet furti: non tñ tenet eximere s. estimatioēz p̄stare q̄tū dñs tigni iuraueit uł si uellit dñs expectare donec edificiu ruat poterit postea suā matiaz uēdicare si ei⁹ estiatioē n̄ fueit cōsecut⁹. Et sumit hic tignū p̄ oī materia ex q̄ fit edificiu. ut 9prehendit trabes domus & uinee ex qb̄ fiūt pergulata & tegule dom⁹. l. i. ff. de tigno iūcto. Aut qs edificat ī alieno solo de sua mā & habet locū. §. ex diuerso. isti. d. rez diui. q̄ dom⁹ ē edificiu efficiē ei⁹ cui⁹ ē solū sicut ī p̄cedēti casu: sed dñiuz matie p̄dit edificas. & ideo disrupto edificio nō pōt māz uēdicare: s. si edificas ē in possessione edificiū & dñs soli petit solum & edificiu si edificas fuit cōtinue male fidei nullā hēt exceptiōēz nec remediū ad aliqd sibi retinēdū. q̄ ē ī culpa sciēt edificādo ī solo alieno iō donare uidet. Si aut fuit cōtinue bone fidei sibi cōsuliē ope reretionis p̄ exceptiōē doli. ut nō teneat restituere edificium nisi dñs soluat sibi p̄tiū matie & mercedē magistroꝝ. Si at fuit a p̄cipio bone fidei & t̄p̄r edificiū male fidei: tūc eligit quedā media uia. ut dicit glo. ī dicto. §. ex diuerso. f. q̄ possit tollere edificiu sine dispendio dñi soli: ut. l. iulian⁹ scribit si in alienā. ff. de rei uē. Aut qs edificat de aliena mā ī alieno solo & habet locū. l. 2. de rei uē. & similiter dñs soli efficiē dñs edificiū. s. non materie. iō disrupto edificio mā ei⁹ reūtit ad p̄orē dñi siue bona fide siue mala edificiū fueit cōstruētū. ut dicta. l. 2. S. iterū pōt agere q̄ dñm soli ad istar tigni iūcti & ē q̄ edificātem. i. materiā alienā subripiētē mala fide & uno soluēte alter liberat sicut ī tigno dicit. isti. de re. diui. §. cū. ī suo.

240

Quid si qs plātet plātā ī alieno solo. Rñdet idē ū s. §. si tici⁹ q̄ siue qs plātet alienā plātā ī suo siue suā ī alieno plāta efficiē dñi postq̄ egit radices nō ante: & iō nō tenet ad restitutōē arboris. Itē ābor mea que ē ī cāpo meo uł ī 9finio cāpi mei si agit radicē ī fūdo tuo efficiē tua. Et si coit ī tuo & meo efficiē

cois quia ābor ītelligit esse illi⁹ in cui⁹ fūdo egit radices. Et
sic mutatōe radicū de uno fūdo ī alit⁹ mutat ī et dñtū āboris:
ut dicto. §. si titi⁹ et. ff. e. l. ado. §. si. Et b si ābor uiuit et alit⁹
ex radicib⁹ nouiter porrectis ī cāpo tuo. Si at uiuit & alit⁹ pro
maiori parte ex p⁹mis radicib⁹ mei cāpitūc remanet mea cū a
meo cāpo traxit originē: l³ postea aliq⁹s radices egeit ī campo
tuo. l. Si plures. §. si. ff. arbor⁹ furti cesarū & ī glo. ī dicto. §. si
titi⁹. An p⁹pria auctoritate possū incidere radices q⁹s tua ābor
egit ī cāpo meo u⁹ incidere p⁹pria auctoritate āborē tuam que
pendet super domū meā. Dic q⁹ cū auctoritate iudicis possū:
alias nō. ut dicta. l. si plures. §. penultio nisi p⁹ ē denūciē ut tol
las & ē cōsiliū ut de hac denūciatōe fiat publicū īstrumētū & te
negligēte remouere possū & p⁹pria auctoritate incidere nō solū
q⁹ s⁹ excurrit domū meā: sed et a stirpe & mecū ligna pōtare
nemine p⁹hibēte. l. i. §. si arbor. ff. de āborib⁹ cedēdis. Et si p⁹ie
edificatū ī alieno q⁹ pēdet s⁹ meū nullo iure fuitut nō possum
tollere p⁹pria auctoritate. l. quēadmodū. §. si p⁹ectum. ff. ad. l.
acq⁹leā. & l. cōclaue. ff. d⁹ dāno īfecto nisi p⁹cedēte dcā dñūtiatōe:
ut dicto. §. si ābor. Quid aut si sūt u⁹ due ābores unite ī eodē
stipite an appellabit⁹ una arbor u⁹ plures. Rñdz idē ū s⁹. Dic si
iūctura & giūctio apparet s⁹ terrā cēset una. alias cēset plures.
l. si gemia. ff. arbor⁹ furti cesar⁹: & iō tūc puniat⁹ de dāno dato
in duplici ābore. ex forma. l. u⁹ statuti.

Quid si seminaui ī agro tuo frumētū meū. Rñdet idē īsti. de re.
diui. §. q⁹ rōne q⁹ siue bona fide siue mala efficit⁹ tuū. nā semē
cedit solo postq⁹ coluit: s⁹ si seminaui bona fide ope retētiōis
si sū ī possessione possū mibi q⁹sulere: ut nō p⁹mittam te tollere
nisi soluas p⁹tiū & ipēsas: ut dicto. §. q⁹ rōne & non solū sata p⁹
aliū cedūt solo: s⁹ et semina & plāte que ex se nascūt diuina tñ
nata coopāte cedūt solo: ut notat glo. ff. e. l. q⁹ rōne. §. si. Quid
at si q⁹s semiat alienū semē ī alieno solo u⁹ plātat alienā plātā
ī alieno solo q⁹b⁹ calib⁹ et semē & plāta cedūt solo q⁹ quē agam

an ȝ plātātē & seminātē an ȝ dñm soli. Dicit glo. i dicto. §. q̄
rōe q̄ ȝ dñm soli unde x̄sus. Quicqd plātať seriť edificat. Oē
solo cedit radices si tñ egit.

292

Quid si scripsi i aliena carta uť p̄xi in aliena tabula. Rñdet
idē insti. de rex di. §. lre: q̄ q̄litas sēp cedit substātie cū sine
ea esse nō possit: unde scriptura sēp cedit carte & pictura ta-
bule & sic liqdū cedit arido tā i pictura q̄ i carta. ff. de rei uē.
.l. i rē. §. s3 & id q̄ uť i scripta & eā pificat picture & dicto. §.
littere uer. s3 neesse. & uer. i oib. Fallit aut i uno casu. s. quādo
q̄litas ē p̄ciosiō q̄ ipa substātia: q̄a tūc p̄ p̄ualētiā q̄litas trahit
ad se substātiā. q̄a tūc p̄ ē i manus ope q̄ materia. l. mulieris
. §. pe. ff. de x̄bo signi. & ideo ubicūq̄ scriptura ē p̄tiosior q̄
carta. tūc carta cedit scripture. & iō cū hodie scriptura coīter
sit p̄tiosior carta debet cedere scripture: ut tenuit glo. ff. e. l. q̄
rōne. §. littere l3 tenuerit oppositū insti. de re. diui. §. littere.
Similiť ubicūq̄ pictura ē p̄tiosior tabula trahit ad se tabulā p̄
p̄ualētiā: sec⁹ si nō ē p̄tiosior q̄a si sit quedā pictura rudis & i-
formis iō notāter tex. i dicto. §. littere facit m̄tioēz de nobili-
ssia pictura & de uili tabula: s3 remota hac p̄ualētiā. q̄a scripta
uť pictura sit paris uť minoris p̄tii cū carta & tabula tūc sēp
cedit carte & tabule ueluti sue substantie. & q̄ dixi de p̄ualētiā
intellige de p̄ualētiā coi nō singulari: q̄a talē singularitatē nō cō-
siderauit legislator puta q̄ q̄s faciat sibi scribere lris aureis qđ
coīter nō fit. unde l3 tūc scriptura p̄ualeat & sit p̄tiosior carta.
tñ q̄a ē singularis nihilomin⁹ cedit carte. ut dicto. §. lre i p̄nci-
pio. Itē attēde q̄ aliud ē in pictura rei imobilis puta muri: q̄a
tūc pictura l3 sit p̄tiosior sēp cedit muro: ut tenet glo. i dicto
. §. littere. ille ergo q̄ scripsit i carta aliena sciēť & mala fide
nullo iure pōt sibi cōsulere p̄ estiatōe & solutiōe scripte nec
p̄ actionē si n̄ possidet nec p̄ exceptōez si possidet cū donasse
uideat. insti. de re. diui. §. 2te. x̄. sciēti. s3 q̄ scripsit i carta aliena
ignorāter & bona fide putās cartā esse suā si possidet cartam.

scriptā pōt se tueri exceptōe q̄ dñm carte eā petētē denegādo
ei restituere donec sibi soluat p̄tiū scripture: s; si scriptor nō
possidet cartam scriptā: sed dñs carte pōt agere q̄ dñm carte
actiōe facta: ut dicit glo. i. vbo bona fides. Et sic cōcludit q̄ si
ille q̄ scripsit bona fide i aliena carta credēs esse suā siue possi-
deat siue nō possideat tenet dñs certe ei satisfacere p̄ scriptura.
S; qd si bona fide scripsisti uel p̄ixisti multū i formā & uitu-
pose in mea carta pulchra uel tabula: & ego nolo scripturā uel
picturā turpissimā: s; estiationē cartā uel tabule: an tenearis
soluere. glo. in. l. nō solū. ff. de rei uēdi. dicit q̄ nō: si fuit bone
fidei possessor. p. l. si qd possessor. §. sicut at. ff. de petitōe he-
reditat̄ i dicit q̄ qd nō debet culpari d̄ admīstratōe rei quā te-
net ut suā bona fide. Et sic nō debet teneri nisi i q̄tū ē locuple-
tior sicut possessor hereditat̄ & cōuēt⁹ qditōe īdebiti. l. i. sū.
§. pe. ff. de cōditōe īdebiti.

Quid si qs ex aliena materia uel sua & ex aliena fecit matiatū
puta ex alienis assidib⁹ fecit capsā. Rñdet idē isti. d̄ re. diui. §.
cū ex aliena q̄ mā cedit matiato qñ tale matiatū nō ē reducibile
ad p̄mā materiā & sic faciēs matiatū efficiēt dñs materie nec
teneat ad restitutionem ei⁹: s; si ē reducibile tūc matiatū cedit
matie. q̄ mā tūc nō dicit qdamodo assumere nouā formā siue
sp̄ez ex q̄ de facili ē reducibilis ad p̄mā materiā. Ad h̄ tñ ut mā
cedat sp̄ei siue matiato ut sic faciēs matiatū efficiat dñs matie
tria sūt necessaria que ponūt i glo. in dicto. §. cū i aliena. f. q̄
faciēs sp̄ez ex aliena mā faciat bona fide & suo noīe & q̄ non
sit reducibilis ad p̄mā materiā: qñ at sūt duo faciētes matiatū
unus bona fide ali⁹ mala uel si i diuisis materiis uel i una partī
ē hīta bona fides partī mala. dic q̄ in ea re & p̄ ea parte i qua
gcurrūt p̄dicta tria efficiēt faciētis matiatū i alia re & i alia pte
efficiēt dñi matie. Itē nō solū post factā sp̄ez & matiatū specifi-
cās efficiēt dñs. s; et efficiēt si sp̄es ē i fieri dūmō rudis materie
noīe exierat: ut dicit glo. i dicto. §. cū ex aliena & ff. e. l. adeo.

.§.cū qs: Itē nota ex dicto. §.cū ex alienaribi fructū ad spicas
reduci iūcta glo. i. vbo spicas q fructū cedit specificātī & sic
trituranus bladū alienū bona fide putās suū efficiē dñs grani. &
sic fm glo. corrigit. ff. e. l. adeo. §. cū qs i fi. ū dicit q excuti-
ens fructū de spicis n̄ adicit nouā speciē seu formā sz q̄ erat
latēs detegit. Item nota q licet faciēs materiātum de aliena
efficitur dominus materie. tñ qa non ē equū aliquē locupleta-
ri cū aliena mā tenet ad estīatioēz materie: ut dicit glo. i. dicto
. §. cū ex aliena i vbo spicas. Itē nota q appellatōe materie
nō cōtinet materiātū qd ad sui m̄z nō pōt reduci: ut hic & l.
quesitū. §. illd fortasse. ff. de lega. 3. & sic uidet q si statutū p̄b-
bet portare fructū extra districtū sub certa pena q portans
farinā nō icidit i penā cū farina nō sit reducibilis ad p̄mā m̄z:
sed cōtrariū determinat Bar. i dicto. §. illd fortasse. qa appella-
tōe frumēti cōtinet farina donec sit deducta ad effectū finalez
ad quē ē iūcta. i. doēc fiat panis. ar. l. sicut lana. ff. de lega. 3. q̄riū
tñ tenet gaudiū i. c. de rebus uestitis & albri. de rosate & pte
statutorum c. f.

244

Quid si qs bona fide itexuit & fuit uestimēto suo manicā uel
gyronē de aliena purpura. Rñdet idē isti. de re. diut. §. si tamē
alienā q efficiē dñs illi⁹ purpure lz teneat ad estīationē ut s̄
. §. pxio: qa accessoriū seq̄ natā sui p̄cipal. ut i. c. accessoriū
de regulis iuris li. 6. nec curat an accessoriū sit maioris ualoris
q̄ p̄cipale. nā sepe amittit p̄cipale pp p̄tiositatē accessoriū
. l. 2. i ēptōe. ff. de cōtrahēda ēp. Et h̄ q nobili⁹ accedat uiliori
& ē uex qñ ponit loco accessoriū. Si aut uili⁹ apponeret loco
accessorii nobilioris: ut uestimētū grossū cā cōfūadi purpuram:
tūc uestimētū accedit purpure si at neutrū apponit grā alteri⁹
tūc neutrū alteri accedit: ut dicit glo. i. dicto. §. si tñ alienā. Itē
nota q lz dñs purpure itexte alieno uestimēto amiserit dñiū: tñ
si dolose & furtiue fuit sibi subtrahēta uel ablata pōt agere de
cōditōe furtiua q̄ surripientē. ut dicto. §. si tñ alienā maxie si

talis furripiens erat sartor q̄ fecit uestimētū: ut dicit glo. que allegat cōiūcta textui qđ qñ tot⁹ pānus nō ē poit⁹ ī uestimēto p̄sumit subtract⁹ a sartore q̄ notat q̄ sartores. q̄a est p̄sūptio contra eos.

Quid si q̄s cōfūdat unā materiā ppriā cū mā alteri⁹. Rñdz idē 245
īsti. de re. diui. §. si duoz q̄ cōfusiōe querit dñiuz & q̄mixtiōe:
& iō si uolūtate tua q̄fudero & cōmilcuero meū uinū cū tuo
uē cōflauero meū agētū cū tuo uē meū mel cū tuo uino ut fiat
mulsū & sic ē spēs tertia per se: uē meū argētū cū tuo auro ut
fiat electrū: uē ēt si p̄dicta sūt q̄fusa & q̄flata casu fortuito siue
uolūtate dñorū ī oībz casibz istis cōfusa & cōflata efficiūt coīa:
& si q̄fusa & cōflata siue sit ei⁹ dē matie siue diuerse & siue cō/
fūdāt uolūtate dñorū siue casualiter efficiūt coīa nisi seperari
possit. ut dicit glo. Sec⁹ aut si alter dñorū uē exneus sit uolū
tate alterius dñi cōfūdat uē cōflet rē suā cū aliena bona fide
faciēdo tertiā spēs. q̄a tūc nō ē coīs: s̄z efficiūt ppria specificāt
ut dicit glo.

De restitutōe fructuū.

Quid de fructibz pcept. Rñdz idē īsti. d. re. di. §. si q̄s at a nō 246
dño q̄ bone fidei possessor facit fructus idustriales suos. iō eos
q̄sūptos restituere nō tenet. Sec⁹ ī male fidei possessore. & iō
cōclude una cū glo. i. l. ex diūso. ff. de rei uēdi. q̄ null⁹ possessor
facit fructus naturales suos. l. fruct⁹. ff. de uē. iō eos extantes
dñs uēdicat a q̄cūq̄: sed de cōsūpt nō tenet possessor bone fi/
dei nisi īq̄tū ē fact⁹ locupletior. q̄a tūc tenet ex eqtate legis
si & me & titiū. ff. si certū petat. s̄z fruct⁹ idustriales q̄ exigūt
idustriā & ministeriū hoīs: ut segetes lac lana & similia bone
fidei possessor cum ti. & sine titulo facit suos & eos lucrat pp
idustriā & cultā: ut nō possit ab eo aduocari. l. postq̄ sūt q̄sūp/
ti nec ad eoꝝ pretiū tenet: ut dicto. §. si q̄s aut a nō dño. & l.
bone fidei. ff. eo. & l. certū. C. de rei uēdi. s̄z si n̄ sūt cōsūpti &
extāt tenet restituere. ut īsti de officio iudicis. §. illoꝝ. s̄z male

fidei possessor si nō hēt titulū teneēt & de q̄sūptis & d̄ extātibz
.l. pe. C. de cōdi. ex. l. & de p̄cipiēdis. ut dicto. §. illoꝝ. s. si hēt
titulū simili teneēt de cōsūptis & extātibz. sed excusat a p̄ci-
piēdis pp̄ titulū nisi ī q̄tuor casibz notatis ī glo. ī dicto. §. Si
q̄s aut a nō dñō ī q̄bz teneēt de p̄cipiēdis ēēt si hēt titulū. Puta si
q̄s cōpulit aliquē p̄ metū sibi uēdere. Itē si q̄s emit ī fraudem
creditoꝝ. Itē ī eo q̄ sciēter emit q̄ p̄hibitionē legis uē statuti.
Itē & quarto ī eo q̄ sciēter emit a fisco nō solemniter. l. i. C. de
fide īstrumtoꝝ. li. io. ff. d̄ rei. uēdi. l. s. & ptus. & C. eo. l. si fūdū.
Cōcor. Monal. ī sū. ī x̄bo fructuū dicēs. Fructuū alii īdustriales
ut frumētū uinū oleū & similia: alii naturales. ut poma fic⁹ &
silia. Fruct⁹ naturales nō facit suos possessor ēēt bone fidei. Vñ
teneēt reddere uniūsq̄ postq̄ īcepit h̄re q̄sciētiā rei aliene. ff.
de usis. l. us⁹. Itē fructus dicūt q̄suplūt deductis expēsis q̄ fiūt
grā fructuū querēdoꝝ colligēdoꝝ & q̄suādoꝝ & habz locū tā
ī bone fidei q̄ ī male fidei possessoribus & ēēt p̄donibz. ff. de
petitōe hereditat. l. Si aliqd. §. fruct⁹. & l. plā. ī fine. et. C. de
fructu et. li. expē. l. i. ī fine. Nam null⁹ cas⁹ ītēire pōt q̄ b̄ gñs
deductōis īpediat. ff. familie hercis. l. fūd⁹. ff. solu. matri. l. fruc-
t⁹. Itē fruct⁹ itelligūt d̄ducti necessariis ip̄sis. ff. d̄ op̄. suoz. l.
.i. fructus et. ar. i. 2. q. 2. nobis cū hac distīctōe teneēt bone fidei
possessor. Necnō et d̄is uiolētus teneēt reddere oēs q̄ p̄bāt ad
eū puenisse. C. d̄ rei uēdi. l. si fūd⁹. Si uō fuit uiolēt⁹ possessor
tūc teneēt restituere p̄ceptos et eos q̄ p̄cipi potuissent p̄ueros
possessores. ex de resti. spo. grauis. et. c. q̄querēte et de officio
delegati. c. cū cā. i. 2. q. 2. nō. liceat.

247

Quid de asportatibz fructus de cāpo alteri⁹ aīo lucrādi. Rñdz
idē Io. de pla. īsti. de obli. que ex delic. nas. §. furtoꝝ q̄ potest
accusari de furto p̄ illū tex. et b̄ qñ fructus sūt maturi. Si aut sūt
īmaturi tūc teneēt de dāno dato actiōe legis acquilee. l. si suus
suū. §. si oliuā. ff. ad. l. acql. et. l. nauta. §. ī quecūq̄. ff. nauta cau.
l. si fur descripte. ff. de usufruc. Nā dānū distīguīt a furto: q̄a

furtū ē amotio rei. S; dānū ē rei destructio s̄m Bal. i dicto. §. si oliuam.

Quid de inuasore rei alteri? īmobilis. Rñdz Io. de pla. īsti. 6. bonorū raptorū. §. q̄a teneť. q̄ teneť eā restituere cū fructib;. l. si. C. unde ui. & h̄ si dolose occupauit: si aut sine dolo teneť eam restituere sine fructib;. l. īuasor. C. un̄ ui.

248

De restitutōe alienatōis ī fraudē creditoꝝ facte.

Quid si fiat alienatio ī fraudē creditoꝝ puta q̄ debitō donat ut creditores p̄ueť sibi debito. Rñdet Io. de pla. īsti. de acti. §. rurſ⁹ q̄ talis donatio reuocat & p̄ cōsequēs accipiēs teneť ad restitutionē. l. si aut. §. simili modo. & l. ait p̄tor s̄o rñso. ff. que ī fraudē creditoꝝ.

249

De restitutōe alienatōis facte p̄ metū.

Quid de illo q̄ metu 9pulit aliquē ad alienādū. Rñdz idē īsti. de actōe. §. Itē actio de eo q̄ met⁹ cā. q̄ teneť ad restitutōnez rei cū oī cōmoditate p̄cepta. ut. l. metū. §. si. C. q̄ met⁹ cā: & l. met⁹. ff. ex q̄b; cāis maio. Et requir̄ q̄ fueť met⁹ q̄ possit cadere ī cōstātē uirū. s. timor mōtis & cruciat⁹ corpis uť simul q̄ totū residet ī iudicis ābitrio. ut. l. 2. ī fi. cū quīq; legib; seq̄n; tib;. ff. q̄ met⁹ cā. & ē glo. maḡra. & ōdinaria. ut ī. c. cū dilect⁹. extra q̄ met⁹ cā Mine ergo nō ē sufficiēs met⁹ nisi trib; concurrētib;. s. q̄ p̄sona sit potens ad minas exequēdū. Itē q̄ miās cōsueuerit exequi. Itē q̄ mine cōtineāt atrocitatē facti. de hoc ē glo. i. q. q. c. i. S; qd d̄ metu reuerētiali. puta si uxor aliquē obligationē uť alienationē cōtrabat de mādato uiri uť cleric⁹ de mādato ep̄i. Idē rñdet q̄ instituit q̄ gestū ē tali metu reuerētiali officio iudicis. ut glo. notabilis ī. l. i. §. que honorāde. ff. q̄rū rex actio n̄ dat: & idē si subdit⁹ nō alias alienatur⁹ alienet rogatu dñi. Rogamē superioris p̄ceptū ē: ut dicit glo. ī uerbo exortamur ī cle. i. de testi. & notat Inno. in. c. petitio de iure iurando.

250

De restitutōe faciēda ei q̄ utilit̄ gessit negociū meū.

251 **Q**uid si sic mādato meo soluisti creditori meo & me liberaſti ſoluēdo noīe meo. Rñdet idē iſti. de actōe. §. actionē q̄ cogō hñe ratū & obligor ē actōe negotioꝝ geſtoꝝ ad reſtitutionē pecuīe quā p me ſoluīſti: ſec⁹ ſi nō utiliſ ſoluīſti: ut q̄a mea it̄ erat: ut nō ſolueres. l. cū pecuniā. ff. de nego. geſ.

252 **Q**uid ſi tutor more ciuitatis mittat exenia noīe pupilli ma-
giſtro & ſuis cōiūctis. Rñdet idē ubi ſ q̄ pupill⁹ tenet̄ tutori actōe negotioꝝ geſtoꝝ. l. cū p̄ſes. §. tutor. ff. de admīſtratōe tu. nā talia exeia ex q̄ ſūt cōſueta dicūt̄ q̄ſi debita: ut dicit glo. i. l. i §. ſz nō nullos. ff. de tutelis & rōi diſtātia.

253 **Q**uid ſi tui cōtēplatōe ſine mādato tuo redimo ab hoſtib⁹ uſq̄ latronib⁹ filiū tuū uſq̄ aliā rē tuā neceſſariā quā redimere tene-
baris: Rñdet idē ū ſ q̄ mihi teneris actōe negotioꝝ geſtoꝝ: imo ī hoc caſu poſſūt uiri expendere dotē p redimēdis pſonis neceſſariis uxoris. l. ſz ſi iō. ff. ſolu. matri. nā ſi pat̄ filiū captiuū uſq̄ egūſo uſq̄ ali⁹ ſuccēſſur⁹ redimere negligat p̄uat̄ ſuccēſſiōe. ut ī auct̄ērica ſi captiui. C. dē p̄is & clericis. De hac mā. ſ. nego-
cioꝝ geſtoꝝ uide ſ. §. i 76. & i 77.

De reſtitutōe expēſaz ī iudicio factaz.

254 **Q**uid d̄ his q̄ temere & p̄terue litigāt. Dic q̄ tenet̄ ad dāna & it̄eſſe tā litis q̄ uiatici. l. p̄perādū. §. ſin aut̄ alterutra. & l. ſācim⁹. C. de iudiciis & iſti. de pena temere litigātū. §. h̄ aut̄ oīa & p Io. an. i. c. ſtatutū. §. iſup d̄ reſcrip. li. 6. & i. c. finē litib⁹ de dolo & q̄tumacia. & p glo. 2. q. i. c. ī p̄mis ī x̄bo imoderatas expēſas dñs Io. de pla. ī dictō. §. hec at̄ oīa dicit q̄ ex ſex cāis litigās tenet̄ ad expēſas litis. Primo rōe temeritat̄. l. eū quem temere. ff. de iudi: ut ſi feci citari ticiū ī genere cū plures eſſēt & cōparuit ille quē nolebā dicta. l. eū quem temere. Itē ſi feci quē citari corā iudice icōpetēti nō adhibita p̄ma diligētia ui-
dēdi an eēt cōpetēs. & idē ſi loco & t̄p̄r icōpetēti uſq̄ ti uocaui eū ī ius q̄ uocari nō debuit. l. i. & p totū. ff. de i ius uocan. Itē ſi actor poſt q̄pitioē rei nō hab⁹ libellū paratū: ſz petit dilatōē

ad pcedēdū fm cinū i. l. i. C. de dilatio. Itē si qs post aperturā
testiū uidit se nō hēre ius & tñ psecutus ē litē fm Bar. i. l. si qs
ificiat. ff. de positi. & l. i. pperādū. §. si aut alterutra. C. de iu-
diciis. & sic patet qd temere uocare i ius dicit q nullā iustā cāz
erroris habuit i sic uocādo: ut dicta. l. eū quē temere i glo. si at
habuit istā cāz erroris tūc absoluit ab expēsis. l. i. §. pe. d. sepa.
& l. q solidū. §. et delega. fo. In pdictis ergo casibz & i aliis
ū qs temere litigauit siue sit actor siue sit re⁹ nisi doceat d iu-
sta cā erroris uel ignorātie pabilis cōdēnā aduersario i expē-
sis itineris & lit: ut dicta. l. eū quem temere & ceteris dānis. l.
sancim⁹. C. de iudi. & l. nō ignorat. C. de fructibz & litis expē-
sis. Itē i expēsis cibarioz si adūsari⁹ cōsueuit se pascere ex āte
sua a qua oportuit mō uacare. l. si hereditas. §. i. ff. ad exhibē.
Et mltō magis tene⁹ qs ad oīa ista si nō temere: s; p calūniā li-
tigasset: ut dicta. l. nō ignorat. Secūdo tene⁹ ratiōe qumacie
ad expēsas nō solū lit: s; ceteroz dānoz. l. sancim⁹. C. de iudiciis.
Et h habet locū siue cōtumax fue⁹ it: qā nunq̄ uenit: uel uenit &
recessit uel rēdere noluit & hoc siue fuerit actor siue re⁹. Nam
post cōmissā qumaciā nō audi⁹ nisi refectis expēsis d q uide
glo. i dicto. c. finē litibz de dolo & qumacia. & p Inno. c. sepe
q̄tigit d appel. Tertio rōe retardati pcessus: ut si actor ipetra-
uit rescriptū post litē qtestatā cā p̄telādū iudiciū corā lōgīquo
iudice corā q nō pbauit distulit uel cōtumaciē se absentauit. nā
cōdēnā i expēsis lititineris & ceteris dānis. ut dicta. l. nō igno-
rat: & idē si qs opposuit exceptioēs friuolas pp q̄s diu fuit p-
tractū iudiciū et tadē succubuit. ut dicto. c. finē litibz. et idem si
appellauit ad aliq̄ iflocutoria p quā appellatōez negociū pnci-
pale pductū fuit ex terminos ifra q̄s debebat terminari. l. itra
utile. ff. de mino. et. c. cū appellatōibz friuolis de appellatōe. li.
.6. uel cū qs ex cōtradictioibz et subterfugis et dilatōibz ma-
ioribz debito datq̄ adūsario ipedit⁹ ē reprobare executionē suā
infra terminū. l. si cū ipe de excusatōe tutoz. Quarto ratiōe

emēdatōis u^p mutatōis libelli. Cōdēnā. n. mutās u^p emēdans
ī expēlis Insti. de actio. §. si min⁹. nā tenet reficere expēlas
pcurator⁹ & aduocato⁹ q^s fecit reus q^s n̄ fecisset si n̄ petisset
p^r debito. Quō rōe renunciatōis litis: ut si renūciat liti: ut. l.
postq^u. C. pactis. & l. destitisse. ff. de iudiciis. q^a cōsciētia male
lit⁹ mote credit renūtiare. ut i. c. p. tuas i. fi. de symonia. Sexto
rōe uictorie. Nā hec ē regula q^u uict⁹ uictori qdēnā ī expēlis.
ut dicta. l. pperādū. & l. oēs i. fi. C. de epis. & cle. i. auctētica de
iudiciis. §. o³ collati. 6. & i. c. calūniā d^r p^ris nisi ex iusta cā igno
rātie puta q^u successit i ius alteri⁹. l. q^u i alteri⁹. ff. de regulis iu.
u^p ex iusta cā litigādū. l. q^u solidū. §. et. ff. de le. 2. & ideo q^u obti
nuit sⁿia³ i cā p^ricipali hab^r iustā cāz psequēdi i cā appellatōis.
& ideo l³ succūbat i ea nō cōdēnā ī expēlis: ut notat glo. in. l.
generalit^r. §. sin aut nō rite. C. d^r reb⁹ credit^r. Et adde q^u iudex
tenet cōdēnare p^rtē ad dictas expēlas si sūt petite nisi iusta cā
subsit. alias tenet refarcire de suo: ut dicto. §. si at alit^rtrā. Si at
nō sūt petite: pōt qdēnare si uult. l³ non errat.

De restitutōe recipientium a
p^rsonis alienare nō ualētibus.

259 **Q**uid de his q^u recipiūt ab his q^u alienare nō pnt & quib⁹ ē
iterdicta bono⁹ suoz admīstratio. ut puta a pupillo sic aucto
ritate tutoris. Rūdet idē q^u tenet ad restitutionē. ut isti. q^u alic.
l³ u^p nō. §. nūc admonendi. Cōcor. Sco. i. q. di. i⁸. dicēs q^u dñs
alicui⁹ rei n̄ p^rhibet⁹ a lege. u^p supiore a cuius uolūtate d^rpēdet
ī dādo pōt dare rē suā alteri uolēti recipe. Hoc pbat^r. q^a ex q^u p
actū uolūtāt^r fuit dñs p uolūtātē pōt cessare eē dñs: et n̄ p^rhibet⁹
aliq^u cā superior istū desinere & istū icipe eē dñm. igit^r p dona
tionē istā fit uere & iuste dñs. Ex hoc patet qd requit^r ad iustā
donationē. q^a liberalis trāslatiois donatio ex parte donāt^r uo
lūtās recipiendi ex pte ei⁹ cui fit donatio & libertas ex parte
ābo⁹ hui⁹ dādi & hui⁹ recipiēdi & q^u nulla supiore lege p^rhi
beāt iste u^p ille nec p actū alteri⁹ a q^u depēdeat i ista trāslatōe.

Et pp defectū pmi nō pōt qs dare pecuniā fratri minori. qā
īpe nō uult esse dñs pp defectū si nō pōt monac⁹ sic licētia
abbat⁹ nec fili⁹ familias sine uolūtate patris: nec ē cleric⁹ & i
aliq casu sic uolūtate saltē q̄ uolūtate dñi pape. ut habet. ex de
cēsi. c. Roman. ad cui⁹. c. obsequationē penā posuit Grego. non⁹
qd. c. ē i. 6. l. q̄ uisitātes a uisitāt nō recipiāt munuscula & si re/
cipiūt tenēt duplū restituere: alias nō absoluāt a maledictione
quā icurrūt ipso facto. ut dicit Iulian⁹ q̄rtus i suis q̄stitutōib⁹.
Huic correspōdet i trāslatōe us⁹ liberalis accōmodatio & hēt
similes leges ad h̄ q̄ sit iusta: qā requirit i cōmodate liberā uolū/
tatē i recipiēte q̄ uelit recipe cōmodatā ad usū & q̄ n̄ sit aliq
uolūtas legis uł pncipis obliētēs illi accōmodatōi.

De restitutōe utētū re aliena q̄ uolūtate dñi.

Restituere tenet q̄s qñ q̄misit furtū i usu rei l̄z nō in ipa ad
estiatōē illi⁹ usus: aliter nō esset purgatū furtū. i. q. 6. si res.
& qñq̄gesia di. q̄ saccū. ff. d̄ furtū. l. q̄ iumēta. & iō furtū q̄mittit
creditor q̄ pignore sibi obligato utiū uł alteri q̄modat: ut iſti.
de obli. q̄ ex q̄ deli. nas. §. pena. & l. q̄ uias. §. si ego. ff. d̄ fur.
Simili cōmodatari⁹ utēs re ad aliū usū q̄ fuerit sibi q̄modata:
ut dicto. §. pena & §. placuit: uł si cōmodet rē alteri sic q̄sēsu
dñi: & idē d̄ fulone & sarcinatore. ut. l. fulo. & sarcinator. ff. d̄ fur.
Et gñralit̄ ubicūz ē facta q̄ctio rei aliene uł us⁹ q̄ uolūtate dñi
cōmittit furtū: ut. ff. de fur. l. si. & tenet ad resti. us⁹ & iſse. Et
ideo si accōmodaui t̄ equū ułz mantuā & iuisti mediolanū pp
qd̄ interī n̄ potui expedire mihi necessaria & ex h̄ dānū icurri
teneris ad restitutionē eiusdē dāni. Et h̄ itellige nisi putauerit
pmissuū q̄ nō p̄sumit. Est ergo q̄sulēdū i foro q̄sciētie: ut no/
tificet q̄modatī sibi rē & si qdē retificet & attēte q̄tēte q̄ aliē
us⁹ fuerit bene qdē nō tenet ad restitutionē. Si uō nō ratificat
restituat. Hec Monal. i sū. i xbo furtū cōmittit. & Io. de pla. in
dicto. §. pena. et. §. placuit.

De restitutōe faciētū fraudē legi.

257 **Q**Vando fraus fit legi uel canoni necessaria est restitutio quod quatuor modis contingit secundum monachum. Primo de persona ad personam ut si uxor uelit donare marito & eccōūso cum non possit cōstare matrimonio. ex de dona. inter uirum & uxorem. c. ubi glo. & si possit aliam personam cui doat non ualet donatio propter fraudem. ff. de dona. inter uirum & uxorem. l. hac ratio. §. non tantum. Secundo fit fraus de re ad rem ut cum prohibetur sit ne filiofamilias pecunia mutuetur. & ipse aliam rem recipit fraus fit puta si disti sibi frumentum uel similia que uideret & pecuniam haberet. ff. ad mace. l. iussu. §. mutui. & l. 3. §. i. Et si sit in usura: ut si do aliquam rem ut uedas & pecuniam mutuo habas. 14. q. 3. plerique. Item fit de contractu ad contractum. ut si uxor que non potest donare uiro ut dictum est uedit ei ut sub simulato contractu donet non ualet. ff. de dona. inter uirum & uxorem. l. si sponsus. §. circa. Item quarto fit de contractu ad contractum puta si mulier que pro alio fideiubere non potest principaliter se faciat debitorum quod non ualet: quia fit in fraudem. ff. ad uelleia. l. quis. §. si cum esse. Et sic patet quod qui facit aliquid in fraudem legis contra ipsam legem est facere uidetur. ff. de legibus. l. §. legem. & l. se.

De restitutione danificanti alium

in seruo uel debitore uel animali.

258 **Q**Uero quid de occidēte alienum suum uel quadrupedem. Dic quod tenetur ad emendationem damni. ut isti. ad legem aculeam in principio. quod uerum intelligit Io. de pla. nisi canis fuisset modicus: quia l3 trāseūti se defendere a cane: quāmo tenetur dominus de damno si canem ligatum non retinet. l. i. §. sed cais. & l. 2. ff. si quadrupedem. pau. feci. dica. & l. quod uulgo. ff. de edilio edicto. Item nota secundum eundem quod occidēs animal alterius non solum tenetur ad damnum rei pempte: sed ad omne aliud quod eius occasione secutum est tam in perdamo quam in non acquirendo: ut isti. ad legem aculeam. §. illud. Non ex uerbis Ois. n. utilitas que pro re precepta percipiebat & in aliis rebus: & sic alie res pro morte illius deteriorate sunt habetur ratio. l. inde ueracius. §. in suum. & l. p. inde. §. i. ff. ad legem aculeam. et ideo si unus ex bobus qui bene ibat ad aratrum est occisus ratio damni et interesse eo quod alius non ibat eum bene ad aratrum cum illo nouit eptio: ut dicta. l. p. in. §. i.

Quid si qs cōpellit aīal alteri⁹ precipitari. Dic q tenet l3 suis 259
manib⁹ nō p̄cipitet. qā q cāz dāni dat dānū dedisse uideēt. et de
hoc ē cas⁹ īsti. ad legē acqleā. §. si. ibi p̄cipitareēt.

Quid si ex misericordia dissolui suū uel debitorē alteri⁹ ligatū 260
q aufugit. Rndet q tenet dānū emēdare. ut dicit text⁹. īsti. ad
legē acqleā. §. si. in fine. qā nō l3 facere elymosinā de alieno:
s3 poti⁹ ē spēs furti de alieno largiri. l. si pignora. ff. de fur. S3
dissoluēs ligatū dolose ut fugiat & nō soluat teneēt furti: qā fa-
cit aīo lucrādi alteri debitori qd sufficit: ut īsti. de obli. ex dlic.
§. intdū. Vñ notat ī fi. tex. dicti. §. si. q licet dño suū suū icar-
cerare auctoritate ppria & ligatū tenere si suspect⁹ ē d fuga.
ut. l. i. C. de emēda. suoz. nō at l3 sine cā q eū nimis seuire: ut
īsti. de his q sūt sui uel alieni iuris. §. si hoc tēpore. Et si p̄ter
pōt pater filiū deuū carcerare mancipare. ut. l. 3. C. de patria
potestate: hoc idē.

De restitutōe imiscētī t̄pitudinē ī uino alieno.

Quid d illo q iposuit t̄pitudinēz uel herbā aliquā uel fel uel acetū 261
uel aliqd aliud imiscuit ī uino uel oleo meo pp qd ei⁹ nālis bōi-
tas imutāt. Dic q tenet ad emēdationē dāni: ut dicit tex. īsti.
ad. l. acql. §. s̄m caput. uer. deniq.

De restitutōe dānificātī aliquē piciēdo
uel effundendo aliquid de domo.

Quid si ex domo tua ī q hītas p̄iectū uel effusū ē aliqd qd de- 262
struxit uestimēta mea. Rndet Spe. ī ti. de iū. §. seq̄t uer. Quid
si de domo. q mibi t̄nris. Itē si tenebas appēsū aliqd ex domū
uñ ī fit qd nocuit teneris ad dānū. īsti. de obliga. que ex q re
male nascūt. §. Itē is ex cui⁹ cenaculo. & l. ex maleficiis. §. is
quoq; ex cui⁹. ff. de actio. & obli. & h siue deiectū siue effusum
dānificauerit ī p̄sona uel reb⁹ uel uestib⁹. Nō tñ s̄m lo. de platea
teneēt dñs dom⁹ q eā locauit. ut. l. i. §. hoc ī factū. ff. de his qui
diecerūt uel effu. sed teneēt ille q ibi hītat cū sua familia siue sit
dom⁹ sua ppria siue cōducta siue grat⁹ gcessa dicto. §. is. & nō

solū ipse teneat si ipse deiciat uel effundat: sed et teneat de deiecto
 uel effuso a sua familia uel ab uxore liberis & suis. ut dicto. §.
 Item is. §. q. a plerūq. & isti. p. q. s. personas nobis acquiri i principio u
 plene tractat de hac mā. dic q. si dānū datū ē i psona trāseūtis
 appendēs uel effūdēs teneat ad ipēsas i curatōe factas & ad sa
 laria medicorum. & ad opas q. b. les⁹ caruit & caritur⁹ ē facta
 estiatōe q. tū uiuere potuit.

De restitutōe dāni dati ab ābore uel a flumīe.

263 **Q**uid si ābor mea pendet fr domū tuā uel cū radicib. dānificat
 Rndet Specu. u. s. §. si uō q. teneris eā icidere an q. posset eaz
 incidere ppria auctoritate uide s. §. 238.

264 Quid si p aluuiōē fluminis terra mei agri adiciat agro tuo
 an tenearis mihi ad restitutionē. Rndet Io. de pla. q. nō: secus
 si apparēt adiciat terra & ābores: q. remanerēt mea nisi post
 q. terra sit unita & arbores radicib. apprehēse. ut isti. de rerū
 diui. §. p. terea q. p aluuiōē. Illd ergo terre mee iūdatio & p
 turbatio fluminis latēter applicuit agro tuo p aluuiōē. i. p in
 cremtū adō latēs: ut discerni nō possit efficiēt tuū: sed si nō latēter
 s. apparēter iūdatio fluminis asportauit partem agri mei &
 āboris & adiecit agro tuo nō acquiri ē. s. remāet mihi ut pmo
 erat & illā possū uēdicare & tu teneris mihi restituere dū tñ ē
 caueā de dāno pterito & futuro & oīa adiecta tollā ita q. non
 tollā utilia & iutilia dimittā. ut. l. b. āpli⁹. §. alpinus. ff. d. dāno
 infecto & b. teneris mihi restituere donec terra nō sit unita cū
 tua & ābores radices nō egerit de q. stat iudicio rusticorū tāq. pi
 torū i āte sua: ut dicit glo. i dicto. §. p. terea i xbo lōgiora.

De restitutōe dānificatium rem
 publicam i pecunia uel annona.

265 **Q**uid de exactorib. tributoꝝ & collectaꝝ q. aliqd retinēt de
 eo qd exigūt. Dic q. tenēt ad duplū. tex. ē i. l. missi opinatores
 .C. de exacto. tri. li. io. & ibi p Io. de pla.

266 Quid de eo q. pecuniā sibi datā p aliq. admīstratōe publica

exercēda uel aliq̄ ope publico faciēdo n̄ expēdit ī dcā admīstra
tōe uel ope: s; totū uel partē sibi retinet. Rūdet Io. de pla. īsti.
de publi. iudi. §. si. q. teneē ad restitutōez & puniūt ultra resti
tutionē ī tertia parte p̄ p̄ dictā. l. iuliā de residuis: ut dicto. §.
fi. & l. 2. & q̄rta. §. s; & q. ff. ad legē iuliā peculat⁹. & l. sacrile
gii capite §. eū quoq̄. e. ti. Itē ī illo q̄ recipit pecuniā sibi datā
ut gduceret uel emeret aliquā rē p̄ republica. Idē ī illo q̄ recipit
pecuniā publicā suo piculo traiciēdā quā ī suos uel⁹ quertit. l.
sacrilegii. §. is aut. ff. eodē.

Quid de his q̄ quis mō faciūt: ut ānona cariō uēdat. puta īpe
diēdo uel īpediri faciēdo uel detinēdo naues uel nautas annonā
gducentes. Dic q̄ tenēē ad restitutionē. ut ponāt eā ī bono foro
ac si ille naues uenissēt & graui⁹ puniūt. s. pena. 20. aureoꝝ. l. 2.
ī fi. ff. ad l. iuliā de annona. & corporaliter ēē ex ordinē. l. ānonā
ff. de ex or. cri. Itē ī illo q̄ fecit cāpionē & munitionē bladoꝝ:
ut emēdo oēz q̄titatē bladoꝝ q̄ iueniri possit: & q̄uādo t̄pri
bus min⁹ fructuosis cari⁹ possit uēdi. l. annona. & ī glo. ff. d̄ ex
or. cri. A rusticis aut blada ad ciuitatē cōducētib; bñ l; emere
ī grosso n̄ ad hūc finē: s; ne ipi stātes diu ad uēdēdū ad minutū
subducāt ab opib; rusticalib;. l. 2. ff. de nūdinis. Et n̄ solū ē p̄hi
bita cōuētio īter aliq̄s facta de emēdo oē granū: ut postea se
quētib; t̄prib; carius uēdat. ut dicta. l. 2. ī p̄ri. ad l. iuliā d̄ ānona.
sed ēē p̄hibita ē cōuētio faciētū monopolū. i. cōuētionē de
q̄buscūq̄ spēb; uel matieb; p̄tinētib; ad uictū uel quēcūq̄ usū p̄
ip̄os solos uēdēdis ī dānū & caristiā reipublice. cas⁹ ē ī l. unica
.C. de monopolis. Et q̄ faciētes debēt oīb; denudati bonis in
perpetuū mitti ī exiliū ut ibi. Qui ergo dedit aras ī ēptionez
oīuz aromatū ciuitatē ut īpe sol⁹ postea cari⁹ uēdat cū p̄sciueēt
naues cōducētes fore submersas diciť facere monopolū ī ciui
tate & icidit ī dictā penā. ut dicta. l. unica & pōt gpellī a p̄fecto
uel ab alio officiali ad quē spectat. l. i. §. cura cari⁹. ff. d̄ officio p̄
fecti. ur. uel ēē ab ep̄o illi⁹ loci. l. fi. §. Itē ep̄i. ff. d̄ mune. & bono.

cogi uedere. ut dicto. §. cura cari? & ibi glo. iusto precio statu-
 edo fm uarietate tps & sterilitate rex. l. fi. ad. l. iulia de anona.
 & l. p. cia rex. ff. ad. l. falsidia. Et si est tps necessitat & caristie
 cogit qs et min? iusto precio uedere. l. 2. §. cu i eade. uer. & oiz
 . ff. ad. l. rodia. d. iactu. & ibi nota. Itē post q̄ exposuit frumētū
 uel aliā rē uenale i foro pōt cōpelli ut aliāz apli? domū repor-
 tare non possit quousq̄ uēdat. l. nemo. la. fa. C. de iud. & dicto
 . §. itē episcopi. Itē p fertilitate i cōi habēda & caristia euitā-
 da potest statui q̄ quilibz mercator teneat ire uel mittere ad
 alias ptes ad emēdū granū & i cōi uēdēdū & qlibz potest cō-
 pelli ad h mutuae pecuniaz. l. unica. C. ut ne. l. in emp. spe. fe.
 excu. l. 10. & ibi glo. Itē potest statui ne qs ultra idigēciā suāz
 emat ne alius res cariores uel icōmoditatē hēndi reddat. l. i. C.
 de episcopali audiētia. Hec Io. de platea insti. de publicis iudi-
 ciis. §. sunt preterea.

268 **Q** De restitutiōe abducētiū filios aut uxore alii?
 Vid de his q subtrahūt filios patribz. Rndz Io. d. pla. insti.
 de obli. q̄ ex delicto nāl. §. iudū. q̄ furti tenet: ut ibi dicit tex.
 & pater pōt eū uēdicare ad similitudinē rei i q̄ habz dñiuz uerū.
 qa pater i filio habz q̄ dñum. l. i. §. p hac. ff. de rei uē. & pōt
 uēdicare & p osequēs ille teneat restituere opas qbz pat caruit
 isto tpe: ut tenet glo. ff. d. furtis. l. eū q. §. si fili? nā fili? tneat
 opari patri uel ei i cui? potestate ē: ut dicit glo. i dicto. §. si fi-
 li? sicut uxor teneat opari uito. l. sicut de ope. libe. Matri autē nō
 teneat fili? operari: qa nō habz eū i potestate. & iō mat nō agit
 furti fm glo. i dicto. §. iterdū & ff. de furt. l. matri. Sz qd si fi-
 lius nescit aliqd operari. Rndet idē q̄ teneat ad fuitia coia que
 qlibz sciret fm estiatōez iudicis. ar. l. si qs a liberis. ff. de liberis
 agnoscedis imo habz locū pena que est capitali cū qs abducit
 filiū alteri? cā puādi patrē: ut. ff. ad. l. flauia de plagiariis. l. i. &
 Insti. de publi. iudi. §. ē iter publica. & dē plagiari? fm dñm
 Io. i dicto. §. ē iter publica. qñ qs orbat patrē sciēter & dolose

filio et eā adducit ad remotas partes: ut. C. eo. l. fi. qñ iferens magnā plagā et dolorē patri sic orbatō pprio filio.

Quid de abducētibz uxore alteri? Rñdet idē isti. de publicis iu. §. ē iter publica qz debz puniri. l. flauia de plagiaris. ut dñ. §. ē iter publica. et ecōūso qñ uir mulieris abducit et uir pōt petere operas uxoris si erat lucrosa uł si non erat alia coia ut si pxio. §. dictū est. i filio.

269

Que de restitutōe raptōz uirginū uiduaz & scātimonialū. Quid de raptoribz uirginū. Dic qz nō possūt absolui nisi eas parētibz restituāt. 36. q. i. c. pe. & ultra h puniri debēt sz leges capitis āputatōe. & h siue sit uirgo siue uidua siue monialis: ut isti. de publicis iudi. §. si at p uī rapt⁹. & i. l. unica. C. de raptu uirginū. quīmo i moniali nedū punit rapt⁹: sz ē attētatio. l. si qz nō dicā rapere. C. de epil. & cle. sec⁹ si fueit meretrix. ut dicit glo. i dicta. l. unica. Nā rapt⁹ meretricis nō punit hac pena. ut. l. uerum. ff. de furt. Quia coitus cuz meretrice remanet ipuit. l. si uxor. §. sz i ea. ff. d adulce. nisi sit nupta: ut lege. x. m. que adulteriū. C. de adulteriis: uł dimittit a uiro aīo meretricādi. l. si mulier. C. de adulteriis. & h pena nō habz locū i rapiente uxore suā cū deē ei iterdictū d uxore exhibēda. l. fi. C. de libe. exi. nisi aī carnalē copulā religionē itrauerit qđ pōt: ut i. c. ex publico de cōuersi. cōiuga. qñ nō possit post carnalē copulā uiro iuito. ut i. c. cū cā de raptō: tñ habz locū hec pena i rapiēte spōsā suā de iure ciuili. ut dicta. l. unica. uer. cōnumerauim⁹ l3 de iure canonico sec⁹ i spōsā uolēte: qā n dicit raptor qz habuit mulieris affēsū. ut dicto. c. cū cā i pri. sec⁹ si n habuit. qā rapt⁹ ē illicit⁹ coit⁹ a corrūpendo dictus. Vñ q rapta potit strupro frui: ut dicit tex. 27. q. 2. c. rapt⁹: nec pōt mulier rapta de iure ciuili nubere raptori suo. alias puat bonis raptoris sibi a lege applicitis ut i. c. cū fui de here. li. 6. & i auctētica de mulieribz rapt⁹ colla. nona: nec possūt parētes ei⁹ cōsētire: alias incurrūt penā deportatōis si cōsētiūt: ut dcā. l. uīca & i auctētica d rap.

270

muli. §. illo. De iure aut canonico qđ pualet in hoc casu rapta
bñ pōt nubere raptori suo: ut dicto. c. cum cā & c. accedēs de
rapto: & cōpelliť eā dotare. 36. q. 2. c. tria. Hec lo. d. pla. insti.
de publicis iudi. §. si aut. Quid aut si qs p uiolētiā capit uirgi
nē quā pstermit in terrā quā carnaliter cognoscat an puniet d
rapto. Rñdet idē ū s q nō. sed de stupro qa rapere ē cū mu
lier p uī rapiť & de loco ad locū ducit: ut dicta. l. unica de rap
torib. Alex. uō de ales i fo i tractatu hui⁹ uitii dicit fm qđ dē
in canone. 36. q. 2. c. si aut ex gđictione rapt⁹. n ē psona rapto
ris cōueniēs ūq̄ huiusmoī cōpulari rapte añq̄ uitii rapie abo
leat: s; cū illa patrie potāti fuerit iſtituta & raptor sue rapine
pniaz egerit & uolūtas parētum i unū cōuenire nō phibēt ad
iūicē copulari.

De mltiplici reſtitutōe fiēda reipublice.

271 **Q**uid de furātib⁹ & i ul⁹ pprios cōtētib⁹ pecuniā. Rñdz idē
ū s q ultra reſtitutōez debēt puniri pena capitali: ut iſti. d. pu.
iudi. §. l. iulia peculat⁹. Itēz q miscet fer⁹ uť simiľē rē auro uť
āgento publico. l. i. i. fi. ff. ad. l. iuliā peculat⁹ uť cōmētari⁹ pu
blic⁹ q partē monete publice ſignat p se & ſibi retinet: ut. l.
ſacrilegii. §. q cū. ff. eodē. Officiales ergo publici tenētes ſigil
lū florenoy & imiſcētes ſigillo florenos n bonos & ſic ledētes
rēpublicā icidūt in peculatū. ar. dicta. l. i. ff. ad. l. iuliā pe. Itē qui
dānificat rēpublicā delēdo uť aliter maculādo lib⁹ uť ſcriptāz
publicā 9tinētē mēſurā agroꝝ uť uiaꝝ publicāꝝ. ut. l. q tabulā
. ff. ad. l. iuliā peculat⁹. ſacit. l. si qs ad qđ. ff. d. iure. dic. om. iudi.
Itē q dānificat ſimulādo ſe creditorē fiſci & recipiēdo pecuniā
q̄tūcūz puatā a debitore fiſci. l. ſacrilegii. §. eo. ff. ad. l. iuliam
peculat⁹.

De reſtitutōe uēdētū officia & dignitates.

272 **Q**uid de uēdentib⁹ officia publica & dignitates. Dic q tenēt
ad reſtitutōez pecuniāz l; n illis q dederūt: ſ; paupib⁹ & taliť
emētes debēt grauif puniri ediſto legis iulie de ābitu uel. l. i.

ff. ad. l. iuliã abit⁹ & isti. d. pu. iudi. s. sūt pterea: fm dñm lo. ibi
uide s. s. i. 54.

De reſtitutõe iuriarum.

Quid de iſerete alteri iniuriā. Dic ſm Aſtē. li. ti. i. q. tenet ei ciuilit. i. pecunialiter ſatiſſacere ābitrio iudicis & ē pōt erialiter puniri. ut iſti. de iniuriis. §. i ſū. Et ideo dicit Sco. & Lan. q. ſi q. iſert iuriā mutilādo. aliquē p deſolatōe ppetua tenet ei tpraliſ ſatiſſacere. ut ſ §. 13. & Ric. dicit q. ſi q. abſtra- xit pſonā utilē religioni tenet religioni ad ābitriū boni uiri. Similiſ de faciēte libellū famoſū ſm Ray. addit. Monal. i ſū. in xbo iuriarū actio. q. l3 cordis rācorē qlibz remittere teneat. tñ iuriā pprā ſine ſatiſſactione remittere nō tenet de peni. di. . §. c. ſi. ex de male. c. i. ū dicit h glo. Itē ſm eūdē qñz q. patiſ iniuriā i ſe ipō qñz i filio quē habz i poteſtate. ut iſti. de iuriis . §. patiſ. Similiſ epus i clericis abbas i monacis dñs i ſuo. uñ iſti tales iuriā ſibi factam remittere non poſſunt quātum ad pecuniariam eſtiatōez ſm eoꝝ ſuperiores. ff. d. pactis. l. pſonā & ff. de iuriis. l. i. §. uſq. & ar. ex de ſen. exco. c. tua nos & ibi glo. Inſti. de iuriis. §. ſuus āt. Itē patiſ q. iuriā i uxore que ſi ſit filiafamilias i tribz pſonis cōpetit actio iniuriarū. ſ. mulieri iniuriā paſſe. patri & uiro. nec actio una p aliā cōſumiſ. Sed ſi iuria fiat uiro actio nō dat uxori. q. uxores a uiris dſēdi dbēt n̄ uiri ab uxoribz. ff. de iuriis. l. i. §. 2. Itē iuriarū actio dat ſpō ſo ſi iuria fiat ſpōſe. ff. d. iuriis. Itē apud labeonē. §. ſpōſū. Itē dat actio heredi pp iuriā cadaueri deſūcti irrogatā cui heres extitit uł ſi famā deſūcti fueſt laceſſita. ff. de iuriis. l. i. §. per ſemetipos. & nō ſolū dat actio q. faciētē. ſz q. eū q. pcurauit. ut aliꝝ faceret iſti. de iuriis. §. nō ſolū & ff. eodē. l. nō ſolū. §. ſi mandata.

De cõmunicatõe fratrũ facienda post mortem patris.

Quid de eo qđ donat filio ī uita patris an teneat cōmūicare fratrib post mortē patris. Rñdet Io. de pla. insti. p q̄s psonas

273

279

nobis acquiritur in principio. quod si donat filio beneficio vel occasione vel contemplatione patris tamquam ex causa proxima & immediata: tunc cessat peccatum perfectitum & tunc habet tenet communicare fratribus post mortem patris. secus si per causa remota & mediata ut si habui notitiam cum uno domino contemplatione tamen patris mei quod dominus quia sibi suum diligit me propter preme meum ideo mihi donauit: certe habet erit peccatum aduentitium. hanc distinctionem facit tex. in l. socium quod in eo in si. ff. pro socio. Quid si deus aliquid uni fratri propter negociationem communem cum aliis fratribus. Respondet debet illud diuidere cum eis. Si uero deus ei propter aliquid suum speciale quo sibi meruit aliquid dari non diuidet cum aliis. isti. pro quas personas non. acquiritur. §. pro. & §. propterea habet hetur in sum. Asten. li. tertio tit. 12. ar. 6. Quid de abaslatoribus an sibi donata teneant restituere commutati que eos misit in abaslatiam. Respondet Bar in dicta. l. socium quod in eo quod non. Quid de donatione facta spouse a consanguineis uiri an cesset facta contemplatione uiri ut soluto matri. restitui debet heredibus uiri. Respondet idem Io. de platea ubi §. quod sic: secus in facta a consanguineis uxoris. Concor. Bar. vel Bal. in l. sed si plures. §. in arrogato. ff. de uulga. & pupil. substi. Quid de dote quam lucratur filius ex forma statutorum an dicatur de peculio aduentitio ut sic non ueniat fratribus conferendum. Respondet idem Io. quod sic. Quid de lucro quod acquirit querit filius mercando cum pecunia patris an pars que attribuitur persone dicatur aduentitium: ut non teneat post mortem patris communicare cum fratribus. Respondet idem ubi §. quod dicitur aduentitium: & ideo medietas lucri cum uno possit rem aliam industriam lucrum debet esse commune. l. i. C. pro socio. & l. si non fuerit. ff. eodem. Si filius ex ceterum habuit a patre lucratur fuit alia ceterum debet primo de ceterum lucratur habere quinquaginta & de aliis quinquaginta & de ceterum pro sorte debet diuidere equaliter cum fratre quoniam equaliter sunt heredes patris & sic illa quinquaginta que lucratur est cum industria prope persone sunt sua propria nec tenet diuidere cum patre uel fratre.

De restitutione heredum

276 **R**estituere tenet quilibet heres siue sit filius siue extraneus siue sit

heres raptoris siue alteri⁹ s^m iura canonica oia debita d^fu^{ti} siue fuerit ex cōtractu. ut ē ēptio uēditio locatio cōductio mutuū & similia: u^l q^{si} ex cōtractu ut tutela negotio^z gestio. Si militer siue fuerit ex maleficio: ut furtū rapia & similia: u^l q^{si} .s. cū iudex p^r iperitiā iudicat: u^l cū de domo alicui⁹ aliqd est eiectū u^l effusū qd nocuit trāseūti p^r uia siue p^ruenerit res illa p^r q^{si} debitū fuit cōtractū ad heredes siue nō: siue lis fue^{it} q^{te}stata cū defūcto siue nō. i. 6. q. 6. si ep^m. ex de pig. c. ex p^rse^{ti}u. & de solutio. c. i. & de u^lis. c. tua nos. d^rap. c. i. l^ris. & de sepul. c. ultio. de sen. exco. c. a nobis i. fi. ar. ff. de cōdic. fur. l. si p^r fure .s. si cōdictio & hoc s^m Lan. eodē ti. & Io. & alios q^{pl}ures. Itē qⁿ hereditas nō sufficit ad debita p^rsoluēda uidet^r q^d si heres nō facit i^uetariū nihilominus tenet ad oia. si uero fecit nō tenet nisi q^{ntu} hereditas sufficit. C. de iure de li. facim⁹. S^z tⁿ in iudicio aīe nō tenet heres s^m q^{sdā} nisi q^{ntu} hereditas sufficit. Distictio tⁿ ē iter debita & legata siue relicta. quia debita tenet p^rsoluere absq^{ue} detractiōe legitie. De legat^z aut pōt d^rtrahere suā legitimā si tot sūt q^z illis solut^z legitima nō remaneret sibi. nā in legitima pater nō pōt grauare filiū suū p^r legata u^l fidei q^missa. q^a legitima debet ei iure nātē grauā tⁿ excludit a toto cōmodo hereditatis si non sufficit hereditas ad debita p^rsoluēda. similiter iⁿ legat^z ad pias cās nō deducit^r falcidia. C. ad. l. falci. Similiter & iⁿ auctētica de ecclesia titu. .s. si aut. & ex de testa. c. cū esses iⁿ glo. Hec Monal. iⁿ sū. in x^{bo} restituere tenet^r q^{lib} heres. Quero qd sit i^uetariū. R^{ndet} idē ū s^z q^d est scripta quā deb^t heres s^z leges iⁿcobare iⁿfra. 30. dies a morte testatoris uel postq^{uam} scit se eē heredē iⁿstitutū & deb^t ibi scribere oēs res defūcti sub testib^z & deb^t illā scripturā p^rficere iⁿfra. 40. dies u^l iⁿfra annū si res sūt remote & tūc nō tenebit^r creditorib^z ultra id qd i^uetū fue^{it} iⁿ hereditate. alias si nō fecerit i^uetariū tenebit^r iⁿsolidum.

De ordine restituēdi.

276 **Q**uid si creditores & legatarii simul ueniant. Rñdet idē ū s̄ q̄ p̄ ē creditoribz satisfaciēdū: sed si uenerit sepatī liberabitur heres soluēdo p̄ ordinē cuilibz ueniēti siue creditori siue legatario dū tñ nihil faciat ī dolo uł fraude. Creditores. n. sūt qbz testator aliqd dare tenebat ex quocūq; cōtractu uel maleficio. Legatarii uō sūt qbz ex mera liberalitate aliqd reliqt ī testamēto. Vextñ si legatarii p̄ueiant creditores & accipiat uł posteriores creditores uł si p̄ores & posteriores uł potiores in iure p̄ueniūt creditores postmodū ueniētes nō debēt īq̄tare heredē nec illos q̄ cōpauerunt res ab eo quaz p̄tia inlegata uł fidei cōmissa uł alios creditores p̄cesserūt nisi remanserit de hereditate. Vñ posset eis adhuc satisfacere: s̄ hēnt tāq; potiores ī iure ius saluū q̄ legatarios q̄ p̄ acceperūt. Similiter & anteriores creditores habēt ius saluū q̄ posteriores q̄ p̄ acceperūt. ar. C. de iure. delibe. l. facim⁹.

277. S̄ qd de expēsis factis ab herede. Rñdet idē ū s̄ q̄ licet obligatio testatōis trāseat ad heredē. pōt tñ heres añ oīa dducere oēs expēsas necessarias quas fecit in funere siue ī iuētario uel testamēti cōfēctiōe uł simili. & breuiter sicut qñ debita totam hereditatē exauerūt debēt eē īmunis a lucro ita a grauamē. C. de iure deli. l. facim⁹. §. & si p̄fectū.

Pro quota pte heres teneat.

278 **Q**uid si sūt p̄res heredes. Rñdz idē ū s̄ q̄ qlibz tenet p̄ pte hereditatē. C. de here. ac. l. i. & 2. excipiūt tñ qnq; casus. Primo si aliqd īdiuiduū ē ī obligatōe tūc. n. qlibz tenet ī solidū: ut si testator p̄misit se aliqd opus facturū uł p̄misit p̄ se & heredē suū nō fieri q̄minus p̄ fūdū suū cui ire agere liceat hic qlibet heredū erit ī solidū obligat⁹. ar. ff. d̄ x̄boz obli. l. ī executoribz. §. 2. Secūdo si res que debet restitui ī solidū ab uno possi deat. C. d̄ here. actio. l. 2. & ff. cōmo. l. s̄ mibi. §. heres. Tertio alimētis legat que p̄ uolūtate defūcti uł iudicis ab uno ī solidū uł a pluribz p̄ partibz designat petunt. ff. de alimēt legat. l. 3.

Quarto si testatō ab uno heredē legauērit creditori hereditario
cōpēlādī aīo: tunc etiam heres ille usq; ad q̄ritatē legati onus
illi⁹ debiti sustinebit. ff. de lega. l. fa. cū ab uno. Quīto in ex
pēsis funeris uxoris que n̄ tm̄ astrīgit heredes p̄ hereditariis
portionib⁹: s; etiā p̄ portiōe que ad eū uirū puenit pro dote
sue uxoris: puta ad eū puenerūt. C. tñ & i. hereditate sūt ducē
da: & ipe uir tenet p̄ t̄tia & heredes p̄ duab⁹ ptib⁹. ff. de reli. l.
quotiēs. & l. ueluti.

Quero pone q̄ aliq; p̄familias dēcedet q̄ habz tres mächas 279
auri quarū una ē furtiua & dimittit eas trib⁹ filiis cuilibet unā
non dēminās que sit furtiua: s; generalit̄ dicens unā illarū esse
furtiuā: an q̄lib⁹ eorū teneat restituere marchā an omnes simul
ita q̄ nullus p̄ se & uideat q̄ ultimo modo. q̄a nullus obligat̄ ad
soluēdū totū debitū p̄ris s; ad ptē tenet tm̄. q̄a tm̄ i pte here
ditatis succedit. Rñdet Alex. de ales i. q. i. tractatu restitutio
nū. q̄ q̄lib⁹ eorū tenet tm̄ restituere tertiā ptē: & nō ualet hoc
ar. q̄lib⁹ p̄ se dubitat an habeat marchā furtiuā. ergo q̄lib⁹ cō
mittit se discrimī si n̄ restituit totā mächā: q̄a l; q̄lib⁹ dubitat
an habeat mächā furtiuā: n̄ tm̄ cōmittit se discrimini si totam
n̄ restituit: q̄a restitutō debet fieri ab oīb⁹ trib⁹. un̄ q̄lib⁹ illoz
peccat nisi pōtionē suā restituat nisi aliq; illoz totā restituat
Quero pone q̄ uni cōstat q̄ duo nolūt restituere aliquid ex 280
marcha illa tenet ne t̄tius totā illā restituere? Rñdet idē ubi s̄
sine p̄iudicio q̄ nō. Nō. n̄. tenebat q̄lib⁹ illoz ad restitutōez in
solidū. sed unusq; ad portionē suā sicut receperūt portionez
i bonis patris. Si. n. oīa bona patris esset ad unū dūoluta estio
q̄ teneretur.

Restitutio tertio cui deb⁹ fieri restitutio.

Quero cui deb⁹ fieri restitutio. Rñdet Sco. in. q. di. i. q̄ dāni i
ficato si tm̄ sit possibile: possibile i q̄ ut si nouit eū & si h; eū
p̄fētē ul; h̄re pōt: ut sibi mittat sine maiori icōmodo q̄ sit illd̄
qd̄ mittendū ē eēt utile ei & intelligo de illo ul; de ip̄o ul; de

aliquibz ei⁹ propi⁹qz si mortuus ē: u⁹ si absēs ē. q^a p^rsumit lege
 nate. q^a iste magis uellet restitutōez fieri p^rp^rquis suis. Et iō
 ī duobz casibz nec illi nec suis debz fieri restitutio. utpote si ne
 sciit cui u⁹ eo mortuo nesciūt p^rp^rq. Secūdo si maiores sūptus
 fierēt ī mittēdo q^z ualeat res restituēda & in istis casibz debet
 pauperibz erogari uice illi⁹. q^a cui non pōt t^rprali^r subueniri
 alias reddi debz spirituali^r q^d maxie fit reddēdo pauperibz p
 illo: si ergo agat ī remot^r & maior fieret sūptus ī mittēdo q^z
 sit illd q^d restituēdū ē nō ē maior sūpt⁹ ponēdus ī missiōe q^z
 ualeat illd q^d mittit. sed expectāda ē p^resentia p^rsone si qⁿq^r
 credat h^ri nec nunti⁹ iterueniat u⁹ tradēdū ē parētibz q^z si nō
 adsit: tradēdū ē pauperibz. uniūsalit^r. n. dādo elymosinā paup^r
 p aliq^z dāt illi bonū spirituale & ī hoc fit illi restitutio possibi⁹
 qⁿ nō pōt sibi reddi bonū t^rprale. Cōcor. Ric. i. q. di. i. s. ar. 6.
 .q. q. Si uō nō fieret maior sūptus debz mitti expēsis u⁹arii
 u⁹ raptoris. ar. ff. de operis liber. l. ope. n. s. Monal. Monald⁹
 in sū. dicit q^z restitutio sēp ē regulariter fienda spoliat^r u⁹ eo^r
 heredibz si p^rnt iueniri tertia. q. i. fere p totū. & h^r qⁿ spoliatus
 fecit testamētū. si aut mādauit ī testamto distribui p executo
 res qcqd ad ipm spectabat de mobilibz & debitis tūc fiēda ē
 executoribz ei⁹ restitutio p rata & liberis ei⁹ p rata & uxori
 p rata si ipa & liberi debeāt h^re aliquā partē ī rebz testatoris
 aut de iure aut ex dispositōe testatoris. Si aut cōtēpl^rit facere
 testamētū tūc debz fieri restitutio heredi ab itestato.

- 2 Quid de illo q pluribz tenet & uult partē soluere cū totū n
 possit nūqd pōt gratificare uni soluēdo ei īsolidū an tenetur
 singulis soluere p rata & si tenet ex cōtractu & maleficio nūqd
 p^rus soluēdū ī hac cā q^z in illa. Itē nūqd añrioribz creditoribus
 p^rus ē soluēdū q^z posterioribz: & hñtibz pignora u⁹ ypotecas
 p^rusq^z hñtibz p^rsonales actiōes. Itē iter ypotecarios creditores
 q^z cui p^rferēd⁹ sit. Rñdet idem Monal. q^z si creditor uigilauit
 exigēdo debitū ī iudicio u⁹ ex pōt ei debitor soluere debitū

anteq̃ bona debitoris auctoritate iudicis icipiāt possideri: q̃a
postea mea paria scā sūt oīuz creditorū q̃ n̄ hēnt pignora uel
ipotecas uł n̄ sūt p̃uilegiate p̃sone. Itē si debitor uult uni cre-
ditori gratificare deb̃ illd̃ oībz coīcare & ab eis licētiā obtie-
re. Similit̃ si unus creditor denūtiat̃ alii ne accipiat a debi-
tore ī fraudē uideť ille uersari si accipiat: ū aut̃ nō uigilauit cre-
ditor exigēdo debitū n̄ uideť q̃ debitor teneat̃ ei gratificare
iure tñ poli. & si nō iure fori excusaret̃. ut dicūt qdā debitor si
pietate motus gratificaret p̃mū idigēti creditori. ū ē dicēdū
q̃ aliqd̃ p̃uilegiū p̃ habeat̃ illi q̃b̃ tenet̃ ex maleficio uł q̃i q̃
illi q̃b̃ tenet̃ ex g̃ctu uł q̃i.

Quero q̃ sūt potiores inter creditores: Rñdet idē ū s̃ q̃ cetis 3
paribz inter creditores potiores sūt illi q̃ acceperūt pignora
his q̃ habēt p̃sonales actiones tñ. potiores i q̃: ut soluator eis
q̃tū ualeat pignus. Inter ipotecarios aut̃ & creditores q̃ p̃or est
ī t̃p̃r potior ē in iure nisi ī q̃busdā casibz sp̃alibz q̃ solēt notari
.C. q̃ potior ī pigno. hēat̃. Inter eos aut̃ q̃ hēnt actioēs p̃sonal̃
tñ estiant̃ p̃uilegiati nō ex t̃p̃re: sed ex cā: ex cā uidelicet q̃a fis-
cus & mulier ī dote p̃ferēdi sūt ceteris p̃uilegiū nō habētibz:
similit̃ ex cā. q̃a actio tutele & actio depositi & similia p̃uile-
giate sūt ne p̃us soluat̃ q̃ debet̃ q̃ q̃ debet̃ ex aliis actioibz n̄
p̃uilegiat̃. ū aut̃ sūt paria p̃uilegia: aut p̃sonaz̃ aut actionū eq̃-
liter cōcurrūt ī satisfactiōē faciēdā nisi de aliq̃ illoz̃ p̃bet̃ q̃
sit alteri p̃ferēdū s̃m legē. que at̃ dicta sūt notari solēt. C. de
bonis auctoritate iudicis possidēt̃. Itē cū restitutio est pluribz
faciēda p̃ deb̃ fieri mulieri. q̃a mulier p̃ferē oībz creditoribz
p̃sonales h̃ntibz actiones uł tacitas ipotecas. nā fisc⁹ hab̃ p̃ui-
legiū cū muliere: ut habet̃. C. de p̃uilegiis fisci q̃uis fiscus nō
p̃ferat̃ creditoribz expressas h̃ntibz ipotecas. ff. q̃ potio. ī pig.
habean. l. si pignus. & b̃ habes ex de pigno. c. ex l̃ris ī glo.

Quero cui sit faciēda restitutio rei furtiue. Rñdet Monal. ī sū. 4
q̃ faciēda ē ei cui res subrepta est si eam habeat ex cā hōesta

ut i pignore cōmodato uel simile. ff. de furtis. l. is cui⁹: si uero ille cui res subrepta ē fur erat nō ei: s; uero dño ē restituēda: tñ cuiusq; illoꝝ restituat liberat⁹ ē: qñ uō dño restituit eam mediante pñario uel alia psona religiosa caute fiat suppressio noīe furis ita q; nesciat.

Restitutio quarto qñ debet fieri restitutio.
Restitutio quarto. s. qñ debeat. Quero qñ debeat fieri restitutio. Rñd; Sco. i. q. di. 18. q; nō l; aliq; tpre tenere alienū dño iuito .i. nolēte & fm rectā rōnē nolle uel uelle debēte & p cōsequēs statī regularit̃ restitutio faciēda ē sicut statī cessādū est ab actu cuiuslib; peccati mortalis nō tñ iteri⁹: sed exteri⁹ uel n tñ exti⁹: s; iūius. S; i casib; qñz l; differre restitutōez extiorē posita iam tñ iteriori. s. uolūtate restituēdi cū occurrerit circūstātie opportune. Illi aut cas⁹ uniuersalit̃ cōtinēt sub hac maxima. s. Nō l; detinere rē alienā qñ ille debet uelle rōnabiliter eā detineri: s; i qbusdā casib; debet q; uelle rē suā ab alio dñeri de facto pōita iā uolūtate restituēdi eā adueniētib; circūstātiis oppōrtūis. Deberet. n. qlib; uelle sibi restitutioēz n̄ fieri tūc qñ ē i p̄iudiciū cōstatq; uel ei⁹ cui d; fieri restitutio. qā d; diligere bonū suū & bonū cōe & ita dilatioēz illi⁹ restitutōis boni utiq; ut saluet maius bonū: & si p̄ter qñ esset ifamia restituēt statī qā debet potius uelle famā proximi q; illd modicū cōmodū de acceleratōe restitutōis: cōsimilit̃ debet magis uelle: ut uiteē maius icōmodū pximi restituētis q; modicū icōmodum suūz uel nullū i illa breui dilatōe restitutōis. Ex his seq̄t q; qñ restitutio esset dānosa reipublice uel ei cui faciēda ē: uel diffamatoria restituēt uel notabiliter dānosa nō tenet ad statī restituendū: sed sufficit q; statī ex affectu restituat cessantib; icōueniētib; hinc iñ. Et si obiciat restituere ē act⁹ p̄cepti negatiui. s. de nō tenēdo alienū. Ad obfuationē aut p̄cepti negatiui tenet qlib; sēp & p sēp. Rñdeo q; tenere alienū iuste. i. iuito dño ē semp phibitū: & iō sēp & p sēp o; nō tenere isto mō. S; qñ aliq;

habet uoluntatem restituendi p tēp opportuno: & tūc tenet dño
uolente & si non actu licito: tñ actu debito. qā dñs debet uelle
q ille qui habet suum teneat illud quousq possit reddere op/
portune: q si dicas dñs ē inuitus qā non uult p q̄tūcūq tēpus
teneri suuz. Rñdeo dño male & iordinate uolēte statī habere
suuz & p cōsequēs iordiate nolēte pximu3 tenere illd tenēs n̄
tenet iuste. qā et depositū de cuius restitutōe ē lex strictissima
pōt licite teneri dño iuito uolēte iordīata. Et ad istā particulā
qn̄. l. debeat fieri restitutio pnt reduci multi alii cas⁹ a p̄dict.
Vnus sp̄alis qñ. n. ablatio fuit occulta nō tenet ablator p̄dere
se nec p cōsequēs p se ipm restituere: s3 p aliaz psonā secretā
& fidelē & expedit q p cōfessorē. qā sibi ē crim̄ detectū in cō/
fessione & de cuius fidelitate q restituat fidei sue cōmissū suū
debt credi. Pōt igit̄ hec differri redditio quūq uolūtas talis p/
sone & opportunitas habeat. Ali⁹ cas⁹ qñ qs ē ipotēs ad red/
dēdū: talis. n. p tūc nō tenet. tenet. n. postea cū uenerit ad pin/
giore fortunā. sicut pbat. ex de solu. c. oldard⁹ & ibi glo. que
dicit q illa actio nō aspirat p iopiā debitoris: s3 sopit. Vñ illd
ianis ē actio quā excludit iopia d̄bitoris: s3 ius agēdi manet si/
cut obligatio in debitore l3 sit sopita. Cōcor. Landul. i. q. di.
.18. q. enumerat quīq cas⁹ i qb qs nō tenet statim restituere.
Prim⁹ qñ ē i p̄iudiciū coitat. Secūd⁹ qñ ē i p̄iudiciū recipiēt:
puta si daret gladiū furioso q uellet se iterficere. Terti⁹ qñ ē
ifamia restituēt: puta qñ ē fur occult⁹. nā debz captare tēpus q
sic ifamia restituat. Quart⁹ ē iopia i restituēte. qā ianis ē actō
quā excludit iopia d̄bitōis: s3 tñ nō extiguit s3 sopit. qā tenet
si puenerit ad p̄giore3 fortunā. Quītus qñ qs ē in extrema
necessitate. nā nō tenet. qā tūc oīa sūt coīa cū distictiōe tamē
posita ifra. restitutio. 8. §. 4. Alex. uō de ales in. q. in tractatu
restitutionū. Querit utrū aliq casu restitutio recipiat dispēsa/
tionē dilatōis tēp̄is: & Rñdet q sic: utpote qñ nō soluēdo est
uq̄ quādo nō iuenit dñs rei furtiue uq̄ heres ei⁹. Nā tūc p q̄siliū

plati potest fur uel raptor resuare rez furtiuā penes se donec
iueiat dñm ueni: & si non potest iueiri debet reddi ecclesie & ec-
clesia siue p̄lat⁹ pōt furi uel raptori si ualde idigēs ē dare q̄a in
h casu efficit res illa ecclesie & tūc ecclesia pōt dare cui uoluerit.
& pbat p. l. que hēt numeri quīto. uir siue mulier cū fecerint
ex oib⁹ peccatis que solēt hoib⁹ accidere & p negligētiā trās-
gressi fuerint mādatū domini atq; deliquerint peccatum suū
confitebūtur & reddent ipsum caput quintāq; partem desup
ei in quem peccauerunt: si autē non fuerit qui recipiat dabūt
domino eruntq; sacerdot⁹: si uero iuenitur dominus non licet
raptori differre restitutionem & sine licentia dñi impetrata
sine fraude. Multi enim impetrant cum fraude dicentes se nō
posse reddere cum possint & si non possint impetrare tenē
statim restituere ex integro. Hos uen. uero in sūma ti. de pe-
nitentiis. §. quibus. uer. sed que forma. querit quid si fur uel
raptor non potest statim restituere. & Respondet q̄ potest
cum uoluntate illius cui debet satisfieri paulatim singulis mē-
sibus uel annis uel aliis temporibus emendare qđ poteit uel
componat uel conueniat amicabiliter cum ipso leso siue spo-
liato eidē de suis redditib⁹ moderate ita q̄ sibi uita remaneat
q̄sq; plenarie satisfactū fueit.

- 2 Quid si immineat tale periculum: ut is qui tenetur restituere
non potest induci ad restitutionem statim faciendam: nec is
cui debet fieri restitutio ad dilationem aliquā concedendam.
Rñdet idem ubi supra puto q̄ discretus sacerdos potest suam
conscientiā formare ex eo q̄ intendat gerere utiliter negociū
creditoris. nam si uidet q̄ aliter non potest recuperare i per-
petuum uel non ita cito uel non ita commode potest pater
recepto iuramēto & alia sufficienti cautione si habere potest
dilationem concedere: & sub hac condiētione si hec adimple-
uerit infra diem statutum absolvere peccatorem: ut si creditō
qđ ei debetur recuperet & peccator non recedat a presbitero

desperatus.

Restitutio qnto q̄tum ad modum.

Restitutio qnto q̄tum ad modum restituendi: ut debitor i
apud deum & homines satisfaciat. Quero utrum sufficiat usura
rio uel raptori in foro conscientie remissio sibi facta in foro
cōsciētie ab his quibus debetur sine reali & actuali restitutōe.
Respondet Landul. q̄ triplex fuit circa hoc opinio. una aliq̄
theologorum dicentium q̄ non sufficit remissio facta in foro
conscientie nisi res actualiter offeratur a debitore creditori &
tunc si retradatur & donetur a creditore: debitor sit liberat⁹.
Et hoc ut appareat liberalis remissio ex parte creditoris &
liberalis satisfactio ex parte debitoris. Secunda opinio tenet
mediam uiam & est Io. an. super glo. in dicta regula peccatū
qui dicit q̄ aut gerit in mentem usurarius restituere si ille a q̄
extorsit usuras nolit remittere. & tunc si remittit liberatus ē.
aut non gerit hec ī mente: & tunc licet remittat non est libe-
ratus. Vide que scripsit in aditionibus a Specu. in ti. de usis
ad fi. Vnde dicit Monal. in sum. Sunt aliqui usurarii q̄ nitūtur
decipere deum qui numerata usura & accepta tunc exponunt
eam danti credētes q̄ nō recipiat: quia si crederēt q̄ retineret
non presentarent: at ille uerecundia uel timore ductus nihil uł
parum recipit residuum donans eis: & isti tales dicunt se satis-
fecisse qđ non est. Item de his qui concordant recipiēdo usas
oportet ergo ut postmodū de nouo satisfaciant ostendendo
liberā uoluntatē. Itē Alex. de ales ubi supra restitutio. §.
Tertia opinio fuit glo. in regula. iuris peccatuz li. 6. que dicit
uerum est q̄ non remittitur peccatum nisi restituatur ablatuz
nisi liberaliter remittatur a creditore debitori: q̄ sufficit qua-
litercunq̄ satisfaciat. ut. ff. quibus mo. insti. uł ipo. sol. l. Item
liberatur. Vnde Federicus in ope suo. c. i8. & 22. ubi hūc passū
disputauit firmat indistincte opinionem dictę glo. sic dicens
q̄ si is cui debet restitui pecunia usuraria uł male ablata non

coactus non deceptus uel circumuentus & omni dolo caliditate
ui & metu cessantibus etiam precibus uel seruatorum exhibitioe
inductus pecuniam sibi debitam non ablatam nec restitutione
paratam usurario dimittat liberatus est usurarius: non tamen a
peccato quod incurrit exercendo usuras nisi de illo peccato penitus
agat. & concludit finaliter quod si usurario perseveranti in crimine
& non disposito ad aliquam restitutionem: & is qui debet usuras
recipere remittat illas motu proprio uel ad preces usarii liberatus
est ipse usurarius a restitutione rei non dico a peccato quod committit
faciendo usuras. nam in re mala ablata obligatur quod pene eterne
per peccatum mortale quod contraxit auferendo rem a proximo
illicite & obligatur eidem secundum restitutionem ipsius rei
sicut enim duos offendit. scilicet deum & proximum sic duobus sa-
tisfacere tenetur. ut extra de usuris. c. cum teneatur. & de homini. c.
sicut dignum. & §. eos. Hanc opinionem uidetur etiam formare
Hostien. in summa de usuris. §. que pena. uer. quid si fenerator.
& uer. dicendum est ergo ad hoc de pigno. ac. l. si rem. §. omnes.
Idem Archi. de usuris. c. 2. li. 6. ubi super uerbo satisfactum dicit
satisfactum accipimus quomodocumque uoluntati creditori sa-
tisfaciat. Item Lappus in. c. in ciuitate eo. ti. Et probat hanc opi-
nionem se. primo in maioribus criminibus sicut in furto uel rapina
re furtiua uel rapta remanente apud furem uel raptorem de uoluntate
domini purgatur uitium furti seu rapine sine aliqua restitutioe
l. si fur. ff. de usucapi. ff. de precat. l. certe. §. Julianus. ergo & in
usura que est minus quam sit minus probatur ex genere penae. Item
de male ablata sufficit dignum facere satisfactio. c. 2. de rapto.
& de usuris quanto. & c. 2. eo. ti. li. 6. de sepul. c. si. sed satisfactum
intelligitur quomodocumque desiderium creditoris adimpleatur
etiam si pecunia non soluat. ut. ff. qui satisfacit. eo. l. i. de pigno.
actioe. l. si rem. §. satisfactum aut accipimus. si enim creditor
remittit actionem sibi competentem ex quo hoc sponte fecit
sibi satisfactum intelligitur. Item quia potest donare post restitutioem

creditor qđ est plus. ut notatur de rescrip. c. statutū. li. 6. Ergo multo magis ante restitutionem remittere. Item quidam sūt speciales casus in quibus obligatis ad restitutionē nō sufficit remissio: ut in. c. statutum d̄ rescriptis. li. 6. & in. c. exigit decē eo. li. Ergo in aliis sufficit remissio. ut patet de cle. non re. c. i. & c. peccatum de regulis iu. Sed dices dato qđ pxio satisfecit per remissionez sibi factam quomodo potest deo satisfacere si corde idurato in mente gerit non satisfacere proximo nisi sibi remittat: sed per exemplū uidebis huius argumenti solutionem. Pone qđ creditor male gratibus tuis te inuitum & renitentem cōpulit ad usurarum restitutionē auctoritate iudicis. deīde uero usuras illas tibi donat nōne poteris satisfacere deo absq; alia restitutōe illasq; tenere ut tuas. certe sic & tamē qđtū fuit in te non restituisti. cur ergo non idem: si est tibi facta remissio qui non eras restituere paratus: & ideo proinde est ac si fuisset satisfactū ex quo sponte remisit taciti quidem & expressi equa est conditio nec refert qđ ex equipollentibus fiat ex quo enim ad duo tenebaris. s. in satisfaciendo deo per contritionem & ad restitutionē proximo & ultima p remissione sit sibi sublata remanet sola penitentia scilicet penitentia de peccato. quia usuras fecit: & quia nō intendebat restituere nisi fuisset sibi facta remissio. Monal. in summa in uerbo restitutio furti faciendā ē tenet hāc opinionē dicēs.

Pone qđ aliquis quondam usurarius offert libere totā pecuniā creditori ostendens plenariam uoluntatem cum non habeat: quia si crederet qđ aliquid acciperet non offerret: creditor autē nihil penitus uult accipere. sed liberaliter dimittit totum iste plenarie satisfecit proximo: sed non deo. & ideo postmodum sufficit sola cōtritio & satisfaciat deo. Vnde consulendū ē non contritis: ut ad minus hanc liberam satisfactionem proximo faciant. Cōcordat Asten. nam s̄m Hosti. itelligit eē satisfactū creditori ex quo remisit ei ex corde qualitercunq; fueit dictū

dūmodo fuerit talis q̄ remittere possit. Asten. uero ī sum. li.
tertio ti. ii. Querit quid si fenerator ptem pecunie fenebris
ei a quo habuit uel heredi eius restituat & de eius uoluntate
ptem retineat. Rñdet dicunt quidam eum non liberatuz nisi
offerat totuz. secundū uero Goff. & Hosti. si hoc ex pacto fiat
liberatus non est. ar. extra de symonia. c. ueniēs. Si uero ptem
liberaliter & si sine pacto offerat & soluat & de residuo misē
cordiam petat & creditor liberaliter remittat liberatus est de
bitor: sed ultra ex certis cōiecturis animi sui motuz formabit.
Si enim debitor sit pauper & usurarius diues & potens non ē
presumendum q̄ creditor ex corde remittat: sed hoc facit ut
saltem illud modicum habeat & nō totum pdat. Si autem sit
diues & potens qui solet tantumdem de suo tradere presumi
potest q̄ hoc faciat ex corde. Ad hoc enim q̄ restituens p̄mi
quosdam restituat ad salutem. duo debet ostēdere ei cui tenet
scilicet uelle & posse. & admin⁹ uelle si non habet posse & ita
siue totum siue parum siue nihil recipiat creditor absolutus ē
debitor. nam aliquis est qui habet posse & non uelle qui dicit
creditori si uolueris concordari mecum ego concōdabor tecū
hoc tibi satisficiam si uolueit ad uoluntatē meam non ad tuā.
quia credit q̄ si totum uellet recipere nihil daret: unde creditō
uult potius hēre aliqd q̄ nihil. Talis enī satisfactio non ē salu
tifera: quia non satisfacit alteri: sed sibi. Item alijs oñdit uelle
& non posse dicens libent^r tibi restituerē omnia: sed nō habeo.
unde nec ista est salutifera si potest restituere: quia creditor
audiens impotentiam uellit uel nolit oportet q̄ absoluat eum
quia inanis est actio quā excludat inopia debitoris.

3 Quero utrum remissio ex quo semel facta est per creditorez
possit per penitētiā eius reuocari si eum penitet remisisse.
Rñdz Hosti. q̄ non.

4 Quero quot sūt modi satisfaciēdi. Rñdet Hostiē. ubi supra q̄
quig. quorum Primus cum pccunia libere offerē sine malitia

& fictione & hic est pfectus. Secundus cum non habet pecuniā
sed offert pignora sufficiētia. Tertius cum non habet pecuniā
nec pignora sufficientia facit tamen instrumētū: ut postea tā
ipse q̄ ipsius heredes possint ad solutionem compelli quando
uenerit ad pinguiorem fortunam. Quartus ē cum mediante
sacerdote uel religiosa persona fit libera & uoluntaria cōcōdia:
ista tamen media persona semper debet ostendere creditori
liberū uelle & posse debitoris: ita q̄ nulla sit coactio creditoris
directa uel indirecta. Quintus est cum de omni modo consēsu
& uoluntate creditoris ponit aliquam possessionem in manu
alicuius uiri honesti ex cuius fructib⁹ processu tēporis omnia
debita persoluantur. & postea possessio redeat ad heredes uel
ita remaneat ī perpetuum si debitor uoluerit pro male ablat⁹
incertis. Et sciendum q̄ licet s̄m quosdam hoc fiat de licentia
episcopi uel sacerdotis discreti si tamen fiat absq̄ libera uolun-
tate creditoris non sufficit ad salutem quando sciuntur certe
psone quibus restitutio facienda est. Cōcor. Monal. in sum. in
uerbo restitutio facienda est ei.

Restitutio sexto qd sit restituēdum.

Restitutio sexto scilicet quid restituendum sit. Quero quid
sit restituendum. Rñdet Sco. in. 4. di. 18. q̄ non solū tenetur ad
restituendum rem ablatam ad usum rei. sed etiam interesse &
fructum perceptum de re si sit res ex se fructifera non autē
fructum qui prouenit ex industria utentis illa re: ex hoc seq̄
q̄ lucrum acquisitum ex pecunia fenebri non tenet fenerator
reddere. alioquin ille qui pciperet posset iuste eē usurarius: q̄
recipere de sua propria pecunia fructum proueniētem ex in-
dustria alterius est facere usuram: & forte ē qd magis inducit
homines ad usuram. quia de usura lucrantes non autem tenet
restituere lucrum. immo suum ē qd p ei⁹ industriam ē acq̄sitū
alienum autē restituendum ē. Ricar. in quarto. di. 18. ar. 8. q. 6.
dicit ad istam questionem. Dicunt aliqui q̄ tales non tenent

restituere lucrum predictum lucrum tamen de re furtiua: uel rapta restituere tenentur. quia usurarius dominus ē rei quam lucratus ē p̄ usuram: fur autem non est dominus rei furate nec raptor rapine. Sed contra quicumq; est dominus alicuius rei est dominus eius aliquo iure non iniuria: sed rei acquisite per usuram usurarius non est dominus aliquo iure. quia nec iure emptionis nec iure liberalis donationis nec iure locationis. Certum est enim q̄ in locatione transfertur doīniū rei loca- te nec iure p̄mutationis & sic de aliis: nec iure mutui. quia ac- cipere plus pro mutuo non est ius: sed iniuria: sed usurarius ergo iure diuino nec iure canonico ē dominus rei quā acquisi- uit per usuram. Ideo dicunt alii q̄ usurarius nō solum tenetur ad restituendum usuram. sed etiam q̄d cūq; lucratus est iusta mercatione de re per usuram prius acquisita prius tamen de- ductis laborib; & expensis. Fur autem uel raptor de lucro iusta mercatiōe acquisito non debet inde deducere nec labores nec expensas: quia mitius agendum est cum usurario q̄ cum fure uel raptore. Sed contra hec ē ratio: quia pro sterili nullus debet exigere fructum: sed pecunia de se est res sterilis nulluz enim parere fructum nisi per laborem & sollicitudinem utēq;. ergo lucrum de pecunia quis exigere non debet uidetur mihi ergo dicendum ad questionem q̄ regulariter quedam sunt que ha- bent usumfructum: cuiusmodi sunt res quarum usus nō est ea- rum consumptio seu destructio & si quis talem rem extorfit per usuram non solum tenet ad restituendum ipsam: sed etiā fructus perceptos deductis laboribus & expensis. quia tales fructus sunt fructus rerum quarum alius dominus est. Quedā autem sunt res que non habent usumfructum principaliter cuiusmodi est pecunia. lucrum enim de pecunia pueniens non ē fructus eius: sed humane industrie: & laboris & ideo q̄a homo dominus est sui laboris & industrie lucrum qd iusta mercatiōe acquisiuit de pecunia extorta per usuram restituere nō tenet

quia tamen pecuniā alterius preter ei⁹ absolutam uoluntatez
detinuit si ille cui facienda est restitutio ex hoc aliqd̄ damñū
incurrit alius sibi tenet cum restitutione usure ad restitutōez
damni. Monal. uero in summa in uerbo restituend⁹ ē spolia.
dicit q̄ in uerbo restitutionis non tantum res ablata ueniunt:
sed etiam damna & fructus percepti a uiolēto possessore & q̄
percipi potuissent si rem possedisset. Similiter restitui debet
omnis commoditas & utilitas quā habiturus fuisset eiectus a
die eiectionis sue. ff. de uia ui armata. §. ex die. &. §. non solū
de uerbo. signi. l. pretor cum. 3. q. 1. per totū. extra d̄ restitutōe
spolia. grauis: ubi de in glo. expensas quas fecit repetere non
potest. ut insti. de rez diuisione. §. ex diuiso.

Vtrum debeat iniungi in foro conscientie q̄ quis soluat penā: 2
puta si quis defraudauit pedagium super quo statuta ē pena
cōporalis uel pecuniaria per legē uel canonem. Rñdet Monal.
in summa in uerbo restituend⁹ q̄ non: quia huiusmodi pena
etiam banna non sunt ex iure diuino: sed humano. Vnde tunc
demum quis tenetur ad ea cum persona fuit condemnata: q̄
non ligant conscientiam: sed bursam. Cōcor. glo. 12. q. 2. c. fra
ternitas uide s̄ resti. 2. §. i. 96.

Quero quid tenetur restituere fur. Respondet idem q̄ licet 3
res furtiua pereat casu fortuito tenetur tamen ad restitutionē
fur cum sit in mora restituendi nec liberatur: rem deteriorez
restituendo. sed debet eam restituere cum omnibus fructibus
perceptis & p̄cipiendis: nec pōt deducere expēsas ēt si melio
rauit rem pascendo fōte equum & furtiuū porcum uel simile.
sec⁹ autem si domum agrum & similia rapuisset & p̄ artificiu
expēsas fecisset quoniā illas deducere posset. S3 s3 leges. alia
omnia damna & lucra p̄cepta & percipienda restituere tenet
fur. uel raptor & secundum illud tempus debet res estimari &
restitui in quo plurimi ualoris fuit. ex de restitutione spolia.
grauis. ff. de condic. fur. l. in re furtiua. &. ff. de rei uen. l. nauis.

.§. generaliter. Item si fur obtulit rem dño tempore congruo & loco. non tenetur tñc ex casu fortuito: q̃a iā purgauit morā. ut dicta. l. i. re furtiua.

- 4 Quid de emente eam. Respondet idem q̃ qui emit ignorā & bona fide & publice poteit petere pretium a uenditore. i2. .q. 2. uulterane. & talis potest retinere expensas quas fecit existens bone fidei possessor circa huiusmodi rem conseruādam & meliorandam & non tenetur de fructibus perceptis & cōsumptis durante bona fide. Si autem extarent adhuc teneret ad restitutionem eorum ex quo incepit habere malam fidem. extra de resti. in itegrum. c. requisiiuit. & de rebus eccl. nō alie. .c. ad nostram. ff. dācqui. rerum do. l. bone fidei emptor. & .C. de rei uen. l. certum. Item si durante bona fide emptoris res perit uel eam alienauit i utroq̃ casu excusatur propter bonaz fidem. ar. ff. de fur. l. per quas. §. ul. & ar. a contrario sensu ex. de alie. iudi. mu. causa facta. c. i. & .2. Item male fidei possessor tenetur ad uerum precium cum circumstantiis supradictis in perdita uel alienata quātūcūq̃ publice emat in publico foro nec precium a uō domino petere potest postq̃ deprehēdit rem esse ipsius. C. de furtis in ciuilem nec poterit se defēdere ratiōe alicuius statuti super hoc editi cum sit tale statutū q̃tra deum. 8. di. que contra. 32. q. 7. flagitia: sed bone fidei possessor tenetur restituere rem sibi si habet: si autem non habet de lucro tenei in tñ i quātum fact⁹ ē locupletior. ff. de pe. bere. l. si possessor. §. restituere. & .l. si & rē. & .l. utrū.

Restitutio septio ū faciēda sit restitutio.

Restitutio septimo ubi faciēda sit restitutio. Quero ubi faciēda sit restitutio uide supra restitutio tertio. §. i. & i usura. i2. Et adde secundum. Monal. in uerbo restituendus q̃ restituenda sunt omnia in eodē loco. Vnde sunt reuocata si ad alia

loca fuerunt translata. 3. q. i. reintegranda & hoc sumptibus
raptoris uel uiolenti. ff. de rei uen. l. si reo.

Restitutio octauo qñ debitor nõ ẽ soluẽdo.

Restitutio octauo quando debitor non ẽ soluendo. Quid si i
debitor nõ ẽ soluẽdo uide s̃ restitutio. q.

Quero an quando debitor non potest soluere teneat petere 2
ueniam uel dilationem a creditore. Respondet Monal. in sum.
in uerbo restituere tenetur in casu. §. Item nunquid tenet q̃
quando quis damnificatus est ab aliquo indebite & scit qui dā
nificatus est: tenetur dānificans ueniam petere per se ipsum si
potest uel per alium si non potest aut si non audet per se. D3
tamen talis media persona subticere nomen & circumstantias
persone pro qua intercedit si per expressionem periculum uel
damnum timeatur. Qui enim offendit aliquem cum eo ipso
offenso habeat aliqd̃ aduersus eum debet offensus ire & recõ/
ciliari fratri suo secundum qđ habetur in euangelio d̃bet inq̃
ire per se uel per alium. ut dictum est. Si autem qui dānificat⁹
est nescit credẽdum q̃ licet tutius sit petere ueniam: ut dictū
est quando non potest satisfacere. tamen non tenet: quia non
est in mora in hoc casu quo ad iudicium diuinum cū dānifica/
tus nescit & dānificans sit impotens. Si autem satisfacere pōt
semper est in mora donec satisfecerit aut dilationē impetra/
ueit. Hoc etiam obseruandum est ubi aliquis debitor ẽ alicui⁹
ex contractu uel quasi contractu. Hoc etiam obseruandum est
in regularibus qui recolunt se esse debitores alicui ex eo q̃ fe/
cerūt in hoc seculo.

Quid si immineat tale periculum q̃ is qui tenetur restituere 3
non pōt induci statim ad restitutionem faciendam nec is cui
d3 fieri restitutio ad dilationē aliquā concedendam uide supra
restitutio. q. §. ultio.

4 Quid si fur uel raptor sit in extrema necessitate ita quod non habet unde uiuat ipse uel eius familia. Respondet Alex. de ales in quarto in tractatu restitutionum quod si fur sit in extrema necessitate & uxor & liberi ipse potest de re quam tunc tenetur restituere retinere quantum sufficiat uni refectio[n]i & residuum totum tenetur restituere. Si enim facit quod debet non derelinquit eum dominus: sed providebit ei. Vnde psalmus. 36. Non uidi iustum derelictum nec semen eius querens panem. & Math. 6. Respicite uolatilia celi que non serunt neque metunt neque congregant in orrea & pater uester celestis pascit ea: non ne uos magis pluris estis illis. & quod ita sit r[ati]o[n]i potest per illud Math. 19. Vende omnia que habes & da pauperibus. si enim licitum est omnia sua alienare a se: ita quod postmodum remaneat alienus pauper & nihil habens. multo fortius iustum est omnem rem furtiuam abicere a te restituendo ita quod restituens remaneat pauper & nihil habens. Non obstat de utero. 23. ubi dicitur. Ingressus uineam proximi tui comede uuas quantum placuerit: foras autem non afferas tecum. quia respondet idem Alex. quod uue quas comedebat sue erant. scilicet comedentis non domini. quia dominus celestis qui est dominus dominorum transtulerat dominium in comedente uel soluitur quod non est simile de restitutione & de illa lege. quia illa lex iudicialis & modo non manet: restitutio uero pure moralis est & semper manet. Item non obstat Isa. 58. omnes debitores repetitis. ubi dicit Hiero. qui repetit non habentem domino facit uolentiam quia respondet idem Alexan. quod talis raptor uel fur non est iudicandus ex toto non habens cum multa habeat que reddere possit salua uita sua. Monal. uero in tractatu restitutionum in uerbo restituere tenetur indistincte dicit. Item si huiusmodi persone restituentes rem uel estimationem rei adeo pauperes remanent forte cum filiis & familia quod non habent aliquid unde uiuant si potest sciri persona cuius fuerit res ostendant propositum restituendi & etiam necessitatem suam & possunt

petere dilationem uel etiam remissionem siue quietationem
parata tamen sine simulatione & fraude restituere si creditor
non uult sibi remittere. & aliter non possunt consulere anime
sue: tunc si spoliatus notificata tamen sibi prius quantitate re/
stitutiōis iuitu dei & elemosine remittat eis totum uel partē
liberantur. alioquin debent facere posse suum. i. q. 6. Si res.
Debent ei restituere usque ad uenditionem hereditatis & omniū
bonorum etiam si oporteat ipsos & familiam suā uendicare.
Sed uero in. q. di. i. querit. Quid si restitutio est damnosa rei
publice: puta quia fiendo Petro ē damnosa Paulo restituenti
qui Paulus est magis necessarius quam Petrus: & Respondet quod si
illud iniuste detentum est a Paulo: non est ei necessarium: si prius
tantum ad seruandum statum suum solēnem. Dico quod non
alteri statum suum solemnem tenere de bonis alienis nec tantum
ualet reipublice status istius sollemnis quem tenet non restitu/
endo: quantum ualeret fidelitas ei⁹ & iustitia cōis. Aut detinēs ē
in extrema necessitate & ille cuius est res non: sed habet aliquā
extra extremam necessitatem: & tunc dico quod ista res fit ipsi⁹
detinentis iure poli. quo in extreme necessitatis articulo ad
puidendum sustentationi nature uia omnibus in extrema ne/
cessitate positis concessa est. extra de uerbo. signi. in. c. exiit. li.
.6. Si autem uterque est in extrema necessitate si ad illā prius
peruenit dominus quam retinens debet sibi reddi duplici iure.
Tum quia prius erat dominus. Tum etiam quia in illa neces/
sitate iam facta est sua. Si autem peruenit ad istam necessitate
detinens iam facta est sua. & ideo domino postea deuenienti ad
istā necessitatem non debet reddi. quia cessauit dominiū eius in
re ista & facta ē alterius iure poli. Si autem simul ab eo deueniāt
debet reddi dño: quia ille nūquam decidit a dominio. Et si arguas
quod quilibet debet se plus diligere quam proximum & per consequens
magis uitam suā corporalem quam proximi: & ideo potest istud
simpliciter sibi necessarium magis retinere sibi quam proximo dare.

Respondet magis debet diligere vitam suam ordinate ut est
diligētia ad vitam eternam & ita magis conseruationem
iustam uite sue q̄ conseruationem uite proximi. Sic enim
latro magis debet sustinere suspendi q̄ occidere suspēdētē
ut euadat. & est ratio quia dilectio uite corporalis iniuste cu-
stodite non est dilectio ordinata quia nō est ad dilectionē dei
nec anime. Istius autē detinentis in casu ultimo custodio uite
de re aliena est iniusta & cum hoc etiā est homicida quia iniuste
occidit alium quia subtrahit sibi necessarium qd sibi debetur.
Sed nunquid si deueniat detentor in p̄mo & secūdo casu post
extremā necessitatem ad pinguorem fortunā tenet restituere.
Respondet idem ubi supra q̄ res talis simpliciter necessaria non
potest esse nisi aliquid pertinens ad uictum. & tunc q̄sumeret
& iuste quia ille consumens fit dominus tenetur tamen postea
deueniens ad pinguorem fortunā reddere equalē: quia ob-
ligatio ad equalens uidetur habuisse ortū ab illa p̄ma occupa-
tione rei aliene que fuit iniusta ante extremā necessitatem &
illa obligatio p̄ extremā necessitatem nō fuit extēcta s̄ sopita.
Sed si nūq̄ an extremā necessitatē occupasset: tūc si p̄r iuste
accepisset rem suam & illā nūq̄ teneret restituere. Cōcō. Ric.
l. q. di. 18. ar. 5. q. 5. uide infra uſa.

- 5 Quero quot sunt modi restituēdi q̄b̄ cōsuli pōt debitori: ut
non habeat causā labēdi ī desperatōē. uide s̄ restitutio. 5.
- 6 Vtrum qñ debitor nō est soluendo sacerdos possit dare dila-
tionem restituendi uſq̄ q̄tare aliquid absq̄ cōsēsu spoliatorū.
Rōdet Monal. q̄ non.
- 7 Quid de illis q̄ si uellent dimittere sup̄fluas expēsas possent
rapta restituere. Item qd de illis q̄ resignant oīa bona sua in
manu p̄narij p̄mittētis q̄ cum dānificatis t̄m faciet q̄ hēbūt
se pro pagatis & satisfactis: putant enī q̄ p̄ modica quātitate
quietabūt eos cum dānificati putent se totū amisisse. Quid ē
de illis q̄ nō resignarēt ī manu p̄narij nisi crederēt q̄ p̄narij?

8
eis restitueret totū uel partē qñ nescitur cui faciēda ē restitutō
nūqd tales sunt ī statu saluandoꝝ. Rñdet Monal. ī sum. ū supra
q̄ nō. Opportet. n. q̄ bona fide sine fraude faciat raptō q̄cqd
potest ita q̄ aut dānificatis satisfaciāt si nouit eos aut paupibꝫ
eroget si non nouit. alioqn n̄ ē absoluēd⁹ si q̄stiterit pñario
de ei⁹ ipñia uel praua itētōe. Nō ē tñ necesse q̄ fiat h̄ resigna
tio ī manu pñarii dū tñ alias sit parat⁹ ad ābitriū ei⁹ satisfā
cere uel aliū boni uiri.

Quid agere dꝫ petēs qñ n̄ ē soluēdo. Rñdꝫ idē q̄ agere deb
pñiaz cum dolore & pponat restituere q̄ cito poteit bono 8
mō. i. q. 6. si res. C. de cessi. bo. l. 1. Si at̄ potest: sed non ualet
absq̄ magno detrimēto & piculo familie sue & suo. tūc studeat
pñarius rectificare uolūtate ei⁹ ad restituēdū & dicat ei q̄ pe
tat dilationē a spoliat⁹ uel de q̄sēsu eoꝝ assignet eis amabili
tēta partē d̄ redditibꝫ suis de q̄ sibi satisfaciāt successiue & de h̄
bonam eis faciet cautionē. Si uero oēs sibi denegent dilatōez
& postulent q̄ ipe cedat bonis: tūc credendū ē q̄ ipe tenetur
absq̄ dilatōe satisfācere uel cedere boīs. q̄a fur & raptor sēper
sūt in mora: & iō sēp augment peccatū: ut. ff. de cōdic. fur. l. in re
furtiua. & ar. ex. de symo. c. cū ecclesia.

Quid si discrepāt int̄ se spoliati in danda dilatōe. q̄a alii uolūt 9
dare qñquenale: alii uō nolūt sꝫ petūt cessiōez. Rñdꝫ idē ū s̄ q̄
maiori parti stādū ē: & itellige maiorē partē ū maius & fōti⁹
ē d̄bitū. Vñ si uni debitori teneat in p̄l q̄ reliqs aliis oibꝫ qui
forte sūt. i. o. uel p̄les stabiit uolūtati soli⁹ de dilatōe qñquenali
dāda uel cessiōe petēda. Si uō par sit debitū hīc idē stādū est
maiori numero creditoꝝ. sꝫ si oīa sit paria eligēda ē clem̄tior
sn̄ia. s. q̄ dat dilationē s̄m distictionē legis. s. c. q̄b cessiō. pos.
Hoc at̄ itellige ū petētes cessiōē uel sibi satisfieri statī n̄ pñt
induci ad dādā dilationē. tūc. n. satisfaciendū ē eis ī foro pñie
p parte substantie que eos q̄rigit p̄tī si egeat ita q̄ nō possit
concedere absq̄ periculo suo & familie. f. di. c. baptizasti.

Similiter tenet debitor restituere creditori quantum restituere potest huius ratione ne egeat. quia non est fraudandum alimtum quotidianis. §. de solu. l. q. b. & ex de solu. c. pe. u. de hoc in glo.

1. 2. Restitutio nono. s. quantum ad ordinem cui prius fienda sit. Quero quando plures concurrunt debitores quibus debet fieri prius restitutio uide §. restitutio. 2. §. 276. & restitutio. 3. §. 2. & i. xbo u. 2. 13.

Restitutio. io. quibus debet fieri restitutio incerto.

1. **R**estitutio. io. s. incerto. Quero cui debet fieri restitutio incerto. Respondz Monal. i. si. quod quando sciri possunt persone spoliatoe: facienda est eis restitutio. 3. q. i. reintegranda. s. u. non possunt sciri de penitens simpliciter & absque pacto & condicione & absque fraude & simulatione totum quod habet reassignare in manu episcopi uel penitentiarii discreti. Et non est facienda huiusmodi reassignatio de necessitate. quia sufficit quod ad consilium episcopi uel penitentiarii discreti disponat de rebus illis. & tunc episcopus uel penitentiarius si uiderit eum pauperem & egenum det sibi partem uel et totum si fuerit necesse. Potest et ei dare dilationem si uiderit expedire ne alias ipse cum uxore & filiis fame peat. In quo casu. s. extreme necessitatis licet indignus sit tamen proponendus est sanctis & iustis personis non eque egentibus. Alias si equaliter indigeant debent preponi meliores ubi melius possit geri negotium spoliatoe quo ad utilitatem anime cuius sunt ista incerta pauperibus erogata: & postea si quod residuum fuerit ultra partem remissionis factae isti pauperibus aliis distribuatur: & iste faciat quicquid boni poterit orando & alia bona faciendo pro his quorum res fuit & si uenerit ad pinguiorem fortunam eroget in usus pauperum quod poterit per animabus illorum. ar. 12. q. 2. gloria episcopi. & c. aux. hab. Qui uero noluerit satisfacere iuxta formam predictam non est absoluendus. Hec Monal.

ET SIC FINIS.

QSVRA. Quid ē primo. s. i cōtractu mutui. Quo-
ro qd sit. Rñdit Monald⁹ i sū. i uerbo Usura q̄ ē
luc⁹ ex mutuo pacto debitū uel exactū: n̄ enī usu-
ra cōmittit ubi gratis recipit uel offert. ar. i. q. q.
3. usura. Et. i. 8. di. de eulogiis nulla eī oblatio sus-
cipiēti culpe maculā igerit que nō ex abiētis petitiōe pcessit
.i. q. 2. Sicut. Itē usura ē qcqd sorti accidit ex itētiōe corrupta
a parte creditoris q nō mutuaasset p̄cipaliter nisi ppter spē
lucri. i. q. q. 3. Pleriq; & c. Itē cā. Sola. n. spe uel expectatiōe cō-
mittit usura qñ mutuat p̄cipaliter ppter lucrū: in q casu te-
net creditor totū restituere quacūq; itētiōe dederit ei debitor
siue ex dilectiōe exorta ppter mutuū siue ppter aliud. ex de
usuris. c. cōsultit ū de hoc i glo. Quod itelligis uerū esse qñ cā
mutuādi p̄cipaliter poit i spe uel expectatiōe lucri siue emo-
lumētū: alioqui si ob caritatē & dilectionē p̄cipaliter mutuat
secundario tñ aliqd expectat retributiōis n̄ uidet usura. 77. di.
In singulis & 59. di. Si officia secularia & 61. di. Quid pderit.
Quia cū qs liberaliter mutuat: scire debet debitorē sibi eē na-
turaliter ad ātidota obligatū. ff. de pe. here. l. Sed & si s cōsulu-
it & extra de testa. c. Cū i officiis & iō de retributiōe sperare
pōt. i. q. 2. q̄ pio. ex de symoia. c. tua. Quādo uero sola spe cō-
mittit usura ut qdā dicūt nō ē op⁹ restituere s̄m gof. sed suffi-
cit sola pñia sicut i symoia m̄tali. ex de symoia. c. mādato. Vbi
aut debitor ex sola dilectiōe dat creditori nō pōt repetere il-
lud: similiter si nō sit corrupta itētio creditoris sed debitoris
tñ q ppter mutuū dat aliqd ultra sortē n̄ tenet creditor resti-
tuere s̄m qsdā q̄diu pbabiliter credit q̄ ex sola dilectiōe gra-
tis seruiat ei. Sed si credit uel pbabiliter dubitat q̄ ppter mu-
tuū receptū uel ulterius retinēdū seruiat ei a debitore: restitue-
re illud tenet: q̄a uoluntas acqrendi aliqd ex ui mutui ppter
sortē: usurā inducit s̄m illud. Date mutuū nihil inde sperātes.
Vtq; aut sola spes faciat usurā: & Vtq; usurarius intentionari⁹

teneat ad restitutionem uide i §. 5. & §. 19. & §. 12.

- 2 Quero i qb⁹ reb⁹ committit usura. Rndit idē ubi s: q⁹ pprie in contractu mutui. Mutuū autē contrahit i his reb⁹ que consistunt in nuō pōdere uel mēsurā. i. i his que numerat: ut moneta que pprie numerat: Pōdere ut ere argēto & auro que pōderāt. Mensura ut frumētū uinū oleū & similia isti. qb⁹ moīs q⁹hi ob. circa pri. iq. .q. 3. Usura. i. q. 4. Nullus.
- 3 Quero an sit mutuū si qs dederit decē ulnas pāni p aliis decē reddēdis ad certū tps: cū talia uideāt consistere i mēsurā. Rndit. Monal. i sūma. q⁹ poti⁹ ē cōtract⁹ pmutatiōis q⁹ mutui. Et nomē mēsure hic restringit ad modios & lagenas & alia uasoz geneā qb⁹ mēsurari solēt liqda & grana. Pōt tñ huiusmōi cōtractus in fraudē fieri usurarū.
- 4 Quero an usura excuset ex pacto conuentionali ptiū cū q⁹ctus ex cōuētiōe legē accipiāt: nā qs licite accipit qd uoluntarie sibi dat. 18. di. de eulogiis. i. q. 2. placuit de symōia dilect⁹: s; i usura nedū uolūtarie imo etiā qnq⁹ rogatus a dāte accipit usurarius. Rndeo dic quedā sūt que de sui natā sunt illicita: & i his pdicta pcedūt: & sūt quedā que d sui natā nō sūt illicita rōe pacti uel cōtractus ut i usuris unde qhētes nō possūt facere licite qd d sui natura ē illicitū. ar. de foro cōpe. Si diligēti. de sen. exco. Contingit uide infra §. 8.
- 5 Vtz sola spes faciat usurariū Rndit Alex. de ales i. 3. i expōitiōe euāgelicoz pceptoz i expōitiōe illius Math. 5. Volēti a te mutuare da illi: & Luce. 6. Mutuū date nihil iñ sperātes q⁹ cū diuerse sūt sciētie diuerfas hñt questiōes uel cōsideratiōes & a diuersis sciētib⁹ rō diuersimode cōsiderat. Hic ē q⁹ sm hūanas leges uolūtas sola nō facit usarios: qa lex hūana manū cohibet nō aīuz: sm uero legē dīnā que aīuz cohibet sola uoluntas facit usariū. Pōt tñ mutuās sperare illud ad qd tenet accipiēs qa in cōsimili casu necessitatis tenet sibi dare mutuū & tenet siliter etiā si nō dediss; prius. Vñ pōt illud mutuās spare ab accipiēte

nō tñ ex ui mutui s; ex caritate accipiētis mutuū. Mutua enī
bñficia accēdūt caritatē & qā etiā ex pcepto dei debet idigēti
mutuū dare. Vñ cōcedēdū ē q mutuās pōt ab eo q recipit in
simili casu spare mutuū qā ad hoc tenet ali⁹. Tñ si hac itētiōe
tradit sibi mutuū n̄ ē meritoriū qā n̄ ponit deus finē. Vñ dicit
Luce. 6. Mutuū date nihil in sperātes suple ab hoīe sed a deo.
Nota uerbū. Nihil siue sit pecuīa siue sit aliud. Vñ Hiero. sup
Ezechi. c. 6. Et hēt in glo. sup exo. c. 18. Putāt qdā usas tñ esse
in pecuīa q puidēs dīna scriptā oīs rei aufert supabūdātiā ut
nō pl⁹ accipias q̄ dedisti. Quidā. n. solēt p pecunia fenerata
munuscula diuersi generis accipere & n̄ itelligūt scripturā: usū
rā supabūdātiā appellare qcqd illud ē: si absq; eo quod dederūt
pl⁹ accepint. Itē Ambro⁹ pleriq; refugientes pcepta legis cū
dederūt pecuniā negotiatōibus n̄ in pecuīa usas exigūt: sed de
mercib⁹ eorū aliqua usarū emolūta pcipiūt. Iō audiāt qd lex
dic. Neq; inqt escaz usaz accipies neq; omniū rez. Et capit
ex illo testu de utero. 33. Nō fruges nec aliquā aliā rē. Itē sub/
diē rō. Esca usura ē: & uestis usa ē: & qdcūq; sorti accidit usa ē:
qd uelis nomē iponas uide infra §. 12. & 13. Vtz aut sit licitū
mutuare ut des aliqd paupibus uide infra §. 23. & 24.

Vtz usurarius itētionarius teneat ad restitutionē uide infra §.
. 19. uersiculo usura. 10.

Quero quare usa sit peccatū. Rñdit Alex. de ales. qā facit cō/
tra naturā rei & finē iuētōis. Pecuiē: pecuīa. n. ut dicit. i. poli.
Inuēta ē ut fiat cōmutatio itēr uēdentē & ementē pp necessā/
ria uite & n̄ ut pecuīa augeat pecuniā sicut facit usarius. Itē qā
facit q naturā qctus mutui qā dz esse gratuitus. Itē qā possidet
sine titulo: nā eius dominiū n̄ trāffert. Nā dominiū tribus uiis
trāffert. Aut p naturā: ut i successiōib⁹ qñ. f. res deuoluit a pa/
tre i filios qd n̄ ē i usa: aut dono mere liberalitatis ut i donati/
one qd n̄ ē i usa qñ intētio pcedit uel pactū itērponit uel ex/
actio subleqt. Aut fit trāslatio eqtate iuris sicut i uēditōib⁹:

Ambro⁹

6

7

& pmutatiōibus q̄ n̄ ē ī uſa. Itē q̄a res mutuata statī fit illius
cui mutuat: & eius stat piculo. Et iō ualde iniquū ē q̄ ex re ali-
ena que alterius piculo stat uelit luc̄. Vide infra .§. pximo &
infra. Vſura. 2. §. i.

8 Quero quare recipere aliqd ultra sortē ī mutuo sit uſa/recipientem
aut p re locata nō. Rndz Ric. i. q. di. iſ. ar. 6. q. 6. q̄ rō ē q̄a mu-
tuū ē de illis reb⁹ quaz p̄cipalis uſ⁹ n̄ pōt cōcedi ſine re ipa
eo q̄ ille uſ⁹ ē eaz cōſūptio ut p̄ ī eſibilib⁹ & potabilib⁹ uel
distractio ut p̄ ī pecuniā que ad hoc iūcta ē p̄cipaliter ut ex-
pēdat ī ēptiōe aliax rerū. Et pp hoc cū tales res aliis cōcedant
trāſſert in illos dominiū. Vñ mutuare ē de meo tuū facere. Cū
ergo cōcedere p̄cipalē uſū taliū re⁹ sit cōcedere ipas res ille
q̄ ultra recōpēſationē rei exigit aliqd p uſura exigit p eadē
recōpēſatione bis: aut recōpēſatiōē p eo qd̄ n̄ ē: qd̄ ē q̄ eqtatē
iuris nat̄alis. Locatio aut ē de reb⁹ quaz uſus cōcedi pōt ſine
re: q̄a eaz uſus n̄ ē eaz cōſūptio. Vñ pōt dominiū domus uēdi
retēto uſu & cōcedi uſus retēto dominio. Et iō cui reſtituit do-
mus locata ſi ultra hoc exigit p̄tiū p uſu n̄ recipit p eadē re re-
cōpēſationē bis: neq; recōpēſationē p eo qd̄ n̄ ē. S; dices uſa-
rius n̄ dicit cōtrectare rē alienā iūto dño. Dñs. n. uult bene ut
uſarius hēat leuiſſimā uſurā & multū gaudz qñ iuenit q̄ ei dat
ad leuiſſimā uſurā ergo uidet q̄ accipe uſurā n̄ ſit furtū nec pec-
catū. Rndz Alex. de ales ū ſ. q̄ duplex ē uolūtas. ſ. uolūtas ab-
ſoluta & uolūtas cōpata. De uolūtate abſoluta n̄ uult dñs h⁹ moī
pecuniē q̄ uſarius hēat eā ex q̄. ſ. uſarius n̄ uult mutuū dare gra-
tis: ergo cōtrectat rē alienā iūto dño: & hoc dño iūto uidelicz
p uolūtate abſolutā n̄ cōpatā uide ſupra .§. q.

9 Querit Alex. de ales. quare cū uſarius ſit fur iudex ſecularis
patiū uſarios uiuere & nō patiū alios fures & raptores uiuere.
Cū. n. uſarii publici maīſte ſit mali uidet iudex facere q̄ p̄ce-
ptū. Malificos n̄ patieris uiuere. Rndet ip̄e Alex. de ales ū ſ. q̄
iudex ſecularis rē. pu. gerit q̄tū ad t̄p̄ralia. Vñ q̄uis uſurari⁹ ſit

fur: tñ q̄a fur ē domesticus & ñ p̄ uiolētiā furat̄ q̄a etiā ex furto illius puenit aliqua utilitas rei publice q̄tū ad t̄p̄ralia: p̄p hoc p̄mittit uiuere uſarios cū tñ alios fures puniat.

Querit etiam quare iudex ecclesiasticus plus itromittit se de p̄ea uſarioꝝ q̄ alioꝝ fuꝝ. Rñdet idē ū s̄ q̄ iudex ecclesiastic⁹ q̄ subtili⁹ īspicit q̄ secularis p̄seq̄t uſarios p̄p dānū spūale qd̄ ex uſa accidit. Et q̄a uſarii de ihonore & cōtēptu dei hoc ē de peccato suo fecerūt sibi officiū & modū uiuēdi. 10

Sz nūqd̄ p̄missū erat iudeis dare ad usurā alienigeīs de utero. 23. Non fenerabis fratri tuo sz alieno. Rñdet Alex. de ales in .3. ī expositiōe. 6. Mādati decalogi q̄ dare ad usurā s̄m se & ī se malū ē & p̄hibitū. Permissū aut̄ fuit illis sic dare libellū repudii ad duritiā cordis sui. Peccabāt tñ mōtaliter fēnerādo alieno: sz p̄mittebat̄ eis duplici decā. s̄. ne facerēt prius. s̄. ne fenerarēt fratribus suis. Et q̄a duri erāt: & paulatī trahendi ad p̄fectionē. Ex q̄ trahiēt āgumētū q̄ si nō possumus obtinere ab uſariis ut totū reddāt debem⁹ facere ut p̄tē saltē reddāt. ii

Vtq̄ mutuās possit naturalē obligationē qua ei debitō teneat̄ ad antidota deducere ī ciuile. i. ī pactū. Rñdz Hosti. q̄ ñ & tenet glo. i. q. 3. c. i. ī glo. 2. & p̄ Gof. ī sūma eo. ti. §. si. uer. qd̄ si tibi & Ray. ī sūma eo. ti. & glo. ī Cle. uīca eo. ti. & ibi Steph. Et est rō s̄m Gof. q̄a deducere in pactū sapit spem lucri. Itē Archi. assignat aliā rōnez q̄nare añ pactū ñ ē debitū specialit̄ Et iō cū deduciēt ī pactū nasciēt obligatio & ita pl⁹ p̄mittiēt q̄ sit mutuatū & sic ē uſa. Nō obstat. c. Significatū de p̄ben. ubi diciēt q̄ data fuit p̄bēda uni sacerdoti p̄ canonicos cū hoc pacto ut singula die debeat celebrare missā de beata uirgīe. Et diciēt ibi q̄ ñ ē symoīa. Rñdet Archi. q̄ illud onus erat ex nat̄a rei. Et iō cū deduciēt ī pactū ñ ē nisi declarare illud qd̄ pri⁹ ierat rei. Cōcor. Monal. ī sūma. Et iō s̄m eos ñ pōt deduci ī pactū q̄ debitō teneat̄ remutuare creditori in casu necessitatis. Nec de hoc sp̄e p̄cipalē habere alias ē uſa. Vide īfra §. p̄xiō. 12

13

Vtq; mutuās possit recipe ultra sortē seruitiū facti uel xbi: puta q; mihi remutuet uel p me patrocineſ uel iſcedat roget uel iſtruat ut aliqd mihi ſcribat glo. Rñdet q; nō .iq. q. 3. c. i. Itē Archi. Gof. i ſum. eo. ti. §. qd ſi tibi. Et Ray. i ſūma eo. ti. Et Hoſti. i ſū eo. ti. §. ſi. i. xſu. Quod ſi tibi: & iō cal. c. ſi. extra de uſuris ū ſic pbat. Quotiēſcūq; aliqd pcipit pluſq; dat ē uſa q; qd illd ſit. iq. q. 3. c. i. Ibi uel qlibz aliud: & c. 2. Vbi dicit. Ois rei ſupabūdātiā: & c. 3. Ibi q; qd ſorti accidit. Itē ſicut i ſymoia p/bibitio muneris icludit nō ſolū mun⁹ a manu ſz a līgua & obſego. i. q. i. Sūt uero nōnulli i Cle. & ſi queſtiōes. ex de ſymonia ita & i uſa. Vide ſ. §. 6. Sed nō q; due ſūt glo. i iure ciuili que uidēt ſibi g̃rie i hac materia. Vna ē. ff. Si certū petat. l. Rogasti §. Si tibi que ſentit q; uſa cōmittat: & iō nō pōt agi ex tali pacto. Alia que ſentit oppoſitū ē i. l. Sed & ſi qs §. ſi. ff. Si qs te. Sz Bar. i. l. Rogasti reducit eas ad concordia dicens. Quotiēſcūq; iuxta cōtractū mutui apponit pmiſſio facti p q; aliqd a deſt creditori ē uſa & pcedit glo. i. l. Rogasti puta mutuo ticio centū cum pacto ut uadat p me Romā uel ſcribat p me librū. Sed quotiens aliquod factū p q; nihil a deſt mutuati ſz ē ſibi cautū ut qa p q̃titate mutuata pſit uenire ad iudiciū & ſuſcipere pceptū iudicis ſub certa pena: nō ē uſa: & ita loq̃t alia glo. Et ſic itelligūtur nōta i. l. Cū allegas. C. de uſur.

14

Vtq; mutuās pecuniā ruſtico ut labore poſſeſſiōez ei⁹ ſit cēſēdus uſari⁹. Rñdet lan. ſz magiſtrū Gre. de arimino: q; non ſi nihilo in⁹ de fructu illaz poſſeſſionū dicto ruſtico ſatiſſit uel alias aliūde iuſtū ptiū tribuit opaz ſuaz. ſ. i. pi ruſtico: nō obſtat q; dñs intēdit ſibi opas pſtari p colonos rōe mutui: & coloni eadem rōne ipſas exhibent alias non exhibituri: & ſic pp mutuū dñs lucrū pcipit & colon⁹ pdit: qa hoc nō ē ueꝝ nā lz ſic mutuātibus exhibēat ope a colonis: ille tñ ope nō cedunt lucro dñi cū illas iuſto p̃tio emat. Sed ſi qd de iuſto p̃tio oparū dñs detraberet pp mutuum: aut ſi preter opas iuſto p̃tio

ēptas aliquas alias a rustico exigeret: tūc eēt uſa. Et pbat idē
Magister Grego. p unū ſimile. Pōe q dñs cōducāt colonū ad
certū tps p certo ptio & ptiū tradat añq̃ colon⁹ icipiat opaī:
poſtōdū uō nolēte colono opaī niſi dñs mutuēt ei certā ſūmā
pecuniaꝝ & dñs mutuāt ut opeī & alias nō mutuaret nā talis
dñs n̄ ē uſari⁹: & tñ mutuāt colono ut opeī: alias n̄ mutuatur⁹
& opaī colon⁹ accepto mutuo aliſ nō opatur⁹: q̃uis ē ſiñ hoc
ad opādū eēt obligat⁹ nā ſuū dūtaxat dñs recipit: hoc ē opas
ſibi debitas: & nihil ex tali mutuo lucrāt: & ſic nec uſari⁹ eſt
cēſēdus nec aliter peccat: quūmo ſi peccatū in aliqua pte cō/
mittit ex hoc peccat colon⁹ q debitas opas dño retrahit & il/
lū i pbe grauat ut mutuēt. Et cōfirmat ēt hoc alia rōe. quia ſi
dñs diceret i hoc cōittere uſā. Ergo cū ad reſtitutōez teneret
colon⁹ reciperet duplū iuſti ptii & dñs i duplo q̃ ſit iuſtum
ptiū emeret opas ei⁹. Preterea ſequeret & aliud q nō liceret
alicui iuſte detinēti ſuā poſſeſſiōez mutuare aliquā quātitatē
pecuīe & illā poſſeſſiōez i pign⁹ recipere nō cōputādo fruc/
tus i ſōtē: qd tñ falſū ē ut i. c. i. de uſu. Preterea poē q occupā/
ſti rē meā uel p potētā tuā uī mihi facis i rebus meis uel nō
reſtituis rē tibi mutuātā uel comodātā uel locatā nec uis reſti/
tuere niſi mutuē tibi mille. Quo factō reſtituis: nūquid dicar
uſari⁹ uel nūqd peccē? Abſit. Nihil. n. lucrō ſz pdo. ſ. lucrū qd
cū illis mille feciſſet. Rediō. n. uexatōez meā & meuz recupo
qd liz ut i. c. dilectus. i. de ſymoīa. Sz nūqd peccat i caū pmiſ/
ſo dñs cū mutuāt colono ut operas p en mutuo debitas & p q/
bus a dño ptiū recepat ſi habeat itētione recipe illas opas i
recōpensatōez mutui. Rñdet idē Magiſter q ſi pdictā itētio/
nē haberet: praua foret. Debet ergo mutuare cū itētiōe recō/
pēſatōis iuſti ptii: qd pri⁹ ſoluerat rustico nō hñdo reſpectū
ad mutuū Sz q̃ hoc facit qalz redimere uexatōez ſuā quā iuſte
rustic⁹ facit. Itē fatēdo dictū magrī opōtet ut dicam⁹ hoc ueꝝ
q peccat qñ: hac intētōe primarie ductus pecuniam rustico

mutuat:secus si secundario.

- 15 Sed q̄ hoc arguit:nā l3 t̄m itēdat recipe dñs opas a colono dū taxat ī recōpēsatiōez iusti p̄tū qđ p̄ illis dederat rustico nihil omin⁹ pure aliqd recipit p̄ mutuo:qa p̄p mutuū colonus ei p̄ iusto p̄tio suas opas uēdit quas nullaten⁹ uēdidiss3. Rñdet dñs Lan.q̄ ex isto cōtractu uēditōis f̄m se nullū ē lucruz īpi dño:qa nulla pecuīa uel p̄tio estimaī pōt q̄ sit aliud a p̄tio ip̄ si⁹ rei uēdite:alioquī sequerē q̄ ū nullū īcederet mutuū:uēdēs posset exigere a rustico p̄tū p̄ uēditōe & aliud p̄tū pro opibus uēditis:& sic uēderet uēditōez uno p̄tio rē uēditā alio p̄tio & pari rōe posset exigere p̄tū de uēditōe uēdititōis sic īfinitū qđ nullus sanē mētis diceret.
- 16 Quid si cū uellē emere usq̄ ad certū t̄ps terrā ualētē singulis ānis.x.libras ī redditu & fecisti me cessare a tali ēptōe & tibi mutuare illā pecuīaz qua uolebā emere illā terrā:& ego dico tibi q̄ cōtētō mutuare cū hoc pacto q̄ tenearis mihi dare si gulo anno tātū q̄tū esset fructus illi⁹ possessiōis si emissē an sit ufa. Rñdet Monal.q̄ nō dūmō priō contractus ēptōis fuisset licitus si fecissē:alias secus.
- 17 Quero pone habeā pecuniā & uolebaz ire ad nundinas & ibi merces emere uel ad aliū locū deferre uel suare certo tēporē ut lucrarer:tu īdiges illa pecuīa:recipis illā mutuo offerens tē paratū illā restituere cum lucro sperato in termino & loco an sit ufa. Dicit Inno.ī.c.fi.ex de ufis q̄ putat hūc cōtractū ufariū nec scit qualif possit excusari. Ray.ī sum.ī ti.de ufis.⁹. Itē aliqs ī fine.& Hosti.ī.c.salubrit̄ de ufis & ī suū.de peni.⁹. q̄b⁹.⁹. Quid si parat⁹ dicit q̄ talis ē mihi obligatus quo ad itēsse lucri qđ factur⁹ erā uerisimilit̄ ex pecuīa dūmō nil fiat ī fraudē ufaꝝ & dūmō nō cōsueuerī pecuniā dare ad ufam Io.an.ī dicto.c.fi.approbat dictū Inno.dicēs q̄ illud qđ dicit̄ de itēsse:habet locū post morā debitoris:& q̄ ex hoc cōtractu pararet̄ uia ad fen⁹ nā staret ufari⁹ paratus cū cappello &

calcaribus dicēs se ad nūdinās uelle ire. Concor. Io. cal. i. dicto
.c. fi. Io. de ligna tenet cū Hosti. dūmō nō fiat i fraudē. Monal.
i. sū. tenz q n sit uſa si recipio cū lucro spato: qā illud recipiē
rōe itereſſe. Vide pe. de āca i. c. i. de uſis li. 6.

Quid si carissimū ē frumtū & data nūc certa pecuīa sit pactū 18
q certo tēpōe reddat ei tātū frumtū q̄tū poſit habere tūc p
illa pecuīa. Rndit Archi. poſit Vgolinū. iq. q. q. Si qs q nō est
uſa q̄uis plus i q̄ritate sit frumtū: Et ē rō qā iſte itelligit ei uē/
dere frumentū nūc: & mutuare ei pecuniā gratis quā ſibi uult
reddi i frumēto tpre ſolutiōis: fateē tñ q poſſz iterueire pactū
fm prauā itētionē mutuātis: & ſic fm Laur. ut qā modiū nūc
ualz. s. ſolidos poſtea ualebit duos: & hoc ſie dat ut pl⁹ accipiat.

Quid si mutuo tibi frumētū ātiquū ad renouādū. i. ut tu nouū 19
mihi reſtituas. Rndit Gof. i. ſnm. eo. ti. ad ſi. x. Si qs. q ſi iō fa/
cit ut meli⁹ recipiat uſa cōmittit. Si aut iō ut ſuū nō peat uel
forte gratiā recipiēti faciat. Sec⁹ idē Ray: & Hosti. in ſum. de
uſuris s. Sz an aliq x. Quid si q: alii tenēt q̄riū q etiā primo
caſu n cōmittit uſa Io. de ligna. i. c. i. ciuitate. ex de uſis dūmō
n eēnt circūſtātie uerifiles ut ſi eēt putrefactū nil ualēs: q caſu
ſic q̄bēs obligareēt reſtitutioni. Vide Archi. iq. q. q. Null⁹. Idē
Monal. i. ſum. q addit hoc uex dūmō n auſſerāt pxio libertatē
ſoluēdi ueterē ānonā: ſicut mutuo accepit ſi iteri uult ſe libeāe 20

Quid si qs accepit pecuniā ad uſas & p⁹ea eādeꝝ mutuauit aī/
co ſuo ut reſtituat ſortē & dictā uſurā exiñ currētez uſurario.
Rndet Monal. i. ſum. q teneēt ad reſtitutionē eidē aīco ſuo qā
iſpe p̄cipal fuit i hac uſa. Si aut eēt tm mediator & fideiuſſor
ita q obligatio eēt de aīco ad uſariū facta tūc n tenereēt Archi.
.iq. q. 3. c. Vſa. tenet q̄riū. ſ. q n teneat ad reſtitutionē: nā ex
tali mutuo nihil pcipit creditor. ergo n poteſt dici uſari⁹. iq.
.q. 3. pleriq. Itē ſi ſoluiffz p utilitate ſocii iā poſſz ab illo repe/
tere ſortē & uſas. ex de fideiuſ. c. Proueit: & c. Cōſti. ergo mto
fortius poterit retinere: & ſe per exceptionez tueri. Preterea

effectiue piñ ē ac si illi⁹ noīe & p illo sub usis a tali creditōe mutuū recepisset & ipe cui mō eo pacto pecuniā tradidit ratū habuissz Io. cal. post opiōes doctoꝝ recitatas dīc. q̄ si tunc oīo intēdebat satisfacere usario de illa pecuniā quā socio mutuauit & n̄ ē usā nec peccat: q̄a hic n̄ fit stipulatio usaz: sed ut dānū euitet & aliqd noui sibi accrescat ad bec. iq. q. 4. Si qs oblit⁹ timorē ibi aliqua icremta: & c. Quoniā ibi questū. & q̄ ibi nōt Nec. n. cū dāno suo tenebat socio subueīre. iz. q. 5. Si nō lz solū enī dānū euitat qd̄ erat euitatur⁹. unde nihil sibi germinat talē pecuniā & i eo deficiūt rōnes diffinitionis use. Pro hoc facit qd̄ nōt Inno. i. c. i. de usis ubi dīc Quod si teneris mihi ad cētū ad diē & q̄a n̄ soluisti recepi ab alio sub usis restituere teneris. Adiecit etiā q̄ notat Guil. de eo q̄ mutuauit coītati cū pacto q̄ durāte debito n̄ teneret ad collectas: nā talē n̄ ē usari⁹ q̄a lucrū nō capit lz dānū euitet. ut notat i Spe. de usis x̄su. Sz pōe x̄bū Immo plus uideēt teneri i illo casu q̄a ibi euitat dānū a q̄ aliē n̄ poterat se tueri & uolebat: hic poterat & nolebat & fecisset si n̄ mutuasset socio. Si igit ille nō tenet q̄ maiorē uideēt habere utilitatē mīto min⁹ ille de q̄ querit i questiōe q̄ peit⁹ nullā hz Credit tñ Io. cal. q̄ si collecte iponēde essēt certe is de q̄ loq̄ Guil. nō excusaret. Sed si dubitat an durāte debito sit aliqua collecta iponenda hz locū dictū Speculato. & hoc tāgit Io. an. in. c. Cōsultuit. Vbi uero n̄ intēdebat satisfacere usario cessant p̄dictē rōnes. Et iō si tūc a socio cui mutuatur usas pcipit tenet ad restitutionē. Idem tenet Petrus de ancha. in. c. i. de usuris. Vide. infra §. 49.

- 21 Vtz inimicis qb⁹ pōt iustū bellū inferri liceat dare ad usurā. Rñdz Alex. de ales ū s. q̄ qdā dicūt q̄ in nullo casu usurā esse exigēdā. Et qd̄ dicit Ambro⁹ ab illo exigere usurā cui nocere iuste desideras itelligit nō de usā pprie sz de minima p̄fisiōe & tributo ab ifidelib⁹ exigēdo ut tali onere p̄grauati cōuertāt. Alii uero illud dictū intelligūt ad litterā: qd̄ ex q̄ iustū bellū

mouet ex edicto principis ab hostibus licite usura exigitur dum tamen non fiat uitio cupiditatis sed zelo caritatis: ut scilicet maceretur usuris quod non possunt domari armis. Nam cum eos possumus occidere: & omnia bona eorum possumus nostra facere iure belli. Et hec uidetur esse intentio Ambrosii. Vnde statim sequitur ab eo usuram exigi cui iure inferuntur arma. Huic legitime inferuntur usure quod bello uincere non potes. Ab hac usuram exigi quod non sit crimen occidere. Tamen proprie loquendo in hoc sensu nomen usure trahitur a propria significatiōe: quia non est usurpatio rei aliene. Cōcor. Hosti. in sum. de usuris §. an aliquo §. 8. Vide de hoc infra §. 43.

Quid de his qui uolunt dare dilationem debitori ueniēte tempore solutionis nisi pro pecunia cum debitor sit astrictus iuramento soluere in tali termino. Respondet Monachus in sum. quod usura est: & tenetur ad restitutionem. ex de usuris. c. Cōsuluuit. uide infra. Vsa. io. §. 23.

Utrum licitum sit mutuare cum hoc ut des aliquid pauperibus uel patri meo indigenti. Respondet Alexander. de ales ubi dicitur quod non. quia sicut non licet mihi ex ui mutui transferri dominium rei aliene in me ita nec in alium. Addit Hosti. in sum. in tit. de usuris §. an aliquis in pri. quod etiam pro redimenda anima captiui non potest exerceri usura. ex de usuris. c. Quia. & c. Quoniam. & c. Super eo. Non. n. propter textum pietatis est impietas committenda. i. q. i. non est putanda de cōuer. in fide. c. i. 33. q. 6. Si dicat. 14. q. 6. c. 2. & c. Ne quis uide supra §. 6.

Quero pone quod quis mutuatur Titio pecuniam ut uadat ad molendinum uel furnum suum ut utat in scholas suas alias non mutuaturus an est usura. Respondet Io. cal. in. c. nauigati. quod si ex hoc recepit commodum uel utilitatem que potest pecunia estimari est usura? & tenetur ad restitutionem & non intelligo de mercede quam accipit pro labore quam etiam acciperet alius: sed de utilitate quam habet alias puta quia ex hoc molendinum uel furnum ut schole sue habebunt maiorem concursum personarum & efficitur doctor maioris fame. Ista. n. bene possunt pecunia estimari ut tamen quantum reputat uel reputare de illud commodum uel honorem propter hoc quod Titius iuit ad molendinum suum uel intravit scholas suas

22

23

24

que n̄ fecisset si pecuniā n̄ mutuass̄ Monal. dīc. q̄ si debitores
pp̄ hoc nō sūt dānificati nō tenēt creditores ad restituendū
eis aliqd nisi quate⁹ estimare d̄z libertas molēdi ū uolebāt p̄/
satis etiā circūstātis de maio^ri & minori rōe molendino^r &
facultate molēdi & qualitate.

25 S̄z quero cui sit restitō ī p̄dcō cāu: Illi. n. q̄ hui⁹ mōi facit sui/
tiū nō q̄a sibi nihil adest & nihil prestatit dño molendini nisi
mercedē quā alteri p̄stitisset ēt sine mutuo. Credo ergo ī hoc
cāu q̄ restitō sit paupib⁹ faciēda q̄ sēp succedūt qñ nō cōstat
cui sit restituēdū. ex de usis. c. Cū tu. & q̄ nōt ex de symonia.
De hoc satis cōcō. Io. an. ī regula peccatum non dimittitur
de re iuris li. 6.

26 S̄z qd si molēdinari⁹ donat mibi pecuniā ut uadam poti⁹ ad
molēdinū suū q̄ uicino^r: & tñ si alio iuissē tātū laborē hūissē
& tātū de p̄siōe soluiissē. nūqd cōmitto usā dicit Io. an. q̄ nō
ī mercur. sup̄ regula peccatū cū usā māfiali^r generet de ipō
mutuo: hic aut nullū mutuū īuenit.

27 Vtq̄ ī aliqb⁹ casib⁹ liceat recipere ultra fortē uel exigere usas.
Rñdet Alex. de alexā. ī suo tractatu de usis: q̄ cū usā sit de se
malū: q̄a ē quedā excreścētia accedēs sōti ī mutuo uitiosa & q̄
legē dei & q̄ legē gratuiti. ideo tali excreścētia nūq̄ pōt exigī
ip̄a remanēte sub rōe illiciti & mali: q̄a ip̄a remanēte sub rōe
mali nō cadit ī ea dispēsātō: sicut p̄bat ex de usis. c. sup̄ eo. x.
ubi dicit q̄ cū usā p̄hibeat utriusq̄ testi pagina nō cadit ī ea
dispēsātō sicut nec ī mēdatō: s̄z tñ aliqua circūstantia posset
tollere rōez uitii ab ista excreścētia: ita q̄ excreścētia licite
posset fieri mutuātī: tūc liceret exigere tales excreścētias ul/
tra sōtē: sic aut ē ī qbusdā caib⁹.

28 Prim⁹ ē qñ ecclesia accipit ī pignere a uassallo suo feudū qd
tenz ab eadē. Tūc. n. ecclia nō tenet cōputare ī sortez fructus.
ex de usis. c. cōquestus. Vbi dicit q̄ moāsteriū detinēs terraz
ti. pigneris d̄z cōputare fructus ī sōtē & recepta sorte debet

reddi terra debitori: & hoc nisi terra sit de feudo monasterii
Tūc. n. sicut glo. dicit fructus nō cōputāt ī sōtē. Interī tñ non
d̄z recipe fructiū a uassallo. Nec tūc ē ibi uſa. Quasi dicat glo.
iō iste casus ē licit⁹ q̄a tollit uitū uſe: q̄a ecclesia rōe feudi nō
dicit accipere alienū: Accipet aut si iterī uassallus teneret ad
fructiū. Rō ergo feudi tollit rōez uitū. Et iō ponit excrescētā
sub rōe liciti. Hoc idē hēt. ex de feu. c. i. ubi determinat q̄ ī tali
cāu fruct⁹ nō cōputat ī sōtē ita tñ q̄ uassall⁹ nō tenet iterī ad
fructiū. Concō. Monal. Sz utq̄ hoc solū hēat locū ī feudo ecclie.
Rñdet. Hosti. sz qđ dicit idē Alex. q̄ nō iueit ī alio feu. exp̄s
sū uidet tñ q̄ possz p̄bā q̄ hēat locū ī aliis: q̄a aut ē licitū aut
illicitū. Si licitū. ergo ī layco q̄a ubi ē eadē rō & idē ius. Si aut
illicitū m̄to min⁹ d̄z cōcedi clerico q̄ layco: q̄a l̄z uſa respec
tu laycoz sit mala: respectu tñ clericoz ē execrāda. Idez glo.
& An. de bu. & Io. de ligna. Rō aut quare abolet hoc uitū in
hoc cāu ē: q̄a uassallus nō ē dñs q̄uis hēat utilē actōez uel fm
alios nō ē magis dñs. Presuīt et uelle dare fructus: q̄a ad anti
dota ē natalit obligat⁹. Cōcō. Ric. i. q. di. i. 16. ar. ul. q. 6. Cōcor.
Monal. & Hosti. Itē qđ d̄ ēphiteota. usufructuario & colono
anidē sit qđ ī uassallo. Rñdet idez Hosti. ī sū. de usuris. §. An
ailqno q̄ non.

Secūdus cāus ē ubi possessio ecclesie ē assignata clerico ī bñf. 29
ficiū. Tūc. n. pōt clericus fructus hui⁹ bñficii p̄cipe ultra sōtē
ex de uſis. c. i. ū mādāt q̄ fruct⁹ cōputeit ī sōtē qñ possessio
ē obligata loco pigneris nisi sōtē bñficiū ecclie fuerit qđ re
dimdū ē. Hoc mō d̄ mā layci q̄ tenz eā iuste & uiolēt. Cōcō.
Alex. de ales ī tractatu euāgelicoz p̄ceptoz ī tertō. & Monal.
Ric. ubi s̄ dicit generalit̄ q̄ cū qs mutuāt illis q̄ uiolēter uel
fraudulēt rē suā detinēt mutuās restituere non tenet illud qđ
accepit ultra mutuū q̄a sic nō accipit alienuz sed ad se trahit
qđ suū ē p̄ dictū. c. i. ī tex. & ī glo.

Tertius cāus ē ex de uſis. Salubrit̄ ubi dicit. Sane genez ad 30

fructus possessionū que sibi a focero p numerata dote pigner
ri obligataz cōputādos ī sōtē nec credim⁹ cōpellendū. Assi
gnat aut cāz qa frequēť dotis fructus non sufficiunt ad onera
matriōnii suppōtāda. Est ergo intelligēdū hoc eē licitum qñ
maritus pōtat onera mrimonii: alit nō. Cōcor. Ric. ū s. Aliaz
cāz assignat Hosti. ut. s. dos salua remaneat mulieri: aliter eīm
cōtīgeret eā cōsumi & ledeť res publica.

31 Sz an heredes mariti habeāt hoc priuilegiū qđ diu relictā ale
re tenēt: nec tenēt dotē restituere usq; ad annuz post mortē
mariti: ut. c. de rei uxorie actus. l. i. Rñdet Io. an. & Io. de ligna.
qđ nō. Nā ē diuersa. Ratio ī marito & heredibz qa heredes sta
tim possūt reddere pignus obligatū p dote: secus ī marito ī
.c. tua sō de iure iuran. Et qa soluto matrimoio desinit esse
dos. De restitutioē dotis. s. qualiter & quādo fieri debz uide
restō. 2. § 58.

32 Querit an si gener possessioēz sibi obligatā cū iure qđ ibi hz
cōcedit alii recepta ab eo sūma pecuīe que pmissa fuerat ei
p dote: nūqd ille alius recipiēs talē possessionē possit lucri fa
cere fructus pceptos usq; dū soluta fuerit pecuīa pdicta sicut
posat gener. Ad hoc rñdet Rodol. qđ si gener aio donādi trās
fert ius totū qđ habet ī pignere ī talē nō pp cōtractū pecuīe
quā accepit ab eo: s; pp amicitia & affinitatē uel qa aliter sibi
cōiūctus ē & ille numerat sibi pecuīaz pp grāz & dilectōēz: &
nō pp fructus lucri faciēdos: tūc nō ē ufa: qa nō ē ibi uera rō
mutui. Aboleť uero uitiū ufe qa gener cōcessit sibi ius qđ hz
ī possessioē: & p cōsequēs donat sibi fructus quos ipe pōt per
pere. Sz si tñ deductū sit ī pactū qđ gener teneat numeranti
reddere pecuniā si ille uoluerit recipe: tunc ē ufa si numerās
pecuniā uellet lucri facere fructus & pp hoc mutuauit. Cōcō.
Bal. C. de ufs sup Rubrica & Monal. frater minō ī sum.

33 Sed pone casū. s. ut ponam⁹ solutū matrimoniu & heredes
mariti obligēt mulieri aliquā possessionē p dote sua: qa non

habēt ūde soluāt: nūqd fructus cōputabūt ī sortem. dico s̄m
Hosti. q̄ sic: nō eīz ē eadē rō ī primo q̄ ī s̄o: & iō nō idē ius.
Concō Hosti ī sum. de us̄is §. An aliquo x. 6. & Inno. & lo.
an. i. c. Salubriē. ex de us̄is.

Sed pone q̄ gener nō recepit pignus s̄z cautōez de nuērata 34
dote certo terīno & interi recepit ex pacto certos denarios
p̄ libra: nūqd ē us̄a: nideť q̄ nō: q̄a qua rōe nō debz cōputare
fructus pigneris ī s̄tē: ut dictō. c. Salubriē eadē rōe nec istos
nūmos. Contrariū tenet. lo. an. & ad dictū. c. Salubriē. R̄ndit
q̄ loq̄t de fructu pigneris q̄ suppoit̄ diuino iudicio & ad rōnē
tex. dicit respōderi p. c. p̄ ur̄as de dona. iter ui. & uxo. Et ibi
glo. Concō. ibi. lo. de ligna. nā possessiones sūt apte nate p̄
ducere fructū nō pecuniā: s̄z Pau. de liaza. q̄riū tenuerit.

Quart⁹ caūs ē rōe itesse. Et hoc plurib⁹ modis. Primo ut cū fi- 35
deiussō p̄ defectu debitoris cōpulsus ē creditori soluere capi-
tale & us̄ā. Tūc .n. fideiussor pōt recipe utrūq̄: q̄a s̄uari debz
īdemnis. ex de fideiussō. c. cōstitutus. Concor. Ric. Monal. &
Alex. de ales. Vide. i. 2. pulchras cōclusiōes dñi Laurētiī supra
restō. 2. §. 2. qñ mutuās icurrit dānū ex hoc q̄ ille q̄ accepit
mutuū n̄ reddit ī t̄m̄io assignato. ex de fideiussō. c. puenit. D̄z
.n. mutuās s̄uari idēnis. Aboleť aut̄ hic uitiū us̄e: q̄a us̄a iō ē
uitiū q̄a rōe mutui sperat̄ lucrū. Hic aut̄ nō accipit̄ ex cresētia
nisi rōe dāni uitādi & nō lucri h̄ndi. Concō. Ric.

Quint⁹ caūs ē qñ sine omī pacto dat̄ aliqd ultra sortē gratis 36
rōe libertatis donatōis. Caueat aut̄ sibi recipiēs de praua itē-
tione: q̄a si qs pp hoc p̄cipaliť mutuatur alit̄ non mutuaturus
īducēdus ē ī foro p̄niali ad restitutōez. ex d̄ us̄is. c. Consuluit
& c. ī Ciuitate. Aboleť aut̄ hic uitiū us̄e: q̄a us̄a iō uitiū est: q̄a
cōrūpit libertatē & gratuitū qđ debz eē ī mutuo. Gratuitum
aut̄ nō destruit gratuitū s̄z magis auget ubi supra. Vnde dicit
idē Alex. i. 2. c. isti⁹ tractat⁹ q̄ si nullo pacto iterueniēte ab
initio nec exactione ex primo facto h̄ita debitor aliqd gratis

offerat creditō illud sine aliq peccato pōt recipe: dūmō mala
intētiōe ab initio caruerit: nullā enī maculā oblatio suscipienti
ingerit que n̄ ex abiētis pactiōe pcessit. i. q. 2. Sicut ep̄m. Si
tñ creditor intētiōe recipiēdi iudēt⁹ p̄cipalit̄ aliqd mutuauit
alias n̄ mutuatur⁹ l3 i foro iudiciali n̄ possit cēseri uſari⁹ dicto
.c. i ciuitate: tñ i foro p̄niali inducēd⁹ ē ut restituat. Ric. uero
tenet. q̄ l3 peccet tñ restituere nō tenet. e. x. c. Cōsultuit. Vide
supra §. i. & .f.

37 Sext⁹ casus ē rōne more ut si debes mihi centū ad certū t̄mi/
nū & noluiſti p̄soluere i t̄mō & iō oportuit me recipe pecuñā
sub uſis teneris mihi soluere illas uſas si p̄solui: & si nō solui
liberare me ab obligatiōe: s3 ille casus n̄ debet numerari cōtra
quartū q̄a hic ē itēſſe sicut dicebat ibi: nec hic petiſt aliqd sicut
uſa s3 sicut itēſſe nec causa lucri s3 cā dāni uitādi. Cōcor. Alex.
de ales ū s. Cōcor. Monal. .f. qñ p̄p̄ morā creditor icurrit dānū
nō aut si lucrū nō acq̄ſiuit ut i cōtractib⁹ bone fidei. .f. l. Sociū
.ff. p̄ socio. ff. de actio. empti. l. Si ſterilis §. cū p̄ uēditōrē. i. 7.
.q. 4. Si quis.

38 Septi⁹ cas⁹ ē cū petiſt uſa canoica. i. p̄ea a canōe ipoita que pōt
exigi ultra sortē. 20. q. 2. i legib⁹. S3 qd si p̄ea ē cōuēntionalis i q̄/
ctu mutui appoita ut debitor metu pene peat. Rñdet Ric. ū s.
q̄ exigēs talē penā n̄ tenet ad restitutionē si nō fuit appoita
in fraudē uſar⁹ sed intētiōe artādi accipientē ad obseruationē
fidelitatis p̄miſſe: q̄a ut dicit. ff. de re. iu. l. quod a quodā pene
noīe exactū ē eidē restituere nemo cogit. Quod uer⁹ itelligit
Monal. dūmō ſemp sit intētio recta. .f. ut creditor nō ea intēti/
one mutuet q̄ credat: uſ ſperz q̄ tal recipiēs mutuū icidz i pe
nā. ar. 33. di. q̄ q̄. e. x. de arbi. c. Dilecti. Si aut ille q̄ talē penā ap/
posuit cōſueuit eſſe uſari⁹ p̄ſumit q̄ in fraudē uſar⁹ apposuit
.ff. de actio. empti. l. putas §. i. Vbi aut sine fraude appoita eſt
pena pōt exigī p̄ea illa tota. q̄a publice utilitatis intēſt pacta
ſeruari: & creditores debitōib⁹ nō fraudari. Itē p̄ſumptio ē q̄ sit

uſa ſi p ſingulos mēſes uel ānos paciſcat penā cōmitti: & ē q̄
quosdā mercatores q̄ apponūt pactū de pena ſoluēda ad ſin-
gulas nūdinas ſibi ſuccedētes. C. de uſis aūc. Adhuc In foro
aūt cōſciētie ſtādū ē ſue cōfeſſioni.

Octau⁹ caſus ponit̄ ex de uſis. c. Cōqueſt⁹ ī glo. ut cū uendo
tibi p̄diū & trado & p̄cipis fructus nec ſoluis mibi p̄tiū ad ter-
minū potero uſas petere lapſo t̄m̄io cū fructus rei uēdite facis
tuos: & nihil mibi ſoluisti. Reducit̄ aūt hic caſus ad quartū ſm
glo. q̄a ē de iſeſſe: q̄a nō accipit̄ aliqd ſicut uſa: ſz ſicut iſeſſe. Et
q̄n dicit̄ q̄ ē qcqd accipit̄ uel accidit ſorti hoc itelligendū ē in
mutuo: uſq̄ ē q̄n aliqd excogitat̄ in fraudē uſaꝝ uſ q̄n ex pacto
aliqd exigīt̄ uſ q̄n fit cā lucri n̄ cā uitādī dānū. Si aūt p̄ciſe fiat
pp uitādū dānū n̄ ē uſa. Cōcor. Hoſti. in ſum. ti. de uſis. §. an
aliq̄ §. 7. dicēs. Dic iſto caſu cōpetere aſtionē ex cōtractu uel
officiū iudicis nō ad uſas: ſz ad iſeſſe. qd̄ uerū ē ut. ff. de dolo.
.l. elegāt. §. Nō ſolū. & C. de aſtio. empti libro. 1.

39

Non⁹ caſus ē quē poit̄ eadē glo. ī dicto. c. cōqueſt⁹: ut ſi uēdo
tibi rē tali pacto ut q̄ncunq̄ ſoluero tibi p̄tiū qd̄ mibi das res
ad me reuertēt̄. In caū iſto oēs lucrāt̄ fruct⁹ ſi iuſtū ſit p̄tiū uel
aliſ ſi modicū ē p̄tiū p̄ſumit̄ ī fraudē uſaꝝ. Aboleť autem in
iſto caſu uitium propter uenditionem reducťam ad equitatem
iuris naturalis ſiue propter equitatem ſuatā inter ementez &
uēdentē que nō ſeruat̄ q̄n modicū ē p̄tiū reſpectu rei uēdite.
Idē Hoſti. in ti. de uſis §. 9. §. an aliq̄. Idē Monal. in ſum. q̄ dic
q̄ ſi p̄diū uēdidi tali cōditiōe ut quādocūq̄ ego uſq̄ heres me⁹
p̄tium ſoluā rehabeā p̄diū ego uel heres me⁹ uſq̄ q̄ncūq̄ a ſep-
tēnio uſq̄ ad nouēniū q̄ n̄ ē uſa: & emptor facit fructus ſuos
lz uēditor iuxta uēditiōis formā recuparet p̄diū. Et itelligo niſi
ī fraudē uſaꝝ ſit talis uēditio facta. Quod p̄ſumit̄ ex his cōiectu-
ris. ſ. ex eo q̄ modicū ē p̄tiū reſpectu ualoris rei. Itē ex eo q̄
aliqd p̄ſoluit̄ ultra ſūmā receptā: puta ſunt uēditū p̄diū p̄ cētū
& ī pacto ē q̄ cū uult rehabere reddāt̄ cētū uigiti. Itē quando

40

ēptō cōsueuit exercere usas. ex de ēpti. & uendi. c. Ad nostrā
& de pigno. c. Illo uos. Vide infra usuraz. §. ii.

q. i. Decim⁹ casus ē rōne dubii. ex de usis. c. Nauigāti: sicut enī ibi
dicit. Si qs dat. io. solidos ut alio tēpore puta in autūno totidē
sibi grani uini olei uel alioꝝ mēsure reddāt: que lꝫ tūc pl⁹ uale/
ant: tamē qā utꝫ pl⁹ uel min⁹ solutiōis tēpore ualiture fuerit
.i. uerisikꝫ dubitat nō debet ex hoc usari⁹ reputari. Dicit autē
uerisikꝫ dubitat qā si certū esset q solutiōis tēpore pl⁹ ualerēt
usari⁹ esset cēsendus. Si qs enī daret. io. solidos ī autūno quādo
parui pꝫti erat bladū uinū & oleū ut ī pascatē totidē sibi bladi
uini & olei mēsure reddant qñ huiusmōi merces sꝫm cōmunē
cursū cōsueuerūt esse cariores usā esset: qā nō uerisikꝫ dubitat
īmo pꝫbabilitꝫ credit q pl⁹ ualebūt mēsure tēpore solutionis q
ualeāt tēpore cōtract⁹. Cōcor. Alex. de ales ū s. Abolet autē in
hoc casu uitū usure pꝫ dubiū. rōne enī dubii excusare pōt &
facere eqtatē iusticie lꝫ pl⁹ accipiat q de eo q rō hui⁹ dubii
pōit estimationē ī rebꝫ ex ipā natā rezꝫ que ī tali specie pnt
pl⁹ uel min⁹ ualere. Vñ cā tēporis aliqd pl⁹ n accipit sed pꝫp
naturā rei que plus ualeat uno tēpore q alio & aliqn min⁹. Cō/
cor. Monal. Sicut etiā uidet excusare rō piculi que rezꝫ pēlare
pōt supabūdātiā. Res. n. ex piculū existēs pl⁹ ualꝫ q res eiusdē
speciei existēs ī piculo: & sic hec recōpēsatio reducit ad naturā
rei que pꝫpiculū estimat pl⁹ uel minus ualere: & sic piculū &
dubiū uitū tollit usē. Vbi autē piculū nō tollit hoc uitū de sui
natā n excusat usā sicut ī piculo qd ē ī mutuis: de q ex de usis
.c. Nauigāti ubi dicit. q si qs alicui nauigāti pecuniā cōmiserit
pꝫ spē alicui⁹ lucri n excusat a uitio usē: & si pꝫ hoc piculū pꝫ
prie sortis accepit sup se. Si ēt aliqs mutuauerit alicui cētū li/
bras ad. io. ānos ita q si infra. io. ānos mortuus fuerit alē ipōꝝ
q debitū accepit liberat⁹ sit a mutuo & debito. Si uero supui/
xerit ābo dabit q mutuū accepit ducētas libras ei qui mutuū
dedit tale piculū nō excusat: qā nō reducit cōtractū ad eqtatē

iustitie. Periculū ē nō excusat ubi cā tēpoīs plus accipit: s; ubi nō ē cā tēporis supabūdātia accipit tūc rō dubii uel piculi excusare pōt qñ. s. icidit dubiū ex natura rei. Excusat aut hoc dubiū ī duob; casib;. Vn⁹ ē p āticipationē tēporis. s. qñ qs minus dat q̄ ualeāt res tēpore cōtract⁹. Tñ dubitat ut; plus uel min⁹ ualeāt tēpore solutiōis: de q̄ iā dictū ē s. Secūd⁹ casus est p; dilationē tēporis. Rōne. n. hui⁹ dubii excusat q p ānū grānū uinū oleū u; alias merces uēdit ut āpli⁹ q̄ tūc ualeāt ī certo tmino p eisdē p;cipiat. Si tñ eo tēpore cōtract⁹ n fuerat uēditur⁹ alias n excusat: q; si tūc fuerat uēditur⁹ p minori p;tio ex certa sciētia pl⁹ recipit ī alio tmino u;sa ē. De hoc habes ex de u;sis. c. Nauigāti ī tex. & ī glo. Hoc ē mō ītelligatis qd dictū ē ex de u;sis. c. ī ciuitate tua. Vide infra §. q. 7.

Vndecim⁹ casus ē qñ dāt pecuīa ad pōpā. s. sigilata in sacculo ut ostēdat se diuitē. Aboleť aut hoc uitiū u;se: q; ibi n ē mutuū sed locatio. In locatiōe aut lz aliqd accipe p re locata. unde licz: q; talis pecuīa locat & eodē nuō reddi debet a cōductore locāti. ff. cōmoda. l. cōtra. & nota. i. q. 3. & ī. c. cōquest⁹ de u;sis. Et Hosti. ī sum. de u;sis §. an aliquo. x. io.

Duodecim⁹ casus habet. i. q. q. ubi dicit p Ambro. Ab illo exige u;sa cui nocere merito desideras. Cui iure īferunt arma huic legitime īferūt u;se. Quē bello uicere n potes: ab hoc u;sa exige que nescit crimē occidere. Si aut ī tali casu aboleť uitiū u;se: hoc iō ē: q; sol⁹ de⁹ ē uer⁹ dñs oīm rex & bona dāt hoīb; ad colēdū unū deū. Vbi ergo n ē cult⁹ dei sicut inimicis dei & fidei legitime pnt u;se exigī: q; hoc n fit ī spe lucri s; zelo fidei & caritatis ut inimici fidei debilitēt: & ē q; bona nō sunt eo; q; ipugnāt fidē sed iure debēt aliis. Ex hoc decreto dixerūt aliq. q; ab hostib; licite possum⁹ accipe u;sas: nā & oīa eo; possumus licite accipe & auferre. ut habet. 23. q. 7. c. i. & 2. Et q;buscūq; īsidiis possum⁹ nocere eis. 23. q. 2. c. dñs. Ex hoc dixerūt aliq q; christian⁹ pōt accipe a iudeis & saracenis u;sas sic

q2

q3

a ceteris hostib⁹ xpiane fidei. Alii itelligūt decretū n̄ de oībus infidelib⁹ s̄z solū de inimicis rei pu. q̄b⁹ licitū ē & apte nocere & p̄ insidias. A ceteris aut q̄ sūt pati seruire n̄ l̄z accipe. Vñ .24. q. 8. c. dispar dicit. Dispar ē cā iudeorū & saracenorū. In illos etenī iuste pugnāt q̄ xpianos psequūt & de urbib⁹ cōpel- lūt hi aut ubiq̄ seruire pati sūt. Quedā aut glo. sup dicto de- creto dīc q̄ x̄bū Ambro. d̄z intelligi negatiue. s. ab illo exige- re usā cui nocere merito desideras. Quasi dicat nulli debes de- siderare nocere. Ergo a nullo debes exigere usas. Et s̄m hūc intellectū a nullo licet exigere siue pagano siue Iudeo. Vide supra §. 21.

44 Quid si mutuauī tibi. 10. corbes frumēti usq̄ ad pascha qñ ua- l̄z corbes. 20. solidos: & postea ī pascha qñ ē t̄ps solutiōis ual̄z .40. solidos an ē usā. Si. 10. corbes frumēti recipiā. Rūdz lo. cal. in. c. Nauigati q̄ Hugoli. notat. 24. q. 3. Si qs cleric⁹ q̄ non & Archi. & lo. de ligna .c. In ciuitate. Pro q̄ bñ facit lex que dīc q̄ restitui debet res eiusdē bonitatis ī qualitate. s. ītrifīca: ff. Si certū petat. l. Cū qd. sed n̄ ē necesse q̄ sit eiusdē estimationis imo si actū fuerit q̄ tēpore redderet illi⁹ tēporis habebit rō q̄ ad estimationē alias habebit rō tēporis quo fuerit petita. ff. Si certū petat. l. uinū. Si igit̄ mutuās teneat recipere uiliorē: si facta ē uilior q̄ ad estimationē ergo n̄ peccabit recipiēdo p̄ciosiorē si facta ē p̄ciosior. Dicit aut Hugoli. q̄ itētiō istī⁹ possz esse pra- ua & tūc peccaret. Quidā aut distinguūt aut ē uerisimile q̄ ipsa res mutuata n̄ erit p̄ciosior tēpore solutiōis aut de hoc p̄babi- li⁹ dubitat: & tūc nullū ē uitū ut dicto. c. Nauigati: aut ē uerisi- mile q̄ erit p̄ciosior: & tūc aut creditor n̄ erat seruatur⁹ rē mu- tuatā: sed iterī cōsumptur⁹ & tūc ē usā: aut erat seruatur⁹ & tūc aut creditor aufert debitori libertatē se liberādi: & tūc esset et̄ usā. In his. n. casibus se exonerare uoluit & debitore onerare. Aut talē libertatē n̄ aufert debitori & tūc n̄ ē usā: Immo possz mereri si bona itētiōe regreret debitore ante s̄minū ut soluat

ne oneret. Sed si hēret corruptā itētionē qā dic sibi q̄ pōt usq̄
ad fminū retinere ut se a dāno n̄ releuet l̄z nō auferat facultatē
se liberādi: & tūc si n̄ sit usā peccat tñ. Hec distictio ē ualde eq̄
in iudicio aīe. Cōcor. Pe. de ācha. i. c. i. de usis li. 6.

Quero de hoc casu Cōe Ianue p uarios casus cōtigētes idiget
frequēt pecuīa: & qā nō ē mos hui⁹ coītatis iponere talias sed
mutua: statuit q̄ sup hoīes Ianuēses iponat mutuū certe q̄nti/
tatis usq̄ ad modū: & q̄ntitatē ei⁹ p quo i coī expediūt & sic
ipposito hoc mutuo q̄l̄z fm modū sui dispēdii cogit ad mutuā/
dū siue ad soluēdū. Coītas aut uolēs releuare ciues suos dat ex
introitib⁹ coīs culibet mutuāti ad rōnē de. 6. uel. 8. uel. 10. p cē/
tenario. utq̄ tal̄ excrescētia ultra mutuū datū possit accipi siñ
uitio usē. Rñdet Alex. de ales i suo tractatu q̄ nō. qā rōne mu/
tui n̄ l̄z accipe excrescētia aliquā. Luc. 6. c. Mutuū date & cetā.
Itē qā usā est qcqd solutioni mutuare rei accedit ipi⁹ rei usus
gratia. Vel usā ē qcqd sorti accidit i mutuo. Rōne ergo mutui
n̄ l̄z recipe lucrū. Nō obstat ut qdā dicūt q̄ tale mutuū nō sit
uolūtariū sed uolētū iō accipiēs excuset. qnia rñdet Alex. de
ales q̄ l̄z i tali mutuo n̄ sit uolūtariū absolutū: tñ ē uoluntariū
mixtū. Volūtariū aut mixtū ē uolūtariū: p̄ptea l̄z fuerit a p̄n/
cipio uolētū tñ i p̄lib⁹ ciuib⁹ ex spe lucri a coītate p̄missi su/
pra p̄uētib⁹ ciuitatis fuit uolūtariū: p̄pterea l̄z cogāt mutuare
tñ n̄ cogūt accipe lucy rōne rei mutuate. Vitiū aut usē n̄ ē ex
hoc q̄ qs mutuāt: s̄z ex hoc qd̄ qs accipit ultra sortē. Itē n̄ ob/
stat q̄ coītas pōt ciues suos releuare i hoc q̄ grauat eos dū co/
git mutuare: qā rñdet Alex. de ales qā releuatio pōt fieri du/
plici. Vno mō p modū gratie: puta qā coītas aliqd donat gra/
tis mutuāti qd̄ l̄z. Alio mō qā coītas ex post facto uel ante factū
obligat se ad dādū tñ mutuāti & hoc n̄ l̄z. Et spaliē qā ex tali
obligatione mutuū incipit fieri uolūtariū & fieri in spe lucri.
Nec itē obstat si dicas q̄ hoc pōt accipere rōne itēsse qā mu/
tuās fuisset lucrāt⁹ de pecuīa mutuata: qā rñdet Alex. de ales

q̄ tale īfesse ē ab euētu q̄a sicut potuit lucrari ita & p̄dere: & iō
rōne talis īfesse nil pōt accipe. Itē n̄ obstat q̄ ex talibz mutuis
gubernat ciuitas & cōseq̄t inde magnā utilitatē rōne cui⁹ gra
tificare pōt ciues suos dādo eis aliquā excrescētiā sup redditus
coītatis: q̄a r̄ndet Alex. p. c. sup eo. ex de usis ū dicit. Q̄ non
ē faciēda usā p̄ redimēda uita captiui q̄a p̄textu boni nō debz
fieri malū. Vsa ē malū q̄d̄ phibet utroqz testamēto. Vñ sicut
nō lz mētiri p̄ uita alteri⁹ ita nō lz usurā facere. Vide supra §.
.23. Pe. de ācha. i. c. usay uoraginē de usis li. 6. post multā que
loquūt ibi de materia usay dicit: & p̄dicta faciunt ad questio
nē que pluries uenetiis occurrit in dubiū: ibi enī cū guerre &
alia onera occurrerūt i cōi cogūt ciues mutuare in cōi: & cuilibz
mutuati r̄ndet cōe tm̄ p̄ cētenario: sortē uero receptā nūq̄ resti
tuit. Et ista i uulgari ibi appellāt ip̄prestita. Istū ergo ānuū red
ditū multi emūt & sepe reuocat i dubiū an istud emere sit usā
Ex p̄dictis patet. q̄ n̄ & sic tenui i dicto. c. i ciuitate. Tū q̄a nō
pl⁹ p̄cipiū q̄ de ēptiōe uni⁹ possessiōis simi⁹ estimatiōis: tū q̄a
p̄tiū p̄ eis crescit & decrescit: nā qñqz ualēt. 30. uel. 50. nūc aut
.60. ducatos cētenariū. Subiacēt ē piculo q̄a posset cōe eis in
totū tollere & sepe eis onera ip̄oit sicut possessiōibz ita q̄ fere
i oibz cōueniūt cū rebz īmobilibz: it̄ q̄s de iure cōputāt. ut i Cle.
exiui de p̄adyso §. cūqz de xbo. signi. Repio tñ it̄ cōsilia Feder
rici cōsilio ducētesimo nonagesimo 80: quēdā theologū dispu
tasse latissime istā questionē & cōclusiue tenuisse q̄ q̄ ad ip̄os
ciues coacte mutuātes cōi n̄ sit usā cēsenda: si quid p̄ illa forte
coacte mutuata aliqd recipit mutuās. Ab ip̄is aut emere talē
redditū ānuū ē usā cui⁹ rōnes & motiua n̄ refero: q̄a de iure iu
dicio meo efficacit̄ n̄ cōcludunt. Nec tollūt rōnes ḡrias. An. de
bu. i dicto. c. i ciuitate de usis tenet cū Pe. de ācha. rōnibz su
pradiātis. Quidā general⁹ ordīs heremitay multis rōibz p̄bat
q̄ n̄ sit usā i istis cōtractibz: tñ n̄ sint liciti: & sp̄alit̄ hoibz diui
tibz. In. c. generali fratay minoy Ianue celebrato ferī deīmiatū

q̄ coacti soluere licite p̄cipe poterāt Lā. de florētia q̄ facit latū
tractatū format. §. dubia. P̄rio utq̄ recta cōsciētia coitas possit
talīa grauamina īdicere & ad eoꝝ solutionē cōpellere cū p̄di
cto īcrem̄to: & cōcludit q̄ sic: nā coitas potest īducere collectā
p̄ necessitate sibi īcūbēte. l. oēs. 2. ff. de opibꝫ publicis. l. i. §. q̄
si nemo. ff. Q̄ cuiusq̄ uniuers. no. ff. de pigno. ac. l. fi. §. fi.
īmo cōpellere pōt ciues ad eoꝝ possessiōes uēdēdas p̄tio uili
ori & ad deputādū eoꝝ nemora & molēdina usui publico: acce
pta tñ q̄petēti mercede. l. uēditor. §. Si cōstat. ff. coīa p̄diorū.
Facit de rei uēdica. l. Itē si x̄beratū. l. Rescripto §. fi. de mu. &
hono. Itē faciunt ea que scripsit Inno. de sen. exco. c. graue &
spe. de sētē. §. seq̄t. x̄. Quid si uniuersas: & Bar. i. l. q̄. §. actor
de re iudi. Secūdo utq̄ soluētes talīa onera licite possint aliqua
recipe īcrem̄ta. Rñd̄zq̄ magister Gre. ordīs heremitaꝝ q̄ nō:
īmo ad restitutionē tenēt. Idē tenuit Lapp⁹ de casti. i. repetiti
one dicti. c. i. ciuitate: & plures alii magistri. Magister autē Frā.
de neapoli tenuit q̄riū ī suo tractatu mōtis. f. q̄ possūt aliquid
recipe tales coacte mutuātes talī coitati rōne sui īteresse ultra
sortē. Idē tenuit magister āglic⁹ ordinis p̄dicatoꝝ & plures iu
ris p̄fessores hoc cū sigillo cōsuluerūt postq̄ recitauit istos: di
ctus Lā. ponit suas op̄iones dicēs. Credo tales mutuātes nedū
si coacte: sed si uolūtarie mutuāt dūmō ex caritate n̄ ex spe lu
cri p̄maria sed bñ fāria īmunes esse a peccato & usq̄ uitio &
nulli fore restitutiōi obnoxios. Tertio utq̄ p̄ donationē seu li
berationē uł remissionē quā facit ciuitas de tali lucro istis sic
mutuātibꝫ p̄ statutū sup̄ hoc factū liberēt a restitutiōe & a pec
cato & cōcludit q̄ sic. Quāto an tales mutuātes licite uēdāt ius
qđ habēt ī dicto mōte uigore talī crediti & recitat dictū magi
strū Gre. tenētē q̄ si tñ q̄ntū mutuauerūt p̄ceperūt cōputādo
illud lucrū illicitū n̄ possūt: q̄a iā ē exinanita fors. Sed si n̄ p̄ce
perūt adhuc sortē tūc possūt uēdere q̄ntū sup̄e uł si nihil p̄ce
perūt: uł si aliqd n̄ p̄p̄ mutuū sed alias licite tūc totū uendere

possūt. Idē dīc Lapp⁹. Sed Lan. dicit idē se sentire: s; differen-
tiā esse dicit qd itelligat licite pceptū: nā licite dīc istos pl⁹ iu-
ris habere ī ipō mōte q̄ isti sentiāt: nā multa isti dicūt illicita
que ipse licita sentit esse. Quāto utq; licite alii ab ipis emant
Rñdet magister Gre. q̄ n. Sed Lapp⁹: & dīct⁹ Lan. tenēt q̄ sic
eo casu q̄ l; ipsis mutuātib; recipere a cōitate & alteri uēdere
eodē casu l; ēptori emere. Sexto utq; tales ēptores licite pci-
piāt illa īcremēta que isti mutuātes pcipiebāt. Rñdz Laur. q̄ oī
casu q̄ primo loco mutuās aliqd a cōitate licite recipit illud idē
licite uēdit & illud licite emīt & licite pcipiūt ab emēte siue sit
fors siue sit accessio siue lucrū & quocunq; noīe nuncupet: &
hoc sane itelligo circūscripta fraude & mente deprauata. Et
egregi⁹ utriusq; iuris doctōr Pe. de ācha. disputauit hāc que-
stionē ī p̄stīto uenetia; & tenuit ciues soluētes coacte licite re-
cipere illa quīq; p cētenario: & similit̄ emptores talis crediti
hec ille.

q6 Quero pōe q̄ ē cōsuetudo q̄ rectores uēdūt de pecuīa ciuita-
tis alicui p se & suis heredib; dādo. s. florenos uel. io. ānuatī p
puētū siue lucro quā pecuniā cōuertit ciuitas ī utilitatē suā: est
ne ufa? Io. de ligna. i. c. fi. de ufsis. dicit q̄ cū pecuīa sit mēsurā
alia; rez. ff. de fide. l. Si ita tal; cōtract⁹ n̄ erit licit⁹: peccātq;
rectores n̄ tñ singulares nisi cōsequat bursale cōmodū. Posset
tñ fm eū defēdi talis cōtract⁹ ubi ciuitas cōstitueret cēsū. s. u⁹
.io. florenoz qui cōcerneret bona ciuitatis non quātītatis nisi
fieret ī fraudem.

q7 Quid si qs mutuāt nauigātī u⁹ eūti ad nūdinas certā pecunie
q̄ntitatē receptur⁹ aliqd ultra sortē p eo qd suscepit ī se pi-
culū pecuīe uel mercū. i. si pecuniā u⁹ merces saluas portauē-
rit. Rñdz Monal. ī sum. q̄ ufa ē: ut i. c. nauigātī. Et ē rō qd de na-
tura mutui ē q̄ sit gratuitū. unde susceptio piculi n̄ facit q̄ nō
possit esse gratuitū & sic mutet naturā suā. fm glo. Vñ l; fors
pimat: tñ n̄ pōt aliqd recipere. Nō obstat q̄ in aliis cōtractib;.

puta locatiōe aliqd recipit q̄a locator pōt recipe mercedē q̄a
piculū rei locate remanet apud eū: q̄a s̄m Gof. aliud ē ī locati-
one ī q̄ n̄ trāssert̄ dominiū rei locate in cōductōrē & aliud ē in
mutuo: ī q̄ trāssert̄ dominiū ī debitorē. Vbi ergo pecuīa naui
gāti sic dat̄ cōtrahit̄ nauticū fenus. Et sic ītitulat̄ rubrica ī. C. &
.ff. Nautico fenore. Concor. Hosti. & Alex. de alexan. Vide
supra. §. q. i.

Quēō qd de illo q̄ mutuauit pecuniā receptur⁹ ad īminū alte-
ri⁹ generis monetā uel aux̄ uel argentū. Ad hoc r̄ndet Hosti. 48
sequēs Gof. s̄m qd̄ dic Alex. q̄ si hoc iō facit ut ī estimatione
lucreī usari⁹ ē. Vel dicēdū q̄ ille q̄ mutuauit pecuniā receptur⁹
rus pecuniā alteri⁹ generis ad certū īminū peccat si rōne īmi-
ni dati uult habere pecuniā quā p̄babilit̄ credit pl⁹ ualiturā in
īmino q̄ sit pecunia quā dedit. Sp̄at. n. excresec̄tiā pp̄ tēporis
dilationē. Idē Monal. ī sum. dicēs q̄ si qs mutuauit ī aconā mil-
le libras ut uenetiis reddāt sibi centū aurei & scit uel credit cē-
tū aureos ibi pl⁹ ualere recipit tū ī se piculū q̄ us̄a ē: si in frau-
dem hoc facit.

Pone q̄ debitor usurarii mutuauit socio pecuniam eo pacto ut 49
restituatur usario sortē & us̄as deinde currētes: an tal̄ mutuās sit
usari⁹. R̄ndet Io. cal. ī. c. Nauigāti. ex de us̄is q̄ si mutuās tūc
oīo itēdebat satisfaccere usario de illa pecuīa quā socio mutua-
uit nō ē usari⁹: q̄a querit dānū euitare n̄ captare lucrū. 13. q. 4.
Si qs oblit⁹ ibi aliq̄ īcremēta. Et. c. Quoniā ibi ad questionē.
Nec. n. cū suo dāno tenebat̄ socio subueīre. 23. q. 5. Si nō 13. ff.
de p̄scrip. x. l. q̄ seruāda. Solū ergo dānū euitat: unde pecuīa
nihil sibi germinat: & iō ī eo deficiūt rōnes p̄hibitionis usure.
Itē cū usari⁹ cui talis soluit us̄as teneat̄ restituere satis uidetur
īcōueniēs q̄ iste ē t̄nere q̄ fecit solū ut p̄desset: ubi uero nō
itēdebat tūc satisfaccere usario: cessāt tūc p̄dictē rōnes: unde
tūc peccat. Et si a socio us̄as recepit ad illā restitutionē teneat̄
Vide supra. §. 20.

90 Quid de illo q mutuauit pecuniā coītati hoc pacto q durante debito n̄ teneret ad collectas. Rñdz Specu. i ti. de usis. x. Sed p̄de q tal nō ē usari⁹ qa lucy n̄ capit sz dānū euitat Io. uero cal. dicit q si collecte iponēde essent ex certo q illud de q lo/ q̄t Speculatō n̄ excusaret si uero dubitat an durate debito aliq sit iponēda uel nō: tūc uey ē dictū ei⁹ p. c. Nauigati qa rōe du/ bii excusat. Vide s. s. 20.

91 Quero p̄de q iurias ituli Petro q̄obrē mibi inimicat: pp qd me opz subire expēsas floenoꝝ. io. i mēse i famulis quos mecū tenere opz amatos: un̄ ipi Petro egēti mutuo cētū cū pacto ut mibi remittat iuriā uł et sine pacto: sed hac spe duct⁹ p̄marie cui⁹ gratia uł beniuolētia uel uenia ab eo accepta cessat expē/ se p̄dicte n̄ aut ex aliq caritate quā habeā ad illū: nūqd sū usari⁹ uł saltē peccator. Rñdz Laur. de rodulfis uidet q n̄ qa licitū ē cuilibz suā uexationē redimere. ex de symonia. c. dilectus. Nō obstat si dicas q dedit causā delicto: ergo n̄ pōt redimere uexationē ar. de eta. & q̄li. c. i. qa. Et si peccauerit ille iuriādo & iste peccat i uēdicādo. Preterea hic nihil lucri pcipitur siue paciscit uł spāt sz solū dānū qd me subire facis pp timorē uin/ dicte euitat ar. eoꝝ que notat glo. iq. q. q. Quoniā multi: que dicit q use possunt peti ut damnū euitet.

92 Quid si mibi debes. io. que n̄ possū recuperare & mutuo tibi alia .io. tali pacto ut optie satisfdes q ifra certū tēp⁹ soluas mibi .20. an sit usa. Rñdet Hosti. q nō qa nihil mibi accrescit.

QSVRA Secūdo circa aīalia. Quero q̄re locādo equū lz ac/ cipe & n̄ mutuādo pecuniā. Rñdz Alex. de ales i tertio in tra/ ctatu p̄ceptoꝝ decalogi i expositiōe. 6. p̄cepti q eo modo q lz cōcedere equū p lucro si sic posset cōcedi pecuīa n̄ esset usura si cōcedēs aliqd recipet p̄t sortē. In locatiōe uero nō transfert dñiuz ei⁹ qd locat. Preterea n̄ deteriorat pusū & q̄ntū ē de se nullā parit utilitatē utēti sic facit dom⁹ & equus que sūt locata

pprie. In mutuo uero pecunie trāssert dñiuz. uñ mutuū dicit q
si de meo tuū: & iō piculū rei mutuate ptinet ad eū q mutuat.
Cōtra ius natāle ē q aliq̄s p̄cipiat emolūmtū de usu rei que nō
ē suā: iō igit̄ usū ē peccatū & itelligit̄ p̄hibitū hoc p̄ceptū. s. n̄
furtū facies. Itē nō s̄m Gre. triplicē differētiā it̄ mutuū & loca
tū. Priā qā i mutuō ē piculū i accipiēte i locato i eo q dat. Se
cūda ē qā mutuū pprie nō deteriorat̄ p̄ usū: utputa pecūia s̄
locatū sicut dom⁹ uł equus. Tertia differētiā ē qā mutuū q̄ntū
ē d̄ se nullā parit utilitatē utēti: locatū uero parit ut ager equus
uł dom⁹. Sed an liceat aliqd̄ recipe p̄ usu rei que n̄ deteriorat̄
R̄ndet Ric. q̄ sic: puta p̄ usu ciphy argētei.

Quero qñ cōmittūt aīalia nutriēda: puta oues & boues & porci: an possit infueire fraus usuraria. R̄ndet Alex. de ales in suo
tractatu q̄ sic duob⁹ modis. Vno mō qñ huiusmoī lucrū quod
puenit ex tali p̄missiōe siue cōmissiōe ortū h̄z ex mutuo: ut si
qs diues mutuet alicui paup̄i cētū libras: ut ex eis emat boues uł
oues uel porcos nutriēdos ad lucrū illi⁹ qui mutuat & illius cui
mutuat tale luc̄r̄ ē uitiosū qā ortū h̄z ex mutuo. Alio mō pōt
esse uitū ex tali occasiōe qñ excludit̄ piculū p̄ncipalis cōmissi
a cōmittēte siue qñ cōmittēs taxat sibi luc̄r̄ i tāta p̄portione
q̄ n̄ recōpēsāt labor & sollicitudo nutriētis s̄m rectā estimati
onē. Si qs enī cōmittit centū oues nutriendas ad luc̄r̄ ita tñ q̄
centū oues semp̄ sint salue: qcqd̄ cōtīgat uitū usq̄ cōmittere
pōt ex nō eq̄ recōpēsatiōe laboris & sollicitudis illi⁹ cui cōmit
tit̄. Tūc ergo possūt fieri tales cōmissiōes qñ mutuū & q̄missū
nō p̄miscēt i talib⁹: sed dñiuz retinet cū piculo q̄ coit̄ accidere
pōt sine culpa illius cui cōmittit̄: uel ē qñ dñiuz rei cōmis
sē coīcat̄ ei q̄ suscipit aīalia nutriēda ad luc̄r̄ uł ē qñ piculū coī
cat̄ utriq̄: & qñ s̄m rectā estimationē sic taxat̄ lucrū qd̄ recō
pensari pōt sollicitudo & labor & sumptus illius cui cōmittunt̄
talia animalia.

Quid de illis q̄ emūt boues uel oues a paup̄ib⁹ quos forte non

2

3

habēt. Rñdet Monal. i. sum. q. ubi emit qs a paupe uel a diuite
huiusmoī aīalia que scit uel credit ipm n̄ habere & q̄si iā tradi-
disset eos locat eidē p̄ certa ānua p̄siōe ufa ē uel ad minus p̄-
sumēdū ē in fraudē usuray fieri. Idē dicendū ē de illis q. scient
emūt fruct⁹ terray ab illis q. n̄ habēt eas terras: si autē sine frau-
de & bona fide fiat ēptio n̄ ē dicendū emptorē peccare q̄diu
durat bona fides

¶ Quero pone q. do alicui pecora cū pacto q. p̄cipiā oēs fruct⁹
pecoray q̄usq. cōsequar totū meū capitale & postea sint pecora
coīa. Io. de ligna. i. c. si. de usis tenet q. iste cōtract⁹ n̄ sit licit⁹
cū priō ueli capitale certū & lucrū qd ē cōtra naturā cōtract⁹.
Itē q. saltē p̄maria itētiōe ē q. c. Cōsultit de usis. Cōtrariū t3
Specu. i. ti. de loca. §. iā dicēdū i fine. Et ibi Io. an. i. additionib⁹
dic q. iste cōtract⁹ p̄cedit & eo ti. 2. §. 2. x. S3 ecce locaui tibi
p̄diū. Itē q. pecora rēmanēt i dñio meo & meo tantū p̄iculo
peūt: ergo n̄ ē saluū capitale. Nec mix si maius emolumētū p̄ci-
pio: q. mai⁹ p̄iculū subeo: & iō rōne dubii uideor excusari p. c.
in ciuitate de usis. Nō obstat q. q̄n i pecuīa mutuata capita-
le ē saluū qd ē ufa: q. pecuīa n̄ deteriorat sicut pecora. Itē q.
pecora senescūt n̄ pecuīa: nā has rōnes poit i sibi Hosti. i. sum.
eo. ti. §. an aliq. x. Sed nūqd p̄ traiectitia. Idē tenet Laur. qui
dicit: bñ tñ fateor q. cōtract⁹ iste esset illicit⁹. Si i oī casu q̄n
cūq. pirēt pecora luero hito uel nō hito uellē capitale saluum.
Bal. i. l. i. C. p̄ socio dic: hoc facit ad questionē q̄ttidianā socci
de ouīū q. fetus lana lac & huiusmoī sint coīa: & n̄ oues i socie-
tatē date. Est tñ uerū q. l3 capita p̄ncipalia sint mortua durat
societas i fetib⁹ ut notat i. l. si id. qd. ff. eo. & ff. de pigno. l. gre-
ge. i. pri. Et qd dico q. oues i societate date n̄ sūt coēs: itellige
hoc mō uidel3 q. capitale meū n̄ ē cōe sed melioramētū & de-
terioramētū ē cōe: uerbi gratia dedi agnos i soccidā: nā q̄ntū tūc
ualebāt agni tāq. capitale meū ante oīa detrahā illud qd accre-
scit: ut puta agni qs dedi facti sūt castrones uel porcelli p̄oci q.

si tractu tēporis casu ē deteriorata estimatio facta iñ nos p me
dietetate deterioratiōis piculū ptinet ad me & p alia ad te: nam
hec ē uera societas natura^l que natura tāq̃ iñtrīsecā qđāmō oīb^{us}
q̃ tractib^{us} iñest: q̃a nihil ē aliud nisi quedā dispositio quā lex neq̃
cōsuetudo statuit sup cōtractū ut. ff. de pactis. l. Si un^{us}. §. pa
ctis. x. q̃ ē iñ spe. Monal. in sum. dīc. Illud ualde iniquū ē cū q̃s
certa capita ouīū tradit estimata certo p̃tio & sub eo pacto cō
trahit sōtietatē q̃ totā sortē recipiat de p̃uētib^{us} āte q̃ ali^{us} ali
qd de p̃uētib^{us} p̃cipiat uel si paciscat q̃ de fetib^{us} reparēt capita
casu mortua āte q̃ ali^{us} de p̃uētib^{us} aliqd p̃cipiat: hoc eī ē trade
re oues iñmortales & generalit̃ uerū ē q̃ ū p̃babilit̃ dubitat ut
isti^{us} uel illi^{us} deterior sit cōditio ex forma cōditiōis siue pacti
adhibiti iñ cōtrahēda societate n̄ ē peccatū. Vbi aut̃ ad arbitriū
boni uiri grauat cōditio alteri^{us} peccatū ē ex p̃te grauantis: si
sciēt hoc faciat & teneť ad restitutionē. Nō pōt tñ dari genera
lit̃ doctrina sup huiusmoī traditionib^{us} ouīū pp uarietatē tradi
tionū & dolos q̃ sub talib^{us} cōditionib^{us} cogitant̃ a q̃busdā enor
mit̃: q̃uis n̄ ultra medietatē iusti p̃tii iñ q̃ casu n̄ solū eccl̃ia sed
ēt p̃uat^{us} teneť ad restitutionē & si nō iure fori saltē iure poli:
& maxie si simplicē decipit. ex de ēpti. & uedi. c. cū dilecti. Si
tñ u^l nollet restituere aliqd tali^{us} decepto n̄ esset ei pp hoc ab
solutio denegāda cū iura ciuilia sustineant q̃ se inuicē cōtrahē
tes decipiāt dū tñ sine dolo uel fraude fiat illud. Itē fiat estima
tio deceptiōis hui^{us} n̄ secūdū tēp^{us} p̃sens iñ quo forte res multū
meliorata ē p̃fertī si p̃ industria ēptoris ē meliorata: sed secū
dū tēp^{us} iñ q̃ uēditio facta. ex de ēpti. & uedi. c. cū causā. Similit̃ n̄
teneť fruct^{us} q̃s p̃cipit medio tēp̃r cōputare iñ p̃tio q̃a excusat
pp bonā fidē & iustū titulū & laborē & si p̃ia. ex de re. eccl̃ie n̄
alie. Ad nostrā. & c. Req̃siuit de resti. iñ integrū.

Quid de illis q̃ tradūt boues ad mediationē p̃ certis sextariis
bladi eo pacto q̃ si moriāt u^l deteriorēt cōductōr subeat medi
etatē piculi: si aut̃ meliorēt habeat medietatē cōmodi. Rñdet

Monal. i sum. q. re uera locare boues uel equos uel ad diē uel ad
tēminū dū tñ cōductor n̄ grauet īmoderate de mercede licitū
ē pactū aut de coicando dāno & cōmodo rei locate iniquū est
ex parte locatoris ubi probabiliter dubitetur: utrum locatoris
uel conductoris melioretur conditio uel ubi credatur q. con-
ductoris sit deterior. In proposito tñ in sup̄dicto cōtractu ui-
det cōductoris deterior cōditio: q. uix aut nūq. pōt habere tñ
cōmodū de melioratiōe bouū qntū habere pōt dānū de morte
si cōtigat. Si tñ locator timēs ne qductor grauet boues: & sic
timēs de piculo mortis ex tali īmoderato grauamē subsequē
apponit huiusmōi pactū firmit̄ pponēs q. si boues siue culpa
cōductoris perirēt nihil exigeret ab eodē sed faceret ut rustic⁹
timēs ne īmoderate grauet boues n̄ ē dicēdū q. peccaret nisi
pp̄ scādālū eorū q. ignorarēt ei⁹ intētiōē. Illud tñ uerū ē q. cō-
ductor rei pōt i se suscipe piculū rei cōducte & casus fortuitus
qntū ē de natura cōtract⁹. Sed i ppoīto casu n̄ tñ ē locatio &
cōductio: sed societas i piculo & melioratiōe & deterioratione
bouū. Itē de p̄dictis circūstātiis i iuditio aīe stat cōfessionī eius
i pnia i q. diligēt examineēt ut dictū ē. Vide īfra .§. 8.

- 6 Sed qd de ouib⁹ & aīalib⁹ que tradūt ad īcremētū. Rñdet secū-
dū eūdē q. i hac traditiōe pōt īterueīre cōtract⁹ societatis tñ
uel locatiōis uel cōductionis tñ: pnt ēt cōcurrere cōtract⁹ mu-
tui & societatis: pmo cōtract⁹ societatis tñ: ut qñ qs h3. 20. ca-
pita ouū & facit societate cū alio habēte totidē & coicant adī-
uicē ipas oues & piculū & emolumētū & expēsas circa custodiā
& pastū earū: i q. casu si cōueniāt ī se q. de fetib⁹ reparēt capita
mortua uel de uellerib⁹ & pellib⁹ emāt alia ad augendū gregē
aut si faciūt aliud pactū licitū & honestū n̄ peccāt: dū tñ seruet
eq̄litas ī eos ita q. huiusmōi pacto nō uideat esse deterior uel
melior cōditio uni⁹ q. alteri⁹. Itē pōt esse locatio & cōductio
ut si qs habeat. 20. capita & tradat ea alicui custodiēda & pascē-
da sub certa mercede pecuīe uel p̄ticipatiōe p̄uētū gregis i q.

casu si dñs retinet piculū sibi illoꝝ capitū nec alias ī pactis & cōuētiōibꝫ grauet cōductōrē licit⁹ ē cōtract⁹. Itē pñt ꝑcurrere ꝑtract⁹ mutui & societatis: ut cū qꝯ habēs. 20. capita tradit esti mata alicui: puta ꝑ. 20. solidis ita qꝯ teneat ei reddere medietatē sortis. s. 10. solidos qꝯcqd cōtigat postmodū de ouibꝫ: & tūc ꝑinde ē: ac si creditor dedisset ei mutuo. 10. solidos ex qꝯbꝫ cōpatis. 10. capitibꝫ cōtraxisset societatem cū creditore habente alia. 10. capita ita qꝯ sit coīa & ipi socio sit ī piculo & ꝑuētibꝫ: ī qꝯ casu si cōtēplatiōe mutui grauaret creditor debitorē ī ꝑtractu societatis usā ē. Et ī hoc casu ꝑcedēdū ē sicut dictū ē in primo casu de cōtracta societate.

Quero pōe qꝯ dedi asinā meā ī soccidā ī quīquēniū & ē de cōsuetudinē qꝯ ī fine quīquēniū diuidať asina & fet⁹ uel pecudes & fruct⁹ eaꝝ: interī asina ꝑārit naturalitꝫ nūqd rustic⁹ mihi tenebit ad aliqd? dīc Bal. ī dicta. l. i. C. ꝑ socio. qꝯ n̄: qꝯ esset eodē mō ꝑāritura pēnes me ēt si sit estimata tradita. qꝯ ī cōtractibꝫ nō ordinatis ad dñiꝫ transferēdū estimatio n̄ facit ēpti. ut. ff. eo. l. cū duobꝫ. §. dāna. ff. loca. l. 3. Et hoc ꝑ regulā traditā. ff. de qꝯbꝫ. ēpti. l. cū manifesta. §. nemo. Sed qd si ꝑārit casu fortuito cui resisti n̄ potuit. Text⁹ dīc ī dicto. §. dāna. qꝯ piculū ē cōe: uñ si asina erat estimata. 10. rustic⁹ tenebit mihi reficere. §. nā si nihil reficeret totū meū dānū foret qd ē cōtra illū textū qꝯ dīc qꝯ dānū ē cōe. Et sic aliť iudicam⁹ de casu fortuito: & aliť de casu naturali. Sed si iterueit culpa rustici teneť emēdare totā qntitatē qꝯ āte tꝑs societatis diuidēde tota asina mea ē. l. 3. estimata fuerit tradita ut ꝑdixi. Et fac. C. de pactis. l. si pascēda. Si uero postqꝯ asinā debuit equalitꝫ partiri interuenit culpa rustici tūc non tenetur mihi nisi ad dimidiā partē pretii quia non dāni ficauit me in plus.

Quero pone qꝯ dedi boues cuidā cū pacto qꝯ dare debeat. 20. staria bladi ī āno. Rñdet Io. de ligna. i. c. si. ex de usis aut locat opa bouū: & licit⁹ ē cōtract⁹ qꝯ boues deteriorāt. Sed si uolo

7

8

boues recuperare p̄tio q̄ facio estimari cū trado nec uolo piculū
deterioratiōis subire q̄uis bñ uelī subire iudiciū dñi. s. mortē
natālē & tūc cōtract⁹ esset illicit⁹. Vide s. s. & ifra. s. p̄xio.
Itē fm Monal. i. sum. i. bobus hoc mō posset licite cōtrahi so-
cietas. Talis gressit tali rustico ad laborandū ad q̄rtā p̄tē lucri
& dāni duos boues p̄tio. 20. libraz suscipiēs i se dict⁹ rusticus
tres p̄tes piculi: dñs x̄o q̄rtā p̄tē q̄cūq̄ casu fōtuito dicti boues
perit ēt dīno iudicio. Et p̄ q̄rtā p̄te laborerii dictoz bouū p̄-
misit rustic⁹ deferre ad domū suā. io. corbes frumēti & p̄misit
dñs se esse cōrētū de dicta q̄ntitate ēt si pl⁹ posset habere: &
si cōtigerit q̄ dict⁹ rustic⁹ n̄ posset dare dictā q̄rtā p̄tē p̄ eo q̄
rustico n̄ remanerēt tres corbes frumēti p̄ trib⁹ p̄tib⁹ laborerii
bouū illi⁹ āni deductis laborib⁹ & expēsis circa boues & opas
p̄dicti laborerii pp̄ sterilitatē uel ifirmitatē rustici uel bouis uel
alio casu fortuito n̄ teneat dict⁹ rustic⁹: s̄ tñ teneat p̄ rata &
si nihil lucret i nihilū teneat. s̄ teneat dñs sibi reddere estima-
tionē opū & laboris rustici p̄dicti & laborerii p̄ quarta p̄te si
rustic⁹ pdidisset opas suas & p̄dicta teneat p̄bare dict⁹ rusti-
cus p̄ duos bonos & legales uicinos suos q̄ iurēt de credulitate
& ip̄e idē rusticus iuret q̄ ita sit rei ueritas.

USVRA Tertio i ēptionib⁹. Vt̄ licet emere reddit⁹ p̄dia-
les ad uitā sine uitio ufe. Rñdet Alex. de alē i suo tractatu q̄
tal̄ cōtract⁹ ē licit⁹ & fieri pōt: dū tñ seruet̄ eq̄litas iū uēdentē
& emētē. Oportet. n. q̄ iū eos seruet̄ eq̄litas iuris natural̄ ita q̄
p̄tiū datū ab emētē p̄portiōet̄ rei uēdite. Aliter si corrūperet̄
eq̄litas illa esset cōtract⁹ illicit⁹: & iō qñ ibi ē excessus corrūpēs
istā p̄portionē siue ex p̄te emētis siue uēdētis cōtract⁹ rescī-
di pōt sicut illicit⁹: puta si p̄tiū notabili⁹ excedit rē: uel res ex-
cedit p̄tiū: dico aut̄ notabili⁹ q̄a excessus paru⁹ p̄tiū ultra rē: uel
res ultra p̄tiū n̄ uitiat cōtractū s̄ excessus clar⁹ & notabilis. &
iō statuerūt iura q̄ si q̄s decept⁹ ē ultra medietatē iusti pretii

pōt recedere a gtractu uel agere ad supplementū p̄tū. ex de ēpti.
& uēdi. c. Cū causā: sup qd dicit glo. q̄ dimidia p̄s iusti p̄tū d̄z
sic itelligi. Ecce res ual̄ 3. 10. tu uēdidisti eā p. 4. p̄z q̄ tu es de/
cept⁹ i. 6. Sed. 6. sūt pl⁹ dimidia que ē quīq̄: & sic es deceptus
ultra dimidiā iusti p̄tū. Pōt ēt esse deceptio ex pte ēptoris ita
q̄ ip̄e ē decept⁹. Pone. n. q̄ res ualeat. 10. & ēptor soluit. 16. de/
cept⁹ ē i. 6. que sūt plus dimidia que ē. 6. & iō pōt agere ad p̄/
tū restituēdū qd pl⁹ dederat uel ī toto recedere a cōtractu q̄a
decept⁹ ē ultra dimidiā iusti p̄tū. Nō sic aut si esset decept⁹ in
. 6. q̄a sūt dimidiū: & n̄ ultra dimidiū: licet aut iura taxauerint
istū excessū qn̄ ē ultra dimidiā iusti p̄tū ut alias n̄ possit agere
ad supplementū uel recedere a gtractu: tñ ī foro q̄sciētie uitiat cō/
tract⁹: & sic ē deceptio ultra dimidiā iusti p̄tū: q̄a ī dimidia pōt
esse notabilis excessus & clar⁹ corrūpēs eq̄tatē iuris naturalis
Sic ergo it̄ uēdētē & emētē pōt esse licit⁹ cōtract⁹ si seruatur
eq̄litas. Talis aut eq̄litas pōt seruari qn̄ reddit⁹ emūt ad uitā.
Hoc aut ē qn̄ p̄tū ē tāte q̄tītatis q̄ p̄satis etate emētis & fa/
nitate eiusdē & piculis circa fruct⁹ possessionū & laboribus &
solicitudinib⁹ n̄ apparet q̄s habeat meliorē p̄tē notabilē utrū
emēs uel uendēs. Si aut talis eq̄litas corrūpat: certū ē q̄ tal⁹ cō/
tract⁹ n̄ pōt fieri nec ē licit⁹. Preterea certū est q̄ cū q̄s ē dñs
alicui⁹ rei dñs est & usus eiusdē rei. Itē dñs uer⁹ alicui⁹ rei pōt
eā simpliciter trāfferre. Pōt ēt trāfferre usufructuū retēta sibi p̄/
prietate rei ut ī locatis. Videēt ēt posse p̄bari ex uero dñio q̄a
sicut dñs rei pōt eā trāfferre simpliciter dādo uel uēdēdo uel reti/
nēdo p̄prietatē rei & trāfferēdo usū ita pōt dare uel uēdere q̄
ad determinatū t̄ps: & sic p̄nt uēdi redditus ad uitā. Preterea
sicut habet ex de usis. c. Nauigāti rōne dubii excusat huiusmōi
cōtract⁹. Si q̄s p̄nū uinū oleū uel alias merces uēdit ut āplius q̄
ualeāt ī certo termīo recipiat p̄ eisde: si tñ t̄pr cōtract⁹ n̄ fue/
rat eas uēditur⁹. Rōne. n. dubii ille q̄ pl⁹ accipit q̄ dedit excu/
sat ī tali cōtractu ut dictū ē supra. Sed ī emptiōe & uenditione

reddi⁹ ad uitā dubiū ē ut⁹ uēdēs pl⁹ q⁹ accipiat qā emēs pōt cito mori ēt n̄ pcepta sorte: & ut⁹ emēs pl⁹ accipiat u⁹ det qā pōt multū supueire & cito mori: sed rōne dubiū uide⁹ excusari. Vide⁹ ergo q⁹ pp iustā excusationē & pp piculū ānexū ipi gtra ctui ex natura ei⁹ ex pte utriusq⁹. s. uēdētis & emētis & ēt pp rōnes ueri dñi & liberā uolūtātē cōtrabētū q⁹ cōtract⁹ de natura sit licit⁹. Dico aut de natura sui qā ex pte g⁹hētū pōt esse uitiū ī cōtractu pp corruptā itētione ei⁹: puta si aliq⁹ diues si bi ad sufficientiā n̄ pp uite necessitatē sed pp auaritiā ut ditior fiat tales reddi⁹ emit: hoc enī ē turpe lucrū ex pte g⁹hētis. Cōcor. Ray. Idē tenet Hosti. s. q⁹ iste cōtract⁹ sit licit⁹ ī ti. de u⁹is. §. An aliq⁹. Idē Io. an. ī additiōib⁹ ad Spe. sup rubri. de u⁹is: & Archi. i. c. Quicūq⁹. i. q. q. q. & Cy. i. l. Si par. C. de iōffi. testa. & Inno. & Vicē. i. c. In ciuitate: & Ric. Vide s̄ ēptio. §. Ad argumēta ī g⁹riū uide pulchras respōsiones.

- 2 Quo aut iure uēdēs aliqd ad uitā: puta possessionē pōt illud retinere quādo emēs post uēditionē par⁹ supuixit uide eūdē.
- 3 Sed qd de his q⁹ emūt aliq⁹ reddi⁹ ad uitā uenditoris seruatis debitis circūstātiis ex etate & sanitate ēptoris. Rñdet Monal. q⁹ secure fieri pōt. qā nō cadit ibi desiderīū mortis alicuius sed ubi emitur ad uitā emptoris nō est tutū ne uenditor desideret mortē emptoris
- 4 Ut⁹ l⁹ emere reddi⁹ p⁹diales hereditarie. Rñdz Alex. de ales u⁹ s̄ fm aliq⁹ q⁹ talis cōtract⁹ pōt fieri licit⁹ si seruet equalitas iuris natalis qd qdē fit qñ tāta eqlitas seruat ī cōtractu q⁹ non liqdo apparz q⁹ g⁹hētū habeat meliorē ptē. Si aut liqdo appareat q⁹ p⁹tiū ē nimis paruū respectu rei ēpte tūc est corruptio eqtatis ex pte emētis & tenet emēs ad supplemtū iusti pretii. Et si esset p⁹tiū ita paruū q⁹ esset min⁹ medietate iusti pretii posset uēdēs ī foro iudiciali recedere a contractu. Si aut terra que uēdit ē ita parui ualoris & p⁹tiū ita magnū q⁹ notabiliter excedit rē ēptā u⁹ uenditā tūc corrūpit eqtas ex pte uendētis &

teneat uēdēs ī foro cōsciētīe restituere qđ accepit ultra iustū p-
tiū. Et si excessus eēt ultra dimidiā iustī pti posset emēs rece-
dere a cōtractu. Cōcor. Ric. Nō obstat illud Leui. 25. qñ uēdis
qdpiā ciui tuo uē emis ab eo ne contristes fratrem tuū sed iuxta
numērū ānōrū iubilei emas ab eo & iuxta supportatiōes frugum
uēdet tibi qñto pl⁹ anni remāserūt post iubileū crescet tps: &
qñto min⁹ tēporis numeraueris tāto min⁹ ēptio cōstabit: qā
rñdet idē qđ ibi fuit aliqd litterale & aliquid morale: qđ aut ibi
fuit litterale nō obligat sicut nec iubile⁹. Licet. n. moralia legis
obligēt. n. tñ obligāt iudicialia nec cerimonialia quantū aut qđ
fuit spūale ī illa lege apparet ex glo. qđ magis phibet avaritia
diuitū qđ forma cōtract⁹. Vñ glo. dicit. qđ necessitatib⁹ pxiōrū ē
subueniēdū nec ē negotiādū de necessitatib⁹ paupū imo magis
diuites debēt idigētib⁹ subueīre cōmodādo & cōmodata paula-
tim de fructib⁹ recipe. Vbi p3 qđ uēditio a paupe facta sit ppter
defectū: & ēptio tenet locū mutuatiōis: & iō ē min⁹ iusta ppter
necessitatē uēdētis & malitiā emētis. & iō illud qđ pl⁹ accipit
nō h3 iustū titulū possessiōis. Vbi ē aduertēdū qđ qñ quis emit
possessiōes ad tps uē simplici cā lucri qđ expetit tñ ex natura
tēporis & nō ex natura rei possesse uitiū ē ī cōtractu & tale lu-
crū dicitur turpe ī iure. Si uero huiusmōi possessiō emat cā lucri
& talis ēptio fuerit min⁹ iusta ppter necessitatē uēdētis cui ex ca-
ritate subueīre debuit ī tali cōtractu ē uitiū uē nō p se s3 p eq-
pollētiā: qā lucrū qđ pueit ex tali cōtractu militat qđ caritatē. Si
uero possessiōem emat nō cā lucri priō & p se sed ad necessita-
tē & utilitatē uite dūmō saluet ī ēptione eqtas si pl⁹ accrescat
pcessu tēporis qđ deī illud fit emētis qā illud accipit tanqđ suū
ppter naturā cōtract⁹ & nō rōne tēporis nisi ualde p accidēs. Itē nō
obstat qđ ī ēptiōe hereditaria fructuū semp sit ieq̄litas iustitie
& notabilis excessus supra sortē: qā rñdet idē qđ nec ius natāle
nec ius positiuū dīctat qđ ille qđ emit rē hereditarie teneat tñ
dare p ea qñtitate p̄babile est qđ ipse debeat p̄cipe p totā uitā

suā & filii & nepotes & tota posteritas sua. qā s̄m hoc res que
emit hereditarie n̄ posset cadere sub iusta estimatione: sed qñ
taxat iustū p̄tiū sufficit q̄ habeat respect⁹ ad illū q̄ emit & po-
steritate usq; ad certū gradū: puta forte usq; ad filiū uel nepotē:
nō aut̄ o3 q̄ habeat respectus ad oēs qui p̄nt succedere usq; ad
oē t̄ps qā sic nō posset estimari res que uēdit̄.

¶ Nūqd possūt uēdi reddit⁹ p̄cipiēdi uel ius p̄cipiēdoꝝ reddituū
p̄tio miori eo q̄ statī emēs soluit q̄ esset p̄tiū si solutio singul-
ānis differet̄: puta an liceat emere redditus molēdinoꝝ usq; ad
.io. ānos dando min⁹ p̄tiū qā statī soluit q̄ dareť si solutio sin-
gulis ānis expectet̄. Rūdet Alex. u. s. q̄ casus ē licit⁹. Primo. n.
ē supponēdū q̄ futuri fruct⁹ emi p̄nt siue iura p̄cipiēdoꝝ fru-
ctuū sicut iura molēdinoꝝ uel pedagioꝝ. Secūdo suppoit̄ q̄ ius
stū p̄tiū debuit esse p̄potionatū rei uēdite. Iustitia aut̄ p̄tii at-
tēdi d3 a tēpore cōtract⁹ ut t̄m det̄ q̄ntū ualeat res t̄p̄r cōtract⁹
n̄ t̄m q̄ntū ualitura ē toto t̄p̄r cōsequēti qā res nō d3 estimari
nisi s̄m q̄ ualeat t̄p̄r cōtract⁹. Vñ Hosti. li. 5. ti. de usis qñ agit
de casib; q̄ uidēt̄ esse usarii & n̄ sūt. dīc. i. 12. casu. Quādo uēdo
fruct⁹ ad t̄ps n̄ teneť mihi ēptor resarcire si pl⁹ p̄cipit de fru-
ctib; q̄ sit sors & hoc rōne incertitudis. s̄m ergo eū taxare d3
p̄tiū habēdo respectū ad ualorē rei t̄p̄r cōtract⁹. Tertio pōt ex
hoc cōcludi esse licitū qā licet pl⁹ p̄cipiat emēs t̄p̄r cōsequēti
q̄ dederit. tamē illud qd̄ p̄cipit ē de sorte p̄p uerā uēditionē fa-
ctā iure p̄cipiēdoꝝ fructuū cū iustitia p̄tii attēdat̄ t̄p̄r cōtract⁹
q̄ tēpore n̄ magis ualeat q̄ uēdit̄. Vitiū. n. & ufa ē qñ dat̄ min⁹
p̄tiū q̄ ualeat res t̄p̄r cōtract⁹ a q̄ t̄p̄r iustū p̄tiū iudicādū ē. Nō
aut̄ uitiū ē si dat̄ min⁹ p̄tiū q̄ dareť ī futuro. Nō obstat q̄ sicut
se h3 uēditor ad ēptorē: ita ecōuerso ēptor ad uēditorē si plus
accipiat rōne p̄logate solutiōis usarii ē cēsēnd⁹. S3 sic ē ī p̄-
posito qā min⁹ dat̄ qā anticipat̄ p̄tiū qā rūdet q̄ argumētū n̄ co-
git qā licet maioritas p̄tii ī uēdēte p̄p dilationē & minoritas ī
emēte p̄p anticipationē faciat usariū tñ n̄ sic ī p̄posito. Priō qā

nō debes iudicare min⁹ p̄tiū qđ p̄portionatū & iustū rei que
uēdiť licet forte sit min⁹ respectu futuri. Secūdo qa illud de a-
ticipatiōe tēporis locū hz qñ res que uēdiť nō statī tradiť sed
p̄tiū statim dat & p̄tiū expectat. In p̄posito aut statī dat res
que uēdiť licet usus expectet. Vñ ī ēptione & uēditiōe iterue-
niet duplex expectatio ut ī fra. §. pximo.

Vtrū gratia expectatiōis rei uēdite liceat pl⁹ accipere a uēdi- 6
tore uť min⁹ dare ab ēptore Rñdet Alex. ū supra qđ ī ēptiōe
& uēditiōe ītueire pōt dū expectatio p̄mo ut expectet res uē
dita: & qa expectat iō min⁹ dat ut si qs dat. io. p̄ mina frumti
que ualet. i2. receptur⁹ minā ī alio tēpore: talis expectatio si ē
ex pacto uť ē. uide infra. §. i6. Alia ē expectatio n̄ rei sed us⁹
eiusdē: puta qa res ē talis naťe qđ emēs n̄ pōt statī ea uti. Pōt. n.
cōtigere qđ res que uēdiť statī tradiť s3 tñ īpa res n̄ hz statī usū
suū. Et iō li emēs min⁹ dat qa n̄ pōt statī uti re sua p̄p expecta-
tionē us⁹ n̄ peccat: qa res statī tradiť & tñ uēdiť qñtū ual3 t̄p̄
9tract⁹ licet deť min⁹ p̄tiū p̄ ea p̄p usū successiuū eiusdē sicut ī
redditib⁹ molēdinoꝝ ū p̄ceptio reddituū ē successiua uť qa ex-
pectat usus eiusdē ut si qs p̄ pelle uaria que statī tradiť minus
dat circa p̄tecostē circa festū scī Michael⁹ q̄uis enī res tradat
utroq; tēpore tñ licet uno tēpore dare min⁹ p̄tiū qđ alio t̄p̄
n̄ p̄p rē expectatā sed p̄p usum.

Quid de his qđ ī agro seminato emūt fruct⁹ p̄cipiēdos illo āno 7
an ē uť ē. Rñdet Monal. ī sum. qđ nō ex forma cōtract⁹. Pōt tñ
fieri ī fraudē usuraꝝ: ut si cāt⁹ ē ager & talis qđ uerisimile sit qđ
inde colligēdi ualeāt in autūno pl⁹ qđ ēptor dederit: uerbi gra-
tia dedit. io. solidos & uerisimile ē qđ ualebāt. 20. & maxie si p̄sona
ē que tales 9tract⁹ cōsueuit exercere. Vñ restitutio ī foro p̄nie
iūgēda ē ei. Si aut p̄babiliter dubitet n̄tꝝ fruct⁹ illi pl⁹ uť mi-
nus debeāt ualere qđ debitor dedit n̄ ē uť ē. Eodē mō iudicadū
ē de creditore qđ possessionē alienā recepit p̄ certa pecunie qñti-
tate ita qđ usq; ad certos ānos: puta quadriēniū uel quinquenniū

faciat fructus suos iure emptoris licet enim talis contractus non sit usarius
potest tamen fieri in fraudem usurarum & recurrendum est in foro iudiciali ad su-
pradictas presumptiones. In foro autem penali stabit ei confessio tamen
presumendum est quod talis conditio & indicenda est restitutio in confessione
Si fructus illius terre uerisimiliter credebantur plus longe ualere quam ille
dederit si aliquis iustus emptor inueniret. Bal. 10 in Rubrica. C. de usis
dicit de his quod emunt frumentum in herba aut presens numeratio est cum
danti ipsius ueditoris & tunc est usura: aut sola conuenticio est cum danti quia
de presenti non soluit pretium & contractus est licitus: aut neutrum est cum danti quia
frumentum quod est in herba non plus ualere tempore contractus & similiter contractus
non est usarius. ut. ff. de hypothecis. l. fistulas. §. frumenta & l. debitor
§. uerisimile de uerbo obli. l. Interstipulante. §. Sacramenta.

- 8 Quid si quis tibi debeat soluere centum ducatos post tres annos ita
quod antea non tenebat & ad presentes soluit cum pacto quod retineat sibi. id est.
ducatos propter intercurrentes tempus trium annorum quorum terminum preuenit: an uen-
dendo istud tempus sit usura. Rursus secundum Gerardum obdonem. quod non: & quod
potest sibi retinere istos. id est. ducatos quia preuenit tempus solutionis. Nam
istud tempus est sui iuris propter quod potest uedere ualorem illius. facit ad hoc
l. Si constare. §. Quoties. ff. Solu. matri. quod non est intelligendum de
mutuo gratis dato. Si enim tempus illud nihil ualeret non applicari esset te-
neri ad mox soluendum quam teneri ad soluendum usque ad post tres an-
nos & non ante. Si autem obiciatur quod ratione pecunie mutuata nihil ul-
tra se ualoris uendibilis habet eandem rationem nec pecunia ad tres annos sol-
uenda & ideo uedere tempus eius. id est. florenis uidetur usura. Dicendum quod hic
non uenditur pecunia sed solutionis ipsius tempus quod utique est uenditum & econ-
uerso. Tempus pecunie mutuate non est prestitoris pecunie sed receptoris
scilicet usque ad terminum sibi prefixum propterea sibi uendi non potest sine uitio
usure. Si uero is qui tibi post tres annos tenetur soluere mutuaret
tibi octuaginta ducatos tunc indubitanter usura foret eo quod uenderet tibi
tempus pecunie mutuate. Quamuis enim pecunia non ualeat plus seipsa tamen ex
utentis industria & facultate aliquem ualorem acquirit seu acquirere potest
Propterea ille usus seu facultas utendi potest ab eo cuius ille usus est

legitime uēdi. Si itēq; ho obſtes q; cū habēs centū florenos fa-
cultatē habeat utēdi eis uē poſſedēdi eos nō ſolū p tribus ānis
ueq; ē p toto tēpore futuro. ergo bñ eque poterit uēdere fa-
cultatē hāc futuri tēporis mutuādo ſicut pſat⁹ debitor facit q;
nō tenet eos ſoluere āte tres ānos. Ad hoc dicēdū q; hic & ibi
nō ē eadē rō nā habēs pecuniā n̄ pōt ea īqntū rōnē pti habz
ſeu nūmiſmatis uti niſi mutuādo uē pro re altera cōmutādo :
utrobīq; aut currit tps futuꝝ n̄ p eo q; pecuniā tradit ſed p eo
cui mutuā uē i emēdo cōmutat ſeu aptiat ultra ſimplicē uim
pti ſanſed debitor pſatus niſi mutuā dum ſoluit. 89. ducatos
ſed poti⁹ debitū ſuū ſoluit. & de hoc q; ante tps debitū ſoluit
uē aliqd ptiū recipit qd qdē mutui ptiū dici n̄ pōt cū niſi mu-
tuetur ſolū dici pōt ptiū āterioratiōis ipi⁹ ſolutiōis qā āterior
ratio hoc ptiū eſtimab. & ē iō licite pōt uēdi. Frā. de may. i. q.
di. dic. Quero pōe q; aliq; dabit alicui poſt ānū aliqd & rogat
q; ſoluat ſibi ſtatī & dicit q; ſit liber p dimidio debiti. Rñdet
q; ē uſa qā mora tēporis hoc facit hoc negotiū illicitū unde uē
debet ſibi totū ſoluere uē niſi diminūere pueſendo tps & bec
erit gratia uē expectare tps & tūc erit iuſtitia: alias ſi diminuit
& pueit tps ſolutiōis tenet de reſiduo reſtituere.

Quid ſi emi ab habēte Poſſeſſiōes cenſū. 10. corbiū frumēti p 9
ptio q; habēt poſſeſſiōes ex qb; haberēt uerifili⁹ dicte. 10. cor-
bes adiecto q; de oib; boīs ſuis idifferēt ſoluere teneat. Dubiū
facit q; emo fruēti⁹ certi ptiū & ſic potius uidet obligatio pſor-
nalle iuxta notata p Inno. c. In ciuitate. Itē hic n̄ emittitur ius
reale. Rñdet Io. de ligna. l. c. ſi. de uſis q; ſi cēſus cōſtituit i bo-
nis & ad bona fiat relatio n̄ ē cēſend⁹ cōtractus uſari⁹ cū bec
merces hoc ptiū & alia iura realia licitū ſit emere. ff. de here.
uel ac. uē. & maxie pcedūt cū legitimū ē ptiū & ad obiectū cē-
ſus relatū. Caueat tū q; hēs ab intētiōe deprauata cui⁹ ſol⁹ de⁹
ē rognitor. ex de uſu. c. Cū tu i ſi. Sed dic Laur. Neſcit uidere
q; mo i caſu ppoſito cēſus ille cōſtituit i boīs & dicit q; oīs ſua

bona obliget n̄ tñ negat quī possit cōstituere ī bonis suis & illū uēdere nec ullā facio differētiā siue cōstituatur ī pecuīa siue in rebus: puta grano uino. i. q. 3. Pleriq; & qđ notat Inno. i. c. In ciuitate: & ita credo Io. de ligna. cōfēsisse. Ad p̄dicta facit questio illi⁹ q uēdit fruct⁹ dom⁹ p cētū ānis. de q̄ Bar. i. l. 2. §. Institutio. ff. de l. 2. q. dīc. q̄ aut uēdit fruct⁹ cōstituēdo ius in re ip̄i emēti: & tūc ē alienatio rei. l. fi. C. de re. eccl̄. nō alie. Aut n̄ cōstituēdo s; obligādo se actiōe p̄sonali ad dādos fruct⁹ & tūc nō ē alienatio. l. fi. de ḡhē. ēpti. & l. liberto ī p̄n. ff. de adi. lega. & q̄lī p̄pēdat. An cōstituatur ius ī re uel n̄ notat. ff. de usufructu. l. Si ita.

io Quid de his q emūt ab eccl̄iis uel monasteriis certas possessiones tenēdas toto t̄p̄r uite sue ita ut post eorū mōtē ad eccl̄ias redeāt. Rñd; Hosti. i. sum. eo. ti. §. Sed an aliq; x. Quid de his q Ray. & Gof. iudicauerūt hūc cōtractū ufariū eo q homiēs sperāt uiuere. & sic sperāt se āpli⁹ pcepturos de puētib; possessionib; q sit pecuīa quā dederūt & sola spe ḡbit ufa. Si tñ qs unā possessionē dat & recipiat aliā equalentē licit⁹ ē cōtract⁹ certe salua pace eorū: nā ita hoīes spare p̄nt luc̄ ī hoc ultio cōtractu sicut ī priō: & adeo licit⁹ ē cōtract⁹ p̄m⁹. s. ēptionis & uēditiōis sicut & ultimi. s. p̄carii nisi ī fraudē fiat: nā uterq; ap̄pbat a iure. Ip̄imet ēt scripserūt q n̄ h; locū ufa nisi ī mutuo & ego addidi regularit̄ ut appositionē multorū casuū euitarē: iō dīc q iste cōtract⁹ sicut & ille de q dīcī supra. Quid de his q oues rōne īcertitudis excusanť. C. eo. l. 2. & de pac. l. i. & l. i. ff. de cōdic. & demō. Si tñ ponas p cōstati q malā intētionē habeāt & q eos remordeāt cōscia n̄ excuso purgēt enī cōscia; supra de p̄scriptiōib; c. fi. ex de ufis. c. In ciuitate. Sed ego de illis nō sum. bec Hosti.

ii Videam⁹ circa ufariū fraudes. Pone q qs petit a me mutuum offerens p securitate mutui ipotēcā suorū bonorū ego aut illi dico nolo mutuare: s; parat⁹ sū emere p eodē p̄tio & usq; ad

certū tēp⁹ reddere p⁹ eodē ufari⁹ p⁹sumor maxīe si modicū p⁹
tiū iterueit secūdum Hosti i.c. Ad nostrā de ēpti. & uen. p illū
tex. & l. Quāuis. §. Si cum esset. ff. aduel. Ex hoc uidet^r sentire
Hosti. q⁹ ex solo pacto de re uēdēdo cōtract⁹ p⁹sumat ufarius.
Hugo ut refert Archi. i.q. q. 3. pleriq⁹ sētīt cōtrariū ī eo qd⁹ dic
& si talis facit talē cōtractū ī fraudē ufariū peccat mōtali^r nec
a peccato ufe defēdit licet nō possz ab eccl^{ia} cōdēnari. Si aut⁹ nō
facit ī fraudē nō peccat q⁹ talis cōtract⁹ ē licit⁹ & tal^r ēptio &
uēditio licita. C. de pactis i^r ēp. & uē. l. Si fūdū. & de ī diē adiec.
.l. Quotiēs hec ille. Si ergo nō pōt ex solo pacto ab eccl^{ia} cō/
dēnari ergo nō īsurgit ex solo pacto p⁹sumptio q⁹ sit cōtractus
ufari⁹: q⁹ tūc possz ab eccl^{ia} cōdēnari ut dicto. c. Ad nostrā &
.c. Illo uos de pigno. hoc ēt uidet^r ibi sētire Archi. q⁹ post xba
Hugo. dic. q⁹ si iterueiat p⁹dictū pactū de retrahēdo & defect⁹
sit ī p⁹tio iusto & m. c. Ad nostrā: tūc iudicabit^r ufari⁹. Itē exp⁹lle
ibi dic Inno. Idē Hosti. ī sum. ī ti. de ēp. & uē. §. si. x. Illud aut⁹
notat. Vbi dic q⁹ quādoq⁹ trāsīt de cōtractu ad cōtractū ī frau/
dē legis: ut qn⁹ accedo ad ufariū & uolēs recipere mutuū ipē nō
cōsētīt q⁹ timet de ufis s^z dic q⁹ emet si uoluero. Si hoc dicūt
testes qui fuerunt mecum q⁹ talia uerba habuimus & uendi/
tio sit longe circa iustum pretium: uel prope iustum pretium
& constat q⁹ emptor usurarius est & q⁹ ego si facere possem
nullatenus eram rem uenditur⁹ non ualet cōtract⁹ ut i. c. Ad
nostrā de cōtrahē. ēp. Io. an. ī dicto. c. Ad nostrā dicebat. Ex.
periētia docuit q⁹ ufarii dimissis cōtractib⁹ mutui īchoauerūt
facere cōtract⁹ ēptionū cōditionaliū. s. cū pacto de reddendo
rē postea ne forma cōtract⁹ ex ui illi⁹ pacti iudicaret illū ufav/
riū ceperūt bina īstrumta facere: p⁹mū ēptiōis. & m. p⁹missionis
de re uēdēdo: hodie uero o^z debitorē idigentē pecuīa cōfidere
ufario sicut sacriste faciēdo sibi pux īstrumtū uēditōis: uñ ui/
det^r sentire q⁹ solū hoc pactū sufficiat: sed eo. c. sup glo. sētīt cō/
trariū: & idē i. c. Illo uos. s. q⁹ tria cōcurrere debeāt. s. emptorē

ufariū n̄ iterueisse iustū p̄tiū & pactū de reuēdēdo: & idē dñs
Laur. de pinu. dīc ita seruari ī practica .s. q̄ illa tria reqrūt. Vi-
de s̄ ufa pmo §. 40. & infra §. 28.

12 Sed qd si fiat pactū de reuēdēdo īfra. 10. ānos: ita tñ q̄ ī quin-
quēniū instrumentū uenditionis nequaq̄ facere teneat. Rñdet
Hosti. & lo. an. in dicto. c. Ad nostram in nouella q̄ eo ipso
fraus detegitur.

13 Quero qd si qs uēdit ius p̄cipiēdoꝝ reddituū qd t̄p̄r cōtractus
ualet cētū & qa expectat solutionē fiēdā certis termis uult ha-
bere centū & .20. nūqd ē casus licitus. Rñdet idē Alex. ū s̄ ui-
det dicēdū q̄ n̄ qa cū statī tradat res que uēdit & ēptoris stet
piculo & statī alteri uēdere pōt eā & qa expectas solutionē fi-
eri uis habere pl⁹ pp dilationē tēporis: uidet īdirecte cōmitti
ufa & q̄si qs īdirecte mutuet p̄tiū iustū rei uēdite. .s. libras cē-
tū ut ex illis habeat. 20. libras ultra sortē: hec ufa īdirecte uidet
cōmitti & esse ī oī re uēdita ad t̄ps. Si. n. res ī p̄senti ualet. 10.
& qs uēdat eā. 12. pp expectādā solutionē uidet īdirecte mutu-
are. 10. ut recipiat ultra sortē libras duas: hūc tñ casū dīc. ex de
ufis. c. In ciuitate tua. ex forma sua n̄ esse ufariū: nihilominus
tñ uēditores peccatū n̄ icurrūt ubi dubiū sit merces ipsas pl⁹
uel min⁹ ualere t̄p̄r solutiōis. forte aut dixit ex forma sua non
esse ufariū qa ē ufa īdirecta: ut enī dictū ē supra īdirecta ufa
īcidit p̄ cōtractū mutui. Vide īfra. §. p̄ximo: & §. 16.

14 Quero an aliq̄ casu liceat uēdere ad credētiā. Rñdet Alex. de
alexā. ū s̄. q̄ uēdere ad credētiā pōt fieri tripliciter. Vno mō cre-
dētia p̄tiū soluēdi ī t̄p̄r futuro pōt incidere ī cōtractu p̄ gratiā
& liberalitatē uēditoris. .s. qñ res uēdit f̄m iustā estimationē p̄
t̄p̄r ēptiōis & cōmutatiōis ipi⁹ rei & ip̄e uēditor expectat so-
lutionē libere pp gratiā quā h̄z ad ēptorē talis credētia nullū
h̄z uitii ufe qa nulla excrescētia ē pp credētiā cū res uēdat qñ-
tū ualet f̄m iustā estimationē: que estimatio fit p̄ t̄p̄r ḡtract⁹.
Secūdo mō pōt icidere ex credētia n̄ pp gratiā uēditionis sed

ex natura cōtract⁹ q̄a res n̄ estimat̄ s̄m ualorē q̄ uł̄ quē ualeat
qñ tradit̄ sed q̄ ualitura ē uł̄ sperat̄ ualere t̄p̄r solutionis uerbi
gratia. Si aliq̄ res uēdat̄ ī aliq̄ t̄p̄r ī q̄ n̄ h̄z tantā utilitatē & ne-
cessitatē hūana uita q̄ habitura ē ī futuro t̄p̄r & uēdens n̄ eā
uēditur⁹ ē eo t̄p̄r q̄ minus ualeat sed alio t̄p̄r q̄ spat̄ maioris ua-
loris. Hoc casu posito uēdere ad credētiā licitū ē ex natura cō-
tract⁹ ut pbat̄ p dictū. c. Nauigati; ubi dicit q̄ iste excusat̄ qui
merces uēdit pl⁹ q̄ tūc ualeāt ī certo termīo pceptur⁹ soluti-
onē; & hoc si alias n̄ fuerat uēditur⁹. Vide īfra §. 19. Tertio mō
pōt fieri credētia ī cōtractu p accidēs. s. ex nat̄a tēporis qñ q̄s
.s. pl⁹ uēdit q̄ ualeāt res t̄p̄r uēditōis uel q̄ ualiture sint pba-
bilis̄ t̄p̄r solutiōis aliē eas uēditur⁹. Et hoc mō cōtract⁹ ē uitio-
sus. Dixerūt tñ qdā q̄ licet q̄tract⁹ sit uitios⁹ de se tñ excusari
pōt ex parte uēditoris. Si. n. uēditor rē suā n̄ intēdit uēdere ca-
rius pp̄ t̄ps sed pp̄ dānū qd̄ uidet̄ sibi īminere ex dilatione re-
cuperade solutionis seu pp̄ uexationē suā redimendā quā pba-
bilis̄ timet futurā sibi ī repetitiōe debiti sui uł̄ pp̄ malitiā cre-
ditoris & ipotētā debitoris tūc excusat̄ cōtract⁹ a uitio: quia
eq̄tas estimationis ī huiusmōi cōtractib⁹ p recōpēsationē dāni
qd̄ pbabilis̄ timeť seruāt; & rectitudo hui⁹ itētiōis tūc apparz
qñ uēditor poti⁹ optaret n̄ uēdere talib⁹ q̄ uēdere ad credētiā
& qñ libēt⁹ daret aliis p̄ minori p̄tio q̄ istis ad credētiā p̄
maiori. Sic ergo excusat̄ cōtract⁹ s̄m istos. Et si excusatio ue-
ra ē excusat̄ pp̄ itēsse q̄a n̄ fit p̄ncipalit̄ pp̄ lucz s̄z pp̄ dānū ui-
tādū. Licet aut̄ sic excusēt̄ uidet̄ mihi casus esse dubi⁹. Vno enī
mō uēdēs sic n̄ pōt excusari qñ. s. pp̄ credētiā pl⁹ uēdit q̄ ua-
leat res simpliciter uł̄ q̄ ualitura sit uerisimilis̄ t̄p̄r solutiōis uł̄ et si
uerisimilis̄ tñ sit ualitura t̄p̄r solutiōis qñ uēdit; tñ uēdēs alias res
suas n̄ uēderet nisi pl⁹ reciperet pp̄ credētiā & expectationē.
Vide supra §. pximo. Quid aut̄ iuris qñ āticipat̄ solutio p̄tli
uł̄ expectat̄ usus rei uēdite. Vide s̄ §. 26.

Vtq̄ liceat emere reddit⁹ pecuñarios hereditarie uł̄ ad uitam. 16

Rñdet Alex. de alexā. ū s̄ q̄ licet fuerit op̄io magistroꝝ q̄ nō:
tñ pōt dici cōtrariū q̄ sit licitū. Cōtract⁹. n. uitiat multis mo-
dis. Vno mō ex pte rei que uēdit̄ uē emitt̄: puta q̄a res n̄ ē uen-
dibilis ut hō liber n̄ pōt uēdi. Itē spūalia. Itē res aliena. Et hoc
mō s̄m op̄ionē eoz̄ uitiat̄ iste cōtract⁹ q̄a pecuīa n̄ ē uēdibilis
& i tñ uitiat̄ q̄ declinat a cōtractu ēptionis & sortit̄ cōtractū
mutui: ex q̄ n̄ l̄z spare luc̄. Sed tñ rñderi pōt ad hoc q̄ i rebz
nostris tria habem⁹ bona. s. mobilia & imobilia & ius i utrisq̄
Et sicut distīguīt mobile & imobile & ius i utrisq̄ ita ip̄m ius
uēdi pōt: n̄ ergo uēdit̄ ip̄a pecuīa: s̄z ius p̄cipiēdi reddit⁹ pecu-
niales. Quis aut̄ pecuīa n̄ uēdat̄ tñ trāsīt cū iure uendito. Vide-
mns. n. q̄ aliqd qd̄ uēdi nō pōt uē emi: & tñ trāsīt cū aliq̄ alio
qd̄ emitt̄ uēdit̄ de iure sicut ius patronat⁹ uēdi uel emi non
pōt q̄a ē ānexū spūali: & tñ trāsīt cū uēditōe uille uel fūdi que
uēdi pñt de iure: ita i p̄posito uēdit̄ ius q̄ uēdito trāsīt pecuīa.
Ius. n. p̄cipiēdi talē q̄ntitatē pecuīe sup̄ boīs suis uēditis q̄libz
āno siue hereditarie siue ad uitā emētis n̄ ē pecuīa. Sed distin-
guīt unū ab alio. Vex̄ ē q̄a alia rōne nō pōt uēdi pecuīa Ius pa-
tronat⁹. Pecuīa. n. n̄ pōt uēdi q̄a ē mediū i uēditōe. Ius aut̄ pa-
tronat⁹ q̄a ānexū ē spūali. Secūdo mō pōt esse uitū i q̄tractu
ex pte p̄tii: & tale uitū excludit̄ ab isto cōtractu qñ p̄pōtionat̄
p̄tū iuri qd̄ uēdit̄. Regulare. n. ē q̄ cōtract⁹ ēptiōis & uēditio-
nis illicit⁹ ē cū i eo n̄ seruāt̄ eq̄tas iuris nālis. Cū aut̄ tal̄ eq̄tas
seruat̄ ita q̄ n̄ ē nōbīl̄ excessus p̄tii sup̄ re uēdita: nec eō cōtra-
ctus ē licit⁹: nō ergo negat̄ quī talis cōtract⁹ possit uitari ex
pte p̄tii sed tñ sicut pōt uitari ita pōt rectificari. Tercio modo
pōt icurrere uitū i cōtractu ex pte pacti apppositi. Hoc aut̄ qñ
appositio pacti repugnat rei sup̄ qua trāsīgīt ita q̄ ip̄a res nō
patiē apponi pactū. Et hoc mō uitū ē i symoīa. Alio mō qñ
pactū repugnat cōtractui: puta qñ cōtract⁹ ē gratuit⁹. Et tale
uitū facit usā. Vñ ē enī ex hoc q̄ aliqd̄ exigit̄ ex pacto noīe
rei mutuate. Tale aut̄ uitū n̄ ē i cōtractu p̄dicto cū ibi sit uera

uēditio & n̄ mutuū. Quarto mō pōt esse uitiū ī gtractu ex pte
ghētis sicut cū qs fingit se emere qd ī pign⁹ recipit & tūc nō
excusat a uitio uſe niſi cōputet fruct⁹ ī sortē. argumēto eē de
pigno. Illo uos. Et hoc mō posset aliqd dicere q̄ hic ē uitiū: q̄
tātūdē ē sic cōtrahere sicut mutuare cētū p. io. q̄libet āno: ita
q̄ sic ghēs mutuāt īdirecte & figēs ēptionē facit mutuū. Pōt
dici q̄ argumētū n̄ cogit q̄ ī tali cōtractu n̄ ē mutuū directū
nec īdirectū. Vbi. n. ē mutuū mutuāt⁹ obligat mutuātī ī p̄tio.
In tali aut cōtractu p̄tiū trāsit & ius p̄cipiendoꝝ redditū stat
piculo & lucro ēptoris. Possz tñ ī cōtractu icidere uitiū ex pte
cōtrahētis pp cupiditatē & auaritiā ghētis. Sed hoc accidit cō
tractui. Inno. Hosti. & Io. an. tenēt q̄ sit licitū emere redditus
pecuarios in. c. In ciuitate de usuris. Alii ēt fm q̄ refert idem
Alex. pbant hūc cōtractū esse licitū q̄a licite posset qs emere
p̄diū p centū libris: & p̄diū ēptū posset hereditarie dare alicui
p se & suis heredibz hoc pacto q̄ recipiens p̄diū obligat p se
& suis heredibz dare q̄libet āno solidos centū dātū p̄diū & sic ī
ēptione & uēditione p̄dii talis hz p centū libris solidos centū
q̄libet āno. Nihil aut differt ī hoc cōtractu cōtract⁹ ergo uidet^r
licit⁹. Fateor tñ q̄ n̄ ita honest⁹ & decēs sicut gtract⁹ q̄ emūt
redditus p̄diales.

Querit de hoc casu pone q̄ coītas Ianuēsis olī q̄sdā reddit⁹ qs
recipiebat de sale & de pane q̄ fiebat uenalis uēdiderūt certis
p̄sonis usq; ad certū tps p certi p̄tii solutiōe ita q̄ illa illud tps
tenebit coītas p̄tiū salis augumētare & nihilomin⁹ q̄ sal esset
ad sufficiētiā uenale dederūt p̄dicti ēptores minus pretiū q̄ si
coītas solutionē fiēdā expectasset certis termis. Post hoc autē
p ānū uel āpli⁹ magistrat⁹ p̄dicte coītatis: & uēditores uolue
rūt p̄dictos reddit⁹ recuperare. Cōtradicētibz aut p̄mo ēptor
ribz tadē ipi cōcesserūt & diffinitū ē q̄ p̄dicti reddit⁹ dimitte
rēt coītati & de p̄dictis redditibz p̄dicti ēptores habuerūt ānu
atī certe pecunie q̄ntitatē ita tñ q̄ coītas posset eos reducere

qñ uellet ad statũ pristinũ p̄cipiēdoꝝ reddituũ: querit̃ utꝝ cō-
tract⁹ sit licit⁹. Rñdet idē Alex: q̄ cōtract⁹ cōtinet duos cas⁹.
Prim⁹ ē uēditio p̄moꝝ reddituũ salis uel panis uenalis. Secū-
dus cōtinet recuperationē eorūde reddituũ p̄ certa pecuñe qñ-
titate. Prim⁹ ergo cōtract⁹ uidet̃ esse licit⁹ si concurrat eqtas
iuris nālis: puta q̄ p̄tiũ sit eqtũ rei uēdite. Rō aut̃ q̄re n̄ peccat
cōtract⁹ ex pte rei tradite ē q̄a res ē uēdibilis. Vt. n. ostēsũ ē s̄
ius p̄cipiēdoꝝ fructuũ pōt uēdi reddit⁹ ēt futuri siue fruct⁹ uē-
di pñt sicut hereditas que obueire dz & iactus retis & similia.
Nec peccat ex pte p̄tiũ q̄a suppoit̃ q̄ p̄tiũ sit p̄pōtionatũ rei
que tradiť ut seruet̃ eqtas it̃ emētē & uēdentē nec pōt ifici cō-
tract⁹: ex hoc q̄ minus p̄tiũ dat̃ q̄ dareť si solutio fieret certis
termis q̄a ut ostēsũ ē p̄tiũ debz dari p̄ re ita tñ q̄ estimeť res
qñtũ ualeat t̄p̄r cōtract⁹. Nec peccat cōtract⁹ ex hoc q̄ cōtigit
aliqd accipere ultra sortē q̄a fors ī uēditiōe locũ n̄ hz. Vēditor
.n. de nullo p̄tio tenet̃ ēptori licet teneat̃ sibi de obiektiōe: &
iō nō pōt dici q̄ ēptor recipiat aliqd ultra sortē imo iste q̄ sic
emit n̄ ē cert⁹ de aliq̄ sorte cū fors trāseat. Pōset aut̃ breuit̃ p̄
hac q̄clusiōe fōmari tal̃ rō. Nullũ uitiũ possz esse ī hoc cōtra-
ctu nisi uitiũ ufe: sed ī hoc cōtractu n̄ ē ufa ergo. Minor patet
q̄a ufa n̄ accidit nisi ī mutuo directo ul̄ idirecto. iq. q. 3. Si fe-
neraueris alii. i. si mutuũ dederis: & ē dictũ Aug. sup̄ psal. 37.
Vbi Aug. p̄ eodē accipit fenerari & mutuũ dare p̄ excrescētia
ultra capitale mutuũ. Dicit̃ aut̃ mutuũ directũ ut cū mutuo ti-
bi cētũ ut ī capite āni recipiā cētũ. 20. Mutuũ aut̃ idirectũ ē cū
aliqs merces suas cari⁹ uēdit q̄a solutionē p̄ aliqd certũ t̄ps ex-
pectat. Si. n. aliqs merces que ualēt. 5. dat̃ p. 6. q̄a expectat so-
lutionē p̄ q̄tuor mēses idirecte usq̄ ad q̄tuor mēses mutuatur. 5.
p. 6. & idirecte accipit lucy. 20. soldoꝝ qd̄ accidit sorti. Eodē
mō ē ī āticipatiōe t̄pris: q̄a si qs dat̃ statī soldos. 8. p̄ mina gra-
ni dāda usq̄ ad tres mēses: q̄ t̄p̄r credit̃ p̄babilit̃ q̄ ualebit. 12.
Iste indirecte mutuatur. 8. p. 4. usq̄ ad tres mēses. In casu autē

pposito n̄ ē mutuū directū nec indirectū q̄a ubicūq̄ iteruenit
mutuū mutuatur teneat mutuati ī p̄tio q̄a p̄tiū n̄ trālit. Hic autē
ē uera uēditio: nec uēditor teneat ēptori de aliq̄ p̄tio: imo si sal
n̄ uēdat & panis n̄ esset uenalis coītas ī nullo tenereat ēptoribz
q̄a res ēpta stat piculo ēptoris: n̄ ergo hic ē ufa. Secūda ēt ps
uideat licite posse fieri q̄a illud n̄ ē mutuū & licet ibi n̄ sit uen
ditio & ēptio: tñ ē ibi iusta pmutatio q̄a isti pmutāt ius p̄cipi
ēdoꝝ reddituū cētū p. 8. recipiēdis ānuatī p loco salis & talis
pmutatio uideat iusta. Nō obstat q̄ coītas pōt eos reducere ad
statū pristinū & p cōsequēs eoꝝ iura sunt itēgra & sic qcquid
accipiūt sit ufa: q̄a rñdet idē Alex. q̄ si cōtract⁹ iste fuisset p
talē modū q̄ ēptores reddituū sicut emerāt spōtaneē ita spō
taneē coītati redderēt uel reuēderēt ī ppetuū & coītas sō obli
garet ī ppetuū dare. 8. p centū. Nō uideat q̄ sit peccatū ī q̄tra
ctu dūmō seruet eq̄tas iuris nālis ī tali ēptione & uēditione &
hoc q̄a hic n̄ hz locū fors uel mutuū directe uel indirecte & ser
uat eq̄tas dū emēs & uēdēs cōueniūt de p̄tio q̄petēti. Alio mō
pōt fieri cōtract⁹ ita q̄ icidat ī cōtractū pmutatiōis q̄ dicit cō
tract⁹ inoiatus. Et hoc q̄a ēptores cōcesserūt q̄ dicta coītas fe
cit p̄dictos reddit⁹ & hoc q̄ntū ē ex pte eoꝝ ē ppetuū eo q̄ n̄
habet aliqd ius repetēdi. Predicta autē coītas dat p̄dictis ēpto
ribz p q̄libet loco salis distictis locis tali mō q̄ centū libre fa
ciūt unū locū octo librarū. Et talis cōtract⁹ uideat licit⁹ nō ob
stāte. ar. q̄a talis cōtract⁹ pmutatiōis ppetu⁹ ē ex pte ip̄orū ēp
torū q̄ n̄ pnt reddit⁹ p̄dictos repetere.

Sed nūqd si fieret p talē modū. s. q̄ dicti ēptores tali mō cō
uenirēt cū coītate. s. q̄ p̄ciperēt. 8. p q̄libz octauo loco sal usq̄
ad certū t̄ps: iterū aut p̄ciperēt dicti ēptores dictos reddit⁹: nū
qd ē licit⁹ cōtractus. Rñdet idē q̄ talis casus ē dubius q̄a uideat
p̄cipi illud lucrū. s. 8. p cētū pp dilationē t̄p̄is. s. quia emptor
res differunt p̄cipere iura sua usq̄ ad certū tēpus p̄cepturi illa
finito hoc tēpore.

18 Quid si ēptores emissēt certo p̄tio: puta p̄ cētū supra loca sal
certū ius p̄cipiēdi dictā q̄ntitatē pecuīe: puta. 8. p̄ centū i ppe
tuū q̄ntū ē ex pte ip̄orū ēptorū: s; tñ i ptate ē coītatis reddere
ēptorib; p̄tiū & recuperare rē suā nūqd hoc pōt licite fieri. Et
uideēt aliqb; q; n̄: q̄a fors hic uideēt habere locū ut sit i ptate uē
dito īs reddere sōtē. Si aut i cāu p̄posito sit m̄tio de sōte oē lu
crū qđ accedit sorti ē usq;. Preterea uideēt esse idirecte mutuū
ut q; mutuāt cētū p. 8. ānuatī maxie cū fors reddi possit & lu
crū sit certū nec possit saluari rōnē incertitudis sicut saluat cō
tractus qñ emūt reddit⁹ pedagiorū u; molēdinorū rōne incerti
tudis: ex hoc q; plures u; pauciores pñt ire ad molēdinum uel
plures u; pauciores trāseūt q; soluūt pedagia & q; ēt mō saluat
cōtract⁹ supradict⁹ qñ. s. emūt redditus salis s; m q; plures uel
pauciores ueniūt ad emēdū sal. Sustinēdo tñ casū. Ad p̄mū ar
gumtū p̄zrñsio q; licet n̄ sit cōtract⁹ licitus ex pte uēditoris: tñ
ē p̄petu⁹ ex pte ēptoris & q; ad eū nulla sit m̄tio de sorte uel
sorte trāseūte ius p̄cipiēdi reddit⁹ est suū: & iō lucy qđ accidit
totū ē de sorte. Nec tenet emēs tale lucy cōputare in sorte: te
net tñ si ibi esset rō mutui. Cōfirmat hoc p̄mo p̄ illud qđ dictū
ē supra de fūdo q; uēdi pōt tali cōditiōe q; usq; ad certū tps uē
dēs pōt recuperare fūdū dato p̄tio licet ēptor n̄ possit recupe
rare p̄tiū i q; casu dictū ē q; n̄ ē usq; licet hoc possit fieri i frau
dē usarū ut dictū ē. Ad s; m pōt dici q; licet n̄ sit incertitudo ex
pte p̄cipiēdi fruct⁹ q̄si ēptor possit pl⁹ & min⁹ p̄cipere: tamē
incertitudo ē ex hoc q; si dicti reddit⁹ sup q; accipiūt certa q̄n
titas pecuīe perirēt dēficerēt ēptori: nec āpli⁹ sibi coītastene
ret: q̄a q; ad ēptorē p̄tiū trāsit & res ē ēpta stat piculo suō. Licet
aut cōtractus possit sic excusari: fateor tamē q; nō est ita ho
nestus sicut quādo ē incertitudo p̄mo mō. s. ex hoc q; pōt plus
& minus percipi.

19 Quid si rē: puta frumētū n̄ erā ueuditur⁹ & rogasti me ut tibi
uēderē: an possū p̄tere illud qđ ualebit t̄p̄r q; itēdebā uēdere.

Rñdet Ric. ubi supra q̄ sic q̄a rōne uerisifis dubii q̄tract⁹ hui⁹
mōi excusat. ex de ufis. c. Nauigāti. Ille. n. rōne hui⁹ dubii ex-
cusat q̄ merces suas uēdit ī certo termīo āpli⁹ recipiat p̄ eisde
q̄ ualeāt t̄p̄r cōtract⁹: si tñ eas t̄p̄r cōtract⁹ n̄ fuerat uēditurus
eo. c. §. ultio. Si aut̄ aliis rē t̄p̄r cōtract⁹ fuerat uēditur⁹ p̄ mi-
nori p̄tio ex certa sciētia pl⁹ recipiat alio termīo ufari⁹ ē cē-
send⁹. Et sic pōt itelligi f̄m eū illud qđ dicit̄. ex de ufis. c. In
ciuitate. Sed qđ si decetero hoc p̄ponāt ufarii ut faciāt frau-
dē legi. Itē qđ si dēt. io. soldos t̄p̄r messiū p̄. io. sextariis ī pas-
cate soluēdis: nūqd̄ pbabili⁹ dubitari pōt q̄ min⁹ ualet bladū
in pascate q̄ ī messib⁹: iō meli⁹ & tuti⁹ faciēt si a talib⁹ cōtra-
ctib⁹ desistāt ut īfra. c. In ciuitate. Dubitari pōt enī utq̄ pl⁹ uel
min⁹ ualeat q̄a d̄ futuris cōtīgētib⁹ n̄ dat̄ determināta ueritas.
ut dicit p̄hus p̄mo pierminias. Porro n̄ pōt dubitari pbabili⁹
f̄. f̄m solitū cursū regionis q̄ cōsiderādus ē. l. Cū de Lamonis
§. Asinā. ff. de frau. instructo: & l. i. de flu. h. Hosti. ī sum. in ti.
de ufis. §. An aliq̄ x. Quid ergo. Vide s̄ §. i. q̄.

20

Quid si uēdit p̄ p̄tio q̄ ī instātī currit: sed si plus ualet usq̄ ad
pasca uult q̄ illud pl⁹ sibi dēt: si uero min⁹ ualet n̄ uult q̄ p̄tiū
minuat̄. Rñdet Hosti. ubi supra q̄ p̄culdubio ipsū ufariū iudi-
co cū ī pacto claudicet ar. C. de solu. l. pe. ff. de dā. infec. l. Qui
bona. §. Si qs: & ff. p̄ socio. l. Si n̄ fuerit. §. Arisco.

21

Quid si habēs merces uolebat eas portare ad aliū locū ū ueri-
simili⁹ erāt cariores & iueit ī loco ubi erat q̄ sibi dat̄ tm̄ q̄ntū
habere potuiss̄ ī loco ad quē illas itēdebat īferre nūqd̄ ē ufa.
Dicit Inno. q̄ n̄ dūmō cōputatis piculo & labore n̄ accipit ul-
tra illud qđ ī loco ubi erat uēditur⁹ fuisset acceptur⁹ q̄a q̄ iure
pōt cari⁹ uēdere p̄p̄ dubiū t̄p̄ris eodē iure pōt uēdere p̄p̄ du-
biū loci. Idē Ray. Sed Hosti. dicit q̄ b̄ n̄ ē bonū simile cū q̄a n̄
ē uerisile q̄ aliqs talē ēptionē faceret nisi multū egeret: & sic
p̄ hāc opinionē dare uia figmētis cō. c. Tuas. ex de ufis. Tum
q̄a laboris & expēsa ē habenda rō supra de uoto. c. Magne.

Io. Cal. i dicto. c. Nauigāti qcordat has opōnes dicēs q si ēptō
statī soluat ptiū ē uera opō Inno. qā tūc n̄ psumit hoc pmit-
tere ul' emere necessitate coact⁹ sec⁹ si differat solutio. Et sic
pcedit opō Hosti. Sed i foro cōsciētie i q credit cōfitēti nō ē
necessaria istas psumere fraudes qā a cōfitēte exqrēda negotii
ueritas. Ray. tenz cū Inno. i sum. de usis. §. Itē aliqs. Vide Pe.
de āca. c. i. de usis i. 6.

- 22 Quero pōe uēdit q s fruct⁹ pdii ad tēp⁹: puta. io. ānoꝝ p mil-
le cū fruct⁹ illi⁹ pdii coit ualeāt ānuatī cētū quiq̄gita ē ne licit⁹
talis cōtract⁹ ex pte ēptoris: refert Io. an. i additionib⁹ ad
Specu. sup rubrica de usis: hāc questionē formatā i qdā mona-
sterio & p ēptore facit q illa mille submittit fortuito casui.
- 23 Quero pone q Petr⁹ hz cētū libras i bācho alicui⁹ recipiēdas
usq̄ ad qtuō mēses: utq̄ alicui liceat emere eas p. 80. dicūt mul-
ti q sic. Sed Alex. de alexā. ubi s. dicit q n̄: qā emēs pl⁹ & mi-
nus dat secūdū q plus & minus expectatur pecuīa exoluenda
& s̄m q plus & minus retinet ptiū uendens: ita q luc⁹ illud
uidet pueire pp dilationē tēpris & maioritas ptiū pp āicipati-
onē solutiōis q n̄ licet. Cauēd⁹ ē ergo iste cōtract⁹ ex eo q ui-
det fieri i fraudē usarū: & uidet esse indirectū mutuū ut qli q s
mutuet i p̄senti. 80. p. 20. recipiēdis ultra fortē usq̄ ad qtuor
mēses. Quod si res ul' pecuīa que dz haberi esset i piculo uel i
manu alicui⁹ a q n̄ posset extorqueri sine magnis sūptib⁹ & la-
borib⁹ tūc haberet locū qd liceret min⁹ dare & plus accipere
qā res i piculo ceteris parib⁹ min⁹ ualet q̄ illa que ē ex piculū
Nō obstat q licet emere ius exigēdi rē p minori ptiō que ex-
pectat. Sed i pposito n̄ sic ē qā pecuīa que ē i bācho n̄ ē i pba-
bili piculo cui⁹ signū ē quia hoīes q uēdūt suas merces recipi-
unt solutiones fiēdas i bācho certo terio quā solutionē n̄ reci-
perēt si esset pbabile piculū.
- 24 Quero de tali casu aliqs portauit sal Ianue & uēdidit ipm coit
tati p ptiō certo p̄cipiēdo qn̄ alii q ante portauerūt sal q ipse

188
& eidē coītati uēdiderūt fuerit satisfactū Tal aut uēdēs nolēs
tāto t̄p̄r expectare solutionē fiēdā uēdidit iura sua que h̄z sup
coītate mīori p̄tio q̄r debeat recipere. R̄ndet Alex. ū s. q̄ aliq
dicūt q̄ licet alii dicūt casū istū nō differre a p̄ori ī forma & iō
sicut nō l̄z accipere pl̄ i p̄mo ita nec ī isto: & maxie si rōe tē
poris maioris uē mīoris pl̄ uē min⁹ dat siue emit̄ maiori uel
mīori p̄tio. sec⁹ esset si pecūia eēt ī piculo uē si n̄ sine magnis
dispēsationib⁹ & sūptib⁹ posset recuperari.

Quero pōe q̄ q̄s emit terrā ab aliq̄ multo mīori p̄tio q̄r ualeat 25
restituatur eā p̄ eodē p̄tio īfra certū t̄p̄s siue q̄ncūq̄ uoluerit
uēditor. R̄ndet Alex. de alexā. q̄r pōt fieri in fraudē usuraz: &
maxie q̄n p̄tiū uix accedit ad dimidiā iusti p̄tii. Probāt hec ex
de ēpti. & uē. c. Ad nostrā ubi casus poīt. Habeēt de hoc ī textu
& glo. Ille ē casus poīt ex de usis. c. Cōquest⁹ ī glo. magna ū
ponūt casus q̄b⁹ pōt accipi ex crescētia ultra sortē int̄ q̄s ponit̄
hic. Si uēdo tibi fūdū iusto p̄tio ea. l. ut q̄ncūq̄ soluā tibi pretiū
qd̄ mihi das fūdus ad me reuertat̄. In isto casu lucrat̄ oēs fruct⁹
aliē si modicū esset p̄tiū p̄sumit̄ cōtract⁹ factus ī fraudē usaz
& maxie si ēptor q̄sueuit exercere usas. Concedit ergo glo. q̄
cōtract⁹ poterit esse licitus q̄n. s. iustū ē p̄tiū & pōt fieri ī frau
dē usaz q̄n. s. p̄tiū n̄ ē p̄portionatū: & q̄n ēptor cōsueuit exer
cere usas. ex de pigno. Illo uos. Ponūt ergo tres casus q̄b⁹ p̄su
mit̄ talis cōtract⁹ fieri ī fraudē usaz. Prim⁹ ex eo q̄ modicū ē
p̄tiū respectu ualoris rei. Secūd⁹ ex eo q̄ aliqd̄ p̄soluit̄ ultra sū
mā receptā: puta fuit res uēdita p̄tii cētū & ī pacto q̄ cū rescī
dit̄ uēditio soluāt cētū & uigiti. Tertio q̄n ēptor cōsueuit exer
cere usas. Probāt hec p̄ dictū. c. Ad nostram. & c. Illo uos. Vi
de supra. §. ii.

Quēō de hoc casu Petr⁹ existēs Ianue emit a Martino turonē 26
ses recipiēdos ī frācia in talib⁹ nundinis. R̄ndet Idē Alex. q̄ si
emēs plus uē min⁹ dat p̄p̄ dilationē t̄p̄ris: uē qa pl⁹ uel minus
dimittit uēdētī uē p̄mittētī dare turonēses ī frācia uerbi gratia

Si usq; ad nūdinās sūt tres mēses min⁹ dabit emēs p librā turronē. q̄ si essēt tm̄ duo mēses cōtract⁹ n̄ uidet̄ licit⁹: & maxie si pecūia recipiēda ī termio p̄babiliter credit̄ pl⁹ ualitura: uł si sic emēs coit̄ lucrat̄. Hoc. n. posito uidet̄ esse indirectū mutuū: ut q̄s det minus p̄babiliter recepturus plus in termino secus si esset dubiū. Ratione enī dubii p̄babilis uel coit̄ accidētis forte posset excusari.

27 Quid si uēdo tibi bladū uł rē meā ut tradas mibi tm̄ q̄ntū ualebit ī t̄p̄r q̄ cari⁹ erit hoc āno an sit ufa. R̄ndet Mo. in sum. q̄ sic: q̄a sperat aliqd futuri t̄p̄ris ultra sortē. Et hoc exp̄mit forma cōtract⁹ q̄a regula ē magistra. Vbi cūq; uēdēs de sorte itēdit accipere pl⁹ q̄ sit sors & h̄ exp̄mit forma cōtract⁹ ufa est ibi. Et si dicat̄ ibi nō est mutuū ergo nec usura. R̄ndetur q̄ est ufa indirecte.

28 Quid si q̄s uēdat alteri bladū p. 20. soluēdis ī mēse q̄ ē tm̄. i. s. in p̄fixo termio s̄m boni uiri estimationē ualitur & postea ueniat caristia & dictus ēptor illud bladū uēdat p. 25. nūqd p̄m⁹ uenditor aliqd ēptori restituere teneť. Videt̄ q̄ nō. q̄a ēptor in nullo ē dānificatus imo lucrat⁹. In cōtrariū facit q̄a ille cōtractus fuit ufarī⁹ ergo teneť aliqd restituere. R̄ndet Hosti. ī sū. li. 3. ti. 40. q̄ uēditor ille teneť restituere ēptori illud qd̄ sup̄uēdit ultra estimationē boni uiri q̄a licet ēptor dānificat⁹ n̄ sit: h̄ fuit p̄p̄ euētū rei q̄ n̄ excusat ab ufa: dānificat⁹ tū fuit q̄a multo plus emit q̄ ī termio ualebat s̄m estimationē boni uiri.

29 Quid si t̄p̄r q̄ mēsurādū ē granū p̄ q̄ tibi nūc centū dedi: puta do tibi p̄tiū t̄p̄r messiū & mēsure debēt ī pasca qn̄ granū pl⁹ ualebit. R̄ndet Hosti. ī sum. de ufs. . s. . An aliq̄ x. q. Et ponit Io. an. & alii i. c. si. i. fra eo. & sentit ibidē aperte glo. q̄ ufarīus erit. q̄a s̄m cōmunē & solitū cursū fere oīuz regionū q̄ cōsiderād⁹ ē. l. i. de flu. solet esse cari⁹ t̄p̄r pasce q̄ t̄p̄r messiū. Et si dicat̄ q̄ qn̄q; cōtingit cōtrariū. R̄ndet Hosti. q̄ de his que raro cōtingūt nō ē facta lex. ff. de l. l. Nā ad ea.

QSVRA. Quarto in contractu societatis. Quero de hoc casu Ali-
 quis cuius Ianuensis committit pecuniā bone fidei alteri⁹ ut inde lu-
 cret & iuste & habet inde partē in lucro: utque liceat. Rndet Alex.
 de alexā. in suo tractatu. quod commissio pecunie potest fieri duobus mor-
 dis. Vno modo quia fit translatio pecunie sue rei commissio in toto vel in
 parte in dominium illi⁹ cui committitur & pro pecunia sic commissio non. Item aliquid
 spare sicut non licet spare pro re alteri⁹. Sed licet spare alicui lucrum
 ex re sua. Secundo modo fit commissio pecunie vel alteri⁹ rei ita quod non
 transferat dominium: sed remanet tota res commissio in domino committentis
 Et hoc modo committens potest spare lucrum sicut de re sua quia tunc est com-
 missio pecunia vel res alia: sicut cum committitur aliquid seruo vel ministro
 qui negotiat de rebus domini ad utilitatem eiusdem: & per consequens quod ex-
 crescit sorti sicut rei proprie iusto titulo possidet. Nec est simile
 de mutuo & comodato. quia in mutuo pecunia stat in periculo illius qui
 accipit: non sic in pecunia comodata que stat in periculo comodatis: &
 ideo licite potest spare lucrum ex pecunia. Oportet autem quod pecunia tota
 sit comodata quia si partem esset comodata & partem mutuata posset ibi
 esse uitium usure. Si. n. aliquis committit alicui centum ita quod medietatem ei
 mutuet & aliam medietatem suo retineat dominio. Ita quod ille cui commit-
 titur debeat de illis negotiari ad lucrum: dico quod huiusmodi lucrum ha-
 bet uitium usure: quia sperat non solum ex re commissio sed et mutu-
 ata & ideo ex mutui adiectione generat uitium in toto contractu.
 Quero quomodo in commissione talis pecunie committatur usura. Rndet Ric.
 in. 4. di. 18. ar. 6. q. 6. quod hoc contingit quadrupliter. Primo modo quando capitale
 & lucrum ponitur sub certitudine. Secundo quando capitale ponitur sub cer-
 titudine & lucrum sub fortuna. Tertio quando lucrum ponitur sub certitu-
 dine & capitale sub fortuna. Quarto quando utrumque ponitur sub dubio.
 Primus tribus modis accipiens ultra sortem tenetur ad restitutionem quia
 contra⁹ sunt usurarii siue directe siue indirecte siue implicite siue
 explicite. Et quia de tertio modo non est ita clarum sicut de primo & se-
 cundo propter quod dictum est per auctoritatem. ex de usuris. c. Nauigati vel eunti
 ad nundinas certam mutuas pecunie quantitatem pro eo qui suscipit in se

1

2

piculū receptur⁹ aliqd ultra sortē usari⁹ ē cēsend⁹: qā nisi fu-
erit culpa uel negligētia illi⁹ qui accipit raro accidit qd pecunia
quā mutuo accipit pereat. Vñ ille q i casu isto dat mutuo pecu-
niā hz i fauorē suū illud qd accidit sepe. Nec hz contra se illud
qd accidit raro. Nec obstat illud qd dī .C. de Nau. feno. l. i. f.
talē cōtractū ab obseruatione cōiuz usarū liberū esse: qā & si n̄
sit cōis usarū: tñ usarū ē. Vñ glo. sup illud ūbū. Cōiuz usarū dicit:
Sed n̄ cētesimarū. Quāto mō accipiēs ultra sortē aliqd restitu-
ere n̄ tenet: qā rōne uerisimilis dubii cōtract⁹ huiusmōi excusat.
ex de usis. c. Nauigati. §. Ille quoq.

3 Quero quot mōis uariat cōtract⁹ societatis. Rñdet idē Alex. q
triplr. Aliqn. n. un⁹ poit tm pecuniā & alr opā corporālē. Ali-
qn un⁹ ponit pecuniā & operā & aliud pecuniā uel opā tm. Ali-
qn aut ābo ponit i societate pecuniā & operā uel pecuniā tm
& i oib⁹ seruāda ē eqtas: ne aliqd fiat i fraudē usarū.

4 Quero pōe qd aliqs poit i societate opā tm ali⁹ poit libras. 30.
ad tertiā pte lucri & dāni b ē ad lucrū & dānū. 10. librarū. 20. re-
manētib⁹ semp saluis: hoc casu posito nisi ille q opā poit mer-
cedē recipiat p labore quē sustinet pro cōmercio. 10. librarū
qru lucrū & dānū spectat ad illū q pecuniā dedit usari⁹ ē q pe-
cuniā dedit. nā. 20. libras mutuauit mercatori p cōmercio. 10. li-
bras tm: ptenētū ad lucrū & ad dānū illi⁹ q pecuniā dedit cū sit
receptur⁹. 10. libras que n̄ stāt piculo suo & cōmerciū circa. 10.
libras. Deberēt. n. 20. li. stare piculo suo sic & illi⁹ q opā gerit.
Et et debēt stare lucro illi⁹ q opā poit: qā q hz onus queniēs ē
ut habeat emolūntū. Et iō si ille q operā gerit nihil habz pro
mercede laboris exhibiti i lucro qd accidit illi q pecuniā dedit
usarū cōmittit: qā b casu posito ille q pecuniā dedit nihil dz ha-
bere p. 20. libris ad similitudinē mutuatis q rōne mutui nil pōt
habere ultra sortē. Quādo. n. qbi⁹ societas ita q un⁹ poit pecu-
niā & ali⁹ opā licit⁹ ē cōtract⁹ dū tm seruet eqtas socialis. Hoc
aut n̄ ē i pposito qā si mercator recipiēs pecuniā & ponēs opā

postq̄ emit merces pdat eas pdit. 20. libras & opā corporalē.
Collator autē pecuīe n̄ pdit nisi. 10. libras: & n̄ opā corporalē.
Casus ergo nō ē licit⁹ sed ī fraudē usq̄ factus.

Quid de his q̄ mutuāt pecuniā ad negotiādū hoc pacto q̄ ca-
pitale sit saluū. i. si perit pereat mercatori & si qd̄ lucy iterue-
niat illud diuidat. Rñd̄ Bal. i. l. i. Pro socio. q̄ iste q̄ tract⁹ sapit
usariā prauitatē: & iō q̄cqd̄ capiūt de lucro minuit sōtē & tenet
ad restitutionē. Nō. n. ē ista societas neq̄ ex fōma q̄ct⁹ neq̄ ex
nā. Ex forma n̄: q̄ ē cōtract⁹ mutui. Ex nā n̄: q̄ ē q̄ naturā so-
cietatē. s. q̄ un⁹ habeat caput saluū & ali⁹ fractū: ut. ff. e. l. Muti⁹
Et iō illud qd̄ legit nō nōt̄ ex de dona. inf̄ ui. & uxo. c. Per ue-
stras d̄z ītelligi q̄n̄ pecuīa dat̄ ad pare lucy & dānū q̄ tūc cō-
tract⁹ ē licitus.

Quero q̄n̄ un⁹ ponit pecuniā tm̄ & alt⁹ opā ex q̄b̄ ptib̄ isti in-
telligāt socii tā ī lucro q̄ ī dāno. Rñdet Bal. ī dicta. l. i. c. Pro so-
cio. q̄ ex ptib̄ eq̄lib̄ nisi aliud actū. Et ē ratio q̄ societas habz
īnstar fraternitatē: un̄ sicut īt̄ fratres debet seruari eq̄litas sic īt̄
socios. ff. Pro socio. l. Si nō fuerit.

Quero pōe q̄ ī diuisiōe societatis post lōga t̄pra & multos la-
bores & sudores p̄cedētes n̄ iueit̄ nisi solū capitale saluū: an to-
tū ip̄m capitale debeat habere ille q̄ ip̄m posuit an uero debe-
at eq̄līt diuidi. dicit glo. q̄ d̄z eq̄līt diuidi nisi aliud actū sit. Et
mouet̄ tali rōne. Nā tale capitale uidet̄ a p̄ncipio coīcatū sicut
dicimus ī societate oīuz bonoz q̄ unusq̄sq̄ uidet̄ coīcasē alteri
qd̄ erat p̄pū. & sic de p̄prio trāsiuit ī cōe. ut. ff. l. 2. Preterea
ille q̄ posuit opā ītelligit̄ posuisse p̄tiū ope qd̄ p̄tiū lcx assimi-
lat & coequat pecuīe posite ex altera pte: unde p̄inde ē si un⁹
poit. 10. alt⁹ opā ac si uterq̄ poneret. 10. & q̄libet ferret. s. ergo
ita ī p̄posito. Preterea si ille q̄ ponit opā pdit opā: ergo & ille
q̄ ponit pecuniā: alias sequerēt absurdū q̄ un⁹ pecuniā totā p̄-
deret alt⁹ nihil. Videt̄ casus. l. nostre. ī uer. cōferēte. Nā cōferre
p̄prie ē idē q̄ coīcare: ut īfra de colla. l. Illū. & l. Illud. Et hanc

pte tenet glo. de iure. De cōsuetudinē aut dicit: q capitale debe
 at esse saluū: & si ita ē cōsuetū itelligit ē h tacite actū. qā con
 suetudo tacitū pactū iducere uidet. C. Loca. l. Licet. Quid er
 go dicem⁹ n̄ uidet ualere ista cōsuetudo nec pactū: quia p tale
 pactū traheret qd⁹ ad nāz fenoris: nā sic ibi ē piculū debitoꝝ
 qā nihilomin⁹ creditō accipit usas ita hic eēt receptoꝝ picu
 lū. Dico pditiōis opaz & nihilomin⁹ si ope aliqd fructificassēt
 lucz esset cōe. Sz rñdeo q n̄ ē ueꝝ q trahat ad naturā fenoris:
 ut dicā ī sequēti questione: & nō. ff. Pro socio. l. Cū duobz. §.
 Itē ex facto. Tu dic fm la. de arena. q nō solū de cōsuetudinē sz
 ē de iure ē q capitale sit saluū. Quare. n. soci⁹ me⁹ deberet
 habere pecuniā meā. Et si tu dicas qā poit operā. Rñdeo q p
 tiū ope itelligit correspōdere iterusurio pecuie n̄ ipi sorti. Vñ
 si un⁹ ponit cōmoditatē ope: certe & alī poit cōmoditatē pe
 cunie n̄ aut pprietatē. Finge. n. q un⁹ ponit ī societate. io. mi
 lia alī opā tm̄ certe hic nulla pōt esse pportio. Nisi de cōmodo
 ope ad cōmodū pecuie n̄ ad ipaz totalē sortē. Preterea illud ē
 exp̄ssuz qñ ī societate ponit ex una pte: puta poit pec⁹ ex alia
 opa pastoris: qā sola cōmoda & dāna ī obuentionibz sūt coia nō
 aut ipm pecus: ut dicto. §. Si coeūda: ut dicam⁹ q ī dubio itel
 ligit poti⁹ positus usus rei q res Bal. ubi supra.

- 8 Quero pōe q ipm capitale ē pditū uel diminutū aduersa for
 tuna: nūqd ille q poit opā teneat aliqd gferre ei q posuit pecu
 niā: exēplū ī diminutione. Ponamus q ego posui in societate
 .20. & sint pdita. io. utz debetis mihi reticere. §. & uidet q sic
 qā dānū debet esse cōe. ut dicit. l. Si n̄ fuerit: uñ si totū ānuū eēt
 meū esz cōtra naturā societatis. Cōtrariū determinat glo. f. q
 ille q poit operā solū nūq uidet se obligasse ad dānū sortis. Su
 fficit. n. dānū amissaz opaz. Et h pbat qā correlatiuorū ē eadē
 nā. Vñ sicut de capitali nihil lucrāt ponēs operā ita de capitali
 nihil dānificabit. Si aut lucraret ita & dānificari deberet: qā de
 cōtrariis eedē dāt regule: ut. C. de furtis. l. Manifestissimi. §. Sz

cū ī fa ī tex. ibi. Vbi ē piculū ibi & lucrū. Sed Petr⁹ dicit aut pecuniā ē statim perdita: & tūc sit damnū cōe: aut post opas p⁹stitas & tūc sufficit dānū oparū. Hāc opinionē dīc Cy. esse eq⁹orē. Ia de are. dīc īdistīcte q⁹ dānū ē cōe: ut. ff. e. l. Cū duob⁹. §. Quidā sagariā: & l. Id qd̄. §. Idē celsus. Tu dic q⁹ q⁹ten⁹ est cōe luc⁹ eaten⁹ ē cōe dānū & nō ali⁹ ut p⁹dixi: & iō p⁹mā opinionē tene. Si ē contracta societas ad ptē dāni & lucri tūc tene tertiā opinionē. Nec pōt cōqueri q⁹ p⁹didit opā manualē: nā & ali⁹ p⁹didit īterufuriū pecuīe sue. Sed si nō apparet qualī sit cōtracta societas ītelligit cōtracta s⁹m cōsuetudinē regionis illi⁹ & inter mercatores secundū cōsuetudinē mercatorū. ut ī autentica de fideiuss. §. fi. & de edilitio edicto. l. Q⁹ si uelit. §. Qui assidua & infra de fideiuss. §. fi. bec Bal.

Quero pōe q⁹ ī societate uterq⁹ pōit mixtī pecuniā & opā: sed un⁹ maiorē pecuniā q⁹ ali⁹: nūqd ptes lucri erūt eq⁹les eq⁹litate p⁹pōitiōis. i. q⁹titat⁹ & bi grā. Vn⁹ pōit duas ptes ali⁹ tertiā: nā ī lucro & dāno qlibet d⁹z habere ptē correspōdentē ei qd̄ posuit ī societate si de h⁹ nihil aliud ē exp⁹ssū quasi de hoc tacite īt eos actū esse ītelligat ut q⁹ pl⁹ oneris & piculi sustinet pl⁹ emolu⁹ti spectet: ut. ff. de regulis iuris. l. Secūdū naturā. Et ita ītelligit dicta. l. Si nō fuerit ī pncipio. Quod ē nōbile & ue⁹ nisi opa & īdustria uni⁹ ualde excederet opā & īdustriā alteri⁹: puta si sol⁹ nauiget si sol⁹ pegrinet si picula p se subeat solus si solus stat fix⁹ ad appotecā & s⁹h⁹ia. ut dicta. l. Si nō fuerit. §. i. Vnde ad arbitriū iudicis recurrēdū ē ac si hoc esset exp⁹ssē actū ut. ff. p socio. l. Si societate mecū.

Quēō exēpla de dānis. Rñdeo qddā ē dānū ītrīsecū ut q⁹a merces ī societate posite pierūt: ut pecuniā a latroib⁹ ē ablata & de istis dictū ē supra. Quedā sūt dāna extrīseca ut q⁹a socii cōtraxerūt multa debita adeo q⁹ de corpore societatis nō possēt solui Et tūc īdistīcte dico q⁹ dānū taliū ē cōe ut si un⁹ totū soluit recuperat ab alio p rata. Et si un⁹ ē ī carcere & facit ibi sūptus de

cōi debet solui ut dicto .§. Quidā sagariā.

- ii Queō an dās pecuniā mercatori ut de lucro ptē habeat cōmit-
tit usā. Rñdet Io. cal. i. c. Nauigāti. ex de usis. io. glo. notat. 23.
.q. 4. Pleriq; q; si piculū spectet ad accipiētē nō ē licitū: sed si
q; trabūt societate ut piculū spectet ad utrūq; bñ ē licitū: nā un⁹
poit pecuniā alī supplet laborē. ff. Pro socio. l. 9. §. 1. Hoc in-
tellige cū mercatio ē licita uel sec⁹: ad h̄ supra de dona. inf. ui. &
uxo. c. Per uestras p quā decretalē. Hosti. i. sum. hui⁹ tituli. §.
An aliq; x. qd si piculū: ubi plene tractat de hoc uoluit defēde-
re q; sit et dānū īsolidū suscipit in se recipiēs talis societas est
licita insti. Pro socio .§. De illa & sequēti. Et qā ī aliis contra-
ctib; ualet pactū appositū p̄ naturā cōtract⁹ ut dānū spectet
ad suscipiētē ut ī cōmodato & sibi. Vñ dicūt qdā q; talis so-
cietas pcedit ex ui pacti qā cōtract⁹ ex cōuētiōe legē accipi-
unt ī regula iuris cōtract⁹ li. 6. Azo: & Acursi⁹ tenēt cōtrariū
in. l. Si n̄ fuerit. ff. Pro socio qā n̄ ē uera talis societas cū sit q; tra-
ei⁹ naturā. Societas. n. ē quedā fraternitas. ff. Pro socio. l. uerū
.i. rñdeo qre seqt q; tale pactū n̄ sit p̄ naturā cōtract⁹ sed cō-
tra ei⁹ nāz. unde n̄ ualet. ex de p̄cario. c. ultio. ff. e. l. Cū p̄cario
Vñ finali⁹ dīc Hosti. q; si pecuīa p̄iret casu fortuito ī foro cōsci-
ētie cōsulēdū ē ei q; dedit q; remittat. uerūtñ bñ pōt cōtrahi so-
cietas q; ad unū p̄tineāt due ptes lucri & ad aliū tertia: si is qui
pl⁹ debet habere pl⁹ cōtulit societati uel pecuīe uel opis ut di-
ctā. l. Si nō fuerit: & ī dicto. §. De illa alias secus rōne p̄dicta.
Quod aut dīc insti. Pro socio. §. adeo qd pōt cōueniri q; qs lu-
cri ptē ferat & de dāno n̄ teneat n̄ ē ītelligēdū de capitali: s; de
dāno ī lucro mercimoni qā p̄pe lucx dīc oī dāno deducto: &
iō pōt coiri societas ut ei⁹ lucri qd reliquū ī societate sit oī dā-
no deducto altera ps que sup̄ ferat. s. ab utraq; pte & ei⁹ dāni
q; similī relinqt ps capiat. s. ab utraq; pte. ff. Pro socio. l. quē⁹
muti⁹. Et iō si solū de dāno fuit exp̄ssū q; esset cōe h̄ intelligit
repetitū & ī lucro & ecōtra. Insti. p socio. §. Illud. Vt ergo sit

vera societas dicebat Gof. q. dāna & lucra debēt esse coīa p de
cretalē. Per uestras: nec pbat cōtrariū.

Quēō pōe q. pactū ē iſ duos q. un⁹ poīt mille alī opā & de his 12
mille paſ reſtat caſu fortuito: un⁹ opari⁹ n̄ uult ponere opā uſ
rē ſuā que magna ē cū re ſocīi que parua ē. qd iuris? Rñdꝫ Bal.
ī dicta. l. i. C. p. ſocio q. talis fouet eqtatē. ut. ff. de admīſtratio/
nibꝫ tu. l. ita aut ī pncipio.

Quero pōe q. duo ſūt ſocīi oīūz bonoꝝ: puta fili⁹ legitimus & 13
ſpuri⁹ mō pſ instituit heredē filiū legitimū. querit utrū aliqd
acqraſ ſpurio. Rñdet Bal. ubi ſupra q. ſic n̄ rōne relictī ſed ſoci
etatis. Text⁹ ē nōbilis. ff. de liber. legata. l. Si is q. duos. Et iſta
ē cautela qñ pſ uult aliqd de ſuis bonis ad ſpuriū pueire q. fa
ciat eos iuicē ſociari.

Quero pōe q. plures ſūt ſocīi oīūz bonoꝝ un⁹ iſtoꝝ ex uſaria 14
prauitate queſiuit multa & coīcauit ſocio ſeu fratri: nūqd epus
poterit opellere iſtū fratrē eūdēq. ſociū ad reſtitutionē uſaꝝ
dic q. ſic. ut. ff. e. l. q. enī. hec Bal.

Quero pōe q. ego & tu cōtraxim⁹ ſocietatē duraturā quīquē 15
nio h̄ pacto q. ego ponā mille & tu opā: uel q. ego ponā mer
ces ualētes mille & tu opā: deinde caſu fortuito ate quīquēniū
pierūt: nūqd ego cogar iterato ponere. glo. in dicta. l. i. C. Pro
ſocio dicit q. nō: quia finita ē ſocietas. Itē quia uidet aſtū ſolū
de ponendo ſemel non pluries ut. ff. e. l. Socius pro filia. §. nec
ſi poſſeſſor.

Quero nūqd ille q. debet ponere opā: puta nauigādo uſ circū 16
circa negotiādo debeat ponere iſtā opā ſuis ſūptibꝫ & expēſis
an uero expēſis ſocietati. Et uidet q. ſuis ſicut dicim⁹ ī colono
ſ. q. ſemē & oīa tenet ponere de ſuo: ut ex de decimis. c. Tua
& tñ colon⁹ partiari⁹ ſoci⁹ ē: ut. ff. locati. l. Si merces §. Vis
maior licet ī textu ſit ibi dictio qſi: un̄ n̄ ē oīo ſoci⁹. Rñdꝫ Bal.
dic q. qñ pſificiſ cā ſocietati dꝫ habere expēſas de corpore ſo
cietatis. Quod itelligas exceptis his qſ feciſſet domi ar. ff. de

peti. heredita. l. Sed & si l. 6. Quod aut. Itē qre n̄ dī lucy nisi deductis expēsis: ut infra de coll. l. Illud: & ff. p socio. l. muti⁹. & ita tenet Ia. de arena. & Cy.

17 Quero an aliq casu possit qs pecuniā suā dare & inde licite recipere lucy. Rñdet Monal. i sum. q sic i trib⁹ casib⁹. Prīo qñ dat pecuniā p modū societatis. Secūdo qñ dat alicui p aliq arte, ut infra ciuitatē honeste negotiet. Tertio qñ dat ut in aliqua certa arte qs laboret itra ciuitatē cū denariis sibi datis. Si uis ergo usq̄ uitare dādo tuos denarios potes ita dare xbi grā: dñs. An. ānumerauit & tradidit dño Bar. centū libras noīe societatis it̄ eos cōtrahe tali pacto q dñs Bar. ponat opā suā laborando & negotiādo & lucrādo i tali arte i ciuitate Bononie cū dicta pecunia fidelit̄ & solicite & diligēt usq̄ ad unū ānū & i fine anni infra septē dies dñs Bar. deducat de societate expēsas & sūpt⁹ & estimatiōes opū que i ea bona fide fecerit & sibi dicto. An. restituit capitale suū. s. c. libras deīde illud qd superit lucri medietatē usq̄ tertiā ptē ei dabit & aliā ptē sibi retineat. Si aut fuerit ibi dānū sñ oī negligētia usq̄ culpa usq̄ dolo p̄dicti Bar. tūc uterq̄ sustineat de dāno. s. dñs An. p tāta pecuniā quā posuit in ciuitate seu societate: & dñs Bar. p rata sūptuū & opay ab eo p̄stitay. Si uero dānū cōtigerit dolo & culpa seu negligentia ipi⁹ Bar. teneat dict⁹ Bar. restituere dicto An. dictas centū libras itegre cū oī dāno & iteresse suo & teneat dict⁹ Bar. redde re rōnez negotiatiōis sue & p̄bare dānū si qd fuerit secūdū iudiciū & allegationē triū legaliū uiroꝝ q sint noti & aīci utriusq̄ ptis & experti & piti i tali negotiatiōe siue arte que omīa p̄mittit dict⁹ Bar. dicto dño An. artēdere & obseruare sub pena dupli dictē q̄ntitat̄ pecuīe & obligatiōe bonorū suorū que cōstituit se ei⁹ noīe possidere q̄ pena soluta uel n̄ & cetera. Itē dñs An. fecit cōstituit & ordinauit dñm .c. p̄ntez & mādatum suscipiēte suū pcuratorē specialē ad negotia sua gerēda & admisthūda i qdā q̄ntitate pecuīe uidelz cētū librarū bononiēsī

q̄s eidē dño Bar. corā testib⁹ infra scriptis numerauit & tradi-
dit ut deductis denariis ī ciuitate Bononiēsi & ī tali arte bone-
ste negotiē & lucreē fidelit̄ & solcite & fideliter hinc ad unū
annū. Et cōpleto āno statī infra .8. dies deductis expēsis & esti-
matione opay suay q̄s bona fide fecerit occasione p̄dictay. su-
p̄fluū uero totū qd̄ habuerit uel ad eū puenit ex dicta pecuniā
& negotiatione restituat dicto An. retēta tñ sibi p̄ remunera-
tione suscepti officii tertia pte lucri qd̄ sibi sup̄fuerit ultra ex-
pēsas & opas suas & ultra capitale ip̄i An. & debeat reddere
rōnez gestioni & pcuratiōis & p̄bare dānū si qd̄ ibi fuisse di-
xerit secūdū iudiciū & approbationē triū legaliū uiroꝝ aīcorū
utriusq̄ q̄ sint expti & p̄iti ī tali negotiatiōe que oīa & singula
sup̄dicta. G. suscepit & p̄misit p̄ stipulationē ip̄i An. exeq̄ &
attēdere & obseruare & ī nullo q̄uenire sub pena dupli dicte
q̄ntitatis & sub obligatiōe suoy bonoy que constituit se illius
noīe possidere & pena soluta uel nō. Itē dñs Pe. cōmisit nume-
rauit & tradidit Io. C. libras Bonoñ. ad laborādū ī tali arte ī ci-
uitate Bonoñ. hinc ad septē mēses uel q̄ntū pl⁹ eas tenuerit de
cōi cōcordia ad q̄rtā pte lucri q̄ Io. p̄misit dño Pe. laborare cū
dictis denariis & lucrari bōa fide & oēz diligētā & solitudi-
nē & custodiā adhibere & ī fine tñi restituere ei dictā pecunie
q̄ntitatē cū q̄rta pte lucri saluo q̄ n̄ teneat de casu fortuito: dū
tñ illud p̄bauerit infra septē dies post q̄ acciderit & nulla eius
culpa uel dolus aut ī curia casus p̄cessit. Et si dixerit p̄ditā esse
factā in dictis denariis teneat ondere p̄ bonos & legales uiros
hui⁹ artis q̄ nō habeāt partē ibi.

QSVRA Quīto. s. ī cōtractu locatiōis. Quero q̄mō cōmittat
ī hoc contractu ufa. Rñdet Alex. de alexā. Si locator estimat
ualorē rei locate & si p̄dat q̄litēq̄ tñc locator uult rē suā recu-
pare hoc fit ī fraudē ufarū q̄a estimata intercedit loco pecunie
nec ē uera locatiō: q̄a locatō tradit rē suā suo piculo p̄ q̄ merces

ei constitui. Dicitur autem locator quod re sua permittit aliquem uti mercede conuenta. Vnde si permitto te uti domo mea mercede conuenta ego dicor locator & tu conductor. ex de loca. & conduc. c. i. & c. Propter. Aliquando tamen locatio dicitur firma. ex de loca. & conduc. c. Vestra nobis.

2 Nota quod locatio fit in perpetuum & ad tempus: & si moriatur conductor infra certum tempus: succedit ei heres secus si in usufructu quod persona est & moritur cum persona.

3 Est alius contractus medius inter locationem & uenditionem. scilicet emphyteusis de qua ex de loca. & conduc. c. Potuit emphyteota: ubi dicitur glo. Emphyteosis est medius inter locationem & uenditionem. In hoc autem accedit ad uenditionem quia quando talis contractus celebratur: aliquid datur sic in uenditione datur pretium. Sed tamen dicitur quia per uenditionem transfertur dominus: secus in emphyteosi: & ideo magis uidetur accedere ad naturam locationis quia sicut locator retinet sibi dominum & singulis annis aliquid recipit: ita & hic quia emphyteosis in singulis annis canonem confirmat. Emphyteosis est nomen grecum magis quam latinum & est idem quod melioratio in latine. Et hoc quia antiquitus sterilia terra per hunc contractum concedebatur sed postea promissum est fieri de fertilibus & fructuosis.

4 Quid de nautico fenore. Vide Glos. & Monal. in sum.

5 Quero an conductor teneatur de casu fortuito. Respondet Hostiensis in sum. in tit. de loca. quod non. ff. locati. l. Si merces. §. Vis maior & l. uideamus. §. Si hec: & l. Si quis fundum in praedio. §. i. & l. Marcus. §. Domum & l. Vltima. sed bene tenetur de dolo & lata culpa & leui. ut in tit. de loca. §. si. quinimo dicit Hostiensis secundum Azo. quod si quis mercedem accipiat per custodiam tenetur etiam de leuissima culpa. in tit. de contrahen. emp. §. quod si fugerit: & ex de deposito in c. bona fides. §. de culpa. Culpa autem conductoris seuitur annumeratur ut si magister scolari oculum effoderit seuerius cum calce percutiendo quia lenis castigatio tamen ei promissa est: ut ff. loca. l. Item queritur. §. Item iul. ff. ad l. acquil. §. & si quicumque. §. ultio: & ex de homi. c. Ad audiendum. Item imputatur ei si palium meum dederit alteri per errorem: quia non tollitur error

in facto proprio. Itē si uestimēta polliēda acceperit & mures ro
ferit de culpa tenet. ut dicta. l. Itē querit. §. Si fullo. & §. Itē si
paliū & ad uellera. l. quēq̃. Itē si uitulos pascēdos uel aliqd facti
endū uel polliēdū uel gemmā sculpendā uel icludendā conduxit
tenetur excepto si uitio materie frangatur nam tunc non te
netur nisi per speciale pactum. ff. loca. l. Si quis fundum. Et. l.
si quis uitulos. & l. Item queritur. §. Si gemma. Item si carru
carie siue aurige nimium contendendo dum ceteros transire
nō pmittit currū euertit & seruū uel bouē occiderit tenet ex lo
cato. Debit. n. tēperare cursū & uolūtātē suā. ff. loca. l. Itē que
rit. Primo rñdeo. Itē si cū posset resistere exercitui uel dño nū
tiare neutrū fecit nec aufugit tenet de dāno ab exercitu dato
dicta. l. Itē querit. §. exercitu. Itē si me inuito ponat rē meā in
alia nauī q̃ i ea quā deduxerā. dicta. l. Itē querit. §. i. Itē tenetur
cōductō rē restituere i pleto t̃p̃r cōductiōis alias tenet ad itesse
. ff. loca. l. uideam⁹. §. Qui uinū

ut. C. de fū. rei priua. l. 2. &. C. De omni agro de ser. l. ul. li. ii.
& de alluio & palu. l. ul.

- 7 Quero ī quot casibz īqlinus pōt expelli de domo p ipsū cōdu
cta. Rñdz Hosti. ubi s̄ q̄ pōt expelli. Primo si dñs p̄bet domū
sibi necessariā ut si necessitas īmineat que n̄ īminebat tēpore
cōtract⁹. Et hoc casu ē remittēda pensio p̄ rata tēporis. ex de
loca. c. post sterilitatē §. uey. &. C. e. l. q. Secūdo expelli pōt
qñ dom⁹ indiget refectiōe que n̄ īminebat t̄p̄r cōtract⁹ quo
ēt casu fit mercedis remissio. Tertio qñ īqlinus ibi male x̄sā
qa tenet porcos ī solario uł si opa rustica suo t̄p̄r n̄ exerceret
ne itē pestiua cultura fūdū deteriorē reddat. Itē si p̄p̄t inimici
tias culpa coloni ortas damñū deē teneat: ut. ff. solu. ma. l. in his.
Primo m̄so. Itē si teneat ī domo cōducta publicas meretrices
uł alios publicos peccatores ar. ī aut de leno. §. sancimus coll.
. 2. & de sta. mo. c. fi. §. i. &. q. 6. di. §. Sed illud: &. l. Nō aliter de
usu. & habi: & ibi p̄ glo. Quarto pōt expelli cū conduxit ad. 6.
annos fundū & stetit p̄ biēniū q̄ nō soluit mercedē.

i **USURA.** Sexto q̄ntū ad cōtractū pignoris. Vtq̄ tenēs aliquā
rē pignoratā teneat eā restituere cū fructibz si sibi soluit capitā
le p̄ q̄ res fuit pignorata. Rñdet Ric. ī quarto di. 19. ar. 6. q. 6. q̄
sic. Si aut de fructibz sortē recipit teneat pign⁹ restituere sine
solutione alia excepto h̄ qd sibi debet p̄ laboribz & expensis.
ex de usis. c. 1. & se. cōcor. Monal.

2 Quero pōe q̄ q̄s pignorat equū p̄ mutuo & soluit cibaria ei⁹
& ille cui pignorat⁹ ē utit̄ equo & eq̄tat ad negotia sua uł dat
ad uesturā an est usura. Rñdz Monal. in sum. q̄ sic. Itē de ueste
& si p̄ibz utit̄ q̄s ad utilitatē suā & alteri⁹ dānū.

3 Sed qd si q̄s habet equū ociosū quē locare non uelit & pigno
rat eū alicui a q̄ mutuū accepit hac cōditione ut pascat equū &
eq̄tet: tñ sine grauamīe & piculo eq̄ an sit ufa. Rñdet idē Mo.
q̄ n̄l: aliquid accipiat ultra sortē: qa n̄ grauat p̄ximū imo iuuat

eū pascēdo. Vñ ī huiusmōi casibz cōsiderādū est utq; p̄ mutuū pares sint utilitates hīc inde. Et si pares īueniant̄ circūscripto mutuo n̄ ē uſa ut ī p̄dicto casu. Idē de eo q; pignorat domū mutuāti q̄ īutilis ē sibi qā nō uult eā locare & mutuās domū custodit a ruina ne destruat̄.

USVRA Septimo ī cōtractu pmutationis siue ī arte nūmulariorū. Utq; ars cāpsoria sit licita. Rñd3 Alex. de ales ī suo tractatu de uſis. hec ars necessaria ē ad utilitatē pegrinātiū & aliorū q; circueūt diuersas regiones & ad cōmutationes rez; sine qb; nō ē uita hūana. Rerū. n. cōmutatio necessaria ē que cōmode nō pōt fieri sine nūmismate. Nō. n. ī diuersa loca & remota portari possūt res cōmode ad pmutationē faciēdā. Et iō necessariū fuit nūmisma & ars cāpsoria pp diuersitatē nūmismatū. Hec aut cōmutatio artis cāpsorie nō h3 rōnē mutui qā n̄ sperat̄ lucrū pp dilationē t̄poris nec iterū cāpsori reddit̄ fors eadē specie uſ; numero qā dat monetā uni9 generis & recipit alteri9; puta dat turonēses & recipit bonoios & ecōūso. Nec pōt dici ēptio uſ; uēditio pprie: qā ēptio & uēditio ppe cōsistit in rebus appciabilib; q̄rū p̄tia mēsurāt & determinant̄ nūmismate. Hoc aut genus fit ī sola cōmutatione nūmismatū diuersorū genex; & iō n̄ ē ēptio & uēditio: sed simplr pōt dici pmutatio Permutatio. n. d̄r uno mō generalit̄ qñ aliqd dat loco alterius & sic cōphēdit omnē cōmutationē. Secūdo mō d̄r qñ res determinata ad utilitatē uite dat p̄ alia re determinata. Et hoc mō determinat̄ de pmutatiōe ī iure canonico ut qñ pmutat̄ p̄benda cū p̄bēda. Vel aliqd siſe. Tertio mō d̄r pmutatio magis determinate ut nūmismatū pmutatio. Et hoc mō ars cāpsoria d̄r pmutatio. Nō obstat q; iste īdebit9 uſus sit pecunie quia s̄m qā ait p̄bus p̄mo poli. nūmisma iuētū ē cā trāsmutatiōis: ut puta p nūmismate habeāt res necessarie ad uitā. In cābio aut fit ut pecunia p pecunia habeat̄: qā rñdet Alex. qā cōmutatio talū rez;

cōmode haberi nō pōt pp diuersitatē nūmismatū: iō hec pmutatio cōcedit̃. Itē ī arte cāpsoria n̄ pprie cōmutat̃ nūmisma p nūmismate: sed pmutat̃ ulūs ppri⁹ nūmismatis p utroq; genere. Cōcordat Frā. de maronis i. q. dicēs q; sicut ars mercatorū nū facta legitime ē nālis: & sicut mercatores sūt ualde utiles qā aliq; habēt ī una regione que n̄ ī alia: ita pecuīe qmutatores seu cāpsores qā una moneta currit ī una regione & nō ī alia. unde p suo labore aliqd possunt lucrari licite.

2 Quare cāpsor pōt recipere lucū pmutādo uerbi grā sterlingus ī anglia ualet. q. turonēses & n̄ plus. Pone q; cāpsor p cōmutatione sterlingorū uel ecōuerso ad turonēses aliqd accipiat: an liceat cū n̄ laborat plus q; uſari⁹. Rndet idē Alex. q; nūmisma h̄z duplicē recōpēsationē. Vnā ex nā rei siue pōdere & materia & aliā ex determinatiōe legis positue: ex q; accidit q; frequēt aliqd nūmismatis gen⁹ ī aliq; loco n̄ tm̄ ualet qntū ualorē dedit illis positio. Et iō qn̄ cāpsor aliqd gen⁹ nūmismatis accipit n̄ fm̄ determinatiōē & positionē legis: sed fm̄ estimationē pōderis & materie: & aliud gen⁹ dat fm̄ estimationē & positionē legis & fit iā recōpēsatio & eq̄litas it̄ datū & receptū cōparādo ualorē nūmismatis dati qd̄ ualet fm̄ estimationē legis ad ualorē nūmismatis accepti qd̄ ualet tm̄ fm̄ naturā rei ad pōd⁹ seruat̃ ibi iusticia s̄p̄is illi q; ē ī ēptionib; & uēditionib;. qā recōpēsatio fit hic p maiore & āphiorē utilitatē dati apud accipientē a cāpsore q; recepti ab eo.

3 Quero pōe casū q; qs dat marchā argēti p alia marchā argēti soluēda & recipiēda certo termīo utrū iste cōmittat uſā. Rndz Alex. ubi supra pōt dici q; aut uerisim̄ sit q; marchā sit pl⁹ ualitura tēpore solutionis aut uerisim̄ dubitat̃. Si. n. uerisimile ē q; sit pl⁹ ualitura tēpore solutiois: puta si qs dat marchā argēti p alia marchā recipiēda tali tēpore qn̄ magis requit̃ illa pecuīa & p cōsequēs ē maioris ualoris: multū psumit cōtra sic mutuātē q; querat lucrū rōne tēpris. Distinguit̃ tm̄ qdā q; si creditor non

erat seruatur⁹ eā usq; ad illud tps sed iterū erat illā cōsumpturus
ufa ē. qā p mīori p̄tio recipit maius rōne t̄pris & lucrāt de eo
ī termīo certo qđ nō erat seruatur⁹ usq; ad illū terminū. Si autē
erat seruatur⁹ ut sic seruādo usq; ad p̄dictū terminū lucraretur
distigue: qā si aufert creditor ēptori uel debitori libertatē libe-
rādī se a debito p̄sumit cōtra creditore de ufa: q; iō crediderit
pecuniā ut debitorē oneraret piculo & se exoneraret. Si autē nō
aufert libertatē a debitore sed cōcedit ei q; soluat q̄necūq; uolu-
erit īfra terminū nō peccat talis creditor qā nō uidet sp̄are lucrū
pp terminū: sed magis uidet hoc fecisse ad releuādū iopiā debi-
toris. Si autē uerisūit dubitat utq; pl⁹ uel min⁹ ualeat t̄pr soluti-
onis tūc possēt excusari cōtra⁹ rōne dubii. Idē autē iudiciū ē
qñ species p specie. puta granū p grano. uinū p uino. oleū p
oleo ad certā mēsurā dat. Cōcordat Monal. ī sum.

Queō pōe q; aliqs habēs pecuniā specialē quā timet t̄pr fūto
minorādā suo p̄tio s̄m statuta legis positue uel dñi terre: & iō
pp huiusmōi timorē nō uult dare pecuniā mutuo nisi reddat si-
bi ī eq̄li p̄tio ī q̄ ē t̄pr mutui. uerbi grā aliqs hz sterlīgos q nūc
ualēt. q. turonēses & timet ne p auctoritatē dñi ī futuro tēpore
minuāt ī p̄tio & sint tm ualitura tres parisiēses pp quā causā fa-
cto mutuo & diminuto p̄tio cōsequēti t̄pr nō uult recipere tot
sterlīgos numero quot dedit t̄pr mutui: sed s̄m p̄tiū turonēsiū
cui⁹ erat t̄pr mutui. Querit ergo utq; h liceat. Rndz idē Alex.
q; uidet multis q; nō aliis aut q; sic. qā aliud ē ī mutuo sp̄are lu-
crū aliud ē uitare dānū. Primū nō pōt fieri sine īiuria dei qā h
phibuit nec sine iniuria p̄ximi cui gratis debuit fieri mutuū.
Qui autē uitat dānū deo īiuriā nō facit cū hoc nulla lege phib-
eat nec p̄ximo fit īiuria qā nō ledit p̄ximū. qā uitat dānū
suū: ī pposito aut mutuans magis querit uitare dānū suū q; ha-
bere lucrū. Debitor aut minus nihil accipit t̄pr mutuatiois q;
reddere teneat. Nec erat uerisūe pecuniā esse min⁹ ualiturā q;
ualebat t̄pr mutui. qā uillificatio hui⁹ pecuie non accidit rōne

dilatōis tēporis: sed ex uolūtate legis latoris. . . .

- 5 Quero pōe q̄ deposui pecuniā apud cāpsorē sine aliq̄ pacto q̄ cāpsor cū dicta pecuniā multū fuit lucratus & soluit mihi pecuniā. ponam². io. p̄ cētenario mō querit̄ utq̄ ista sit usā: Dicūt q̄ dā q̄ aut deposui sub spe ipi² remuneratiōis & tūc ē usā: secus si simplr̄. Et ī hoc stat̄ dicto meo q̄a ē questio de cōscīa. Tu dic q̄ aut deposui ī specie & tūc q̄a ip̄e illicite usus ē pecuniā depōit̄a oē lucr̄ inde pueniēs debet mihi restituere: q̄a locupletior ex re mea factus ē. ar. ff. de nego. ge. l. q̄ sine usis. Aut usus est licite q̄a deposuerā ad numez & tūc si aīo liberali & sciēs se n̄ teneri soluit: potero retinere id cū bōa cōscīa q̄a ē mera donatio. Aut soluit credēs se teneri ex q̄dā eq̄tate que sep̄ mouet creditores mercatores ad remunerādū & idē q̄d s̄ ē. Aut credebatur se teneri ex iure necessitatis cū n̄ teneret̄: & tūc dico q̄ licite recipio si nō habui a p̄icipio animū fenerādī alias sec². Nā obligatio at̄idotaris iustā parit retētiōē p̄ errorē soluti. ut. ff. de fideiuss. l. Si testator. §. i. Nisi esset error factu: ut quia putabat p̄ suū p̄curatorē esse p̄missum cum non esset. tunc enim nec de iure iudiciali nec de cōscientiali retinere possum. Hec Bal. in. l. i. C. Pro socio.
- 6 Quero pōe recipit q̄s pecuniā ultra mare uehēdā & ibi reddēdā certo pretio cōstituto an sit usā. R̄ndet dñs Lau. q. 29. §. m̄ Inno. i. c. fi. de usis q̄ n̄: siue ī se recipiat piculū siue nō. Est. n. locatio opay siue custodie. ut. ff. loca. l. In naue samphelli. Idē Hosti. tenet q̄ allegat. ff. nau. cau. sta. l. Et ita fateēt̄ Inno. q̄ ū nō acciperet p̄tiū tm̄ ut portet sed negotiatori mutuo dat ut ī illa negotiet̄ tūc ē usā: q̄a pecuniē null² ē usus uel utilitas si retineat̄ ī archa nec deteriorat̄ utēdo. 88. di. eiiciēs. Vide ibidē p̄ Io. an. & p̄ Hosti. ī sum. de usis. §. An aliquo uer. sed nūqd̄: & in glo in dicto. c. fi.
- 7 Quero cāpsor cābiēdo uē p̄mutādo recipit unū denariū p̄ floreno & in distāti loco facit pecuniā numerari & ego hic do an

fit uſa. Rñdet dñs Lau. uidet q̄ ſic: q̄a querit fraſt i de pecunia
que nō parit. In cōtrariū facit q̄a nō ē mutuū ſed mutuatū ad
inſtar uēditionis. Itē q̄ i loco diſtātī pecuniā numerari facit ſuſ-
cipit i ſe piculū. Hāc queſtionē format Io. de ligna. i. c. ſi. de uſu-
ris: & ibi poſt multa dicit q̄ n̄ uidet bñ excuſabilis niſi attēto
iterreſſe: q̄a attēto ſubieſto pecuniā iuēdibilis: q̄a nulla rex eſti-
matio. ff. de fideiuſſ. l. Si ita niſi pp curſū monete. Cōcludit ſi-
naliē q̄ ubi pl⁹ recipit n̄ ē bñ tut⁹ i cōſciā. Hic aduertēdū ſi ue-
rū foret huiuſmōi cābiā n̄ eſſe licita multi dānarenť. Et iđ ego
puto licita eſſe dū tñ debito mō celebrēt. Et dico q̄ hic nō in-
terueit mutuū: unde uſa n̄ pōt dici nec iterueit aliqd qđ cōtra
cōſciāz edificet: un̄ dico q̄ i pmo caſu ſi tibi cambio florenū &
dādo tibi florenū aureū recipis monetā uſ ecōtra: & in utroq̄
caſu uolo unū denariū ueri ualoris iā nō illud uolo q̄a tibi uēdā
pecuniā que ē iuēdibilis. Et firmavit Archi. i. q. i. Nec ad pe-
cuniā reſpectū habeo: ſed ad iterreſſe meū rōne laboris oparū
pēſionū fiſtoz que ſub eo huiuſmōi artē exercēdo iā nō teneō
icāſſū laborare i utilitatē alioz. Nā laboris itineris & expēſaz
bñda ē rō. ex de uoto. c. Magne. Bñ faciūt notata p lo. an. poſt
Hoſti. i. c. Conqueſt⁹ ut p eū in ſum. de uſis. §. An aliquo x.
.i. Et iſta uidet etiā fuiſſe intentio ipſius Io. de ligna. licet ſa-
tis confuſe loquat.

Quid de cāpſore q̄ accipit aliqd ut pecuniā quā ſibi hic ſoluo
faciat eā alibi i loco diſtātī numerari. Rñdet idē ubi ſ dicebat
Io. de ligna. hoc caſu curſus monete opat̄ exceſſus i ualorē ſm
locorū diuerſitatē. Pl⁹. n. ualet florenus florētie q̄ alibi & plus
ducatur romanus rome q̄ alibi & ſic de ſingulis. Eſt etenī alia
rō. ſ. piculi. Nō ergo uēdit̄ pecuniā que ē iuēdibilis ſed tñ hic
ſoluit̄ q̄ntū ibi numerat̄. Nā tñ ualet un⁹ floren⁹ cū uno dena-
rio hic q̄ntū ibi ſine denario. Hoc ē opat̄ monetaz diuerſitas
quōcūq̄. I m. n. ualet uenetis cētū ducati q̄ntū florētie cētū. 6.
floreni aliqui pl⁹ aliqui minus. nō ergo pl⁹ ſoluit̄ ſed tantū dē.

Itē si aliqd pl⁹ ualeat illud pl⁹ cōputabit rōne piculi & ut sub-
ueniat salariis mīstroꝝ & pensionū & ut nō frustra opas ponat
& sudorē i alioꝝ utilitatē.

Quid sit restituendū .c.8.

QU SVRA Oāuo qntū ad restitutionē. s. qd restituendū sit.
Vtꝫ qꝫ teueat ad restitutōez usaz. Rndet Alex. de alexā. i suo
tractatu adūtēdū. qꝫ eoꝝ qꝫ acqrūt cū pētō quedā sūt i qbꝫ nō trās-
fert dñiuz. & quedā sūt i qbꝫ trāsferē. In pmo casu necessaria est
restitutio: qꝫ peccatū nō remittit nisi restituat ablatū. i. q. 6.
Et ē uerbū beati Augustini ad macedo. Si res aliena pp quā ē
peccatū reddi possit & nō reddit: pnia nō agit sed simulat. Si autē
ueracit agit nō remittit peccatū nisi restituat ablatū. Talia sunt
que acqrunt p furtū. ex de furtis. Si qꝫ: & .c. litteris: & que acq-
runt p usā. ex de usis. c. Tua nos: & .c. Cōsult. Et que acqrunt
p rapinā. ex de rpto. c. i. & .c. In litteris. Et que acqrūt p symo-
niā. ex de symo. c. Veniēs ad uos. In sō aut casu. s. qñ trāsferē
dñiuz nō ē necessaria restitutio oīuz. Inducēdi sūt tamē hoīes q
sic accipiunt ut inde faciāt bonas & largas epias. Et talia sunt
que acqrūt p illicitas negociationes qñ negociatio ē illicita ex
pte psonē: puta cū cleric⁹ uel monac⁹ negociat q negociari nō
debēt: uel qñ ē illicita ex pte modi ut cū qꝫ negociat cū pūriis
& mēdaciis: secus si negociatio esset illicita ex pte cōtract⁹: ut
puta qꝫ uēditio sit i fraudē usarū: qꝫ tūc ē idirectū mutuū & te-
net qꝫ ad restitutionē.

2 Vtrū qꝫ teneat restituere rē eādē numero. Rndet idē Alex. ubi
supra qꝫ aliē ē i furto & i rapina qꝫ i usā. Nā aliq mō ē uoluntariū
i usā: licet sit uolūtariū mixtū. In rapina aut & furto ē sim-
plicit⁹ i uolūtariū pp qd equ⁹ furat⁹ iure poli. semp ē restituen-
dus: idē nuō i cuiuscūqꝫ man⁹ trāsierit: nō sic aut ē d equo ac-
cepto p usā sed sufficit qꝫ fiat restitutio pti. Duplex aut ē rō.
Prima qꝫ illud qd accipit ultra sortē i usā nō ē simplici uolentū

nec puim factā dño rei: nec ē omnino iuolūtariū. Quod aut accipit i rapina & furto accipit p uiolētā & cōtra uoluntatē dñi. Secūda rō ē qā ufa ē i q̄traſtu mutui. In mutuo aut n̄ ē neceſſe q̄ q accipit mutuo reddat mutuātī idē numero: ſed ſufficit q̄ reddat egle i p̄tio. Et eodē mō uidet̄ eſſe dicēdū i excreſcentia que accidit rōne mutui: qā nō ē neceſſe q̄ reſtituēs lucrū reſtituat idē nuō: ſz ſufficit q̄ reddat equalēs i p̄tio. Cōcor. Hoſti. i ſum. li. 3. ti. 4.

Ut ſufficit q̄ q̄s reſtituat nō pluſq̄ accepit cū dicaſ exo. 22. 3
Si q̄s furat⁹ fuerit bouē aut ouē aut occiderit aut uēdiderit p uno. 6. uſ. 4. oues p una. Itē Luc. 19. dixit Zachæus. Si quē frau dau reddo q̄druplū. Rñdet idē Alex. ubi ſupra q̄ ſufficit q̄ q̄s reſtituat tm̄ q̄ntū accepit: qā ſic reſtituendo reducit q̄d iniuſte actū ē ad eqlitatē. Leges aut p̄dicte nō obligāt poſt xp̄i aduētū: qā ceremonialia & iudicialia n̄ obligāt poſt xp̄i aduētū: licet poſſit ſtatui a iudice p bono cōi. Et iō dicit q̄ aliē ē i uſa q̄ in furto & rapina. Vſa. n. dicit actionē uiolētā nec qcqd factū eſt iniuriā pximi. Et iō ſolū uidet̄ dicere quādā ieq̄litatē ex pte rei accepte que nō pōt accipi rōne mutui cū debeat eſſe gratuitū pp q̄d ad eqlitatē faciendā ſufficit q̄ fiat reſtitutio rei ita q̄ tm̄ reſtituat q̄ntū accepit. Rapina aut & furtū magis dicūt uiolētā que repmēda ē p penā. & iō ſi a iudice condēnat⁹ raptor uel fur teneſ pl⁹ reſtituere q̄ accepit. Nō ſic ē ante q̄ ſit cōdēnat⁹. Illud ergo pl⁹ ad q̄d iſte teneſ ē qd p modū pene iſtigēde raptori uſ furi: & n̄ qā q̄s illud reddere teneat quia raptor uſ fur tenereſ qd falſum eſt.

Ut hō teneat reſtituere ea que legitima mercatione lucrāt⁹ 4
ē de bonis que ipe & ei⁹ p̄r acq̄ſierāt p uſā. Rñdet Alex. ubi ſ post duas op̄iones pri⁹ recitatas q̄s n̄ tenet ē Ric. Alii diſtinguūt tā i rapina q̄ i furto dicētes q̄ rez quedā ſūt q̄x uſ earū nō ē cōſūptio ſicut res que habēt uſūfructū de ſe ſicut ager uinea uſ domus: & i talib⁹ reſtituēde ſūt nedū res ſz et puentus.

In hoc tñ differt ufari⁹ a raptore ſm qſdā q̄a ufari⁹ pōt dedu-
cere expēſas & forte opas ſuas moderatas: nō ſic aut fur uſq̄ la-
tro ut mitius agat ī hoc cū ufario q̄ cū fure & raptore: q̄a fur
& latro nō deducūt expēſas nec opas ſuas: licet alii hoc itelligāt
in foro iudiciali. In foro aut cōſeie dñt et furē & latronē poſſe
deducere: q̄a iniquū ē aliquē locupletari cū dāno alteri⁹: poſtq̄
ei plene de dāno ē ſatiſfactū. Quedā aut ſūt alie res que nō hñt
uſūfructū ſicut pecuīa: & ī talib⁹ nō tenet q̄s reſtituere puentū
pueniētē ex tali re: cui⁹ rō ē q̄a talis res ex nā ſua nō hz puetū
ſed puetus ē ex iduſtria uſq̄ ſolertia hūana pp qd lucy pueni-
ens ex tali iduſtria fit illi⁹ q̄ lucrat⁹: & hoc ſi iuſte negociaſ uſq̄
iuſte emit aliquid: unde ſi aliquis ex pecuīa ufaria negociatus
ē & lucrat⁹ & inde emit p̄diū & fruct⁹ p̄cipit nec lucy nec hu-
iuſmōi fruct⁹ tenet reſtituere: & hoc q̄a totū lucy ē ex iduſtria
opātis: & idē dicēdū de lucro qd habet ex pecuīa furtiua uſq̄ ra-
pta p negociationē aut p ēptionē p̄dii & fructuū ei⁹. Sec⁹ aut
ē ī re que hz uſūfructū: uñ ſi q̄s ufari⁹ p uſā extorſiſſet agy uſq̄
uineā nō ſolū tenet reſtituere rē: ſed et fruct⁹ pceptos ex talib⁹
bus reb⁹: & multo magis ad hoc tenet fur uſq̄ raptor & hoc quia
ſūt fruct⁹ rer⁹ q̄rū ali⁹ ē dñs. Fruct⁹ aut pecuīe nō ē ex nāta
rei: ſed ex iduſtria & labore. Licet aut ufari⁹ nō fit uer⁹ dñs
pecuīe quā accepit p uſā: tñ eſt dñs laboris. Non obſtat. ex de
uſis. c. Cū tu maifeſtos ī fine ubi dī q̄ poſſeſſiōes ēpte de uſis
uēdi debēt & iparū p̄tia his a q̄b ſūt extorte uſe eadē rōne q̄
qd de ufaria pecuīa emit reſtitui debet: q̄a rñdet Alex. notabi-
lit q̄a decretalis dicit q̄ poſſeſſiōes uēdant & nō reſtituāt q̄ſi
dicat q̄ bona ufarii oīa ſūt obligata illis a q̄b uſe ſūt extorte
& iō ſi ufari⁹ ē nō ſoluēdo oportet tales poſſeſſiōes uēdi ut
fiat reſtitutio non aut oz ipas poſſeſſiōes reſtitui q̄a forte ua-
lēt pl⁹ q̄ req̄reret reſtitutio. Cōcor. Ric. i. q. d. i. 8. arti. ul. q. 6.
& Tho. & Rodonēſis. & Aſtēſis li. 3. ti. q. 0. cōcor. et Hoſti. dicēs
q̄ ufari⁹ tenet ad reſtituēdū uſas & itereſſe debitoris ī q̄ qdē

dānū & lucrū suū ē cōputandū p tex. ff. de eo qđ cer. lo. l. 3. §. penul. i. fi. & nō placet ei itēptatio quā Ray. p usario facit cōsulēs qđ usarius postqđ satisfecerit de usis petat a debitore ueniā ad cautelā qđ forte tenet ei āpli⁹ aliqd ei restituere p intē esse aliqđ & dāno. Nō uult. n. Hosti. qđ debitor ultra suū itēresse possit lucz petere: qđ hoc esset suū repetere cū usis. Idē ē dīcēdū s̄m Rodo. de lucro habito de re furtiua uel rapta p negociationē uel cōparationē redditus uel predii factā de re huiusmodi furtiua uel rapta.

Sed qđ fiat si tales possessiones deueniāt ad alteri⁹ man⁹. Rñ 6
det Alex. una cū glo. i. dicto. c. Cū tu. ex de usis. qđ si predictę possessiones pueniāt ad man⁹ alteri⁹ ex cā lucratiua & usarius nō ē soluēdo uēdi debēt & restitui eaz p̄tia & hoc ad quēcūqđ deueniāt res de pecuīa usaria ēpta secus si emisset rē us ex alia causa onerosa adeptus esset ab usurario bona fide nō credens forte eū usurariū uel credens rem illā non esse emptā de pecunia usuraria uel credens ipm usurariū aliter habere unde possit reddere usuras.

Utz usarius teneat ad dānū qđ incurrit ille a qđ usas extorsit. 6
Rñdet Ric. i. distīctē. qđ sic ubi s̄. Alex. uero de ales dicit. qđ qs dānificat duobz mōis. Vno mō cū sibi auferit id quod actu habz & tale dānū semp ē restituēdū: ut si qs dānificaret aliquē dirruens domū ei⁹ tenet restituere tm̄ qntū ualet domus ei⁹. Secūdo mō qs dānificat aliquē nō qđ auferat sibi qđ habet s̄ qđ ipe dit eū ne habeat qđ erat i uia habēdi. Et talis sic dānificās non tenet ad restitutionē ex equo. qđ min⁹ ē habere ipotētiā & eē in uia ad habēdū qđ habere i actu. Dānificās aut i mīori nō tenet restituere pl⁹ qđ sic restitutū n̄ ē simplū sed multiplicatū: & iō qđ dānificat boīez i agro seminato: puta effodiēdo semīa nō tenet restituere totū p̄tiū seu ualorē messis future: qđ nōdū fuit habita nisi i potētia. Eodē mō si qs detinet pecuniā creditoris ultra terminū p̄fixū nō tenet restituere totū lucrū quod

posset fieri de illa pecuniā qā tale lucy causale ē qā forte merca-
tor inde pdet. Alio mō dicūt sic alit. q. i restitutiōe faciēda duo
sūt attēdēda. s. ualor rei que ablata ē uel equalēs. Secūdo cōside-
rādū ē dānū qd illatū ē i iniuriā passo. Et de hoc notādū ē q. h
dānū aliqn illatū ē. pmo & p se & directē & tūc iferēs dānū te-
neē restituere. Verbi grā: si aliqs pass⁹ dānū p pecuniā sibi abla-
ta i b q. uolebat emere sibi necessaria ad uitā siue soluere ēpta
uel debita: & iō i expoliatiōe talis pecuniē icurrit dānū: puta qā
eū oportuit uēdere possēssiōes sibi utiles uel recipere pecuniā
mutuo & forte ad usū: i tali casu teneē qs restituere dānū. Alio
mō ifert dānū tm p accidēs: ut puta qā qs n cōsecutus ē lucrū
qd intēdebat ex pecuniā: & tale dānū non teneē restituere quia
pecuniā de nā sua n habet partū. Sec⁹ tñ ē fm istos in rebz que
ex sui nā & fm morā tēporis augeri possunt & decrescere fm
q. sūt aīalia qā talia de se habent partū: & iō spoliator teneē re-
stituere ptiū ipaz rex qd ualiture erāt tpr q. restitutio fit. Hoc
tñ ē dubiū utz spoliator ad hoc teneat qā res nōdū habita erat
sed habēda. Secūdū hoc ergo supposito casu q. fur furat⁹ ē pul-
lū equū uel uitulū quē uer⁹ dñs cōseruatur⁹ erat usq. ad annos
pfecti ualoris. fur statī uēdidit & liberauit se a furto fur aut nō
solū ad ualorē pulli uel uituli: sed et ad ualorē eius qd ualiturus
erat tpr restitutiōis teneret. Hoc tñ dubiū ē tū qā tal ualor ē i
potentia tū quia animalia interim mori possunt. Cōcor. Astē-
sis in sum. li. 3. ti. q.

i **USVRA** Nono qntū ad restitutionē. s. cui sit faciēda. Quero
cui fieri debet restitutio. Rndet Alex. q. regularit illi a q. acce-
pta ē usā. Fallit i aliqbz casibz. Primo si res que restituit n ē ad
utilitatē ei⁹ cui restituit sed poti⁹ ad nocumtū: & iō n ē reddē-
dus gladi⁹ deposit⁹ furioso. sed magis ē tenēd⁹ usq. ad cōgruū
tēp⁹ q. posset reddi. Secūdo si ille cui reddi debet ē mortu⁹ qā
tūc debet restitui heredi uel i casu executoribz. Tertio si ille cui

debet ē ignot⁹: tūc enī debet hō restituere s̄m q̄ pōt. s. dando
ekias paupib⁹ p salute illi⁹. Quādo. n. ignorat expoliati uel nō
inueniūt tūc cū cōsilio & auctoritate ecclie distribuāt in pias
causas: puta ī alimonus paupū uel redēptionē captiuorū & hoc ī
uilla uel dyocesi ubi rapina facta ē si cōmode fieri pōt. Q. si nō
pōt: puta qa uilla ē nimis remota uel ex alia cā: sufficit q̄ fiat ali
bi addit Hosti. q̄ ubi ignorat cui d̄z fieri restitutio ē paupib⁹
erogādū uel ēt illi q̄ tenet restituere p ekia si egeat reliquēdū.
Hoc dicit ī sum. ī ti. de penitē. §. quib⁹ uer. Sed que forma ser
uāda ē. Quarto si ille cui debet fieri restitutio ē nimis distans.
Tūc. n. si nō pōt fieri nisi maiorib⁹ expēsis q̄ sit res que d̄z resti
tui pōt dare ī pias causas uel si nō pōt fieri cōmode res d̄z trans
mitti illi cui⁹ ē uel admin⁹ referuari ī aliq̄ tuto loco donec dñō
assignet. Quīto pp turpitudinē dātis: ubi pmo notādū ē. q̄ ali
qs dupl̄r dat illicite. Primo mō qa ip̄a datio ē illicita sicut p̄z ī
symonia. Et tali casu posito q̄ dedit amisit qd̄ dedit: & iō non
debet sibi fieri restitutio. Accipiēs aut̄ turpiter accipit: & iō non
pōt sibi retinere datū sed magis debet cōueri ī pios us⁹. Alio
mō dat illicite nō qa datio sit illicita sed qa dat pp rē illicitā sic
cū qs dat meretrici pp fornicationē: tūc. n. mulier pōt retine
re: sed dās repetere nō pōt. Pōt & aliē distīgui ī casu pposito
qa pecūia aliqñ male accipit & sine culpa illi⁹ a q̄ accipit sicut
patet ī rapina furto & usā: & tūc pōt restitui illi cui⁹ fuit qa nō
amisit dñiuz suū. i. q. §. Nō sane ī fine ubi d̄r. Qui uero cōtra
ius societatis hūane furtis rapinis calūniis & oppressionib⁹ iua
sionib⁹ aliq̄ abstulerit reddēda poti⁹ q̄ donāda cēsem⁹ Zachei
publicani exēplo q. s. dixit. Si aliquē defraudaui reddo quadru
plū. Aliqñ tñ aliqd accipit sine culpa accipiētis nō tñ sine culpa
dantis: ut puta qa mala itētiōe dat & tñ accipiēs bona fide ac
cipit: & tūc si illud qd̄ datū fuit ī ptate dātis tuit retinere pōt.
Si aut̄ nō retinere nō pōt: ut puta qa dedit alienū & debet red
dere illi cui⁹ ē. De hoc i. q. §. & ē uerbū Augustini de uerbis

dñi q dicit. Nolite facere ekias de fenore & ufis. Itē idē Augu⁹
in qdā omelia. Quid possem dicere. Multi sūt xpiani diuites
auari cupidi: nō habeo peccatū si eis abstulero suū: & paupibus
dederō. Aliqñ ē peccatū ex pte utriusq; ut ī symonia & tunc
obseruādū qd dictū ē. Astenſis dicit q si ſciat a q extorta ē re/
stituēda ē ei si sit pſēs. ex eo. c. Cū tu. §. Sup his si uero sit ab/
ſens reſtituat ei⁹ heredi uſ pcuratori si sit. Si uero nec ipē nec
heres ei⁹ nec pcurator sit pſēs & uſari⁹ nouit ubi ille habitat
debet ei mittere aliq mō si pōt fieri fidelit & ſecure. Hoc. n. ſēp
faciēdū ē qñ cōmode fieri pōt. Et ſm Ber. mitti debet ſūptib⁹
ipī⁹ debitoris abſētis ar. ff. de op. li. l. Ope. Si tñ expēſe nimis
excederēt ſūmā illi⁹ uſe tūc debet paupib⁹ erogari. ſecunda. q.
.6. anterior. ex de iudeis cū sit. ex e. Cū tu ī glo. Hoſti. uero di/
ſtinguit q si uſari⁹ q ē male fidei poſſeſſor alio ſe trāſtulit q ū
uſuras exercuit tūc ppriis ſūptib⁹ mittere tenet. Si uero is a
quo uſas extorſit uſ heres ei⁹ alio ſe trāſtulit tūc locū hz q alii
dnt. Et pbāt h. ff. de rei uē. l. Si res. & l. Si ūo: & ī oib⁹ ſm Ro.
pſade ſūt circūſtātie. ſ. qñtitas rei debite remotio loci expēſe
que fierēt ī mittēdo & paupitas & diuitie ei⁹ cui reſtitutio fieri
debet qa nullo mō debet p re tā modica pximū ſuū grauare.
unde nō oportet q tūc mittat & ī talib⁹ recurrēdū ē ad arbitriū
boni uiri hoc Rodo. Ceterū si de ei⁹ aduētū pxio ſperet tunc
pecuīa deponet & cōſignabit. C. de uſu. cap. l. acceptā ſm Go.
Itē si res eſſet magni ualoris & nō poſſet cōmode mitti ei cui⁹
ē deberet ī aliq tuto loco deponi & cōſignari ſm Tho. Si uero
uſari⁹ neſciret nec ſperaret q defacili ſcire poſſet ubi ille ha/
bitaret nō tenet uagari ut īueiat eū ar. ff. de op. li. l. Quod niſi
.§. l. ex. e. Cū tu ī glo. Vel si ſciret tñ eā cōmode mittere non
poſſet debet eā paupib⁹ erogare. 2. q. 6. anteriorū. Et meli⁹. ex
.e. Cū tu ſm Ray. & Bar. ibidē: & idē itelligēdū si ſcire nō poſſz
a q eā acceperit. Et qd dictū ē de eo a q extorte ſūt uſe. idē it/
telligēdū ē poīa de ei⁹ herede si ille nō ſit ſupſes. Monal. dicit.

q̄ qñ nescit̄ p̄sona cui restitutio fiēda ē uť si sciť tñ ē absēs ī re/
motis p̄tibꝫ nec sperat̄ q̄ de facili posset sciri debz pauperibꝫ
erogari cū auctoritate eccl̄ie. Si aut̄ sciť mittat ei si aliquo mō
pōt fidelit̄ fieri & secure: alioquī cū auctoritate eccl̄ie paupibꝫ
deť. ar. ex de uřis. c. Cū tuubi de hoc: &. 2. q. 6. anterior. Sz qñ
sciť p̄sona uť sciri pōt semp faciēda ē ei restitutio cū cōmode
fieri pōt. Pēsande sunt tñ circūstantie. s. q̄ntitas rei debite &
remotio loci & expense que fierent p̄ mittendo. Et si ē diues
ille cui fiēda est restitutio ita q̄ nullo modo deberet p̄ re tā
modica p̄ximus grauari: & tūc nō oportet q̄ mittat̄ & ī talibꝫ
recurrendū ē ad arbitriū boni uiri.

Quero pōe casū q̄ p̄latus eccl̄ie iniuste subtraxit querit̄ ergo: 2
cui debeat restituere. Rñdet idē Alex. uidet̄ q̄ eccl̄ie: q̄a ab ea
subtraxit. In oppositū facit: q̄a cū p̄lat⁹ sit cōseruator rerum
eccl̄ie deueiet id qđ restituit̄ ad restituētis manus. Dicēdū est
bñ q̄ p̄lat⁹ duobꝫ mōis pōt aliqd ab eccl̄ia surripi. Vno mō si
surripit rē alteri & nō sibi deputatā. ut puta q̄a subtraxit rē ca/
pituli. Et tūc res restituēda ē ei cui⁹ ē. Secūdo mō quia rē sue
eccl̄ie deputatā trāsfert ī dñiuz alteri⁹: puta cōsanguinei uť aī/
ci. Et tūc talis res debet restitui eccl̄ie. ut cōuertat̄ in utilitatē
ei⁹: ut custodiat̄ usq; ad successoris aduentū.

Quero pōe q̄ xp̄ian⁹ recipit uřas a iudeo cui restituet. Rñdz 3
Astēsis ubi supra: liberabit̄ eidē restituēdo. Cōueniētī⁹ ē tamē
s̄m Ray. & Hosti. q̄ ip̄e noīe illi⁹ iudei cū auctoritate eccl̄ie il/
lis xp̄ianis satisficiat a q̄bꝫ ille iude⁹ uřas exegerat uť q̄bꝫ alias
obligat⁹ erat. ff. de negociis ge. l. soluēdo. &. l. cū pecunia uel
apđ edē sacra uť aliū locū tutū tñ auctořitate eccl̄ie noīe illi⁹ iu/
dei pecuniā deponat ut cū ille iude⁹ restituerit: eidē restituat̄.
Et idē itelligēdū ē s̄m Ray. qñ restitutio debet fieri uřaz rece/
ptaꝫ a xp̄iano uřario. Quod aut̄ dictū ē. s. q̄ ip̄e noīe illius &
cetera. s̄m Rodo. ē ueꝫ qñ factū ē occultū & nō generaret̄ scā/
dalū talit̄ soluētis uel piculū: alias sufficit q̄ restituat̄ illi a q̄ sū

accepte. Cōcor. Monal.

¶ Pone casū q̄ culpa ē ex pte accipiētis & dantis sed tñ ē sine īiuria alicui⁹: ut cū iudex dicit iudiciū iustū & testis uerū testimo-
niū & aliqd dat qd nō debet dari: q̄a sicut Aug⁹ ad macedoniū
nō iō iudex debet uēdere iustū iudiciū aut testis uerū testimo-
niū q̄a uēdit aduocat⁹ iustū patrociniū: & iurispit⁹ uerū q̄siliū.
Illi. n. int̄ utrāq̄ pte ad examen adhibent̄. Isti ex una pte consi-
stunt. Hoc casu posito pōt ne accipiēs retinere pecuniā. Et ui-
det̄ q̄ nō. q̄a rōne sui delicti uideēt amisisse ius acq̄rēdi dñium
nec ē restitueda ē danti q̄ q̄ntū ī se fuit abdicauit eā a se. Pro
hac sentētia uideēt Aug⁹: q̄ dicit de dāte q̄ ille solz male sibi ab-
latā pecuniā repetere q̄ iustū iudiciū emit qd uenale esse n̄ de-
buit. Et ibidē d̄r q̄ tales facilius ea que hoc mō acq̄sierūt tāq̄
sua paupib⁹ largiūt̄ q̄ eis a q̄b⁹ accepta sūt tāq̄ aliena restituāt.
Sic ergo s̄m hoc q̄ pecuniā accepit ut iudicaret bñ aut n̄ iudi-
caret cū ex officio suo teneat̄ gratis & bñ iudicare pecuniā reti-
nere nō pōt: q̄a turpi⁹ accepit & crimē cōcussiōis cōmisit. Est
aut̄ crimē cōcussiōis cū q̄s ī officio cōstitut⁹ aliqd p̄ metū ex-
torquet a subditis: aut qñ nō uult facere id ad qd teneēt nisi pe-
cunia data. Aut ē aliq̄s officialis aut miles q̄ ultra cōstitutā sibi
stipēdia extorquet. cōtra illud Estote cōtēti stipendiis uestris
Vel crimē cōcussionis ē ī accusatore qui desistit p̄ pecuniā ab
accusatione. Posset ēt dici ī hoc casu q̄ sic dās pecuniā: aut dat
bona intētiōe ut. s. sibi ius & eq̄tatē seruet: & tūc possz sibi red-
di. Aut eo aīo dat ut animū iudicis sibi īclinat̄ uel corrūpat: &
tūc dari debet paupib⁹ uel illi in cui⁹ iniuriā data est si ē iuste
iudicatū. Hec Alex. de alexā.

¶ Sed quid si pecunia data sit symoniace ī iniuriā eccl̄ie: nā ui-
det̄ q̄ sit dāda eccl̄ie ī cui⁹ iniuriā data ē. ex de symo. c. Ad b.
Aut ubi mādat̄ restitui pecunia accepta symoniace. Hoc ēt p̄-
bat̄ ex. e. c. Audiuimus. In q̄trariū facit. c. Veniēs. ex de symo.
ubi mādat̄ q̄ talē pecuniā restituat̄ illi q̄ dedit. Distinguit̄ aut̄ qdā

dicētes q̄ si totū capitulū aliqd dedit n̄ debet ei restitui. Si autē
un⁹ duo uel tres uel extrane⁹ deliq̄t dāda ē eccl̄ie: q̄a n̄ d̄z deli-
ctū p̄fōe i dānū eccl̄ie redūdare. Et i p̄ caū loq̄t. c. Veniēs. Alio
aut casu alia. c. Vel dicēdū ē meli⁹ q̄. c. Veniēs loq̄t de pecunia
data p̄ ingressu monasterii que mādāt reddi dātū si debet i gre-
di i aliud monasteriū ne sit onerosus monasterio. Si tñ tak uel
let i seculo remanere n̄ esset sibi reddēda. Hec Alex. de alexā.

USVRA Decio. f. q̄s teneāt ad restitutionē. Quero an tabel-
liones q̄ sciēt cōficiūt instrum̄ta sup usis teneāt ad restitutio-
nē. Hosti. i. sum. i. ti. de usis. §. An aliq̄ uer. qd de notariis nihil
dicit de restitutione sed dicit q̄ piuri sunt. q̄a qñ creant iurane
q̄ hec n̄ faciēt. ergo de cetero nec testificari poterūt nec publi-
ca cōficere instrum̄ta. Periurus. n. testificari nō pōt qñcūq̄ pe-
nitentiā egerit. ex de testi. c. Ex pte: & c. fi. Ex hoc et sūt inta-
mes q̄bus sūt actus legitimi interdicti. extra de testi. c. Licet
ex quadam primo responso ad fi. Hec Hosti. Vide supra resti-
tutio quinto.

Quid de p̄latis sigillātib⁹ & subscribētib⁹ se i instrum̄tis usariis
Hosti. i. sum. de usis. §. An aliq̄ uer. fi. & Gof. i. sum. e. ti. in fi.
Dicūt q̄ p̄ticipes sūt crim̄is usaz & si nō cōmodi: nā subscri-
ptio i multis iuris articulis cōfēsū & approbationē inducit. ex
de re iudi. c. Cū int̄ uos. C. Si cer. peta. l. mutue. c. De admini.
Tuto. l. Si nō subscripsisti. Sed fateor si q̄s instrum̄to nō lici-
to se subscribat & eius tenorē ignoret n̄ approbat nec cōfēt
.C. plus ualere qd agit. l. ultia. Sigilla et p̄latoz faciūt instrum̄ta
autentica. ex de fide instru. c. scripta. Per hoc igit laici creden-
tes cōtraht⁹ huiusmōdi p̄ ecclesiā approbāi securi⁹ peccāt: & iō
de talib⁹ dici potest laque⁹ iuuenū omnes uos: ut. 2. q. 6. Paul⁹
i lē Monal.

Quid de his q̄ t̄p̄r messū & uīdemiaz emūt uili⁹ frumenta &
mūn̄ ur nē. l. i. carus. Rñd; Gof. ubi §. q̄ n̄ tenēt ad restitutionē

sed ē turpe lucrū. Nec tenēt aliquis ad restitutionē: sed ī iudicio
aīe tāq̃ male acq̃sita que ex hoc acq̃sierūt debēt paupib⁹ ero-
gare. Ad qđ nō puto illū teneri q nō hac intētiōe emit sed ut
domui sue p̃uideat & tādē ex aliq̃ cā partē uēdidit & cari⁹: nā
qcqd agāt boīes intētio iudicat oēs. Itē dicit Monal. ī sum. s. q̃
qui t̃p̃r messis uel uīdimie emūt ānonā ex cupiditate uel uinū
uili⁹ ut postea carius uēdāt peccāt mortalit̃ siue sint clerici siue
laici. Et ē turpe lucrū. Sēcus tñ si aliq̃s p̃p necessitatē: ut. s. de il-
la ānona uel uino uiuat & postea nō idiget sicut credebat. Hic
pōt licite uēdere put uēdit̃ coit̃ in foro cōi: licet uēdat cari⁹ q̃
emerit. i. 3. q. 4. Quicūq̃: & c. canonū. Idē dicendū ē de illo qui
emit ānonā uel uinū cā negociādi dū tñ nō ex cupiditate h̃ faci-
at. sed ex lucro moderato sibi p̃uideat maxie cū nescit aliā ar-
tē nec alias habet unde sustētē. Similit̃ pōt emere q̃s annonā
si timef̃ caristia ī ciuitate: q̃a uidz uictualia extrahi de terra dū-
mō nō emat ut carius uēdat sed ne egēs fame peat exēplo Io-
seph. gen. 41. Qui frumēta cōgregauit nō ut carius uēderet s̃z
ut populū a fame liberaret q̃ tamē postea uēdidit f̃m cōe for⁹
& tales si sic emerēt mererēt. Alii aut̃ emētes p̃ter q̃ ī p̃dictis
casibus continēt tenent̃ tanq̃ turpe lucrū paupib⁹ erogare nō
tamē de necessitate

q Similit̃ nefandi sunt mercatores qui ea intētiōe emunt aures
os uel alias monetas uel res uenales & p̃cipue uictualia ut de ta-
lib⁹ caristiā iducant.

f Quero pone q̃ uſari⁹ emat equū uel p̃diū de pecuīa uſaria &
donat rē illā alteri & postea efficit̃ nō soluēdo utq̃ ille q̃ soluit
uſas possit cū effectu petere rē ēptā de uſis ab ip̃o possessore
cui donata ē: & utq̃ ille ī foro penitētie restituere teneat̃. Rñ-
det Monal. ī sum. q̃ licet p̃tiū ex re furtiua redactū nō sit furtū
.ff. de furtis. l. qui uas. §. ul. & uitia p̃sonalia nō trāseāt ī succes-
sores. ex de fili. p̃sbi. c. ex trāsmiſsa. Tñ iste pōt petere & iste
restituere tenet̃. ex de uſis. c. cū ī tua. Sic. n. credit hic res loco

p̄tū sic ecōuerso p̄tū loco rei succedit. ff. de peti. here. l. Si rē
& p̄tū Teneſ ergo ille ad quē p̄ueit res ēpra de pecūia uſaria
reſtituere ſi habuit rē illā ēptā ex cā lucratiua. Sec⁹ tñ ſi emiſ
ſet uel ex alia cā nō lucratiua adept⁹ eſſet bona fide ab uſario
nō credēs eū forte uſariū. Aut credēs rē illā nō eſſe emptā de
pecūia uſaria aut ip̄z uſariū habere alias unde poſſet reddere
uſas. Cōcor. Gof. & Hoſti. ī ſum. de uſis. §. ſi. Cōcor. ē. Spe.
in ti. de uſis. uer. pone uſari⁹.

Quid ſi talis poſſeſſio p̄ueiat ad illū q uſā ſoluerat ex cā lucra
tiua nūqd extinguit ei⁹ actio quā prius habebat cōtra illū ter
tiū poſſeſſorē. Rndet Hoſti. ī ſum. §. ſi. q. ſic. Tñ ſm Gof. uſa
rius uel ei⁹ heres mīme liberaſ. ff. de xbo. oblig. l. Inſt. ſtipulātē
§. Si rē. & ff. de ſolu. l. Quotiēs.

Quid de herediſ uſari. Rndet Hoſti. ī ti. de uſis. §. que p̄ea. 7
x. hac pena q nō tenēt reſtituere: niſi q̄ten⁹ uires hereditates
patiūt de appella. c. qua fronte: & de raptō. c. in litteris.

Quid ſi alter heredū factus eſt nō ſoluendo nūquid ali⁹ teneſ 8
in ſolidū. Rndet idē ſupra q in ſolidum teneſ inquātū ad ip̄m
de hereditate puenit: nā & res hereditaria obligata uidetur de
uſis. c. cū tu. §. ſi.

Quid de illis dñis q multa recipiūt a iudeis cū ſciāt eos nihil 9
habere niſi de uſis & q bona que poſſidēt ad reſtutionē nō
ſufficerēt. Rndet idē ubi ſ ſm Rodo. q tenent ad reſtutionē.
p̄ceptoꝝ ſi ex cā lucratiua p̄cepūt. Pnt tñ ab eis accipe qd ſibi
debēt ſicut & alii creditoꝝ.

Quid de genero raptoris uel uſurarii nūqd pōt accipere dotē 10
de bonis eius cū q̄qd habet nō ſufficiat ad reddēdū qd habet
de uſa. Rndet Aſtēſis ī ſum. li. 3. ti. q. ſm Rodo. licet dos nō p̄
ueiat ex cā lucratiua ſed accipiat p̄ onera m̄rimonii ſuppor
tāda ſi tñ talis ueritatē ſciēs aut craſſa ignorātia ductus q̄traxit
cū filia: talis nō debuit dotē recipere de reb⁹ huiuſmōi de eq̄ta
te canonica licet de ſubtilitate iuris ciuiliſ aliē forte poſſz dici.

Si aut̃ fuit ductus ignorātia pbabili: puta q̃a credebatur socerū n̄
esse ufariū uel alias soluēdo esse: pōt recipere dotē licet postea
intelligat ueritatē. Cōcor. Monal. Alex. de alexā. cōtrariū tenz
Vide supra. Restitutio. 2. §. 63.

ii Quid de creditore nūq̃d pōt recipere q̃d sibi debet a tali ufario
uel raptore cui⁹. s. oīa bona que habet nō sufficerēt ad restitu/
endū sua male ablata. Rñdet Astēsis ubi supra s̃m Rodo. disti/
guēdū: q̃a si creditor credidit talē pecuniā ut ex ea q̃modū suū
taceret & ex ea lucrādo forte se liberaret tūc pōt recipere debi/
tū suū de reb⁹ talib⁹. Nec ē simile de genero q̃ntū ad dotē quia
focer dādo dotē genero paupior efficit nisi q̃ten⁹ ab onere fi/
lie releuat: sed debitor nō fit paupior recipiēdo rē uel rei uen/
dite p̃tiū. Si aut̃ tradiderit mala fide pecuniā: puta ludendi ad
aleas uel daturō meretrici uel histioni uel aliis bona dilapidāti
nō debet huiusmōi p̃tiū recipere de bonis p̃dictis. Similit̃ nec
q̃ ex cā lucratiua agit. Oēs aut̃ alii q̃b⁹ debet ex cōtractu uel q̃i
ex maleficio uel q̃i recipere possūt ex huiusmōi reb⁹ q̃ sibi de/
bet dū tñ nō ē furtiua uel raptā uel ufariā ī ip̃a specie recipiāt:
maxie s̃m illos q̃ dicūt q̃ ī ufā dñiuz nō trāsfert s̃ ē s̃m eos
q̃ dicūt q̃ trāsfert: credo q̃ ip̃a res ufaria ī specie ī solidū reci/
pi nō debet q̃a debitor q̃ dedit eā p̃ ufā q̃dicere pōt si extat.
Nec eo inuito creditor aliam pro ea ei soluere posslet. Cōcor.
Monal. in suma.

ii Quid de seruiētib⁹ ufarioz q̃ seruiūt eis defenerādi officio. s.
p̃ eis pecuniā ad ufā numerādo: & ufā accipiēdo eoz mādato:
& tñ nihil ad eos p̃ueit. Rñdet Astēsis ī sum. ubi s̃ s̃m Rodo. n̄
tenēt p̃fertī iudē ufarii p̃ se uel p̃ alios mīstros huiusmōi exer/
cerēt ufas: licet nō p̃ istos. Cōcor. Alex. Aliq̃ uero ut Monal.
distiguūt si dat pecuniā dñi sui ad ufā de generali mādato dñi
sui dicētis q̃ mutuēt pecuniā cui uult ad ufā sub noīe ip̃i⁹ dñi
& tūc seruiēs teneēt ad restitutionē si dñs nō restituat: q̃a ē ī b̃
sicut p̃ncipalis & ī optione ei⁹ ē mutuare & nō mutuare. Aut

hoc facit de speciali mādāto dñi sic mādātis sibi. Mutua de pecunia ad usā. iō. libras noīe meo: & tūc licet peccet hoc faciēdo ad restitutionē: tñ nō tenet. Vide i 8. Restitutio. §. 2.

Quid de eo q cū uellē mutuare pecuniā gratis iduxit me q nō darē eā nisi sub usis. Rñdet Astē. ubi supra q tenet ad restitutionē. qā ipediuit idebite utilitatē pximi pcurādo ne mutuū gratis sibi dare.

Quid de eo q consuluit alicui ut feneret.

Quid de eo q dat aīco uel cōsanguinō pecuniā grat ut feneret

Quid de eo q cōtrahit societate cū alio ad fenus exercendum.

Quid ē de eo q mutuat usario pecuniā ad picipationē lucri usar. Rñdet Astē. ubi supra. q tales q iducūt aliquos ad fenerādū tenet in solidū si aliī nō erāt feneraturi. Si aut alias erant feneraturi nō tenet nisi iqtū ad eos puenit. Secūdū uero Ro. in neutro casu tenet nisi qntū ad eos puenit: & ē melior conditio taliū i hoc casu q i furto uel rapina ubi pstat auctoritatem ad restitutionē. Tenet ē si nihil ad eos puenit. Et hoc iō qā rapina & furtū cōtra uolūtate dñi fiūt q patit dānū: sed usā d uolūtate dñi puenit ad creditorē: nec inueit q iura det actionē debitori cōtra huiusmōi inductores ad repetēdū usas ab eis q debitores soluāt tali iductis p alios uel si ad iducētes nihil puenit inde. Cōcor. Monal.

Quid de eo q pecuniā deponit apud usarios. Rñdet idē ubi s q si qs cōmitteret pecuniā suā usario nō habēti unde alias usuras exerceret hac intētiōe ut inde copiosius p usā acquireret ei materiā peccādi daret: unde & ipe culpe princeps esset. Si uero usario aliī habēti: unde usas exerceat aliqs pecuniā suā cōmittat ut tuti seruet non peccat: sed uti ad bonū homine peccatore. Hec Tho.

Utrq usari itētionarius q habuit itētionē aliqd habēdi & pncipalit pp hoc mutuauit alias nō mutuatur nō tñ deduxit i patū tenet ad restitutionē. Rñdet Astē. ubi supra. q nō est op

restitutione ad purgationē delicti: sed sola pnia sufficit sibi sic
in symoia mēali. ex de symo. c. fi. fm Gof. & Ric. i. q. Sed cō-
trariū sentit Hosti: & Rodo. p. c. Cōsultuit. ex. e. & Luce. 6. Mu-
tuū date nihil inde sperātes: iō fm eos tenet ad restitutionē in
foro pnie de oī eo qđ accepit ultra fortē qđcūq; itētiōe debitor
ei dederit: siue pp dilationē exortā pp mutuū ei datū uł pp illđ
recipiēdū ad plixiorē terminū. Quādo in creditor dat credito-
ri pp solā dilēctionē nō pōt repetere nec retētiōē sibi consu-
lerē si forte penes se habeat aliqd de bonis creditoris. Cōcor.
Monal. i. sum. Hoc ē tenet Petr⁹ d ācharano i. c. uřaz. uoragi-
nē de uřis li. 6. & dñs Lau. de rodulfis i suo tractatu de uřis. Et
hoc dicit tuti⁹ imo uerissimū fm Inno. & Hosti. q; semp tenet
ex q illa itētiōe pncipalit dūct⁹ ē: & ē placuit Ray. i. sum hui⁹
ti. 8. sed nūqd: & Archi. i. c. i. iq. q. 3. Et hoc quo ad iudiciū aīe
Et ita ē cōfirmat Io. an. i. c. Cōsultuit de uřis. Sed ipse Io. an. in
mercuri. sup regula peccatū nō remittit refert. q; qđā theolo-
g⁹ hāc questionē disputās distigebat qñ corrupta intētiō mu-
tuātis innotuit debitori qā uidet tūc qđdā pactū implicitū qđ
habet uim expliciti. Est. n. fm eū duplex uřa. Vna mēalis nō
obligās ad restitutionē ex eo qđ fit sine oī exactione uł pacto
implicito uł explicito. Alia uero ē obligās ad restitutionē ex
eo qđ fit cū exactione ex pacto implicito uel explicito. Si er-
go fiat cū implicito ē uřa mēalis: si cū explicito ē uocalis. Ex
q inferi q; i casu i quo nō innotuit debitori corrupta intentio
mutuātis dato q; ea intētiōe pncipalit dūct⁹ sit nō obligat ad
restitutionē fm dictū theologū q adducit tales rōnes. Primo
qā cū formale sit exactio i uřa ex pacto obligante uł aliqd ali-
ud eqpollens: ergo seqt q; ubi nō ē talis exactio nec aliud eqpol-
lēs ibi nō ē uřa ad restitutionē obligās: q; uis bñ sit uřa mēalis
ad penitētiā peccati obligās. Et hoc cōfirmat qā aliē dicēdo nō
saluaret descriptio uře qua dī: q; uřa ē lucy ex mutuo pacto d-
bitū uel exactū. Secūdo qā sicut i furto dicim⁹ q; si aliq; grat

724
& liberalit̃ i dono recipit: recipit qđ furari itēdebat q̃uis sic fur
mēte nō tñ op̃e: ita qđ ad restitutionē teneat: sic & in p̃posito
ufari? cēlet fur cōuēntionalis: Si ergo intēdit furari ufā accipi-
endo & tñ n̄ puenit ad op̃ pactionis uel exactionis: sed libe-
ralit̃ accipit dī ufā mētalīs nō obligās ad restitutionē. Tercio
facit. c. fi. de symo. ubi dicit̃. Symoniac⁹ mētalīs q̃ habuit aīum
p̃ncipalit̃ ad aliqd accipiēdū nō teneť ad restitutionē ei⁹ quod
gratis accepit: sed sufficit sola p̃nā de peccato. Sed lo. an. rñd̃
ad p̃mū: distiguēdo de p̃maria uel secūdaria intētiōe mutuātis
. s. ut p̃maria eq̃polleat pacto: nā ē pactū īplicitū Luce. 6. Mu-
tuū date & cetera nō secūdaria. Ad secūdā rñdet lo. an. qđ int̃
casū illū furti & casū nost̃ ē maxīa dissimilitudo: quonīa licet
donatarius i casu furti habuerit itētionē corruptā ad furādū nō
tñ donatio causat ab ei⁹ factō: nec ē ānexa illi itētionī cōrupte
cui⁹ cōtrariū ē i mutuo: qđ cū ex bono charitatis deberet fieri
gratis fiebat p̃ncipalit̃ spe lucri cui⁹ spei uitiose seq̃ effectus
cōsequēdo luc̃. Ad tertiā rñdet dñs Anto. de butrio. qđ rō di-
uerſitatis q̃re ufari⁹ mētalīs obligat ad restitutionē i foro pe-
nitēciali: & symoniac⁹ mētalīs ē s̃m doc. qđ ufā utroq̃ testam̃-
to ē p̃hibita: nec disp̃sationē pape recipit de ufis. c. Sup̃ eo.
Symoia uero ē p̃hibita a iure positiuo & in eo ē symoniacū qđ
p̃hibitū sicut ē acqrere bñficiū symoniacē ubi papa pōt disp̃e-
sare. Vnde dicūt doc. qđ i p̃hibitis qđ symoia. Idē dicēdū qđ i
ufā mētalī. s. ut symoniac⁹ mētalīs teneat ad restitutionē quia
p̃hibita. Ideo dicit Gof. i sum. e. ti. in p̃ncipio. qđ quedā illicite
tenent s̃m ius diuinū & hūanū: & i his si nō cōstat: obligat ad
restitutionē i foro p̃niali. Si uero cōstat obligat i foro ecclesiasti-
co. Et sic loq̃ de detinētibz ufā qđ ibi tenet alienū qđ ē oī iure
p̃hibitū. Quedā sūt que tenent iuste s̃m ius diuinū & iniuste
s̃m ius hūanū. Et tūc cōsiderād⁹ ē mod⁹ p̃hibēdi iuris: quia si
ius p̃hibeat mēte cōscito de mēte illa punit sicut ē i symoia
p̃hibita a iure positiuo qđ actualis uēditio ē p̃hibita non solū

metalis qa hoc agere ē uetitū licet restituere nō cōpellat obli-
gať ad satisfactiōē peccati. Et h ē qđ uult dicere tex. in dicto
.c. fi. Et si dicat ulterius qre usā pl⁹ phibet iure dīno q̄ symoia
ī bñficio dicēdū qa ī usā alienū rapit. ī symoia alienū emit. Et
p hoc patet qre magis mēs punit ī usā q̄ ī symoia: qa usē p
hibicio habuit ortū a iure diuino: symoie autē a iure hūano. Vi-
de alias rōnes aliorū doc. ibi p dñuz An. Monal. dicit: qa ī symo-
nia ē turpitudine ex pte dātis & accipiēt. Sz ī usā nō ē turpitudine
ex pte dātis usas: & iō ex iure dīno & nāli eqtate facienda ē ei
restitutio. Nec posset ī hoc casu papa dispēlare: sed ex solo iu-
re hūano pecūia symoniace accepta uel recepta restituēda ē nō
illi q dedit turpit⁹ sz ecclie. Vñ nec Elyse⁹ pcepit Gezi restitu-
ere qđ accepit Anaamā: & papa qđ uult pōt ī hoc casu statue-
re. Posset et dispēlare q nō solū in mentali symoia sed et in
illa que pacto esset expressa q retineri posset: quod esset sy-
moniace acceptū.

20 Quero an mutuās secundario sub spe aliqd habēdi peccet & an
teneat ad restitutionē. dicit q nō: ar. 6i. di. Quid pderit. 78. di.
Si officia. i. q. i. Quapprimo naturalit⁹ ē obligat⁹ ad atidota. ut
in. c. Cū in officiis de testa. Et tenet glo. in. c. Consuluit de
usuris. Gos. & Hostiē. in sum. huius ti. post prin. de quo per
Io. an. in. c. Consuluit: & in mercu. super secunda regula & Mo-
nal. in sum.

21 Vtq creditor cui ex charitate mutuāti debitō aliqd ultra sortē
cōtulit nō uolūtarie sed coacte: puta dubitās ne idiscrēt⁹ repu-
tet ī tm q aliū uel hūc de cetero nō iueiat mutuātē uł alia si
cā teneat ad restitutionē. Rñdet dñs Lau. q licet sit tuti⁹ resti-
tuere tñ puto q si recipit pure credēs donatū liberalit⁹ & nō ut
usā uel ut coacte donatū nō teneat ad restitutionē: lz postea sci-
at nō liberalit⁹ datū esse. Ex q. n. tñr donatiōis habuit bonā fi-
dē recipit licite: licet donās tali coactione duct⁹ dederit & cre-
ditor nō habuit intētiōē tacitā uel exp̄ssā. Nā sēp mihi placuit

opinio glo. i. c. Vigilanti. & c. si. ex de usis. f. q. mala fides supue
niens p̄scriptioni cōplete nō facit quē obnoxiiū restitutioni.
Quod. n. dī q. possessor male fidei nullo t̄p̄r n̄ p̄scribit: h̄ uerū
ē dū ē ī cursu p̄scribēdi: q̄ tūc requir̄t bōa fides: sec⁹ q̄n̄ iā p̄scri
sit: nā lex pōt de meo facere tuū iuxta notata p̄ Inno. in. c. Cō
quest⁹ ī glo. ī dicto. c. Vigilanti quā opinionē circa p̄scriptionē
seq̄t Io. Goff. Vicē. & Hosti. q. Hosti. dicit. q. si sua cōsciētia re
manet lesa debz satisfaccere cōsciētie: licet sit poti⁹ scrupulosa
q̄ theologa: ex q̄ timet ubi n̄ ē timēdū. de symoia. c. Et si q̄riēs
de q̄ ī sum. eius i. c. de p̄scrip. rex. imobi. §. que exigūt. Hunc
passū plene examinat. Io. an. ī mercu. posita sup̄ regula. Posse
ssor male fidei in ultio articulo nisi talis credulitas esset crassa
uel supina: qd̄ bon⁹ uir habet arbitrari. Cōtra cū p̄dictā deter
minationē tenet magr̄ Greg⁹ de arimino. Itē nota q. si creditor
anteq̄ debitor donasset sciūisset ei⁹ it̄entionē q̄ coacte dedissz
nō posset recipere sana cōsciētia. puta si sciret q. debitor donaret
creditori timore ne repetat capitale de p̄senti nō sine magno
foras īcōmodo debitoris iuxta ea que notāt. ff. de cōdit. one ī
debiti. l. Si nō fortē: §. Si qs falso ī glo. Et facit qd̄ notāt i. c.
Debitore. ex de regulis iuris. Vel si soluat ne reputet̄ id̄isceret⁹
& alia uice nō reperiat mutuātē ī suis necessitatibz. ar. eoz que
no. io. q. 2. h̄ ius ī glo. & Io. an. sup̄ regula. Dānū ī. 3. ar. p̄me p̄t
& ī solutiōe. q. ī quāto mēbro ī x. Et dico cū Gof. Nō tū debz
creditor leuiter iudicare debitorē coacte donare ne ī p̄nitentiā
ruat. l. penul. ī p̄n. ad tercul. d̄ uerboz signi. l. 3. si. Nec debem⁹
eū iudicare cōpulsū tāq̄ nolētē reputari id̄isceretū. Monal. dicit
q. si debitor creditorē uolētē recipere pecuniā suā p̄ueit muneribz
gratis rogās ut det dillationē pp̄ dilectionē uel pp̄ deū &
creditor recipiēs munera gratis respectu p̄teriti tēporis n̄ fu
turi q̄uis postea det id̄igēti beniuolā dillationē quā alias nō da
ret ut si uidissz eū ī gratū dat: dico p̄ncipalit̄ pp̄ amicitia uel pp̄
deū. secundario uero pp̄ gratitudinē debitoris & hoc facit rōne

p̄teriti tēporis non futuri nō ē uſa: dūmō gratis recipiat & of-
ferat ſm quosdā.

21 Quid ſi n̄ ſit corrupta intētio creditoris debitor tñ pp mutuū
acceptū uel ulteri⁹ retinēdū dat ei aliqd: nūqd creditor tenet
reſtituere illud. Rñdet Aſtē. ubi ſ. nō tenet de bona fide cōſū-
ptis nec et de extātib⁹ q̄diu p̄babiliter credidit: q̄ ex dilectione
ſola ei dederit. Si aut credat uel p̄babiliter dubitet q̄ pp illā cāz
ei ſeruierit reſtituere tenet. Quādo aut debitor nō gratis dat
uel gratis creditor nō mutuatur debitor ſi alias habeat de bonis
creditoris & p̄ retētionē ſibi cōſulat de uſa quā dedit n̄ ē cogē-
d⁹ ad reſtitutionē i foro penitētiāli. Cōcor. Monal. i ſum.

23 Quid de illis q̄ adueniēte ſolutionis t̄p̄r ſiue termio nolūt da-
re dillationē debitori q̄ iuramēto aſtrict⁹ ē ſoluere niſi data ei
pecunia uel alio eq̄pollēti. Rñdet Aſten. ubi ſupra q̄ tenent ad
reſtitutionē. ex. e. c. Cōſuluit ſm Ray. Si tñ debitor creditorē
uolētē recipe uel exigere pecuniā ſuā debitor p̄ueiat munerib⁹
gratis rogās eū ut det ſibi dillationē pp amicitia uel pp deū &
gratis recipiat creditor illa munera rōne p̄teriti tēporis nō fu-
turi: licet poſtea det idigēti ut beniuolo & dilecto: q̄ alias non
daret ſi eū iſgratū uideret. Det dico p̄ncipaliter pp aicitia uel pp
deū: ſecūdario uero pp̄t gratitudinē debitoris. & hoc facit rōne
p̄teriti tēporis nō futuri nō eſt uſa. Vnde ille non tenetur ad
reſtitutionē eoꝝ que ſic accipit ſecundū quosdā. Vide ſupra
uſura. i. §. 22.

24 Nūqd clerici uſas q̄s habēt uſq̄ habuerūt de reb⁹ eccl̄ie reſtitu-
ere poſſūt. Rñdet Aſtē. i ſum. ubi ſ. q̄ nō: q̄a res ille ſunt pau-
p̄i niſi q̄ten⁹ de pecuniā uſaria uel q̄libet alia ſua expēdiſſet in
utilitatē eccl̄ie ſed reſtituere debēt de reb⁹ ſuis patrimonialib⁹
Rodo. uero credit q̄ ſi h̄ n̄ p̄nt de bonis ſuis facere de fructib⁹
eccl̄ie quos p̄cipiūt licite poſſunt ſe liberare

25 Quid de h̄ cau qdā q̄ſuluit alicui q̄ feneraret: & dedit alicui pe-
cuniā grati ut feneraret: nūqd iſti tenet i ſolidū ad reſtitutionē

Rñdet Alex. de alexā. ī suo tractatu pōt dici s̄m quosdā q̄ q̄ ū
ducūt aliquos ad fenerādū q̄ alias nō essēt feneraturi tenēt īso/
lidū. Si aut̄ alias essent feneraturi nō tenēt nisi īq̄ntū ad eos
puenit. Alii aut̄ dicūt rōnabiliē moti: q̄ ī neutro casu tenēt: ni
si īq̄ntū ad eos puenit: nec ī aliis duobz casibz. s. cū qs cōtrahit
societatē cū aliq̄ ad fenus exercēdū: uel cū qs dat pecuniā usar/
rio ad p̄ticipationē lucri. Mouēt aut̄ isti ad hoc dicēdū p̄p̄ diffe/
rētiā que ē īn̄ rapinā & furtū ex una pte & usuram ex alia pe/
nes uolūtariū & nō uolūtariū: ex qua differētia oriē q̄ ī his cas/
sibz melior ē cōditio usarii q̄ latronis furis uel raptoris. Nā in
rapina & furto teneē restituere qui p̄stat auctoritatē ēt si nihil
ad eū puenerit. Et hoc q̄a furtū & rapina ē cōtra uolūtātē dñi:
nō sic aut̄ ē ī usā ubi ē uolūtariū mixtū. Vñ in rapina & furto
iura dāt actiōnē spoliatis cōtra illos q̄z ope uē cōsilio uē mīste/
rio furta & rapine fiūt: licet ad eos nihil puenerit: non autē sic
est ī usura q̄a nō datur actiō cōtra tales inductores cum ad eos
nihil peruenerit.

Vtq̄ uxor teneat ad restitutōnē p̄ uiro defūcto q̄ fuit usurari⁹ 26
Rñdet idē Alex. q̄ uxor teneat ad restitutionē p̄ uiro defūcto
īq̄ntū ad eā puenerit de bonis eiusdē uel īq̄ntū usa ē de boīs
eiusdē: q̄ si nihil ad eā de talibz bonis deuoluit uē si ī domo ma/
riti hz fruct⁹ sufficientes p̄ suis necessitatibz & p̄ oibz q̄ expe/
dit: tūc ī nullo tenet.

Vtq̄ uiro uiuēte ip̄o ignorāte uxor possit restituere. Rñdz idē 27
Alex. q̄ uxor cū nō sit dñā reꝝ nō debet se intromittere d̄ re/
stitutione ignorāte uiro uel cōtradicēte. Dixerūt tñ qdā: q̄ l3
uxor nō sit dñā reꝝ. tñ q̄a ē data ī adiutoriū uiro cui salutē p̄/
curare tenet: & ideo sicut de bonis p̄p̄riis uiri pōt facere et̄ias
ignorante uiro & nō p̄hibente: q̄a sicut agit cāz uiri eodē mō
pōt facere restitutionē: & si sciēte & nō cōtradicēte hoc faciat
securi⁹ ē. Sec⁹ aut̄ ē si sciat & q̄tradicat: tūc enī mulier tenet
obedire ī omittēdo tale bonū ad qd̄ non tenet de necessitate.

Cōcor. Astē. i. sum. li. 3. ti. 4. Et s̄m eū mulier nō tenet̄ restitu-
ere p̄ furto uiri nisi q̄ntū ad eā p̄ueit de boīs ei⁹ uē q̄ntū bo-
nis eius usa fuit. Si uero ad eā nihil de talib⁹ bonis p̄ueit uē ē
in domo eius de dote sua uel ēt aliūde expēsas sufficiēt̄ habuit
in nullo teneť q̄a nihil inde habuit qđ n̄ recōpēsauerit.

28 Vt⁹ uxor & familia teneāt ad restitutionē eorū que cedūt in
usū uite eorū. R̄ndet idē Alex. q̄ p̄cipi aliqd de bonis usurarii
uel raptoris ē duob⁹ modis. Aut. n. p̄cipit̄ ignorāt̄ aut sciēt̄. Si
ignorāt̄ excusat̄. Si sciēt̄ excusari pōt p̄p̄ recōpensationē ut di-
ctū ē. Excusari ēt pōt p̄ necessitate corporali qñ. s. aliud reme-
diū cōmode iueniri n̄ pōt sicut accidit paupib⁹ mēdicatib⁹. Per
hoc excusari pnt̄ filii & filie i domo pentū q̄ necessitate cogē-
te aliē uiuere nō possūt & eodē mō uxor. Aliqñ fit excusatio
p̄p̄ recōpensationē fiēdā: ut si q̄s accipit necessitate cogēte spe-
ras se recōpēsaturū i futurū. Et hoc excusari pōt uxor & fami-
lia dū. s. p̄ponūt se recōpēsaturōs q̄a sperāt habere facultates
ad hoc. & hic ē un⁹ mod⁹ dicēdi. Cōsueuit tñ dici cōit̄ q̄ si ux-
or & familia nō sperāt de correctiōe usarii & uideāt eū nō sol-
uēdo si sūt ibi aliq̄ bona de iusto. i. iuste acq̄sita: de illis si sepa-
ta sūt debēt expēdere. Et idē est si sūt ibi aliq̄ de iusto: sed ita
mixta q̄ discerni n̄ possūt. Et hoc itelligēdū qñ uir ē i soluēdo.
Si aut̄ nihil ē ibi de iusto uel uir nō ē i soluēdo: q̄a oīa bona il-
lius nō sufficiūt ad restitutionē uel satisfactionē: tūc nihil acci-
piāt de bonis illi⁹ sed magis querāt sibi uictū aliunde. Addit
Astē. i. sum. li. 3. ti. ii. q̄ uxori usarii cui⁹ dos ē de usa & uir ni-
hil habet q̄ de usa: succurrit ut uiuere possit de his que sunt i
domo uiri si ip̄a laborat i domo siue uēdēdo siue suēdo siue ēt
bona ne peāt custodiēdo: q̄a i hoc agit creditorū utilitatē. Si uo
uir habeat plura icerta: tūc auctoritate ep̄i q̄ debet paupib⁹ pui-
dere licite pōt de eis uiuere. ar. di. 72. §. Generaliter: & c. Ep̄s:
cauere tñ aliē teneť.

29 Quid de recipiētib⁹ ab eis munera ekias & oblatiōes. R̄ndz idē

Alex. q. recipiētes etiam ab usariis. aut sciūt q. sūt usarii aut n̄. Si nō sciūt nō peccāt recipiēdo nec tenēt ad restitutionē. Si uero hoc sciūt & faciūt necessitate cōpellēte n̄ peccāt: necessitate uero cessante peccat q. accipiēdo ab usariis notoriis pp scādālū. Et q. ipso iure sūt excoīcati: iō acceptū ē restituēdū. Si uero usurarii nō sūt notorii pōt aliqd accipi ab eis si credat q. aliqd habēt p̄ter usas. Sec⁹ ē si nihil habēt. Tūc. n. acceptū debet restitui. Sed cui restituet cleric⁹ oblationē quā a tali recepit. Rñdz Hosti. i. sum. ti. de usis. §. Qua pena x. Sed cui s̄m Allanū. q. episcopo loci. Sed secundū Guliel. restituat ei q. obtulit in oprobrium sui. ar. de homi. Sicut dignū. §. Eos de usuris. Cum tu. §. Super his.

Quid de uxore usurarii q. qcqd habet ē de usa & hoc dicat ei cōsciētia. Vide s̄ pplexitas. §. i. & §. i. f. 30

Quid de tutore & curatore q. dāt pecuniā pupilli uel adulti ad usā. Rñdz Monal. i. sum. q. tenēt ad restitutionē p eo q. pstant auctoritatē talibz cōtractibz & illi q. tutellā uel curā gerūt p se nō essent talia facturi. 31

Quid de seruiētibz & mercenariis usarioꝝ & de emētibz & uēdētibz ab eis. Rñdet idē Alex. ubi s̄. q. q. pōt fieri p̄ticeps usarii recipiēdo aliqd ab eo pp aliquā recōpensationē factā uel fiēdā. Et iō seruiētes usarioꝝ & mercenarii possūt recipere mercedē suā si seruiūt eis i licitis & honestis: nec tenēt ad restitutionē: & hoc q. utilitas quā cōsequūt ipi usarii ex ope huiusmodi seruiētii cōpēsāt cū mercede quā dāt seruiētibz illis: & maxie q. pp mercedē datā n̄ pnt dici paupiores cū loco mercedis habeāt cōmodū opay. Sec⁹ aut si seruiēt i illicitis & i honestis: tūc enī nō pnt recipere mercedē. Idē iudicādū est de cultoribz p̄dioꝝ usarioꝝ & aliis mercenariis eorūdē. Cōcor. Astē. in sū. li. 2. ti. ii. Et Monal. i. sum. Prop̄ eadē recōpensationē excusat creditor uel ēptor uel uēditor q. recipit ab usario qd sibi debet q. ex hoc nō fit usari⁹ paupior: dū. s. dādo p̄tiū recipit rē. Es 32

iō cōsuevit dici q̄ illi q̄b̄ debet aliqd ex cōtractu uel q̄ ex ma-
leficio uel q̄ p̄nt recipere qd̄ sibi debet ex huiusmōi reb̄. dū
tñ rē furtiuā uel raptā uel usariā ī suā speciē nō recipiāt. Hoc
aut̄ uey ē maxie si dñiuz rei ī usā nō trāsserat: s̄m ēt illos q̄ di-
cunt contrariū credendum est q̄ non debet recipi ī solutionē
res usuraria in specie q̄a pōt eā debitor q̄ dedit educere a cre-
ditore. si extat.

33 Vtrū fautores uel retinētes usarios ī terra sua teneant̄ ad resti-
tutionē. Rñdet idē Alex. q̄ tales nihil tenēt restituere si nihil
ad eos puenit de bonis usarii: licet aliē peccet cōtra deū dando
fauorē talib̄: nec ē s̄s̄e de auctōrib̄ mali q̄ sūt cā p se mali eius-
dē. Et de istis q̄ sūt magis cā p accidēs mali. puta q̄ tale malū
conseruet̄ ī priā uel libere fiat.

34 Quid de illo q̄ mutuauit noīe alieno ad usā: utq̄ teneat̄ restitu-
ere. Rñdet idē Alex. q̄ sicut p̄hibet̄ qs accipere usas noīe suo
ita noīe alieno. Vñ. q̄ 6. di. sic d̄r: & ē ūbū Leonis pape. Sicut n̄
suo ita nec alieno noīe qs clericorū exercere sen⁹ attēptet. In-
decēs. n. ē crimē suū q̄modis ip̄edere alieīs. Et q̄a null⁹ dz ex-
ercere usas noīe alieno: iō si tutor uel curator exercet tales usu-
ras noīe alieno tenet̄ ad restitutionē: & specialit̄ si ille cuius no-
mīe hoc fit nō ē soluēdo: q̄a agētes & cōsētiētes pari pena pu-
niūt. Quidā tñ dñt: q̄ ēt ille cui⁹ noīe fit ē soluēdo q̄ tutor te-
net̄. Verū ē q̄ si ille cui⁹ noīe sūt accepte use soluerit liberat̄
qui accepit. Sed p̄mū dictū ē rōnabili⁹. Licet aut̄ sic dicat̄ de
tutore & curatore: q̄ tenēt̄ q̄a p̄stāt auctōritatē talib̄ cōtracti-
bus & illi q̄rū curā gerūt alias nō essent hoc facturi: tñ hoc dici
nō potest de illis qui gerūt ministeriū nudū sicut sunt seruien-
tes usurariorū qui numerāt pecuniā p dominis suis ad usurā &
eā recipiunt ad opus & usum eorū. Tales enī nō uident̄ teneri
cū iidē usurarii alias p se ipsos uel p alios ministros essent hoc
facturi. Vide infra.

35 Quid de tutore & curatore. Vide infra. §. pximo.

Quid de illo qui gerit negociū alienū & sine mādato ei⁹ fene-
rat ad op⁹ illi⁹ cui⁹ negociū gerit an teneat ad restitutionē.
Rñdet idē Alex. q⁹ sic: qā talis fuit aētor & mīster contractus
ufarii. Cōcor. Astē. in sum. i li. 3. ti. 40.

36

Quid de illo q bona itētiōne rogat ufariū ad instantiā paupis:
ut illi mutuet: Vtrū peccet. Rñdet Ric. i. q. di. i. f. ar. 6. q. 8. q nō:
qā q⁹ quis sciat q ufari⁹ accipiat usurā: hoc tñ nō intēdit ille: qā
potius uellet q mutuaret sine ufa.

37

Quid d ciuitatib⁹ uel collegiis dātib⁹ pecuniā ad ufas: nūqd oēs
& singuli sūt ufarii & tenent ad restitutionē. Rñdet Aitē. li. 3.
ti. 40. f⁹m Ray. q⁹ sic. f. oēs illi q⁹ auctoritate & cōsēsu fit argu-
mēto. ex de ufis. c. Cōquest⁹. 7. q. i. sicut uir. 24. q. 3. Si heres
Et f⁹m Hosti. ē qēs illi q⁹ placet i mēte: & ratū habēt & con-
sentiūt: & p̄hibere pnt & nō faciūt. ex de sen. exco. q⁹ntē. Hec

38

Hosti i sum. de peni. §. fi. x. Quid de ciuib⁹. Cōcor. lo. de lig.
p. l. municipes. De cōdi. & demō. Sec⁹ i p̄hibere nō ualentib⁹
per notata in. c. Super eo. de rap. nisi & ipsi participarent cō-
modū. Idem Archi. q. 2. di. c. 2. Et lo. an. i. c. Cōquest⁹ de ufis.

Sed nūqd singuli de collegio uel ciuitate tenēt restituere i soli
dū qd habuit collegiū ex ufis. Rñdet idē ū supra secūdū Rodo.

39

Licet illi quor⁹ auctoritate & cōsēsu talia fiūt sint ufarii. ut dīc
Ray. nō tñ tenent ad restitutionē nisi q⁹ntū ad eos pueit de ufa
uel q⁹ntū releuati sunt ab expēsis q⁹s de suo fecissēt i sustinēdis
onerib⁹ coītat⁹ nisi forte p̄stiterit auctoritatē cōpellēdo aut p̄-
cipiēdo coītati talit⁹ fenerari que ali⁹ h factura n̄ esset: i q casu
insolidū tenent. Cōcor. Monal. i sum.

Quid de regib⁹ & aliis dñis qui cogunt debitores dare usuras.
Rñdz idē ubi supra q tenent ad restitutionē ē si nihil ad eos
puenerit. Secundū uero Alex. de alexā. dñi qui ufariis fauent
uel eos i terris suis retinēt nihil restituere tenēt si nihil ad eos
de bonis eor⁹ puenerit: licet alias peccēt ut s. §. 33.

40

ISVRA Vndecimo. s. qñ debz fieri restitutio. Quero qñ dz fieri restitutio usaz. Rñdet Alex. de alexā. i suo tractatu de usuris. q statī qa nō remittit peccatū & cetera. Teneť aut hō esse in tali statu ut remittat sibi peccatū. Preterea illa & eadē iniuria q recipit qs alienū uel illud retinet: sed ad semp teneť alienū nō recipere ergo ad semp teneť illud nō retinere. Preterea licet pcepta affirmatiua nō obligēt ad semp: tñ ad hoc obligāt pcepta negatiua. Licet aut pceptū de restitutione faciēda s̄m formā uideat affirmatiuū: tñ s̄m ueritatē iplicat negatiuū pceptū quo p̄hibet aliqs detinere alienū. Detinere. n. alienū peccatū ē. Et iō sicut qs semp teneť deserere peccatū: ita teneť sēp reddere alienū. In aliqbz tñ casibz nō teneť qs statī restituere. Prim⁹ qñ restituēdū esset cōtra bonū pximi. Et iō non teneť qs gladiū restituere furioso. Debet tñ habēs gladiū habere anīm ut sit paratus ad restituēdū. De hoc uide i pisana piurium. Ali⁹ casus ē si hoc fiat de uolūtate illius cui dz fieri restitutio. Tali. n. cōsentiēte nō teneť statī restituere: qa p̄inde ē ac si accōmodarz. Hoc aut itelligēdū si libere & sine timore cōsentit. Ali⁹ casus ē qñ debēs restituere expectat opportunitatē restituēdi cū maiori pace & honestate q si statī restitueret: licet de se sit statī parat⁹ restituere: puta si ille cui fienda est restitutio ignorat debitū & n̄ sine scādalo aut aliq de honestate possit fieri talis restitutio. Ali⁹ casus ē si possibilitas n̄ adesset: tūc. n. n̄ teneť. i. q. 6. Et ē uerbū Augustini ad Macedoniū. Si res aliena pp quā peccatū ē posset reddi & nō reddi pñia nō agit sed simulat. Bñ aut dicit possit reddi qa si nō pōt nō teneť. ex de usis. c. Cū manifestos: ubi dr q usarii sūt cogēdi ad restituēdū dū habeāt i facultatibz unde possint restituere. Bñ aut dicit in facultatibz: ut ibidē dicit glo. qa licz usari⁹ amiserit usas nihilomin⁹ tñ teneť pp morā. Si aut nihil habet liberat. Si aut hz semp ē i mora & maxie i furto ubi teneť res aliena iuito dño & detinēdo sēp auget peccatū. Ideo dicit Aug⁹ ad macedoniū

Nolentes reddere qđ nouim⁹ male abstulisse & unde reddat habere cognouim⁹ increpem⁹ obsecrem⁹ & detestemur qđdam clā qđdā palā sicut diuersitas psonarū diuersā uideť posse accipere medicinā. ¶ Statī ēť qs teneat restituere satis habet. ex de symo. Matheus: ubi dť cuidā. Multū tibi cōsulis si admīstratiōnē celerit ac spōte dimittas glo. celeriter. i. icōtinēti quia qnto ampli⁹ cōtreťtat rē tāto graui⁹ peccat: sicut fur q̄ semp ē i mo-
ra. Vnde. ex de symo. Cū i ecclīe corpore diciť q̄ tāto grauio-
ra sūt crimīa qnto diuti⁹ ifelicē animā detinent alligatā in oīb⁹
supradictis. Cōcor. Astē. i. sum. li. 3. ti.

Quero pone qđ aliqs nō pōt restituere sine grādi dispēdio bo-
narū suorū forte qā nō inueit q̄ uelit bona sua emere uel qā ille
cui restitutio fiēda ē nimis distat & nō pōt ire ad eū sine gran-
di dāno nec habet q̄ uelit pecuniā ad eū deferre. Rñdet idem
Alex. In pmo casu dici pōt talī qđ petat licētiā deferēdi & obti-
neat ut satisficiat illi cui debz rōne itēresse: & dāni qđ icurrere
pōt ex dillatione data: aut tm donet ei ex reb⁹ suis qntū res uel
pecuniā ablata ualet. In secūdo aut casu qñ ille cui faciēda ē re-
stitutio ē absens dici pōt qđ si modicū ē illud qđ restitui debet
nec mitti pōt illud modicū sine magno dāno illi⁹ q̄ debz resti-
tuere & modico emolumēto alterius: pōt restituēs sibi formare
cōsciētiā qđ nō placeret illi cui teneť qđ sustineret magnū dispē-
diū ubi ipse haberet modicū emolumētū. Et iō expectare pōt
donec iueiat nūtiū q̄ deferat restitutionē uel qđ ille ueiat ad p-
tes ppīquas. Interī aut pōt deponi dpositū illd qđ debet resti-
tui apud locū religiosū. Si tñ oporteat raptorē uť furē pati ali-
quas expēsas nō pp hoc debet differre restitutionē. Vñ ex de
rapto. c. i. Dicit de illis q̄ de loco ad locū eūtes rapinas faciunt
qđ excoicādi sūt a p̄latis illi⁹ loci ubi rapinā fecerunt & signifi-
cāda ē eorū excoicatio epō pprio qui ipos n̄ recipiat añq̄ illuc
rēdeāt ubi rapinā fecerunt & omnia plene emēdent. Concor.
Astē. in sum. ubi supra.

3 Quero pone q̄ ille q̄ debet restituere ē multū indigēs & q̄i in extrema necessitate. Rñdet idē Alex. q̄a aut ille cui tenet restituere eq̄lī indiget: sicut & ille q̄ debet restituere: aut nō multū indiget. In p̄mo casu uidet̄ q̄ statī debet restituere: q̄a null⁹ d̄z facere p̄fectū suū de re aliena cū dāno illi⁹ cui⁹ ē ip̄o iuito. In secūdo aut casu si ille q̄ debet restituere tm̄ indiget q̄ si sciret ille q̄ debet recipere idigētīa eius & necessitatē non deberet s̄m rōnē rectā & charitatē fraternā sibi claudere uiscera pietat̄ sed eadē charitate sibi subueire uel remittere ī toto uel ī pte. Et in tali casu pōt differri restitutio ita tm̄ q̄ parat⁹ sit & p̄mpt⁹ restituere q̄n mutabit̄ eius cōditio. Hec aut̄ dillatio fiat de cōfēsu iudicis eccl̄iastici. Si aut̄ ille q̄ restituere debet nō tm̄ idiget q̄ si ille q̄ debet recipere sciret idigētīa & necessitatē eius n̄ teneret̄ ex fraterna dilectiōe dare sibi dillationē p̄ toto uel p̄ pte tenet̄ statī restituere. Cōcor. Astē. ubi supra. Ric. uero in. q. di. 18. ar. ultio. q. 6. dicit. q̄ si ille q̄ dānū ītulit habet aliqd̄ ultra necessitatē sustentationis nature q̄uis sit sibi necessariū ad uiētū s̄m decentiā sue p̄sone restituere tenet̄. Nō. n. licitū est de alieno uiuere cū seculari honore. Si aut̄ non habet n̄ necessaria ad sustentationē nature tūc distīguendū ē: q̄a aut ille q̄ dānū pass⁹ ē n̄ indiget ad sustentationē nate eo q̄ ē ablatū: & tūc ille q̄ abstulit restituere nō tenet̄: q̄a ex iure nature licit⁹ ē unicuiq̄ us⁹ possessionis necessarie ad sustentationē nature. Extrema. n. necessitas oīa facit cōia. ff. ad. l. Rodiā de iactu. li. 2. in tex. & glo. Aut idiget ad sustentationē nature eo q̄ ablatū ē. Et tūc subdistīguo q̄a ut pri⁹ idiget illa re ad sustentationē sue nate q̄ fuit necessaria ad sustentationē nature illi⁹ q̄ abstulit. Aut eodē t̄p̄r uterq̄ factus ē idigēs illa re ad sustentationē sue nate. Aut ille q̄ abstulit pri⁹ sc̄s ē idigēs illa re ad sustentationē nate sue q̄ ille a q̄ ablata ē. Primo & secūdo pōt dici sine p̄iudicio q̄ ille qui abstulit rē illā tenet̄ restituere illi a quo abstulit quia nūq̄ facta fuit res illius q̄ eā abstulit: sed semp̄ remāsit isti⁹ de iure. Postq̄

151
enī sū ī statu ī quo res mea ē mibi necessaria ad sustētationē na-
ture nō pōt fieri alteri⁹ me cōtradicēte. Si tertio mō; tunc ille
q̄ abstulit nō tenet restituere q̄a ab illo t̄p̄r q̄ facta ē necessaria
ad sustētationē nature cū tūc illi a q̄ ablata ē nō esset necessaria
acq̄sitū fuit ius in illa re illi q̄ abstulit: & iō q̄uis damnū passus
postea uenit ad statū ī q̄ res que fuit sibi ablata esset sibi neces-
saria ad sustētationē nature nō pp hoc habet min⁹ ius ī illa re
q̄ ille q̄ abstulit nisi ille q̄ eā abstulit deueīssz ad statū ī q̄ apli⁹
nō esset sibi necessaria ad sustētationē nature.

Vtq; sufficiat usario q̄ debet restituere ī piculo mortis existēti
cōdere. testamētū sup restitutionē male ablatoꝝ. Rñdz idē Alex.
q̄ nō cui⁹ rō ē: q̄a testamētū ē uolūtatis nōstre iuxta sentētiā de
eo qđ post mortē suā fieri uoluit. Testās. n. uult hoc fieri post
mortē ubi nō ē locus penitētie: sine q̄ nō absoluit usari⁹: & oꝝ
q̄ ī uita uelit hoc restitui alias nō remittit peccatū. Preterea
iustitia dei requirit ut ille satisfaciāt q̄ peccauit: & iō sicut usari⁹
peccauit ita ipse idē tenet satisfacere. Nō aut hoc facit sed reli-
qr ī testamēto q̄ p aliū fiat. Si ergo uult satisfacere ita q̄ ei re-
mittat peccatū si habet pecuniā uñ possit restitutio fieri pri⁹
exponat eā p fidelē nunciū suū restitutōni añq̄ moriat: & fa-
ciat pclamari q̄ oēs ueniāt recepti plenā satisfactionē a q̄bus
habita ē ufa. Seruet autē ī absolutione taliū qđ dr̄ ex de ufis
.c. quāq̄. ubi dicit q̄ usariis sepulcra denegēt donec plene sati-
factū fueīt illp q̄ faciēda ē satisfactio si p̄sto sit ipi aut alii q̄
possūt acq̄rere uel eis absētibz loci ordiario aut ei⁹ uicē gerē-
ti siue rectori parochie ī q̄ testatō habitat. ex de ufis. c. quāq̄
li. 6. Cōcor. Astē. ī sum. li. 3. ti. ii. Quero que sit forma testa-
mēti usarii. uide Astē. ubi supra.

Quid si is q̄ ufas exercuit uł extōsit ad iopiā deuenierit. Res-
pōdet. Astē. ī sum. li. 3. ti. 4. q̄ licet usurari⁹ itelligat sēpelle
ī mora. ut. C. de furtis. l. subtrahē. tñ si paupertas eū excuset &
bonis cedat ē excusatus & absoluēdus. tñ tenet satisfacere si

q

6

ad pinguiorē fortunā deuenerit. i. habita rōne ne egeat sup q̄
p̄stabit idoneā cautionē. ex. e. c. Cū tu. §. penul. & de solu. c.
Iordan⁹. Et potest cedere añ litē ī presentia uel ē ī absentia p
nunciū uel epistolā. ff. de cessi. bono. l. penul. & fī. Et hoc uerū
ī iudicio cōtētioſo.

6 Sed nūqd idē ē ī foro pñali. Goff. dicit q̄ nō: imo diceť ei q̄
totū restituat. q̄ nō remittit peccatū nisi restituat ablatū. ex.
. e. c. Cū tu. iq. q. 6. Si res. Ablatū dico siue p furtū siue p rapi
nā siue p usā. iq. q. 6. Si qd inuenisti. Et hoc uideť uelle Ber. i. c.
Cū tu ī glo. Sed ī cōtrariū arguens Hosti. dicit. q̄ amittit pri
uilegiū ex iusta cā sibi datū. Nā si t̄pr famis licz alienū sine pec
cato accipere multo. forti⁹ retinere. Hec Hosti. Aliq̄ aut uolūt
q̄ si n̄ pōt talis satisfacere petere teneť dilationē uel remissio
nē sibi fieri cā eīe ab illis q̄b teneť restituere. Et sic erit ī sta
tu salutis aliť nō. iq. q. 6. Si res. Sed h̄ nimis dux uideť. Vñ cre
do q̄ ad salutē ei sufficiat q̄ si ad pinguiorē fortunā uenerit re
stituere firmit̄ in corde pponat.

7 Quid si qs det usario modiū bladi p usā q̄ mō ualeť. io. soli
dos & post añū idē modi⁹ ualeť. 20. solidos: nūqd usari⁹ teneť
restituere modiū bladi illi q̄ dedit ī ualore ī q̄ nūc ē uel in quo
fuit qñ dedit. Rñdet Astē. ī sum. li. 3. ti. ii. q̄ hoc erit ī optione
recipiētis q̄ cū usari⁹ usq̄ mō nō restituit & mora reddendi
p̄iudicare debeat sibi: restitutio s̄m optionē recipiēt fieri debz

QSVRA Duodecīo. s. qñtū ad locū ubi debet fieri restitutio
Quero ubi debeat fieri restitutio male ablatoz. Rñdz Hosti. ī
ti. de peni. §. quib⁹ x. sed que forma seruāda est q̄ si sūt male
ablata īcerta debēt erogari ī pias causas & maxime ī alimoniā
paupū & redēptionē captiuorū ar. de pig. c. i. io. q. 2. hoc ius.
Et p̄cipue ī uilla: uel si uilla nescit ī dyocesi ū talia sūt 9missa.
Cōcor. Monal. ī sum ī tractatu restitucionū dicēs. q̄ qñ ignorāt
spoliati distribuāt paupib⁹ uť ī pias causas. Et hoc ī uilla ū facta

ē spoliatio si cōmode fieri pōt: alias si multū remota sit uel ex
alia iusta cā sufficit q̄ hoc alibi fiat. Similit̄ si uilla nescit saltē fir
at ī illa dyocesi ū rapina facta ē. Cōcor. Alex. de alexā. ut s̄ ufa.

QSVRA Tredecio q̄ntū ad ordinē restituēdi & modū. Vtrū i
restitutio ufarū debeat fieri publice uel p̄uate. R̄ndet Alex. de
alexā. ī suo tractatu de ufis. q̄ ufaris notorio de necessitate salu
tis opus ē facere restitutionē publice p̄p̄ īfamīā & scādālū qd̄ ē
inde ut sicut peccauit ī scādālū p̄ximo & malū exēplū: ita sa
tisfaciat publice: alias nō deberēt sibi dari sacramēta eccl̄ie &
ecclesiastica sepultura.

Vtrū pri⁹ sit fiēda restitutio male ablatorū q̄ solutio debitorū 2
uel legatorū. R̄ndet idē Alex. q̄ prius restituēda sūt male abla
ta q̄ soluēda legata: cui⁹ rō ē q̄ donatio legatorū ē ex deuoti
one legatoris: & iō superogationis fuit in eo reddere aut male
ablata ē s̄m uecessitatē iustitie prius aut illa sūt reddenda: que
sūt s̄m uecessitatē iustitie q̄ illa dāda que sūt superogatiōis. Cō
cor. Astē. ī sum li. 3. ti. 4.

Vtrū prius restituēda sūt male ablata q̄ debita soluēda. R̄ndet 3
idē Alex. q̄ male ablata: & ē rō q̄ eorū solutio tollit iniuriā fa
ctā deo & p̄ximo & maxime ī furto & rapina. In solutione aut
debitorū nō tollit iniuria sed saluat iusticia. Et iō uidet̄ hoc p̄p̄
faciēdū illo. Et si fiat contrariū ī p̄lib⁹ uidet̄ hoc esse q̄ debita
sūt clara & maifesta: restituētes aut nō sic: sed īgrēde sūt. Ce
teris aut parib⁹ clarū p̄cedit īcertū. Debita sūt determināta: pu
ta quia debeo tibi. io. Non sic aut que debēt restitui. Concor.
Astē. in sum. ubi s̄.

Vtrū fiēda ē prius restitutio uni q̄ alteri. R̄ndz idē Alex. q̄ sic 4
ī casu: puta qn̄ restitutio uni⁹ ē determināta & clara: alteri⁹ aut
nō. Et sic uidet̄ q̄ ceteris parib⁹ prius sit faciēda isti q̄ illi. Itē
si restitutio amborū sit eque clara tñ un⁹ ē paup̄ & alē diues ui
det̄ q̄ ceteris parib⁹ q̄ prius possit fieri paup̄i q̄ diuiti: tū quia

magis indiget: tū qā cū maiori iniuria teneat res paupis q̄ diu-
tis. Itē si uterq̄ ē eq̄lis cōditionis ī paup̄tate & ī diuitiis tñ uni
facta ē pri⁹ iniuria q̄ alteri: uidet q̄ illi pri⁹ fienda ē restitutio
cui pri⁹ facta ē iniuria. Cōcor. Astē. ī sum. ū s̄.

¶ Quid si hereditas nō sufficiat ad satisfaciendū oīb. nūqd̄ satisfa-
ciet p̄mo ueniētib. Rñdet Astē. ū s̄. fm Guil. ī. c. Quāquā. ex
.e. li. 6. q̄ nō: imo satisfaciāt eis & aliis p̄ rata. ex de testa. c. Re-
latū: & ff. de pac. l. Si plures. Io. an. dicit: q̄ satis uidet ī hoc caū
tēpus cōsiderādū ut q̄ primo soluit qd̄ suum ē integre recipi-
at & sic de singulis de regulis iu. c. Qui prior. S; primū dictū
magis placet mihi Astensi.

i **U**SVRA Decio q̄rto. s. q̄ntū ad penā usarioꝝ. Quero de pēa
usarioꝝ. Rñdet Alex. de alexā. q̄ p̄ma pena usarioꝝ ē qā cō-
pellūt ad restitutionē a iure & a iudice. A iure qd̄ qā maifesti
usarii triplici pena cobibēt de q̄. ex de usis. c. Quia in omnibus
dicit. Prima ē qā nō recipiūt ad cōmunionē altaris. Secūda qā
si ī hoc peccato decesserūt debēt carere eccl̄iastica sepultura.
Tertia qā eorū oblationes accipi nō debēt: & q̄ recipit redde-
re tenet. Cui aut̄ debeant restitui recitat glo. ibidē duas opi.
Quidā. n. dixerūt q̄ tenēt restituere ip̄i ep̄o loci. Alii & meli⁹
q̄ illi q̄ dedit & ip̄e postmodū restituat illi a q̄ accepit ar. ex de
usis. c. Cū tu maifestos. Et de homi. c. Sicut dignū. Sic ergo
usarii sūt excoīcati ip̄o iure quo ad hec tria. Cōtumacēs aut̄ &
q̄ iuri nō obediūt pōt iudex cōpellere de restituendū usas si ne-
cesse fuerit p̄ maiorē excoīcationē. ex de usis. c. Nō solū. Itē ex
de usis. c. Preterea mādāt iterdictis usarū p̄cipiēdarū q̄ si cō-
ci hoc cōtēpserūt ab officio & bñficio suspēdi debēt. Si aut̄ lar-
ci possūt usq̄ ad dignā satisfactionē uiculo excoīcatiōis astrigi
pri⁹ īflicta illis pena illi⁹ cōstitutiōis qā fere ī oīb. Cōpellunt
ēt alio mō: qā si usari⁹ repetit ab illo usas repellit p̄ excepti-
onē donec ip̄e restituat usas q̄s ab illo accepit. ex de usis. c. qā

frustra. In foro aut pñali cōpellēdi sūt usarii q̄a absolui ñ pos-
sūt nec debēt nisi restituāt aut dilationē petāt ab illis q̄b̄ te-
nēt: aut si paupes siue ipotētes sint pponāt & pmittāt suo cō-
fessori restituere si uenerit ad pinguiorē fortunā: unde Aug⁹.
nō remittit peccatū & cetera.

Quid si certū est & notoriū aliquē fenebrē pecuniā exigisse & 2
cōstat q̄ debitores q̄ soluerūt nō remittūt sed repetere nō au-
dēt pp potētiā exactorū. Rñdet Goff. q̄ aliq̄ denūtiāte uel ē
nullo eccl̄ia ex officio suo pcedet & ad restitutionē cōpellet.
ex de usis. c. In dyocesi.

An & quō liceat accipe ad usā. c. i. f.

USVRA Decioq̄nto. s. q̄ntū ad recipiētē. An licitū sit recipe 1
re ad usā. Rñdet Ric. i. q. di. i. f. ar. f. q. f. q̄ sic ī casu necessitatis
nec peccat: ar. ad h. i. 3. q. i. qd culpa. Nec intelligo hic de extre-
ma necessitate: sed qñ hō notabili dānificaret uel nōbilē penu-
riā pateret si nō accipiat ad usā. Itē Monal. i. sum. dicit q̄ licet
sit peccatū p̄ necessitatē recipe ad usā: tñ in necessitate licitū
ē. Sed p̄ q̄nta necessitate licitū sit & p̄ q̄nta nō: hoc non deter-
miat ars ul̄ sciētia s̄z unctio charitatis que de oīb̄ docet & est
certior oī arte. Idē dīc Boñ. i. 3. di. 28. i. expositiōe illi⁹ p̄cepti.
Nō furtū facies dicēs q̄ si q̄s dat ul̄ soluit usas p̄ necessitatē ñ
ē īmunis a cl̄pa. cū ūo ex necessitate soluit ñ peccat q̄a licitū ē
unicuiq̄ redimere iuris sui actionē. Vñ sic ille q̄ dat uestes suas
latroni añq̄ pmittat se īterfici ñ dicit currere siue p̄cipare cū
latrōe: sic q̄ soluit usā ī necessitate ñ dī currere cū fure. Quātā
aut necessitatē q̄s debeat expectare: hoc ñ ē intētiōis & rōnis
determiatē p̄ eo q̄ fm diuersas cōditiōes p̄sonarū diuerse nece-
ssitates debēt p̄sari. Idē Alex. de ales i. q. i. tractatu restitutio-
nū dicēs q̄ peccat mōtali q̄ accipit pecuniā ad usā cū det occa-
sionē peccati mortalis usario nisi ī necessitate. Tūc. n. non dat
occasionē s̄z redimit ius suū. Vñari⁹. n. tenet grat̄ q̄ modare pe-
cuniā suā idigēti. Luce. 6. mutuū date nihil inde sperātes. amē.

INCIPIVNT EXCOMMUNICATIONES MAIORES

Excoīcatio pmo q̄ ecclīasticas psonas.

1 **Q**VERO q̄ sit casus maioris excoīcatiōis cōtra pso-
nas ecclīasticas. Rūdeo pmo cōtra monarchā toti⁹
ecclīe. i. papā. Quicūq̄ gerit se p̄ papa nō electus
a duab⁹ p̄tib⁹ cardinaliū cū oīb⁹ sibi cōsentiētib⁹. ex
de elec. c. licet s̄m Ric. i. q. Vide infra. excoīcatio. 2. §. i.

2 **E**Piscop⁹ grec⁹ nō obediēs ep̄o latino p̄ quē fuit deputa-
t⁹. ex de off. or. c. qm̄ s̄m Astē. i. sum. li. 7. ti. 2. Notādū q̄
in dicto. c. qm̄ dī q̄ si ī una ciuitate sit plures populi diuersarū
linguarū q̄ ep̄s pōt cōstituere unū pōtificē catholicū sibi uica-
riū q̄ eis s̄m ritū eorū dīna celebret officia & ecclīastica mini-
stret sacramēta instruendo eos x̄bo parit̄ & exēplo q̄ p oīa dī
obedire pōtifici eū cōstituētī suū uicariū. alias īcidit ī excoīca-
tionē. glo. exēplificat ī grecis & latinis q̄ sub una fide habēt di-
uersos rit⁹ n̄ tñ si sit fidei gr̄ii rit⁹. Vide īfra excoīcatio. 2. §. 2.

3 Decani Archidiaconi Prepositi Cātores Plebani & alii qcūq̄
clerici psonat⁹. i. dignitatē ecclīasticā hñtes aut ēt qcūq̄ p̄sbi-
teri audiūt leges uel p̄bificā nisi īfra duos m̄ses destiterit. ex ne
cle. uel mo. c. sup̄ specula. s̄m Ric. Vide īfra excoīcatio. 2. §. 3.

4 Clerici q̄ maīfestis ufariis alienigenis ad fen⁹ exercēdū domū
locāt uel alio titulo cōcedunt. ex de usu. c. ufarū uoraginē li. 6.
Maiores uero plati q̄ eos cōducūt uel habitare pmittūt in terris
suis uel domos locāt sūt suspēsi. Si x̄o collegiū uel uniuersitas
clericorū icurrūt īterdictū si talē sētetiā p̄ mēsem sustinuerit.
Si uero sūt laici debēt p̄ ecclīasticā cēsura cōpelli: n̄ aut̄ intelli-
gas hāc cōstitutionē generalit̄ de uniuersitate uel collegio laico-
rū q̄ sint īterdicti & q̄ si sint singulares p̄sone laicorū q̄ sit ex-
coīcati pp̄ piculū īterdicti s̄m Io. an. alias tota italia esset. īter-
dicta: licet Ric. i. q. di. i8. ar. ii. q. 5. generaliter ītelligit de utraq̄

uniuersitate. s. t. laicorū q̄ clericorū. Vide infra excoīcatio. 2. §. 5.
Clerici & q̄cūq; alii q̄ i cimiteriis sepeliūt corpora defunctorū
t̄p̄r i terdicti i casib; nō cōcessis a iure uel q̄ excoīcatos publice
aut noīati i terdictos uel ufanos maīfestos sciēt sepeliūt a qua
excoīcatione nō debēt absolui nisi prius ad arbitriū dyocēsani
satisfecerint eis quib; pmissa fuerit iniuria irrogata nō ob stā
te aliquo priuilegio. extra de sepul. c. eos in cle. Vide infra ex
communicatio. 2. §. 5.

Clerici & religiosi & moniales i sacris sciēt cōtrahentes matri
moniū sunt ip̄o facto excoīcati: ut i. c. eos de cōsan. & affini. in
cle. tñ i clerico i sacris & religioso & monacha cōtrahētib; nō
pōt cadere ignorantia s̄m glo. s; intelligit in alis casib;. Vide
infra excoīcatio. 2. §. 6.

Clerc⁹ habēs officiū uicecomitis uel p̄positi secularis si admo
nitus legitime nō respuerit. ex ne cle. uel mo. c. clericis i tex. &
i glo. & s̄m Astē. li. 7. ti. 2. x. 73. Vide ifra excoīcatio. 2. §. 7.

Clerici seculares & religiosi q̄ inducūt ad uouēdū uel iurādū uel
p̄mittēdū ut sepulturas apud ecclias suas eligāt uel electā non
mutēt: ut i cle. c. cupiētes de penis. Vide ifra de ipugnatoribus
sepulture x. 3. Vide ifra excoīcatio. 2. §. 21.

Clerici q̄ hereticos credētes receptores defēsores uel fautores
eorū sciēt traderēt ecclīastice sepulture. ex de here. c. q̄cūq; li. 6.
Vide excoīcatio. 2. §. 22. & 28. Vide ifra. §. 7. x. 4.

Sacerdotes absolūtes ab excoīcatōnib; p̄ p̄cessū Eugenii q̄rti
p̄mulgatis q̄ cōtinet. io. excoīcationes. Primo excoīcat oēs he
reticos q̄cūq; noīe cēseāt. Secūdo illos hereticos q̄ uioclesiſte
uocāt & oēs eis adherētes fautores seu receptores uel defēsores
eorū. Itē oēs q̄ dāt eis arma equos plūbū lignamīa sal oleū ui
nū & oīa uiſtualia & oīa quecūq; ad usū hominū p̄tinentia aut
alia quecūq; p̄sidia publice uel occulte p̄ se uel p̄ aliū. Tertio
falsarios bullarū apostolicarū uel supplicationū. Quarto illos
q̄ equos arma ferrū lignamīa & alia p̄hibita deferūt saracenis.

Quinto ipediētes ne uictualia deferant ad curiā romanā. Sexto inuadētes eūtes & redeūtes ad sedē apostolicā. Septio oēs illos q̄ ī terris suis noua pedagīa īponūt. Octauo oēs q̄ offendūt ī p̄sona aut bonis eos q̄ habēt aliquā causā ī curia uel eoꝝ pcuratores. Nono oēs ledētes romipetas eūtes uel redeūtes grā deuotionis romā. Decimo oēs īuadētes hostiliter terras ecclīe uel detinētes p̄ se uel p̄ aliū. Et ī fine dicit. De q̄b̄ sentētis nullus p̄ aliū q̄ p̄ romanū pōtificē nisi dūtaxat mortis articulo cōstitut⁹ possit absolui nec ēt tūc nisi de stādo sanēte ecclīe mādati satisfactiōe uel sufficiēti cautiōe p̄statis. Illos aut cuiuscūq̄ fuerit p̄eminētie dignitatis ordinis cōditiōis aut stat⁹ & si pōtificiali aut alia q̄uis dignitate p̄dictos q̄ cōtra tenorē p̄ntiū talibus absolutionis b̄nificiū īpēdere de facto p̄sūpserit excoīcacionis & anathematis sentētia īnodamus eisq̄ p̄dicationis lectiōis admīstratiōis sacramētoꝝ & audiēdi cōfessiones officia īterdicim⁹. Itē dicit q̄ null⁹ pōt ignoratiā p̄tēdere uel excusatiōē allegare cū nō sit uerissimile q̄ ad īpos remanere īcognitū uel occultū qd̄ tā patēt oīb̄ publicat̄.

- ii Clerici q̄ pcurant usurpare custodiā uacatiū ecclīaꝝ ī q̄b̄ sūt instituti ut īfra. §. q. 8. 9.

Contra religiosos.

- 1 **P**rimo religiosi q̄ exeūt claustrū suū ad audiēdū p̄biscā uel leges nisi īfra duos mēses redierūt ne cle. & mo. c. Nō magnope. & c. Sup̄ specula. Itē religiosi religionis approbate tacite uel exp̄sse p̄fessi q̄ uadūt ad queuis studia sine licētia sui p̄lati data cū cōsilio maioris ptis cōuēt⁹ ī. c. ut piculosa. ex ne cle. uel mo. li. 6. Vide īfra exco. 2. §. 8.
- 2 Itē religiosi p̄fessi q̄ temere uicūq̄ habitū sue religionis dimiserint ī scholis uel alibi dicto. c. ut piculosa. Itē doctores q̄ eos docēt. Vide īfra exco. 2. §. 9.
- 3 Religiosi religionū mēdicatiū abolitaꝝ deinceps aliquē ad suū ordinē recipiētes uel locū seu domū de nouo acgrētes uel loca

ceteraq; bona acq̃sita absq; licētia pape alienātes i. c. religionū
diuerſitates de reli. do. li. 6. §. m Ric. i. q. & Aſtē i ſum. li. 6. ti. 2.
§. 53. Ab hoc aut̃ ſtatuto excipiunt̃ i dicto. c. Religionū quatu-
or ordiues p̃dicatorū minorū carmelitarū & heremitarū. Vide
infra exco. 2. §. 10.

Religioſi mēdicātes religionū approbataꝝ q; domos ad habi-
tādū uſq; loca de nouo reciperent ſine licentia ſedis apoſtolice
uel recepta mutarēt ſeu alienarent i cle. c. Cupiētes de penis
Vide infra exco. 2. §. ii.

Religioſi qui dicūt aliqua uerba i p̃dicatione uel alibi ut retra-
hant audiētes a ſolutione decimaꝝ in dicto. c. Cupiētes. Vide
exco. 2. §. 12.

Religioſi q; cōſtitētib; ſibi nō faciūt cōſciētā de decimis ſoluē-
dis & p̃dicatores q; nō p̃dicāt cū fuerit reſq̃ſiti ſūt ſuſpēſi a p̃di-
catis officiis donec ſi cōmode poſſunt eis cōſciētā faciāt. Et ſi
interī p̃dicāt ſūt excoīcati dicto. c. Cupiētes & ſpecialit̃ tenēt
p̃dicare in p̃ma doīca q̃drageſime & q̃rta & ultia & i feſto aſcē-
ſionis dñi & pēte. & natiuitatis dñi & beati lo. baptiſte & aſſū-
ptionis & natiuitatis beate Marie cū fuerint reſq̃ſiti. Vide in-
fra exco. 2. §. 13.

Religioſi q; decias eccl̃iis debitas ſibi appropriāt & uſurpāt ſi-
ue q; nō p̃mittūt ſolui eccl̃iis decimas de aīalib; familiarum &
paſtorū ſuorū uel aliorū imiſcētū ip̃a aīalia gregib; eorū uſq;
aīalib; que i fraudib; eccl̃iarū emūt & ēpta tradūt uēditoribus
uſq; aliis tenēda ſeu q; nō p̃mittūt uel p̃hibent ſolui decimas ec-
cl̃iis de terris q̃s tradūt aliis colēdas niſi reſq̃ſiti deſtiterit iſra-
mēſem aut ſi de his que uſurpauerūt cōtra p̃miſſa nō ſatiſſece-
rint dānificatis eccl̃iis iſra duos mēſes ſūt ſuſpēſi ab admīſtra-
tionib; & bñficiis ſuis; q; ſi n̄ habēt admīſtrationem & bñficia
ip̃o facto excoīcationē incurrūt in cle. Religioſi de decimis. c.
Reli. Vide exco. 2. §. 14.

Itē iuētores nouarū religionū uel capientes habitū ip̃arū ſine

4

5

6

7

8

speciali licētia sedis apostolice ī extrauagāti. Io. 21. que incipit
sancta romana ecclia. Vide īfra exco. 2. §. 16.

- 9 Religiosi tā exēpti q̄ nō exēpti q̄ uiderūt uel sciuerūt cathedra
lē uel matricē. i. baptismalē loci ecclia seruare īterdictū qđcūq̄
positū auctoritate sedis apostolice uel ordinarioꝝ debēt & ip̄i
seruare. alioqn nō seruātes īcurrūt excoicationē ip̄o facto. Idē
ēt īterdicto & cessatioibz a dīnis p̄ statuta puīcialiū ꝛcilioꝝ uel
ip̄oꝝ auctoritate factis. Idē ī generalibz cessationibz a dīnis ci
uitatū terrarū uel aliorū locorū q̄s aliqn ex cōsuetudinē uel ali
canonica collegia uel quēdā seculariū eccliaꝝ aut regulariū sibi
uēdicāt & qñ ut p̄mittit cathedralis uel matrix ecclia obſuat
eas nō obstantibz qbuscūq̄ appellatiouibz ad sedē apostolicā
& aliis obiectionibus quibuscūq̄ in cle. i. de sen. exco. Vide in
fra exco. 2. §. 15.
- 10 Fratres mīores q̄ t̄p̄r īterdicti recipiūt ad dīna fratres uel ſoro
res de tertio ordie q̄ cōtinētes uocāt. ex de ſē. exco. c. Cū ex eo
in cle. & ē papalis sed dat licētia ordinariis uel episcopis ut sa
tisfactione p̄missa eos auctoritate apostolica absoluant. Vide
infra exco. 2. §. 16.
- 11 Monachi & canonici regulares admīstrationē aliquā nō hñtes
ad curias p̄ncipū sine speciali licētia suorū p̄latorū ire n̄ debēt
& si ut suis p̄latis aut monasterio danū aliqd̄ īferāt ad dictas cu
rias se trāſſerāt sunt excoīcati: ut ī cle. ne in agro de statu mo.
Vide īfra exco. 2. §. 17.
- 12 Monachi īfra septa monasteriorū suorū tenētes arma sine licē
tia suorū abbatū dicto. c. ne ī agro. Vide īfra exco. 2. §. 18.
- 13 Mulieres que begine uocant & religiosi q̄ eas fouēt ī illo statu
Begīe erāt que assumētes certū habitū nulli p̄mittētes obedi
entiā nec renūtiātes ppriis nec regulā habētes qbusdā religio
sis adhibebāt & disputabāt de fide catholica d̄ trinitate d̄ sacra
mētis & multas hereses habebāt ī. c. i. de reli. do. tñ ut dicit glo.
nō loq̄t de illis de tertio ordie beati frācīſci cū habeant regulā

approbatā a Nicolao papa. 3.

Religiosi quicūq; q absq; licētia pprii sacerdotis solēnizarēt ma- 14
trimonia. i. solēmnit̄ bñdicerent aut ministrarēt sacramenta eu-
charistie uel extreme unctionis ut in cle. religi. de p̄uile. Vide
infra exco. 2. §. 19.

Religiosi qui excommunicatos a canone absoluunt preterq̄ a 15
casibus a iure expressis uel per priuilegia a sede apostolica eis
dem cōcessis uel q absoluūt a sentētiis p̄ statuta p̄uicialia aut
synodalia p̄mulgatis uel q absoluerēt a pena & culpa. ut dicto
.c. Religiosi. Itē q absoluerēt a p̄cessu Eugenii q̄rti de q̄ dictū ē
supra de clericis secularib; . Vide exco. 2. §. 20.

Religiosi iducētes aliquē ad uouēdū iurādū uel p̄mittēdum de 16
eligēdo apud eos sepulturā uel iā electā ulterius nō mutēt. i. cle.
cupiētes de penis. Vide ifra exco. 2. §. 21.

Religiosi q t̄p̄r interdīcti sepelirēt corpora i cimiteriis aut sepe 17
lirēt publice excoīcatos uarios manifestos aut noīatī interdī-
ctos. ut dictum est supra de clericis secularib; . Vid infra excoī-
catio. 2. §. 25.

Religiosi cōtrahētes m̄rimoniū ut dictū ē supra de clericis se- 18
cularib; & itelligit̄ fm glo. de p̄fessis p̄fessione tacita uel exp̄s-
sa i una de regulis approbatis. ex de cōsan. & affi. c. eos: uel de
uoto. c. i. li. 6. Vide ifra exco. 2. §. 6.

Religiosi q tradūt hereticos eccl̄iastice sepulture ut dictū ē su 19
pra de clericis secularib;

Religiosi m̄dicātes p̄fessi q trāseūt ad aliquē ordinē monacha- 20
lē excepto cartusiēsi & recipiētes tales sciēt̄ ē papalis: excepto
in articulo mortis. Similit̄ icurrūt si trāseunt ad ordinē canoni-
corū regulariū p cōstitutionē Martini q̄nti cōstātie factā.

Religiosi q pcurarēt usurpari p aliquē patronatū custodiā seu 21
titulū aduocationis uel defēisionis alicui⁹ uacātis eccl̄ie i quib;
residēt uel monasterii uel pioꝝ locorū uel bona ip̄orū locorum
uacātū uel collectā que fit rōne legis uel ip̄atoris seu tributum

regi debitū. ex de electione generali li. 6. Vide infra. §. q. x. §.

- 22 Abbas uel prior et causa correctionis monachum uel clericum uerberari faciens per laicum est excoicatus tam precipiens quam uerberans si aliter sit corrigibilis. ex de sen. exco. uniuersitatis & appellatione laici comprehenditur conuersus secundum Archi. & Anto. de butrio dicto. c. uniuersitatis. q. 6. di. i. pri.

Contra impugnatores fidei. §. 3.

- i **Q**uicumque incidit in heresim iam dānatā uel nouā adinuenit. 24. q. i. c. i. & 2. & 3. Item quicumque de sacramentis ecclesie uel articulis fidei aliter sentit uel docet quam sancta romana ecclesia predicat & obseruat de hereticis. c. ad abolendam. Item quicumque per romanā ecclesiam uel per episcopum cum consilio clericorum uel per ipsos clericos uacante sede cum consilio si oportuerit uicinarum episcoporum tamquam heretici sunt dānati & sunt excoicati ut notatur dicto. c. ad abolendam. Et generaliter omnes heretici quicumque nomine censeantur de hereticis. c. excoicamus. Item omnes credentes receptores defensores & fautores eorum. ut in dicto. c. excoicamus. §. credentes. & c. nouerit de se. exco. & est facta papalis per processum annualē curie & specialiter Eugenii quarti. Item quicumque presumperit predictos ecclesiastice sepulture tradere. Vide infra. §. contra impugnatores sepulture. & exco. 2. §. 22.
- 2 Quicumque rector secularis uel quicumque officialis eius cognosceret de crimine heresis cum ad seculares non pertineat aut captos liberaret uel episcoporum uel inquisitorum officium impediret. ex de here. c. ut inquisitionis li. 6. Vide exco. 2. §. 23.
- 3 Inquisitores hereticorum qui odio gratia uel amore contra conscientiam omiserint contra quēpiam procedere uel ipsam heresim alicui imponerent quod impediatur officium suum. ut in. c. multorum in fi. de here. in cle. Vide exco. 2. §. 24.
- 4 Inquisitores hereticorum qui pretexto officii inquisitionis quouis modo illicito extorquerent pecuniam uel sciēter bona ecclesiarum ob delicta clericorum et si fisco ecclesie applicarent nec possunt absolui nisi in mortis articulo donec illis quibus extorserint plene satisfacciant de

pecunia nullis priuilegijs pactis aut remissionibz super hoc ualituris. extra de here. c. Nolentes in cle. Vide infra excommunicatio. 2. §. 29.

Qui p assassinos quēq̃ xpianū īterfecerit iubet uel mādauerit 4
ēt si mors nō fuerit secuta uel assassinos defēderit uel occultaue-
rit. ex de homi. c. p hūani. li. 6. Assassini fuerūt qdā īfideles qui
ex qbusdā erroribz de facili nitebāt xpianos occidere s̃m Ric. i.
. 4. Vide exco. 2. §. 26.

Omnes & singuli cunscūq̃ stat⁹ grad⁹ peminētie aut qditiōis 6
existāt ēt si pōtificiali regali aut quibz ecclesiastica uel mundana
fulgeant dignitate q p̃fidis hereticis & uioclesistis arma equos
plūbū ligāmīa sal oleū uinū uictualia & oīa quecūq̃ ad usū ho-
minū p̃tinētia aut queuis alia p̃fidia publice uel occulte submi-
nistrāt ac p se uel p subditos afferri faciūt uel pmittūt cū quibz
īpī uioclesiste xpī fideles & catholicos quolibet ipugnare seu
offendere possent: necnō oēs & singulos eorūde hereticorū &
uioclesistarū adherētes fautores defensores & receptores cuius-
cūq̃ stat⁹ nobilitatis excellētie uel cōditiōis existāt ēt si pōtifi-
cali regali regīali aut quauis ecclesiastica uel seculari sit p̃diti di-
gitate ac cōsentiētes & p̃stātes eisde ī p̃missis quōcūq̃ uel qua-
litercūq̃ auxiliū cōsiliū uel fauorem sunt excommunicati per p̃-
cessū Eugenii q̃rti.

Portātes ferrū arma lignamīa necessaria ad ipugnādū xpianos 7
Icē uēdētes eis galeas uel naues & q ī piraticis saracenorū nauī-
bus gubernationē exercēt aut machinis aut qbuslibz aliis ipē-
dāt cōsiliū auxiliū & fauorē ī dispēdiū terre sancte nec possunt
absolui nisi totū lucrū ex tā dānato mercimonio fecerūt & tā-
tūdē de suo ī subsidīū terre sancte trāsmiserūt uel alia pena puni-
ant si fuerīt non soluēdo. ex de iudeis ita quorundā: & c. ad libe-
rādā & ē papalis p̃ p̃cessū curie & specialit̃ Eugenii q̃rti q ad-
dit eqs & alia p̃hibita qbz xpianos ipugnāt & p extrauagātem
Nicolai q̃rti que īcipit. Olim qui statuit & innouauit q nullus

arma equos ferrū lignamīa victualia & alia quecūq; mercimonia ī alexādriā uel alia loca saracenoꝝ terre egipti deferre uel mittere audeat seu de suis portub; ut eis deferāt extrahere uel extrahi pmittere aut eis cōsiliū auxiliū uel fauorē p̄stare aliter sunt excoīcati ip̄o facto nec possūt absolui nisi t̄m de bonis p̄priis ī terre sancte subsidiū cōuertēdū exoluerit q̄ntū ad ptes p̄dictas detulerit uel miserit aut deferri uel de ip̄oꝝ portub; deferēdū eis extrahi pmiserit. & sili; statuit de terris soldano subiecti. Que extrauagās l; fuerit reuocata p̄ p̄hemīū sexti. t̄n post sēxtū īfra ānū papa Bonifacius īnouauit ī q̄dā extrauagāti que incipit. Cōtra illos. Post hec Clemēs q̄ntus ē īnouauit & pape absolutionē p̄t̄q; ī articulo mortis referuauit ī extrauagāti que incipit. Multa. Vide excoīcatio. 2. §. 28.

- 8 Ordinati ad ordines p̄ scismaticos uel accipiētes ab eis eccl̄iasticas dignitates uel b̄nficia. Itē alienationes facte ab eis uel mediātib; laicis sūt īanes & ad eccl̄ias sine onere reuerti debēt & q̄facientes sūt excoīcati. ex de scismaticis. c. i. Et generalit̄ oēs scismatici & specialit̄ sequentes dānatū scisma Petri de luna & successorū eiꝝ & fautorū sūt excoīcati excoīcatione papali p̄ p̄cessū ānnalē curie. Vide exco. 2. §. 27.

Cōtra ipugnatores eccl̄ie & mīstrorū eiꝝ. §. 4.

- i **Q**ui dicit romanā eccl̄iaz nō esse caput oīū eccl̄iarū nec ei tā q̄ capiti obediēdū. 19. di. c. Nulli fas & s̄m glo. talis ē hereticus & excoīcat⁹ excoīcatione papali per p̄cessum curie: ut supra §. 3. x. i.
- 2 Qui icēdit uel frāgit eccl̄iaz uel locū religiosū uel que ī eis sūt aī denūtiatiōē ab ep̄o post denūtiatiōē a solo papa. ex de sen. ex. c. cōquesti: & c. tua nos. Vide excoīcatio. 2. §. 29.
- 3 Incēdarii aliarū rerū q̄ eccl̄iarū si excommunicē uel denūtient excommunicati a solo papa absoluunt dicto. c. tua nos. Vide īfra exco. 2. §. 29.
- 4 Oēs q̄ fecerit statuta cōtra libertatē eccl̄ie & cōsuetudines &

q̄ iā facta fecerūt obseruari & q̄ ea de libris nō aboleuerūt. Item
scriptores eorū ptātes cōsules & rectores & cōsiliarii locorū ū
huiusmōi statuta edita fuerūt. Itē q̄ s̄m ea iudicare p̄sūpserūt ul̄
in publicā formā redegerint publicata. ex de sen. ex. c. nouerit
.c. grauē. Vide exco. 2. §. 30.

Quicūq̄ de nouo usurpāt custodiā uacātiū ecc̄liarū uel mona-
steriorū uel aliorū piorū locorū: puta hospitaliū & occupāt bo-
na iporū & clerici & alie p̄sone eorūde locorū q̄ fieri hoc p̄cu-
rāt. ex de elec. c. generali li. 6. Vide ifra exco. 2. §. 31.

Omnes mutilātes uulnerātes & īterficiētes seu detinētes & ca-
piētes seu dep̄dātes romipetas & peregrinos romā cā deuotio-
nis & peregrinatiōis accedētes & ī ea morātes & recedētes ab
īpā & ī his dātes auxiliū cōsiliū & fauorē eorūq̄ bona q̄siscam⁹
ut ī p̄cessu ānuali curie & specialit̄ Eugeni q̄rti ī quo nedū sta-
tuit̄ de romipetis specialit̄ s̄z generalit̄ ē. Vñ dicit̄. Itē excoīca-
mus & anathematizam⁹ oēs illos q̄ ad sedē apostolicā uenien-
tes & recedentes ab eadē: necnō illos q̄ iurisdictionē ordinariā
uel delegatā aliquā n̄ habētes ī eadē curia manētes temeritate
ppria capiūt spoliāt & detinēt aut ex p̄posito deliberato uer-
berare mutilare uel īterficere p̄sumunt & qui talia fieri faciunt
seu mādant.

Falsificātes litteras dñi pape uel falsis litteris sciēt utētib⁹. ex
de falsis. c. ad falsariorū. & c. dura & ē papalis p̄ p̄cessum curie
ānualē & specialit̄ Eugeni q̄rti ubi dicit̄. Itē excoīcam⁹ & ana-
thematizam⁹ oēs falsarios bullarū seu litterarū apostolicarū
& supplicationū gratiā seu iustitiā cōtinētiū p̄ sūmū pōtificem
ul̄ uicecācellariū seu gerētes uices aut officiū uicecācellarii san-
ctē romane ecc̄lie de mādato eiusdē sūmi pontificis signatarū
aut sub noīe eiusdē sūmi pōtificis seu uicecācellarii aut gerētis
officiū p̄dictū signātes supplicatiōes easdē & nedū falsificātes:
sed apponētes manū ad corrigēdū ēt unā litterā uel unū pūctū
in litteris papalib⁹ exceptis his q̄b⁹ hoc cōmissū s̄m Hostiē. p̄

sententiā latā ī curia. Vide īfra exco. 2. §. 32.

- 8 Papa añ coronationē potest exercere suū officiū & q hac occasione īpugnaret litteras ei⁹ excoīcatus ē p extrauagatē Bñdīcti. ii. que incipit Quia nōnulli.
- 9 Insecutores cardinaliū & eorū p̄ticipes. ex de penis. c. feli. li. 6. Vide īfra exco. 2. §. 33.
- 10 Rectores terrarū & eorū officiales q nō fecerūt obseruari ea q statuunt cōtra īsecutores cardinaliū ut dicto. c. feli. Vide īfra exco. 2. §. 34.
- 11 Insecutores ep̄orū q eos temere uel iniuriose p̄cusserūt aut ceperūt aut bānierūt uel hoc mādauerit fieri aut facto ab illis rata habuerūt uel focii fuerūt faciētis aut cōsiliū ī bis dederūt aut fauorē seu sciēt īsecutores defensauerūt ī cle. Si qs suadēte de penis. Vide exco. 2. §. 35.
- 12 Rectores locorū īponētes clericis aut ecclesiis exactiones aliq̄s uel grauamīa absq̄ licētia pape si admoniti nō destiterūt sunt excoīcati una cū fautorib⁹ suis nec absolui possūt nisi admoniti satisfecerūt: & durat excoīcatio ē post tēpus regimīs ē ī successorēs officiī it̄m q si heredes ip̄orū seu successorēs officiī nisi satisfecerūt īfra mēsem icurrūt p̄dictā excoīcationē. ex de īmu. eccl̄ie. c. Nō minus. c. Adūsus: & ī cle. e. ti. c. Quoniā. Vide exco. 2. §. 36.
- 13 Cōpellentes p̄latos seu capitula seu alias eccl̄iasticas p̄sonas ad submittēdū laicis uel alienādū bōa īmobilia seu iura eccl̄iarū & similit̄ laici q usurpāt sibi illicite huiusmōi nisi moniti destiterūt. ex de reb⁹ eccl̄ie n̄ alie. hoc cōsultissimo li. 6. & ī cle. c. Multorū de penis. Vide exco. 2. §. 37.
- 14 Quicūq̄ ab eccl̄iis uel eccl̄iasticis p̄sonis per se uel p aliū suo nomine uel alieno p p̄sonis uel rebus quas non causa negociationis deferunt uel deferri faciunt uel trāsmittūt exigūt aliqd̄ datium uel guidatium. extra de censi. c. Quāq̄ li. 6. Vide exco. 2. §. 38.

Dñi tēporales q subditis īterdicūt ne p̄latis seu p̄sonis eccl̄ia/ 15
sticis qcqd uēdāt uē emāt ab eis uē ip̄is bladū molāt nec coquāt
panē uē alia huiusmōi obsequia exhibere p̄sumāt eo ip̄o sūt ex/

coīcati de īmu. eccle. c. eos. li. 6.
Iniiciens manus uiolētās ī clericū uel religiosū uē cōuersū ē ex/ 16
coīcat⁹ excoīcatione papali. i. 7. q. 4. Si qs suadēte: & ex de sē.
exco. nō dubiū. & hoc si īinria ē enormis. Idē de p̄uisione no
uiciorū. c. religiosus. e. ti. li. 6. Itē qcūq; eū detinet in custodia
publica uel p̄uata ē absq; alia corporis lesione uel ītrudit ī uī/

cula de sen. exco. nuper.
Impediētes seu īuadētes uictualia seu alia ad usū romane curie 17
necessaria adducētes uel ne ad curiā ip̄az adducant uē deferant
īpedientes seu pturbātes & q talia faciūt uē defendūt cuiuscūq;
fuerit ordinis p̄eminētie & stat⁹ ē si pōtificali regali reginali
uē alia quā eccl̄iastica uē mūdāna p̄fulgeāt dignitate p̄ p̄cessū
curie ānualē & specialit̄ Eugenii q̄rti.

Oēs illi q p se uel p̄ aliū seu alios directē uē īdirectē sub qcūq; 18
titulo uel colore occupāt detinēt uel hostilit̄ discurrūt seu īua/
dūt aut occupare detinere uel discurrere hostilit̄ p̄sumūt in to/
tū uel ī partē aut q occupabūt detinebūt & hostilit̄ discurrent
seu īuadent aut occupare detinere uel discurrere hostilit̄ p̄su/
mēt almam urbē. Regna scicilie Triuarie īsulas Sardinie Cor/
sice terrā citra farrū Patrimoniū beati Petri ī tuscia. Ducatum
spoletanū Comitātū Veneusini Sabinie Marchie Anthonita/
ne Masse trebarie Romandiole Campanie atq; Maritime p̄uī/
cias & terras specialis cōmissionis & Arnolfoꝝ ciuitatesq; no/
stras Ferariensem Beneuētanam Bononiensem Perusinā Aui/
nionēsem Arriminēsem ciuitatē Castelle Turdetinā & alias ci/
uitates terras & loca uel iura ad ip̄az spectātia & adherētes fau/
tores & defēsores eorū seu ī his dātes eis dē auxiliū cōsiliū & fa/
uorē nō obstātib; qbuscūq; p̄uilegiis īdulgētis ac litteris apo/
stolicis generalib; uel specialib; eis uel eorū alicui uel aliquib;

quibuscumque cuiuscumque ordinis conditionis dignitatis & preeminentie fuerit ecclesiastice uel temporalis a predicta sede sub quauis forma uel tenore concessis quod excoicari uel anathematizari non possint per litteras apostolicas non facientes plenam & expressam ac debito ad uerbum de idulto huiusmodi ac ordinibus locis nominibus propriis cognominibus ac dignitatibus eorum mentionem: necnon consuetudinibus & obseruationibus scriptis & non scriptis ac aliis gravis quibuscumque contra huiusmodi nostros processus ac sententias quominus includantur in eis se iuuare ualeant & tueri & quod quo ad hos processus tollimus & omnino reuocamus ex processu curie auali & specialiter Eugenii quarti

- 19 Omnes illos qui per se uel per alium seu alias quascumque personas ecclesiasticas uel seculares ad romanam curiam super earum causis & negociis recurrerent illaque in eadem curia persequentes aut procuratores negociorum gestores aduocatos uel promotores ipsorum uel et auditores seu iudices super dictis causis seu negociis deputatos occasione causarum seu negociorum huiusmodi uerberant mutilant occidunt aut bonis spoliant cuiuscumque preeminentie dignitatis seu status fuerit et si pontificali regali reginali uel quous alia prefulgeant dignitate per processum curie & specialiter Eugenii quarti.
- 20 Facientes pactum uel promissionem uel recipientes ex pacto uel promissione occulta uel manifesta aliquid et parum pro aliquo iustitia uel gratia pro se uel alio in causis iudiciis seu alias per litteras obtinendis ab apostolica sede & et papalis per extrauagantem Bonifacii octauum. Item quod sciunt utrum talibus gratis uel litteris sic obtineant ubi supra.
- 21 Eantes ad terram sanctam et cum deuotionis seu uoti sine licentia sedis apostolice ut in libro penitentie summi penitentiarii possunt et absolui a summo penitentiario.
- 22 Recipientes in curia romana litteras pape ab alio quam a uicerecellario uel a papa uel a bullatoribus. ex de crimine falsi. c. dura. Si sunt laici sunt excoicati & eorum nuntii. Si clerici officii & beneficii suspensione danentur & et papalis: ut patet in registro cancellarie.

Quicūq; p eo q in reges pncipes barones nobiles balinos uel
mīstros eorū aut qscūq; alios excoicationis suspēſionis siue int/
dicti sētētia fuerit pmulgata licētiā alicui dederit occidendi ca
piēdi seu aliē i psonis seu bonis suis uel suorū grauādi eos q ta
les sētētias ptulerūt siue qrū sūt occasione plate uel dederit li
cētiā grauādi tales sētētias obseruātes seu talē excoīcatis coīca
re nolētes nisi licētiā ipaz re integra reuocauerint uel si ad bo
norū captionē occasione ipi⁹ licētie sit pcessū nisi ipa bona i
fra octo dieꝝ spatiū restituta fuerit aut satisfactio p ipis bonis
fiat eo ipo icurrūt excoīcationē. Itē q ausi fuerit dicta licentia
uti. Qui aut in dicta sentētia pmanſerint duorū mensū spatio
extūc nō possunt nisi p sedē apostolicā absolui. c. qcūq; de sē.
exco. li. 6.

23

Cōcedētes repssalias cōtra ecclīasticas psonas generalit̃r uē spe
cialit̃r. ex de iniuria & dāno da. c. & si pignoratores li. 6. Vide
infra exco. 2. §. 39.

24

Quicūq; ipedit officiū delegati uel cuiuscūq; iudicis ecclīastici
uel ipetratoris litterarū dñi pape sup causis uel questioib; que
de iure uel de atiq; consuetudinē ad forū ecclīasticū spectāt cōpel
lūt desistere ab huiusmōi psecutione uel de questionib; huius
mōi i foro seculari litigare capiēdo iudices ipetratos uel ipetrā
tes uel sub iudicib; ipetratis litigare uolētes uel eorū ppiquos
uel res eorū uel ecclīarū uel aliis qbuscūq; modis cōpellentes
uel pcurātes p se uē p alios qminus corā iudicib; delegatis uel
ordinariis possint dicti cōquerētes libere de causis pdictis iur
stitiā obtinere uel q i talib; dederit auxiliū cōsiliū uel fauorem
excoīcati sunt ipo facto a qua nō possūt absolui nisi tam iudici
cui⁹ cognitio fuerit ipedita nel iurisdicōio usurpata q pti que
pturbata fuerit i psecutione sui iuris de iniuria dānis expensis
& itereſse pri⁹ itegre satisfaciāt. ex de imu. eccle. c. qñiā li. 6.
Vide infra exco. 2. §. 40.

25

Dñi tēporales cōpellētes clericos reassignare sua beneficia eos

26

capiendo uel detinendo ne citati ad sedē apostolicā accedant aut
ipī clerici q̄ pcurarēt detineri ne occasione habeāt cōparendi
.c. multorū de penis i cle. Vide ifra exco. 2. §. q. i.

Cōtra ipugnatores religionū. §. 6.

- 1** **6** Losantes i scriptis declarationē Nicolai terti sup regulam
fratrū minorū aliē q̄ ipē determinauit. Insup doctores siue le
ctores dū docēt i publico ex certa sciētia itellectū declaratiōis
p̄dictē deprauātes faciētesq̄ cōmentū scripturas seu libellū ni
si q̄ntū gramaticalit̄ sensus uerbi possit itelligi ac ex certa sciē
tia & deliberatione determinātes i scholis seu p̄dicātes contra
regulā & statū fratrū minorū uel i eadē declaratiōe positorū seu
cōtra aliqua uel aliqd̄ p̄dictorū nō obstātibz q̄buscūq̄ p̄uilegiis
qualitercūq̄ cōcessis & quibuscūq̄ sūt excoīcati ipso facto & a
solo papa possunt absolui. c. exiit qui seminat de uerborum si
gni. li. 6.
- 2** Ingridētes monasteria monialiū ordinis p̄dicatorū ex casus
necessarios q̄ declarāt i cōstitutionibz earū ut ad dādū sacraṃta
infirmis ad medēdū eis ad reparādū edificia & huiusmōi nō ha
bita licētia a papa uel a magistro ordīs sūt excoīcati & absolu
tio reseruāt pape uel magistro ordīs uel illi cui ab aliq̄ p̄dictorū
fuerit cōmissū ut patet i bulla ordinis.
- 3** Ingridētes monasteria monialiū sancte clare sine licētia pape
extra casus cōcessos i cōstitutionibz suis. Excipit̄ cā multū gra
uis infirmitatis & fleubotomator cū necesse fuerit q̄ non absq̄
duobz sociis de familia monasteriū itroducat̄ nec ab inuicē itra
monasteriū sepeñt̄: necnō & alii quos occasione icendii uel rui
ne uel alteri⁹ piculi uel dispēdiū seu p̄ tuēdis a uiolētia q̄rūlibz
monasterio uel p̄sonis aut p̄ q̄libet ope exercēdo qd̄ cōmode
ex monasteriū fieri nō pōt necessitas exigerit introire. Qui
oēs suo ministerio expedito uel iminēti necessitati satisfacto
p̄ ipsos sine mora exeant. Nulli tñ p̄sone extranee intra clausu
rā monasteriū liceat comedere uel dormire. Item datur licentia

generali cardinali ptectori ordinis uisitatori & epō grā cōse-
crationis ecclie uel altaris. Et hec exco. facta ē p Gregoriū no-
nū. nō tñ sibi reseruauit absolutionē: & iō uidet episcopalis per
regulā. c. nuper de sen. ex. Sed est hodie facta papalis p Euge-
niū qrtū & publicata ē i. c. geneāli lanue celebrato. i. q. 40.

Quicūq; iniecerit man⁹ uiolētas i religiosū religionis appro- 7
bate uel cōuersū uel nouiciū. ex de sen. ex. c. nō dubiū: & c. reli-
giosus li. 6. Itē mandans uel ratū habens suo noīe factū. Vide
infra exco. 2. §. 42.

Impedientes i officio suo uisitatores monialiū uel canonicarū 8
si moniti nō destiterint de statu. mo. c. attēdentes in cle. Vide
infra exco. 2. §. 43.

Doctores seu magistri q sciēt illos religiosos qui dimiserūt ha 6
bitū docent leges uel phisicā. ex ne. cle. uel. mo. c. ut piculosa.
Vide infra exco. 2. §. 44.

Cōtra ipugnatores sacramtoꝝ & pmo baptisimi. §. 6.

6 Rec⁹ rebaptizās baptizatū a latīo & lauās altare tāq; macu 1
latū in quo latinus celebrauit de baptismo. c. ultimo fm Astē.
in sum li. 7. ti. 2.

Matrimonii.

Contrahētes mīmonia scient i gradib; cōsanguinitatis uel 2
affinitatis phibitis in cle. eos de consan. & affi. Vide infra ex-
coicatio 2. §. 45.

Penitentie

Extorquētes puī uel metū absolutionē ab excoicatione uel 3
reuocationē ei⁹ aut suspēisionis uel iterdicti nō ualet absolutio
& nouā icurrit excoicationē. ex de his que ui metus ue cā fiunt
.c. absolutionis li. 6. Vide infra exco. 2. §. 46.

Eucaristie

Compellentes celebrari i loco interdicto uel ad audiendum 4
aduocātes excoicatos uel iterdictos uel phibentes ne moniti
exeāt i cle. c. grauis de sen. exco. Vide infra exco. 2. §. 47.

Contra ipugnatores sepulture. §. 7.

- 1 Quicūq; corp⁹ alicui⁹ defūcti incidērit uel decoxerit p^o os
sibus trāsserēdis ī exuagāti Bonifacii que incipit. Detestada.
- 2 Quicūq; ī cimiteriis sepeliūt corpora t^op^o īterdicti aut publi
ce excōmūicatos aut nōinatī īterdictos aut u^ofarios maifestos
ut supra. §. i. x. f. 8. §. 2. x. i. 7. Vide īfra exco. 2. §. 9.
- 3 Clerici & religiosi qui īducūt ad uouēdū et p^omittēdū u^o iurādū
aliquē de eligēdo apud eos sepulturā ut supra. §. i. x. 8. §. 2. x. i. 6. Vide īfra exco. 2. §. 21.
- 4 Quicūq; hereticos credētes u^o receptores d^ofēsores u^o fautores
eorū sciēter tradiderit eccl^osiastice sepulture. ex de here. q^ocūq;
li. 6. ut s. §. i. x. 9. et. §. 2. x. i. 9. q^o autē dicāt credētes recepto
res d^ofēsores et fautores. Vide exco. 2. §. 22.

Contra ipugnatores electorū & malos electores. §. 8.

- 1 **6** Rauātes p^o se uel p^o alios electores uel aīcos eorū eo q^o nolue
rit eligere illos p^o q^o b^o erāt rogati uel īducti. ex de elec. c. sciāt
cūcti li. 6. Vide infra exco. 2. §. 49.
- 2 Quicūq; loq^o secrete uel mittit scripturā uel nūtiū alicui cardi
nali q^on sunt reclusi occasione electionis. pape. ex de elec. c. ubi
piculū. Vide infra exco. 2. §. 50.
- 3 D^oni rectores & officiales q^o īminēte dicta electione nō seruant
ipaz cōstitutionē dicti. c. ubi piculū. Vide infra exco. 2. §. 51.
- 4 Qui uocāt ad dirigēdas moniales ī electionib^o nisi abstineant
ab his p^o que posset ī eas discordia oriri uel nutriri de elec. idē
nitalibus li. 6. Vide īfra exco. 2. §. 52.
- 5 Eligētes uel nominantes īpatorē regē Marchionē p^oncipē ducē
comitē uel baronē u^o alteri⁹ p^ominentie dignitatis p^otratis uel
excellētie uel q^o elegerit frat^orē uel filiū u^o nepotē ip^oloz īppe
tuū u^o ad t^op^os ī senatorē uel rectorē urbis rome q^ocūq; noīe uo
cet ipsa rectoria. Itē eligētes quēuis aliū p^o p^odictos ad ipi⁹ ci
uitatis regimē ultra ānū. Itē ipi electi si cōsenferit. Itē eis obe
diētes. Itē dātes eisdē electis uel electorib^o auxiliū consiliū uel

fauorē ipso facto sūt excoīcati excoīcatione papali nisi sup̄di-
cta facta fuerit de speciali licētia ip̄i⁹ sedis apostolice licentia
litteris exprimenda de elec. fundamenta. li. 6. Vide infra exco.
2. §. 53.

Cōtra ipugnatores gr̄e sp̄s sancti. §. 9.

Omnis symoniac⁹ siue p ordinib⁹ siue p bñficiis uel officiis i
aut prelaturis eccl̄iasticis uel p ingressu religionis uel p aliis
spiritualib⁹ & ē papalis p extrauagantē Martini qnti quā Eu-
geni⁹ qrtus cōfirmavit.
Faciētes pactū uel pmissionē p aliq̄ gr̄a uel litteris obtinēdis 2
ab apostolica sede. ut s̄ §. 4. & 20.

Quidā casus speciales. §. 10.

Magister uel scholaris tractās cū aliq̄ ciue Bonoñ. de gductione i
hospitii nō requisitis iqlinis nisi tps cōductionis sit elapsū de lo-
ca. c. ex rescripto. Vide ifra exco. 2. §. 54.

Quando papa aliquē noīatim excoīcauit sol⁹ papa absoluit & 2
ēt solus absoluit oēs ei p̄cipātes i crimīe pp qd̄ excoīcat⁹ ē de
sen. ex. c. significauit. Alii intelligūt dictū. c. quādo ēt sciēt p̄ti-
cipat ei i diuinis. Vide infra exco. 2. §. 55.

Quādo qs p̄cipat excoīcato nō solū a papa sed ēt a quocūq; 3
in crimine ppter quod excoīcatus est dando ei auxiliū consi-
lium & fauorem de sen exco. c. si cōcubiñ. & c. nup. Vide infra
exco. 2. §. 56.

Qui pcurauit q cōseruatores p̄uilegioꝝ dati se itromittant & 4
cū effectu sequet de his q nō licet eis: nā nisi de maīfestis iniu-
riis se itromittere possūt & nō possūt absolui nisi ei quē fatiga-
uerūt idebite pmo de expēsis itegre satisfaciāt de officio dele.
c. fi. & c. statuim⁹ li. 6. Vide infra exco. 2. §. 57.

Qui fingit aliquē casū pp quē aliquis iudex uadat uel mittat ad 5
aliquā mulierē p testimonio. c. mulieres de iudiciis li. 6. Vide i
fra exco. 2. §. 58.

Quādo q absolut⁹ fuit i mortis articulo uel alio īpedimento si 6

adueiēte sanitate uel alio impedimēto cessante se nō representat
ei a quo absolued⁹ erat si tale impedimentū nō fuisset reincident
in eadē sententiā. de sen. exco. c. eos li. 6. Vide infra excomu/
nicatio. 2. §. 59.

7 Quando qs absoluit a sede apostolica uel a legatis & iniūgit ei
q se representet ordinariis uel aliis susceptur⁹ penitētiā & passis
iniuriā seu eis qb obligatus ē satisfaciāt: si hoc nō facit cōmo/
de cū possit reincident ī eandē. dicto. c. eos.

8 Rectores ciuitatū & alii officiales & cōsiliarii q statuta faciunt
& scribūt p que qs cōpellat soluere usas uel solutas nō repete
re & q fm ea iudicāt & q habēt sup hoc ptātez: nisi ipa statuta
deleuerūt infra spatium triū mensiū aut si presumpserūt dicta
statuta obseruare de usuris. c. ex graui in cle. Vide infra exco.
. 2. §. 60.

9 Oēs pirate & latrūculi marini & receptores eorū p pcessū cu
rie annualem.

10 Omnes qui in terris suis noua pedagia iponunt per pcessum
curie annualem.

11 Excoīcatus a legato pape post annū a solo papa potest absol
ui de offi. dele. querēti.

12 Qui lata sētētia cōtra ipm q ī curia bñficiū ante p trienniū n̄
possederat sequestrationē fructuū ei⁹ ipedit in cle. unica de se/
questratione possessionis & fructuū.

DECLARATIO EXCOMVNICATIONVM

Excoīcatio secūdo de eo q gerit se p
papa n̄ electus a duab⁹ ptib⁹ cardinaliū. §. i.

Quantū ad declarationē excoīcationū suprapositarū ī x.
exco. pmo. Circa hāc excoīcationē pmā. s. de eo q gerit
p papa nō electus a duab⁹ ptib⁹ cardinaliū. Quero qd si cardia
les unanimi dēt ptātez nominādi papā duob⁹ uel trib⁹ & ipi no
minatū ab illis recipiūt. Rñdet Astē. ī sū. li. 7. ti. 2. fm Hosti.
q electio ualet: unde dicit Anto. de butrio. Nota q due partes

collegii sūt necessarie q̄ ē uey nisi maior cōcordia interuenerit
q̄a si cardiales ordiārēt ī se q̄ electus a maiori parte sit elect⁹
tūc uidebit electus ab oīb⁹ q̄ eligerēt a maiori pte sicut electus
per cōpromissarium uidebit electus a toto capitulo. extra de
elec. c. Quia ppter.

Quid si cōsentiūt ī illū q̄ gessit se p̄ papa cū nō esset a duabus 2
ptib⁹ elect⁹. Rñdet idē ubi s̄ f̄m Hosti. q̄ nō ualet: q̄a nō pnt
cōsentire ī excoīcatū imo oēs ei cōsentiētes uel adherētes sūt
excoīcati nisi forte eū penituisset & absolut⁹ fuisset p̄ illos car/
dinales q̄ ei nō adheferāt. Itē nota q̄ non oportet papā eligi a
duab⁹ ptib⁹ oīū cardinaliū sed p̄sentiū tm̄: nisi aliq̄ cardinales
absentes essent ī loco uicino: unde cōmode possent uocari. Sed
uideť q̄ ī electione pape admittat impator & ei⁹ nūti. 63. di.
s̄ uey. Rñdet Anto. de bu. q̄ illud p̄cedebat oli: hodie soli car/
dinales admittūt. & si de oīb⁹ cardinalib⁹ nō essent nisi duo ī lo/
co ubi debet fieri electio aliis legitimo t̄p̄r expectatis ip̄i duo
eligerēt. ex de elec. c. i. & unus pōt eligere aliū ita q̄ si unus il/
lorū eligat alterū ualet: & alter elect⁹ tacere debet. Si un⁹ tm̄
supeť adhuc ille solus eligeret de iure patro. c. p̄ nostras: licet
aliq̄ dicāt q̄ ius eligēdi nō cadat ī uno oīb⁹ uero deficiētib⁹ cle/
rus romanus eligere debet. 23. di. c. 2. & 79. di. c. i. & c. si qs pe/
cunia. Alii dicūt q̄ cōciliū generale. 66. di. c. 2. & 3. & cōuocat
p̄ clerū & populū romanū. 66. di. c. si forte. dicit Hosti. q̄ l̄ h̄
f̄m uideat iustius p̄mū ē leui⁹ & cōmodius pp̄ piculū more in/
fra. c. ne p̄ defectu.

Quero an papa possit eligere sibi successorem. Rñdet Anto. 3
de butrio. q̄ non ut notatur. s̄. his omnibus. 8. q. i. facit. c. nul/
la de preben.

Sed quid si duo uel unus uolūt cōpromittere an alii cogūt. Rñ 4
det Anto. de butrio. q̄ nō. ar. l. salbinus. ff. cōmuni diuidundo:
immo uno cōtradicēte nō pōt fieri cōpromissū: sed bene potest
statui q̄ uno uel duob⁹ q̄dicētib⁹ elect⁹ a maiori pte sit elect⁹.

- 5 Quero dñr hic q elect⁹ a minori pte duarū si gerit se p electo patiat has penas & uitat aliquas si respuerit. Quero an uitet penā excōmunicatiōis. Rñdet dominus. Anto. q nō sed penā datan & abiron .i. penam eterne damnatiōis s̄m Inno.
- 6 Quero ā i numerū duarū ptiū cōpute electus. Rñdz dñs. Anto. qñdo eligeť qs ad ecclīā i qua nō habet uocē ē planū q nō cōputabit uox ei⁹ aut eligit in illa i q habet uocē. & tūc si eligeret p formā scrutiniū n̄ 9putat uox & si p uiā 9promissi sic. ratio ē qā in scrutinio requir̄ uox certo & determinato t̄pre & elect⁹ cōsentit demū post scrutiniū. ideo ei⁹ uox n̄ auget. Sz si in formā cōpromissi non requir̄ dēminatio temporis ideo uox subsequēs auget. Et s̄m hoc uox electi deberet cōputari in numero cardinaliū qā n̄ exigit ad augmētādū i certo & determinato t̄pr.
- 7 Sz ā cādiales possit tollere talē cōstitutionē. Rñdz glo. q sic & dicunt doctores q possūt cādinales inter se 6dinare q electio ualeat q ē facta a maiori pāte cū ceseat ab omib⁹ elect⁹. ut i.c. ppter. quod intellige ut notat de elec. si cui. li. 6. in glosa notabili..
- 8 Quid si papa sit heretic⁹. Rñdz An. debutrio q admittit̄ exceptio cōtra suā electionē p glo. 40. di. Si papa. Et sufficiant duo testes si negat̄ esse papa p heresim in qua erat tēpore electiōnis. c. Si quis pecuniā. 79. di. Idem si est mulier quia non est capax ordinis.
- 9 Quid si sit symoniacus. Rñdet dñs Anto. q nō repellet̄ ppter hoc dicto. c. Si qs pecuniā. possūt tñ eligētes accusari de symonia cōmissa i electione pape.
- 10 Quid si sit bigamus. Rñdet dñs Anto. q hec exceptio opponi ei non potest.
- ii Sed an uxor poterit repetere electū i papā. glo. ponit i dicto. c. Si qs pe. dñs An. dic. q si nō ē dubiū de m̄rimonio pōt̄ repeti nisi reducat̄ uxor ad cōtinētiā. unde erit tūc papa & habet

bit uxore nec hoc erit contra substantiam papam: quia Petrus habuit uxorem unde poterit reddere debitum uxori & esse papa. ut dicitur glo. dicto. c. Si quis pecuniam.

Quid de infante dicitur quod non potest esse nisi a spiritu sancto esset facta electio quia non est capax ordinis. 12

Quid de laico. Respondet dominus Antonius. quod eligi potest: ut patet de beato Ambrosio. 13

Quid si papa non sit canonice electus. Respondet dominus Antonius. quod si est occultum de hoc non iudicat ecclesia de symonia. c. Sicut. Excusat tamen probabilis ignorantia licet non crassa. extra de sen. exco. c. apostolice. 14

Quero de intonizato per seditionem presumptionem uel aliud ingenium. Respondet dominus Antonius. quod est excoicatus. 89. di. c. i. & 2. 15

De episcopo greco deputato per episcopum latinum. §. 2.

Circa hanc excoicationem. scilicet de episcopo greco deputato per episcopum latinum. Nota quod quoniam ciuitas habet populum diuersae lingue non per hoc habebit plures episcopos: sed episcopus eius prouidebit uiros idoneos quod officia celebraret & sacramenta ministraret poterit et statuere episcopus illius loci alium episcopum sibi uicarium quod illis preestit tamquam uicarius & episcopalia conferat quod per omnia debet obedire pontifici eius constituti suum uicarium: alias ipso facto incidit excoicationem glo. sup. c. quoniam de of. ordi. explicat in episcopo latino quod si habebit subditos grecos habebit uicarium episcopum grecum ut sic prouideatur circa pontificalia illis exhibenda. 1

Glo. sup. uerbo percussum querit an sit excoicatus ipso iure dicitur quod sic & sic est canon late sententie. i. 7. q. 4. Si quis suadente de elec. c. Cum in cunctis. & sic notat dominus Antonius. quod per hec uerba non ueris te excoicatum est promulgata excoicationis sententia. 2

Item nota ratione loci potest unus episcopus preesse alteri licet sit par in dignitate. 3

Quero an de iure possit unus episcopus alium sibi uicarium constituere 4

Rñdet glo. q. nō. sed hic pmittit dispēlatiue pp necessitatē. 7.
.q.i.c. nō aut de renū. c. ad supplicationē.

- ¶ Quero an talis uicarius habebit iurisdictionem ordinariam
uel delegatam. Dicit glosa q. habebit ordinariā quia uicari⁹ ha
bet ordinariā.

De clericis psonatū habentibus qui
audiūt phificā uel leges. §. 3.

- i. **C**irca hāc excoicationē. s. de clericis psoatus habētib⁹ q au
diūt phificā uel leges nisi infra duos mēses destiterint. Quero
qd sit psonatus. Dic. i. ecclīastica dignitas ut Primiceri⁹ qui p
essē dyacono. ex de of. primi. c. i. Thesaurarius de cōces. p. bēde
. c. Cū nostris. Cancellari⁹ ex ut ecclīastica bñficia. c. i. Precē
tor & succētor. ex de excessi p. la. c. q. Custos ex de of. custo. c.
. i. Sacrista de of. sacri. c. Archip̄sbiter de of. archi. c. i. 2. & 3.
Idē intellige ī aliis psonatus habētib⁹ q fm diuersas cosuetudi
nes ecclīarū in eis habent.

2. Sed qd de his q habēt bñficia qbus ē cura aīarū annexa. ut puta
habēt ecclīas parochiales. Rñdet Astē. & Inno. glo. c. Statutū
ne cle. uel mo li. 6. q. hec phibitio nō extēdit ad illos rōne bu
iusmōdi ecclīarū nisi sint plebanie sub se capellas habētes ī qb⁹
clerici īstituti nō possūt inde sine cā rōnabili amoueri dicto. c.
Statutū. Si uero tales sūt p̄sbiteri extēdit ad eos nō rōne eccle
sie sed rōne p̄sbiteratus qa ibi dicit: nec non & p̄sbiteros: & hoc
uult glo. dicto. c. statutū in x. rōne. Idē esset dicēdū si haberent
dispēlatiue uel alio mō psonatū ī ill⁹ ecclīis: tūc enī tenerēt rōe
psoat⁹. Sz qd si plebania habet unicā capellā. Rñdet glo. q. ici
dit in excoicationē.

3. Quero quō intelligit istud nisi infra duorum mēsiū spatiū. Itē
qd si legit audit uel studet ī domo. Itē qd si cā bonorandi amicū
audit. Vide infra. §. 8.

4. Sed quero cū leges utiles sint clericis pp regimē tēporaliū &
cū ecclīa eis utat ī defectu canonū: ut in. c. i. de oper. no. nuntia.

14
& .io. di. c. Si i adiutoriū. Male. n. sine legibz canonista simplex
iudicabit de questionibz sup cōtractibz testamētis & aliis infini
tis materiis de qbz i iure canonico modicū siue nihil habet quō
faciēt p̄dicti. Rñdz Petr⁹ de ancha. i dicto. c. statutū s̄m Hosti.
q̄ illas leges sine quibus canones intelligere non potest pote
rit in camera studere uel dicit q̄ poterit iterrogare & ab aliis
informari.

De locantibz domos suas usurariis
publicis alienigenis. §. 4.

A circa hāc excoicationē d̄ locatibz domos usariis publicis alie
nigenis. Nō s̄m Io. an. Inno. & Petrū de ancha. q̄ hec cōstitutio
facta fuit pp Florētinos Senēses Pistoriē Lucanos & Astēses
q̄ circūdāt diuersas puicias ad exercēdū usas imoderatas & q̄
p multos prelatos & principes recipiebant: ideo hic p̄hibet &
prouidet.

Item nota q̄ ad hoc ut habeat locū hec cōstitutio requirit q̄ n̄
sit inde oriundus: & ideo sit aliter ciuis uel incola non tamē ori
undus incurrit hec pena si fiat cōtra hanc cōstitutionē s̄m glo.
in uerbo alienigenas.

Quero q̄ dicāt usarii maifesti. Rñdet glo. q̄ illi de quibz ē no
toriū de iure: ut quia cōfessi uel cōdēnati uel ē notoriū de facto
ut q̄a habēt operis euidētia que nulla pōt trigiuerfatione celar
i & q̄a tenēt altare suū paratū.

Quero qs dicāt oriūndus in ciuitate. Rñdet glo. q̄ ille q̄ nascit
in ciuitate uel uico: puta i comitatu. ff. ad municipia. l. q̄ ex uico.
uel ēt si pater eius inde originē duxit. C. eo. l. assumpto. §. fi
li⁹. & C. de municipi. & origiali. l. i. & l. filios li. io. Que aut di
ferētia sit inē ciuē municipē aduenā & incolā nota. ff. ad muni
cipia. l. i. & C. de icolis. l. ciues li. io.

Quid si talis sit oriūd⁹ i una ciuitate & tñ i alia ciuitate eiusdē
dn̄i p̄mittit̄ habitare. Rñdz Io an. i nouella q̄ ē loc⁹ huic pene.
Itē nota s̄m Petrū de an. in q̄ntū textus loquitur de unitate &

collegio: nā cleric⁹ pisanus itelligit de unitate ecclesiastica non
seculari. Guil. & Archi. intelligunt de utraq; ut sic generaliter
dictū generalit̄ itelligat de priuile. quia circa lo. an. in nouel
la dicit. q̄ ille itellectus est nimiū rigorosus. & icluderet totū
ōbē istud intdictū ideo priō itellect⁹ sibi magis placet. Pe. dic
ego credo q̄ itellect⁹ Guil. & Archi sit uerior. & assignat plu
res rōnes

- 6 Quero q̄ndo currat tēp⁹ triū m̄siū. R̄ndet glo. q̄ a t̄p̄e pub
licationis regularit̄ ligat cōstitutio de postu. c. i. interdū augetur
interdū diminuit̄ ut hic.
- 7 Sed qd si unus simplicis denūciat dño. R̄ndz glo. q̄ pp simpli
cē uni⁹ denūciationē nō debet dñs terre eorū illū q̄ dicit̄ esse
ufari⁹ expellere s̄z tūc debet ingrere & si illū uerū esse reppē
rit expellere: pvideat autē in his cōscientie sue simile supra de
here. c. ultimo.
- 8 Quid si locauit ufario quē tñ ufariū ignorabat uel nō locauit
ad exercēdū fenus. R̄ndet glo. q̄ p̄babilis ignorātia eū excusat
.ff. loca. l. si qs ignorās de sen. ex. c. si uero: & c. iaudiētia. In du
bio tñ p̄sumit cōducere ufas exercēdas si cōsueuit ufas exerce
re. ff. de accusato. l. si cui: q̄a semel malus semp p̄sumit malus. l.
in eodē genere mali & ex quo peruenit sibi ad notitiā teneēt
eum expellere. extra de loca. c. Prop̄t̄ quia peruerse conuersat̄
in ea. ut ibi.
- 9 Quero q̄a hic dicit̄ q̄ nēo ufariis ad fen⁹ exercēdū domos lo
cet uel alio titulo cōcedat quō itelligit̄. R̄ndet glo. puta pigno
ris cōmodati depositi p̄carii & huiusmōi: & idē si s̄n titulo ibi
illū sineret esse. q̄. di. recedite: sed si uendat donat uel p̄mittat
nō uidet̄ habere locū hec cōstitutio p̄ uerbū cōcedat q̄ solū uf⁹
ei⁹ cōcessionē nō dñi trāslationē denotare uidet̄. Sed Guil. di
xit idē si maifeste apparet q̄ ad exercēdū fenus uult accipere.
q̄a p̄sumit̄ et̄ ī fraudē agi. supra de pigno. illa de ēpti. & uendi.
ad nostrā: nā uerbū concedo ē generale & accipit̄ fm naturam

contractus cui addicit.

Queo dicit hic q si p mittentes habitare uarios maifestos i ter
ris suis uel locates domos sustinuerit pena excoicationis uel sus
pensionis p mensem aio idurato q q diu tales uarii ibi moratur
terre iporu ecclesiastico subiacet interdicto: nuqd ergo receden
tibus uel expulsis uariis erunt iterdicti. Rndet glo. q non & sic
no erit necessaria relaxatio qa illis recedentibus uel expulsis itel
ligit relaxatum.

De his qui tempore interdicti sepeliunt
corpora i cimiteriis. §. 6.

Airca hanc excoicationem. s. de his q tēpore interdicti sepeliunt
corpora i cimiteriis. Nota q intelligit generalit de qcūq q b
faceret siue masculus siue femina siue clericus siue laicus siue religi
osus cuiuscūq p fessionis fm glo.

Itē nota q hic intelligit qn sepeliunt i cimiteriis p epm solēnit
bndictis. Si ergo sepelirēt i capis uel locis puatis nō ē loc⁹ hu
ic pene ēt si locus ille esset uicinus & cōtiguus eccleie uel cimi
terio qa ex quo ad usum cimiterii p epm nō ē bndict⁹ fm. c. ne
mo de cōse. di. i. nō erit loc⁹ huic pene nisi sepelirēt i ecclesia uel
claustro deputatis ad sepulturā qa tūc & si nō essent bndicta p
epm esset locus huic pene fm Stephanū.

Quero qre corpora sepeliant i cimiteriis. glo. assignat tres rō
nes. Prima qn eorū pximi eūtes ad illa loca & aspiciūt inuitāt
ad orādū p eis. i. 3. q. 2. cū graua. Secūda qa specialit adiuuant
patrociniis & orōnib illorū sanctorū i quorū honorē dedicata
est ecclesia illa: ut ea. q. c. Non estimemus. Tertia ratio quia ibi
minus a spiritib imūdis uexant: unde in cimiteriis dicit esse
reges defunctorū. i. 2. q. 2. aurū.

Sed pōe q religiosi apliauerūt cimiteriū & i illa apliatione se
pelierūt an sit locus pene. Rndet Landul. q nō si nō ē p epm
solēniter bndictus.

Quid si sepeliant corpora clericorū q seruauerūt interdictum

in cimiteriis. Rñdz glo. q. nō icidūt excoīcationē q̄ eis cōcedi
sepultura cū silētio & absq̄ cāpanarū pulsatione de pe. & re. c.
q. in te. & hoc uult dicere text⁹ ī casibus nō cōcessis a iure.

6 Sed nūqd tēpore interdicti liceat sepelire in q̄tuor festiuitati
bus. s. natiuitatis dñi paschatis pētecōstes & assūptionis beate
uirginis ī q̄b⁹ ē licitū alta uoce celebrare dīna pulsatis cāpanis
& apertis ianuis & iterdictis amissis admissis. Rñdet glo. nō l3
in istis festiuitatib⁹ sepelire corpora ī cimiteriis t̄p̄r interdicti.
Concor. Paul⁹ & Gengelinus.

7 Itē nota q̄ istud qđ dicit hic q̄ sepeliēs excoīcatos publice īci
dit ī hāc penā intelligit̄ s̄m glo. de his q̄ sepeliunt excoīcatos
maiori excoīcatione siue a iure siue ab hoīe: nō aut de mīori l3
pticipās cū mortuo excoīcato pticipatione fauorabili. s. lauādo
sepeliēdo icidit ī minorē excoīcationē s̄m glo. de sepul. sacris.
Cōcor. Ric. in. q. di. i8. ar. 7. q. 3. Idē dicit Paul⁹ ē si nō sit pub
lice excoīcat⁹. Idē Ala. phi. & Ber. ī. c. ad hec de p̄uip. q̄a excoī
catio durat ē post mortē de sen. exco. a nobis. Nā licet nō sit
coīo actualis ex pte mortui ē tñ ex pte uiuēt qđ sufficit de cle.
exco. c. nō illud. q̄a alias sequerēt q̄ coīcās excoīcato dormiēti
uel furioso uel nō respōdenti nō esset excoīcat⁹. & ita cessat rō
Hosti. qui tenebat q̄ pticipās mortuo nō esset excoīcat⁹ mīo
ri excoīcatione: q̄a dicebat q̄ nō ē coīo cū mortuo. Itē nota s̄m
Gengelli. Landul. & Paulū & Io. an. q̄ intelligit̄ siue sint inter
dicti generalit̄ uel specialit̄ uel a canone uel ab hoīe.

8 Itē nota s̄m Landul. q̄ qñ qs t̄p̄r interdicti sepelit excoīcatos
uel iterdictos ē necessaria cimiterii recōciliatio ut notat de cō
secra. eccle. cōsulūisti de priui. c. ad hoc & de sacra. n̄ itera. c. 2.

9 Quero quis dicat publice excoīcatus ut habeat locū hec pena.
Rñdet glo. q̄ dicit publice excoīcat⁹ ab hoīe qñ fit corā tot q̄
uerisimilit̄ nō pōt p̄tēdi ignorātia uel dicit publice excoīcatus
a iure qñ casus ē quo sit eis īputādū si ignorabāt q̄ publice sci
ebat. secus si nō esset publice excoīcatus ita q̄ scire potuit: puta

q̄a fuit excommuicat⁹ corā duob⁹ uł t̄bus licet iudice sedente
in bancho

Itē nota q̄ si eēt occulte excōmuicat⁹ & sepeliēs sciret nō est
loc⁹ huic pene l̄z icidret miorē excoīcatōnē s̄m glo. ut p̄dixi.
Cōcor. Mathe⁹. Itē nota s̄m glo. q̄ p̄ hāc cōstitutionē n̄ tollit
pena decretalis episcopoꝝ d̄ puile. li. 6. ubi dicit̄. q̄ si cōtrafe-
cerit it̄dicit̄ īgressus eccl̄ie istis tales sepeliētib⁹

io

Quero q̄s dicat̄ uřarius maīfestus. R̄ndet Hosti. q̄ uno modo
dicit̄ maīfestus p̄ euidētiā facti: puta q̄a tenet m̄sā paratā ad uř-
as. Alio mō si d̄ hoc sit ī iure cōfessus uł cōuict⁹: sed sola fama
nō sufficit ut maīfestus dicat̄. Addit Mathe⁹ s̄m q̄ refert Io. de
ligna. q̄ ēt dicūt maīfesti q̄ndo ex libris eoꝝ cōuinci possunt.
ut ī cle. i. de uřis. & facit. q̄. di. q̄ s̄cera. ff. d̄ edē. l. i. §. editio-
nis. & notat̄. 24. q. 2. c. sane. Itē dicit̄ maīfest⁹ si corā sacerdote
& testib⁹ publice se fateť uřariū: & uřas restitui mādēt fōte li-
bros rationū tradēs s̄m Guil. hūc casū nōt glo. i. c. quāq̄ d̄ usu.
li. 6. Itē dicit̄ idē Mathe⁹ q̄ sacerdos q̄ habz ī parochia sua uřa-
rios maīfestos debet esse caut⁹ ne icidat ī hāc penā ut seruet
hāc fōmā. Debz eīm uřarius satisfacere d̄ uřis p̄ceptis prout
patiūt facultates ei⁹ si pōt illis a q̄b⁹ extōsit. Si eīm nō pōt d̄z
cauere idonee eis si p̄sētes sūt d̄ satisfaciēdo itēgre. Si non sūt
p̄sētes debet cauere p̄soīs p̄ quas ipsi creditoīb⁹ acq̄rat̄ uel si
tales nō repiunt̄ d̄bet cauere ōdinario uł ei⁹ uicario uł rectori
parochie in q̄ habitat p̄ntib⁹ aliq̄b⁹ parochiaīs fidedignis uel
d̄bet cauere notaro d̄ mādato ōdinarii. Et nō d̄bet credere dicē-
ti d̄ q̄ntitate certa s̄z diligēt d̄z īdagare ut ī. c. quāq̄ d̄ uřis li. 6.
que decretalis nō est cōrecta p̄ istā.

ii

Quero qd si ī uřario maīfesto appareāt signa cōtritiōis & iu-
bet satisfieri d̄ uřis. & post mōtē p̄stat̄ cautio ab heredib⁹ de
restituēdo ā poterit sepeliri. R̄ndet glo. & Io. d̄ lignano q̄ cau-
tio ualet & sepeliri possit licet nō ut recōualescat testamētum:
& hoc dico q̄n apparēt signa cōtritionis & iubet satisfieri. alias

12

secus quia non sufficeret cautio heredū cū decesserit in peccato. Idē Paulus.

13 Quid si sepeliēs ignorabat istū quē sepeliuit esse excoīcatū uel uſariū uel interdictū. Rñdet glo. q̄ talis sepeliēs nō ē excoīcatus: q̄ hec cōstitutio requirit sciētīā. Cōcor. de sen exco. c. signifi-
cavit. & c. cū desideres. & de here. c. 2. li. 6. Et iō dicit text⁹ sci-
ent. Itē dic̄ pprie temeritatis audacia. Nā ubi ē ignorātia teme-
ritas dici nō pōt f̄m Gengellinū.

14 Quero an portātes ad sepulcrū q̄ tñ nō sepeliūt sint excoīcati. Itē qd de comitatib⁹ funus. Itē qd de fabricatib⁹ & fodiētib⁹
uel aperiētib⁹ sepulcrū. Itē quid de p̄latis clericis uel ministris
ecclesiāz ī quarū cimiteriis sepeliūt q̄ illud nō p̄hibēt sed pati-
unt. Itē qd de clericis uel laicis q̄ portāt cereos cruces & s̄p̄ia.
glo. arguit ad ptes & nō determinat. Lapp⁹ & Stephan⁹ tenēt
q̄ isti sūt excoīcati. Addit Paul⁹. q̄ nedū actualit̄ ponētes cōp⁹
sub terra sed ēt dicētes officium supra funus forte icurrūt hanc
penā: imo fortius incurrūt q̄ plus cōtēnūt. Addit ēt idē intel-
ligo de sepeliētib⁹ de facto absentib⁹ clericis: idē de sepeliri fa-
ciētib⁹ uel mādantib⁹ de sen. ex. c. mulieres. Tñ littera uidet̄ se-
peliētes ī cimiterio punire & sic forte dicētes officia q̄ n̄ sunt
sepeliētes nō incidūt cū ī penis sit mitior īterptatio faciēda: ut
l. interpretatio: & l. p̄sens. ff. de penis.

15 Quero q̄ dicāt noīatī interdicti. Rñdet Landul. q̄ illi q̄ ī sentē-
tia noīant̄ specialit̄ uel exp̄sse. ut notat Inno. de p̄ben. illa. & sic
talis exp̄ssa noīatio intelligit̄ de illis quorū culpa uel dolo lata
ē sentētia interdicti & ēt quorū auxilio cōsilio & fauore de sē.
exco. alma li. 6. Itē intelligit Paul⁹ de īterdictis a diuinis & sa-
cramentorū p̄ceptione: alias si essent interdicti ab aliquo tēpo-
rali dicit q̄ nō p̄cederet.

16 Quid si qs sepeliat publice excoīcatū & noīatim interdictū &
uſariū maīfestū t̄p̄r interdicti. Rñdet Paul⁹ q̄ talis ē ligat⁹ q̄
druplici excoīcatione: ad hoc facit de sen. ex. c. cū p̄ cā. & addit

glo. q. de oib. debet satisfacere & ab oib. absolui

Quero an sepulti debeant exhumari. Rndet glo. q. sic si eorum i7
corpora uel ossa discerni possunt. s. i trib. ultimis casib. ex. de
sepulturis. c. sacris. Sed in pmo casu qn corpora tpr interdicti
sepeliut nō exhumāt si fuerit penitēs tpr interdicti q sepultus
ē & post iterdictū: sed durāte interdicto dz exhumari. Cōcor.
Inno. Hosti. Io. de lignano. & Ric. i. q. di. i8. ar. 7. q. 3.

Quero cui debet fieri hec satisfactio. Rndet glo. quo ad excoi- i8
catos & interdictos debet fieri his qz fauore sūt late sentētie:
sed quo ad usurarios illis quib. debet fieri restitutio si qua enī
uiolentia fuisset illata clericis uel ministris ecclesie illis ēt fie-
ret satisfactio.

Quero an hec pena excoicationis habeat locū in sepeliētibus i9
eos in aliis casib. in quib. denegāt sepultura qui notant supra
eo. ti. c. ex parte. & de sta. mo. c. i. & c. cū amouit. Rndet glo. q.
nō. Et cōcor. Stephanus.

Quero an excoicatis mīori excoicatione negāda sit ecclīastica 20
sepultura. Vide Ric. in. q. di. i8. ar. 7. q. 3.

De clericis in sacris & religiosis cōtra-
hentibus matrimoniū. §. 6.

QIrca hāc excoicationē. s. de clericis i sacris & de religiosis q- i
hentib. matrimoniū querit glo. qd si coacte cōtrahāt an inci-
dāt i hāc penā. Rndet q. si de absoluta coactione loqmur: puta
qa actuali uiolentia cogit i ponere annulū manu & tunc ē certū
q tūc nō icurrit hec pena. ex q. ui metus ue. cā. c. sacris. Si autē
loqmur de coactione cōditionalit: puta qa tirānus dicit clerico
uq religioso nisi cōtrahas matrimoniū cū mōiali faciā tibi ab-
scidi manū uel mori & tūc si facit incidit i excoicationē: licz sit
metus q cadat i cōstantē uirū dicto. c. sacris: & hoc qntū ad co-
actionē: sed p aliū respectū nō incidit qa ubi ē met? deficit cō-
sensus & sic nō ē matrimoniū & sic nō diceēt cōtraxisse matri-
moniū put requirit hec littera ut incidat i hāc penā. Itē deficit

rō littere qā fuit īposita hec pena & facta hec cōstitutio ppter publice honestatis iustitiā: unde hic nulla īhonestas īsurgit cū coacte sit. facit de sen. ex. significauit.

2 Quid si cōtrahat sed nō cōsumit. Rñdet glo. q̄ incidit excoīcationē qā hec cōstitutio punit cōtractū matrimoniū & nō coitū uel incestū. Idē Paul⁹.

3 Queō qd si cōtraxit solū spōsalia p uerba de futuro. Rñdz glo. & Paul⁹. q̄ nō ligat nisi cōsumauerit p copulā: qā tūc trāsit in matrimoniū: ut ī. c. ueniens de spon. & c. is qui.

4 Quero qntū ad religiosos an intelligat de religiosis p̄fessis tacite uel exp̄sse unā de religionib⁹ approbatis. Rñdet glo. q̄ sic ut in. c. i. de uoto li. 6. Sed an tacita p̄fessio obliget illi religiōi Rñdet glo. q̄ non. sed religioni in genere. extra de regula. c. n̄ solū: & c. sequēti li. 6.

5 Queō qd dicat p̄fess⁹ tacit⁹. Rñdz glo. c. i. de uoto li. 6. cū maiō .14. annis spōte & sciēs recipiens habitū p̄fessorū ubi ē distinctus de regularib⁹ li. 6. c. i. & c. cōstitutionē uel cū habitū indiſtictū ferret p̄ anū eo. ti. c. ex pte. Addit Inno. c. consulti. ex de regu. dicēs q̄ si qñ intrauit p̄testatus ē q̄ uult mutare uitam & habitū & si de his cōstiterit hic habitus solēnit̄ susceptus dirimit matrimoniū iā cōtractū. Hec. n. p̄testatio siue intentio cū susceptione habitus p̄bationis habet p̄ tacita p̄fessioē. Et hic notandū q̄ habitus p̄bationis solēnizat p̄positū. Et dic Landul. ī clemē. i. de cōsan. & affi. q̄ isti q obligat̄ religioni in genere si cōtrahūt matrimoniū sunt excoīcati de regula. c. cōstitutionē li. 6. cū iā p̄fecte matrimoniū spirituale cōtraxerit. 27. .q. i. c. i. & 2.

6 Quid si qñs contraxit cum moniali ignorās eam monialem. Respondet glo. q̄ ipsa incurrit excoīmunicationē & non contrahens cum ea.

7 Quid de his q cōtrahūt q̄ istā p̄hibitionē an poterunt absolui per ep̄m. Landul. tenet q̄ sic nisi pendente excoīcatione

imiscuerit se diuinis: q̄a tūc a solo papa absolui p̄nt de re iudi.
.c. cū eterni. uel nisi ad bigamiā trāsierit. c. nuper de bigamis.
Vtq̄ papa possit disp̄sare ut existēs ī sacris contrahat. R̄ndet 8
Landul. q̄ sic. q̄a cōtinētia ānexa ordini & solēnitas uoti p̄det
a cōstitutione eccl̄ie ergo p̄ papā tolli p̄t. ex de ele. c. signifi/
casti. & c. inotuit: licet aliq̄ nō cōsentiāt de religiosis q̄ cum eis
possit papa disp̄sare q̄b̄ substātialem inest cōtinētia sine q̄ nō
sunt religiosi de sta. mo. cum ad monasteriū. sed contra eos fa/
cit. c. q̄ uotum. ubi dicit̄ solemnitatē uoti ex sola constitutione
ecclesie inuentā esse.

De clerico q̄ habet officiū uicecomitis
uel prepositi secularis. §. 7.

Quā hāc excoicationē. s. de clerico q̄ habet officiū uicecomi 1
tis uel p̄positi secularis. Nota s̄m Anto. de butrio. q̄ ī sacris cō
stitut⁹ n̄ p̄t habere officiū aliq̄d tēporale.

Quero de cōstitutis ī mīorib̄ an possit talia exercere. Dicit q̄ 2
nō: sed maius iminet piculū existētib̄ ī sacris.

Contra religiosos.

Ed nunquid possit officium annexum dignitati sue habere 3
re seculare. Dic q̄ sic dummodo per se non exerceat sed alte
ri committat.

Quero an sit canon late sētētie. R̄ndet glo. q̄ sic. Et addit An. 4
de bu. q̄ ubi canon loq̄t p̄ uerba futuri tēporis & nō dirigit ser
monē ad iudicē sed ad p̄sonā delinquētē ē late sētētie.

De religiosis exeūtib̄ claustrū ut audiāt
leges uel phisicam. §. 8.

Quā hāc excoicationē. s. de religiosis q̄ exeūt claustrū ut ua/
dāt ad audiendū leges uel phisicā.

Quero q̄re sit facta hec phibitio cū sciētia canonica nō possit 1
bū sciri sine legali: & mādat oib̄ ī phemio ut sciāt & adiscant
hāc sciētiā: nā multe sūt materie que uix aut nullo mō sciri p̄nt
sine legib̄. ergo nō debuit phiberi sciri lēges. R̄ndet Hostiē.

q̄ sine p̄ncipali studio & auditu legū p̄ libros legales sufficiens
sciētia pōt haberi de ip̄is p̄ ea que ī libris canonicis apponūt
& qui dubitat querat. Nā hoc n̄ p̄hibet. f. de dubiis certiorari
dummodo p̄ncipaliē ibi nō studeat. Ad hec. z 7. di. §. fi. 28.
di. c. fi.

- 2 Quero an habeat locū pena huius capituli si nō exeūt claustrū
nec uisitāt scholas sed ī claustro studeāt uel audiant uel legant
audiētib. Dicit Inno. q̄ ligant. Idē An. de bu. ī eo. c. n̄ magno.
& ē uerū f̄m Hosti. quo ad uerba: secus quo ad mentē. Cōsulit
tñ illū ī hoc dubio se putari ligatū. ar. eorū que notant de cle.
exco. minis illud. Nā licet exitus claustri fuerit cā ip̄ulsua con-
stitutionis cā tñ finalis fuit q̄ ille sciētie religioni nō cōueniūt.
Et q̄s dicat p̄prie legere & quid īportet hoc uerbum. Vide Io.
an. ī regula iuris. Cū quid li. 6.
- 3 Quid si uadit ad audiēdū cā honorādi aīcū suū ī p̄ncipio studii.
R̄ndet Hosti. q̄ f̄m uerba excoīcat⁹ ē: puta tñ q̄ papa r̄nderet
talē nō ligari ex mēte. ff. ad exi. l. penultia: q̄ uerba cū affectu
debent intelligi maxime in penalibus. ff. q̄ quisq̄ iure. l. i. §.
hoc aut. Idē Io. an. dicit q̄ nō est ita amara interpretatio faciēda
.l. fi. ff. ad exhibē.
- 4 Quid si doct̄or īcepit habere paucos scolares & religios⁹ uult
eū cōtinue honorare. Dicit glo. q̄ n̄ admittit talē honorē: imo
ēt si tñ legeret semel ī ebdomoda religiosus audiēs esset liga-
tus ut oīs fraus excludat̄.
- 5 Quero an p̄sona ecclesiastica aliqub⁹ sociis possit p̄uatim legere
uel audire leges ī claustro. R̄ndet dñs An. q̄ nō & si facit non
euadet sentētiā excoīcationis: q̄ nō uerbis sed reb⁹ lex īponit̄
de ele. cōmissa li. 6. nā lectionis auditus & p̄ncipaliē studiū p̄hi-
bet̄ de hoc in re. iu. cū qd una uia p̄hibet̄ de re. iu. li. 6. Idē te-
net ibi Io. an. in mercurialibus licet contrariū teneat Inno. p̄p-
uerbum exeuntes: & Pe. de ancha. qui dicit q̄ est licitum in ca-
mera studere.

Quero q̄a dicit̄ nisi infra duos mēses destiterit q̄n incipit cur- 6
sus duorū mēsiū. glo. dicit q̄ a tēpore sciētie cōstitutionis siue
publicationis. Vicē. dicit numerādus ab exitu monasterii. Idē
Inno. Pe. & Abbas q̄ ad religiosos: q̄ autē ad clericos seculares
currūt ab īceptiōe auditus. i. q̄n incipiūt audire.

Quid si post exitū mutato pposito uadit ad theologiā. R̄ndet 7
An. q̄ nō pdest nisi prius huic cōstitutioni satisficiat redeūdo
ad claustrū nisi abbas significaret ei q̄ iret ad theologiā: q̄a tūc
reuerſus cēsetur ī clauſtro licet uerba hoc nō sonēt:

Quid si plebani & similes destiterit infra duos menses postea 8
iterato īceperūt. R̄ndet An. q̄ ligant̄.

Quid si tm̄ tēpus fluxit de duobz mēsibz ita q̄ nō possint īfra 9
duos mēses redire ad claustrū. R̄ndet Anto. q̄ pp hoc nō sunt
excoīcati nisi post terminū ad hoc de elec. cōmissa li. 6.

Itē nota q̄ monachi nō possunt studere ī sciētia hūana nec ob- 10
stat q̄ lex hūana sit ps diuine de eta. & q̄li. c. penul. & q̄ leges
ab oībz sciri debēt & oēs astringāt. C. de legi. lege leges: quia
istud loq̄ de laicis clericos autē nō astringit de cōsti. c. que ī ec-
clia. & c. ecc̄lia: licet clerici eis possunt uti cū p eis faciūt di.
.io. c. Si ī adiutoriū.

Quero an hec pena habeat locū siue sit p̄fessus tacite ul̄ exp̄s 11
se dicit q̄ sic:

Itē nota q̄ isti cōtrafaciētes sunt priuati spe p̄motionis ad di- 12
gnitates non ad ordines s̄m glo. c. sup specula. cū quibus solus
papa disp̄sat.

Quero q̄a religiosi p̄hibent̄ ire ad queuis studia sine licētia sui 13
p̄lati cū cōsensu maioris partis cōuentus.

Quid si uelit ire ad studium sacre theologie an habeat locum
hec pena uel si studere uelit in scientia canonica. R̄ndet Petr⁹
de an. q̄ sic.

Quid si p̄latus religioso studioso & docili nolit dare licētiā ītu 14
dēdi: arguit Io. an. ī nouella q̄ ep̄s dare poterit nam contēptor

sciētie ē mēbrū diaboli. 38. di. c. ultimo . Et dicit q̄ hoc placet
Archi. licet alique rōnes urgeāt ī cōtrariū de q̄bus in nouella.
Itē nota s̄m glo. q̄ obtēta licētia p̄lati intelligūt cōcessa omīa
sine q̄bus cōmode studere non posset. Ex quo infert si accipit
pecūiam mutuo pro sua necessitate obligatur monasteriū qđ
intelligit uerū Archi. nisi actū fuiss̄ q̄ aliūde sibi quereretur for
te a cōsanguineo uł aīco.

i5 Quero de quo p̄lato intelligit̄. Rñd̄ Io. an. ī nouella q̄ Archi.
intelligit de abbate.

i6 Sed qđ si ipse abbas uult accedere ad studia nūqđ poterit sine
licētia alicui⁹ absq̄ metu excoīcationis hui⁹ Archi. dicit s̄m
q̄ refert Pe. q̄ licet male faciat ire sine conuentus sui licentia:
tñ si uadit nō incurrit istā penā: sed alias puniri pōt.

i7 Quid si uadit ad studendum sine licentia prelati sed non di
mittit habitum uel econuerso . Respondet glo. q̄ utroq̄ casu
excoīcatus est.

De religiosis qui temere habitū sue
religionis dimiserint. §. 9.

Airca hāc excoīcationē. s. de religiosis q̄ temere ubicūq̄ habi
tum sue religionis dimiserint. Nota q̄ s̄m glo. q̄ speciale ē in
religioso apostata: q̄a alias apostata nō ē excoīcat⁹ sed excoī
cād⁹ s̄m q̄ notat Io. & Ber. 23. si qs ex clīcis: & d̄ uita & bone.
cleri. si qs ex clericis: & de apo. c. 3.

1 Quid si portet habitū sed absconsum: puta q̄a coopit habitū
religionis habitu clericorū seculariū. Rñdet glo. ī cle. c. quoniā
de uita & bone. cle. q̄ ē apostata & p̄ cōsequēs excoīcatus. Idē
Landul. Nota quēlibet religiosū obligatū ad habitū deferēdū
extrinsec⁹ & super oēs alias uestes deferēdū si uelit euitare pe
nā capituli ut piculosa ne cle. uel mo. li. 6. uisi cā rōabilis subsit.
Idē dicit Paul⁹ ī dicto. c. quoniā in cle. dicēs. Nūqđ sufficit pō
tare habitū sub cappa uł tabaro apparet q̄ nō p̄ hūc textum.
īmo talis ē apostata & incidit penā capituli ut piculosa ne cle.

uel mo. li. 6. & ita fuit determinatū Bononie. Idē tenet frāciſc⁹
de maronis q⁹ portās habitū uellatū ſit excoīcatus.

Quero hic dicit^r ut piculoſa euagādi materia ſubtrahat^r diſtricti
us inbibemus ut ne de cetero aliq⁹ quācūq⁹ religionē tacite u⁹
ex⁹ſſe p⁹feſſus ī ſcholis uel alibi temere habitū ſue religionis
dimittat. Querit glo. q⁹re dicit^r temere. R⁹ndet quia ex cā licet
habitū trāſformare: ut puta timoris de ui. & ho. cle. c. pe. & ideo
textus ī cle. c. quoniā de uita & ho. cle. dicit. Religioſi quilibet
quos oportet p⁹ decētiā habitus extrinſeci ītrinſecā morū hone
ſtatē oſtēdere ſi p⁹terq⁹ ex cā rōnabili publice ueſtē ferāt hui⁹
mōi ſubaudi uirgatā uel partitā p⁹ annū reddāt īhabiles ad q⁹d
cūq⁹ b⁹nificiū eccleſiaſticū obtinēdū. ubi dicit Gengelinus q⁹ que
ſit rōnabilis cā arbitrio boni uiri iudicabit^r. Itē dicit q⁹ nō dicit^r
q⁹ aſſūpſiſſe q⁹d ſtatī ē dimiſſurus: unde ſi ſacerdos uel religio
ſus has ueſtes in momēto aſſumeret ſtatī eas dimiſſurus nō di
ceret eas aſſūpſiſſe. ff. de diuortiis. l. diuortiū. Itē aſſumere ītel
ligit^r cū q⁹s cū affectu aſſumit. ff. d. uerboꝝ ſigni. l. nomē filioꝝ:
ergo uidet^r a cōtrario q⁹ nō dicit^r q⁹s dimittere habitū quē ex rō
nabili cā dimiſit ſtatim reaſſūptur⁹. Nā uerba ſūt ītelligēda cū
effectū. unde dicit^r ī dicto. c. quoniā ī cle. q⁹ q⁹cūq⁹ cleric⁹ uirgata
uel partita ueſte ute^r niſi rōnabilis cā ſubſit ſi b⁹nificiatus exti
terit p⁹ ſex mēſes a p⁹ticipatione fruſtuū b⁹nificioꝝ que obtinet
ſit ipſo facto ſuſpēſus. unde dicit Gengelinus Quid ſi deferat
nō cōtinue nec cā uſus p⁹prii ſed ob feſtū ſocii q⁹ militat u⁹ do
ctora^r uel uxorat^r an īcurrat hanc penā. R⁹ndet nō: q⁹a talia raro
occurrūt & iura coaptant^r his que ſepe fiūt. ff. de legi. l. ex his cū
le. ſe. & l. ea que raro. ff. de re. iu. Itē ea que cā feſti & ioco fiunt
obligationē nō inducūt. ff. de acti. & obli. l. obligationū. §. uer
borū. iſ. q. i. illud de ſen. exco. c. i. & idē de his que fiūt cā hono
ris momētanei. ut nota^r ſupra ne cle. uel mo. c. ſup ſpecu. unde
religioſus cā hōrādī amicū audiēs leges uel p⁹hiſicā in p⁹ncipio
ſtudii nō ē excoīcatus. Vide ſupra. §. p⁹ximo. Itē q⁹ aliqd facit

cā ueritatis excusat a pena ifamie quā alias icideret. ff. de his q̄
notāt ifamia. li. 2. §. si. nec talē peccare dicit ut nōt Inno. d. ui.
& ho. cle. c. cum decorē: & facit iste textus ubi dicit nisi causa
rōnabilis: & hec ē arbitraria. Itē ī simili dicit Inno. dicto. c. cū
decorē. q̄ licet theatrales ludos faciētes tanq̄ ifames nō sunt
pmouēdi. tñ dicit q̄ si hoc facerēt ad cōsolationē alicui⁹ ifir/
mi uē alia iusta causa non peccarēt.

- 3 Sz nūqd ī lectulo debz deferre habitū. Rñdet Pe. de an. q̄ ca/
non sentit q̄ sic. 20. q. i. c. si. dum dicit sēp Io. an. dicit q̄ non
putat de mēte q̄ monachus ī cella sua dimittēs habitum suū
uel dum balneum itrat ī occulto uel iacēs sine habitu ligetur
hac cōstitutione: sed tunc qñ exhibet se cōspectibus hoīnum
sine habitu in habitu laicali uē secularis clerici sine iusta causa
tūc ligat: alias pauci reperirēt non ligati: p hoc facit p̄bemiū
siue ratio de qua ī p̄cipio huius capituli ut piculosa facultas
euagādi subtrahat: que ratio cessat ī casibus supradictis: & rō
restringit dictū. l. cū p̄r. §. dulcissimis delega. fo nec ūbū poitū
in canone ē ita amare sumēdū ut nō fiat intermissio naturalis
de cōse. di. §. si tibi. & l. ātiq̄tas. C. de testa. & ff. de solu. l. matri.
p doc. dñs dominic⁹ de sancto Geminiano dicto. c. ut piculosa
addit ad rōnē Io. an. q̄ dicit q̄ hic cessat rō decretalis que intē/
dit eoz uacationib⁹ puidere allegat cle. 2. de uita & ho. cle. que
īponit penā si publice uestē p̄hibitā ferāt ut ibi patet in. §. di
gnitatē. ergo occulta mutatio licet non sit licita nō tamen tali
pena puniat.

De fratribus cassate religionis. §. io.

Uirca hāc excoicationē de fratrib⁹ cassate religionis q̄ de no/
uo aliquē reciperēt. Nota q̄ hoc. c. & c. fi. supra eodē ti. Cōmu/
nī ad hoc allegat q̄ cā religionis nō licet q̄gregationē facere.
& hic glo. dicit q̄ nō licet absq̄ licētia p̄ncipis nouū ordinē uē
collegiū cōstituere. C. de colle. illi. l. i. & 3. & Anto. de bu. c. fi.
de excels. pla. dicit q̄ ista ē regula q̄ oīa collegia sūt reprobata

nisi appareāt pmissa. ut. l. collegia. §. in sūma. ff. de colle. illi. Et
iō oēs secte uel collegatiōes sūt p̄hibite ī ciuitatib⁹ que nō fiūt
sup̄ his que habēt simul tractare. puta societas sartorū textorū
& similiū. Et iō dicit Guil. fm q̄ recitat Pe. in hoc. c. q̄ repro-
bati sūt illi q̄ uulgo uocāt apostoli nec tñ uolebāt fm apostolū
uictū manibus querere. iō. q. 3. cauēdū: decē. c. cū apostolus. Itē
dicit hic lo. an. q̄ papa lo. reuocauit q̄ntum de facto p̄cesserat
eos q̄ dicunt fraticelli uel fratres de paupe uita siue pizocholi
siue begini in extrauagāti que incipit sancta romana. Sed istud
uideēt cōtra dictū Inno. ī dicto. c. fi. de excels. p̄latorū. ubi dicit q̄
cautā pietatis & religiōis licet cōuenire: ut. l. i. ff. de colle. illi. h̄
ē facere collegiū. Sed solutio ar. patet ex uerbis eius q̄ subdit
dūmodo nihil mali faciāt occasione collegiū: & hec collegia licet
bonū nomē habeāt tamē q̄a male opant̄ sūt illicitū collegiū: &
iō destruēdū. ad hoc facit. l. ultia eodē titulo. & l. greca ibi poī-
ta q̄i dicat Inno. q̄a nouitates regulariter sūt suspēcte: ut. c. cū
cōsuetudis. ex de cōsue. & iō papa hic statuit q̄ n̄ p̄pria aucto-
ritate fiat: sed cū sola pape auctoritate fieri possint.

De religiosis mēdicatib⁹ q̄ recipiūt
domos uel loca de nouo. §. ii.

Quere hāc excoicationē de religiosis mēdicatib⁹ q̄ domos ad
habitādū uel loca de nouo recipiūt.

Quero quō intelligit̄ istud de nouo. Rndet Pau. q̄ intelligit̄ re-
spectu p̄cipii qd̄ nūq̄ fuit. 7. q. i. nō aut. 8. q. i. nec nouū. d. uer-
borū significationib⁹ qd̄ p̄ nouale. qñq̄ dicit̄ nouū qd̄ fuit & po-
stea desit̄ esse & iterū renouat̄. i8. q. 2. de monachis. & sic nō
intelligit̄ hic: nā si domus antiqua corruat & sup̄ eodē solo re-
edificat̄ nō ē locus pene huic sed solū cū locū de nouo querunt:
secus si locus ille desisset esse suus & ipsū quererēt nouo titū-
lo: tūc locus ē huic cōstitutioni. c. cū in̄ter de renūtia.

Quero q̄a textus de quo fit mētio in hac cle. cupiētes q̄ ē poī-
tus i. c. unico de excessibus p̄latorū. l. 6. dicit sine licentia sedis

apostolice. An ergo sufficiet licētia legati de latere. Rñdet Pe.
de an. in dicto. c. unico: q̄ Io. an. tenet q̄ n̄: q̄ aliud ē sedes apo
stolica aliud legatus ip̄ius. ad hoc de filiis p̄sbi. c. fi. de sē. exco.
ea noscīt. & c. q̄ de his. de sentētiis exco. li. 6. c. eos. & in cle. c.
plitteras de p̄ben. Nō. n. licet legato facere cōtra iura. Nō. n.
quod facit legatus diciť facere sedes apostolica de preben. hi
qui li. 6. secundū ea que nōtat Speculator ī titulo de le. §. nūc
tractemus in p̄ncipio.

De religiosis q̄ dicūt aliq̄ uerba ut retrahāt
audiētes a solutione decimarū. §. 12.

Q Irca hāc excoīcationē de religiosis q̄ dicūt aliq̄ uerba ut re
trahāt audiētes a solutione decimarū.

- 1 Dicit Pau. q̄ duo requirunt ut hec pena uēdicet sibi locū. Primū
q̄ talia p̄ferant ut retrahāt audiētes a solutione decimarū. Se
cundū q̄ p̄ferāt obligatis ad decimas soluēdas: secus si p̄ferant
alia intentione uel nō obligatis.
- 2 Itē nota q̄ hāc penā icidūt si hec uerba dicūt in sermōibz suis
.i. ī p̄dicationibz uel alibi idest puatis locutionibz
- 3 Itē nota dū dicit religiosos q̄ hec pena nō habet locū ī clericis
secularibz uel laicis q̄ cōtrafacerēt:

De religiosis qui cōfitētibz sibi nō faciūt
cōscientiā de decimis. §. 13.

Q Irca hāc excoīcationē. s. de religiosis q̄ cōfitētibz sibi nō fa
ciūt cōscientiā de decimis.

- 1 Querit Lādul. an si inueniant aliq̄ retētores decimarū sit ab
soluēdi. Rñdet q̄ nō ex q̄ sunt cōtinue ī mortali peccato ex re
tētionē decimarū. de deci. c. phibem⁹. cū sciāt peccatū nō esse
remissibile nisi restituat ablatū.
- 2 Itē nota q̄ p̄dicatores q̄ nō faciūt cōscientiā de decimis sibi cō
fitētibz uel q̄ negligūt p̄dicare qñ fuerit requisiti nō icurrūt ex
coīcationē ip̄o facto: sed suspēsiōnē ab officio p̄dicationis & cō
fessionis donec cōfitētibz ipsis si hoc ipsū sibi dicendi cōmode

facultatē habuerit cōsciētā fecerit sed si ī p̄dicta suspensione
p̄sūplerit predicare ip̄so facto sentētā excoicationis īcurrūt.
Quero q̄a dicit q̄ tenēt facere cōsciāz q̄n populo p̄dicabūt an
ergo teneāt q̄n c̄licis p̄dicāt. R̄ndz glo. & Pau. q̄ n̄ de s̄e. exco.
si īn̄ia. li. 6. Itē nō s̄m Gengeli. q̄ hic n̄ fit mētio de festo natiui
tatis dñi pp̄ celebrationē triū missarū que celebrāt illa die pp̄
qd̄ nō ē forte cōmoditas p̄dicādi: sed solum de festo natiuitatis
beate uirginis. Item non fit mentio de festo pasce propter
cōmunionem.

Quero quia hic dicit cū fuerint req̄siti an teneant si nō fuerit
req̄siti. R̄ndet glo. q̄ nō.

Sed qd̄ si regrunt in aliis tēporibz p̄terq̄ in istis. Videt q̄ non
teneant predicare: quia hic solum dicit textus q̄n predicant in
istis solemnitatibus.

Itē nota textū studeāt informare. Nā s̄m Gengelinū nō suffi
cit q̄ p̄dicādo dicāt. Soluatis decimas: sed tenēt informare q̄liē
ad eas soluēdas ex debito astrigant.

Itē nota q̄ sūt isti a q̄bz possūt regri q̄a tex. dicit. Ab eccl̄iarū
recl̄toribz uicariis aut loca eorūde tenētibz.

De religiosis qui decimas ecclesiis
debitas usurpant. §. i. q. .

Quoniam circa hanc excoicationē. s. de religiosis qui decimas ecclesiis
debitas usurpant.

Nota s̄m glo. & Astē. in sum. 7. li. ti. 2. §. 88. q̄ in hoc qd̄ dicit
tex. Religiosi. patet q̄ nō habēt locū he pene ī secularibus cle
ricis uel laicis qui delinquūt in istis.

Itē ī hoc q̄ dicit Quicūq̄ cōp̄hendit ēt feminas religiosas &
ēt religiosū ad secularē eccl̄iaz translātū.

Itē ī hoc q̄ dicit eccl̄iis debitas patet q̄ si decime deberēt nō
eccl̄iis sed p̄uatis p̄sonis p̄ p̄uilegiū uel ātiquū feudū & religio
si p̄hiberēt solui uel aliē faceret cōtra istā cōstitutionē nō inci
derēt has penas. Itē dicit textus non p̄mittunt facto intelligit

uel prohibent uerbo.

- ¶ Querit glo. q. textus dicit q. tales religiosi cōtrafacientes sūt suspēsi ab officiis. an itelligāt de dīnis officiis an de aliis: puta si erat sacrista eīari? camerari? clauiculari? & si p. glo. arguit ad ptes & n̄ dēminat. Pau. dīc itellige de dīnis. Itē dīc Steph. & facit littera īfra ū n̄ repetit qbus officiis cū oēs religiosi nō teneāt ad diuina officia sed solū pfessi & clerici. i. 6. q. i. Nemo. & c. se. & c. si monachus uel pōt itelligi de officiis tēporalibz que habēt aliquādo religiosi: ut sunt pcuraciones & castaldionatus. i. q. 3. saluator de solu. c. 2. & hec secūda expositio ē benignior. Itelligi ēt posset qñ ī eadē psona cōcurrunt officia dīna & alia. Alias si dīna tm̄ officia cōcurrūt tūc ille sit suspēsus ut uideat maior pena. s. excoīcationis q̄ nulla ē maior ī ecclīa. 24. q. i. c. nō auferamus. i. q. 4. corripianē.

De religiosis qui nō seruāt interdictū
qñ matrix ecclesia seruat. §. i. f.

Alra hāc excoīcationē. s. de religiosis q n̄ seruāt iterdīctū qñ matrix ecclesia seruat.

- 1 Aduertēdū s̄m glo. q. nō ligāt clerici seculares hac cōstitutioe. s. ut incidant excoīcationē si non seruāt interdictū qñ matrix ecclesia seruat.
- 2 Quero an itelligāt de interdicto a iure puta canō ponit iterdīctū ciuitati que īsecuta fuerit episcopum. ut ī cle. in. §. ciuitas de penis.
- 3 Pone q. matrix ecclesia uult istud interdictū obseruare & obseruat: an religiosi non obseruātes sint excoīcati. Rñdet glo. in uerbo sedis apostolice q. sic.
- 4 Quero que dicatur matrix ecclesia. Respondet glosa in uerbo matricē. i. maiore uel baptismalē que dicit matrix q. a sicut m̄r generat sic illa generat p baptismū: & q. interdicūt qñq. loca nō hñtia intra se ecclesiā cathedralē habēt tm̄ matricē iō expmunt hoc: & dico hoc locū habere ēt cum illa matrix ecclesia

religiosis nō obseruātibus subest q̄ntū ad p̄sentationē collatiois
uel q̄a sit ipsorū uicaria cū hic generalit̄ loquat̄.

Quero quō intelligit̄ matrix eccl̄ia obseruare interdictū. An 6
intelligit̄ quādo solus ep̄us uel p̄latus seruat. an q̄n solū capitū
lū: an q̄n utrūq̄ mixtū. Itē qd si uacat eccl̄ia cathedralis & p̄s
capituli seruat & pars nō seruat: & forte partes sunt equales. i.
tot sunt obseruātes quot sunt nō obseruātes. R̄ndet glo. q̄ i oī
bus his casibus eccl̄ia sumit̄ p̄ materiali eccl̄ia. s. pro ipsius
eccl̄ie pietibus & q̄ ex quo quottidie in eccl̄ia celebrat̄ ia
nus apertis siue per prelatum siue per capitulum totum uel
partem per alios clericos eccl̄ie non sit locus huic pene. Cō
cor. Stepha.

Quero an quo ad interdictū p̄uicie dicet̄ eccl̄ia metropolita 6
na matrix ita q̄ illa seruāte interdictū religiosi totius p̄uicie
nō obseruātes ligati hac pena sint: de sciētibus loq̄r. R̄ndet glo.
q̄ non per hanc litteram que dicit cathedralem uel matricem
loci. Constat tamen q̄ Metropoli: puta Raenas non est iuris
uel cathedralis ciuitatis Bononie: ligabuntur ergo religiosi Ra
uenetis diocesis tantū.

Quero quid si sit iterdicta uilla uel castrū nō habēs certam ec 7
clesiā cathedralē inclusā uel matricē q̄ esse posset: puta q̄a ma
trix eccl̄ia ē i alia nō interdicta uel q̄a plures sunt eccl̄ie i uilla
uel in castro: & nulla ē p̄ncipalior quia quelibet baptizat suos
parochianos & forte ex illis ecclesiis aliquę seruāt iterdicta ali
que nō. R̄ndet glo. puto q̄ tūc nō sit locus huic constitutioni.
Deficit enī mens & uerba sicut nec locum haberet quando in
loco singulariter interdicto nulla esset eccl̄ia nisi illa religio
soꝝ non seruantiū.

Quero qualiter religiosi intelligant̄ scire matricē eccl̄iā ser 8
uari interdictū. R̄ndet glo. quādo uiderint uel alio corporis sē
su p̄ceperit: puta audierit alias p̄babilit̄ ignorātes talē obseruā
tiā non ligant̄ hac pena.

- 9 Quero qd si i terdictū sit nullū pp appellationē illorū cōtra q̄s latū fuerit & tñ matrix ecclia seruat. Rñdet glo. q̄ nihilomin⁹ religiosi nō obseruātes incurrūt excoīcationē.
- 10 Sed quid si matrix ecclesia nō seruat ubi est seruādū. nūqd religiosi seruare tenent. Rñdet Paulus q̄ sic. nam nō excusant licz matrix non seruet.
- 11 Sed qd si episcopus mandat seruari interdictū & capitulū mādat cōtrariū. Rñdet Gēgelinus. q̄ poti⁹ ē obediēdū episcopo. ut i. c. i. de postu. p̄la. Itē dicit de interdicto qd mādāt seruari p ep̄m: licet p ecclesiā cathedralē nō seruet: q̄a nō qd fit sed qd fieri debet attēdiť de elec. c. cū causam.
- 12 Itē nota s̄m Landul. q̄ religiosi non seruātes interdictum sunt excōicati. Clerici uō seclāres & et religiosi sunt suspēsi. ut i. c. tāta de exces. p̄la. Item ē interdict⁹ ingressus ecclie de p̄uile. c. episcoporū li. 6. Itē sunt excoīcati sepeliētes interdictos in cle. eos de sepul. Item ē irregularis & ineligibilis actiue & passiue supra eo. ti. is qui. li. 6.

De fratribus minoribus recipientib⁹ ad
diuinā fratres de tertio ordine. §. 16.

Qirca hāc excoīcationē. s. de fratrib⁹ miōrib⁹ recipiētib⁹ ad diuinā fratres & sorores de tertio ordine.

- 1 Querit glo. an si alii religiosi uel clerici seculares eos recipiāt incidant excoīcationem. Rñdet q̄ non nam specialiter excoīcant fratres minores s̄m Landul. quia specialit̄ eis afficiebant utpote sui ordinis.
- 2 Item nota q̄ hec excommunicatio habet locum non obstantib⁹ quibuscunq̄ priuilegiis tam ipsorum fratrum minorū q̄ illoꝝ de tertio ordine
- 3 Quero an si fratres minores recipiāt ad diuina i aliis ecclesiis & nō suis icidant excoīcationē. Rñdet glo. q̄ nō. Posset tamē habere locū alia pena cōmunis. c. i. e. ti. q̄a n̄ seruaret iterdictū qñ matrix ecclesia seruat: s; si matrix ecclesia n̄ seruat iterdictū

si ipsi fratres minores reciperent eos ad diuina in aliis ecclesiis
nō incurrūt excoicationē s̄m Ste. fateť tñ q̄ si eos reciperent
ad diuina contra uoluntatē rectorū assumendo sibi hāc aucto-
ritatē q̄ inciderent.

Itē nota s̄m Pau. q̄ isti de tertio ordine gaudēt p̄uilegio q̄ tē- 4
pore interdicti possunt interesse diuinis quo ad alias ecclesias
dūmodo non fratrū minorū; & sic dicit Landul. & Gengelinus
q̄ gaudēt p̄uilegio clericali. & hoc dicit Gengeli. credo uerū &
sic cōsului in una questione perusina.

De monachis & canonicis regularib⁹ qui
transferunt se ad curias p̄ncipū. §. i. 7.

Airca hāc excoicationē. s. de monachis & canonicis regularib⁹
q̄ trāsserūt se ad curias p̄ncipū.

Nota s̄m glo. & Alsen. in sum. q̄ text⁹ dicit nō habentes ad- 1
ministrationem. ergo si habent administrationem ire possunt.
causa administrationis.

Itē nota q̄ ad excoicationē hāc cōtrahendā duo sūt necessaria 2
s. q̄ itrauerit curiā & q̄ aīo dānificādi monasteriū uł p̄latuz.
licētiā autē habere uł nō habere nō ē pōderādū qa ēt si itra-
rēt curiā de licētiā p̄lati aīo dānificādi monasteriū uł p̄latum
essēt ligati. Ex solo igit exitu claustrī ob hāc causā nō ligat ex
quo nō intrauit curiā: Landul. tamē dicit q̄ si intrat curiā: licet
nō aīo malo peccat mortalit̄ faciendo contra p̄hibitionē licet
non sit excoīcatus.

Quid si itrauit curiā ob hāc cāz. i. aīo dānificādi p̄latū uł mona- 3
steriū: tñ n̄ itulit dānū siue qa n̄ potuit siue qa penituit. Rñdet
glo. q̄ excoīcatus est.

De monachis qui sine licentia abbatū
infra monasteria tenēt arma. §. i. 8.

Airca hāc excoicationē. s. de monachis q̄ sine licentia abbatū
infra septa monasteriorū suorū tenēt arma.

Nota q̄ hic nō extēdit ad canonicos regulares: quia hic de eis 1

non repetit̃ s̃m glosam.

2 Quero quid si teneat arma extra septa monasterii. R̃ndet glo. q̃ non sunt excoīcati.

3 Quero qd̃ intelligit̃ noīe armorū. R̃ndet glo. q̃ intelligūt tam arma ad defendēdū q̃ ad offendendū ut tela & similia. insti. de interdictis. §. armorū. & insti. de pu. iu. §. Itē lex cornelia. ff. de uer. signi. l. armorū. Cōcor. Pau. Landul. & Gengel. q̃ addit potest tñ de his itelligi que cōi usu loquēdi arma appellant̃ ut itēi usui loquēdi. ff. de fun. instruc. l. cū de lamonis. §. asinā. ff. de uerbo. signi. l. ut alfenus. & l. aniculus.

4 Quid si tenet arma nō ad offensā sed ad aliū usū ut lapides ad edificandum cultellos ad usum coquine uel mense. Respondet Paulus q̃ non est locus huic pene. Si autē haberēt aceruum lapidum ad fenestrā super pōtam ad ipugnandū uenientes tunc accedit iste textus.

5 Nūqd̃ clerici portātes peccant mortali. R̃ndet Mathe⁹ q̃ sic. alias nō possunt excoīcari. ii. q. 3. nemo & ibi notat̃.

De religiosis ministrantibus sacramenta
eucharistie extreme unctiōis absq̃ licētia
proprii sacerdotis. §. i. 9.

AIrca banc excoīmunicationē de religiosis mīstrātibus sacramenta eucharistie extreme unctiōis absq̃ licētia proprii sacerdotis.

1 Quero an credat religiosus parochiano uolēti recipere eucharistiā si dicat se habere licētiā a p̃po sacerdote. R̃ndet glo. q̃ sic q̃a p̃sumēdus ē esse memor p̃prie salutis. i. q. 7. §. sancim⁹ de homicidio significasti. Cōcor. Pau. Landul. & Ste.

2 Queō qd̃ de secularib⁹ mercenariis & sibi. R̃ndet glo. q̃ sufficit licētia p̃sbyterorū ī quorū parochiis habitāt.

3 Quero an sufficiat licētia parochialis q̃ nōdū ē p̃sbyter. R̃ndet glo. q̃ sic si ē legitime etatis ut infra annū possit ordinari sacerdos; & ita faciat se ordinari infra annum a die quo est sibi cura

cōmissa: alit̃ ipso facto ē puatus bñficio. ut i. c. licet de elec. li. 6.
nisi ecclesia parochialis sit collegiata: q̃a in isto casu nō ē puatus
sed nisi admonitus faciat se infra dictū terminū ordinari debz
puari. extra de elec. c. cū in cūctis. §. cū inferiora. & c. institutū
de elec. li. 6. tñ episcopi & superiores possunt cū aliqbz dispen
sare rōne studiū ut nō teneant se facere pmoueri ad sacerdotiū
nisi post septēniū dū tñ ifra annū faciāt se pmoueri ad subdy
aconatū & post septimū annum ceptum infra annm recipiant
dyaconatū & presbiteratū aliter sunt puati ipso iure de elec. c.
cū ex eo. li. 6.

Quero an sufficiat licētia uicarii qui gerit curā ordinariā illius 4
ecclesie parochialis & ē cōstitut⁹ ab ep̃o. Rñdet glo. q̃ sic: Ex
quo infer̃ q̃ si n̄ hz curā ordinariā sed ē sibi cura ecclesie par
uo t̃p̃r recōmissa q̃ nō pōt dare hāc licētiā nisi in speciali hoc
sibi sit cōmissum.

Quero an sufficiat licētia dyocesani. Rñdet glo q̃ sic. de pe. & 5
re. c. 2. li. 6. q̃a episcopus ē parochialis p̃sbiter omniū subiecto
rū sue dyocesi & speciali q̃n uacat ecclesia parochialis. q̃sulit tñ
glo. q̃ a parochiali p̃sbitero recipiat licētia q̃a tuti⁹ ē nō rece
dere a uerbis. c. ad audiētiā de decimis.

Quid si parochianus dicat do tibi licētiā ut recipias a quis sa 6
cerdote siue religioso. An requat̃ specia⁹ specificatio q̃ possis
recipere a tali fratre minorū uel p̃dicatorū.

Itē qd si parochian⁹ dicat religioso do tibi licētiā ut des eucha 7
ristiā & extremā unctiōē meis subditis an requirat̃ specialis
specificatio parochianorū q̃b̃ hec sūt p̃bēda. Rñdet glo. q̃ nō
ex quo de sacramēto fit specificatio.

Quero an religiosi cōferētes sacramēta baptis̃mi icidāt excoi 8
cationē. Rñdet glo. q̃ non

Itē s̃m Landul. q̃ sacerdos parochialis curatus q̃ntūcūq̃ simplex 9
ex quo cōmissa ē sibi cura pōt i adiutoriū ipsi⁹ cure sibi assume
re sociū ad tēp⁹ quēcūq̃ religiosū uē aliū sine cuiuscūq̃ supioris

licētia: puta ī q̄dragesima qui ipsū iuuēt ī sacramētis cōferēdis
uē in officio p̄dicādi dūmodo cōstet sibi de ipsius sufficientia.
ut notat Inno. in. c. tua de clerico pegrino. &. c. excoīcamus. §.
q̄a uō de hereticis. nā ex quo tales sūt ordinati rite ita possūt
illa facere sicut curati nec deficit eis nisi materia. s. populus: si
ergo curatus paret sibi materiā exercere poterit. 16. q. i. ecce.

De religiosis q̄ absoluūt excoīcatos
a canone. §. 20.

Quā hāc excoīcationē de religiosis q̄ absoluūt excoīcatos a
canone

- i Quero an si religiosi absoluūt a sententia lata ab hoīe incidāt
ī excoīcationē. R̄ndet glo. q̄ nō ex quo nō exp̄ssit. Idē Lādul.
& Pau. dicūt q̄ si absoluūt a sentētia lata ab hoīe uel p̄ delega
tionē pape uel p̄ litteras alioꝝ inferiorū p̄latorū nō incidūt in
excoīcationē quia si de hoc intellexisset expressisset. ut in. c. ad
audientiā de decimis: Item quia hec constitutio ē penalis. ut in
. c. statutū de elec. li. 6.
- 2 Quero q̄a textus dicit p̄terq̄ a casibus in iure expressis q̄ sint
casus a iure exp̄ssi ī q̄bus religiosi sine metu excoīcationis pos
sūt absoluere. R̄ndeo q̄n regulāis regularē pcutit q̄a tūc ad cur
riā mitti nō debet sed eū pōt absoluere p̄latus. ut ī. c. mona. de
sen. ex. uel ī articulo mortis q̄ casu q̄libet simplex sacerdos ab
soluit & alii similes. ut ī. c. cū eorū eo. ti.
- 3 Quid si religiosi habēt ex p̄uilegio ut possint absoluere a ca
sibus excoīcationū in iure positarū. R̄ndet glo. q̄ tūc si absol
uunt non incidunt excōmunicationē & hoc ē q̄d dicit text⁹ uē
p̄uilegiis sedis apostolice cōcessis eis dē. s. fratrib⁹.
- 4 Quero que sit iste sentētie a q̄bus si religiosi absoluūt incidūt
excoīcationē. R̄ndet glo. ī uerbo a sentētiis: q̄ intelligit ab oīb⁹
sentētiis siue sint sentētie excoīcationis siue suspēnsionis siue ī
terdicti p̄ statuta synodalia uel p̄uicīalia p̄mulgate.
- 5 Sed nūqd̄ p̄lati collegiatarū ecclesiarū cū capellis suis possint

facere statuta sine cōsensu episcopi uel capituli cathedralium.
Rñdet Stepha. q̄ non. ut in. c. cū cōsuetudinis de cōsuetudie. &
in. c. nouit de iudici. & de his que fiūt a p̄latis sine consensu ca/
pituli. c. nouit. Et notat Inno. de cōsti. cum omnes. Episcopus
autem cū cōsensu capituli pōt de cōsti. c. ut aīaꝝ li. 6. de maio.
& obe. c. 2. i8. di. in p̄n. de cōse. di. 3. c. i.

Quero qd si absoluat sociū uel religiosū a p̄dictis: puta ab ex/
coicatione canonis. Rñdet glo. sup̄ uerbo quēq̄. q̄ tales absol/
uētes incidunt excoicationē. 6

Sed an absoluti incidāt tāq̄ p̄cipātes in crimīe. glo. Io. an. re/
mittit se ad notata in. c. cōtingit de sen. exco. 7

Quero pone q̄ frater minor absoluit p̄cussorē clerici uel iter/
fectorē non a sentētia excoicationis sed a peccato: nūqd̄ incur/
rat hāc penā. Rñdet Landul. Videť q̄ nō. quia aliud ē absolvere
a peccato homicidii aliud ab excoicatione. Nā aliquādo rema/
nēs ī mortali pp̄ qd̄ ē excoicat⁹ absoluit ab excoicatione durā/
te peccato de testibus. c. ueniēs. Item excoicatus & irregularis
pōt absolui ab excoicatione remanēte irregularitate de sē. ex.
cū illorū. Itē q̄ si textus iste uoluisset dixisset. ut in. c. ad audiē/
tiā de decimis. Dicit ergo q̄ si talis sciēter admittit excoicatū
ante absolutionē ad sacramētū penitētie: tūc & si nō incurrant
hāc excoicationē directē incidūt tñ minorē p̄cipando cū ex/
coicato & cōferēdo ecclesiastica sacramēta & sic p̄cipādo in di/
uinis. ex de sen. ex. c. nup. secus si p̄babilit̄ ignorabat factū uel
ius speciale uel cōstitutionē synodalē uel p̄uiciale fulminantē
excoicationis sentētiā: tūc enī foret excusatus. ut in. c. ad apo/
stolice de cle. exco. mini. & in. c. ut animarū de consti. li. 6. nisi
ignorantia fuerit crassa uel supina: & ibi dicit textus: puta si cō/
stitutio fuit publice publicata ī ciuitate. ut notat ī. c. cū in tua q̄
matri accu. possunt & 38. di. in prin. 8

Vtrum secularis p̄cutiens clericum & ingrediēs religionē pos/
sit absolui. Vide Ric. in. 4. di. i8. 9

10 Vtrū sacerdos absoluēs aliquē ab illis peccatis a quibz nō potest peccet mortali. Vide Ric. in. q. di. 28. ar. 2. q. 9.

De clericis secularibus & religiosis inducētibz ad uouendū iurandū uel pmittendū de eligēdo sepulturā apud eos uel iam electā nō mutando. §. 21.

Circa hanc excoicationem de clericis secularibus & religiosis inducentibus ad uouendum iurandum uel promittendum de eligendo apud eos sepulturam uel iam electā nō mutandā.

1 Aduertēdū qd sic dicit in. c. i. de sepul. li. 6. de quo. c. facit mentionē tex. i. cle. c. cupiētes de penis si cōtrafactū fuerit talis electio erit irrita: & qd sic elegerint nō possunt sepeliri apud ecclesias sic electas nec possunt eligere alibi: sed oīo sepeliendi sūt apud ecclesias apud quas fuissent sepeliēdi si nō elegissent sepulturā. Alias religiosi & clerici qd p̄dictos in suis ecclesiis uel cimiteriis p̄sumpserint sepelire tenent ad restitutionē corporū si petant & et tenent ad restitutionē oīuz que occasione sepulture eorū puenerint quomodolibet ad eosdem faciendam integraliter infra. 10. dies quā nisi fecerint. ecclesia apud quā sepulti fuerint & cimiteria eius ex tūc tā diu remaneāt it̄dicta donec facta fuerit restitutio p̄dictorū dicto. c. i.

2 Quero qd si nō iducāt ad iurādū uouēdū uel pmittēdū sed iducūt ut eligāt. R̄ndet Pe. de an. s̄m Io. an. qd nō ligant ista cōstitutione nā simplici eligēs pōt uariare & penitere qd non pōt iurās uouēs uel pmittēs.

3 Quero qd si inducat ad uouēdū iurādū uel pmittēdū de eligēdo apud nō suā ecclesiā. s. inducentis. R̄ndet idē s̄m Io. an. qd nō ligāt hac cōstitutione. Vide qd notat Hosti. eo. ti. i. sūma. §. an licitū. uer. qd si qd eligat. ubi loquit de illo qd iurauit nō mutare sepulturā an mutare possit.

4 Quid si qd pprio motu iuraret uel uoueret ī tali loco eligere sepulturā. R̄ndet Hosti. qd tūc tenet seruare uotū uel iuramētū

nisi causa noua supueniat: puta q̄a factus ē episcopus uel religiosus uel locus est dissipatus. ex de reli. do. In q̄tuor: licet Pe. de an. teneat cōtrariū dicto. c. i. de testa.

Item nota q̄ qui illicite sepeliūt tenent ad restitutionē corporū & hoc si petant. Ad restitutionē aut aliorū que occasione sepulture pceperūt infra decē dies et si nō petant. ut dicit glo. i uerbo decennium. & ratio est secundum Petrū de ancha. quia semper qui male accipit est in mora sicut fur. l. i re furtiua. ff. de condi. furti. Non ergo debet interpellari sed ultro se offerre ut libere a peccato.

Quero quare ex delicto unius forte minimi de ecclesia pp iuramentū uel pmissionē quā sibi fecit fieri tota ecclesia dānum patiat ut sit interdicta cū cimiterio. Rndet Petrus de ancha. q̄a reliqui de ecclesia hanc penā interdicti icurrūt potius ex sequēti eorū delicto nō restituēdo male accepta que ex facto alicui de collegio hoc inducētis quasi totū collegiū dicat deliquisse si retinēt rē inuasam ab uno de collegio. Facit qd̄ notat. c. 2. de ordi. cog. Presumit enim ille talis eorū conscientia deliquisse postq̄ retinēt rē sic inuasam. ar. de resti. spo. cū ad sedē: nam ratione cōiunctionis alter alterius facta psumit scire. ar. l. de tutela & qd̄ ibi notat. C. de i integrū resti. minorū.

Quero dici in dicto. c. i. d̄ sepul. q̄ si quis fecerit sibi pmittere de eligendo apud illū sepulturā q̄ tali pmissione non obstande debet ille sepeliri apud ecclesiam illā apud quā de iure sepeliri debuisset. Quid ergo si ipsa ē illa cuius clericus sic deliquit faciendo sibi iurare uouere uel pmittere: puta ē suus parochianus ubi alias sepeliri debebat. Rndet Io. an. i nouella q̄ ista questio ē indubitata: q̄a ista cōstitutio emanat in fauorē ecclesie cui sepultura debet ergo in ipsius penā retorqueri nō debet. de re. i. c. q̄ ob gratiā. Itē licet peccet auferēdo libertatē eligēdi sepulturā: tñ certat de debito retinēdo. Non ē ergo habenda illa rō de tali que habet de illo qui certat de lucro captādo. l. fi. C. de

codici facit. C. si quis al. te. phi. l. fi. & l. Iulianus cū. l. sequenti
de acqui. re. do. Cōcor. Pe. de an.

- 3 Quid si illa apud quā debebat sepeliri de iure ēt erat interdicta
ei⁹ cimiterio. Rñdet Archi. illū sepeliēdum ī ecclia cathedra
li que ēt si esset interdicta seruabit^r ordo. 13. q. 2. c. ubicūq^r.
- 9 Quero si ista que debebāt restitui huic ecclesie ī qua debebat
sepeliri si interdicta nō fuisset. postq^r nō ibi sed in cathedrali
uel alibi sepeliūt: utrū debebunt^r ista huic ecclesie ad quā funus
transfert^r. Eadem ēt esset questio de canonica portione debita
ecclesie parochiali an ea pdat si dephēdit^r interdicta tēpore se
pulture. Posset ēt dici in pmo casu q^r postq^r cathedralis uel alia
subrogat^r loco interdictę debet intelligi subrogata cū oīb⁹ q^{li}
tatibus & cū onere & honore. ff. si quis ex testa. liber esse iuss⁹
fuerit. l. i. §. hec actio. Onus. n. cōmittat^r in tali casu emolūntū
. l. alūne. §. scia. de alimēto legato. Itē posset dici q^r si sine deli
cto esset ecclesia interdicta nō esset ecclesia pūada cōmodis cō
fuetis. ar. l. administratione. C. delega. Idē sentio si non potuit
sepeliri apud ecclesiā apud quā elegit sepulturā pp casū cōtin
gentē ī psona mortui: puta quia decessit in cāpis nec reperitur
uel est bānitus: pp ista enī ecclesia nō ē pūada legatis sibi factis
gratia sepulture. ut notat in. c. in nostra de sepul. li. 6. Si aut^r q^s
post electā sepulturā & legatū ecclesie factū mutasset aīuz eli
gēdo alibi sepulturā uidet^r legatū adēptū & translatū ad illam
in qua uoluit ultio sepeliri. ar. dicto. §. scia. hec Pe de an.
- io Querit idē Pe. post Io. an. Quid de uiatorib⁹ decedētib⁹ ū de
beāt sepeliri. Io. an. i. c. i. de sepul. ī nouella dīc q^r ī ecclia cathe
drali & recitat opōnē Archi. tenētis g^riū. s. q^r sepeliat^r ī ecclia
ī cui⁹ parochia mortuus ē. Idē Vgo. & Ray. p. c. ecclesias. 23. q.
. i. & i. 6. q. 1. c. i. exponētes ibi patrū. i. xpianorū. ii. q. 3. ad m^{am}
Goff. in sum. eo. ti. uer. qd si pegrinus: dicit q^r sepeliat^r in cathe
drali uel in alia ī cui⁹ parochia mortuus ē p dictū. c. ecclesias: &
fuit hec questio de facto Senis ī psona cuiusdā militis magifici

forensis qui decessit i parochia sancti Xpofori & sepultus fuit
in ecclesia cathedrali cuius funera fuerunt magnifica & sumptuo-
sa ualde: ibi tñ nō erat questio de oībus funerabilib; sed de pō-
ta parochiali quā petebat ecclia sancti Xpofori.

Quero dicit hic q ille q iniuste sepeliuit tenet ad restitutionē ii
oīz illi ecclesie ubi debuit sepeliri: Sed pone q ille in ecclesia
nō pōt sepeliri: quia ciuitas erat interdicta & de facto sepultus
fuit apud fratres minores ipsis inuitis. Multa tñ p oblationib;
& p missis dicēdis oblata sūt fratrib;. Querit an illa ecclesia de-
beat illa habere uel an parochialis debeat de illis habere qrtaz
cū nec apud ipsā potuisset ēt sepeliri. Federic⁹ de senis consur-
luit q ista male ablata & male accepta nō ueniāt diuidenda. ff.
familie herciscūde. l. ceterū. §. sed & si qui. Ad hoc facit quod
notat Inno. in dicto. c. in nostra. ubi ad literā sic dicit. Siue ergo
is de quo agitur apud hospitalarios nō de iure sed de facto se-
pultus ē derelictis eisdē nec totū nec partē reddēt ecclie paro-
chiali sed corpus tm̄ & oblationes oēs que occasione sepulture
facte fuissent. ut extra de sepul. c. ex parte. Nec obstat. c. in no-
stra. qā debet intelligi quādo p̄sus alibi sepult⁹ de facto debe-
bat apud suā ecclesiā sepeliri: sed i casu nostro nulla sibi irrogat
iniuria cū nō haberet ius tūc sepeliendi pp̄ interdictū de pe. &
re. q in te. & de priui. c. cū & plātare. §. q si tēplarii. Et infert
istā rōnē q si ecclesia parochialis ē interdicta sed nō p rōnē q
parochianus alibi sepultus ex electione uel iuramēto dicto cau
ecclia parochialis nō habebit qrtā: & ita scripsi in dicto. c. i no-
stra. uersu ultimo querit. Et hoc dico q si apud ecclesiā ubi de-
buit esse sepultus de iure pōt de iure defendi ut sua ecclesia iū-
dicta nihil p̄cipiat. Sed si alibi ē sepult⁹ de facto: tūc si sine i-
terdicto sua ecclesia cōmisit culpā tūc forte idē. Si uero culpā
nō cōmisit qā forte pp̄ delictū dñi fuit ciuitas interdicta tunc
ēt nō deberet suo iure p̄uari cū p eā nō staret sed p casū occur-
rentē. ar. dicta. l. ab administratione. Itē si i sua poterat sepeliri

tūc oīuz debet fieri restitutio p ecclesiā que illicite sepeliūt. ar.
hui⁹. c. & c. in nostra. que enī occasione rei mee ad te ueniūt de
bes mihi reddere sicut ipsā rē: qđ dic sicut plene notat Bar. in
.l. pretor ait. §. quod de fructibus. ff. de bonis auctoritate iudi
cis possidendis:

De quocūq; qui incidit in heresim iam dam
natam uel nouā adinuenit & generaliter de
quocūq; heretico §. 27.

Airca hanc excoīcationē. s. de quocūq; q̄ incidit in heresim iam
damnatam uel nouam adinuenit & generaliter de quocūq;
heretico.

1 Quero quis dicat hereticus glo. ordinaria in. c. illi q̄ pegrinos
.24. q. 3. enumerat plures modos dicēs. Vno mō dicit hereticus
qcūq; ē dubius in fide. ex de here. c. dubius. Secūdo oīs scisma
ticus dicit hereticus. 2. q. 1. q̄squis. Tertio oīs p̄cisus ab ecclesia
fm q̄ excoīcatus dicit heretic⁹. 4. q. 1. c. 1. Quarto modo dicit
hereticus qui male interpretat sacra scripturam. 24. q. 3. heresis.
Quīto qui nouā opinionē inuenit. 24. q. 3. heretic⁹. Sexto qui
uult auferre priuilegiū romane ecclesie que p̄est oībus. 22. di.
omnes. Septimo qui trāsgredit p̄cepta sedis apostolice p̄tina
citer. 19. di. nulli fas. Item large quādoq; dicit hereticus oīs q̄ n̄
tenet articulos fidei: & fm hoc iudei & gentiles sunt heretici
.24. q. 3. quia uero: & fm hoc non oīs hereticus est excoīcatus.
Stricte autē sumit hereticus oīs qui remotus ē ab ecclesia quia
erat in fide & fm hoc oīs heretic⁹ ē excoīcatus. ex de here. c.
ad abolendā. Est & alia similis glo. in. c. firmissime de hereticis
que dīc q̄ sex mōs dī q̄s hereticus. s. q̄ p̄uertit sacra mēta eccle
sie sicut ē symoniacus. 1. q. 1. eos qui p̄ pecuniā. Itē ille qui se scī
dit ab unitate ecclesie. 7. q. 1. deniq;. Itē qui errat ī expositiōe
scripture. 24. q. 3. heresis. Itē omnis excoīcatus. 4. q. 1. q̄ autē.
Itē qui fingit nouā sectā uel cōfictā sequit. 24. q. 3. hereticus. Itē
qui aliā sentit de articulis fidei q̄ romana ecclesia. 24. q. 1. hec est

fides. Addit Anto. de bu. in dicto. c. firmissime. q̄ pprie diciē
hereticus q̄ nō tenet q̄tuor cōcilia. C. de here. l. quicūq̄. & l. fi.
. C. de sum. trini. & fide catholica. Itē qui decretalibus epistolis
cōtradicit uel eas nō recipit. 20. di. de libellis. Itē q̄ cōiōnē catho
lice ecclesie nō recipit in auc. de p̄uilegiis dotiū post p̄n. colla.
oētaua. Adde q̄ hereticus esset qui diceret xpm non esse uerū
hominē. ut in. c. cū xps de hereticis. Itē q̄ diceret p̄tinacit̄ asse
rēdo q̄ aīa rōnalis seu intellectiua nō sit forma corporis hūani
p̄ se & essētiālīt̄ tāq̄ heretic⁹ sit cēsēnd⁹. ut ī cle. i. de sum. trini.
& fide eatholica. Itē oēto articuli ut heretici dānāt & reprobāt
in cle. ad nostrā de hereticis. Primo q̄ homo in uita p̄senti tm̄
& talē p̄fectionis gradū pōt acqrere q̄ reddeēt penit⁹ īpecca
bilis & amplius ī gratia p̄ficere nō ualebit. Nā dicūt q̄ si qs sē
per p̄ficere posset: posset aliqs p̄fectior xpo inueiri. glo. dicit
q̄ si hoc intelligūt de dei potētia absoluta catholice dictū ē p̄
eā posse reddi quē īpeccabilē: & hoc p̄uilegiū beate uirgini cre
dat datū esse diuinitus. Dicere aut̄ hominē hoc posse s̄m legē
cōmunē q̄ de⁹ sanctis dona gratie sue dispēsāt hoc ē hereticū.
nā s̄m cōmunē legē null⁹ pōt īpeccabilis fieri nisi p̄ dei beatifi
cā uisionē q̄līt solū post hāc uitā dat̄ beatis. Et p̄ut dīc Tho.
parte. i. q. 100. ar. 2. Forte mouebāt isti auctoritate Io. in episto
la. i. c. 3. ibi. Omnis q̄ natus ē ex deo nō peccat. S3 Hieronym⁹
cōtra Iouimanū plene huic auctoritati rīndet de pe. di. 2. Si. n.
p̄bans multis auctoritatib⁹ hominē ēt p̄fectū ī hac uita peccare
posse exēplo Dauid Salomonis Iosie Petri. Secūdo q̄ ieiur
nare non oportet hominē nec orare postq̄ gradū p̄fectionis
huiusmōi fuerit assecut⁹: q̄a tūc sensualitas ē ita p̄fecte spiritui
& rōni subiecta q̄ hō pōt libere corpori cōcedere qcqd plac3
Glo. pulchris demōstrationib⁹ p̄bat hoc esse hereticū. Tertio
q̄ illi q̄ sunt in p̄dicto gradu p̄fectionis & spiritu libertatis nō
sunt hūane subiecti obediētie nec ad aliq̄ p̄cepta ecclesie obli
gant: q̄a ut asserūt ubi spirit⁹ dñi ibi libertas. Quāto q̄ homo

pōt ita supnaturalē beatitudinē s̄m omnē gradū p̄fectionis in
p̄senti uita assequi sicut ī uita eā obtinebit beata. Quīto q̄ que
libet intellectualis natura ex se ipsa naturalit̄ ē beata. q̄q̄ aīa
nō indiget luīe glorie ipsā eleuāte ad deū uidendū & eo beate
fruendū. Sexto q̄ se exercere ī actibus uirtutū est homīs ip̄se
cti & p̄fecta aīa licētiat a se uirtutes. Septiō q̄ mulieris osculū
cū ad hoc non īclinat natura ē mortale peccatum: actus uero
carnal̄ cū ad hoc inclinet nat̄a p̄ctm̄ nō ē: maxie cū tētāt exer
cens. Octauo q̄ ī eleuatione corporis Iesu Christi: homo non
debet asurgere nec eidem reuerentiam exhibere: asserētes q̄
esset ip̄fectionis eisdē si a puritate & altitudine sue cōtēplati
onis tm̄ descēderēt q̄ circa misterīū seu circa sacramtū eucha
ristie aut circa passionē humanitatis xp̄i aliq̄ cogitarēt. Vñ pa
pa p̄cipit q̄ nullus dictos errores teneat & defendat: & p̄cipit
inql̄toribz ut diligēt īqrāt & puniāt. Vide glosas pulchre ex
ponētes & demōstrātes hos esse hereticos errores. Itē sunt he
retici q̄ negare p̄sumpserūt spiritū sanctū eternalit̄ ex patre &
filio p̄cedere. Itē q̄ assereret sp̄m sanctū procedere a patre &
filio tāq̄ a duobz p̄ncipiis & nō tāq̄ ab uno p̄ncipio de sum. tri.
.c. unico li. 6. Itē esset heretic⁹ qui teneret libellū Ioachim ab
batis cōtra Petrū lōbardū editū in quo ip̄se abbas Ioachī poit
pluralitatē p̄sonarū in trinitate. pluralitatē dico collectiuā sicut
dicimus plures hoīes efficere populū & sic diuidit p̄sonas sub
stācialit̄ & nō p̄ p̄prietatē & iō reprobat̄ .i.c. dānamus. ex de
sum. tri. & fide catholica. Itē ē heretic⁹ q̄ p̄tinacit̄ affirmat usu
ras nō esse peccatū. ut ī cle. i. §. sane de usis: & ibi p̄cipiūt ordi
nariis & inql̄toribus ut contra diffamatos de huiusmōi errore
p̄cedere nō omittat. Iudei tñ si hoc p̄tinaciter assererēt: nō po
ssunt p̄ inql̄tores puniri ut heretici s̄m Pau. tñ si h̄ dogma
tizarent posset eccl̄ia eos punire: facit ad hoc qđ notat Hosti.
de uoto. c. q̄ sup. sicut puniūt in aliis casibz in quibz offendunt
fidē. de iudeis. iudei secūdo.

Quero an heretici possint reconciliari post mortē si in morte
apparuerit signa cōtritionis. Rñdet Anto. de bu. in. c. a nobis
de sen. ex. q. possūt & debēt. 26. q. 6. c. q. recedūt. & c. sequenti
de cōse. di. q. egrotātes de here. excoīcamus. i. §. sane.

Quero q. dicat heretic⁹ pp. dubiū fidei. Rñdet glo. in dicto. c.
dubius. ex. de here. quādo dubitat ī articulis fidei: & hic ē q. sal-
uus esse n̄ pōt q. cōtradicit alicui āticulo poīto ī symbolo. Cre-
do in unū deū q. p. fidē solā exhibenda ē credulitas q. fides ē
de re nō uisa de pe. di. q. c. ī dona. C. de sum. tri. & fide ca. l. fi.
Sed cōtra q. nullus ē qui qñq. ex carnis stimulo nō reuocet in
dubiū. Rñdet Anto. de bu. q. quedā ē dubietas que habet pti-
naciā animi & deliberationē & placētiā habet & hec iducit he-
resim circa articulos fidei. Quedā ē habitatio que pcedit non
ex cōsciētia & hec ē potius pena q. culpa & debilitas proprie
imaginationis q. peccatū nec habet heresim cū frequē cōtra
uoluntatē accidat īmo ille qui se bene firmat in fide & talibus
motib. resistit mereī sicut ille qui resistit carnis stimulis. 6. di.
Sed pēsandū ad hoc. 24. di. dixit.

Quero an iudei sint excōmunicati tanq. heretici. Respondet
Anto. de bu. in. c. ad abolendā q. non: quia quo ad canonicas s̄a-
ctiōnes nihil ad nos de his que foris sunt. 2. q. i. multi. extra de
diuor. gaudemus.

Quero an heretici occulti sint excoīcati. Respondet glo. q. sic
de here. in cle. i.

Quero qui dicūt credētes hereticoꝝ. Rñdet Anto. de bu. q.
quidā sūt credētes hereticos esse bonos & istis nō poniē pena
hereticorū. Quidā sunt credētes hereticorū erroribus & tales
sūt heretici. Pe. aut. de an. in. c. q. cūq. de here. li. 6. dicit q. cre-
dētes dicūt q. se dicūt credere eorū errorib. de pe. di. i. pōt. Itē
q. in orōnib. sequūt eorū ritū & consolationē & cōmunionē ab
hereticis recipiūt uel similia que ad eorū ritū ptinēt: & iō tales
dicūt credētes q. psumit affectus ad eos esse quorū opa sequūt

.l.dolū.C. de dolo.& pl⁹ ē factō q̄ x̄bo aliqd facere de appel.
.c.dilecti.l.certū.ff.si certū petat:& intellige de factis que pti-
nēt ad ritū erratiū. alias seeus puta si ducatū pberz heretico u^p
alimēta uel similia que nō spectāt ad cultū fidei. Tales enī non
credentes sed receptatores dicerent infra eo.c. accusatus. §.
ille quoq̄.

- 7 Sed qd de audientibz sermones & p̄dicationes hereticorū. Dic
q̄ hi nō possunt dici credētes sed graui^s sunt suspecti ita q̄ ē
purgatio indicēda ē de here.c.excoīcam⁹. §. qui aut. Similiter
qui coīcant in ducatu cibis ut p̄dixi semel aut in talibus actibz
participādo nō pōt dici q̄s credēs uel suspect⁹. i. q. i. cōstat de
p̄sūptio.c.ex studis.
- 8 Queō q dicāt receptatōes. R̄ndet idē Pe. ubi supra q̄ illi q̄ sci
ēter hereticos suscipiūt. ut i. c. felicis de pe. post p̄n. Lex autē
illū receptatorē uocat q̄ receptat & celat ut celat⁹ iudicis man⁹
euadat. l. i. & .z. ff. de recepta. & .ff. de offi. presi. l. congruit & q̄
notat in. l. quicūq̄. C. de ser. fu. & notat Hostiē. in sum. hui⁹ ti.
§. que pena.
- 9 Quero qui dicant defensores. R̄ndet idē ubi supra q̄ qñq̄ q̄s
defēdit errorē qñq̄ errātes p̄m⁹ dānabili⁹ ē. 2. q. 3. q̄ aliorū.
Secūdu^s q̄ defendit p̄sonā & punit. c. quicunq̄ de here. li. 6. &
ista defensio p̄sone pōt multiplici^r cōtingere: puta niri^bus &
potētia ne pueniat ad manus iudicis & de ista defensione loq̄t
. 21. q. i. p̄ totū. Itē dicūt tales defēdere p̄ncipes & p̄lati qui ta-
les nō corrigūt. Nam i eis negligere ē fauere. 2. q. 7. negligere
. 83. di. error. & .c. ut fame de sen. exco.
- io Quero q dicant fautores. R̄ndet idē ubi supra. Distiguēdū inter
p̄sonas publicas & p̄uatas. Illi enī q̄ habēt publicā p̄tatez ex so-
la cōmissione p̄nt dici fautores qñ. s. nō fugāt ab eccl̄ia dānatū
neq̄ p̄niūt. 23. q. 3. qui pōt. & .c. quāte de sen. ex. ubi de hoc.
Priuate uero p̄sone nō capiēdo uel detinēdo nō dicunt^r fauto-
res quia hoc spectat ad habētes p̄tatez. Quantū aut ad uerbale

resistētiā q̄libet tenet resistere blasphemantibus supra. c. i. &
.c. qui alios ubi de hoc.

Vtrū q̄s dicat fauere hereticis uerbis. R̄ndet idem q̄ sic: si non
p̄iocū nec ex lingue lubrico sed in publico & in cōuenticula di
cūt illos nō esse tales quales dicūt & generalit̄ q̄n̄ puocāt uer
bis plebē ad hereticorū amorē & fidē eneruāt fauere dicūt: &
pbat. ii. q. 3. timēdo. 2. q. i. c. fi. Itē defēdēs colorate dicūt fauere
ii. q. 3. ita. Secus si p̄ lubricū lingue. ff. de actio. & obli. l. obliga
tionū substātia. Aduocati ēt qui defēdēdo eorū excessus excu
sant fauere dicūt. Et de istis aduocatis uide qđ notat lo. an. i. c.
p̄posuit de cle. exco. minis.

De dominis tēporalibus qui cognoscūt
de officio inquisitionis. §. 23.

Arca hāc excoicationē. s. de dñis tēporalibz qui cognoscūt de
officio inquisitionis. Aduertēdū q̄ incurrūt hāc excoicationē si
ue p̄ncipalit̄ siue incidēt cognoscāt: p̄ncipalit̄ puta q̄a ista decā
p̄ncipali facit capi hereticū. Incidenter: puta quia fecerat capi
eū alia decā sed incidentē ēt de hoc inquisiuit. Itē nota q̄ dātes
eis auxiliū cōsiliū & fauorē sunt excoicati si scient̄ hoc faciunt:
secus si ignoranter s̄m glo.

De inquisitoribz qui quouis mō omittūt
p̄cedere contra hereticos. §. 24.

Arca hanc excoicationem de inquisitoribus qui odio
gratia uel amore omittūt p̄cedere cōtra hereticos.

Quero qđ si omittant timore uel p̄p̄ uitādū scādālū. R̄ndz glo. i
q̄ nō ē locus huic pene.

Quero quis dicatur suspectus & per quā suspicionē pōt cōtra 2
quēpiā p̄cedi. Vide Anto. de bu. i. c. excoicamus de here. & lo.
de li. in cle. i. eo. ti.

Quero q̄a hic dicūt q̄ nō pōt absolui p̄terq̄ p̄ romanū pōtifi
cē: qđ si uacat sedes apostolica an possit absolui a collegio car
dinaliū. R̄ndet Lap. q̄ non de elec. ne romani. sed solum papa 3

uiuente uel ab eo cui commiserit. nam hic intelligitur de per-
sona nō de dignitate. ut scribit Archi. de rescriptis. c. si gratio
se libro sexto.

7. Quero q̄a hic dicit̄ q̄ episcopus cōtrafaciēs incurrit penā sus-
pēisionis ab officio p̄ triēniū. An pene suspēisionis & excoīcati-
onis ligēt occultos ut idigeāt dispēisatione & absolutione. Rñd̄
glo. q̄ sic que semper ad hoc allegatur. Nota ergo q̄ necessa-
rium est confessoribus scire suspensiones ut possint eos mitte-
re p̄ dispensatione.

De inquisitoribus qui extorquent pecu-
niam ratione sui officii. §. 27.

Airca hāc excoīcationē de inq̄sitorib⁹ q̄ extorquent pecunias
rōne sui officii.

- i. Quero q̄ntū debēt satisfacere ut absolui possint. Rñdet glo.
q̄ sufficit restituere q̄ntū extorserūt. Itē nō q̄ eccl̄ia habet fis-
cū suū s̄m Lan. ut refert Io. de ligna. qui uocat̄ thesauraria seu
bursa cui applicāt bona alicui⁹ p̄lati sicut bona & res imperii
dicunt̄ fiscus. Non autem bona p̄pria imperatoris uel prelati
Habet. n. eccl̄ia loculos qui p̄cesserūt ex loculis quos habuit
dñs. i2. q. i. exēplū. & c. habebit. In hoc tñ fisco oēs res ecclesie
oblaciones fidelīū appellate sūt eo q̄ a fidelib⁹ collate sūt āpli
antes. i2. q. i. uidētes. Et in tñ āplatus est fiscus. q̄ nulla p̄sona
eccl̄iastica maxie cōmunē uitā gerēs pōt egēs uel paup̄ inueiri.
qd̄ uerū ē si bñ fieret diuisio. Sed p̄lati nostri tēporis male di-
uidunt sed totum sibi appropriant.

De his qui mandant xp̄ianos occidi
per assassinos. §. 26.

Airca hāc excoīcationē. s. de his q̄ mādant xp̄ianos occidi per
assassinos & ce.

Quero q̄ dicāt assassini. Rñdet Pe. de an. q̄ assassini dicūt qui
p̄tio cōducti delicta cōmittūt & isti atrocius de cōsuetudinē pu-
nunt̄ q̄ si gratis mādato suscepto occiderēt. ut notat Bar. in. l.

nō solū. §. si mādato de iniuriis. & l. Cicero de penis. Idē dicit
Io. an. in nouella. f. q̄ assassini dicunt̄ qui per pecuniā homines
occidunt & dicuntur a scindo scidis quia scindunt animā a cor-
pore s̄m Archi.

Quero qd si mādāt occidi iudeos uel paganos. Rñdet Pe. s̄m 2
Io. an. q̄ nō ē excoīcatus: & iō dicit Io. an. se defendisse quēdā
p̄latū contra quē fuerat pbatū q̄ fecerat occidi homines per
assassinos sed cū illi homines potuissent fuisse nō xpiani non
erat sufficiēs pbatio.

Quero qd si mādauit q̄s occidi xpianū p assassinos & re ītegra 3
anteq̄ mors fuerit secuta reuocauit. Rñdet glo. q̄ nihilominus
ē excoīcatus ex solo mādato. Itē nota q̄ tales nedū sūt excoīca-
ti sed depositi a dignitate ordine honore officio & bñficio. ut
in dicto. c. p̄ humani.

De scismaticis & q̄ innitunt̄ eorū ordi-
nationibus & alienationibus. §. 27.

Airca hāc excoīcationē. f. de scismaticis & qui īnitunt̄ eorū or-
dinationib; uel alienationib;. Notādū q̄ irritē sūt ordinationes
bñficioꝝ collationes & ecclesiasticarū rerū alienationes a scis-
maticis facte; & a dignitate & ordie suspēdit̄ q̄ iurat scisma te-
nere. ut in. c. i. de scismaticis.

Sed nūqd ordinatus a scismatico accipiat carect̄rē. Rñdz glo. 1
in dicto. c. i. dicēs q̄ sic: dūmodo ī forma eccl̄ie fuerit ordinatus
tñ ē suspēsus & nō habet executiones nisi dispēsēt̄ & dispēsari
pōt cū recipiēte a scismatico ignorant̄ & debet expelli ab offi-
cio nisi p̄bet p̄ testes uel p̄ litteras secū dispēsatū fuisse q̄ tñ n̄
pōt dispēsari ab ep̄o scismatico q̄ eū ordinauit ē postq̄ ipse
ep̄s ē reuersus ad fidei unitatē. ut in. c. fraternitatē in tex. & in
glo. extra de scismaticis.

Quero an suspēsiō pcedat ī infinitū: puta si suspensus ordinat 2
unū & ille aliū & ille alterū an ī infinitū oēs sint suspēsi. Rñdz
An. de bu. in dicto. c. i. q̄ quidā tenent q̄ sic. Sed Inno. habet

hoc p absurdum. unde dicit q nō ē uerū q ptās ordinādi tollat ī infinitū: qā nō extēdit nisi ad ordinatos & noīatim p̄cios q̄si diceret q nō trāsit hec pena ad tertiā psonā sicut ī excoīcato. Dic tñ q lex cōtradicit qā si p plures manus ābulauerit idem erit. ff. de mino. l. in cause. §. si. & l. sed & ubi: & qd dicit canon q de radice infecta bonus fructus exire non poterit. i. q. i. fert. Hosti. dicit q durāte ignorātia sicut ordinatoꝝ p̄fert opio ueritati & oīa ī xpī fide purgant de coha. cleri. & mu. c. uestra. Veritate aut cōperta necessaria erit dispēsatio. Et dato q tot⁹ mūdus sit īuolut⁹ & multitudo sit ī causa: p̄stabit saltē pape legitimā causā dispensandi. ex de ordi. ab ep̄o. c. i. & 2. & de cle. exco. minis. c. latores.

3 Quero qd dicat pprie scismaticus. Rñdet Anto. de bu. q qñq hoc uerbū sumit largissime ut oīs ī peccato mortali cōstitutus. i. q. q. q. apostolice. i. q. i. sacerdotes: & hi sūt a deo sepati n̄ aut a sacramētis ecclesie. Large dicūt esse scismatici oēs excoīcati ex qbus aliqui peccāt aliq nō: sed sine peccato nō debet excoīcatio fieri de resti. spo. litteras de sen. ex. c. inquisitioni: tñ sūt ab omni actū fideiū sepati. Stricte autē q cōiurationes faciūt cōtra episcopū ppriū & in his nō habet locū. c. i. de scisma. non enī sunt suspensi sed suspēdēdi s̄m Hosti. & Inno. Adhuc magis stricte possunt dici scismatici q q̄ episcopū ppriū īsurgūt & episcopatū tenēt & suos cōstituunt sacerdotes faciūt. 7. q. i. scire. 24. q. 3. inter scisma. Quidam sunt scismatici stricissime put in. c. i. de scismaticis sumit ut qui sunt diuisi ab unitate ecclesie & qui conant sibi episcopos & p̄lbiteros & cōstitutiones facere. 7. q. i. nouatianus.

4 Sed nūqd tales sūt heretici & incurrūt penas hereticorū. Videt q sic q̄i male sentiāt de illo articulo unā sanctā ecclesiā. Alii tenēt cōtrariū q pprie nō sūt heretici: & hāc opinionē tenet Hosti. dūmodo recognoscāt romanā ecclesiā qā tūc nō sunt ab unitate diuisi: unde duo licet cōtendāt se pōtīfices romanos nō

propter hoc heretici sunt quia credunt unam ecclesiam: licet quilibet credat se eius sponsum esse. Sed si quis se papam contenderet quia crederet ecclesiam duos habere pontifices esset hereticus quia crederet duas ecclesias: contra illud unam sanctam ecclesiam catholicam & sic intellige Io. 7. q. i. non autem.

Utrum omnes scismatici sint excoicati. Respondet idem Anto. in dicto. c. .i. q. illi scismatici tamen sunt excoicati qui se contra ecclesiam romanam extollunt & ab ipsa se sepant quia tales sunt heretici & per consequens excoicati. ut in dicto. c. excoicamus de here. & ideo greci hucusque fuerunt excoicati quia fuerunt diuisi ab eo quod ecclesia per articulum fidei determinauit. Alii autem sunt excoicandi scilicet scismatici large qui non sunt contra articulos fidei nec contra uniuersalem ecclesiam ita quod sunt suspensi non excoicati. ut hic in fine: sed processu curie omnes sunt excoicati.

Quero que differentia sit inter scisma & heresim glo. in. c. in heresim. 24. q. 3. dicit quod est differentia que est inter dispositionem & habitum: primo enim dicitur scisma. Sed postquam pertinaciter adheret sue secte dicitur heresis uel aliter ut dicas quod omnis hereticus est scismaticus. sed non conuertitur & sic est illa differentia que est inter genus & speciem.

De ferentibus ferrum arma lignamina ad impugnandum christianos necessaria. §. 28.

Quia hac excoicatione. scilicet de ferentibus ferrum arma & ce.

Quero quid si ferrum & alia huiusmodi sint delata non intentione ut impugnentur christiani. Respondet Anto. de bu. dicto. c. ita quorundam quod sufficit quod portet licet non hac intentione ut impugnent christiani sed sufficit quod impugnarum possunt.

Quero an sit alia pena ultra excoicationem. Respondet glo. quod sic quia debet capite puniri. l. 2. C. quod res exportari non debent. Item dicit in his qui docent naues facere eos cum prius illius rei peritiam non haberent. C. de pe. l. fi.

Quero quid contineatur appellatione armorum. Respondet

glosa q̄ fustes & lapides: puta si deferrent lapides machinis i-
ponendos.

- 4 Quero qd de his qui exercent gubernationē i piraticis nauibz
saracenorū n̄ cōtra xpianos sed cōtra alios ifideles. Rñdz An.
de bu. i. c. ad liberādū fm aliq̄s q̄ sūt excoīcati: q̄a docēt eos in
piratica arte qua poterūt postea xpianos impugnare licet hoc
non placeat Inno.

De fractoribz seu incendiariis. §. 29.

- i **C**irca hāc excoīcationē de fractoribus siue incēdiariis. Nota
differentiā inter incendiarios ecclesiarū & religiosorū locorū
& aliarum rerum secundum Ricar. in. q. & Astē. in summa li.
. 7. ti. 2. & i. 18. quia incēsores ecclesiarū & religiosorū locorū
& cimiteriorū que infra spaciū p̄uilegiatū cōtinent sūt excoī
cati ipso iure: sed ante denūtiationē possūt absolui ab episco-
po post denūtiationē uero a solo papa. Incendiarii uero aliarū
rerum non sūt excōmunicati ipso iure sed excommunicandi
& cū fuerint excōmunicati a solo papa absolui possunt.
- 2 Quero qui dicant incēdiarii. Rñdet Astē. fm Ray. qui incēdūt
auctoritate pp̄ria ciuitatē uillā domū segetē uel similē rē ma-
lo studio siue p̄ uīdictā seu odio. 23. q. ul. c. pessimā. n̄ solū autē
fm Rodo. dicit incēdiari⁹ qui incēdit sed et q̄ facit incendi uel
ad hoc scient̄ consiliū uel auxiliū impendit auctoritate pp̄ria
ut dictū ē & dicit̄ malo studio: quia si casu uel negligentia faci-
at nō ē incendiarius his cōcor. Monal. i. sum.
- 3 Quid de illo qui habet ius indicendi bellū iustum. Respondet
Ray. q̄ incendiarius dici non debet nec ipse nec qui iussu eius
incendit.
- 4 Quid de illo qui incendit pp̄riā domū uel segetē. Rñdet Astē.
fm Goff. q̄ talis licet peccaret abutendo re sua: non tamen in-
cideret penam incendiarii nisi dolo malo hoc faceret ut uicini
bona incenderet.
- 5 Quero q̄s dicat effractor ecclesie. Rñdet Astē. fm Ro. q̄ ille q̄

dolo malo aut p iniuriā uiolent̃ parietē foderit aut uitreā fenestram aut ferratā ruperit aut hostia aut uestes aut cardines dum tenent hostia firmata diruperit aut testū ecclesie.

Sed nūqd factor occult⁹ erit excoīcat⁹ ipso iure. Rñd; Rodo: 6
q̃ sic in fauorē ecclesie. Ex p̃dictis patet q̃ si p̃dones cā frāgēdi ecclesiā uadāt nō tñ frāgāt. puta q̃ eā apertā & nullū resistētem inueniūt: quia inde custodes p̃pter eorū timorē auffugerant non incidunt excoīcationē licet intrent parati īferre uim uolentibus eis resistere.

Quero qd de sacrilegis utrū sint excoīcati. Rñdet Asten. & m Ric. in. q. di. i8. ar. i2. q. i. q̃ ut dicīt. i 7. q. q. si quis. Sacrilegiū cōmittit̃ auferēdo sacrū de sacro uel sacrū de n̄ sacro uel n̄ sacrū de sacro: quocūq̃ aut̃ istorū modorū quis cōmittat sacrilegium non incurrit excoīcationē maiore ipso iure. nisi faciat hoc cum uiolatione ecclesie siue incendio. extra de sen. ex. c. cōquesti in glo. Tales tñ sunt excoīcādi si moniti satisfacere contēpserit. ut. i 7. q. q. si q̃s domū dei. & i2. q. 2. indigne. Videī tñ aliquib; p̃babilit̃ q̃ ipso iure minore excoīcationē incurrāt. Dicīt enī in. c. si q̃s domū dei donec in cōuentu legitime monitus satisfaciāt sciat se cōmunionē p̃uatū esse. unde illud. c. ii. q. 3. canoīca. in quo uiolatores ecclesiarū excoīcant̃. Loquit̃ de his q̃ ecclesias uiolant cū effractione. similī illud. i 7. q. q. oēs ecclesie. Ibi excoīcant̃ oēs raptores eccl̃ie & alienatores facultatū ei⁹: loq̃ de raptorib; rerū ecclesie uim inferendo. s. eā frāgēdo. Ex p̃dictis ergo patet q̃ illi q̃ ecclesias offendūt uel bona ipsarū diripiūt alit̃ q̃ ecclesias incēdendo uel uiolādo ēt ope n̄ sūt excoīcati ipso iure: sed tñ sunt excoīcādi licet dicant̃ sacrilegi. extra de foro con. c. cōquestū. Patet ēt ex p̃dictis q̃ deflorās monialē bñdictā licet auferat rē sacrā. s. uirginitatē de muliere sacra nō incurrit excoīcationē ipso iure nisi eā opprimat uiolent̃. Si tñ episcopus ī cōsecrādo ferat sentētiā excoīcationis in omnes q̃ cū talib; se imiscebūt cānalit̃ post hoc carnalit̃ eā cognoscēs

excoicationē incurrit. hec Ric.

- 8 Quid si aliquis committit in ecclesia aliquid enorme: puta accipit corpus Christi de altari uel dum coicant tenet in ore pro fortiaris. id est ad faciendum sortilegium uel crisma uel frangit altare uel crucem uel simile. Respondet Asten. secundum Ray. quod talis est excoicatus. extra. e. c. conquesti. i. 7. q. 4. omnes ecclesie. Sed Asten. dicit quod sicut ex predictis patet uidetur quod qui accipit talia sine fractione ecclesie siue uiolatione non sit ipso iure excoicatus secundum Ric. di. 18. in. 4. Item nota quod nedum effractor uel incediarus ecclesie uel loci religiosi uel cimiterii est excoicatus: sed et totius spatii privilegiati qui sunt. 30. passus in circuitu ecclesie. i. 7. q. 4. quisquis. & c. diffinit. nisi sint capelle que sunt infra ambitum murorum quasi in modum castri fabricate. ut dicto. c. quisquis.
- 9 Quero dicitur hic quod effractor siue incediarus excoicatus: si denuncietur a quo debet denunciari. Respondet Ric. quod a quocunque uel et a simplici sacerdote dum tamen habeat ex consuetudine excommunicandi uel denunciandi uel sint denunciati ab homine uel constitutione synodali.
- 10 Quero an alii incediarum non ecclesiarum qui apud aliquas prouincias ex consuetudine reputantur excommunicati ut in theotonica antiquiore talis consuetudinis sint excoicati. Hosti. in sum. de incediaris tenet quod sic. Idem Ray. sed Rodo. tenet quod consuetudo sine sententia uel constitutione tacita uel expressa non potest facere aliquem excoicatum.
- 11 Quero an excusat metus uel coactio quecumque conditionalis: puta cum precipit alicui si non incidat hanc ecclesiam occidam te: an iste metus excusat ut non incidat excoicationem. Respondet Asten. secundum Rodo. & Ber. quod non. Item dicit ab illo incediarum aliarum rerum quod uis & metus non excusant qui possit excoicari. Sed bene isti excusant quantum ad alleviationem peccati a tanto sed non a toto.

De statuentibus contra libertatem ecclesie. §. 30

Quoniam circa hanc excoicationem de statuentibus contra libertatem ecclesie.

Notat Anto. de bu. q. componentes statuta & scribentes contra libertatem ecclesie licet eis non utantur sunt ipso iure excommunicati.

Quero an scriptores cōsiliarii rectores & ceteri sint ipso iure excoīcati. Rñdet idē q. sic eo ipso q. īterfuerit edictioni uel scripserit: sed illi qui nō īterfuerit incurrūt si sunt negligentes in ipsis delendis & abolendis i

Quero quādo dicant negligentes in delendo uel in non faciendo obseruari. Rñdet Asten. secundū Hosti. q. ex quo certificati sunt: cum obedire negligunt ligantur quod referri potest ad arbitrium boni uiri. s. quādo potuerūt scire & qñ impedire. s. ne seruarent. 2

Quid si certificat de nocte uel ī die festo qñ cōsiliū generale nō pōt fieri uel certificat dū ē infirmus. Rñdet An. de bu. q. arbitrio boni uiri relinquī. 3

Quid si cōsiliarius dedit cōtrariū cōsiliū ut nō ederet statutum an sit excoīcatus. Rñdet idē fm quosdā q. sic: q. debent potius dimittere dignitatē uel officiū: nisi destruant statuta si habent pātem destruēdi. ut in. c. aduersus de īmu. ec. secus si nō haberent q. tūc nō ipi sed statuto cōsentiētes illaqueāt: ad hoc clez ex grādi. de ufis nō tñ statī sunt ligati statuta non delentes sed arbitrio boni uiri. 4

Quero an ppter statutū factum p aliquos principales de uniuersitate liget uniuersitas pena excoīcationis. Rñdet idem in. c. grauē. q. sic si tota cōsentit uel maior pars uel si hoc factum ratum habet. uel si monita non emendet uel faciat emendari. ut supra eo. conuerti. 5

Quero quid intelligat fieri cōtra libertatē eccle. Rñdz Aste. fm Rodo. q. noīe eccle. nō cōphēdūt laici heremite & reclusi: nisi se subiicerit alicui religioni approbate. 6

Sed nunqd imperatores & reges ligant hac cōstitutione si qd tale fecerint. Rñdet Asten. fm Rodo. q. sic: similiter omnes alii 7

in quacunq; dignitate cōstituti.

- 8 Quero qualiter debent idonee cauere q; de cetero talia non cōmittant. Respondet Asten. secundū Hosti. q; debēt cauere sub certa pena uel datis sufficientib; fideiussorib; .ar. ex de psumptio. c. litteras. §. quo circa.
- 9 Quero quid si fiat contra particulares consuetudines aliquarū ecclesiarū uel pticulares psonas. Rñdet Rodo. i ti. de raptoribus q; nō credit hāc penā habere locū.
- 10 Quero quō dicat fieri cōtra libertatē ecclie . Rñdet Anto. de bu. dicto. c. nouerit q; qñ detrahit pūilegio generali ecclie cōcesso sup spiritualibus siue a deo siue a papa siue ab imperatore. a deo sicut illud Quodcūq; ligaueris sup terrā & ce. Quod trahit et ad itēptationē dubiorū ut dicit in. c. p uenerabilē. §. nominib; .ex qui filii sint legi. Itē pūilegiū a deo cōcessū de decimis & pmiis & oblationib; habendis. i. 6. q. i. reuertimini de decimis. c. a nobis. & .c. tua. Itē q; ecclia solas res ecclesiasticas admittet. i. 6. di. si imperator: & q; ipa sola de spiritualibus iudicet. 26. di. idēq; & alia multa que tā ex ueteri q; ex nouo testamēto colligi possunt: q; manus nō mittat i psonā ecclasticā . i. 7. q. 4. c. si quis suadente diabolo. Itē q; in relictis ad pias cās sufficit testamētū cū duobus testib; . de testa. c. relatū. & .c. oēs. Ab imperatore possunt et pūilegia cōcedi: q; ipse cū uniuersis laicis & clericis pesse debet i tēporalib; unde quo ad illa tēporalia pōt pūilegia concedere . 96. di. tuus: unde qñq; concedit imperator pūilegia loco quo ad imunitatē: qñq; ecclie uniuersali . i. cōgregationi fidelīū: qñq; rōne ecclesie: qñq; psonis ecclasticis. C. de episcopis. & cle. l. nemo. C. de his q ad ecclias cōfugiūt. l. in p̄senti i autētica. ut ecclia romana colla. 2. nō aut pcedit i pūilegiis aliqbus specialib; uel singularibus ecclesiis uel collegiis uel psonis cōcessis siue a papa siue ab imperatorib; siue ab aliis pncipib; i his que ad eos spectāt: unde cōtraueniēs nō incidit in canonē istū: nā qui facit cōtra libertatē istius uel illi;

ecclesie non ppter ea dici facere contra libertatē ecclesiasticā
fm Inno.

Itē notat Anto. de bu. in dicto. c. grauē. q̄ n̄ ualet statutū factū
p̄ laicos coartās clericos ad castra custodiēda & penā ip̄onens
clericis nō custodiētibz. Itē notat Vincē. & Abbas q̄ statutum
factū p̄ laicos q̄ uadēs de nocte puniat ī tāta q̄ntitate pecunie.
nō ligat clericos sed debēt p̄ ecclesiā puri. ex de cōsti. c. ecclia
stica. i. 7. di. bñ qdē. De imunitate ecclie p̄sonarū & rez ecclia
sticarū. uide ī uerbo imunitas ī pisan.

Vtrū uiolatores nō tm̄ ecclie sed et̄ imunitatis ecclesie sūt ip̄o
iure excoīcati. Rñdet Astē. l. 1. 7. ti. 2. x. i. 8. q̄ nō ē idē uiolare ec
clesiā & imunitatē ecclesie. q̄a ecclesiā uiolare ē ipsā frāgere uel
incēdere: uiolare uero imunitatē ecclesie ē facere cōtra liberta
tē ecclesie. Violans ecclesiā actualit̄ ē excoīcatus ip̄o iure. uiolās
uero immunitatē ecclesie nō ē. excoīcatus ip̄o iure s̄ post mo
nitionē sufficientē si emēdare cōtēpserit ē excoīcatus. i. 7. q. 4.
nullus. & c. si qs deiceps. uñ extrahens hoīnem de ecclesia ad
quā p̄ refugio fugerat non ē excoīcat⁹ ip̄o iure cōmuni: ī aliq
bus uero casibus uiolator ecclesiastice imunitatis ē excoīcatus
ip̄o iure ut ip̄onētes idēbitas exactiones clericis. Textus autē
in .c. nouerit de sen. ex. loquit̄ de faciētibz statuta contra liber
tatē ecclie. puta si qs statueret q̄ fugiens ad ecclesiā quocunq̄
modo & casu posset inde extrahi talis esset excoīcatus uel qui
statuta uel cōsuetudines seruari faceret. Itē si qui statuerent q̄
clerici tenerent soluere pedagia uel guidagia a qbus sunt im
nes sunt excoīcati uñ q̄ facerēt cōtrariā cōsuetudinē obseruari.
ut in .c. q̄q̄ de cen. l. 6. Et generaliter q̄cūq̄ facerēt statutum
cōtra generale p̄uilegiū cōcessū generalit̄ omni ecclesie uel p
sonis ecclesiasticis uñ cōsuetudines cōtrarias facerēt obseruari.
Concor. Ric. in. 4. di. 18. ar. 12. q. 2. ubi uide plene de hac excō
municatione.

Quero an clerici uel scholares ad sua cōsilia possint ī ecclesiis

cōgregari. Rñdet Pe. de an. in. c. decet de imunitate ecclesie li.
.6. sed Guil. q̄ ecclesiastica & spiritualia negocia possūt ibi tra
ctari. unde possunt ibi clerici synodū facere; & de libertate ec
clesiarū & statu clericorū & reformatione morū in clero & in
populo. Itē scholares possunt ibi magistrari & similia facere
q̄a hoc ecclesiasticū ē & ab ecclesiastica p̄sona magisteriū reci
piūt. extra de magni. c. i. Est. n. res sanctissima sciētia. ff. de ua
riis. & ex or. cog. i. l. i. §. ē qdē. Si autē scholares uellēt ibi tēpo
ralia tumultuose tractare dictū. c. decet eis obstat ibi q̄rūlibet
uniuersitatū & societātū facit de maio. & obe. c. solite i fi. Ad
dit et lo. an. in nouella q̄ si laici uellēt ibi sp̄ualia tractare: pu
ta de faciēdo festū beate marie uirginis uel aliquā cōfraternita
tē i honorē dei uel alicui⁹ sancti uel de pace et inf laicos faciē
da hoc nō ē interdictū eis.

i⁹ Quero an ordinarii possint dare licentiā laicis cōtra imunitatē
ecclesie: puta q̄ fiāt plamenta cōciones uel causarū cognitiones
& similia. Rñdet Pe. de ancha. Sed Guil. & cle. pisanū q̄ non: &
allegāt. ff. de trasac. l. tū hi. §. si p̄tor. & de of. p̄cu. cesaris. l. i. &
extra de natis ex li. uen. c. unico. unde dicit tex. i dicto. c. decet.
Ordinarii locorū hoc faciāt obseruari suadenda suadeant iter
dicta hui⁹ canonis auctoritate cōpescāt. Dicit tñ Guil. hoc uerū
nisi urgēs & euidēs cā subesset. Hoc pōt intelligi; puta quādo
cursus hostium adesset.

i⁹ Quero que sint uetita in ecclesiis fieri. textus in dicto. c. decet
sic dicit. Nullus i locis eisdē. i. ecclesiis i quib⁹ in pace ac quiete
uota cōuenit celebrari seditionē excitet cōclaminationē moueat
impetū ue cōmittat. Cessent i illis uniuersitatū & societātū q̄
rūlibet cōsilia cōciones & publica plamenta. Cessent uana &
multo fortius feda & p̄phana colloquia. Cessent cōfabulatiōes
quelibet sint. Postremo quecūq̄ alia que diuinū possint turba
re officiū aut oculos diuine maiestatis offendere ab ipsis p̄rs⁹
extranea: ne ubi peccatorū ē uenia postulāda ibi peccādi detur

ocasio aut deprehendat peccata committi. Cessent in ecclesiis & earum cimiteriis negotiationes & precipue nudinarum ac fori cuiuscumque tumultus. Omnis in eis secularium iudiciorum strepitus coalescat. Nulla sibi causa per laicos criminalis maxime agitur. Sint loca eadem a laicorum cognitionibus aliena.

Quero an contractus facti in ecclesia teneant. Respondet glossa in dicto. c. i6
debet. quod sic licet non debeant fieri & qui faciunt peccant, secus in processibus & sententiis iudicialibus.

Quid si fieret statutum quod non possit ecclesiis donari uendi uel reliqui. Respondet Petrus de ancha. c. eos in u. ecclesie. li. 6. quod statuentes sunt excoicati ipso iure. i7

Quid si fiat statutum generale quod ueniat includere clericos: puta Senis quod si citatus coram officialibus coram declinauerit ipsorum iurisdictionem sit ex parte protectione coram & potestas in civilibus & criminalibus non audiat ipsum: clerici coram talibus officialibus citati non audent declinare: quia postea in eorum iniuriis & offensis potestas eos non audiret an si contra libertatem ecclesie. Respondet Petrus de ancha. quod episcopus potest si ex hoc uidet clericos de facto danificari & timidiore fieri cogere seculari potestate ad declarandum quod statutum illud sic generale non intelligat de clericis uolentibus declinare. & ita dixi in c. si diligenti de foro con. & per Bal. post Iacobum butri in auctoritica statutum. C. de episcopis & clericis. i8

De his qui usurpant sibi custodiam
uacantium ecclesiarum. §. 3i.

A circa hanc excoicationem. scilicet de his qui usurpant sibi custodiam uacantium ecclesiarum.

Querit glossa. quia textus dicit uniuersos. An masculinum concipiat femininum ut intelligatur et uniuersas. An mulieres que sibi usurparunt sint excoicate. Respondet glossa quod sic quia semper masculinum concipit femininum quando a canone profertur de quo hic uide plene per Petrum de ancha. i

Quero quia textus dicit uniuersos & singulos qui regalia custodiam 2

siue guardiam aduocationis seu defensionis titulū in ecclesiis
monasteriis siue aliis qbuslibet piis locis de nouo usurpare co
nantes bona ecclesiarū monasteriorū aut locorū ipsorū uacan
tiū occupare psumūt que dicunt regalia. Rndet glo.i.collecta
que fit regis rōne uel imperatoris uel tributū qd debet regi uel
iura que ad imperatorē ptinere cōsueuerūt: ut portus uectiga
lia que erāt ecclesiis cōcessa p imperatorē uel ab imperatore uel
rege: & alijs de nouo uolebat sibi usurpare uacāte ecclia. i. mō
tuo rectore. Alia uocabla que sequūt custodiā & guardiā & ce.
sūt noīa iuris patronat⁹: quocūq; ergo noīe cēseant usurpātes
de nouo tale ius ī ecclesiis uel aliis piis locis & bona ipsorū lo
corū uacantiū excoīcati sunt ipso iure.

- 3 Quero qre dicit de nouo usurpare & qn dicaī de nouo usurpa
re. Rndet glo. & Pe de ancha. q qn usurpās oñdit titulū: puta
qa tenet ista titulo patronat⁹: & adhuc pscriptio nō ē cōpleta
.q. o. ānorū. Si autē oñderet titulū & esset cōpleta pscriptio nō
dicereī de nouo usurpare. Si uero nullū habet titulū dicit de no
uo usurpare: nisi tenuisset tāto tēpore cui⁹ initii memoria non
existit. Si uero existeret memoria dicereī de nouo usurpare.
- 4 Quero dicit hic q clerici eccliarū & monachi monasteriorū &
psone aliorū piorū locorū: puta hospitaliū q pcurāt ut bona di
ctorū locorū uacantiū occupēt sūt excoīcati. Quero quō dicant
hoc pcurare. Rndet glo. forte occasione discordie int ipsos su
scitate. Et dicūt pcurare ope cōsilio & psuasione & coopatiōe.
ex de homicidio. Sicut dignū. Itē nota s̄m glo. Pe. q clerici cū
uidēt bona ecclie usurpari debēt se opponere: qd intellige cū
effectu qntū ī eis erit inuocādo brachiū seculare uel sibi nūciā
do. de homi. Postulasti. & c. Dilecto. infra de sen. ex. ubi ad de
fensionē talē licitā possunt laicos inuocare. ad hoc. l. 3. §. cū igit
.ff. de ui. & ui armata. & si in cōflictu alicui⁹ mors interuenerit
nō imputabit sibi sed aduersario. l. Quoniā multa .c. ad. l. Iulian.
de ui. & notat Inno. de resti. spoli. c. Olim.

Itē nota q̄ p̄ tēpore quo clerici nō defendūt ecclesiā ab opp̄s-
sione non debēt recipere p̄uentus ut hic in textu q̄ dicit. Illos
uero clericos q̄ se ut deberēt talia faciētibus nō opponunt de
p̄uentibz ecc̄liarū seu locorū ipsorū p̄ tēpore quo p̄missa sine
debita cōtractione p̄miserūt aliqd̄ p̄cipere districtius īhibem⁹.
Sed an saltē possint p̄cipere uictū & uestitū Archi. tenet q̄ n̄.
q̄a qui nō laborat nō māducat. ut notat. ff. de dā. infect. l. q̄uis.
Itē nota s̄m glo. q̄ fundās & dotans ecclesiam de diocesani cō-
sensu potest hoc statuere ut fructus ipsius ecclesie cum uacabit
possit suos facere. 18. q. 3. Eleuterius de iure patronatus. c. prete-
rea. & c. nobis.

Quero qd̄ de illo q̄ iusto titulo uel antiq̄ consuetudine debet
habere custodiā uacantis ecclesie uel monasterii uel hospitalis
uel alterius pii loci: An uacante ecc̄lia sibi lucrifaciat fructus.
R̄ndet glo. q̄ nō: sed fructus cōseruare debet futuro successorī.
Qui. n. custodiā habet custodire debet nō cōsumere. Habebūt
tamē q̄ diu custodie dāt operā moderata cibaria:

De falsificantibz litteras dñi pape. §. 32.

Airca hāc excoīcationē. s. de falsificātibz l̄ras dñi pape: uide qd̄
dicit̄ ī pisanella ī uerbo excoīcatio tertio. q̄a eadē ponūt ī sū:
Hesteñ. l. 7. ti. 2. x. 24:

Quero quid si falsitas est ita latens q̄ uideri etiā non possit ēt
a perito. Respondet Astē. ubi supra q̄ si diligentia quā potuit
p̄ se uel p̄ alios fecit nō tenet. alias nō excusat.

Quero utrū īpetrās litteras a papa tacita ueritate suggesta fal-
sitate sit excoīcatus ipso iure. R̄ndet Astē. ubi supra. q̄ nō siue
hoc faciat īpetrās sciēter uel ignorāter ēt si talis ueritas ta-
ceat uel si talis falsitas suggerat q̄ ea ueritate maīfesta uel fal-
sitate nō suggesta papa litteras illas nō cōcessisset: unde de re-
scrip. c. sup̄ litteris habet. q̄ littere sic īpetrate p̄ malitiam uel
fraudē īdistincte n̄ ualēt: n̄ tñ dicit̄ ibi q̄ īpetrans excoīcationē
incurrat. Vide Ric. i. q. di. 18. ar. 12. q. 3.

3 Quid de illo q litteris uti apostolicis sub alio noie impetratis. Rndet idē ubi supra q licet tā isti q illi sint digni magna pena & cōfusione: nō oportuit tñ ius cōdere q tales ipso iure excoi- cationē incurrāt: qā talis fraus a pte aduersa uel a iudice cōtra utētes faciliē & certitudinaliē pbari pōt: puta si talis littera sit impetrata sub noie Petri clerici uel cruce signati & nō sit ita: faciliē & certitudinaliē excipi pōt cōtra utētē talibz litteris oñ- dendo q nō ē cleric⁹ uel cruce signatus. Nō obstat. 28. q. 2. di- centi. ubi dicit. Falsarius q litteras impetrat falsa suggestionē uel falsis p̄cibz: qā licet talis sit falsarius lato sūpto uocabulo: nō tñ ē pprie falsarius l̄r̄az pape: qā ueras litteras impetrat licet falsa suggestionē. Vide Ric. ubi supra.

4 Quero qui sunt modi falsificandi litteras papales. Rndet tex. i .c. licet de cri. fal. ponit plures modos & species falsitatis. Pri- mus siue p̄ma species falsitatis ē ut falsa bulla falsis litteris ap- ponat. Secūda ut filiū de uera bulla extrahat ex toto & p aliud filiū missū falsis litteris iſerat. Tertia ut filiū ab ea parte in qua carta plicat incisum cū uera bulla falsis litteris imittat sub eadē plicatura cū filo similis canapis restauratū. Quarta cū a supio- ri parte bulle altera pars fili sub plūbo rescindit & p idē filum litteris falsis inserta reducit infra plūbū. Quinta cū l̄ris bulla- tis & redditis i eis aliqd p rasurā tenuē imittat. Sexta ut cum scriptura litterarū qbus fuerat appoita uera bulla cū aqua & ui- no uniuersaliē abolita seu deleta eadē carta cū calce uel aliis iux- ta cōsuetū modū siue artificii dealbata de nouo rescribit. Se- ptia cū carte fuerat appoita uera bulla totaliē abolite uel abra- se alia subtilissima carta eiusdē q̄ntitatis scripta cū tenacissimo glutino cōiūgit. Deinde subdit tex. Eos ē a crimine falsitatis nō reputamus imunes q cōtra cōstitutionē nostrā sciēt litteras nō de nostra uel bullatoris nostri manu recipiūt. Illos quoq; q accedētes ad bullā falsas litteras caute p̄iciūt ut de uera bulla cū aliis sigillent. Sed he due species falsitatis nō possūt facile

cōphēdi nisi ī mō dictamīs uel ī fōma scripte uel q̄litate carte falsitas cognoscat. In ceteris aut diligēs īdagator falsitatē poterit ītueri uel ī adiūctione filorū uel ī collatione bulle uel moti one uel obtusione: p̄sertī si bulla nō sit eq̄lis sed alicubi magis tumida & alibi magis dep̄ssa.

Quero utrū si īueniēs litterā pape cuius efficacia iā expirauit 6
puta quia fuit data ad tēpus qd̄ iā trāsiit: ludo nō ītentione utēdi litterā aliquā ī ea male formatā reformet uel punctū faciat uel quolibet alio modo aliqd̄ immutet an sit excoīcatus ipso iure. Rndet Astē. ubi supra. Dicūt aliq̄ q̄ nō: quia illa excoīcatio nō intelligit̄ nisi de litteris que possūt utiles esse aliis: p̄dicta aut littera quo ad cōmunē hominē inutilis esset. Sed contra licet illa litteta nō mutata sit īutilis tñ p̄ rasurā sic īmutari posset q̄ utilis appareret ut si ibi scriptura esset post terminū: nā uidet̄ utilis que erat ante īutilis. Cū ergo quecūq̄ īmutatio siue parua siue magna circa litterā pape que p̄ mutationē posset apparere utilior q̄ erat uel utilis cū nō esset sit p̄hibita sub pena excoīcationis late sentētie: uidet̄ q̄ īmutās aliqd̄ circa litterā de qua ē q̄nestio sit excoīcat⁹ ipso iure qd̄ cōcedēdū uidet̄. ut extra de cri. fal. c. licet in glo ubi dicit̄. Quicūq̄ addit uel īmutat rescriptū pape ē excoīcatus uel falsarius īdistiēte. Nō obstat de fide instruc. c. ex litteris. ubi dicit̄ de q̄busdā litteris q̄s pars aduersa de falsitate arguebat eo q̄ ī narratione facti abraſe erāt q̄a per illā rasurā false iudicari nō possunt: quia sicut dicit̄ in glo. dicto .c. licet. Rasura illa facta fuit p̄ eū qui litteras scripsit & nō p̄ eū qui illis utebat̄. De litteris aut que p̄ nullā rasurā posset apparere utiles. puta de littera citatoria aliis iudicādū esset. q̄a si tota radereēt & de nouo scribereēt nō posset apparere utilis. Concor. Ric. in. q. di. 18. ar. 12. q. 4. Nota s̄m Io. an. circa secūdā speciem falsitatis. s. de isto filo extracto & alio īmisso: ista falsitas fit includēdo bullā ī loco calido ita q̄ licet nō liqueſcat tamen intenerascit ita q̄ filū pōt trahi in tractione. ē tñ aliq̄lis tumor

p quē post filiū imissū oportet bullā maleari & hoc itēdit finis.
Tertiā falsitatē ita exēplificat Hosti. q̄ incidat uerū filiū suppli-
catū uere littere & extrahat de lra & immitat false lre ad mo-
dū lre uere plicate & sub plicatura false lre refarciť filiū & eius
scisura cū filo similis canapis.

De insecutoribus cardinaliū. §. 33.

Airca hāc excoīcationē. s. de insecutorib⁹ cardinaliū.

- i Nota multiplices penas ut scias quō rectores ciuitatū qui non
faciūt eas obseruari incurrūt excoīcationē. Primo ergo dicitur
Si quis deinceps ī hoc sacrilegii genus irrepserit q̄ sancte ro-
mane ecclesie cardinales hostilit̄ fuerit insecutus uel pcusserit
uel receperit uel socius fuerit faciētis aut fieri mādauerit aut fa-
ctū ratū habuerit: aut cōsiliū dederit uel fauorē aut postea re-
ceptauerit uel defensauerit scient̄ eundē sicut reus criminis le-
se maiestatis ppetuo sit ifamis hec ē p̄ma pena. Secunda q̄ sit
diffidatus & bānitus. Tertia q̄ sit intestabilis actiue & passiue
.i. nō possit cōdere testamētū nec alicui⁹ bōa possit habere ex
testamto ul⁹ ab itestato. Quarta q̄ cūcta eius edificia dent̄ ī rui-
nā & nullo tēpore possint reparari. Quinta q̄ nullus ei soluat
si ē debitor eius nec teneat̄ ī iudicio ei respondere. Sexta q̄ ei⁹
bona cōfiscēt. Septima q̄ si qua feuda locatiōes officiū uel bñ-
ficiū spirituale uel tēporale ab aliquibus ecclesiis obtinet sit eis
ipso iure p̄uatus que sic libere ad ecclesias reuertant̄ q̄ ecclesi-
arū rectores ipsis p̄ sua uolūtate disponāt. Octaua q̄ si habet
filios uel nepotes bñficiatos p̄ rectā lineā descēdentes quouis
bñficio ēť si pōtificalē adepti fuerit dignitatē sint eis ipso iure
p̄uati spe p̄motionis oīo sublata. Nona q̄ dicti filii uel nepotes
ex uirili sexu descēdentes nō possint ascēdere ad aliquā digni-
tatē ecclesiasticā uel mūdāā nec ad alicui⁹ loci regimē. Decia
q̄ nō possint esse aduocati notarii iudices nec aliud ministeriū
seu officiū publicū possint habere. Vndecima q̄ nō possūt esse
testes in iudicio. Duodecima q̄ nō possint ascēdere ad ordines

nec ascendere ad officiū uel bñficiū ecclesiasticū. Tertiadecima
q̄ sic priuatus oībus actib⁹ legitimis oī spe dispensatiōis adēpta.
Quātadecia q̄ sic ex īsecutione p̄dicta sicut ex īiectiōe ma/
nuum uiolenta ipso facto sententiā excommunicationis incurrat
tā īsecutō q̄ alii sup̄dicti. Quītadecia q̄ q̄diu ī sua cōtumacia
p̄durant singulis diebus festiuis & dominicis pulsatis cāpanis
& candelis accēsis p̄ omnes ipsius loci ecclesias ī quo tm̄ faci/
nus fuerit attētātū: necnon ciuitatū & dyocisum uicinaꝝ excō/
municati publice nūciē: nec ab alio q̄ a romano pōtifice abso/
lutionis bñficiū obtinere possint nisi ī articulo mortis. Sex/
tadecima cū fuerit absoluēdi primo & sufficienter & idonee
caueant q̄ īferēde pene parebūt & q̄ peitētiā pagēt iungē/
dam. Decīaseptia q̄ p̄ omnes illius loci ecclesias principales
uicinaꝝq̄ locoꝝ diebus dominicis & sollemnibus īcedāt nudi
corā populo femoralia tm̄ habentes: ac ferulas ferētes in ma/
nibus cū q̄bus p̄ easdem ecclesias publice fustigentur. Decīa/
octaua q̄ postea debent ire ultra mare acturi penitētiā p̄ tres
annos adminus: nec debeāt īde reuerti sine speciali licētia se/
dis apōlice: s̄ postq̄ sic fuerit absoluti possit exigere credita
a suis debitorib⁹ que postmodū acq̄siuerūt. Decīanona q̄ si
pape uidebit̄ poterit dictas penas extendere ad colleterales
.i. ad fratres nepotes ex fratrib⁹ & p̄nepotes. Tamen si qs
ī p̄missis nudo cōsilio uel simplici fauore fuerit culpabilis de/
bet puīri p̄ iudicem s̄ q̄titatē culpe. Nudū cōsiliū uel simplex
fauor ītelligit̄ illius qui ad maleficiū faciēdū nihil adiicit: & in
nouella ponit exēplū Io. an. ī illo q̄ post īsecutionē requisitus
ab īsequēte grauauit maleficiū. Vide eū & Pe. de ancha. Item
si qs familiarē clericū uel religiosū de familia pape uel cādina/
liū offēderit debet acriter puīri ut pena p̄pōtione delicto.
Si qs uero cardinalē occiderit uel causam dederit per se uel p̄
aliū ultra p̄missa debet exasperari ita rigore uindictē q̄ uiuēs
desideret & inuocet mortē in auxiliū.

- 2 Querit glosa sup uerbo sacrilegiis. qd si qs pcuteret cardinalē se defendēdo: an habeāt locū iste pene. Rñdet q nō. Item nota q ille q solū īseqt cardinalē ē excoīcat⁹ & ē spale. nam īsequēs aliū cīcū n tñ pcutiēs excoīcat⁹ n ē s3 Io. an. & Archi.
- 3 Itē nō s3 Pe. de an. q multis modis dicit q hostili⁹ deliquere īsequēdo: qñq percutiēdo & hoc clarū: qñq capiēdo: & hoc itellige cū effectū s3m Archi. q nō putat q p īsultū uel obsessio nem factaz ad domū sit locus huic pene si non obsidetur ibi ad custodiā s3 ad uerecūdiam p ea que notat Inno. i. c. nup de sen. ex. de aliis delinquendi modis hic exp̄ssis.
- 4 Querit glo. & Pe. de an. quid si receptator īsequētis cādinale sit q sanguineus receptati uel affinis. Rñdet q nō tenet istis penis quod itelligit. Io. an. i. nouella uer. s. q nō puniūt pari pena sicut extranei. ff. eo. l. 2. dic enī q nō absoluūt nec tā seuerē puniūt sicut extranei.
- 5 Quero dicit textus si qs ratū hūerit īsecutionē cardinalis icidit i has penas. Pone ergo q talis īsecutio non fuit facta eius noīe uel mādato s3 noīe alterius: tamē postq fuit facta iste habuit ratū an sit excōmunicatus. Rñdet glo. q nō p regulā iuris que dicit. Ratū qs hēre nō pōt quod eius noīe nō ē gestū.
- 6 Quero dicit hic q eius edificia debēt dirui. qd si hēbit domū uel turri cōem cū alio & ps īferior erat sua & superior socii. Rñdet Io. an. & Pe. de an. q qdā dicūt q ille socius cogēt redimere ptē deliquētis & istud pciū erit fisci. Alii dicūt q ps superior destruet & īferior assignabit socio. s3 illa eēt mala diuisio qa remanebit ps īferior absq tecto & sic iutilis. Alii dicūt q tota dīstruet. ff. de aqua. plu. ar. l. s3 iterdū. Io. an. i. nouella dicit q superior cōtra īferiorē regressū hēbit. Pe. d an. dicit q pbabilior mihi uidet opio q fiscus redimat ptē socii cū succedat i bonis istius delinquētis. Nota q post publicationem bonoz delinquētis debitores nō tenēt ei de debitis respōdere siue sol uere s3 fisco q uicē heredū obtinet. ut. l. 3. C. ad. l. iuliaz de ui.

& hoc ē uerū quādo bona sūt ipso iure publicata: quādo uero p
fētentiā uenirēt publicāda utq; debitores soluēdo liberēt ui
de hic Petrus de an.

Quero qā hic dicit q; īsecutores cardinaliū debēt p ecclesias 7
uicinarū ciuitatū diebus doīnicis & festiuis publice nūciari ex
cōmūicati que dicūt eē uicine ciuitates. Rñdet glo. ī uerbo be
neficiū. q; iudicis arbitrio ē relinquēdū: uē possumus dicere ui
cina nō distātia ultra duas dietas uē nō distātia ultra unā uē. i.
pūciā & ideo arbitret in hoc bonus iudex

Quero dicit hic q; quādo isti absoluent debēt cauere idonee. 8
quero q̄modo itelligat idonee. Rñdet glo. dando pignora uel
fideiussores. s; si nō possūt sufficiētē cautionē dare debēt dare
iuratoriā cautionē & cauebit sub hypotheca suarū rerū.

Quero dicit hic q; debēt ire ultra mare acturi penitentiā per 9
tres ānos. Pone q; christiani nihil possideāt ultra mare ubi iste
poss; uiuere & habitare. Rñdet glo. q; hec pena tūc esset ī aliā
cōmutāda.

Quero ēt hic dicit q; q̄cūq; dederit īsecutori cādinalis auxiliū 10
& fauorem icidit ī has penas q̄modo itelligit q; dare auxiliū
& fauorē. Rñdet Petrus de an. q; plures pnt eise culpabiles ī
delicto uariis modis: nā q̄nq; plures pncipaliē deliquerūt: q̄nq;
unus pncipaliē. Alii accessorie & hoc accessorie multis modis:
q̄nq; mādādo: q̄nq; ratū hēndo: q̄nq; cōsulēdo: q̄nq; suggerēdo
siue animū īflamādo q̄nq; assistēdo & hoc multiplici: nā q̄nq;
assistit ut adiuuet q̄nq; nō ut adiuuet. s; ne offēdēs ledi possit:
q̄nq; custodiēdo uestes spolia uictualia passū trāsītū & similia.
Singulis ergo casibus q̄liē pūiā non pōt dari certa regula. qā
plus & minus peccat ī talibus. ideo īpoīt pena exordinaria ut
secūdū q; excessus exegerit uīdictā pcedat ut ī textu.

De rectoribus ciuitatū q nō pūiunt īsecutores.
cādinaliū §. 34.

In hac excōmūicationē. s. de rectorib; ciuitatum qui non

puniunt īsecutores cardinaliū secundum hanc constitutionē:
Nota q̄ hic non est papalis. quia papa sibi non reseruat: ideo
dyocesanus potest absoluerē per. c. nup de sen. ex. Itē nota q̄
pnceps senator cōsul potestas uel alius dñs siue rector icidūt
excōmūicationē tā ipsi q̄ officiales eorū si infra mēse postq̄
res ad eorū notitiā puenerit si nō faciūt puniri s̄m hāc constitu
tionē tales īsecutores. Ciuitates uero p̄ urbē romanā que tali
bus īsecutoribus dederūt auxiliū q̄siliū uel fauorē uel si possūt
īfra mēse nō puērūt tales īsecutores sūt puati dignitate pōti
ficali uel alia sup̄ pōtificalē. i. āchiepiscopali uel alia & ēt rema
nēt īterdictē.

De īsecutoribus episcopoz §. 39.

Quārcā hāc excōmūicationē. s. de īsecutoribus epoz.

- i Nota p̄ pñas q̄ iūriose uel temere p̄cusserit cepit uel bānierit
uel mādauerit fieri uel facta ab aliis rata hūerit uel soci⁹ fueīt fa
ciētis aut q̄siliū dederit aut fauorē seu scient⁹ defēsaueit eūdē
ēt ī illis casibus ī q̄bus p̄cutiēs clericū nō eēt excōicat⁹. nihil
oīnus tales īsecutores sūt excōicati & hec prima pena. Secū
da pena ē. cadit a feudis locationib⁹ officiis & sp̄ualib⁹ bñficiis
siue t̄p̄ralibus que obtinet ab ecclesia cui p̄est ep̄us sic offēsus
cadit ip̄o iure & ad ip̄az eccl̄iā libere reuertūt. Tertia q̄ filii p̄
masculinā lineā d̄scēdētes usq̄ ad gñationē s̄az oī spe dispēsa
tioīs adēpta reddāt ip̄o facto inabiles. s. ad ecclesiastica bñfici
cia ī ciuitate dyocesū q̄b⁹ idē ep̄us p̄sidet obtinēda. Quāta q̄
terra talis īsequētis ep̄m dū tñ ultra unā dyocesi nō cōtineat.
Itē locus aut loca alia ī q̄b⁹ captus ē q̄ diu detiēt sit īdicta. Si
uero terra talis īsequētis ep̄m hēt duas dyocesēs tūc dyo
cesis domicilii p̄ncipalis ip̄ius & illa ē q̄ fuerit delictū cōmis
sū si suasit & due alie que sub ip̄o sūt eidē loco magis uicine
īdicto subiaceāt sup̄dicto. Quīta q̄ p̄ omēs ecclesias illius lo
ci ī q̄ cōmissū ē facinus & p̄ ecclesias uicinaꝝ dyocesū q̄bus
cūq̄ dieb⁹ domicis & festiuis pulsatis cāp̄is & cādelis accēs

excōicatus publice nūciat. Sexta q̄ cū absoluēdus erit uł fuerit sufficiēf & idonee caueat q̄ iferēde p̄ne parebit & peitētiā paget iūgēdā. Septia q̄ ciuitas que p̄missa uł aliqd p̄missorū ī episcopū suū cōmiserit sit īdīcta donec satisfaciat. Octaua q̄ potestas cōsiliariū baiuli scabini aduocati rectores q̄sules & officiales ip̄ius q̄cūq̄ noīe cēseant ī p̄missis culpabiles existētes excōicati sit excōicatione papali a qua nisi ī mōtis articulo absolui nequeūt. Nona q̄ tāto exacerbēt dicte pene ī īfecto-ribus ep̄orū q̄to grauior ē culpa. Decima q̄ si aliqs in articulo mōtis absoluit nisi postq̄ p̄stine restitutus ē sātati q̄ cito cōmode poterit cōspectui romani pōtificis p̄sētare se curauerit eius mādātū hūilī recepturus ī eādē excōicationem ip̄o facto reīcidat.

Querit glo. sup̄ uerbo quēuis pontificē. An he pene hēāt locū ī p̄sequētē ep̄um q̄ renūciauit ep̄atui. i. loco non ordini. R̄ndet glo. q̄ sic.

2

Itē q̄nerit an hēāt locū ī p̄sequētē illos q̄ sūt electi & nōdum cōsecrati. R̄ndet glo. q̄ nō.

3

Quero qd si p̄cutit ep̄um se defēdēdo. R̄ndet glo. q̄ nō ligabit his penis: Nota s̄m glo. ī uerbo bānierit. q̄ decretalis Felix que loq̄t de īsecutoribus cardinaliū hēt minus q̄ ista ī eo q̄ puit hostiliē p̄sequētē: ista solū p̄cutiētē capientē uł bāniētem hēt tñ plus ista ī eo q̄ punit bāniētē quod illa nō facit.

4

Quero qd si q̄s mādauit istas p̄secutiōes fieri ī ep̄um & tñ nō ē secutū maleficiū An hēāt locū he p̄ne. R̄ndet glo. q̄ nō. nec obstat. c. p̄ humaī de hoīcidio li. 6. quia ibi sp̄ale s̄m lo. de li gna.

5

Quero qd si ista maleficia nō sūt facta eius noīe & is ratum hūit An locū hēāt he pene. R̄ndet glo. q̄ non p̄ regulā iuris: q̄ q̄s ratū hēre nō pōt qd eius noīe nō ē gestū. Nota pulcrā glo. sup̄ uerbo defensauerit que sic dicit q̄ ista littera de his q̄tuor tractat. s. de socio fauorē dante q̄siliario & defensante. ideo de

6

figulis uideamus. Circa primum dic q socii ppe dicunt fm deri-
uationes ppter piculū uel opis societate: uel dicit socius a sequor
sequeris. unde dicunt socius ppe i piculo: collega i officio: comes
i itinere: cōsors i p̄mio: sodalis i mēsa uel i sede. Sed nos iuriste
dicimus sociū i crimīe. 22. q. 4. si ad peccatū. 26. q. 2. illud. i. fi.
Itē dicit sociū i ecclesia de of. dele. cū. Rñso d sen. exco. ex te-
nore. Itē dicimus sociū i ordine. de cōse. c. i. i. fi. Itē dicimus so-
ciū i uia. d uo. c. 2. Itē dicim⁹ sociū i giugio. 27. q. 2. cū societas.
Itē dicim⁹ i lucro de spō. c. 2. de. sepul. c. i. De socio crimis quē
uocam⁹ qñq⁹ qsortē de here. c. cū fm. li. 6. dicit canon quē pos-
se i malo aliquē tripliciter sociare cōmittendo fauēdo non corri-
gendo. 23. q. 4. ita plane. Et ideo non caret scrupulo societatis
occulte q manifestō facinori desinit obuiare. 86. di. facientis. 2.
.q. 7. negligere de homicidio sicut dignū §. 2. Hic tamen stric-
te puto socium sumi pro agente. i. qui aliqd operatur ad actū
p̄cussiois captiois uel bāni. Et licet i deliquēdo sit qñq⁹ plures
socii quorū nullus ē p̄ncipalior & tales icludūtur sub agētibus
d qb p̄misit. Quādoq⁹ tñ un⁹ ē p̄ncipalis alī coopās: & sic suūt
hic socius: qd patet qa d fauēte p̄miserat: & sic ē similis distin-
ctio circa unionē notata i. c. i. ne sede uacāte. Cīca fm. s. de cō-
siliario nō insisto. s. uide que notauī de re. iu. nullus ex cōsilio
li. 6. ff. de uerboz sig. l. sepe. i. fi. ff. man. l. 2. i. fi. isti. de. obli. que
ex delic. nas. §. ope. Circa tertiū de fauore & fauēte. Sciēdum
q ē simplex fauor q nihil adicit ad peccatū de quo i. c. felicitis. li.
6. de pe. & de tali nō uidet hic itelligēdū p id qd dicit in his
ut statī dicā. Itē sciēdū q canō dicit illū ip̄ietati fauere q obuī-
are pōt & non obuīat. 22. q. 3. q pōt. 83. di. error. de sen. exco.
.c. quante. s. de hoc dic ut ibi: & qa littera dicit i his. s. p̄cussioe
captioe uel banno: patet q fauēs huic deliquēti post delictum
p̄t defēsorē de q seq̄t n̄ icurrīt hāc penā. s. i māia hereticoz lati-
us recipiūt fautores de qb i. c. excōicamus §. Credētes de he-
re. eo. ti. c. 2. & c. §. christianos. li. 6. ut ligent̄ et post delictū &

171
post sententiā hereticis fauētes de quo p Io. & Hosti. i. sum. de
hereticis § penul. & dixi i p̄dicto. §. credētes. & facit d here.
accusa. §. penul. li. 6. Circa quātū. s. de defēfore: Aduertēdū q̄
littera nō repetit ea que p̄dixit in his trib⁹ caib⁹: p hoc puto
q̄ ē defēfore post maleficiū punire itēdit. Est ergo qdā de
fēfor. i. auctorizatō delicti: & talis graui⁹ punit q̄ agēs. ii. q. 3.
q̄ cōlēt. i. q. 3. q̄ alio⁹. & nota. 2. q. i. notū. d of. dele. c. i. Est
alius defēfor q̄ etiā post delictū defendit: puta ipediendo ne
deliquēs ad manus iudicis ueiat examinādus uel p̄nied⁹. 27.
.q. i. si custos facit. 21. q. 5. p totū. uel ipediēdo ne fiat executio
de of. dele. c. ex litteris. & hūc itēdit icludere. ut pbat i. c. Feli
cis post pri. eo. ti. ibi postea receptauerit uel defēsaueit. Tñ
non puto q̄ is q̄ talē defēsaueit ne ledať a priuato uel a ter
tio uel ab offēso: puta ab ep̄o uel eius cōsanguineis uindicare
uolētib⁹ includať hec pena: cū illa sit iniuria ad quam ēť ppul
sanda a socio quis teneť de sen. exco. c. dilectio cum suis cō
cor. li. 6. De illo q̄ defendit in iudicio patrocinađo. uide quod
dixi post Hostien. de cle. ex. mi. c. proposuit sup uerbo fauto
rem. Itē nota hic s̄m Io. de ligna. si qs eēt soci⁹ isequētis ep̄m
sola p̄sētia nihil faciēdo nec coopādo ñ esset in culpa nec in
pena. 12. q. cū deuotissimam.

Quid si aduocatus uult talē infecutorē defendere in iudicio
de iure an icadat i hāc penā. Rñdet idez s̄m Pa. q̄ non.

Quero dicē hic q̄ filii descēdētes p lineā masculinā sint iha
biles ad beneficia obtinēda i dyocesi i qua ep̄us offēsus p̄si
det: nūqd ergo i alia dyocesi erūt habiles. Rñdet glo. q̄ sic.

Sed nūquid priuāt bñficiis iaz obtētis. Rñdet glo. q̄ nō. dicit
tñ q̄ credit q̄ iste nō posset pmutare cū alio bñficio existēte i
illa dyocesi i q̄ p̄sidet ep̄us offēsus.

Querit glo. qd faciēdū de istis cadelis accēsis cū qb⁹ sūt isti ex
cōmunicādi: Rñdet q̄ dbēt extigui & pedibus cōculcari nā iste
modus excōmunicādi positus. ii. q. 3. debēt.

7

8

9

10

- ii Quero dicitur hic quod quando quis absoluitur ab hac excommunicatione in articulo mortis quod nisi adueniente salutem quod cito commode poterit se repossidere sed apostolice reincident in eadem excommunicationem. Quero quomodo intelligitur illud commode: Respondet glossa. i. quod citius opportunitate haberet quod exponit Hostia. i. cessante impedimento & aliquo modico tempore idulto quod sibi de necessariis valeat providere. ut ff. ex qui. causis ma. l. ab hostibus. §. si. lo. de ligna. dicit secundum Landul. si quod cito dicat conscientia & sine persone periculo poterit ire & non vadit paratis suis sarcinulis statim in excommunicationem incidit. §. q. i. quod maligni cum ibi notatis. i. q. 7. quapropter ff. de manu. testa. l. libertas & in hoc reliquit arbitrio istius.
- 12 Sed nunquid creditur in hoc absoluto. Respondet glossa. quod non. debet. n. iudex hoc arbitrari quando iste dicat commode posse: alias si sibi crederetur deludere possit constitutionem istam friuolis excusationibus frigoris vel caloris & similibus.
- 13 Sed nunquid creditur ei in foro penitentiali. Respondet glossa. quod sic nam de re occulta & anime periculo est ei credendum de homicidio. c. significasti. 2. de. sen. ex. si uero.
- 14 Querit hic Io. de. ligna. secundum Landul. nunquid capiens equum per quem equat vel res quas supra se portat sit excommunicatus. Respondet quod aut est res talis quam licet sua auctoritate de iure accipere. ut si locavit domum clerico & debeat pensionem quam non soluit. & hoc casu non incidit excommunicationem ipsum expellendo cum moderamine tantum. extra de resti. spolia. oli: aut non est talis & tunc aut inducit clericus super metum ad tradendum alicui: ut quia dicitur clerico nisi des equum tali te occidam & tunc non incidit excommunicationem inferens metum verbaliter. quia ut incidat in causam illam requirit manuum iniectio. i. 7. q. 4. si quis suadente. Aut subtrahit manualiter rem clericum & tunc aut res adheret persone clerici ut equus & uestis & tunc incidit. Aut non adheret semper & incidit cum adheret si violenter arripiat: secus si furtive.
- 15 Quero dicitur hic quod si est ciuitas subiacta interdicto donec satisfecerit: nunquid ergo facta satisfactio est abolitum interdictum sine aliquo

120
relaxatiōe. Rñdet Io. de ligna. fm Landul. q nō. Immo ē neces
saria superioris sētētia que relaxet .2. q. 6. p̄sbi. secus si usq; ad
certū tps ul' mōz fuit factū iūdictū. qā tūc lapso tpr ul' mō ces
sate cessat iūdictū de spon. nō ē. Ratio diūsitatis ē qā pmo ca
su pōt dubitari an plene fore satisfactū sz ī aliis secus de hoc
de eta. & q̄lita. cū bene.

Quero an socius excōicat⁹ teneatur euitare sociū excōicatū. i6
Vide de sen. ex. si nos. & ibi notat.

Quero qā dicitur hic q dās q̄siliū icurrit excōmunicationē de q i7
cōsilio loq̄t. Rñdet Io. de ligna. fm Pau. q̄ itelligit de consilio
fraudulēto nō d nudo qā nudū cōsiliū nihil addit ad peccatū.
ut notat de sen. ex. c. nup de homi. c. sicut dignū: & ī regula nul
lus ex cōsilio & ibi notat. Cōsiliū aut p̄stat suadēdo & utilita
tē securā ostēdēdo. ut notat Inno. de homi. ad audiētā & p̄ba
. ff. de fur. l. furti. §. cōsiliū. & p Bar. i. l. n̄ solū. §. si mādato. ff.
de fur. De nudo aut hic nō d̄r sicut ī. c. Felicis. eo. ti. li. 6. de q̄
regulari q̄s nō tenet. isti. mādati. §. tua gratia.

Quero q̄modo dicat ciuitas deliquere ī ep̄um ut subiaceat in i8
terdicto. Rñdet Io. de ligna. q̄ tūc d̄r ciuitas facere cū hoīnes
quocato q̄silio hoc faciūt & fit ut cōpus secus si ut singuli nul
lo q̄silio p̄habito ul' occupato. ff. q̄ ui. aut clā. l. q̄ aut. §. si in
ī sepulchro. & ff. q̄ cuiusq̄ noīe. l. nulli. & ibi notat d̄ consti. cū
omēs & ibi notat. & p hoc q̄siliū ciuitatē bonoīe nō eē iūdic
tā pp rebellionem factam a quibusdam ut singulis supposito
q̄ lex iūdicat ciuitatē rebellionē faciētē & defēdi ī curia ī p̄sē
tia pape: & postea ī p̄ntia cardinaliū hoc p̄cedere ēt si oēs de
ciuitate fecissēt ut siḡi non ut corpus.

Quero pone q̄ statuto ciuitatis cauet q̄ si aliq̄s iūltū fecerit i9
ad domū alicui puīat ī. 20. libris. qdā iūltauit aliquē sub por
ticu: An dicat fecisse iūltū ad domū. Speculatō tenet q̄ sic p
. c. si q̄s 9tūmax. i 7. q. 4. & c. si q̄s ī atrio de īmu. ec. cū ecclesia.
Hec Speculator notat de īmu. ecclesia. §. 2. & Sz pone.

Q De exigētibus & extorquētib⁹ talias a clericis uel collectas. §. 36.
Ira hāc excomūicationē. s. de exigētibus & extorquētib⁹
talias uel collectas a clericis.

- i Quero pone qd nō exigūt uel extorquēt ab iuitis s; ipsi clerici
spōte soluūt an icidāt excoīcationē. Rndet glo. & Paul⁹ i cle.
quoniā d̄ īmu. ecclesie. qd nō.
- 2 Nota qd ecclesiastice p̄sone nō debēt grauari āgariis nec pan-
gariis: puta ad fossata faciēda uel huiusmodi. ut i dicto. c. nō mi-
nus uel ad collectas uel talias siue exactiōes q̄scūq;. ut i. c. aduer-
sus ex de īmu. ecclesie nec p domib⁹ p̄diis uel qbuscūq; posses-
sioib⁹ ab eisde ecclesiis uel psonis ecclesiasticis legitime ac-
tus acq̄sitis uel i postea acq̄rēdis. ut i. c. de īmu. eccle. li. 6.
- 3 Quid dices de istis fratrib⁹ tertii ordīs beati Frācis̄ci. & d̄ illi
q̄s uocat Bar. milites gaudētes. An dicēt īmuēs tāq; p̄sone ec-
clesiastice ita ut īponētes eis collectas sit excoīcati. Rndz Pe.
de an. c. i. de īmu. eccle. li. 6. qd nō sit p̄sone ecclesiastice. Pre-
dicti enī nō renūciāt p̄po. Itē hēnt uxores & uiuūt i p̄pis doib⁹
sicut laici: licet hēant quēdā mōz uiuēdi & habitū approbatū
ab ecclesia. ut notat Io. an. i. cle. cum ex. eo. de sen. ex. & ideo
uideēt qd isti nō sit exēpti a datis & collectis: q̄a licet hēant cer-
tū modū uiuēdi & habitū: tñ nō sūt clerici nec exercēt mīste-
ria clericorū. unde q nō exercet artē licet sit descript⁹ i collegio
nō p̄p̄ h̄t īmuītātē. l. sub p̄textu de sacrosā ecclesia. Bar. tñ
dicit se uidisse cōsilia plurimorū doctōrū iuris canoīci & ciuiliū
qd isti a talib⁹ exactiōib⁹ sint exēpti. sunt enī deo deuoti. i2.
.q. i. duo sunt genera p q dicto facit textus i dicto. c. i. d̄ īmu.
.ec. li. 6. dū dicit psonis ecclesiasticis. nā n̄ pōt negari qd isti nō
sint p̄sone ecclesiastice. l3 nō sint clerici. & hoc tenet Bar. ff. de
iure. i īmu. l. sēp. §. qbusdaz. qd itelligit uerū nisi assumpsissēt
illū habitū in fraudē onez. l. cura. ff. de īmu. & bono. ubi glo.
facit mētionē de istis fratrib⁹ de p̄na.
- 4 Quid si occurrit necessitas reipublice. puta insult⁹ latronūz

u^l exercitus uolens patriā delere u^l cōburrere q^uo^o obuiare
& resistere nec tempus cōsulendi papā: an si graue^r ecclesia
incurrant he pene. Rñdet Pe. de ancha. i. c. i. de iⁿmu. ec. & f^m
Oldardū q^u non: si mora esset piculū allatura: ut. ff. de dam.
infec. l. q. §. si cā. & ff. de op. no. nuncia. l. pupillo. §. si quis
riuos. Nota q^u quedaz bona usib^u ecclesiaz dedicant^r quo ad
fundatioēz u^l otū u^l māsū u^l dotē ecclesie & hec exēpta sūt.
Ceta cū suo onere trāseūt de cen. c. i. Itē nota q^u fossata dicūt
sordida munera ad que ecclesia nō tenet.

Quero que dicant^r expeditiones. Rñdet An. de bu. i. caualca- 5
tas u^l missiones nunciorū ad que clerici personaliter cogi nō
pnt. q^u sunt sordida. Itē nota f^m An. de bu. in dicto. c. non
minus que debeāt occurrere: ut posset ep^us factis laicorum
ipōnere collectā. Primo cōfēs⁹ clerici. Secūdo euidēs utilitas
& necessitas. Tertio q^u utilitas sit cōis p^o republica. Quarto
q^u facultates laicoz nō suppetant: s^z hodie et his gcurrentib^u
nō pnt sine licentia pape: ut dicto. c. aduers⁹.

Quero ad q^u mūera seu collectas subiaceat eccl^{ia} & papa pōt 6
dare soluēdi licētiā. Rñdet An. de bu. dcō. c. nō min⁹ q^u quedā
sūt munera sordida: ut calcis coquēde arene fodiēde u^l fossati
p^osonaliter faciendi siue stabuli curādi u^l mūdādi & ad talia nō
pōt cogi ecclesia. C. de sacrosācta eccle. l. placet. Quedā sunt
munera exordinaria: ut sūt hospitia & similia que dicuntur
exordinaria. q^u nō sūt p^o aliquā legē uel statutū ordinata. sed
capitaneus f^m suaz uolūtate ipōnit t^op^or fertilitatē & ad talia nō
tenet ecclesia. C. de sacrosāc. eccle. l. placet. i. 6. q. i. Romanoz
& c. iux^{ta} factiones. Quedā sūt munera exordinaria que respi-
ciūt publicā utilitatē. ut defēdere rēpublicā ire ad exercitum
principis q^u saracenos uel mittere uel firmare muros tēpore
noctis. Quedaz sūt exordinaria que respiciūt pietatē ut refec-
tio uia^z & pōtiū. Itē facere p^olato charitatiuum subsidiū uel
paupib⁹ siue subuenire d^ono i necessitate: ut q^u ēptioēz fecit

uel capt⁹ est uel filiā maritauit uel miles fact⁹ ē: uel quia ad
p̄ncipē iuit p̄ suis negociis: uel q̄a alias expēsas graues: uel itol
lerabiles fecit rōnabiliter: uel alia q̄cūz cā depauperat⁹ ē: uel
nimis obligatus uel n̄ hz aliqd comedere. de istis dic tertia. q.
ul. extra de sen. excoī. c. puenit. & ultra illa dic: q̄ nulla maior
pietas q̄ defēdere patriā pauperes & debiles ab hostibz. 23. q.
.3. fortitudo. & c. si qs. & c. nō īferēda. h̄ q̄ ad publicā utilitatē.
Quedā sūt munera ordinaria āgariā & pangariā. Munera
angaria. i. personalia. ut qñ qs teneat ire uel mittere ī caualcatā
dñi expēsis tñ īpius dñi. ff. de mune. & hono. l. mune. Itē p̄
angaria sunt mixta. i. partī reale & partī psonale. i. qñ qs tñt
ire uel mittere ī caualcatā expēsis eūtis uel mitteret: ut dicta. l.
mune. §. mixta & ab istis. f. angariis & pangariis ordinariis
sūt oēs clerici liberi. C. de epi. & cle. l. 2. & fm̄ doc. h̄ēt ueruz
q̄ ad res d̄putatas alimoniis eoz q̄ ecclesie defuiūt & n̄ mktū
habūdāt. i. 2. q. 2. ecclesiāz seruos. C. de sacrosac. eccle. l. placet
& l. p̄uilegiū: sec⁹ tñ ī rusticis & colonis possessionū ecclīarū
q̄ ab angariis & pangariis: imo ēt a talibz fm̄ aliqs ī aduentu
p̄ncipis nō excusant. C. de sacrosanc. eccle. l. neminē. Item si
ēpus uel abbas tenet magnū & nobile feudū a p̄ncipe aliquo
qd̄ cōsueuit ei aliquo modo seruire. nā ī h̄ cāu q̄uis nō teneat
ire ī caualcatā psonaliter. ar. 23. q. 8. §. i. & §. his a qb. & ex
de uoto. ex multa. §. ultio: tñ d̄z mittere fm̄ q̄ solitū ē. aliter
nō teneat bñficiū ex q̄ nō uult facere fuitiū. ar. s̄ d̄ cle. giuga
to qd̄a te. & h̄ uey si sit iustū bellū & si sit iustū: tūc d̄z cōḡsce
re īperatorē celestē in superiorē. ii. q. 3. Iulianus. nec p̄ hoc in
tali casu si nō mittat pōt p̄uari feudo. ar. de p̄script. c. fi. & de
consue. c. fi. Quedā sunt munera ordinaria que rerū sūt sicut
tributa & census certi siue seruitia uel caualcate hospitia uel
sifia certa & annualia possessionibz annexa: & ad ista tenetur
ecclesia si res ad ipaz deueniat. ii. q. i. si tributū. & c. magnum
.23. q. 8. cōueniō. & c. tributū. & talia p̄nt uocari sup̄dicta. i.

tributa rebꝫ posita a q̃bꝫ nullꝫ excusat. C. de sup̃dicto. l. i. & .2.
.li. decimo. & a p̃dictis nō excusat ecclesia ex pacto uꝫ cā nō
tanq̃ onera: sꝫ tāq̃ tenens rē oneratā cū quelibꝫ res trāseat cū
onere suo. ff. de contra. emp. l. ex l̃ris. §. fi. & de deci. c. pasto/
ralis. q̃a que sūt Cesaris debēt reddi Cesari & que sūt dei dō.
de cle. giu. c. ex pte. & sic q̃tū ad decimas oblatōes & alia spū/
alia & q̃ ad māsū siue dotē excusat ecclesia. 23. q. ul. §. 3. canoniz/
stas & s̃ de censu. c. i. Itē q̃a de decimis & oblatioibꝫ nō soluit
tributū. Itē q̃ si fūdꝫ redimeret̃ ēt nō soluet tributū. 23. q. 6.
cōpimꝫ. An autē debeat clericus soluere decimā de prebēda
sua. Vide s̃ de decimis. c. i. & c. nouum genus. & c. i. de censu.
Queda sūt munera puenientia ex lucratiuo titulo rei trāslate
ī ecclesiam a curiali que īscriptiones lucratiue appellant. naz
īscriptio erat q̃rta ipsiꝫ rei quā aliqꝫ dabat uenerabili loco.
Exēplū. Si curialis dabat ecclesie. i6. ecclesia quartā pte illoꝝ
.i6. debebat dare p tributo & uocabat īscriptio lucratiua &
ad tales īscriptiōes uꝫ munera seu tributa nō teneꝫ ecclesia
.23. q. 8. facimus per qd̃ puto q̃ ad istas gabellas que soluunt̃
de q̃etibꝫ illis donationibꝫ lucratiuis nō teneat ecclesia. l. sancir/
mus. C. de sacrosanc. eccle.

Quero q̃a dicit̃ in dicto. c. q̃ īponētes collectas clericis n̄ pnt
absolui nec successores nisi satisfecerit. Quero de q̃ habꝫ talis
rektor satisfacere anteq̃ absoluaꝫ. Rndet An. de bu. q̃ de em/
datione cuiuscūꝫ dāni ecclesie pp hoc q̃tingētis si nullū q̃siliū
dedit de collecta īponēda. Sꝫ si cōsiliū dedit teneꝫ nedum ad
interesse: sꝫ ad ipsiꝫ collecte restitutionē. Si uō cōsiliū nō de/
disset forte nō teneret̃ ad emdatiōez collecte: sꝫ ad aliiꝫ itesse
qd̃ obuenit ecclesie ob ipsiꝫ regimē & fōte spiritualē uꝫ pe/
cuniarum oportebit eum subire x̄m q̃ forsitan bonꝫ iudex
arbitrabit̃. Hec aut̃ locū habent qñ q̃s succedit ī regimie eiꝫ
q̃ ē excoīcatꝫ ex p̃dictis causis uꝫ alit̃ q̃litercūꝫ pp libertateꝫ
ecclesie uiolatam. Secꝫ si ex alia cā esset potestas excoīcatus

ut cōsiliarii ut uniūsitās seu ciuitas interdicta tūc. n. successor
nō esset excoīcatus s̄m Inno.

- Quero qd si nouus successor operā dedit q̄tūcūq̄ potuit q̄ b
dānū collecte em̄daret: s̄z uniūsitate resistēte n̄ potuit obtinere
qd̄ intendebat. Videť q̄ sit excoīcatus. ar. 24. q. 3. si heres. Tu
dic q̄nū. s. q̄ ex hoc t̄m nō sit excoīcat⁹ ū relinquat regimen
nec stet pp̄ timorē salarii amissionis q̄ nō renūciat officio: q̄a
si ista decā renūciat officio cū uniūsitās in culpa sit nibilo/
minus tenet salariū reddere ei cū p̄ eū nō stet q̄min⁹ regat.
& idē ē dicendū si q̄ expressā ibibitionē atiq̄ rectoris excessit
uniūsitās in p̄dict. q̄a nō excusat nisi officio renūciat.

De his q̄ p̄pellūt p̄latos seu capitula ad sūmittendū

Q laicis ut alienandum bona immobilia. §. 37.
Ircā hāc excoīcationē. s. de his q̄ cōpellūt p̄latos seu capla
ad sūmittendū laicis ut alienandū bona imobilia.

- i Nota s̄m Io. Mo. & Petrū de an. q̄ p̄hibēt hic qdā modi alie/
nationis ut dationis in reb⁹ imobilib⁹. Nā añ istā q̄stitutionēz
p̄lati oppressi q̄ opprimētes inocabant nobiles ad defēsiōnē
suā & potentes faciēdo eos aduocatos ut defēsores locorū: &
pp̄ hoc illi sibi uendicabāt quoddā ius dominiū ut aduocatōis
in ecclesiis ut locis defēsis. & refert Guil. & Fran. se uidisse
multos p̄latos faciles ad talia & q̄nq̄ nobiles sūmittebāt alios
ut opprimerent ad p̄dictū finē a q̄ ut abstineāt uidētes p̄lati
sūmissiones istas penit⁹ iterdictas p̄ istā cōstitutionē ē p̄uisū.
Primo q̄ clerici nō audeāt sūmittere. Dein q̄ laici nō faciant
sibi eos sūmittere a clericis p̄ hāc uia īdirectā ut directā sū/
mittendo molestatores: ut postea sub colore defēsiōis & pa/
trocinii illaz rex sibi sūmissaz ecclesie d̄fraudēt uendicando
sibi ius dñi. nā isti sūmittebāt molestatores & postea dice/
bāt sacerdoti sūmitte mibi hāc rē & iste nō audebit me mole/
stare. unde sacerdos fatebat se h̄re ab illo talem rē & postea
facta sūmissione uolebāt uex⁹ ius h̄re & dominiū rei uēdicare.

Nota ꝑm glo. & Petrū q̄ hec ꝑhibitio solū locū h̄t in rebus
immobilibꝫ & iuribꝫ ecclesiay: secꝫ ergo ī rebꝫ mobilibꝫ ī ip̄is
.n. nō pōt dari ēta regula. q̄a ꝑm donū qđ ē parū uꝫ magnū
tenet uꝫ nō tenet & ꝑm q̄litate donatarij. s. utꝫ sit bñ meritꝫ
nec ne. ex de dona. c. i.

2

Itē nota q̄ iura īcorporalia intꝫ īmobilia iudicāt. & idē ius sta-
tuit in eoꝝ alienatōe q̄ ī alienatione reꝫ īmobiliū. uñ ānuus
redditꝫ intꝫ īmobilia cōputat: ut in cle. exiui de paradiso. §.
cunqꝫ de uer. signi. & l. i. iubemꝫ. C. de sacrosac. eccle. Itē nota
q̄ lꝫ oīs alienatio rei ecclesiastice regulariter sit uetita nisi in
casibꝫ a iure ꝑcessis: tñ sūmissio de q̄ hic loqꝫ specialitꝫ ꝑhibet.
nā ꝑm Guil. si bñ attēdat ē quedā alienatio q̄ ad illos ꝑfiteat
dominiū ꝑtinere directū. ff. si ager uestigal. l. i. §. si. sicut cuz
me ꝑstituerē tuo noīe possidere ī te trāsit possessio & abdicat
a me: q̄a is possidet cuius noīe possidet. ut in. c. cum uenisset
de resti. spolia. & ff. de acq. pos. l. q̄ meo. unde ꝑ hoc dicit Io.
an. & Guil. q̄ si uerꝫ dñs ꝑstituatur se alieno noīe rē suā detinere
ꝑ hoc trāsfert dominiū & possessionē. Itē nota q̄ dñiū rerum
ecclesiasticay est penes ecclesiay hoc mō ꝑm Io. an. ī nouella.
nā ecclesia. i. cōgregatio fideliū cuiꝫ xp̄us ē caput habꝫ dñiꝫ:
sed paupꝫ sūt quo ad sustētatiōē: & clericoy q̄ ad guberna-
tionē seu admīstrationē. Itē nota ꝑm glo. & Pe. q̄ ī illa sūmis-
sione de qua ī textu requirit licentia sp̄alis pape: nō sufficeret
ergo generalis.

3

Itē nota modos huiꝫ sūmissionis ꝑhibite hic ī textu enarra-
tos. Primo dicit q̄ prelati n̄ possūt sūmittere seu supponere
laicis ecclesias sibi cōmissas bona īmobilia seu iura ipsarum
sine cōsensu capituli: & apostolice sedis licentia speciali: seu
cōcedēdo ip̄a bona uꝫ iura ī ēphitheosī: nō q̄ hic prohibeat
emphiteosis & alie alienatōes & ꝑctus a iure ꝑmissi forma &
casibus: sed ꝑhibꝫ sūmissiones fieri: ut defēdat ab his quibus
summittūt ꝑm glo. Itē alias alienādo ī forma & casibꝫ a iure

4

pmiſſis ſub audi per ſūmiſſionē. Itē 9ſtituēdo eū dñm . Item
 recognoſcēdo ſeu pſitēdo ab iſtis ea tāq̃ a ſupiorib; ſe tñere.
 Itē aduocādo. i. tāq̃ ab aduocat; recognoſcēdo uł ipſos patro-
 nos uł aduocatos eccleſiaꝝ ſeu bonoꝝ ipſaꝝ perpetuo aut ad
 t̃pꝛ nō modicū ſtatuēdo. unde dicit glo. Ad modicum ergo
 t̃pꝛ poſſūt uocari ī patronos & deſēlores. q̃a tūc in modico
 t̃pꝛ nō ē periculū. Poteſt at̃ dici modicū t̃pꝛ infra. 10. annos
 uel ſm Guil. & Gari. relinq̃t iudicis arbitrio ex q̃ h̃ n̄ d̄minat
 iſpecto ſtatu eccleſie & iminēti periculo & cōditōe pſonaꝝ.
 unde ſi fieret locatio uni dño uel potenti p. 10. ānos: ut tueret̃
 eā nō icideret̃ excoīcatio.

5 Itē nota q̃ p̃lati q̃ q̃ hāc p̃hibitionē ſūmiſerūt bona imobilia
 uł iura eccleſiaſtica ip̃o facto ſūt ſuſpēſi ab officio diuino &
 ab admīſtratōe . Clerici uō q̃ hoc ſciūt fieri a prelato & non
 denūciēt ſuperiorib; ſūt ſuſpēſi p̃ triēniū a p̃ceptōe bñficioꝝ.
 De iſtis ſuſpēſionib; uid̃ qđ notat̃ in. c. cū dilect̃ 9̃ 9̃ſuetudie.
 & in cle. cupiētes de penis: ũ ē glo. magiſtra & de re iudicata
 .c. cū eterni. li. 6. & qđ ibi notat̃ ſup̃ x̃bo officii.

6 Itē nota q̃ pp̃ delictū dñi terra pōt ſubici interdicto . ut hic
 diciť q̃ legitime admoniti a tali uſurpatōe n̄ deſtiterūt reſti-
 tuendo que taliter uſurpauerūt eo ip̃o ſn̄iaꝝ excōmunicatiois
 incurrant: & ex tūc ad ſupponēdū trā ipſorū eccleſiaſtico inē-
 dicto libere p̃cedat̃.

De exigētibus pedagia & guidagia a
 perſonis eccleſiaſticis. §. 38.

Airca hanc excoīcationē de exigētib; pedagia & guidagia a
 perſonis eccleſiaſticis.

i Nota ſm Petrū de an. uaria noīa. ſ. uectigal. pedagogiū. tributū.
 cenſꝝ. pēſio. Pedagogiū & uectigal idē ſignificant . & ſoluit̃ ab
 itinerantib; de his que deferūt nō ſui uſus cauſa & qñz ſoluit̃
 p̃ trāſitu pſonaꝝ tm̄ ut Ferarie. Tributū uero eſt qđ p̃ſtatur
 fiſco & idē iportat q̃ cenſꝝ. uł pēſio.

Nota q̄ clerici sūt īmunes a solutōe pedagiū p̄ rebz q̄s d̄ferūt 2
uē transmitunt nō cā negociandi. a cōtrario ergo sensu si ne/
gociādi cā tenebunt. Item nota q̄ ī solutōe pedagiū a clericis
non p̄cedit cōsuetudo. q̄a papa iudicat eā cōruptelā.

Quero q̄a dicit hic q̄ tales exigētes satisfacere d̄bēt cui debz 3
satisfieri de illa trāsgressiōe. Videť q̄ plato p̄ notata. i. 7. q. q.
si q̄s cōtumax. & placet Archi. dictū. Lan. q̄ ibi b̄ tenuit &
dixit illud capitulū loqui cū iniuria fit loco: si uero fiat p̄sone
locū habz. c. parochiano de sen. exco.

Quero q̄a dicit hic q̄ ecclesiastice p̄sone ñ tenēť de suis rebz 4
soluere pedagia. Quid de ēptoribz reddituū clericorū uē rerū
utrū iisdem p̄uilegiis possint uti. Io. an. remittit ad Specu. de
immu. eccle. Archi. hic tenet q̄ nō p̄ q̄ facit qđ notat de iure
patro. c. 1. Pe. de an. dicit q̄ aut ē uectigal ordinariū & ex p̄so
sona ecclesie siue fisci nō trālibit īmunitas ī emptorē. l. licita/
tio. §. mercatores. ff. de publi. Aut ē uectigal exordīariū qđ
nō ponit. l. uē senatus cōsulto uē cōstitutōe p̄ncipis. Ista enim
sūt exordinaria. ff. de uaca. mu. l. ī honoribz. §. qđ & q̄ ad ista
īmunitas transit ī ēptorē. & hoc notat Bar. ī dicto. §. merca/
tores.

Quero hic dicit q̄ p̄sone ecclesiastice non tenenť soluere de 5
rebz quas nō negociandi cā deferūt. Quero q̄s dicat p̄prie
negociator dicit Io. an. post Archi. q̄ ille q̄ rē emit & ip̄am
integrā & immutatam uendēdo lucrat. Ille uō q̄ emit uē sit
sibi mat̄ia aliqd īde operādi ille ñ ē negociator. ut dicit Criso.
.88. di. c. eiiciens. Et p̄ hoc cōsultuit Frederic⁹ de senis ī q̄stiōe
monasterii s̄cti Galgani dyocesis uulturane qđ monasteriū
habz uenā ferri ī insula helbe & facit illā fodi & uenā deferri p̄
territoriū senense ut faciat īde ferrū: ut uēdat postea & lucret.
Exactores gabellaz senesiū petebāt pedagiū. Abbas dicebat
se nō teneri Frederic⁹ cōsultuit p̄ eo. s. q̄ nō tenebat. s. q̄a ista
nō est negociatio sicut cū faber emit ferrū: ut inde diuersas

formas educat gladiatorū clauoz. unde dixit q̄ etiam si fratres emerēt uenam ferri ut facerēt exīde ferrū non dicunt ex hoc negociari. q̄a ut dictū ē negociari ē rē ēptā n̄ imutatā uēdere. Einere uero rudē maſiā & illā p̄ artificiiū ad aliquam formaz redigere n̄ est negociari: imo tales uocant̄ potius artifices q̄ mercatores. Pe. de an. dicit q̄ quādo non ī pprio solo uenam ferri fodere faciūt sed emūt & ferrū postea ide redactū uēdicāt cōsultus respōdi q̄ negociatio ē mixta artificio si p̄ magistros & alios faciūt b̄ fiei. tūc. n. nulla uersat̄ idustria c̄picoz ideo soluere tenēt: secus si ecclesia habet uenā & p̄ operarios fieri fecit & postea uēdit: sicut eīz ī simili d̄ frumento & aliis redditibz collecti ī pp̄o solo n̄ tñēt soluere. ita nec d̄ isto ferro uel de alia materia que appellatione fructuū cōtinet. l. diuōtio. §. si uir ī fūdo. ff. so. mati.

- 6 Quid si fiat statutū q̄ si qs uēdat teneat̄ dare duos denarios regi uel cōi ciuitat̄: An c̄pici teneat̄ uina uēdēdo uł frum̄ta q̄ habēt ex p̄bēda. Rñdet Cinus q̄ n̄ ī. l. omnis. C. de epi. & cle. Idez Pe. p̄ dictā. l. oīs. ubi dicit q̄ melius ē q̄ bona in paupes distribuāt q̄ ī sordibz muneribz uł alias illicite cōsumant. ubi dicit Pe. & Bal. q̄ clerici de bonis p̄bēdaz suaz que uendunt uel uendi faciūt non tenēt soluere gabellā nec etiam ad portam & idem cōsuluī Bar. s̄m q̄ refert Bal. ī. l. placet. C. de sacro. eccle. q̄ nō tenentur ad gabellas. De hoc uide ī Specu. d̄ cle. giugat̄ & c. ul. d̄ ui. & ho. cle. Idē Io. d̄ ligna. dicēs. Quid d̄ gabellis & datis que leuant̄ in ciuitatibz lōbardie. Rñdet idez. i. 7. q. 2. putāt quidā. & c. pleriqz de priui. c. q̄to: Et subdit. Sc̄cū dū hoc tota italia ē īdicta & irregulares omēs clerici non obſuantes. Idē Io. an. in glo. Theologi. tñ. s. dñs. Bo. & Ri. in fa di. ultia ar. ul. q. pe. exponētes illud Mathei. i. 7. Quid tibi uideēt Petre reges terre a qb̄ accipiūt cēsū a filiis anabaliis & ifra ergo liberi sūt filii. dicūt q̄ ille textus itelligit̄ de xp̄o. q̄a xp̄s n̄ tenebat̄ reddere tributū: nec hi q̄ sunt imitatores eius

187
pfecti: puta apostoli p eo q nataliē liberi erāt & oīa bōa tpra-
lia dimisāt: & ideo cēsū uē tributū ab eis reges terre accipe
non debebāt. In aliis autē xpianis uē q sūt pūilis cōditiōis: uē
q abūdant tpralibz bonis illa auctoritas n̄ habet itelligi. unde
tenēt soluere uectigalia. unde p eis bene facit text⁹. 23. q. 8.
.c. tributū. ubi dicit Tributū i ore piscis piscate Petro iuētū
ē: qā d exterioribz suis que palā cūctis apparēt tributū ecclia
reddit. Non autē piscē totū dare iussus ē s3 tm statere q in
ore eius inuentus est qā non ecclesia iperatori dari: nō pōti-
ficā apex q i ore piscis. i. xpi ecclie pēinet subici regibz pōt.
S3 sane ut diximus q i ore piscis. i. xpi iueit p Petro & dño
dare iubeit: qā d exterioribz ecclesie quod cōstitutū antiq⁹ ē
p pace & qete quia nos tueri & defensare dēbēt: iperatoribus
psoluēdū ē. Itē Ambro. ii. q. i. Si tributū petit iperator nō ei
negam⁹ agri ecclesie soluāt tributū: uē si agros desiderat im-
perator nō dono s3 n̄ nego. Itē idē dīc ū s. c. sequēti. Magnū
qdē ē & spiale documētū qn̄ uiri xpiani sublimioibz potatibz
docēt debere eē subiecti nec qs qstitutōez freni regis putet eē
soluēdā. Si .n. cēsū fili⁹ dei soluit: qs tu tāt⁹ es q putas n̄ eē sol-
uēdū? Itē Apo. Ro. itio decio. Ois aīa sublimioibz potestatibz
subdita sit: Non est potestas nisi a deo. Que autem sūt a deo
ordinata sūt. Itaqz q q resistit potestati dei ordinationi resistit.
Qui autē resistit ipi sibi dānationez acqīt. & ifra Reddite ergo
oibz dēbita cui tībutū. tībutū cui uectigal. uectigal. Cōclud er-
go q theologī loquūt d iure ātīquo dcretoꝝ sed hodie de iu-
re sexti & clemētinaꝝ non tenēt.

Q De his q cōcedūt rep̄salias q ecclīasticas psonas. §. 39.
Ira hāc excōicationē .s. de his qui cōcedūt rep̄salias cōtra
ecclesiasticas psonas.

Nota q concedentes rep̄salias cōtra ecclesiasticas psonas i
tam ipsi q illi quibus concessē sunt: eas extendentes contra
ecclesiasticas personas uel earum bona nisi ifra m̄sez. .s. a tpr

concessionis uel extēſionis ipas concessionēs uel extēſiones
reuocauerūt: si pſone ſingulares fuerūt ſntētiā excōicationis
icurrūt. uniuersitates uero icurrūt ſntētiā iterdicti quacūq;
cōtraria cōſuetudine nō obſtāte.

- 2 Quid ſi cleric⁹ principalis debitor cui⁹ occasione reſſalie
ſut cōceſſe capte⁹ ē: an hec decretalis habeat locū. Rñdet glo.
q; qdā dicūt q; non: tū qa hic idez grauāt p ſe ipō: & ſic ceſſat
ratio textus ubi dicit: reſſalias ī qb; alius p alio pgrauāt. tūz
qa conſtitutio penalis eſt reſtrīgēda. ex de ele. ſtatutū. li. 6.
- 3 Quero que ſunt pſone eccleſiaſtiche cōtra quas nō debet cōce
di. Rñdet glo. Vt ſunt clerici: tēplarii: hoſpitalarii: conuerſi: &
deo deuoti. i. q. i. duo ſunt genera d̄ ſen. exco. parochiano d̄
elec. ſciant li. 6.
- 4 Quero utrū poſſint cōcedi pro credito clerici unius dyoceſis
q; clericos alī⁹ dyoceſis. Rñdet glo. q; nō.
- 5 Quero an p iſtā decretalē cōrigat. c. Dñs deus noſter. 23. q. 2.
unde cōcedunt reſſalie qñ ciuitas uidicare negligit qd a ſuis
iprobe factū ē. Rñdet glo. q; nō ſz ſolū ſtatuit q; p delicto uel
credito alteri⁹ q; pſonas eccleſiaſticas cōcedi uel extēdi nō poſ
ſint. ſz ſi cōcedat contra laicos cū modis a iure pmiſſis licet d̄
quo hic plene p Petrum.
- 6 Quid ſi iſra mēſez pceſſuz fuerit ad actū. ſ. q; fuerit perſona
eccleſiaſtica pro alio pignorata: nūqd hec pena habebit locū
infra mēſem. Rñdet glo. q; ī ſtatū pſtinū reuocandū erit infra
menſem: uel ſm Gar. Reuocatio re integra fieri debet anteq;
pcedat ad actum: alias nō habet locū hec pena.

De īpediētib; officiū cuiuſcūz iudicis eccleſiaſtici. §. qo.
Qirca hāc excōicationē de īpediētib; officiū cuiuſcūz iudicis
eccleſiaſtici: qa in pncipio dicit papa q; itellexit q; dñi tpra
les faciebāt iſta.

- i Querit lo. an. utrū ſit idē ī puata pſona ut ſit loc⁹ huic pene
& qd de clerico ſic agente. Rñdet q; ſic. nam licet ſic narret

ī habēte tēpralem iurisdictionē: cōstitutio tñ ē gñalis dū dīc
Statuimus ne qs: & ī fine subdit Si qs uero.

Quero hic dicit q̄ īpediens officiū iudicis ī causa que d̄ iure 2
uē de cōsuetudine spectat ad forū ecclesiasticū ē excōicatus
quero que sūt ille. Rñdeo sunt multe: & notant ī.c. cum sit de
fo. cōpetēti. Primo cognoscit de sacrilegio. ut dicto. c. cū sit.
Sunt & alia crimina de qb̄ eccl̄ia punit tā clericos q̄ laicos.
ut crimen piurii. ut de elec. c. uenerabilis. Crimen symonie.
ut de symonia per totū. Itēz crimē heresis. ut de hereticis. c.
ad abolēdā. Crimē usurarū. ut de usuris. c. cum tu. & c. quia in
omnib̄. Crimē adulterii cū agitur ad thori separationē. ut d̄
p̄cura. c. tue. In his directē spectat iudiciū ad ecclesiā. Indi
rectē ut si agat p̄ modū denūciatiōis ad pñiam. ut ī.c. nouit
de iudiciis. Et dicit Inno. dicto. c. cum sit q̄ raptōres rerum
eccl̄ie dicūt sacrilegi. i. 7. q. 4. c. 3. & c. sicut q̄ idcirco ptinet
ad iudiciū ecclesie. i. 2. q. 2. nulli liceat p̄dia. & c. d̄ laicis. Im
mo ē si dubiū sit: puta q̄a neget rapinā tñ cōgscit eccl̄ia. i. 6. q.
.i. ī canonib̄. 24. q. 3. si qs. ubi ē dicit q̄ n̄ solum d̄ rapina: s̄
de qualib̄ ē opp̄ssione: & n̄ solū clericorū s̄ oīū pauperum
cognoscet īmo si d̄ fraude habita ī q̄tractu eccl̄ie agat uē ē
sine fraude contract⁹ nullus dicat eccl̄ia cognoscit. i. 2. q. 2.
apostolicos īmo quocunq̄ modo de re ecclesiastica agat co
gnoscet eccl̄ia. i. 2. q. 2. q̄cūq̄. Idem dicit ī.c. nouit. d̄ iudiciis
ubi ē addit q̄ crimen pacis fracte pertinet ad iudiciū eccl̄ie.

De cōpellētib̄ reassignare bñficia & detinētib̄ citatos
romā ne uadant. §. 4. i.

QIrca hanc excōicationē de cōpellētib̄ reassignare bñficia
& detinentib̄ citatos romā ne uadāt.

Queō qd si qs laicū citatū ad apostolicā sedē dtinet. Rñd̄ glo. i
q̄ non habet locūz bec pena: quia dicit textus ecclesiasticos:
s̄z appellatione ecclesiasticorū itelligunt ē deo deuoti. i. 2. q.
.i. duo.

- 2 Sz qd si esset alibi citati. Rñdet glo. qd nō inciderēt has penas licet q ad excoīcatōez ipsius detinēt esset loc⁹ huic qstitutōi sed nō q ad alias penas ipsi⁹ detenti.
- 3 Sed qd si citat⁹ pcurat se capi p platum ecclesiasticū. Rñdz glo. q non est loc⁹ huic pene: sz si platus secularis hoc faciat incurrit excoīcatōez ēt si clerico nō itēdit iūriari. Manus. n. seua & iniuriosa ē. qa fit iūria sedi apostolice ad quā ē citatus & toti ordini clericali.
- 4 Sz qd si detineant mulieres regulares. Rñdet Gēgelin⁹ q l3 nō dicat incurrit excoīcatio pp man⁹ iūctionē de sen. excō. ueniens: & c. de monialib.
- 5 Itē nota q ad penā excoīcatōis incurrendā sola captio sufficit de sen. excō. nup. sz pena suspensionis & puationis a bñficiis nō habet locū nisi in trib⁹ casib⁹. Primo i capiēte: ut capt⁹ bñficia reassignet. Secūdo i illo q citatū ad sedē apostolicā ipe diuit. Tertio i illo q sic hāc captionē sibi pcurauit.
- 6 Quero qa hic dicit q obtēt bñficiis sint puati: qd de obtinēdis: an erūt ihabiles ad obtinēda. Rñdet Ste. q si puāt obtēt multo fortius obtinēdis: magis. n. fauent iura i retinēdo q in querēdo. C. de Cod. l. fi. s. de cōces. pben. c. fi. li. 6. C. de bono p̄scrip. l. de portati.
- 7 Nota q iste suspensiones sunt sciende. qa ēt occultos ligāt in foro pñiali & ē necessaria dispēlatio: ut ē glo. ordinaria i cle. i. i vbo currant de hereticis.

De pcutiente religiosū uel querfū. §. 42.
Qirca hanc excoīcatōez. s. de pcutiente religiosū uel querfū
 Querit glo. in dicto. c. nō dubiū de sen. excō. An qñsi ecclīaz
 seculariū gaudeāt puilegio. Videt q nō. ut hic a qñrio u loqtur
 de cōuerlis ecclīarū regulariū. Rñdet q si traderēt se & sua
 siue ecclīe seculari: siue regulari cēsebūt p̄sone ecclesiastice
 & in totū translate: & sic habēt imunitatē ecclesiasticā. i 7. q.
 .4. qfquis: qa duo genera xpīanoꝝ. Vnū q deo dedicatū ē ut

clerici & cōuersi. Aliud ut laici. i. q. i. duo sūt genera. & hanc opinionē dicit glo. benigniorē. q̄a equū ē q̄ eorū gaudeāt p̄uilegio q̄ uita & religionē assūpserit de statu. mo. recolētes. l. 3. lo. & Vicen. teneant ḡrū in. c. dilecta de maio. & obedientia. Hostien. tenet q̄ nō gaudeāt q̄ cōuersus ī domo sua manet: ut laic⁹. ar. de p̄uile. c. 3. §. de cōfratrib⁹. S3 si ē ḡrū q̄ tradidit se & sua & hītū mutauit audit horas uiuit honeste talis itelligit in totū translatus in forū ecclesie & gaudet īmunitate & sic intelligit. c. q̄sq̄. i. 7. q. 4. & in li. feudoꝝ de p̄uile. sancto. i. una. ad hoc de p̄uile. ut p̄uilegia. §. h. aut. Et p̄ hoc facit ratio quia cōuers⁹ nō dicit q̄ retinet p̄p̄riū. l. 3. dicat in mīsterio cōuersionis q̄ facit se cōuersū s3 tan. infra. eo. parochianos. Vid Petrū in. c. religiosus de sen. exco. li. 6.

Quid si un⁹ p̄cutit unū de tertio ordine beati Francisci. Vid supra. §. 36. 2

Quero an mandans occidi clericū & moriēs añ reuocatione3 mandati incurrat iā mortu⁹ excoīcationē3 q̄ nūci⁹ mandatu3 exeq̄t. Vide Ric. i. q. di. 18. ar. 5. q. 4. 3

Qualit̄ intelligat̄ enormis iniectio. uide ibidē. ar. 13. q. i. 4

De īpediētib⁹ officia uisitatorū monialiū. §. 43.

Arc̄a hanc excoīcationē. s. de īpediētib⁹ officiū uisitorum monialiū seu canonicarū. i. earū q̄ uiuūt sicut canoīci seculares.

Quero ā dbeat p̄cedre moītio īpedimētū uel e3. ut sit loc⁹ huic p̄ne. Rnd3 glo. q̄ p̄⁹ requit̄ q̄ q̄s īpediat officiū: diū q̄ fiat monitio qua facta nisi tales īpediētes desistēt icurūt excoīcationē3: sec⁹ si monitio p̄cedat īpedimētū. i

Quero an sufficiat moītio general⁹. s. q̄ null⁹ īpediat uisitatores. An requat̄ p̄ticularis & sp̄alis noīati. s. amonem⁹ te talē ne īpedias officiū nostrū glo. non determinat. Genge. tenet q̄ sufficit generalis monitio. 2

De doctōrib⁹ q̄ sciēter docēt illos q̄ dimiserūt habitū sue religionis. §. 44.

Circa hanc excoīcatōnem. s. de doctoribz q scient docēt illos
 religiosos q dimiserit habitū sue religionis. Idē dicit eē glo.
 & Pe. de an. Si doctor legat scholari q nō dimisit habitū. s. q
 ipse doctō ē excoīcat⁹. qā participat ī crimīe pp qd scholaris
 ē excoīcatus. ut in. c. nup. & c. si cōcubine de sen. excō. Addit
 ipse Petrus pulchrā distīctiōē post Lappū. qā aut religios⁹
 ingredit studiū cā audiendi leges ul phisicā aut theologiaz
 ul canones siue aliā sciaz nō phibitā. Primo casu si n̄ reuertat
 infra duos mēses: s3 Inno. ul audiat semel tm̄ ifra duos mēses
 fm̄ Hosti. p. c. si. §. uey. extra ne cle. ul mo. excoīcat⁹ ē ipso
 factō tā ipse religiosus q ipse doctor sciēt ei participās. Hoc
 uerū ēt si bitū nō dimittat. Et iō subaudi ad textū dum dicit
 habitu suo dimisso maxīe. & hoc q ad leges & phisicā secūdū
 Archi. ēt si d licētia sui plati ipas audiat s eo. c. nō magnope.
 & c. sup Specu. In sō casu dicas q si uadit de licētia sui plati
 & portat habitū claz q nō incurrit aliquā penā. Si aut uadit
 sine licētia ul ēt cū licētia & habitū nō portet ipo scō icurīt
 excoīcatōis sētētia ut hic. Similit̄ doctor q ei scienter partici
 pat in crimīe ex q admittit eū scient nō deferentē habitum.
 Itē nota fm̄ glo. q officium doctōis ē scholarē expellere de
 scholis.

- 1 Quid si monachus h3 domū iux scholas & stando ī ea potest
 audire lectionē & doctor scit & legit: an doctō sit excoīcat⁹.
 Rndet glo. q n̄. qā n̄ posset phibere qn ī domo ppa moraret
- 2 Quid si talis monachus non uult exire scholas. an possit ui
 expelli. Rndet glo. q nō. qā ēt excoīcat⁹ gaudet pūilegio: ut
 eū pcutiēs icidat excoīcationē fm̄ q notat Io. B. i. 7. q. 4. si qs
 deinceps. & de sen. exco. c. 9tingit.
- 3 Quid si nō pōt expelli. Rndet glo. q doctor deb3 exire scho
 las sicut dicim⁹ qn excoīcatus intrat ecclesiā. ut notat. ii. q. 3.
 sicut & de sen. exco. nup.

De g̃hētibz m̃rimoniū ī gradu q̃sāguinitatis. §. 46.

A circa hanc excoicationē. s. de cōtrahētibz māioniū ī gradu
q̄sāguinitatē & affinitatis p̄hibēt.

Querit glo. qd si q̄bat q̄s cū habēte maritū uē cū iudea uē cū
pagana uē cū cognata sp̄uali uē legali uē q̄ īpediētū publice
honestatē. R̄ndet glo. q̄ l̄z nō teneat matrimoniū tñ n̄ incidit
excoīcatōez. q̄a ī istis casibz nō ē exp̄ssa.

Quid si q̄s q̄bat īfra grad⁹ q̄sāguinitatē uē affinitatē cū dispē-
satiōe pape. R̄ndz glo. q̄ nō ē loc⁹ huic pene: d̄ q̄ dispēsatiōe
notat de resti. spon. c. l̄ras ī p̄rici. & de statu. mo. cū ad mona-
steriū. & p̄ lo. an. de uoto. c. i.

Itē nota de eo q̄ textus dicit sciēter q̄ si q̄s q̄heret ignorāter
. s. ignorantia facti p̄babili & nō affectata. puta q̄a nesciebat
talem eē suā affinē uē q̄sāguineā n̄ ē excoīcatus.

Sz qd si ignorabāt ius nescientes ulz ad q̄tū gradū q̄sāguinitatē
uē affinitatē extēderet p̄hibitio iuris: tñ bñ sciebāt ī q̄ gradu
erant. R̄ndz glo. q̄ incidūt excoīcatōez: q̄a ignorātia facti &
nō iuris excusat.

Sz qd si sol⁹ unus cōtrahentium scienter q̄xit sciēs se esse in
gradu p̄hibito. R̄ndz glo. q̄ ille sol⁹ ligat.

Sz qd si ignorāter a p̄ncipio cōtraxit. sed postea superuenit
sibi scia & tñ cohabitauit cū q̄sāguineā quā accepit. R̄ndz glo.
q̄ nō est excoīcat⁹. q̄a hec q̄stitutio nō punit cohabitationez
uē īcestū: s̄z solū q̄tū matrimoniū sicut dicim⁹ in simili q̄ q̄
ignoranter eligit īdignū licet postea sciat nō īcurrit penam
q̄lilii positā ī. c. cū ī cunctis de elec. cū in hoc pōderet īnitūz.
ut in. c. duduz eo. ti. & p̄bat hoc ex eo q̄ sine iudicio ecclesie
ab illa diuertere n̄ posset de diuor. c. porro. Fateor tamen q̄
peccat cognoscendo de sen. ex. īq̄sitioni.

Quid si cōtraxi cū ea quā credebā cōsāguineā affinē uē mo-
nialē. s̄z ī ueritate n̄ erat. glo. remittit ad notata de sen. exco.
. c. si uero. & c. īaudiētia.

De his q p uī uī metū extōqat
absolūoēm ab excōmūicatione. §. q6.

Qirca hanc excoīcatōez. s. de his q p uī uī metū extorquent
absolutōez ab excoīcatōe.

- 1 Querit glo. quid si iniusta erat excoīcatio. Rñd3 idē. s. q excōmunicatus est. qā humiliter deb3 petere absolutōez n̄ p metū cōpellere. qā sētētia pastoris siue iusta siue iniusta timēda est. .ii. q. 3. c. i.
- 2 Quero de q suspēsiōne hic loq̄t. Rñdet glo. indistincte si quis cōpellat uī extorqueat absolutōez uī reuocationē suspēsiōis siue ab officio siue a beneficio siue ab ingressu ecclesie est excōmunicatus.
- 3 Quid si excoīcatio est p metū extorta. i. q q3 cōpulit iudicez ut aliquē excoīcaret. Rñd3 glo. q ualet excoīcatio. .ii. q. 3. q̄tuō. pōt tñ per exceptionē elidi. ut ibi notat. ar. de fur. interdū.
- 4 Quid si q3 itulit metū tñ iudex pp h̄ absoluerē noluit. Rñd3 glo. q talis inferens nō ē excoīcat⁹.
- 5 Quid si nō excoīcat⁹ intulit metū: s3 alius. Rñd3 glo. q iferēs excoīcatus erit.
- 6 Sed nunq̄d in predicto casu ipe excoīcat⁹ suspēs⁹ uī iudicūs incurrit hāc penā si alius p eo uī eius noīe metū itulit. Rñd3 glo. q sic si mandauit uī eius noīe factū ratū habuit de. elec. .c. sciant de sen. ex. cū q3.
- 7 Quid si absolutor q p metū absoluerat postea ratū habuit id qā p metū fecerat. Rñdet glo. q nihilomin⁹ sūt excōmūicati metū iferentes. qā textus dicit q ē nulla.
- 8 Sed qd si q3 nō iferat metū ī corpore: s3 p penam amissiōis rex cōpellat absolui. Rñdet glo. q ē excoīcat⁹.
- 9 S3 qd si cōpulit p uanū metū de q timere nō debuit: nūqd h3 locū hec pena. Rñdet glo. q nō. qā talis met⁹ nō inducit restitutionē nec proprie appellatur metus. ff. q met⁹ cā. l. metū. & l. se. & l. nec tiorē. lile ergo met⁹ q putat iust⁹ ad reuocādū

ea que p illd fiut facit icurrere excoicationē: ali? uō nō.

Sed qs dicit iustus met? . Rndet Pe. de an. q? metus mortis io
u? cruciat? corporis & talis q? possit cadere i cōstātē uix qd
arbitrio iudicis relinqt: ut nota. C. q? metus cā. l. i. terpositas.
& s? eo. c. cū dilectus u? glo. Aliis modis cōsiderat iustū metuz
ad rescissionē actus. Addit idē Pe. distiguendo . Tu dic latius.
nā qnz uult rescindere qd gestū ē p metū ex edicto pretoris
& tūc requit met? de q? pdixi statī. Quādoq? qs uult rescidre
a snia u? mte edicti: tūc sufficit si i psonā filii u? cōiūcti iferat
.l. isti qdē. ff. q? met? cā. Quādoq? quis uult rescidre p officiū
iudicis. & tūc sufficit met? uerecūdie: ibi nō sit mōt? piculuz
u? cruciat? cōporis. l. si. §. si. ff. eo. Aliquādo ifert met? alicui
futuri euentus. ut in medico q? cā extorquēdi pecuiaz morbu?
leuē aggrauat. & tūc rescidit officio iudicis. l. medic? d? uariis
extraor. cogni. Quādoq? inferit met? cā maioritatē & obediē
tie. & hoc dupliciter: nā quedā ē maioritas abs? publica pote
state. ut maioritas que habet a marito i uxore. & tūc rescidit
officio iudicis. l. i. §. honorāde. ff. q? re? actio nō dat. & l. si.
.ff. d? furtis. Quedā ē maioritas cū publica potāte cui? timōe
aliqd gerit: & tunc rescidit cōditione ex lege. ut. C. eodez li.
si p ipssionē.

Quero quomō cognosce? utruz metu publice potātis aliqd ii
gerit. Dic hoc iudicis ābitrio reliquēdū ē pōderat? circūstātis
an cōsueuit esse tribilis & similia. ut notat Bar. i. l. de pupillo
. §. si qs ipi ptori de oper. no. nūcia.

Quero an metus cōminate excoicationis sit cēsendus iust? . i2
Dic ut notat Io. an. dicto. c. cū dilectus.

Itē nota secūdū Petrū q? sicut requit metus q? possit cadere i i3
cōstātē uirū ad recessiōē actus: ita requit dolus q? potuerit ca
dere i prudentissimū. Si quis ergo iducitur fatuitate ad actū
gerēdū ex hoc non pōt ptēdere se deceptuz dolo: qa fatuitas
que ē similis late culpe cū dolo altius cōpēsat.

Q De 9pellētibz celebrari ī loco īterdicto. §. q. 7.
Ira hanc excoīcatōez. s. de 9pellentibus celebrari in loco
interdicto.

- 1 Quero qa textus dicit q̄ grauis q̄rela ad papā puenit q̄ dñi
tēporales cogūt celebrare in loco īterdicto. Quid ergo si sūt
ep̄i uel ecclesiāz p̄lati. Rñdet glo. idē. s. q̄ sūt. excoīcati.
- 2 Quero hic dicit q̄ cogūt celebrari ī loco īterdicto d̄ q̄ inter
dicto hic loq̄t. Rñdz q̄ de īterdicto a iure uel ab hoīe.
- 3 Quid si ē occultū q̄ loc⁹ sit interdict⁹: tñ cleric⁹ scit: an tñeat
suare licet nō sit publicatū. Rñdet glo. q̄ sic. & idē tenet. Ar
chi. de sen. ex. is q. li. 6. qd̄ uez intelligit Vīcen. ū factū pp̄ qd̄
esset interdictus loc⁹ eēt occultū. sec⁹ ū factuz esset publicuz
l3 nesciret q̄ esset loc⁹ īterdictus. unde glo. dicit q̄ eēt necesse
q̄ fieret una 9stitutio p̄ salute aīaz q̄ puidereť q̄ clerici non
tenerent ad obfuationē īterdicti lati a iure nisi p̄ fieret illoz
declaratio seu publicatio.
- 4 Quero qd̄ si p̄hibeāt excoīcatos exire nō a missa: s3 ab aliis
diuinis officiis. Rñdz glo. q̄ nō ē loc⁹ huic pene.
- 5 Quero qa excoīcat illos q̄ p̄hibent ne excoīcati moniti exeāt
de qua monitōe loq̄t: an generali uł speciali. Rñdz glo. q̄ suf
ficit generalis monitio. ut postq̄ facta ē p̄hibētes sūt excoī
cati: sed q̄ ad excoīcatos uł interdictos nō exeuntes requirit q̄
noīatī sit moniti ut exeāt: q̄ si postea remanēt sūt excoīcati.
- 6 Quero qa hic dicit text⁹ q̄ ad papā grauis querela deuenit
q̄ qdā cogūt celebrari t̄p̄r interdicti nedū ī locorū suorū ca
pellis: s3 in collegiāt ecclesiis. Quero qd̄ si faciūt celebrari ī
suis oratoriis qb̄ ex sp̄ali licētia tales potentes cā īanis gl̄ie
potius q̄ deuotionis faciūt ī aliq̄ domus sue angulo celebrari
an sit loc⁹ huic pene. Rñdz Lan. q̄ nō.
- 7 Quero an t̄p̄r īterdicti possint cāpane pulsari pp̄ p̄dicatōez
uł gratia capituli cōgregādi. Rñdet Lan. q̄ sic dū mō nō fiat
in fraudem.

Itē nota hic q publice excoīcati & iterdicti si moīti n̄ exeūt 8
cū diuina celebrant incidūt aliā excoīcatōez; & sic excoīcatus
pōt iterū excoīcari.

Sz an ligatus plurib; sn̄is possit una absolutōe absolui. Disti 9
guit Lan. q aut q est excoīcatus ab uno aut a plurib;. Primo
casu aut una sn̄ia aut plib;: si una aut pp unā cāz aut pp p̄es:
si pp unā cāz tūc sufficit una absolutio p oib;: si pp p̄es cās
tūc aut cōstat q pp quālib; itēdebat singulas ferre sententias
aut pp simul om̄s causas: aut dubiū ē. Primo casu erunt necē
tot absolutiones q̄t fuerūt sn̄ie. In 2o sufficit una absolutio: tñ
oēs cause exp̄mende sūt in ea: alias n̄ sufficit: Si plurib; sn̄is
tūc erūt necessarie plures absolutiones. ff. de oper. no. nō. l.
pupillo. Si aut unā itēdebat ferre sn̄iaz sic dicendo excoīco
anathematizo te tūc sufficit una absolutio. de iudeis. c. ad libe
randā. ff. de accept. l. plurib;. Si aut a plib; iudicib; si omnes
hēnt unā iurisdictionē ualet absolutio & una ab uno eorū. dū
tñ hēat potestātē ab aliis. ff. de of. dele. l. cāz. Aut hēnt distic/
tas iurisdictiones. & tūc tot requirūt absolutiōes q̄t iurisdictiones
& excoīcatōes. ex de sen. ex. c. officii: & dicet ordinario sū ex/
coīcat⁹ a uobis & ab aliis cū fuero absolutus a uobis postea
petā ab aliis. De h̄ ē uide Ric. i. q. di. i8. ar. io. q. 3.

De sepeliētib; hereticos. §. 48.

Qirca hāc excoīcationē. s. de sepelientib; hereticos & ce. nō
q absolui nō pnt nisi ppriis manib; exhumauerit & loc⁹
deb; carere ppetua sepul̄a.

De grauantib; electores & q noluerint
eligere eos p quibus rogati sunt. §. 49.

Qirca hanc excoīcationē. s. de his q grauant electores eo q
noluerit eligere eos p qb; rogati sūt.

Querit glo. qd si sint episcopi q h̄ faciāt. Rndz q sūt excom/ i
municati.

Quero qā text⁹ hic dīc q q grauat c̄licos uel psōas eccl̄iasticas 2

ga noluerūt eligere eos p qb rogati sunt que dicunt pſone ecclesiastice. Rñdet glo. cōuerſi tēplarii l3 n̄ sūt clerici.

- 3 Quero hic dicit q grauāt clericos uſ alias pſonas ecclesiasticas ad q̄s in aliqb monasteriis ecclesiis aut aliis piis locis spectat electio: ad q̄s ergo spectat electio de iure cōi. Rñdet glo. q̄ in collegiata ecclesia spectat ad collegiū electio de iure pa. c. no bis. i6. q. ul. 9gregatio. Et si n̄ ē collegiū spectat ad patronū. ut in. c. postulasti de iure pa. Et hoc de iure cōi nisi aliud idu/ caſ de 9suetudie. ut in. c. cū ecclesia de cā possessiōis: si aut nō esset collegiū uel patron⁹ p dyocesanū habet ordinari. io. q. i. regēda. i6. q. 7. oēs basilice. Et hec uera quo ad electōez p̄lati. De inferiorib⁹ bñficiis notat. ex de elec. c. cū ecclesia uultana.
- 4 Querit glo. an p̄ces iducāt symoniā. Dic ut octaua. q. 2. i sū. 7. q. i. Moyses de eta. & quali. tuā.
- 5 Itē nota q̄ hic dicit q̄ grauantes electores uſ 9sanguineos casū specialē i q̄ pcutiens laicū ē excoīcat⁹ ipso iure ad idē de sē. ex. c. q̄cūq; & de imuni. eccle. qm̄.
- 6 Quero an grauantes eos q noluerūt p̄sētare illū p q̄ rogati erant: sint excoīcati. Rñdet glo. q̄ sic fauore ecclesiarū. Idē dicit i nouella de 9firmate & postulante infra eo. si postq̄ i fi. & qd̄ notat s̄ eo. i causis.

De mittētib⁹ cardinalib⁹ i cōclauī positis .

Quā ḡra electionis pape nūciū uel epistolā. §. 50.
Ircā hāc excoīcationē. s. de his q cardinalib⁹ i cōclauī positi gratia electiōis pape mittūt nūciū uſ epistolā uſ oib⁹ uſ alicui eorū. & d loquēte secū secrete fm̄. glo. ē episcopalis q̄a papa nō sibi reſuauit

De rectōib⁹ ciuitatū i qb⁹ fueūt celebrāda electio

Quā pape q nō faciūt ſuari dictā cōstitutōez. §. 51.
Ircā hanc excoīcatōem. s. de rectorib⁹ ciuitatū in qb⁹ fueūt celebrāda electio romani pontificis q nō faciūt ſuari dictam constitutionem.

Nō q̄ qm̄ moriū roman⁹ pōtifex statī audito romāi pōtificis
obitu rector ciuitatis ī qua deb⁹ fieri electio corā clero & po-
pulo uniuerso ciuitat⁹ ad hoc specialiter cōuocādis d̄ p̄stare
corporale iurāmētū q̄ totū ordinē illius ḡstitutōis diligenter
obseruabit.

Itē nota penas quas incurrit si nō facit diligēter obseruari aut
si fraudē cōmittat. Primo ē excoīcatus ipso facto. Secūdo est
p̄petuo infamis. Tertio nō pōt h̄re aliquā dignitatē nec aliqd
publicū officiū. Quarto feudis & bonis ceteris q̄ ab eadē ro-
mana ecclesia tenet uł ab aliis ecclesiis ipso facto ē priuat⁹
& reuertunt ad ipsas ecclesias cū pleno iure de eis disponēdi
q̄qd placet ecclesiarū p̄latis. Quīto q̄ ipsa ciuitas in q̄ dicta
electio fieri debebat sit ipso facto īdicta. Sexto q̄ pōtificali
careat dignitate.

Itē nota q̄ districte precipiūt patriarchis archiepiscopis ep̄is
& aliax ecclesiarū p̄latis & p̄dicatorib⁹: ut exhortent̄ clerū &
populū ad orandū p̄ electione pape & p̄t circūstātie p̄sād
suaserit ieiunia īdicant.

Quero q̄ sūt illa q̄ obseruari debent post mortē sūmi pōtifi-
cis ad que obseruari faciēda teneēt dñs ciuitat⁹ ī q̄ moriū papa.
Rūdeo plura. Primo q̄ si papa moriū in ciuitate ī qua cū sua
curia relidebat cardinales q̄ fuerit in ciuitate ipsa presentes
teneant expectare absentes p̄. iō. dies t̄m: q̄b⁹ elapsis siue ab-
sentes uenerit siue nō: ex tūc oēs cōueniant in palatio in quo
idē pōtifex habitauit cōtēti singuli uno s̄uitore clerico uł laico
p̄t elegerit. Illi aut̄ q̄ manifesta necessitate cogūt p̄nt duos
habere s̄uitores p̄t elegerit siue clericos siue laicos. Secūdo
q̄ in eodē palatio unū conclaue nullo ītermedio pariete seu
alio uelamine puta cortinarū oēs habitēt ī cōmuni. Tertio q̄
dictū cōclaue ita claudat̄ ex oī partē q̄ null⁹ illd̄ ītrare ualeat
uel exire nisi q̄ relinquat̄ aditus ad secretā camerā p̄ neces-
sitatib⁹ ipsorū cardinaliū corporalib⁹: puta p̄ sup̄fluo pōdere

deponendo s^m Pe.C. de testa. l. antiq^{tas}. Quarto q^d nullus possit ad eos accederè u^t secrete loq^u & ipi cardiales nō debēt tales audire nisi aliq^s uellet loq^u aliqd de his q^u ptinēt ad electionē: puta si esset aduocatus iuris perit⁹ religiosus u^t tabellio s^m glo. q^d de uolūtate oīum cardinaliū ibi plentiū uocaretur. Quinto q^d nulli liceat cardinalib^{us} mittere nunciū u^t scripturā u^t secrete loq^u: alias ipso facto snīaz excoīcatōis icurrit. Sexto q^d in cōclauī p^{re}dicto una fenestra cōpetēs dimittat p^{er} quā ipi cardinalib^{us} ad uictū necessaria possint cōmode mīstrari. q^{uo}ptens dico s^m glo. ita q^d p^{er} eā ītrare u^t exire null⁹ possit. Septimo q^d si īfra tres dies postq^{uam} q^uclauē dicti cardiales ītrauerūt nō fuerit facta electio pape p^{er} spaciū quinq^{ue} dierū īmediate sequētiū tā ī prādio q^{uam} ī cena nō habeāt nisi ferculū. Octauo q^d si post istos quinq^{ue} dies adhuc nō fuerit facta electio. tunc tantū ministret eis panis & uinū & aq^{uam} donec sit facta electō. Nono q^d pendēte dicta electione cardiales nihil possit p^{er}cipere lucri de camera pape nec aliud lucrū īdecūq^{ue} p^{er}ueniēs ipsi ecclesie: s^{ed} ille cui cōmissa est custodia camere pape debet oīa lucra s^{er}uare futuro pōtificali. Decimo q^d si aliqd lucri d^e camera pape pendente electiōe p^{er}cipiāt ex tūc sūt suspēsi a p^{re}ceptōe reddituū suor^{um} bñficio^{rum} q^usq^{ue} hui^{us} mōdi lucra restituāt. Vndecio q^d cardinales nō debēt se interī de alio negocio īpedire nisi forte sup^{er}ueniat adeo urgēs necessitas q^{uod} oporteret p^{ro}uidere de defēdēdo aliquā terrā ipsius ecclesie u^t nisi eueniret aliud tā euidēs & tā graue piculū q^{uod} oēs cardinales q^{uo}cōdi^{us} iudicarēt p^{ro}uidēdū esse. Duodecio q^d si aliq^s cardinaliū dictū cōclauē nō ītraueūt īfra. io. dies aut postq^{uam} ītraueūt absq^{ue} manifesta causa īfirmitatis exieūt. tūc nō possit ulterius ad electionē admitti. Tertiodecio q^d si aliq^s ex cardinalib^{us} infirmaret pōt sine eo ad electionē p^{er} alios p^{re}cedi & cessante īfirmitate d^e admitti. Quartodecio q^d si cardinales absentes īfra terminū. io. dierū superuenerūt anq^{uam} electio facta sit itus admittāt ad electionē

faciendā cū moderatīne sūiētū & cū clausa cibo & potu sicut
p̄dictū ē. Quītodeciō q̄ si papa morit̄ ī coītatu siue ī tritorio
illius ciuitatis ī qua erat cum sua curia: tūc cādīales ī dicta ci-
uitate debēt cōueīre p̄ electione faciēda nisi forte esset īdic-
ta uel rebellis romane ecclesie quo casu ī alia uiciniori cōue-
niāt que nō sit rebellis uel īdicta cū clausura & aliis modis sū
pradiētis. Item nota q̄ constitutio similis fuit facta p̄ Celesti-
num: s̄ fuit reuocata p̄ Adrianū sine cōsensu cōcilii qd̄ facere
potuit papa d̄ plenitudine potestatis cū sit sup̄ oīa consilia.
ex de electionibz. c. significasti. quā Gre. cōfirmavit s̄m glo.
Item nota s̄m glo. q̄ ē speciale ī electione pape q̄ cardiales
absētes non citant̄ s̄ expectant̄ p̄ decē dies: secus ī aliis elect-
ionibus.

7

6

6

7

8

8

9

10

Sed pone q̄ cardinales qdā sūt absentes: & ita remoti q̄ nullo
modo possēt uenire infra decē dies ad locū ubi debet electio
celebrari: nūqd̄ possunt presētes statī ad electionē procedere
uel ante lapsū spaciū horū decē dieꝝ. R̄ndet glo. q̄ non. nam
posset esse q̄ absētes audiētes d̄ īfirmitate pape uel alia cā ueīre
ceperāt ante mortē: ita q̄ īfra decē dies a morte erūt ī loco.
Itē pone q̄ aliq̄s cardinalis n̄ debito t̄p̄r expectat⁹ uult age-
re de cōtēptu utrū possit. R̄ndet glo. q̄ n̄ si electio facta fuit
ab oībz aliis uel a duabz ptibz eo nō computato.

Quero hic d̄r q̄ psētes t̄neāt expectāe absētes p̄. io. dies qbz
elapsis oīms psētes d̄bēt īgredi ad electionē. Quid ergo si isti
psētes essent pauciores q̄ tertia ps? R̄ndet glo. q̄ possunt eli-
gere. nā illud qd̄ dicit̄ q̄ si elect⁹ a paucioribz q̄ a duabz ptibz
cardinaliū geit̄ se p̄ papa sit excōmunicat⁹. ut ī. c. licet d̄ elec.
ītelligit̄ duabz ptibz. s̄. psētiū.

Quero que sit necessitas qua cardinalis possit habere duos
sutores ī cōclauī. R̄ndet glo. puta q̄ podagras habet ita q̄
necesse h̄z p̄ duos sutores sustētari uel pōtari uel alia simili cā.
Quid si cardinalis p̄p̄ īfirmitatez nolēs īclusus stare renūciat

voci sue: nūqd ualet renūciatio: & nūqd rediēs admitte. Rñd3
glo. fm Hostien. cui hoc de facto cōtingit q̄ penitēs & rediēs
admittēdus est: de his tñ que medio t̄p̄r facta sunt cōqueri n̄
potest.

- i1 Quero pone q̄ abfēs cardinalis uenit post diē octauū post
diē iclusē uel a die iclusē: ita q̄ card. nales iclusi tūc non habēt
nisi uinum & aquā & panē ut dictū est: nūqd iste supueniens
statī cōpellit̄ suācipe ip̄oz uitā. Rñdet glo. q̄ sic licet non fu
erit ī culpa: q̄a sepe sine culpa q̄s punit ex causa de re. iu. sine
culpa.
- i2 Quid si papa morit̄ ī mari ubi debēt cōuenire cādinales ad
electionē. Rñdet glo. q̄ d̄bēt cōuenire ī ciuitate p̄ quam loc⁹
ille maris distiguit: puta si uocat̄ mare p̄isanū debēt cōueire
p̄is: si autē nō distiguit̄ p̄ aliquam ciuitatē debēt conuenire
uiciniōri.
- i3 Quid si electio pape sit facta ī ciuitate iterdicta. Rñdet glo.
q̄ ualet.
- i4 Itē nota fm glo. q̄ cardinales tenēt eligere idoneū: licet dica
mus q̄ nulla exceptio admittit̄ q̄ electū a duobz partibz ut su
pra eodem. c. licet.
- i5 Quid ergo si laicū illitteratū eligāt. glo. remittit ad notata ī
.c. li q̄s pecuīa. 79.
- i6 Itē nota cautela3 adhibēdam circa cōclauē fm Pe. ut habeat
unū accessū & nullū mediū3 p̄āetē siue uelamen. Melior ē ca
utelā adhibet iuriscōsult⁹ cum mulierē dicētem se p̄gnātem
t̄p̄r ptus iubet ī cōclauē poni & caute custodiri ne supponat̄
pt⁹ quē p̄stea se pepisse dicat: ut sic mariti cōsāguineos a suc
cessione excludat. l. i. §. de īspiciēdo. ff. de nō īspiciēdo: unde
nota posse cōmitti fraudē pp̄ uelamē mediū: qd̄ facit ad que
stionē: q̄ si iter testes & attestatorē ē cōtina ī medio ita q̄ au
diūt uocē eius: s3 non uident q̄ non ualet testām̄tū nec depo
sitio testiū deponentiū de auditu & non d̄ uisu. ut notat Ci. ī

.l. si n̄ speciali. C. de testam̄tis & p Bar. i. l. sūma. §. idē labeo.
.ff. de aqua pluuiā. arcēda.

Q De his q uocāt ad dirigēdas moīales ī electioib. §. 52.
Ircā hāc excōicationē. s. de his q uocant ad dirigēdas moī/
ales ī electionib. ab eis faciēdis: nisi abstineāt ab his p que ī
eas posset ī ip̄is electionib. oriri discordia uel orta nutriri.
Quero q sunt isti q possūt icidere hāc excōicationē. Rndet **i**
glo. puta religiosi cōsiliarii aduocati discreti uiri q uocant ad
dirigēdas moniales circa modū electionis ab ip̄is faciende.
S3 quero qa hic dicit̄ hi qd si uocarent mulieres religiose uel **2**
alie discrete an si cōtrafacerēt iciderēt excōicationem. Rndet
glo. q sic.

Itē nota q hec pena habet locū nedū ī his qui uocant ad di- **3**
rigēdas moniales regulāz approbatāz ī eaz electionib. faci-
ēdis: s3 et ī his q uocāt ad dirigēdas illas que n̄ renūciāt pro-
priis nec faciūt p̄fessionē regulārē ī una d̄ regulis approbat̄
s3 uiuūt sicut canoici seculares in secularib. ecclesiis nisi absti-
neant a p̄dictis.

De electorib. & electis ad regimē urbis rome cōtra
.c. fūdamēta. §. 53.

Q Ircā hāc excōicationē. s. de electorib. & electis ad regimē
urbis rome cōtra. c. fundamēta de elec. li. 6.
Nota q ī p̄ncipio dicti capituli usq; ad. §. p̄ide. ponit̄ ratio **i**
quare facta fuit hec cōstitutio & excōicatio. s. q null⁹ notabi-
lis p̄eminētie potestatis & dignitatis eligatur ī senatorez. s.
ne cū sua potentia possit sibi dictā urbē uspare: & subiugare
ecclesiā & romanū p̄tificē: sicut fecit Coradin⁹ q d̄ ueneno-
sa radice Frederici quōdā romani īperatoris colubri tōtuosi
iusto ecclesie iudicio reprobati produsse uidbat ī regulū: qui
q ad exterminiu romane ecclesie manifestis iudiciis unaa cū
suis fautorib. aspirabat. Secūdo statuit̄ q nullus īferioris di-
gnitatis a p̄dictis eligat̄ ultra ānū ī senatorē ne habeat causā

acq̃rēdi ī ea potētia & p̃ncipatū quo uelit postea sibi ei⁹ do-
miniū subiugare.

- 2 Nota ē penas q̃a Primo electio est nulla. Secūdo incurrunt
excōicationē tā electores q̃ electi cū dantib⁹ eis auxiliū cōsi-
liū uel fauorē. Tertio q̃ si tales electi se imisceāt uel cōsētiant
electioni sūt p̃uati unā cū suis posteris oib⁹ feudis p̃uilegiis
libertatibus imunitatib⁹ gratiis & honorib⁹ que tenēt ab ec-
clesia romana uel ab aliis eccl̃iis & reuertāt ad ip̃as ecclesias
a q̃b⁹ tñbāt. Quāto q̃ oīa facta ab istis ī dicto officio sit nulla.
Quinto q̃ iudices & tabelliones q̃ auctoritate tali electioni
iterposuerit uel instrūta cōfecerit: sint p̃uati dignitate & of-
ficio suo. Sexto q̃ nō p̃nt absolui a dicta excōicatione nisi p̃
romanū pontificē uel de eius licētia speciali.

- 3 Itē nota q̃ ciues romani possūt esse senatores uel patricii ur-
bis rome: dūmodo nō ultra annū: ē si fuerit fratres uel nepo-
tes uel filii dictorū p̃ncipū uel ē si habuerit dignitatē uel titu-
lū comitatus baronie uel alterius tituli: dūmodo dicta potētia
sit ex⁹ f̃ritoriū rome nisi esset multū notabilis & excellēs po-
tētia ad quam ratio huius cōstitutionis possit merito extēdi.

De magistris & scholarib⁹ bononiēsis cōdu-
cētib⁹ hospitia ante t̃ps. §. §q.

QIrca hanc excōicationē de magistris & scholarib⁹ bononiē
q̃ ante tēpus cōductionis cōducūt aliorū magistrorū uel scho-
larium hospitia sine ip̃orū cōsēsu.

- i Quero an locatores icidāt excōicationē q̃a solū uidet dicere
d̃ cōducētib⁹. R̃ndet An. de bu. q̃ doctōes cōiē tenēt q̃ ligēt.
quia p̃ticipant ī delicto p̃ q̃ cōductor ē excōicat⁹ q̃a iste nō
cōduceret nisi locaret. unde p̃ regulam. c. si cōcubine. ē excōi-
catus locator. Sz uidet q̃ hec constitutio contineat iniquita-
tem: si non est licitum interpellare locatorem ut locet ante
t̃ps finitū iam erit aperta uia ad eludendum locatorez. quia si
expectabit t̃ps poterit esse q̃ recedet ille qui ibi habitat &

tunc si remanebit uacua Dicit Io. an. imaginandū esse q̄ erat certum tempus in medio locationis quod erat determinatuz s̄m consuetudinem ad īterpellandum locatōes: ut hic in bononia in medio augusti: modo ante istud tēpus locationis faciende: non dico facte non erat licitum īterpellare post hoc tēpus: sic & hoc uoluit hec decretalis.

Quero an hec constitutio astringat locatorem ad locandū s̄o anno. R̄ndet An. de bu. s̄m Hostien. q̄ nō: dūmodo locet elapso tēpore cōductionis s̄m q̄ declarat Io. an. aut facere n̄ potest sine consensu inquilini. hec autem cōstitutio nihil dicit de necessitate locandi in s̄o anno. Dicit tamē Gofredus q̄ si nouus inquilinus uult p̄ eodem p̄cio quo antiquus est p̄ferēdus ātiqu⁹: sicut dicim⁹ ī locatione p̄diorū fiscaliū. An. d̄ bu. dicit q̄ hoc de iure non est determinatum q̄ quis cogatur locare ī s̄o anno saluo q̄ ī p̄diis fiscalib⁹. Est tamē uerum q̄ ex quadam urbanitate poti⁹ deberet antiquo q̄ nouo locare & quasi dicitur facere iniuriam lato sumpto uocabulo: si omisso antiquo locat nouo p̄ eodem p̄cio: sicut dicit ī emphiteota. ut uota. l. i. de p̄uile. credi.

Quero an hec cōstitutio in aliis scholaribus sit s̄uanda sicut bononiē ita q̄ sit s̄uanda generaliter ī quolib⁹ studio. Hostiē. dicit q̄ sic. quia alias frustratorie fuissz hic posita. q̄ suffecisset constitutio legati. Itē q̄ olim erat in sup̄ascriptiōe ep̄o bononiē quod est remotum ergo papa uoluit esse cōstitutionem generalem. Item q̄ eadē est ratio. igitur ī omnib⁹ deb⁹ esse idem ius. l. actio de x̄bo. obli. & de con. translato. Itē q̄ sit generalis patet q̄ est clausa ī corpore iuris: licet d̄ bononia loquatur. ut īstitutione de iure natura. gen. & ciui. §. s̄z q̄ p̄ncipi. Itē quia fundata est sup̄ bono publico & cōmuni. Tñ cōiter doctores tenent oppositum. Item dicit Io. an. q̄ est localis: ut patet ex uerbis ip̄ius constitutionis. & hoc dicit An. de bu. tenendum. s̄. q̄ sit localis solum bononiē s̄uanda & nō

generalis.

- 4 Quero an sufficiat episcopo bononie facere legi per scholas. Rñdet An. de bu. q. non quia ē cōmunis audientia omnium scholarium; debent ergo ī generali congregatione scholariū publicari de q. nihil fit.
- 5 Quero an hec constitutio sit ferenda uł late sentētie. Respōdet An. de bu. q. ē late.
- 6 Quero an hec cōstitutio extendat̃ ad scriptores. Rñdet An. de bu. q. credit q. non. quia hec constitutio est penalis; ideo non debet extēdi. Item quia ī scriptura appellatione scholaris nō continet̃ scriptor.

Q De participante cū excōicato a papa in diuinis. §. ff. Irca hāc excōicationem. s. de participante cum excōicato a papa ī diuinis.

- i Nota q. ad hoc ut hanc excōicationē īcurrat talis participāns quīq. reguntur s̃m An. de bu. Primo q. pticipans sit clericus. Secundo q. participans fiat ex certa sciētia. Tercio q. spōte. Quarto q. excōicatio sit papalis. Quinto q. excōicatio sit in diuinis. Et ita tenet An. de bu. q. in oībus istis concurrentibz pticipans in diuinis sit excōicat⁹; & ideo facit pulchram distīctionē dicēs. Tu dic q. participans cū illo q. est excōicatus cū pticipantibz īcurrit maiore excōicationem. idez de cōicante ī crimine p. quo est excōicat⁹. s. quia īcurrit maiorez excōicationē. idem de cōmunicante in diuinis omnibus illis q. nq. cōcurrentibz de quibz predixi que hic ī textu enumerātur. Cōcordat Hostien. lo. tamen tenuit q. cōmunicās excōmunicato ī diuinis non distinguendo īter papam & alios īcurrat maiorem; secus si cōmunicat ī aliis q. ī diuinis; puta comedēdo loquendo dormiēdo. ita notat. ii. q. 3. c. si quis episcopus ī concilio. Item nota textum de uerbo ad uerbum ut discernere possis opinionū diuersitatem qui dicit Significauit nobis & cetera. Veruz clericos q. sciēter & spōte pticipauerūt exōi-

catis a nobis: & ipsos in officiis receperunt eadez excomuni-
cationis sententia non dubitam? iuolui quos et per absolutiois
beneficio habendo ad nos uolumus cum litterarum tuarum in-
nuatione remitti. Ric. i. q. di. i8. ar. 6. q. 3. una cum Hostien.
tenet quod scienter participans in diuinis cum excomunicato a papa
nominatim incurrit eandem sententiam.

De participante cum excomunicato nedum a papa

sed a quocumque in crimine. §. 86.

Q Irca hanc excomunicationem de participante cum excomunicato
nedum a papa: sed a quocumque in crimine propter quod est excomu-
nicatus incurrit excomunicationem maiorem.

Nota secundum An. de bu. in dicto capitulo si concubine. quod hoc intelli-
gitur post latam sententiam. scilicet quando participat excomunicato post latam sententiam:
secundum si ante. & hoc in excomunicationibus ab homine: secus a canone cum iam
sit lata sententia tempore facte constitutionis.

Sed quid si participat in locutione oratione dormitione & similia.

Dic quod incurrit maiorem. ut in dicto. c. nuper.

Item nota secundum An. de bu. in dicto. c. nuper. quod illud quod dicitur
quod participans excomunicato in crimine dando ei consilium auxilium
& cetera. intelligitur de consilio directe dato ad crimen propter
quod agens est excomunicatus: puta datur consilium ad clericum obe-
randum: secus si dare in facto pro quo talis excomunicatus non fuisset.
Item dicit quod si ego do tibi auxilium consilium & fauorem principali-
ter pro delicto pro quo tu non incurrerebas excomunicationem
quam propter hoc in quadam consequentia delictum committas propter quod incurras
excomunicationem: non propterea ego incido excomunicationem. Exemplum ego
presto est auxilium consilium & fauorem ut aggrediaris quendam
laicum & illum offendas. tu uadis & illo aggresso nedum laicum:
sed & clericum offendis. modo quam tu sis excomunicatus: certe non
ego. quia meum consilium directe non intendebat ad percussio-
nem clerici. Idem esset si darem consilium ut aliquam rem
auferres: certe si in ablatione ipsius offenderes clericum non essem

excōmunicat⁹. quia meū cōsiliū non fuit directum ad hoc.
& sic patet q^d q^d ad hoc ut participans criminoso in crimine
incidat excōmunicationem: necesse est q^d directe participet
in illo crimine ex quo cōmittens incurrit excōmunicatiōē.
Possunt et̄ intelligi predicta put sentiunt doctores quādo nō
participatur in crimine damnato sed damnando: q^d tūc par/
ticipans in tali delicto non sit excommunicatus. Exemplum
prebeo tibi cōsiliū in tali crimine ppter qd̄ tu cōmittēs nō
incurris excōmunicationem ipso iure: sed bene propter tale
delictum potes excōmunicari: modo si postmodum excōmu/
niceris: nunquid ego qui pbeo consiliū in predicto crimīe
ero excōmunicatus. certe non. quia auxilium non fuerat psti/
tum directe super facto damnato ut icurret excōmunicatio
quia requirit iste textus in. c. nuper. q^d. s. factum sit damnatum
& non damnandum. Item hic uidetur tenere An. d. bu. & In/
no. q^d in ista participatione dando cōsiliū auxilium & fauo/
rem: non distinguitur an alias esset factur⁹ uel non: quia s^m
q^d dicit glo. non refert an de bono malū uel d. malo pessimū
quis efficiat. ff. de ser. co. l. i. §. qui igitur. d. hac materia habet
in regula iuris. nullus ex cōsilio. li. 6. & ibi dicit Io. an. tamen
ibi dicit quo ad pene q̄titatem placet sibi illa distinctio per
ea que habentur in. c. sicut dignum de homicidio. Bar. idem
in. l. non. §. si manifesto. ff. de iuriis.

De his q^d pcurāt q^d cōsuatores dati se itro/
mittant de his que eis non licet. §. 6. 7.

Q Irca hauc excōmunicationem. s. de his qui pcurant q^d cōf/
uatores dati se intromittant de his que eis non licet.

- x Nota q^d cōsuatores quandoq^d dantur a papa & possunt solū
cognoscere de manifestis iniuriis. ut ī dicto capitulo. i. d. offi.
dele. unde si de aliis q̄ de manifestis iuriis se itromittāt sci/
enter seu ad alia que iudicalem indaginem exigūt suam ex/
tederint potestatem: eo ipso per unum annum ab officio sūt

suspēsi. Pars uero q̄ b̄ pcurat sentētiā excōmunicationis iur-
rit a qua non potest absolui nisi ei quem sic fatigauit idebite
p̄ satisfaciāt itēgaliter de expensis. ut in. c. fi. eo. ti.

Quero qui dicunt cōseruatores. Respōdet glo. dicto. c. i. q̄ cō-
seruatores p̄nt dici epi q̄ habent cōseruare & defēdere uiduas
pupillos & orphanos ab oppressiōibus & iniuriis. eā de fo-
ro con. c. expte. & c. ex tenore. 87. distinctione. c. i. & 2. uice
simaseptima. q. 5. administratores. Et scire debes q̄ isti cōser-
uatores interdum dantur ut aliquos defendāt cōtra latrones
uel p̄dones: interdum cōtra eos q̄ eorum priuilegia cōfrīgūt
ut ea faciant obseruari p̄uilegiatis: iterdum latius ut defendant
ab iniuriis & offēsis: & ī nullo dictorū casuum habent iudici-
alez indaginem. i. non possunt p̄cedere p̄ uiam iudicii. ut dic-
to. c. fi. De manifestis ergo solum habent cognoscere: & itel-
lige maifesta illa que notoria sunt & ita patentia q̄ nulla p̄-
babili tergiversatione celari possunt. ut d̄ uer. sig. c. expte. &
. c. ul. de cobra. cle. & mulierum.

Sz quid si negetur offēsa notoria. Negatione enim uidetur
res fieri dubia. C. quibus ad libertatem p̄clamare non licet. l.
. 3. Dic q̄ bene p̄bationes recipiet cōseruator. s. an factum sit
notorium ut sic uideat an sua sit iurisdicō. ff. de iudici. l. si q̄s
ex aliena. & de rescrip. c. super litteris. alias enim istorum offi-
cium esset iūtile: & si iūeniet factum notorium p̄cedet: alias
desistet. Non. n. habet potestatem defendēdi simpliciter in-
iuriam: sed qualificatam notoriam: Sic ergo cōseruator habet
uocare reum & si confiteatur factum bene q̄dem: & si negat
super notōio probationes recipiet. Si autem confiteatur fac-
tum sed dicit se illud suo iure fecisse. dicunt quidaz q̄ ulterius
se ītromittere n̄ d̄b. Alii contra dicentes q̄ probationes re-
cipiet super notoria offēsa. ad hoc ī. c. bon. d̄ elec. alias facile
esset cōseruatorum officium deludere. unde si uideatur cōserua-
tori p̄babilis negatio non p̄cedat: alias puniat sicut notoriū.

- 4 Quero an cōſuator nedum offenſam iaz poſſit punire: ſz et iſerendam. Rñdet glo. q. ſic.
- 5 Quero quia i. c. ſi. dicit ſcienter ſe itromittant niſi de mani- feſtis iuriis: quid ergo ſi per ignorantiam iuris hoc faciunt: uſ p ignorantiam craſſam uel affectatam. Rñdet glo. q. excō municationem icidūt de re. iu. ignorantia de tempo. or. eos. de clande. de ſpon. c. 1.
- 6 Quero quia hic dicit q. ſi iſti cōſuatores ſe itromittāt pter q. de maniſeſtis iniuriis ſunt ſuſpenſi ab officio: nunquid et a bñficio. Rñdz glo. q. ſic. q. a ei⁹ ſeq̃lla. 32. di. c. p̃t. 8i. di. c. ſi q.
- 7 Quero utrum alius q. papa poſſit dare iſtos conſeruatores. Rñdet Pe. de ancha. ſm lo. an. in nouella q. et legat⁹ poteſt: cum ſit ordinarius de of. le. c. 2. ſi poteſt p ſe ergo per alium ut i regula poteſt quis li. 6. Et ita refert de faſto feciſſe quē- dam legatum. Ex qua ratione ſequit q. quilibz ordinari⁹ poſſz in ſua dyoceſi tales cōſuatores creare ſm lo. an. iſra eo. c. ſi. ſuper uerbo dietā. Allegat tamen aliqua iura ciuilia que pbi- bēt hoc fieri. ſ. loci cōſuatores conſtitui. ut i aucten. ut iudi. in quoq. ſupra. §. nulli quoq. iudici. & §. interdicimus. col. 2. & de manda. princi. §. eos autem. col. 3. & i auctē. ut nulli iudi- ci liceat habere loci cōſuatores i princi. col. 9. nam ut dicit textus in dicto. §. interdicim⁹. magis iſti cōſuatores erant fu- res & uiolēti q. illi quos a talibz cohibere debebāt. Ex qua ra- tione & aliis cōcludit lo. an. in uerbo dietam. q. equuz eſt cō- ſentire & cōcludere tales cōſuatores p ſolos romanos pōtifi- ces dari poſſe quod pbat. c. i. de off. dele. dū dicit cōcedim⁹. & c. ſi. iſra eo. ubi a ſede apoſtolica concedit. & ad hoc pſtat argumentum de of. or. c. i. §. nec pro eo. li. 6.

De eo qui fingit aliquem caſum ppter quem aliq. iudex uadat uel mittat ad aliquam mulierem pro testimonio. §. 98.

Qirca hanc excōmunicationem. ſ. de eo qui fingit aliquem

casum ppter quem aliquis iudex uadat uel mittat ad aliquā mulierem p testimonio.

Nota rationem quare fuit facta hec excōmunicatio posita in principio tex. quia non cōuenit mulieres euagari super palatia nec uirorum cetibus cōmisceri. Et glo. addit q̄ periculosa est sexuum cōmixtio. i8. q. i. diffinimus. Et ideo hic p̄hibē papa q̄ mulieres n̄ debeāt p̄sonalit̄ ad iudicium cōuocari uel inuite trahi causa ferendi testimonium nec auctoritate litterarum apostolicarum uel legatorum ipsius uel alia quacunq̄: sed cū necessarium fuerit testimonium earundem: iudex expensis partis cui incumbit probatio transmittat ad eas tabellionez uel aliam p̄sonam idoneam: puta secundum glo. p̄sbiteruz uel alium uirum honestum coram quo iurent: & ibi erit tabellio & citabit̄ pars aduersa: uel si casus occurreret q̄ iure p̄hibēte receptio testium alteri non posset cōmitti: tunc iudex debet p̄sonaliter ad eas accedere uel si iudex sit p̄sōa notabilis: puta episcopus quem per reuerentiam episcopalis dignitat̄ ad mulierculas accedere non decet: tunc ē debent mittere.

Item nota s̄m glo. in eo q̄ dicit iuitas trahi. q̄ si uolentes ire uolunt & non coacte ad testimonium ferendum non incurrit̄ hec pena. Et in hoc autem differunt religiose de quibus stat̄ infra: quia etiam si uellēt ire ad iudicium non possunt.

Quid de matre tutrice filioz. R̄ndet Pe. d̄ an. credo q̄ per se ipsam possit si uoluerit ī iudicio esse. Postq̄ enim tutela sibi defertur a lege tāq̄ legitimam administrationem habēs potest rem ī iudicium deducere. de appel. c. sua n̄bis.

Querit Io. an. utrum hec pena habeat locum in iudice laico. R̄ndet q̄ sic.

Item nota s̄m eum q̄ si q̄s p̄curator uel pars nominat aliquā mulierem in testem uel fingit casum aliquem dicendo talem esse suum debitorem in centum: de qua re testis est talis mulier: & hoc facit ad hunc finem ut iudex uadat uel mittat ad

eam pro testimonio excommunicatus est.

- 6 Quero an eo ipso qd qd figit q ista cōstitutionē sit excōicatus. Rñd3 Io. an. q n. imo expedit q iudex pduxerit eā ad effectum eūdo uel mittendo ad eam quia uerba sunt intelligenda cum effectū. ut in. c. relatum de cleri. non. resi.

De eo q absolutus fuit in articulo mortis ut adueniēte sanitate representet se. §. 59.

QIrca hanc excommunicationem scilicet de eo qui absolutus fuit in articulo mortis uel alio impedimento si adueniente sanitate uel alio impedimēto cessante non se presentat cum commode poterit reincident in eandē.

- i Quero quomodo intelligit illd commode. Vide supra exco. 2. §. 38. Nota ē hic glo. enumerantem omnes casus excommunicationum positos in hoc li. 6.
- 2 Item nota qd ppter iustum impedimentum potest quis absolui ab alio qd ab eo a quo de iure fuerat absoluēd9. Iminens autem periculum mortis dicitur iustum impedimentum etiā si imineat aliter qd per ifrmitatem: puta timet hostez capitalem uel est obsessus uel in manib9 predonis uel tyranni uel est nauigaturus periculoso nauigio uel patitur naufragium uel iturus est per loca periculosa. ff. de dona. causa mōtis. l. tertia cum. l. se.
- 3 Sed hic queritur utrum illa absolutio que conceditur ppter iustum impedimentum potest fieri ab alio qd ab eo qui debet: an habeat locum in excōmunicatis alia ratione contracta aliē qd per iniectionem manuum. Rñdet Pe. de ācha. fm Inno. qd habet locum. solum in excōmunicatis ppter manuum iniectionem: sed si alias sit excōmunicatus a iudice uel a iure licet absolui possit in mortis articulo. ar. de sen. ex. c. a nobis. 2. in fi. tamen in aliis casibus qui ponuntur in. c. q̄uis de sen. ex. n̄ habet locum: sed tantum ab excommunicatore uel ab illo ad quem spectat absoluendi sunt: & ita notatur supra. c. q̄uis in

105
nouella. Sed hic in nouella Io. an. dicitur quod iste textus facit contra istam opinionem dum dicit ab alio absoluuntur: & supra generaliter dixit ab homine uel a iure: & sic de alia est excommunicatione quam de illa que per manuum iniectiorem infligitur locum habet illa absolutio propter iustum impedimentum proueniens ex multis causis. ut dicto. c. ea noscitur. & .c. quis. & .c. quod de his.

Item nota quod quando quis absoluitur ab excommunicatione debet satisfacere: quod intellige iuxta proprias facultates & per hoc infert Archi. facultates ecclesie quas ad usum habet clericus ad hoc non teneri. i. 6. q. 6. §. si. pro hoc facit cle. uolentes. §. i. de here. & de appella. c. reprehensibilis. Vide quod notatur de prebendis. c. de multa. q. glosa.

Querit Io. an. in nouella utrum legati de latere possint absolute iurisdictionem manuum in clericum si lesio sit enormis: refert hic Archi. tenere quod sic. Dicit Petrus de ancha. Aduerte quia super sunt opiniones de quibus in nouella supra eo ad eminentiam: & finaliter tenet quod possit in atroci siue graui delicto: puta mutilatione ossis fractione & homicidio & similia. Io. an. ibi dicit quod uidit aliquos legatos absoluentes & aliquos abstinentes. de iure tamen credit quod possunt: quia iura que eis tribuunt istam potestate generaliter loquuntur: & iura que excipiunt atrocem loquuntur non in legatis: sed in inferioribus. & hoc tenere expedit saluti animarum secundum eum.

Querit etiam in nouella utrum in aliis casibus reseruat pape possint legati absolute. Respondet quod non nisi in casu reseruato per manuum iniectiorem: nam iste casus incepit eis competere de consuetudine postea approbata per. c. quod translationem de of. le. unde excommunicatos nominatim a papa uel ab eius legato non posset absolute de of. le. c. studuisti. & de of. or. c. pastoralis. hoc uerum nisi super hoc habeat speciale mandatum super quo sibi non credit nisi ostendat quod si perdiderit

probet amissionem & tenorem. Sufficit tamen q̄ semel fuerit publicat⁹. ad hoc de mādā. prin. l. i. d̄ pui. c. cū olī. C. de testa. l. publicati. ex de fi. iſtru. fi iſtruīta.

- 7 Quero cum textus excuset excōmunicat⁹ ab accessu romaz ppter ipedimētum; alias ifert q̄ teneat se personaliter pſentare pro absolutione obtinenda: sed an talem absolutionem posset quis petere p̄ procuratorem. Inno. Rūdet q̄ sic ex iustā aliter n̄. Hostienſis tenet cōtrarium: dicit enīz q̄ nullo mō potest peti absolutio per procuratorem. Requirit eīz contritionem & confessionem excōmunicati. ii. q. 3. cum aliquis. & certam formam & sollemnitatem & introductionez ī ecclīa & manus impositionem & recōciliationem anteq̄ non est ei cōmunicādum. 24. q. 3. notand⁹. Tamen contrarium fuatur ī curia ut notat Spec. ī ti. de p̄cu. §. i. x. Item opponitur. Immo si habet speciale mandat⁹ petēdi absolutionem videtur posse uitare licet ad hoc non habeat speciale mandatum: de hoc ī Spec. in ti. de iuramento calumnie. §. restat. x. quid ergo. A sentētia uero īterdicti & suspensionis potest peti absolutio per procuratorem: quia non sollemnitatem forme nec recōciliationem desiderat & in hoc omnes concōdant; & hec notantur supra. e. cum desideres in nouella.

De rectorib⁹ ciuitatum qui faciūt statuta per que

quis cōpellatur soluere uſas. §. 60.

Qirca hanc excōmunicationem. s. de rectorib⁹ ciuitatum qui faciunt statuta per que quis compellatur soluere uſas uel lutas non repetere.

- i Nota q̄ paria sunt aliquid facere per uiam directam. s. īpedire repetitionem uſaz uel utendo super his diuerſis colorib⁹ & fraudib⁹ exquisitis ad hoc ut excōicationē īcurrant.
- 2 Item nota in uer. ceterum. q̄ feneratōes sic ut plurimum cōtractus uſarios occulte iniunt & dolose q̄ uix cōuinci possūt de uſaria prauitate: ideo debent compelli ad exhibendum &

107
pducendum i iudicio libros rationum per cēsuram ecclesia/
sticam per quorum īspectionem discerni possit: an sit usura
quibus libris creditur contra ipsos ufarios non p eis. ut hic i
glo. C. de p bationibus. l. īstrumenta. & notatur. ff. de eden. l.
.i. §. numularios.

Item nota q̄ iste ē un⁹ specialis cas⁹ per hanc constitutionē 3
in quo quis cōpelliť pducere rationes cōtra se: nā ante hanc
constitutionem non fiebat

Item nota q̄ debet cōpelli p cēsuraz ecclesiasticā producere 4
libros. i. per sententiam excōmunicationis suspēisionis & in/
terdicti s̄m q̄ discretus iudex uiderit expedire. Nam i apel/
latione ecclesiastice censure hec tria cōtinent. ut i. c. querēti.
de uer. signi. Non uult ergo hec cōstitutio s̄m glo. ipso iūto
domum ipsius ingredi uel archam ipsius frangi: & quia hanc
censuram licet non directē tamen īdirectē cōtra iudeos nō ex/
erceat ecclesia. s. priuando cōione fidelium: tamen satis uidet̄
q̄ ē in iudeis haberet locum si p seculares principes tales li/
bros edere non cogantur. Concor. Paul⁹ Din⁹ & Io. d. ligna.
Quid si dicat ufarius uel heres se non habere rationes uel se 5
illas perdidisse: nunquid stabitur sacramento suo? Rñdet glo.
q̄ non. nisi probat q̄ amisit & pbat causam quo amisit: puta
probat icendium quo fuerunt succēse: uel ruinam uť naufra/
gium quo fuerunt submerse. ff. de eden. l. si quis ex āgētariis
in fi. & l. si. de fide instrumentorum. & hoc s̄m di. fit propter
fraudes quas cōmittunt.

Sed quid si cognosco ufarium qui non scripsit rationes i li/
bro: sed in cedulis quas statī dilacerat solutis debitis & ufis. 6
Rñdet glo. q̄ si tali succederet heres non ufarius sed ali⁹ fide/
dignus satis uidetur stare iuramento suo si huic rei fama con/
sentit.

Item nota hic iuncta glo. in uerbo iuramento. q̄ iuramentum 7
factum super s̄uando i iquo statuto non ualet sicut hic patet

Si quis iurat suare statuta super usis soluendis uel non repetendis facta.

8 Quero quid d[icitur] statuto q[uo]d e[st] bergomi q[uo]d repetentes usas i[n] foro ecclesiastico per potestatem cogantur mutuare usario tantam pecuniam tato t[em]p[or]e q[uo]to t[em]p[or]e tenuerunt pecuniam usarii. R[es]pondet glo. q[uo]d b[ea]t[us] statutum non ualet. Addit Paulus q[uo]d icidunt hoc statuētes i[n] excōicationem ibi.

9 Quid si faciat statutum q[uo]d nullus recipiat p[ro] usa nisi duos denarios p[ro] libra in mēse. R[es]pondet glo. q[uo]d tales sic statuētes n[on] sunt excōicati. Concor. Paulus.

Excōicatio t[er]tio. s. percutiētium clericos. s. in quot casibus percutiens sit excōicatus.

1 **P**ercutiens clericum uel religiosum cōuersum uel nouiciū religionis approbate ē excōicatus excōicatione papali. i. 7. q. 4. Si quis suadente. ex d[icitur] sen. exco. Nō dubiū. & eo. ti. religioso. li. 6. Et hoc si percussio sit enormis.

2 Quicūq[ue] detinet eum in custodia publica uel p[ri]uata absq[ue] alia corporis lesione uel i[n]trudit i[n] uincula. ut in. c. nuper de sen. ex.

3 Abbas uel prior ē causa correctionis clericum uel monachū p[er] laicū uerberari faciens est excōicatus tā p[re]cipiēs q[uam] uerberās si aliter sit corrigibilis. ex de sen. exco. c. Vniuersitatis.

4 Nō defendēs clericū cū ad eius officiū p[er]tinet: q[uia] fauere uidet[ur] q[uo]d cum possit manifesto facinori desinit obuiare de sen. exco. quante. 23. q. 5. administratores.

5 Verberās clericū q[uo]d nolēs satisfacere sp[irit]u se subiicit uerberib[us] De sen. exco. cōtigit.

6 Prelatus magister d[omi]n[us] uel cōsanguine[us] ex p[ro]posito & animo irato multum excedēs i[n] p[er]u[er]sione clerici.

7 Qui libidine uidiēte reprecutit clericū ludentē licet grauit[er] p[er]cutientē. ex de sen. exco. c. ueniens & c. i.

8 Qui sp[er]uit uel aliquid effudit sup[er] clericū aut claudit ei hostiū uel p[ro]it custodes ad capiēdū eū: si de domo exeat uel ei eq[ui]tati

capit habenas eq uel rūpit cīgulū selle uel minis & terrorib
restare eū facit in loco uel quasi captum facit ad iudicē ire de
sen.ex.Cum desideres.

Qui rē coherentē cōpico aufert aut rē d manu eius arripit aut 9
uestes quibus indutus est scindit.

Qui arestat uel aufert rem cōpico postq ipse puenit ad lo/ 10
cum suum & adeptus fuerit plene possessionem illius.

Qui ordinat cum uxore sua ut cōpīcū inuitet ad turpitudinē 11
si postea pcutiunt sunt ambo excōmunicati.

Mulier que pcutit clericū inuitantē eam ad turpitudinē si so 12
lum uerbis ipetati:secus si in facto

Qui psequit cōpīcū & ipse qī coactus pīicit se ī aquam uel ad 13
piculū ut euadat .

Si quis aio iuriandi capit clericū p capillos dicens nisi esses 14
clericus pcuterem te.

Mandans clericum uerberare si sequitur effectus tam mādās 15
q uerberans est excōmunicatus.ex de sen.ex.mulieres. §.fi.

Qui ratā habet pussionē cōpici eius nomine factā De sen.ex. 16
Cum quis.

Qui pcurando dixit q libenter uellet uindicari de tali cōpico 17
si pp hec uerba quis uerberet illū licet non nomine eius.

FINIS

Quem legis:impressus dum stabit in ære character

Dum non longa dies uel fera fata prement.

Candida perpetuæ non deerit fama Cremonæ.

Phidiacum hinc superat Bartholomeus ebur.

Cedite chalcographi:millesima uestra figura est

Archetypas fingit solus at iste notas.

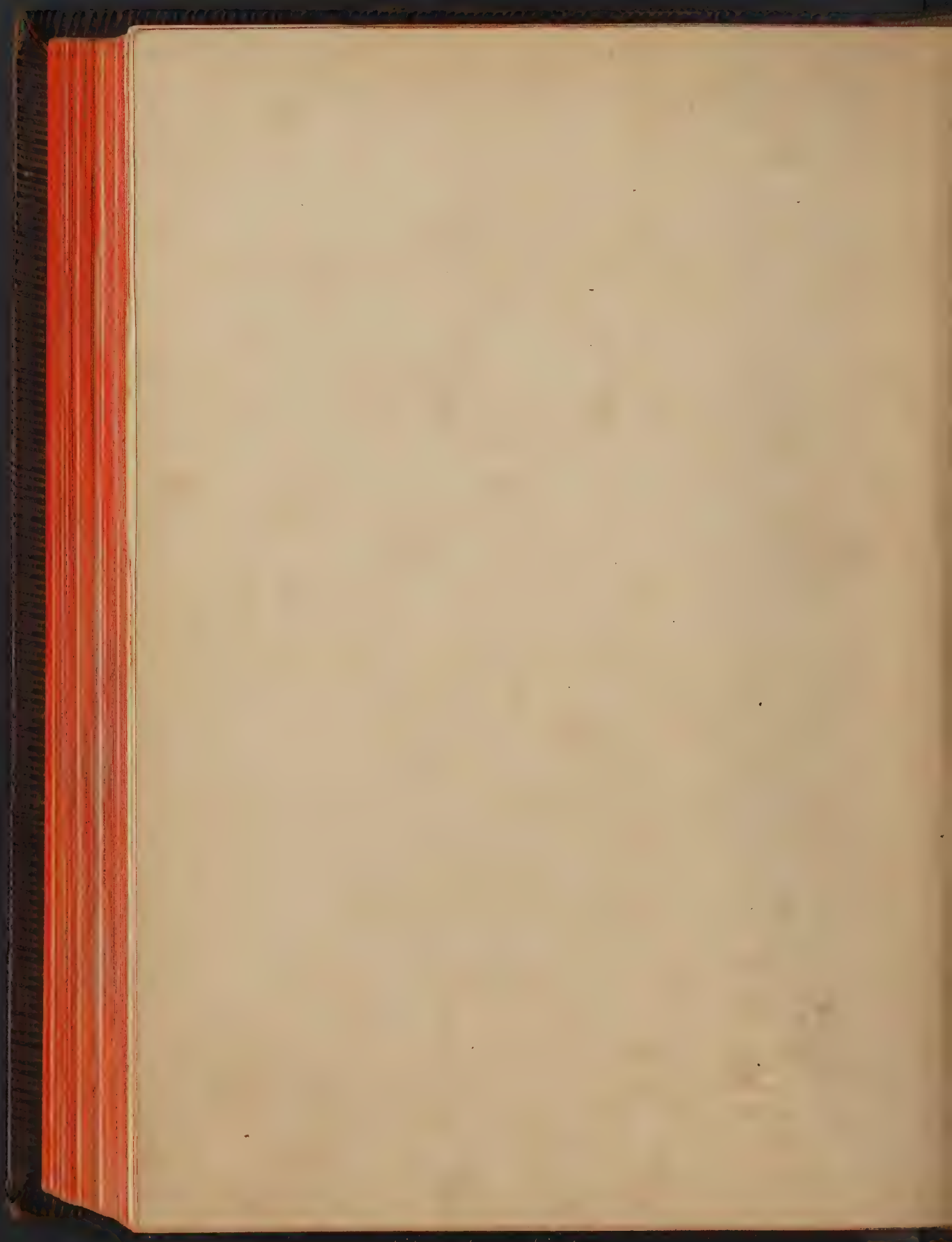
MCCCC.LXXII.NICOLAO TRVNO DVCE VEN
ETIARVM REGNANTE IMPRESSVM FVIT HO
C OPVS FOELICITER.

E. G. Allen m/p/ 10/28/99

chuf-

cP
12.

1807351

ref-

